

R. A. NO: 35.

3-1913

മിസ്റ്റർ എസ്. കെ. ജോർജ്ജ്
കിരീടം

കിരീടം ഉപയോഗിക്കരുത്

Q23:4196

N:3

12095.3

12095.3

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமாதைத்
திருவேங்கடஸ்வாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பிரபோதசத்திரோதயம் என்னும்
மெய்க்ஞான விளக்கம்.

—ॐ—

இஃது

தஞ்சாவூர் ஜில்லா நாகபட்டணம் தாதுகா, நாகூர் பிரம்மஸ்ரீ
யசித்திராதயரவர்கள் குமாரர், மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம்
பேரஸ்டாபிஸ் ஷெட் விக்னஸ்

வ. வெங்கடராமய்யரவர்களது
கேண்டுகோனப்படி

ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீ கோயிலார்

ஸ்ரீஸ்ரீ பொன்னம்பலஸ்வாமிகள்
முன்னிலையில், அவர்கள் மாணுக்கர்கள்

சுப்பராயசுவாமிகள், இராமாநுஜமுதலியார் இவர்களால்
முன் பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்ட பிரதிக்கினங்கத், தற்காலம்

பேரியகுளம், வி. எம். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
சீழ்மங்கலம்,

பிரம்மஸ்ரீ கெ. எஸ். சுப்பராயய்யரவர்களாற்
பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஷெ பிரம்மஸ்ரீ வ. வெங்கடராமய்யரவர்களாற்
பேரியகுளம்

ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

பரிதாபிஸ்ரீ தைஸ்

ALL RIGHTS RESERVED.

COPIE ENREGISTREE AU GOUVERNEMENT FRANCAIS.

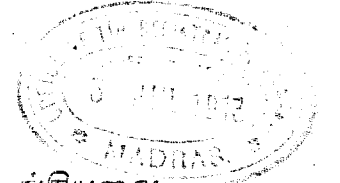
மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்
(வ. வெங்கடராமய்யர் பதிப்பு).

இப்புத்தகம் விற்கும் இடங்கள்.

கோ. சித். மடாலயம்,
சிதம்பரம்.

ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சுக்கூடம்,
பேரியகுளம், (மதுரைநில்லா).

V. Venkatarayana

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

௧. முகவுரை.
௨. சுருக்க அட்டவணையும், விருத்தத் தொகையும்.
௩. காபிரைட் பாத்தியம்.
௪. பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி சந்ததிகள்.
௫. மோகனாதிபர் வம்சபரம்பரை.
௬. விவேகனாதிபர் வம்சபரம்பரை.
௭. ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.
௮. நூல்.
௯. அரும்பதி வரை.
௧௦. மதவிளக்கச் சுருக்கம்.
௧௧. பரியாயப்பெயர் விளக்கம்.
௧௨. சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.
௧௩. சிவ விஷ்ணுத் திருப்பதிகள்.
௧௪. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.
௧௫. பிழை திருத்தம்.

சொமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

மஹாத்லைலகிற் பலபிறப்புநீஇ அலகிலாதியற்றிய அருந்தவமிகையாற், புண்ணியபூமிநிற் புருடாய்ப்போர்நும், நன்னுதற்குரிய நாற்பொருட்பேற்றிற் கண்ணிய அறமும் கதி பெனும் வீடும் எண்ணுராகி, “ இரதியைநிகர்த்த பெண்ணுரணங்குகள் பெருந்தீனம் நசைஇக் கொக்கோகத்திற்கு. றியவணைம் கூடியும், பாடியும், கொஞ்சியும், குலவியும் தெவிட்டா இன்பந்திளைத்துவப்பதுவே நித்திய இன்புமாம் உத்தமமுத்தி” என்று கூறும் சாருவாகனெனச் சிலர் சாத்திரப்பிற்சிதன்னமும் இன்றி, வாய்வருஉமொழிகளைவரையாது வழங்கி, மிருக பசுநிகள்போன்று அருந்தல் பொருந்தல் மாந்திரங்கைக்கொண்டு, பிறவிப்பயனைப்பெறுது தம்வாணனை வினாளாக்கிப், பிறந்திறந்துழலும் பெற்றியைநோக்கிப் பேரருள்பூத்து, அன்னோர் மெய்யுணர்ந்தின்பம் மேவுதற்பொருட்டும், புத்தரும், சமணரும், உலோகாயதரும் புக்கிடமின்றிப் போதற் பொருட்டும், உயர்நலம்விழையும் உத்தமர்தமக்குவெள்ளிடை விலங்கலென வேதார்தப்பொருள் கிளங்கற்பொருட்டும், ஓர்வேதார்த நூலை விளம்பிடுவாயெனப் பராவருந்தமதுபரமாசாரியர் இராகவானந்தர் இயம்பியருளக், கங்கையிற்சிறந்த காகிரிபாய்தலிற்கன்னலும், செந்நெலும், கதலியும், கமுகும், இன்னனபிறவும் எழி லுறவளர்ந்து, மேதினிலதனப்போதெனமிளிரும் சேணூர்சிறப்பிற்சோணுடதற்கோர் திலகம்போன்ற திவ்வியநகராம் வாதையொன்றறியா மாதையம்புதிக்கண் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய நூறு வருடங்கட்குமுன்னர்த் திருவவதரித்தருளிய நம் புலவர் பெம்மான் ஸ்ரீ திருவேங்கடஸ்வாமிகள் காவியரூபமான

மெய்யுஞ்ஞான் விளக்கம் எனப்பெயரிய இந்நூலை இயற்றியரு
ளினர். இத்தகைய அரும்பெறல்தால் முசவுரை, சருக்கத்தொ
கை, சருக்கஅட்டவணை, வம்சாவளி, முதற்குறிப்பகராதி முத
லியனவும், சிலபுராணர்செய்யுட்களுமின்றிப் பதமும் பாட்டும்
முறைபிறந்து மயங்கி மாறிக் கிடப்ப மனின் காலத்தத்தில் அகந
ாவழுக்களோடச்சிடப்பட்டுக் கேவலசிலையிற்கிடத்தலோகாந் தி
யவற்றைச் சீர்திருத்திச் சந்தப்பீரநியாய அச்சிடவேண்டும் என்
னும் எனது நீடிய அவாவினாற் சிதம்பரத்தின்கண் னெழுந்தரு
ளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் முன்னிலையில்,
அவர்கள் மாணாக்கர்கள், சுப்பராயஸ்வாமிகள், இராமாநுஜ முத
லியார் என்னுமிவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்துச் சென்ற
கஅகஅ-ம் வருஷம் முதற்பதிப்பை அச்சிற்பதிப்பித்தேன்.

சில முக்கிய விஷயங்களைச் சேர்த்து மற்றுமோர் முறை
இதனை அச்சிடவேண்டிமென்னும் எனது அவாவினால் பெரிய
குளம் வி. எம். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் கீழ்மங்கலம்
பிரம்மஸ்ரீ கே. எஸ். சுப்பராய அய்யர் அவர்களால் முதற்பதி
ப்பிலிருந்த வழுக்களைக் களைவித்து அவர்கள் எழுதிய அரும்பத
வுரை, மதவினக்கச்சருக்கம், பரியாயப்பெயர் விளக்கம் என்ப
வற்றோடு யான் எழுதிய சிவசிஷ்ணுத் திருப்பதிகள், சரித்திர
மேற்கோள்விளக்கம் என்பவற்றையுங்கூட்டி இவ்விதண்டரம்
பதிப்பை அச்சிற்பதிப்பித்தேன்.

இப்பதிப்பிற் சில்லிடத்தில், இன்னொசைபயத்தற்பொ
ருட்டுச், சிவவடமொழிகள் உச்சரிப்பிற்குரியதத் திருத்தப்பட்
டும், தன்னொழிமெய்ப்பு முன் யவ்வரிற் அன்னுவதாகிய இதரம்
ஒழிக்கப்பட்டும், சீர்துறைக்கவிடங்களிற் சில எழுத்துக்கள்
விளக்கப்பட்டுமிருக்கின்றது.

இந்நூல் ரென்ற கக002-ம் வருத்தில் எம். ஏ. பரீகை
க்கும், சுமார் ௧௫ வருஷத்திற்கு முன்பு, ஏ. பரீகைக்கும்
பாடபுத்தகமாகக்கொள்ளப்பட்டது.

எமது அவகாசக்குறைவாற்பலபிழைகளிலிருத்தலிங்
கடும். அவற்றை எம்பால் அன்புகூர்ந்து திருத்திவாசித்தும்
தொண்டு எனக்கும் பகஷ்த்துடன் எழுதித் தெரிவிக்கப் பிரா
ர்த்திக்கின்றேன்.

இதனைப்பரிசோதித்த ஷே. கே. எஸ். சுப்பராய அய்யர்
அவர்களுக்கும், பதிப்பிக்கும் காலத்து ஒப்புநோக்கி வேண்டிய
உதவிபுரிந்து வந்தவர்களாகிய பெரியகுளம் மைனார் இரிகேஷ
ன், ஓவர்கியர், தஞ்சாவூர் ஜில்லா விஷ்ணுமேட்டை பிரம்மஸ்ரீ
லி. முத்துரேங்கையார் அவர்களுக்கும், பெரியகுளம் பிரம்மஸ்ரீ
எஸ். எம். நிலகண்ட சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கும் யான் கன்றி
யறிததுள்ளவனாகியுப்பதோடு, அவர்களுக்குச் சர்வ இஷ்ட
சித்தியையும் அருக்காகித்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ பாண்டரங்கன்
இணையடிக்கை என்றும் இறைஞ்சுகின்றேன்.

இப்புத்தக விற்பனையின் வரும் இலாபப்பொருள் கதி
ரினைக்குங் கங்கையைக் கொணர்வித்துப் புண்ணியகாலங்க
விலாவயத்தோறும் அபிஷேகத்திற்களிக்கும் சற்காரியத்தில்
கிக்யோகப்படுத்தப்படும் என்பதை அன்பர் திருமுன்னறினிக்
கின்றேன்.

பெரியகுளம்
1913(19) ஜனவரி }
13-

இங்ஙனம்,
வ. வேங்கடராமய்யர்,
பெருமான்கொவில்

செற்குமட்டவாரகம், நாகூர்.

உ
கணபதிதூணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கச் சருக்க அட்டவணையும்,

விருத்தத்தொகையும்.

—(**)—

சருக்கத் தொகை	சருக்கப்பெயர்.	பக்கம்.	விருத்தத் தொகை
	பாயிரம் ...	க	உசு
க	உற்பத்திச்சருக்கம் ...	ரு	கூசு
உ	மோகனரசாட்சிச்சருக்கம் ...	க௦	கூரு
கூ	அவித்தியாபுரச்சருக்கம் ...	கரு	அசு
சு	விவேகன்வனம்புகு சருக்கம் ...	உசு	உசு
ரு	விவேகன் மந்திரச்சருக்கம் ...	கூ௦	ச௦
கூ	விவேகனொற்றுக் கேள்விச்சருக்கம் ...	கூரு	அ௭
௭	விவேகன்சேனை கடந்துறைச்சருக்கம் ...	ச௭	ருகூ
அ	சத்துவச்சிரத்தை நூதுச்சருக்கம் ...	ருசு	உகூ
கூ	மோகனொற்றுக் கேள்விச்சருக்கம் ...	ருஅ	உசு
க௦	இடம்பனுக் கோலைவிடுச்சருக்கம் ...	கூ௦	உ௦
கசு	இடம்பாங்காரச் சருக்கம் ...	கூகூ	க௭
கஉ	மோகன்காசிபுகு சருக்கம் ...	௭கூ	கசு
ககூ	சாருவாகச் சருக்கம் ...	அக	உரு
கசு	கவிச்சருக்கம் ...	அரு	உஅ
கரு	மித்தியாதிட்டிச் சருக்கம் ...	அகூ	உஉ
ககூ	சிரத்தையோக்கிையூற்றுச்சருக்கம் ...	கூஉ	ககூ
க௭	சாந்திச் சருக்கம் ...	கூசு	உ௭
கஅ	சமணனாதியர் சருக்கம் ...	கூஅ	௭ரு
ககூ	வயிரவி வதைச் சருக்கம் ...	க௦௭	உஅ
உ௦	சிரத்தை மீட்சிச்சருக்கம் [ருக்கம் ...	ககசு	உஅ
உசு	விவேகன்போதகரைவரவழைத்தசு ...	ககரு	கூகூ
உஉ	உபபிடைத வேள்விச்சருக்கம் ...	ககசு	கூரு
உகூ	சக்கரதீர்த்தச்சருக்கம் ...	கஉஅ	உசு
உசு	காமனாதியர்சருக்கம் ...	கககூ	கூகூ

சருக்கத் தொகை	சருக்கப்பெயர்.	பக்கம்.	விருத்தத் தொகை
உரு	நியாயன் நூதுச்சருக்கம் ...	கசு௦	கூஅ
உசு	காமனாதியர் வீரலாபச்சருக்கம் ...	கசுரு	கூஉ௦
உ௭	நிருபகாதியர் வீரலாபச்சருக்கம் ...	கக௦	ச௦சு
உஅ	விவேகன்காசிபுகுசருக்கம் ...	க௭கூ	கூ௦
உகூ	படையெழுச்சிச் சருக்கம் ...	க௭௭	கூகூ
கூ௦	காமனாதியர் வதைச்சருக்கம் ...	கஅஉ	௭கூ
கூசு	உலகாயிதன் வதைச்சருக்கம் ...	ககூகூ	கூசு
கூஉ	புத்தர் வதைச்சருக்கம் ...	உ௦உ	அரு
கூகூ	சமணர் வதைச்சருக்கம் ...	உகூகூ	ருகூ
கூசு	மோகன் வதைச்சருக்கம் ...	உஉ௦	கூ௭
கூரு	மானதன் புலம்புதுசருக்கம் ...	உஉசு	கூசு
கூசு	கலைமகள் தேற்றச்சருக்கம் ...	உகூ௦	உஉ
கூ௭	விவேகன் முடிசூடுசருக்கம் ...	உகூகூ	ருஉ
கூஅ	மாயைச் சருக்கம் ...	உசு௦	கூ௦
கூகூ	மீமாஞ்சச்சருக்கம் ...	உசுசு	கூஉ
ச௦	சமுச்சயன் சருக்கம் ...	உசுசு	கூ
சக	சாங்கிய மதச்சருக்கம் ...	உரு௦	உஅ
சஉ	தார்க்கின் மதச்சருக்கம் ...	உருசு	கரு
சகூ	வேதாந்தி மறுத்தற்சருக்கம் ...	உருகூ	க௦
சசு	யோகமதர்சருக்கம் ...	உரு௭	உ௭
சரு	பாஞ்சராத்திரச் சருக்கம் ...	உசுஉ	கூசு
சகூ	சைவ சித்தாந்தச் சருக்கம் ...	உசுசு	உஉ
ச௭	வேதாந்தச் சருக்கம் ...	உசு௭	கூகூ
சஅ	பிரபோதன் முடிசூடுசருக்கம் ...	உ௭௦	உஅ

அது சருக்கம் சஅ-க்குத் திருவிருத்தம்... உ௦கசு.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கச் சருக்க அட்டவணையும்,

விருத்தத்தொகையும்,

முற்றப்பேற்றது.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

காபிரைட் பாத்தியம்.

—(0):—

ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின்கண்ணுள்ள ஸ்ரீ கோயிலுர் சிதம்பர (கோ — சித.) மடாலயத்திற்கு இப்பதிப்பிற்குமுந்தின பதிப்பின் (முதற்பதிப்பின்) டைட்டில்பக்கம், முகவுரை, அவ்விரண்டிலுங்கண்டிருக்கும் பெயர்கள், அச்சியற்றிய கையெழுத்து முதலியவைகளை ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் மாற்றாமலும், வேறே யொருவருடைய பெயர்கீழ் சேர்க்காமலும் இதனை அச்சிற் பதிப்பித்து, வரும் லாபத்தை முகவுரையிற் கண்ட தர்மத்தை ப்பரிபாணம் செய்துகொள்ளும் பாத்தியத்தையும், இப்புத்த கத்தின், இங்கிலீஷ் பிரான்சு இலாகாக்களிலிருந்து பெற்றிருக் கும் காபிரைட் பாத்தியங்களையும் என் ஜீவகாலத்திற்குப்பிறகு பெற்றுக்கொள்ளும்படி மதுரைஜில்லா பெரியகுளம் தாலுகா கஸ்பா பெரியகுளம் சப்டிஸ்டிரிக்டு ரிஜிஸ்ட்ராரீசில் 1899 ஆம் ஏப்ரல்மீ 5-யில் 3-வது புத்தகம் 1-வது வாலியம் 127, 128, 129-வது பக்கங்களில் 4-ம் பிரீ தஸ்தகேசாக ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என் ஜீவகாலத்திற்குப்பிறகு காபிரைட் பாத்தியங்கள் ஷெமடாலயத்திற்கு ஒுகாடுக்கப்பட்டிருக்கிற படியால் ஷெ மடாலயத்தார் யாதாமொரு அனுமதியையெதிர்பாராமல் உடனே புத்தகம் அச்சியற்றிக்கொள்ளலாகுமென்பதை மிகவும் வணக்கத்துடன் தெரியப்படுத்தலானேன்.

இங்ஙனம்,

வ. வேங்கடராமய்யர்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திசந்ததிகள்.

—):*(—

அசஞ்சல சுபாவமா யிருந்தவிடத்தி லிருக்குங் காந்தசமூகத்தில் அபயஜி சலனமுதுவதைப்போல நிச்சலன நிர்விகார நிர்க்குண நித்த அக ண்டாகார சுப நிர்நிசய பரிபூரண சின்மய சதானந்தப் பிரம்மசந்நிதானத் தில் அகட லிகட சாமர்த்தியமுள்ள மரீபை விகாரமடைந்து சூலாகி மா னதனென் னும் ஒரு புத்திரனை யினுள்.

அம்மான தனுக்குப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென விரண்டு மனைவியர்கள்.

அவ்விருவரில்,

பிரவிர்த்தியின் சந்ததிகள்.		நிவிர்த்தியின் சந்ததிகள்.	
புத்திரர்கள்.	புத்திரிகள்.	புத்திரர்கள்.	புத்திரிகள்.
௩ மோகன்	௧ திவீணை	௧ விவேகன்	௧ மயித்திரி
௨ ஆங்காரன்	௨ கபடி	௨ நிருபகன்	௨ கருணை
௩ மதவன்	௩ அகீர்த்தி	௩ பொறை	௩ கீதி
௪ மானன்	௪ அகீதி	௪ சந்தோடன்	௪ முநிதை
௫ காமன்		௫ சமன்	
௬ கோபன்		௬ விராகன்	
௭ மச்சரன்		௭ இயமன்	
௮ சங்கற்பன்		௮ நியமன்	
௯ இராதன்		௯ ஆதனன்	
௧௦ சந்தேகன்		௧௦ பிராஜாயாமன்	
௧௧ தாமதன்		௧௧ பிரத்யாகாரன்	
		௧௨ தாரணன்	
		௧௩ தியானன்	
		௧௪ சமாதி	
		௧௫ சத்துவன்	
		௧௬ அமுதசிலன்	
		௧௭ தவன்	

மோகனாதிபர்

இலக்கம்.	மோகனாதிபர் பெயர்.	மனைவியர் பெயர்.	புத்திரிகள் பெயர்.	புத்திரர் பெயர்.
க	மோகன்	துன்மதி 1.	...	...
	...	பாஷண்ட - விஞ்சை 2.	...	அஞ்ஞன்
உ	அகங்காரன்	அகந்தை	மமதை	லோமன்
ந	காமன்	இரதி		விடயபுரந்தன்
சு	கோபன்	கொலை		கலகன்
டு	மச்சரன்	அருபை		வயிரன்
க	மதன்	மறதி		அனந்தன்
ங	மானன்	வினாசுமதி		உற்சாகன்
அ	இராசதன்	முயற்சி	இராசதச்சிரத்	காரியன்
க	தாமதன்	சோம்பல்	நித்திரை 1.	...
	...	...	தாமதச்-கிரத்தை 2.	
க	சங்கீதபன்	கற்பனை		விதற்பன்
க	சந்தேகன்	அகித்தி		கல்கன்
	மோகனாதிபர் சகோதரிகள். பர்த்தாக்கள்.			
க2	தேவினை 1.	அனாசான்		
	அகீர்த்தி 2.		மிச்சாதிட்டி	விடயபுரந்தன்
க3	கபடி 1.	கலியன்		சஞ்சலன் 1.
	அதி 2.	...		அருண்மன் 2.

வம்சபரம்பரை.

புத்திரர்மனைவியர் பெயர்.	பெளத்திரர் பெயர்.	பெளத்திரர் மனைவியர் பெயர்.	பிரபெளத்திரர் பெயர்.
...	...	...	..
...	...	...	..
இச்சை	இடம்பன்	வஞ்சனை	அசத்தியன்
...	...	...	..
...	...	...	..
அமரியாதை	அகர்மன்	...	..
கெடுதி	நாசன்	...	..
...	...	...	..
...	...	...	..
...	...	...	..
யோசனை	வெருமுகன்	...	..
...	...	...	..
...	...	...	..
...	...	...	..
அதோகதி	துக்கன்	...	..
...	...	...	..

முற்றிற்று.

விவேகஞ்ஞதியர்

இலக்கம்.	விவேகனாதியர் பெயர்.	மனைவியர் பெயர்.
க	விவேகன்	சுமதி 1.
உ	நிருபகன்	*உபநிடதை 2.
ங	பொறை	யுக்தி
ச	சந்தோடன்	உறுதி 1.
ரு	சமன்	மரியாதை 2.
க	தமன்	மகிழ்ச்சி
எ	விராகன்	சாந்தி
அ	சசிலன்	தாந்தி
க	தவன்	விரத்தி
க0	சத்துவன்	கீர்த்தி
கக	இயமன்	நல்லிருத்தி
கஉ	நியமன்	புனிதை
கங	ஆதனன்	அயிஞ்சை
கச	பிராணயாமன்	மனநிலை
கடு	பிரத்தியாகாரன்	திதி
கசு	நியானன்	பூர்த்தி
கஎ	தாரணன்	மீட்சி
கஅ	சமாதி	காட்சி
		திருதி
		தன்னிலை ...
		...
விவேகனாதியர் சகோதரிகள்		பர்த்தாக்கள்.
கக	மயித்திரி	சமாதானன்
உ0	நீதி	நியாயன்
உக	கருணை	தருமன்
உஉ	உபேட்சை	பூரணன்
உங	முதிதை	அவிரோதன்

* உபநிடதையின்றோழி-கீதை, மாதா - வாணி, பிதா - வேதன், தமயன்-வேதாந்தி, சித்தஆதித்த விசாரணைப்பெண், நற்கதிவாஞ்சைமாதா என்பவர் சாத்திரமென்னும் சாமரம் வீசுகோர்.

வம்சபுரம்பலா.

[illegible]

முற்றிற்று.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

—)*(—

இதனால் சகல களவான்களுக்கும், அச்சுக்கூடத் ததிபர் களுக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில், இந்தப் பிரபோத சந்திரோதயம் என்னும் சாஸ்திரம் அடியில் கையெழுப்பப்பட்டிருக்கிற என்னால் அச்சிடுவித்து ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இத னை என்னுடைய அனுமதியின்றி அச்சிடுவேன் 1867 இலுத்து 25-வது ஆக்ட்டு, 20-வது பிரிவு, 6-வது உட்பிரிவின் விதிப்ப டி நான் கோரும் நஷ்டத்திற்கும், பினல்கோடுசெக்ஷன் கு ற்றத்திற்கும் உத்தரவாதிகளாக வேண்டுமென்பதைத் சவுனி க்கக் கோருகிறேன்.

இப்புத்தகத்தைப்போல யாரேனும் “முன் பிரதிக்கிண ங்க” என்றாவது கூலிக்காவது சொந்தத்திற்காவது அச்சிட்டா லும், அச்சிட்டு வைத்திருந்தாலும், அச்சிட்டு விற்குலும், அப்ப டி அச்சிட்டதையாவது பிரான்சு இலாகாவிலிருந்து அச்சப் போட்டுவந்ததையாவது குறைந்த அல்லது சரியான விலைக்கா வது கம்மிஷனுக்காவது வாங்கிவிற்குலும், அப்படி கூலிபெ ற்று அச்சிட்டவரிடமிருந்தாவது கூலிகொடுத்து அச்சிடுவித்தவ ரிடமிருந்தாவது புஸ்தகவியாபாரிகளிடமிருந்தாவது அவர்களா ற்சொல்லப்படும் எவ்விதமுதார்த்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளா மல் நஷ்டம் ரூபாய் மூவாயிரத்தை வசூல்செய்யவும், அவர்களை க்குற்றத்திற்கு உள்ளாக்கவும் என்னால் முயற்சி செய்யப்படும்.

இப்புத்தகம் என்னால் காப்பி ரைட் ரிஜிஸ்தர் செய்யப் பட்டிருப்பதோடுகூட கஅபிஷன் இங்கிலிஷ் டெம்மி கிளாஸ் காகிதத்தில் பைக்கா டைப்பில் பெரியகுளம் ஸ்ரீ மீனும்பிகை அச்சியந்திரசாலைில் அச்சப்படுத்தி புஸ்தக முழுதும் உயர் ந்த காலிகோ பரிந்துசெய்து என்னுடைய இங்கிலிஷ் ரப்பர் ஸ்டாம்பும் ஸ்வயமான கையெழுத்தும் போடப்பட்டிரு ப்பதுடன் அதன் முதுவில் தங்கக் கிலிட்டினால் “பிரபோதசந் திரோதயம்” என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது.

இப்புத்தகத்தின் விலை ரூ. 2—0—0, தபாற் செலவு பிரதத் தியேகம்.

இங்கிலிஷ் கையெழுத்தும் இல்லாத புத்தகங்களை எவரும் வாங் காதிருக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ளாஸ்,

வ. வேங்கடராமப்பர்.

கடவுள் துணை.

பிரபோத சந்திரோதயம்

என்று வழங்குகின்ற

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

—XXXX—

கடவுள் வாழ்த்து.

பாயிரம்.

கலிலிக்குத்தும்.

திருமடந்தைதன் கா தலன் சிவந்த தாண்மலருங் கருணையந்தடங்கண்களுநாயங்கமலத் தொருகுழந்தையுமுடத்தபொன்னுடையுந்தொடுத்த மருமலிந்தபைந்துளவுமென்மன ததுன்வாழியவே. (க)

பொன்னிமாந்திபுடைபரந்தே தாங்கலிற்புதுப்பூங் கன்னிவாழையுந்தாழையுங்காய்க்குலைக்கமுமும் பின்னிரீள்கதிர்ச்செந்நெலுங்கன்னலும்பிறவு மன்னிநீடியவளவர்கோணுட்டொருவள்ளல். (உ)

குழைக்குமும்பொனிற்குமிற்றியபன்மணிக்குன் றுந் தழைக்கும்வெண்ணிலாவரமியத்தலங்களுந்தாளத் திழைக்குமேழநிலைமாடமுங்குடமுமெங்கு மழைக்குலந்தவழ்நெடுமதினமா தைக்குமன்னன். (ஈ)

கலிலிக்குத்தம்.

அந்தணர்திலகன்முதறிஞர்சேகரன் மந்திரமனைத்துமோர்வடிவமாயினேன் றந்திரமுதுமறைதவமுநாளின னிந்திரகற்பகமென்னுஞ்செங்கையான். (ச)

அறம்பொருளின் பம்வீடாயநால்வகைத்
திறத்தெரிந்தநெறிநெறுத்துஞ்செய்கையான்
புறம்பெனவுள்ளமும்புனிதமாயினோன்
மறங்கெடத்தருமதூல்வளர்க்கும்வாய்மையான். (நி)

சத்தியமுதமறைசாற்றுமநெறி
யொத்தெடுத்திறமுணர்ந்தாழிபேரினு
நித்தகைமித்தியநெறிதப்பாவகை
பத்தியிந்நிரித்திடும்பான்மைபுண்டொன். (நி)

மண்ணிடத்தவரவர்மதியுமற்றவ
ரெண்ணியவெண்ணமுமினியயாவையு
முண்ணிலவுறவகன்றெருங்குகாட்டலாற்
கண்ணடியாமெனக்கருதுங்குட்சியான். (எ)

திணிபுயத்தரசர் தஞ்சைம்பொன்மாமுடி
மணிநிறைத்தீபஞ்சூழ்வனசத்தாளினான்
பணிகொளென்றடிசையெனும்பாவைமார்செலிக்
கணிமலர்த்தாரெனலாகுங்கீர்த்தியான். (அ)

மேயபற்பல* துறைமேற்கொண்டுய்ப்பிண
மேயவில்வாழ்க்கையிலிருந்தமன்னதிந்
பாயுநன்மதுமலர்ப்பதுமப்பாசடைத்
தூயதண்புனலெனத்தேதாய்ந்துந்தேதாய்ந்திலான். (க)

மனைபறம்புண்டெல்லாழ்வின்வைகியு
மனைபபல்களைஒரோடளவளாவியு
நனியுல்களித்துமெய்ஞ்ஞானமெய்தியு
சனகனைப்போலிருந்தருளுந்தன்மையான். (க)

சசனைத்தூணினின்நிங்குவாவெனப்
பேசியவன்புடைப்பிரகலாதன்போற்
பாசொளினிளங்குகோபாலுமர்த்தியைப்
பூசனைநாடொறும்புரியும்பத்தியான். (கக)

சுற்பவையாவையுங்கற்றுவான்வரு
பொற்புறுபலத்துளம்பொருந்நுழுவகை
பற்பலநல்வினையின்அகண்ணனுக்
சுற்பனாமமெனவமைக்குமன்பினான். (கஉ)

கரும்புயன்மேனியான்கமலநாடியுட்
டரும்புகழ்நான்முகன்நனக்கொப்பாகவே
யரும்பொறைவாய்மைநிலநிளின்வேலையாய்
வரும்பெருமாள்பெருவரத்திறேருந்நிறேனுன். (கங)

சுதைகாதலெனத்திசைகளைபடைபு
நீதியாற்புரந்தான்நெறிநடாத்திய
கேதபாரசுந்நீருவேங்கடேந்திரன்
மாதயாநிதிபுவிமன்னர்மன்னனை. (கச)

பன்னருமனுமுறைபகர்த்தநீதியா
லன்னவன்புனிபுரந்தருளுங்காழிலு
லின்னருடரற்குருவிமரகவானந்தர்
பொன்னடிக்கமலங்கள்போற்றன்மேயினான். (கரு)

ஐம்பொறிவென்னுகாமாதிழுவிரு
வெம்பகைகடந்தூரல்லேவதத்தூர்கிரிற்
செம்பொருளுணர்ந்துபல்கிலகோடியும்
பைம்புனலிரைபோற்பார்த்துளான்நனை. (கசு)

ஒருவடநீழலின்றுநால்வருக்
கருமறைபகர்த்தருளாதிகேதகிக
னிருகிலத்தெம்மேனார்க்கிரங்கிமானுடத்
திருவுருவெடுத்தெனத்திசுமுளான்நனை. (கங)

காட்டினிலிருந்தவம்புரிந்துகாயத்தை
வாட்டியமுனிவரம்கிழநெஞ்சினி
லீட்டியசமாதியிலிருந்தபேரின்ப
விட்டினைமதிவெனவிளக்குவான்நனை. (கடி)

கண்டனன்குருபகமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனனுகங்கவன்குறிப்பைநோக்கியே
மண்டலம்முக்குள்வயினுரைப்பதொன்
றுண்டெனமுக்கமலத்தினைமலோதினான். (கக)

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அறம்பொருளின் பழுமகிலத்தோர்பெறத்
திறம்படப்பூரிந்தநீவிடுந் தேர்தவ
நுழம்படிஞான நூலொன்று சொல்கென
நிறம்பயிரூரினானி துறிகழ்த்தினான். (உ௦)

இல்லறம்பூண்டுவாமெழும்மேனார்க்கு
சொல்லுதற்கெளியேதோ துறவுபூண்டுமன்
கல்லுறுமுழையினுங்கானினும்புகுந்
தல்லநீர்நுறைபவர்க்கலதென்றேறுதினான். (உ௧)

ஒதலுமிராகவானந்தயோகியும்
போதமுள்ளோர்மனைவாழ்க்கைபூணிலென்
னேதமில்லுணர்விலாரிடைந் துகானினும்
பேதுறுமுழையினுமிருந்தென்பேறெனா. (உ௨)

வரியுடற்பார்தள்கன்முழையிலவையென்
னெரிசினப்புவலிவந்திருந் துமென்பயன்
நிரிபின்மெய்ஞ்ஞானியெத்திறத்திருந் துமென்
விரிவுறவணையுறல்விளம்புவாயென்றான். (உ௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அருந்தவன்பகர்த்தமாற்றமனைத்தையுமனத்தாட்கொண்டு
பொருந்துமெய்புளகமல்கப்பூரித்துப்புகிக்கெலாந்தன்[ருந்
பெருந்தனமெவையுறல்கும்பெற்றிபோன்மற்றெல்லேலார்க்
திருந் துறல்லறிவுறல்குந்திறத்தினைச்சிந்தைசெய்தே. (உ௪)

அலகில்வேதார்தரன் னூலனைத்தையுந்தொகுத்துநாடி
யுலகியனெறிவழாமலுருவகப்படுத்தியார்க்கு
மிலகுமெய்ஞ்ஞானநல்குமின்பமாக்கையெஞ்ஞானு
நிலைபெறவுரைப்பனென்னுநெஞ்சகத்துன்னிமன்றேனா. (உ௫)

அம்புவிமார்தர்க்கெல்லாமாயுளாசிறிததற்குள்
வெம்மீனியிளமைமுப்புவிழிதுயில்சோம்புகாதல்
கம்பலையிவற்றைநீக்கிக்கற்பதெங்ஙனங்கற்றாலுந்
தம்புலஞ்சிறிதுஞானசாகரம்பெரிதென்னுன்னி. (உ௬)

அத்தகைவேதார்தப்பாலாழியைத்தனதுபுந்தி
மத்தினுழங்கிமேனான்மால்புலவோர்க்குவாரிப்

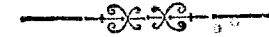
புத்தமுதெடுத்தாற்போலப்பொருளிலாஞானசார
மெத்தனையவற்றையெல்லாமின்புறத்திரட்டிவாங்கி. (உ௭)

சகத்தொருப்போதசந்த்ரோதயமெனுநாடகந்தான்
மிருத்துரைசெய்தக்ருஷ்ணமிச்சிரன்ருனுநாணப்
புகழ்த்திருவேங்கடேந்தரன்பூசுரர்ருலத்துக்கெல்லாம்
வகுத்தகாப்பியமதாகவடமொழியதனிற்செய்தும். (உ௮)

சுற்பதற்கெளியதாயநாவிந்கனிந்துதேதனாமேலார்
தற்பரஞ்சோதிதானுய்த்தம்முளையுதயமாகச்
சொற்பசுந்தமிழினுலந்தொகுத்ததைமாதைவேந்தன்
பற்பலவருணத்தோர்க்கும்பாங்குறப்பகர்த்தலுற்றான். (உ௯)

பாயிரம் முற்றிற்று.

க-வது உற்பத்திச் சருக்கம்.

எண் சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நீர்கொண்டபெருக்கினைவெங்கானலிந்கண்டாற்போனெடு
விசம்புமுதனிலநீரொன்றினிடத்தொன்று, வேர்கொண்டமுவுல
கும்முதேதார்தார்க்குமெய்யாகித்தேதர்தளவின்மீண்டுமவைபொ
ய்யார், தார்கொண்டபணியுருப்போலநிபிடானந்தர்தானுதிநி
ருமலமாய்த்தழைத்தோங்குமொளியா, யேர்கொண்டவாத்தும்
போதந்தனையேவணங்கியிதயகமலத்திருத்தியெப்போதும் வாழ்
வாம். (௧)

இடைபிடுபிடுங்கலைபூடியங்காத வண்ணமிடைநாடி. நியு
த்தியகாற்றென்பதனுலுச்சி, யடையும்வகையுந் துழப்பசாந்திமி
கும்மீயோகியகத்துநிறையானந்தமா மமிர்திற்படிந்தும், புடவிமு
தலுலகெல்லம்பொதிந்து மிளந்திங்கட்புரிசடையோனெற்றியிற்
கண்போற் காட்டும்பரிசாற், றடையறக்காணவும் விளங்குஞ்சின்
மயவுள்ளொளியே சந்ததமுமேலாகித்தழைத்துவாழியவே. (உ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்துவிதம்வாசாமேகாசரமேனாதிதமசலமுலர்
தத்துவம்பிரமேயஞ்சர்வசமஞ்ச்சிதானந்தஞ்சார்தஞ்
சுத்தமனியத்தமவிசாரமனுபவந்துரியஞ்சயம்பரகாசம்
நித்தியநீர்க்குணமனந்தூநிரதிரயம்பிரமமெனநின்றதொன்றே. (௨)

போந்துங்காரஞ்சிறிதுமெபொருந்தாதுதன்னியல் பிற்பொருந்திற்பக், கார்தமசையாதிருந்து மக்கர் தத்தெதிருகிமப்பித் தாற்போல், வாய்ந்தவதன்சந்தியின்மாயைவிகாரம்புரிந்துமணிச் சூன்முற்றி, யேய்த்தபெயர்மான தனென்றெறித்தோதவொரு மகவையீன்றான்மன்றோ. (ச)

இருள்தனையொளியர்க்கி யொளியதனையிருளாக்கியின்பத் தன்னை, யரியகொடுந்துயராகியத்துன்பத்தையின்பமாகிச் செய்கை, மருளுறுமநெடுமாயைமார்பிலனைத்தேவவளத்து வளர்தான்யாதும, பொருவதுதன்றொதையெனுந்தருவினுக்கே புல்லுருவிபோலவன்றோ. (ரு)

ஷெ. வேறு.

பெறலருமனையமைந்தன்பிரவிர்த்திவித்தியென்னு மறுவிலாமதிமுகத்துமாதாரிருவர் தம்மைத் தறுகன்மாமாயென்னுந்தாயுளங்குகித்துநோக்க நறுமலர்மலைசூட்டிநன்மணம்புரிந்தான்மன்றோ. (சு)

மானதன் றனக்குமுந்திமணஞ்செய்தமனையாடன்பா லானமோகனைப்பெற்றப்பாலங்காரன்மதன்ன்மானன் வேனில்வெங்காமன்கோபன்வெய்யமச்சரன்சங்கற்பன் ருனிராசதன்சந்தேதகன்றாமதனிவரையீன்றான். (எ)

இனையமாமைந்தர் தம்மையீன்றருள்பிரவிர்த்தியின்னு மனையவருடன்பிறப்பாமலர்கடவினைமாதென்றும் வினையுறுங்கபடியென்னும்வெய்துறுமகீர்த்தியென்னும் புனைபெயரீதியென்னும்புதல்வியர் தம்மையீன்றான். (அ)

மருவுமந்திவிர்த்தியென்னுமடக்கொடிவினெகன்மற்ற நிருபகன்பொறைசந்தேதாடெனடுஞ்சமன்றமன்விராகன் றருமியமாதியென்மர்சத்துவனமுதலின் பொருவிவாத்தவனென்றின்னபுகல்வரயாவரையுமீன்றான். (க)

மதிதுதனிவிர்த்தியின்னுமயித்திரிகருணைநிதி முதிததல்லுபேட்சையென்னுமொய்குழலெவர்தம்மைப் புதியபாற்கடல்வருந்திப்புவிக்கமுதிந்தாற்போல் வதிகையெவர்த்துமெய்தவருந்தவத்தின்றுண்மன்றோ. (கல)

மாயைதம்மகற்குவாய்த்தமனைவியிருவர் தம்பா லாபுத்திரர்கண்மற்றையரிவையர் தங்கட்கெல்லா நேயமாமணஞ்செய்தற்குநனைத்துமாமோகப்பிள்ளைக் கேயதுன்மதியைமுந்தியின்புறப்புணர்த்தெய்தே. (கக)

* ஆமிடலகங்காரற்கேயகந்தையைமணஞ்செய்வித்துக் காமனுக்கிரதிதன்னைக்கடிமணம்புரிவித்தாங்கே யோழைக்கொலையைக்கோபற்கின்புறவிணக்குவித்துத் திணைமச்சரற்க்குயைத்தேவியைப்புணர்த்தித்தாளால். (கஉ)

மதன்மறதிக்குமானன்மணம்வெகுமதிக்குரல்கி யிதமுறமுயற்சிதன்னையிராசதற்கிசையச்செய்து விதமுறுசோம்பறவ்மேல்விருப்பந்தாமதனுக்காக்கிக் கதம்குசங்கற்பற்கோர்கற்பனைதனைச்சேர்வித்தான். (கட)

அறிவிவாச்சந்தேதகற்கோரசித்தியைப்புரிந்தெய்து பிறவுறல்வரிசைமத்தபிரவிர்த்திமக்கட்கெல்லா நிறைவுறச்செய்துபற்றநேரிழையின் றமாதர் மறுவுறுநால்வருக்குமணம்பெறக்கருத்துருன்னி. (கச)

பின்னரும்பிரவிர்த்தியின் றபெண்களிலஞசாரற்கு மன்னுதினையகீர்த்திமனையிராகச்செய்து சொன்னவெங்கபடியென்னுந்தோனிகயுமீதியென்னங் கன்னியுங்கலியற்கெய்தக்கடிமணஞ்செய்வித்தாளால். (கரு)

அதற்கையையகங்காரன்சோந்தருமகண்மமகையோடு மிகந்தலாபனையும்பெற்றருளிச்சையைவனுமவேட்டுத் தகுந்திறலிடம்பன் றன்னைத்தந்தனிடம்பன்னு மிகுந்தவஞ்சனையைப்புல்லீம்குமசத்தியனையீன்றான். (கக)

இதமுறுங்காமராசனிரதியைப்புணர்ந்துபின்னர்ச் சுதனைனவிடயானந்தத்தோன்றலைப்பயந்தான்மற்றைக் கொதிதழற்கொடியவாட்கட்கொலையெனுமாதைச்சேர்ந்து கதுமெனக்கடியகோபன் கலகன்வந்துதிக்கச்செய்தான். (கக)

அ

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அச்சுருமதன் றனக்கோர் னத்தனை மறிபெற்ற
ணச்செனுமன த்தனுக்கேநாசனைக்கெடுத்தித் தான்
மச்சரற்குஞையின் றுள்வயி ரனைவயி ரன்றேறி
யிச்சக த்தமரியாதையெய்துமக்ரமையின் றுள்,

(கஅ)

மான னுக்கிசையவாய்த் தமனை வெகுமதியென்றே து
மீனென மிளிருமைக்கண்மெல்லியல்வயிற் றில்வந்தான்
ருனொருந்சாகனென்ன த்தகுமிப் பற்றையன்பின்
ரீனகற்பனைசங்கற்பற்கின் றுள்ளிகற்பன் றனை.

(கஅ)

விகற்பன்யோசனையைச்சேர்ந் துவெகுமுகன் றனைப்பெற்றான்
றகைத்திடுங்கலக்கன் றனைச்சசந்தேக ந்கசித்தியின்
ணிகழ்த்துதாமதற்குச்சோம்பிநித்திரைவஞ்சியோடு
திகைத்தாமச்சிரத்தையென் னுஞ்ரேயிமைதனையும்பெற்றான்.

முடிவுறுவிராசதற்குமுயற்சிபாற்சி ரத்தையென் னுங்
கடிமலர்க்குமுலிமற்றே ழுர்காரியனுடன்வந்தாளா
லடைவுறுவனாசரற்கோரகீர்த்திபான் மிச்சாதிட்டி
புடனொருவிடயசங்கனுதித்தனன் கணந் துமாதோ.

(உக)

சஞ்சலன தன்மனென்னுந் தனையரைக்கபடி தன்பா
லஞ்சலில்கலியன்பெற்றனவன்மகன தன்மன்னு
மெஞ்சலிலேதா கதிக்கேயின்புறப்புணர்ந்தெப்போதுந்
துஞ்சலில்லாதபொல்லாத் துக்கனுற்பவிக்கச்செய்தான்.

(உஉ)

அத்தலைப்ரவிர்த்திமக்கள தமோகன்முதலாயுள்ளோர்
மெய்த்துஅமண்முமன்னுர் வியன்மக்கட்பேறுஞ்சொன்னே
ரித்தியரானமற்றவிநித்தேயவிவேகனுதி
யுத்தமர்மண்முமன்னுந் துதித்தமக்களையுஞ்சொல்வாம்.

(உங)

சருபநல்விவேகவேர்தன்சுமதியைமணர் தான்பின்னர்
நிருபகனுத்திமாதேநீர்தனன்பொறையன்வேட்டான்
வருமியலுஅதிமாதைமகிழ்ச்சிக்குமணஞ்சந்தோடன்
றருமுனஞ்சமன் றமன்போய்ச்சாந்திதாந்தியைச்சேர்ந்தாரால்.

விரத்தியைவிராகன்சென் னுமேவினன்சசிலன் றன்பால்
வரப்பெருங்கீர்த்திவாய்த்தாண்மகிழ்தவனல்விருத்தி
தரத்திடுமாலைபூண்டான்சந் துவன்புரிதைக்குள்ளம்
பொருத்தினையிஞ்சைதனைப்புணர்ந்தன னியமன்றினே.

(உரு)

உற்பத்திச்சருக்கம்.

க

பதியெனரியமன் றனைப்பற்றினன்மனநிலைப்பெண்
டிதியையாதனன்வேட்டான் பூர்த்தியைப்பிராணையாடன் றுன்
விதிமுறைபுணர்ச்சேர்ந்தான் மீட்சியைப்பிரத்யாகாரன்
கதிதருதியானனென்பான் காட்சியைக்கலந்தேசேர்ந்தான்.

(உச)

திருதிதாரணனுக்கானுடேவிதன்விடையென்றே து
மரிவையைச்சமாதேசேர்ந்தானைவருமின்னவாறு
பரிவொடுமணர் துதத்தம்பாபையார் தம்மோடின்பம்
புரியுந் துறவுகூர்ந் துபுணர்ச்சியின்புயங்குந்காலே.

(உ௪)

பெயர்த்துமர்நிவிர்த்தியின் றபென்களிற்சமாதானற்கே
மயித்திரியாயுனுக்குவளர்ந்திதருமனுக்கே
யயர்த்திடாக்கருணைவஞ்சிபூரணற்கருளுபேட்சை
முயற்சியினவிரோதற்குமுதிதைசேர்ந்திளங்கச்செய்தான்.

(உ௫)

நிருபகற்குத்தியின் றுணிச்சயன் றனையின்பந்
தருபொறைக்குஅதிமாதுதந்தனளடக்கன் றனை
மருவுசந்தோட்டுமெகிழ்ச்சிக்கற்புந் தியன்வந்தா
னருளுடைச்சமன்சாந்திக்கோரகமுகன் றகையனுடன்.

(உ௬)

தாந்தியத்தமனுக்கின் றுடனிவத்துநோக்குவானை
வீர்திடாவிதாகன்தேறிவிரத்திநற்ககனைப்பெற்ற
ளாந்திறற்கசிலனுக்கேயுருங்கீர்த்தியின் றுளாங்கி
வாய்த்திடுமபுதலவியென்னவருமபிரித்திதன்னை.

(உ௭)

அத்தவனல்விருத்திக்கணுகின் ன்பேரோபகாரன்
சத்துவன்புணர்சுத்திக்கோர்தருமனுஞ்சிரத்தையென் னு
மெய்த்திருமகளுந் தோன் றமெல்லியலவன்பால்பாரு
மெய்த்துனங்கனியச்சாந்தியென்றொருசெவ்விற்தான்.

(உ௮)

இயமனுக்கயிஞ்சையின் றுளிரவாமையென் னுஞ்சேயை
ரியமனுன்மனநிலைப்பெண்ணெடியசத்தியனைப்பெற்றான்
செயலுஅமாதனற்குத்தியத்தேயனைப்பயந்தா
டயவுறுநீர்க்கவாயுடனைப் பரானுயாமனீர்தான்.

(உ௯)

விர்தைசேர்ப்பரத்யாகாரன் மீட்சியைப்புணர்ந் துமேவ
வந்தனநிருலபன் றுன்மகிழ்வுறுங்காட்சிதன்பா
லந்தியானனுக்குவந்தானையமொன் றில்லான்பின்னர்
தந்தனடிருதியென்பாடாரணற்கிருவர்தம்மை.

(உ௧௦)

க0

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

மருவுமப்பிரமனென்றுமவயங்குமாத்திகனென்றுமபேர்
தருமவர்வந்தபின்னைச்சமாதிகுந்தன்னிலைக்கு
நிருவிசுந்பனுமற்றேதுவிகழ்த்துறமோனன்னுநுங்
கருவுயிர்த்தெழுந்தார்பாருங்கண்களித்தினிமைகூர. (கச)

கதிகொள்காசிபனைமேனாட்கா தலாற்றிதியுந்தாய
வதிதியும்புணர்ந்துல்குமசுரஞ்சுரமும்பேபால
முதியவண்டமோகன்முன்னுமடருமினையாளின்
மதியுடைவிவேகனாதிமக்களுமவளருங்காலை. (கரு)

வணைந்தழங்குமலாண்மாயைமகன்புணர்மடந்தைமல்லா
ரினந்தரும்புதல்வரீட்டமயமுனைமாநதியுமீசன்
புணர்தவானதியும்பேபாலப்புடைபரந்திலங்குந்தேதாற்றங்
கனிந்தகண்களிக்கப்பார்த்தேதார்கைதவங்கருத்துட்கொண்டா

உற்பத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் சுரு.

உ-வது, மோகனாசாட்சிச்சருக்கம்.

— ❧ ❧ —

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேவுநங்கனவன்யாவும்விடயத்துவிருப்பயில்லா
னேவிலாவினமைபெற்றுமொருபொதுமெம்மைநோக்கான்
மூவகையுலகங்காக்குமுதன்மைமம்புதல்வற்காக்கிக்
காவலன் றன்னேர்த்துக்களித்துமென்றகத்துட்கொண்டான். (1)

தனையுலத்தின் மறாயைதன் குறிப்பறிந்துமைந்தன்
புனைதருவத்துவாரபுரங்கள் பல்கோடிகண்டு
தினையளவளவைத்தாகச்சிவபல்கோடியாக்கி
யனையதன்னுதைதன்னையங்கங்குச்சிறைசெய்தானால். (உ)

இடம்பெறுஞ்சோதிருபமேகமாகியும்பல்கோடி
யுடம்புகடோறுமங்கங்குறைகின்றதெவ்வாறென்னிற்
படந்தொளிபரப்புஞ்சோதிப்பரிதியொன்றுயுந்தெண்ணீர்க்
கடந்தொறுமோரோர்விம்பங்காட்டுதல்போலுமன்றே. (ங)

அருஞ்சிறையையவண்ணமாங்கவனிடுதலோடும்
பெருந்திறன்மோகாங்கார்பிதாமகன் றன்னேப்பற்ற
விருந்திறற்காமனாதிபிளாருருருக்கப்பின்னும்
வருந்தவாசாதிபாசவகையினுற்சினித்தரம்ன்றே. (ச)

மாகுறுமாயைப்பாட்டிவஞ்சனைநினைந்தவாறு
தாய்செயலுணர்ந்துசேய்முதாதையைத்தகைந்தவாறு
மாசைவன்கயிற்றற்காமனாதிபிளாபிணித்தவாறு
மீசனாமிடரிளோலுக்கிடர்வந்துவினைந்தவாறும். (ரு)

கண்டகங்கலங்கிவெய்யகண்டகர்புரிந்தவஞ்சம்
பண்டைநானெறியிற்சொல்லுப்படியன் நிப்பழியையாரே
திண்ணைசெய்யவல்லார்விழுமிடதருமர்க்கிக்
கொண்டுவீர்பாவத்தோரைக்குறுகினும்பாவமன்றே. (சு)

என்னவெனவேகனுன்னியியம்புவன் றருமமென்ன
மனமெனந்தாதைபாதம்வணங்கிநிப்பயந்தாதை
தனையிருஞ்சிறையிலிட்டித்தாயெனுமாயைவஞ்ச
நினைவினதியற்கைசெய்தனெறியன்றென்றினையசொன்னான். (எ)

தருமமாவதுவேயின் பந்தருமலாற்றருமர்க்குங்
கருமமாவதுபொற்றேறன் றிக்காட்டினும்புகமட்பாண்டத்
தருமையாய்நிரப்புந்தெண்ணீரனைத்துமப்பாண்டத்தோடு
மொருமையாய்க்கெடுதலேபோன்றொருகணத்தழியுமன்றே. (அ)

அன்னரல்லறமயாதென்னிலரியற்றுதைதானே
தன்னருட்டெய்வமென்னுந்தன்மையத்தன்மைர்க்கிப்
பின்னபின்னங்களாகப்பேதகம்பிதாவைச்செய்தன்
மன்னநிற்கியலபோவென்றான்மான் தனிதற்குச்சொல்வான். (க)

அன்னையானவடாதைக்குமதிகமன்னையும்பிதாவு
முன்னையோர்தெய்வமென்றமொழிக்கெவ்முதன்மைபுண்டார்
பின்னொராச்சிரமத்தேதகிப்பிதாவையும்வணக்கங்கொள்ளுஞ்
சன்னியாசிகளும்வந்தத்தாயரைத்தொழுவரன்றே. (க0)

அனையதாதலினால்கீனன்னனைதன்னகத்துட்கொண்ட
நினைவினதியற்கைசெய்தனியுந்தருமந்தானு
மெனவியையுள்ளத்துன்னியெண்ணிலாநவத்துவார
மனைதொறுமென்றதைதன்னவைகருவித்தன்னயானென்றான். (கக)

உரைசெயுமச்சொற்கேட்டவயர்மதிவிவேகன்னுயர்
விரைசெற்கமலப்பாதமேன்மையார்வணக்கஞ்செய்த
லரசினைத்துளவந்தன்னையாவினைவந்திப்பார்போற்
புரைதவிர்வணக்கமல்லாற்புத்திகேட்பதனுக்கன்றே. (கஉ)

அந்நெறியல்லவென்னிலன்னையும்பிதாவுமார்க்கு
முன்னறிதெய்வமென்னமொழிந்தசொற்கேட்டுந்நாயைச்
சின்னபின்னங்களாகச்சிதைத்ததுபரசுராமன்
றன்னியற்றாயிற்றுதைதகைமையேபெரிதென்றனோ. (கங)

வனத்திடைப்புமந்நாரிலவரிசிலைத்தடக்கைசுராமன்
றனைத்தருந்தாதைமாற்றந்தலைகைக்கொண்டதல்லால்
வினைத்திறங்கொடிதென்னன்னிலேவணிவற்கலைபுறாக்கி
ரினைத்தழுதிரங்குந்தாயர்நெடுங்கணிர் துடைத்ததுபுறாட்டி. (கச)

ஆதலாற்றாயர் தம்மையவமதித்தகற்றினாலுந்
தாதைபானையமாற்றித்தன்னுதறக்கதன்றூற்
றிதிலாநெறிசென்றன்னுச்சிறைவித்தன்புகரு
மீதலாற்றருமம்பேவென்றில்லையென்றினையசொன்னான். (கரு)

அனையசொற்கேட்டலோமெறிவின்மானதனம்பேவந்தன்
றனையனைச்சுரித்துநோக்கித்தாதையென்றாலுமின்ப
மனையோமெகனென்றாலுமவாழ்குடித்திங்குசெய்யும்
வினையம்வல்லவரோடுண்டோமெய்யுறவென்னச்சொல்வான். (க)

விழுமியபைங்குழாங்கவினைத்தேதார்செய்யிற்றுன்பன்
மூதலென்னேறென்றுலுழைபுக்கியங்குமாகிற்
பழுதுபச்சிதைக்குவென்றேறபன்மணிக்கயிற்றுற்சேர்த்துத்
தொழுதிடையடைப்பரன்றேறதொல்புவிக்குரியமாந்தர். (கஉ)

என்னுறத்தகையபொல்லாவியற்கையரெவரென்றுலுந்
தன்னுறவினரல்லாரைத்தம்முளையடக்காராசி
லன்னுறத்திங்குசெய்வாரமுதலெனலத்தார்த
முன்னுறத்திலைசெய்யாரேலுரையஞ்சுமதன்றே. (கஅ)

இத்திறமனைத்தாராடியினியரங்குலத்துட்டோன்றும்
புத்திரபலத்திராதிபொங்குறந்திகைகளோங்கு
மத்திறஞ்சிதைக்குஞ்செய்கையவன்சுருத்தாதலால்தான்
மெய்த்திறந்தாதைகுன்றவெஞ்சிறையிட்டேனென்னான். (கசு)

என்றவன்றன்னமீட்டிமிறஞ்சியேவிவேகர்கோமா
னின்நிருகரங்குகடப்பிரிலத்தினுளிரின்றன்மை
ஞன்றியிறம்போலன்னகுணக்கைமேற்கொண்டதல்லா
னன்றியற்றதைதன்மைநயந்திலேபோலுமன்றே. (உ௦)

தாயின்வெவ்வினையினின்முதற்கைநல்லெயற்கைநீந்த
மாயவல்லரக்கர்க்கோமான்வினகடலிலங்கைமுதூர்
நாயசன்குலத்தினோடுநரும்வானரருங்கொல்லப்
போயினதன்மையெந்தப்புவனமுமறிந்ததன்றோ. (உக)

செம்மையிற்றிறம்பியன்னைசுறுதொழிற்செய்கைபூணி
லிம்மையிற்றிழியும்வாணாட்சுதியுமியைந்தாயின்னை
யம்மையினரருமெய்தியருங்கிசைச்சுற்றத்தோடும்
பொய்முடையின்பவீமம்போக்குகிறிதினென்னான். (உஉ)

என்றவன்றன்னையோர்பாலிருந்தமாமோகனோக்கிப்
பொன்றின்னருயர்செய்கைபுரிந்திலங்கயர்கோனென்னில்
வன்றிறற்றதைமாற்றிமதுத்தவனியலுமாற்றி
நின்றறித்தாயியற்கைநீசெய்த்தகுமோவென்னான். (உ௩)

ஆயவனுரைத்தலோமெறநெறிவிவேகன்பெற்ற
தாயர் தந்தையர்யாரேனூந்தகுந்தகாரெறிசிறிசெல்லிற்
றியதுநன்றிதென்னுதேர்தாரன்னெழியிற்சேர
றாயவர்துணியிதென்னுபின்னருமொன்னுசொல்வான். (உ௪)

மாவிறலக்கியின்றமைந்தரிலொருவன்பெற்ற
பாவிதன்னியற்கைசெய்துபல்கிளையோடுமான
வோவினல்லறஞ்செய்தன்னுனுடன்பிறந்திருந்தமேன்மை
மேவினனுளனுளின்அம்மீடனொருவனென்னான். (உ௫)

என்னலும்வெகுளிபொங்கியெரிநீழித்தியல்லிவேகன்
றன்னெருஞ்சமுன்அநோக்கித்தாதைமற்றென்னுசொல்வான்
அன்னுவேய்கதலினென்னுசுத்தியின்சுருப்போன்முன்னென்
னன்னையைக்கொலைசெய்யென்றாயத்திறழகிதன்றே. (உ௬)

சுருங்குமுற்றிதிபாற்றோன்றுங்கனகனோடவுணர் தங்கள்
பெருங்கிளைஞரையுங்கொல்லப்பிரகலாதன்னவந்தாற்போற்
சுருங்கிடைநீவித்திதன்பாற்கற்றத்தோடெனக்குமிங்கே
யொருங்குறக்கேடுகுமுதற்குற்பவித்தனைகொலென்னு. (உ௭)

படாவகைதாதைதன்னைப்பல்சிறைப்படுத்ததல்லா
லடாதெனவதைத்தெனல்லேனவ்வகையுமென்னைக்
கெடாதுபிற்செகுப்பதன்றிக்கேடுறக்கிளையேச்சாடுங் [டோ;
கொடாரியின்காம்புபோன்றுய்குலத்திற்குமுனைப்போலுன்

நன்றுநன் றிதுவிவேகநமக்குந் தமர்க்குநீயே
யன் றிவெம்பகைமற் றுண்டோவருங்கிளையோடியானும்
பொன் றுவதியற் றியெந்தப்புவனமும்பெறுபோவென்றே
முன்றெழுநூறுகின் றமோகனைப்பார் த்நுச்சொல்வான். (௨௯)

எந்தையைச்சிறையான் செய்யவென் கருத்துணர்ந்திடுக்கிப்
பந்தனஞ்செய்துசூழ்ந்தபல்கிளையவற் றினோடும்
வந்தனம்புரிந் துமற்றென்வாய்மொழிதலைமேற்கொண்ட
சுந்தரமைந்தநின்போற் றுபுத்திரரொருவருண்டோ. (௩௦)

சாலவுழப்புமுற் றித்தனந்தொருரார்வுமின் றி
யாலமாமரம்போனின்றேற்கம்மரத்தித்தவீழ்போன்
மேலுயர்ப்பணைகனென்னவிளங்குங்கிளையகனெல்லாம்
பாலநீயலதாரிங்கென்பரங்கெடப்பரிக்கவல்லார். (௩௧)

என்பனபலவுங்க றியெடுத்தமார்பி றுகப்புல்லி
முன்புநின் றன்புருமேதமாமதலைக்காங்கே
யின்புறுங்காமனாதிவினாஞ்ஞஞ்சாருவாகன்
மன்பெருங்கலிகபாலன்மற்றையோர்முற் றுஞ்சற்ற. (௩௨)

சந்ததியெனக்குநீயேதந்தன னுலகம்பாவு
மைந்தநீகோடியென்றேறமாமணிமகுடஞ்சூட்டி
யெந்தையைவெளிப்படாமலிருஞ்சிறைப்படுத்தியென்னோ
டந்தமிலாழிகா லமரசியல்புரிதியென்றான். (௩௩)

பின்னரும்விவேகனோடும்பெற்றதாய்நிர் த்திதன்னை
யென்னரும்பகைஞ்சென்றேறிகந்தனனின் றுதொட்டு
நின்னரும்புகியினோர்பானிற் கடிமிடங்கொடாம
லன்னவரின ந்தையெல்லாமற் றுதிபுறத்திலென்றான். (௩௪)

தாதைதன்சுருணையேவறன் றலைமீதுதாங்கி
மேதருநீவிர் த்தியோடும்விவேகனையதலத்தன் றிப்
பூதலமுதலாவுள்ள புவனங்கனெவைபுங்கைக்கொண்
டேனும்வேறினையிலாமலினிதுவீற் றிருக்குங்காலை. (௩௫)

மோகனரசாட்சிச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

அடி விருத்தம்-௧௦௦.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிப விருத்தம்.

அளவிலாக்கொடியோரோங்கியடர் த்தலாலுன்னிவேக
னினைஞ்ஞஞ்சினைபுந்தானுமினியதன் கமதிமாதூர்
தனாவுறுநிலையாகித்தாவிடபுண்ணியத்தலங்க
ளுளவெவையவைகடோ றுந்தனித்தனியொதுங்கிப்போனார். (௧)

அத்தமிலுறத்தோர்யாருமருத் துயர்கூர் தலாலே
யுந்துவெண்டிரைசூழ்ஞாலத்துயர்தினைநோ லும்வைகு
மிந்திரன்முதலாவுள்ள விமைப்பிலாவிமையோரெல்லார்
தந்தமக்கியன் றதானதானம்விட்டோடிப்பேரார். (௨)

பகையிநிதின்மையாலும்படர் த்துதன்கிளைஞரோங்கு
மிகைவலிச்செருக்கினுலுமேலியசெல்வத்தானார்
தொகையறுதிமைத்தே தனிதுன்மதிவாய்மையதன்னு
லிகனுடைமோகவேந்தனின் னகருமூஞ்செய்தான். (௩)

கலிவிருத்தம்.

கல்லாமைகொலைதிமைகனவாசையின் சொற்
சொல்லாமைநடுவின் மைகடுகோபமிவையே
யல்லாமலறமேதுமறியார் தமுள்ளமாம்
பொல்லாவவித்தியாபுரமொன் றமைந்தான். (௪)

அம்மாநகர்க்குள்ளவரேணுதவெளிநோ
தம்மாதுவன்பெண்டிர் தாய்தந்தைமகவென்
றம்மாமயக்கஞ்செயினமாவததுவே
விம்மாவெழுந்தாழ்வீழ்க்குமகழே. (௫)

ஒழியாதசுவனுக்குமுனைத்திறைக்கும்
பழியாதுமில்லாதபதுமாசனற்கும்
விழியாயிரங்கொண்டனினோர்பதிக்கு
மழியாதசங்கற்பமகமுழுந்தமதினே. (௬)

இன்னுனியானின்னவிவனுனென்மனையென்
பொன்னுடையென் வாழ்வுபொருளென்சூலத்தோர்
மின்னுருமென்புனைன்னினைபூமியெவையே
பன்னுனமொழிசின் றபநணங்கொள்வதுவே. (௭)

மின்னுங்கொடிக்காதல்பிரியாதுணர்வா
முன்னுங்கொடார்க்குமுன்னொன்றுகிதையா
துன்னுங்கொடுத்தியொழுக்காமிழுக்கே
துன்னும்பெருங்காடுகுழுகின்றததுவே. (அ)

அடைவொன்றுமைந்தாவிபகலாதொர்பொழுது
நடைசென்றுபடர்கின்நன்காவதுடனே
விடயங்களைவையேனும்வெளிகாணுமுன்போய்ப்
புடைமண்டியெழியும்பல்பொறிகொண்டததுவே. (க)

குலகோபமடுவுற்றகொலைபாசுத்தோ
ரலகோடிமற்றன்றியறமொன்றுமுனரா
ருலகோடிநொடியின்கணுடன்மீளுழிசையார்
பலகோடிபடைவீரர்பதிகொண்டததுவே. (க௦)

அயராமலெதுபெற்றுமமையாமன்மேன்மேற்
பெயராமல்வளர்கின்றபிழைகூரவாவா
முயல்வானமதியுலுமுடிநானாவரிதா
வுயர்வானகிரிதுர்க்கமொன்றுள்ளததுவே. (க௧)

நேராகவேசெல்லுநெறியின்நியற்றழற்
றேராதுதிருகிச்செலுதுகோணுளவா
யாராதவறிவின்மையதுவல்லதெவையும்
பாராதகுடிலங்கொள்மலவாசுளவே. (க௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காலிரண்டுநிதுத்திமேலிருகைபிணைத்தொருபுறவெலும்
பாலிணக்கிழுகட்டுமேல்வளையடர்நம்பெனுமுக்கையாற்
கொலியிட்டபழக்கழிக்கொருகுறைவுமலவரிந்துமேற்
றேலிணக்கியகற்றைவேய்த்துயர்சுவர்புலாங்கொடியற்றியே. ()

வந்துபோகவிண்ணுவாசல்லகுத்தாமற்றேழுநாளநர்
தந்துசாக்கிரமாதியிரிநுதனமெடுத்ததன்மேன்மலர்க்
கொந்துலாவியமாமுடிக்கனரும்பம்வைத்தவிர்குந்தலா
முந்துநீன்கொடிமாடநாறுமுதக்கண்மாளிகைமுற்றினான். (க௩)

கட்டளைக்கலிப்பா.

மீதிற்காணும்பசம்புற்பனியென மின்மினிக்குளொளியென
வேட்கைகூர்வாதைக்காமினிசஞ்சலநெஞ்செனமாறிமாறிவருக

ண்ணிமையென, வுதைக்காலெறிநீர்மேற்குமிழைவும்பர்மேத
த்துமின்னெனவோர்கணப், போதைக்காயிரமாளிகைகட்டி
வின்போக்கிப்போக்கிப்புதுமாளிகைசெய்வான். (கரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அணையமாமணிமாளிகைக்குளமைத்தநெஞ்செனுமாசனத்
தனியதுன்மதியென்ற தேவிபொடேறிவைகினெண்ணிலா
விணையமவல்லதொர்மோகனைன்றுசொல்வேந்தன்னவன்மே
ன்மையா, நிணையுமாரிநாயினுஞ்சிலநிகரிலாதெறிபகருவாம். ()

கட்டளைக்கலிப்பா.

வாதித்திந்திரன் வச்சிரவாண்முனைவாய்மழுங்கமலையிந்தா
லென்ச, சேதித்தற்குஞ்சிதையாமற்பாரித்துத்திரண்டகல்லினுஞ்
சிக்கென்றசிற்தையான், சோதிச்செம்பொற்சுடர்வடமேருவைச்
சுற்றிக்கங்குறொலைக்கின்றபன்னிரண், டாதித்தர்க்குமகலாதவல்
லிருளனைத்துங்குடியொருவடிவாயினேன். (க௭)

நசையுரைக்கினெடுமரப்பாவைதன்னுவசைக்கினுநாவசை
க்கின்றிலர்ன், வசையுரைக்கின்மயிர்க்காலுக்கோரொருவாய்
கொலோவெனவார்த்தைசொல்வாயினுன், பசையதற்றியதன்ப
ழிகாண்புழிப்பார்வையோத்ருதராட்டிரனாயினே, னிசைவிலக்கி
ப்பிற்பழிநோக்கிற்கணைரைகுணாறுடையிந்திரனாயினேன். (க௮)

புகலுவார்பெருவம்புகள்கேரீடிபோய்ப்புகுந்திருக்கின்றபு
ற்றொப்பதாயினுந், திகழுவாரததுண்ணுணுழைத்திடிற்செல்கிலா
வச்சிரச்செவித்திண்மையா, னிகழ்வதாயிமைப்போதுமிலக்கின்
றியேகும்வாழ்வுமியாக்கையுநோக்கியு, நிகரிலாவைநீழிகா
லமுறிப்பதாசுநினைக்குகிணைப்பினுன். (க௯)

ஏற்றவர்க்கொன்ஹீயியவென்றாற்றுகைநந்திரண்டுகையுமிழ
ந்தவனாயினேன், மேற்றனக்கெனவேற்புழிக்கார்த்தமாவிரியார்
ச்சுனன்வெட்கும்பல்கையினு, னுற்றுநலவழிச்செல்வழிக்கான்
முடமாருசுமைந்தனவனெனவாயினேன், மாற்றுநீவழிச்செல்
வுழிச்செம்பொன்மால்வரையைச் சூழ்கதிர்மண்டலம்போன்று
ளான். (௨௦)

பாவநன்மமாம்வெந்நீன்மூழ்கிமேற்படர்வழுப்பெரும்ப
ட்டாடைசாத்திப்பின், மேவுகின் றவவகுணப்பல்பணிமீதுபூண்
வேடாததூர்வாசனைப், பூவணிந் தபகாரமெனுஞ்சந் தம்பூசிப்புன்
மையாம்போன கந் தன்னையுன், டாவ தற்றகுடிலத்தன்னீர் குடித்
தீர்ப்பிற் பூஞ்சலினுவோன். (உக)

கலிநிலத்துறை.

சித்திதனக்கதிலையென்னினுமுயற்சிகொடுவீரவுதன்
மதிநடத்தயமலோகபரியந் தமிசைவாவியே
கதிவிசைக்கொடுசுழன் றுலகமுழுதுமொர்க் கறங்குபோ
லெதிருறக்கடவிசிகுதுமவனொருவிடயவிரதமே. (உஉ)

சொற்பொறைத்தருவாவேரறமடித்தினியசுருணமாம்
வெற்பிடித்தறமெனுங்கதலிமாய்த்துமிகமேன்மையோ
ரற்பெனத்தகையவேடையிடையுக்கதுகலக்கிமே
விற்புடைக்குமவனெனுமருளென்னுமதயானையே. (உந.)

ஷெ. வேறு.

உற்றபொருள்பற்றியிகல்வெற்றிகொளமுற்றுமதையுன்னிமா
நற்றனுவினம்பிடுவொயுகதியும்பிறவுநானவேழ்
கற்றடமுமேழ்கடனுமேழ்புனியுமங்கொருகணத்திலே
கற்றிவருமற்றவனியற்கவலையாகுமொர் துரங்கமே. (உச)

மாதவனிடத்துமதிவேணியனிடத்துமலர்வனசமேல்
வேதனதிடத்துமுனிவோர் தமதிடத்துமெதிர்மேனியே
மூதறிவையெற்றியுதுகாயம்வருனக்குமொருமேர்கன்வெம்
பாதகமியற்றும்கிபீர்தருநியாகியபாததியே. (உடு)

என்டிசையுமேழ்கடனுமெட்டுமலையும்புவினமேழிரன்
னெடுவனவயங்குதொகையுங்குலவுபாதலமுமும்பரு
மண்டலமுமெங்கனுநடந்துதடையின் றிவிசைமண்டியே
யண்டபகிரண்டமுமயக்குநெடுமோகனவனுனையே. (உசு)

செங்கதிர்நெடுங்கிரணமெள்ளவெமங்குமதுதெரிவுறு
தங்கனெடுவானிலிருண்மேகபடலம்படருமனமதிபோற்
பங்கமதுமீசனெளிர்சோதியிலகாதவகைபகலினுங்
கங்குலெனவேயிசைகளிக்குமதிடுகெடுமொர்க்கவிகையே. (உசு)

சாலவழுவார் தழலினுங்கொடிய தந்தவுரை தக்கதீ
மேலுருவினைச்சுடுமதல்லதருவத்தையும்வெதுப்புமோ
வாலமெனவெங்கனுமடர்ந் தப்போதகனவன்கொடுங்
கோலினதுவெம்மைசெய்வருக்குநினையிற்றழல்கொளுத் தீ. ம.

ஷெ. வேறு.

இத்தன்மையயாவுமியைந் துலகேழுமேழுந்
தத்தந்திறைகொண்டெதிர்வந்தடிதாழ்ந் துபோற்றச்
சித்தங்கனிகுடர்ந் துதன் னுன்மதித்தே தவிசெவ்வாய்
முத்தந்தருமின்னமுதுண்டுமுயங்குநாளில். (உரு)

ஆங்காரன்மலர்க்கணைக்காமனடுத்தேகாபன்
நீங்கானவுலோபன்மத்தசெருக்கன்மான
னீங்காதவதன்மனெடுங்கலிடிடம்பன்
வாங்காதவசத்தியனாதியர்மற்றையோரும். (உரு)

வருகென் னுமுன்வந்தனர்வந் துவணங்கிநின் று
கரபங்கயமுச்சிமுதிழ்த்தருட்கண்ணிடுகைக்க
தருகென் றனரங்கவருக்கெதிர் தக்கதக்க
வுரைதந்தயல்குழவிருத்தியொருண்மைசொல்வான். (உரு)

நந்தாதைநமக்குவனேழிருஞாலமெல்லாந்
தந்தாருதியென் றனனன்றதுதக்கதென்றே
பைந்தார்முடிசூடினன்பான்பகைபற்றறுத்துச்
சந்தாருலமாற்றுவதுங்கடிற்றத்தினன்றே. (உரு)

என்னுவிபுமென் கனுமிங்கெனிரண்டுதொரு
மன்னாரணீருமுமைத்துணையாய்ப்படைத்தேதற்
கொன்னாகிலெங்குளதோர்சிறிதுள்ளதனு
முன்னாகநமக்கெதிர்வந்ததுமுளுமன்றே. (உரு)

எள்ளிற்சிறுபாதியிற் பாதியெதன் றதே தனுந்
தள்ளப்படுதுன்பகையென்று தவிர்ப்பதன்றான்
முள்ளிற்பெருவன்மரந்தன்னைமுனைக்குமுள்ளே
கிள்ளிற்கெடும்பின்புகுடார்க்குங்கேடுருதே. (உரு)

நாகக்குருளைச்சிறுபற்படுஞ்சினும்
வேகக்கரடக்களியானையும்விந்துசாயும்
வாகைச்சிலமானிடராற்சிலவானரத்தா
லேகுற்றதிராவணனுவினத்தொடன்றே.

(௩௫)

ஷே. வேறு.

இனையதன்மையதாதலின்விவேகனையினிநீர்
தினையினுஞ்சிறுதன்மையனென் னுளந்திறம்பி
யனைவருஞ்செயலயர்த்திடாதாங்கதற்கேற்ற
வினையமும்பெருஞ்சூட்சியுண்கைக்கொளவேண்டும்.

(௩௬)

ஈதுதக்கதென் னுரைத்தசொற்கேட்டெழுந்திரதி
மாதுகாதலன்மன்னனைமலர்க்கரங்குப்பிச்
சோதிவாண்முகநோக்கினின்ருட்பணிசுமக்கப்
போதுவோமெமக்கெப்பணியுரைக்கினும்பொருளோ.

(௩௭)

ஈமுற்றெருநல்லறிவெஞ்ஞானமியங்கும்
பேருடைப்பிரமாதியர்மூவர்க்கும்பிறர்க்கும்
பாபமுற்றெழுமெண்ணிலாநின்பெரும்படையி
லோரொருத்தரோவெல்லதற்கமையுமாலுலகில்.

(௩௮)

மிடையும்வல்லகங்காரனேமுதலியமேலோர்
படையுமுந்திடவேண்டுமோநின் னருட்பணியா
லுடையநல்லறிவொருக்கியீரோழெனுமுலக
மடையவெல்லதற்கடியனேணிருக்கவுமையா.

(௩௯)

ஆயினுந்திருவருட்படியேயனைவோரு
மேயசெய்வினைமுடித்துமால்விடைதருகென் னு
மேயதாட்டுணைவணங்கியகாமனைவியந்து
நாயகன்சிறப்பவரவர்க்கிவையசெய்யந்தான்.

(௪௦)

கொடையிலான்மையிற்கேண்மையிற்பொருவருங்குணத்திற்
படையிற்சீர்மையிலொழுக்கத்திலெவரையும்பழிக்கு
நடையிறுநாய்மையிலவாய்மையினாகரீகத்திற்
றடையிலசெய்கையிற்றவத்தின்பெரும்புததன்னில்.

(௪௧)

நிதியின்மேன்மையிற்குலத்தின்பெருநியமத்தி
லதிகன்யானெனுஞ்சிறப்புமேற்கொண்டகங்கார
வெதருறுஞ்சமன்வலிதோலைத்தாலகெலாமெய்திப்
பதிகொளும்படிகவுடமேவுதியெனப்பலிந்தான்.

(௪௨)

மகரகேதனமதிக்குடைவாரிலார்முரசு
நிகரில்லேகாகிலக்காளமந்தானிலநெடுந்தே
நிகலுமாலிருன்யானைபைங்கிளிப்பிரியிரண்டு
சிகரபாளிதக்குங்குமப்பூண்முலைச்சேனை.

(௪௩)

மலருமைங்கனைகருப்பினிற்சுருப்புநான்மடல்வா
ளலகில்பல்கிறப்பனைத்துமக்காடினுக்கனித்தெவ்
வுலகினுந்திறனிசுபகன்புகாவகையுடற்றி
யிலகுதேவியோடிருத்திபோய்க்காஞ்சியிலென்றான்.

(௪௪)

கறிக்கும்பற்பறைகட்பொறியனற்கனைப்புர
நெறிக்குந்திண்கிலெட்டுயிர்ப்பாம்பிசைநெடுந்தே
செறிக்குமெய்க்குறுவேர்வுடற்கவசம்வாய்த்தீச்சொற்
றறிக்கும்வெற்றிவாளுரப்பொலிக்கொற்றவெண்சங்கம்.

(௪௫)

மற்றும்பற்பலவுரிமையக்கோபற்குவழங்கி
யுற்றதெவியன்மகனெனெவ்வுலகமுமுலகிப்
பற்றறும்படிபொறைமுதலோர்பகைபடுத்து
முற்றும்வாழ்திபோயவனதேயத்தென் னுமொழிந்தான்.

(௪௬)

கேட்டிரப்பொலிப்பல்லியுற்பல்கமைக்கிரீட
மோட்டுமைக்கடன்மரக்கலத்தேதர்பவியுடைவா
டாட்டுனைக்கதிவாம்பரியப்பரிதனக்கே
யீட்டுஞ்சிவிதம்வனமலைநாடுமற்றெவையும்.

(௪௭)

கொடுத்துலோபனுக்கொத்தநன்முதமனுங்குறி
யுடுத்தநின்மனையாசையோடனுக்கிராடை
யுடுத்தபார்தொறும்விசாகனும்விசந்தியுமொதுங்கக்
கெடுத்துவாழ்திபோய்க்கேரளதேயத்திலென்றான்.

(௪௮)

சாற்றும்விநெனுமயானைசங்காரமாதடந்தே
ராற்றுவொய்வணக்கடுஞ்சிலகுடிவச்சொல்லெனலம்
பேற்றுமுட்கவட்டொழுக்கமாமியுளிப்பென்றினைப
கற்றெனுந்திறவிடம்பனுக்குடன் பாட்கொடுத்தே.

(௪௯)

நினதுவஞ்சனைத்தேதவியுநியின்மகனும்
வினையசத்தியன் னன்னெனெவ்விடத்தினுமேவி
நினைவிலையுறுத்தனையனைமெய்யனைக்கி
யினையதாசுமாரகரில்வீற்றிருத்தியென் றறைந்தான்.

(௫௦)

மனத்தெழுங்கனிப்பெனுங்கரியெவரையுமதியாத்
தொனிக்கடும்பறைதன்னைமேலேற்றுமா துரங்க
மெனைத்துமம்மதற்கீர்தகங்காரனுக்கிபன்ற
வனைத்துங்கொள்கவென்றவற்குள்வரிசையுமனித்தே. (ருக)

மறதியென்னுநின்றேனியோடுலகெலாமருவி
பறிவுறுந்தகையடக்கனைவேரொடுமடக்கிப்
பிறிதுமுள்ளவெம்பகையையுந்தூர்த்தென்றும்பேரா
துறைதிபோதிகோதாவிநீரத்தென்றுரைத்தான். (ருஉ)

கெடலறிந்துமேலோரொடும்பொரன்மதக்கரியென்
படினுமற்கடமுட்டிபோற்பிடிப்பதாம்பதர்கை
யிடைபின்முன்புனர்காரியஞ்சுதைந்துபிரிநிறுந்
தொடர்வதல்லதுவிடாமையாம்கெடமாதுரங்கம். (ருங)

அனத்தனுக்கனித்தானியுராசனுமாகும்
வினைத்தன்றேறியுமபின்னையுங்கொடுபுவென்று
தனிக்குமற்புதையன்பிராணயாமன்சத்து
வனைத்துரந்துகன்னாடேநயம்புகவகுத்தான். (ருச)

எவர்கலத்தையுப்பழிப்பதாம்பல்லியமின்ப
மவரவர்க்குறிலதுபொறுதமைகணையுத்தேதார்
சவைதனிற்புகிற்றறித்திடாக்காற்பரிதனித்தேதர்
கவையுட்கொடுபோர்த்தழுக்காடெனுங்கவசம். (ருரு)

மச்சரற்கிவைமுதலியயாவையும்வழங்கி
யிச்சையுற்றிமேருபையோடுலகெலாமெய்தி
யச்சமுற்றசந்தேதாடனைமகிழ்ச்சியையகற்றி
நச்செனும்படிமராடேநயத்துறநின்றான். (ருசு)

முசந்திருப்பெனுமுடுக்குவாம்பரிமிகமுறுகி
யகங்குறுப்பதாங்கனிகையாகட்டுமென்றதட்டிப்
பகர்த்திடுந்தொனிக்கடும்பறைப்ரதிக்குளையாம்பதாமை
தகைந்தடிக்கடிதலையகைக்கின்றேதார்சவரம். (ரு௭)

சமையுருவியிரனுக்கனித்துலகெலங்கடந்துன்
னமரியாதையால்க்ரமப்பின்னையால்கையர்
சமதிருட்டியையியனைத்தடுத்திந்தவினோத
னியல்கெடுத்திடுந்திருத்தியாற்கிராதாட்டென்றான். (ரு௮)

வழுவினிலாரையுந்தாழ்வதொன்றின்மையாம்குட
மெழுவதின்மையாம்பீடம்வந்தெவர்தொழுதிடினுந்
தொழுவதின்மையாங்கங்கணமுனைநெடுஞ்சுடர்வேல்
குழைவதின்மையாங்கயமிறுமாப்பெனுங்கொடித்தேர். (ரு௯)

இனையயாவையுமானனுக்கீர்தவனில்லான்
புனைமலர்க்குமுல்வெகுமதிதன்னெடும்புகுந்தே
முனையதார்த்தியோடருந்தமன்றன்னையுமடக்கி
கிணையின்மேற்றிசைச்சோமநாதத்துறவித்தான். (ரு௦)

மறித்துறொய்யவர்தம்மையுந்தாழ்வதாம்குடம்
புறத்துளோர்புகலிகழ்ச்சியுங்கேடபதாம்பொற்புண்
செறுத்துளோரொடுந்தங்குறைசொல்வதார்த்தியில
குறித்தசெய்கைமுற்றமையாம்புகடமாக்குதிரை. (ரு௧)

மருவுவெய்யசங்கற்பனுக்கிவையெலாம்வழங்கி
யரிவைசற்பனைத்தேதனியோடவனியிலனாக்
நிருசுகற்பனுநிலைமையுமுருவகைநெருக்கிப்
பொருவில்லுச்சரேகயமிதுறைகெனப்புகன்றான். (ரு௨)

மண்டலங்கரிபரிருடைசிகைமாமகர
குண்டலம்புனைபஞ்சலன்பெருநிதிக்குவைகள்
கெண்டையங்கண்மினர்பெருஞ்சேனைபொற்கிரடங்
கண்டலம்புகாவதுமேனோராச்செயக்காணி. (ரு௩)

பகருமற்றிவைவிசற்பனுக்கீர்துநின்பாலன்
வெகுமுசுன்றனலகமுசுன்றன்னையும்விவக்கி
மகிழும்மேயாசனைத்தேதனியோடெங்கனுமருவிப்
புகலுநின்றிருத்தாநையோடுறைதிபோவென்றான். (ரு௪)

எவ்விடத்தினுநிலைபெறுதியங்கலாமிரதங்
கவ்வையுற்றிமேயக்கீங்காமையாங்கனிமாச்
செவ்வொழுக்கம்யாரிடத்துந்தேர்வினமையாந்திறல்வா
எவ்வையொத்தவர்தம்மொடுமேபோர்செயலனிகம். (ரு௫)

இசைக்குமற்றிவையாவுஞ்சந்தேதகனுக்கீர்துன்
னசித்தியும்கன்கலக்கனுமாயுலகனைத்தும்
விசித்திரிச்சயனையுறன்நன்னையும்விவக்கி
முசித்திடாமல்வாழ்த்திருத்திகொங்கணத்தெனமொழிந்தான். (ரு௬)

தடையறும்படியெங்க ணும்வெகுறுஞ்சயனம்
விடுகுறட்டுவெம்பல்லியங்கனவிடையின் னு
ருடல்பெயர்ப்பதாஞ்சகடருட்டுயிர்ப்பெனும்வாசி
யிடருறுத்தினுந்தேர் கிலாதின்புறும்பாணை.

(௧௭)

சொன்னயாவையுந்தாமதற்கீர் துநின்சோம்பி
யென்னுமா துதித்திரையெனுங்குன்னியுமெய்த
வன்னசத்துவன்புனிதையிவவுலகுறுதகற்றிப்
பன்னுதென்றிசைப்பாண்டியின்வைகெனப்பணித்தான்.

(௧௮)

வினவுறுதுற்றநட்பையுமறப்பதாம்விருது
மனதிலயாரையுமதித்திடாதிருப்பதாம்வடிவா
டனதுசெய்கினைக்கதிவிடாதயற்றலாந்தனித்தே
ரினிமைகேட்கினுங்கேட்கிலாற்போல்வதாமுயாணை.

(௧௯)

இத்தகைச்சிறப்பிராசதற்கீர் துலகெவையு
முத்தியோகனுமுயற்சிபுந்தொடாநியுலாவிச்
சத்துவன் றனைவிரத்தியைவிராகினைத்தள்ளி
மெய்த்துவாழ்திகள் னுடகராட்டெனவிதித்தான்.

(௨௦)

தாமதச்சிரத்தையுமிராசதச்சிரத்தையுமா
மாமடந்தையர்க்கேற்பனயாவையும்வழங்கி
நாமசத்துவச்சிரத்தையைத்தொலைத்தேற்றாட்டுங்
காமசத்திரமெனவழங்கும்புடிகமுறி.

(௨௧)

இந்தியங்கனையெங்க ணுஞ்செலுத்துறலிரத
முந்தான்முறைக்கேடெனுமதகரிமுறையோ
டந்தரல்வழிச்செல்வறுவாசிராவடக்கா
தெந்தவன்சொலுஞ்சொல்லதாங்கடும்பறையெவையும்.

(௨௨)

அதன்மனுக்கனித்ததேதாசுதித்தேகவியுமவன் றன்
சுதனென்ப்பெருந் துக்கனமுடன்வரத்தொடர்ந்து
திதமெனத்திகழறையுஞ்சுக்கையுஞ்சிதைத்தே
யெதிர்கடற்கையூர்தொறுமுறைதியென்றிசைத்தான்.

(௨௩)

தேறுறுவனாசாரணக்கினிமையுஞ்செப்பி
மாறுசெய்கைமிச்சாதிட்டியென்னுமுன்மகனும்
வீரகீர்த்தியாந்தேவியும்விடயசங்கமஞங்
கூறுமைநுணுமிங்குநம்மருகினிற்குலர்வி.

(௨௪)

திகழ்ச்சிலனைத்தடுத்தியுன்மகன்றிறலா
லசமுதன் ற்நையடக்கியுன்றேனியாமவனாற்
றிகழுபெட்டசையத்தீர்த்துநின்மகன்தொடாத்திகன் ற
னிகல்கெடுத்தலகைமுடியுமடக்குதியென்றுன்.

(௨௫)

வேந்தன்வெங்கவியனையழைத்திழிசுறுவிற்ரு
மாந்தரில்லினுமலைந்துருதாடுவார்வயினு
மேயுந்தகைப்பொருட்பெண்டிவாழ்சேரிமிவிடத்தும்
போந்துவையுதியென்றுயின்வாழ்மிவையுதன்றுன்.

(௨௬)

நீவிடக்கியாசாரணையித்திரிவிடையுன்
நேவியைக்கொடுசெருத்தாநன்மனநிலைசெருக்கை
மாவிறற்கதனாஞ்சலனுவெதிர்மலைந்தே
யாவிசெற்றெனநருகினுமிருத்தியென்றைந்தான்.

(௨௭)

மற்றுளோருக்குமவரவர்க்கேற்றனவரிசை
முற்றுமேசெய்துபகையுமவாழ்தானமுழுமுகன்
சொற்றனன்னவன்சொன்னவைசெவ்விழிற்ருடிக்க
கொற்றவார்கழற்குள்பணிர்தருள்விடைகொண்டார்.

(௨௮)

இன்னதன்மைபயாவருந்தாறெதொறுமெய்திச்
சொன்னசொன்னசொற்படிபணிபுரிந்திடத்துன்னார்
முன்னர்முன்னர்வந்தடிதொழுவாழ்நான்மோக
மன்னர்மன்னவனுரைத்தனன்றேறிக் கோர்மாற்றம்.

(௨௯)

அன்னமன்னதுன்மதியிதுகேட்டியாலாவி
யுன்னையன்றிலேறெனக்கலையாதலானு
லின்னங்கிளைபல்குரீயென்மொழிக்கிசைந்தா
லென்னருங்கருத்தின்படிக்கிசைவெதரியல்பால்.

(௩௦)

உசையதென்னென்றிப்பரிஷண்டவிஞ்ஞையென் றெருந்தி
வரைவுவேண்டுமென்னப்பகர்ந்தாமமதிக்கொன்
டருகினின் றதேதாசுதாமதச்சிரத்தையையாங்கே
விரைவுதுதுவிட்டவியைமனுஞ்செய்தான்வேந்தன்.

(௩௧)

மணந்தகாணெற்பாஷண்டவிஞ்ஞையையமன்னன்
புணர்ந்தான்புறமுயங்குநானவன்வயிற் பொல்லாக்
குணந்தரித்துலகடங்க்துருடுங்குறக்கொடுங்கே
டுணர்ந்ததாவதெற்கொடியுஞ்ஞாந்துவந்ததித்தான்.

(௩௨)

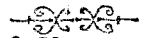
ஆயுமைந்தனும்ஞன்முப்புரத்தினையழித்த
தியதென்னவுமருந்தினுற்றீர்வதொன்றில்லா
நோயதென்னவுமுயர்ந்தவர்க்கிடர்செயுநொய்யோர்
மாயவெம்பழியென்னவுநாடொறும்வளர்தான். (அந)

அனையனில்வண்மவளர்த்திடேமாகவெவ்வரசன்
மனையுமைந்தருஞ்சுற்றமுமல்கியவாழ்விற்
றனைமறந்துலகடங்கலுந்தன்னைருகொடுங்கோல்
வினைசெயும்படியரசவீற்றிருக்கின்றவேலை. (அச)

அவித்தியாபுரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம்-க அச.

ச-வது, விவேகன் வனம்புகு சருக்கம்.

——

கலி நிலைத்துறை.

காமனூதியர்பெரும்படைபரந்தெழுந்து
பூமியினுள்புண்ணியத்தலங்களைப்பொருந்திச்
சேமமாயுறைவிவேகனைமுதலியோர்திறத்தி
னாமானதுநிலைகெடப்படைக்குமநாளில். (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நல்லறநெங்கியதுமாதவமொடுங்கியதுஞானநெறியு
மல்லலின்மயங்கியதொழுக்கநிலைஞன்றியதொரட்டவிதமார்
தொல்லையியமாதியெனும்யோகமுமயங்கியதுதாயமறையோ
டெல்லையிப்புராணமுமடங்கியதடங்கியதிரக்கமதுவே. (உ)

மங்கையர்கள் கற்பழியவாழ்குடிமைஞன்றியதுவாய்மைகுடி
போய்த், தங்கலினெடும்பொறைதகர்த்ததுபெருஞ்சமதமங்கள்
குலையச், சிங்கலுறலுற்றதுபசார்தியொடுதாந்தியொர்கிரத்தையு
டனே, பொங்கியமயித்திரியுபேட்சையருண்மாமுதிதைபொயுலை
யவே. (ங)

தம்பமெனநின்றகுலமால்வரையுளோர்கணிலையார்ந்ததறிஞா
ர், வெம்பமறையோர்களுடிரிவேன்விழுதலாயதுமவிலங்கியதுமே
ற்பம்பரமெனும்படிசுழன்றதறவோரிதயபங்கயமுநீ
டெம்பருலகுக்குலையுடைதலையமண்முதுகுளுக்கியதுவே. (ச)

இத்தகையதாகியுலகேழினுடனேமூழலிட்டதளிர்போன்
மெத்தவெயிலுடுகையுமென்பிலதபோன்மிகவும்வெம்பிவிடவே
சத்துருவினோதமடருங்கொடுமைகண்டுமெய்தளர்த்துவலிதாழ்ந்
துத்தமசிரோமணியிலேகனொருசார்தனியொதுங்கினனோ (ரு)

தன்றமையன்வாலிகடியத்திறலழிந்துபுவிதன்னிலிரண்
றன்றிரவிமைந்தனொர்மதங்கநெடுமால்வரையடுத்தனறதல்போ
ன்னற்றிவினீமோகன்வலியானிலைருலைந்தனையன்ண்ணின்மன
ங், கன்அதனுருதநநாரணருஅம்பதரிசாச்சிரமமே. (சு)

பண்டுதுரியோதனையாதிகொடியோர்புரிபகைத்திறமையாற்
கண்டுதெரியாதவகைமெய்த்தருமபுத்திரர்கர்த்துறைதல்போன்
பிண்டுகலியால்வலிதொலைந்துள்ளரசன்வனமேவியதுபோன்
மண்டுபகையாலடல்விவேகன்வலிஞன்றமெய்மறைந்துறையுநா

ஷு - வேறு.

இயமமுநியமமுமாதனமுநியனும்பராணயாமமுந்
றயவுஅப்பரத்யாகாரமுமத்தாரணையானசமாதியொடே
நியமரொரெண்மரமைச்சர்களுநிருபகனும்பெருநீன்பொறையும்
வியனுசுந்தேதாடன்னுமெய்யனுல்லறவீரனுமே. (அ)

சாரும்டக்கனூரிச்சயனுஞ்சார்தியுந்தாந்தியுஞ்சமதமமு, மோரு
மயித்திரிகருணையகத்துள்வருமுதிதையுபேட்சையொடும், பேரு
ம்விராகனியிர்ந்தியெனும்பெண்ணியலார்பலபின்னுமுளோ
ராரும்விவேகனிருந்துழிவந்தடியின்விழுந்திதறந்தனரால். (ஆ)

தாவுமடற்புலியாரணியத்தன்னிலுறைந்ததுதனைநீங்கிப்
போவதுபெற்றுநல்லிதிவலியாற்பொன்றுதற்பியபுல்லாய்போ
ற், பாவிபடைத்தலைவீரரெமைப்பங்கமுறச்செய்தபாடுபொறுத்
தாவிபிழைத்தனமையாநின்னருளேம்மிடத்துளதாதினில். (க)

அஞ்சினமஞ்சினமையாநின்னருளலதில்லையெமக்கொரரண்யாந்
வெஞ்சினமேர்கன்கிடும்படையான்மெய்தமோறிமெலிந்தன்ம்
தஞ்சமதற்றியொளித்துறையுந்தன்மையினக்கிதுதகவாமே[றே
யெஞ்சலில்வல்லிருண்மல்குதல்கண்டிரவியொதுங்குவதியல்பன்

தாமுமவர்க்கொலிவாரிதியுந்தன்னுளமிழ்த்துமொர்நாவாயாற்
போமும்வர்க்குண்மணியுஞ்செம்பொன்னுமணித்தவைபுனைவிக்க
கும், வாழும்வர்க்குணதறவெங்கும்நறையவர்க்கிலைமரபினுமீ
ரோமுகத்தையுமுகிற்குமெரிசிறிதாயினுமெண்ணாரால். (கஉ)

பாரியநின்னொடுபுகின்மோகன்பகைநொடியிற்றொடியபண்ணோ
மோ, நிரியலின்நிரல்கிதைபொய்கன்னிலமுறினும்பயிர்நீராமோ
கூரியபைக்கொடிபலவுங்கொள்கொம்பொழிப்படர்குணமுண்
டோ, விரியரெத்தனையோரேனும்வேந்தனிலாப்படைவெல்லாதே

உஅ

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

பாவமியற்றிநல்லஹமோரும்பரிசுசெடுத்தாய்பழியோடும்
மூவுலகத்தையுமரசாரமுமுறையில்துன்மதிமோகனையு
மான்செகுத்திலமென்றாலுள்ளன்பழிசிற்தையனவனன்றே
காவிரிடைக்குயில்கவாதேற்காதமநொத்தகனக்காமே. (கச)

மாயைமகன்சரியெல்லோரும்க்கணமக்கெனமதியாமற்
ருயையுமுன்னையுமேவறுபடத்தன்ளிகிட்டுத்தன்நன்முன்னுந்
நீயவனுக்கணிமுடிசூட்டிச்செல்லவமளித்தருள்செயலென்றே
நீயவனுக்கெதுயிறையசையதாய்கின்றியலுக்கதுகெறியன்றே.

என்றிவையன்னவர்கொன்னவெலாமிருசெயியுட்கொடிரு
த்திரெனாத், துன்அமலர்க்கையமைத்துமுகந்தோறும்கிழித்தரு
ள்சூழவித்து, வன்அயர்மாற்றினிவேகர்பிரான்வருமியமாதிய
மைச்சரோடே, யொன்அவையெய்துகேண்மினெனவுள்ளகிழ்
ச்சியுணர்ந்தினனல். (கச)

• ஓடி. வேறு.

ஆமுதங்கொடுத்தவர்க்குமாருமிரைச்செகுக்கவிடமளிக்து
ம்பார்த்த, சீரணையன்செயலநிந்தத்திறன்மாயைமகன்நனக்குன்
நிருத்தாதைக்குப், பாரகெடுந் துயர்வினைந்நுப்படுத்திசிறைநிந்
திலையெற்பாவமென்று, பேரமன்அரைத்ததொன்றேகுற்றமல்
லாலென்மீதிற்பிழைவேறுண்டோ. (கச)

அந்தமொழிக்கவன்சுளன்றெனன்னையுடனென்னையுமே
றகற்றிமற்றேர்த், மைந்தனெனுமாமோகன்நனக்குரிமையத்தனை
யும்வழங்கிப்பின்னை, யெந்தவுலகினுக்குமிறையிவனெனவேமுடி
சூட்டியெனைத்தாழ்வித்த, தந்தையின்னமென்னமிகைசெய்யி
ய்யானதுகடத்தற்குமன்றே. (கச)

சொற்றருமஞ்சிறைக்கும்ன்னர்கொன்னபடிசொன்னவரை
தொலையாச்செல்லம், பெற்றவர்களைவகுத்திப்பேசினர்க்குடி
ந்கெடுபிறக்கும்பித்தர்க், குற்றமுணாவினுஞ்செவ்வொழுங்கன்
ரேவுன்பொசிக்குமுழுவமுன்போய்க், கற்றறிநல்லஹமோதிந்
கடுங்கொலைமாவமெனுங்கருத்துறுதே. (கச)

அன்றூன்றாயின்மாலுமண்டருமந்தாமலைபட்டலைதாக்கி
கின்றூன்றன்வருத்தினையாதபாற்கடலினர்மைபோலக், கொ
ன்றூமழலெழத்தீக்கொருத்தினுஞ்சிற்பிலாளாகுகொய்து

விவேகன் வனம்புருசருக்கம்.

உக

கொய்து, தின்றூலும்பொறுப்பதல்லாற்றிங்குதன்னைதக்கையையா
தென்செய்யென்றுன். (உக)

என்றலுமாங்கவையினுள்ளோரெவர்கருத்தாமலெவர்தமிழை
க்கண்குறத்த், தன்அனைக்கட்பார்வையினுற்றுணுணர்ந்தமுன்னெ
ழுந்துடக்கைகப்பி, நின்அவிவேகனைத்தொழுதுகிறைமதிவா
ன்முகநோக்கிநீதியாடி, மன்அனைநியமாதியென்மருக்குணியம
னெனுமமைச்சன்சொல்லான். (உக)

குருவரசனன்னையிதாத்தம்முன்னெத்தொழித்தருமைக்கு
வசேனும், பெருமிதக்கொண்டமடாதிதுவென்பதுணராமறி
ழைசெய்வாரேற், றரும்செறியுணர்ந்தமிக்கோரவரவர்க்குத்த
கத்தக்கண்டஞ்செய்தன், மருவினைரக்கடலுத்தாமாநிலத்திற்ப
ண்டையனுவசனமன்றே. (உக)

அறநழியத்திங்குசெயுந்தானவரைவாணீவர்கொளன்றுதொ
ட்டு, மறநழியப்போர்கொலைத்துவருவதன்அமுனதவன்நன்ம
ட்டோபின்னும், பொறவடிவுகொண்டதன்மபுத்திரனுமபாரசு
ப்போர்பொருதகாலிற், நிறநழியக்கிளையையெலாஞ்செகுத்த
வதர்தாமவேதமொழிச்செய்கையன்றே. (உக)

மூதானதனைச்சிறையிடுகின்றக்குமுன்னுய்க்குந்தாயரமுட்டி
ப்பஞ்ச, பூதாதிபலவுயிர்க்குமிடரிழைத்தவஞ்சகர்மேற்போர்செ
யாம, லாதார்தமர்கமக்கென்றன்புசெயிற்பின்புருணாமவர்க்கு
ண்டாமோ, கோதாயவன்பிணிக்கோர்கொடியமருந்தாட்டினல்
லாற்குணங்கொடாதே. (உக)

காமாதிபடைஞ்செனுங்காலிகுரதறன்வேலகட்டித்திய, மா
மோகமிக்குமோகனெனுங்கனையும்வேரோடுவாங்கிக்கித், கோ
மானிங்கருணென்னநீர்பாய்ச்சியுணர்வெனுமப்பங்கழி
கோங்கற், காமாதுவினைக்கினல்லாலாள்ளின்னமுதமெவர்க்க
னுக்கலாமே. (உக)

மாதாவின்குறைநகித்தான்மாயிலெம்மேனார்குறைமாய்
நிம்நிறை, மூதானதெகொடுமிணியிப்பின்மட்டையுத்தமிட்டுலகற்
ன்அகியே, யாதாரமெனக்கொடியவனிந்தைதகராசரோடிமடற்
கமற்றைற், தீதாயவெவ்வினையுத்தீர்த்தருவென்னிவ்வாறுசொப்
பினுனல். (உக)

ஷே. வேறு.

கருமத்தின் றளர்ச்சியாலுந்தறுகண்மாமோகன்வெய்ய
கருமத்தின்கொடுமையாலுந்தாரியங்கழறுங்கல்விப்
பெருமைத்தன்மைச்சராலும்பெறுதமர்பகைஞரேயென்
றொருமித்ததாங்கேயாருமொப்பிலாவேகற்குள்ளம். (உ௭)

கருந்துறுகிழ்ச்சியன் னான்கமலவாண்முதத்தின் செவ்வி
யுரைத்திடவுணர்ந்தெல்லோருமுளத்தின் மகிழ்ச்சியுற்றார்
வருத்துறுமோகனான்முன்வருத்துறுசுமதியென்னு
முருத்தவெண்ணகையும்வந்துமுதல்வனைக்கடினால. (உ௮)

கோவியல்வேகவேந்தன்கொடியிடைச்சுமதியென்னுந்
தேவியோடளவளாவிச்சிந்தையிலன்புகூர்து
தாவின் லலறம்பாலிக்குத் தன்மையா லுண்மைநீதி
யாவதுதம்மிலெண்ணியன்னவனின்ன செய்தான். (உ௯)

விவேகன்வனம்புகுசுருக்கம் முற்றிற்று.

அடி - விருத்தம்-உகக.

நி-வது-விவேகன் மத்திரச்சுருக்கம்.

—X—X—X—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சித்தியம்பிரிவுறுதகிருபகன்பொறைவிராகன்
சத்தியன் றருமசீலன்சமன் றமன்சமா தானன்சீர்ச்
சத்திதன்பதிரியாயன்சுகனியமாதியென்ம
ரித்திறத்தவரியாருமிங்கனம்வருகவென்றுன். (க)

எனவிலையுரைத்தலோடுமிருந்தவரெழுந்தலோத்தன்
கனைகழற்சரணம்போற்றிக்கைகுவித்தருகினெய்த
வினையுரைநையரோடுமேவெருசுரிற்றொன்று
நினைவுறுகிழ்ச்சியொன்றுகிழ்த்துவருனகத்துட்கொண்டான். (க)

அன்னவர்க்கங்கடோறுமருள்விழிபொழியநோக்கி
யென்னுமிரக்குமிருட்புமிகறெறும்படையும்வாழ்வுந்
துன்னுந்நினையுற்றத்தொருதியுந்நேயல்லாந்
பின்னெனக்குறுதியாகும்பெற்றியாற்பிறருமுண்டோ. (க)

ஆதலான்மொழியக்கென்மினனைவருமறம்பண்டோதிந்
தாதையால்வருத்தமுற்றுத்தனர்பிரகலாதன்போன்று
மீதலான்மோகனாலுமிடுபட்டெனமையாகிப்
போதலாற்றமயன் றள்ளப்புறஞ்செல்விடணனும்போன்றேன். (க)

ஆயினுமவர்போலுய்த்தற்கறநிலையுளதாலீன்ற
தாயினுமினியனென்முதாதையென்பவனுமந்தத்
தியவர்பிணிக்கும்பாசப்பிணிப்பிணாச்சிமிழ்ப்புண்டந்தோ
லோய்வுறுமதனாலீங்கெனுறுகனூர்தவிர்க்கற்பாலார். (கி)

வன்றொழில்வாழ்வினுந்தம்வறுபையையினிதென்னு
நன்றறிவாரிற் புல்லர்செவ்வரேநடுவாராமற்
புன்றொழில்செயலாலென்றுபுகன் றமுன் னுலோர்வாய்மை
யின்றதூதம்பாற்கண்டோமிதற்குவேவறுமையுண்டோ. (கி)

ஆண்டெமையிகந்துமோகனரககைக்கொண்டவன்றே
முண்டடறொலைத்திடாமன்முதிர்ந்தபின்முயறனாக்
நீண்மெவ்வுழித்தடாதுசுரத்தினஞ்சுற்றிபின்னை
மீண்டிடமந்திரிப்பரர்வினையம்போன்றிருத்ததன்றே. (கி)

ஆங்காரன்வெற்றியண்டாண்டமுமளந்ததங்கைப்
பூங்காமன் விசையமெந்தப்புலனமுமன்விழுங்கிறென்றுந்
திங்கானகோபன்சேனதிரிபுலனத்தெல்லோரும்
பாங்கானலோபனைவற்பணிசெயாதவர்கன்யாரே. (கி)

உடம்பெடுத்தவரெல்லோருமுலோபன் மாமகனென்றோது
மிடம்பனுக்காளாய்நின்றருமியிலாமதார்தகாரர்
தடம்பயில்ஞாலமெல்லாந்தாவியதருயைகென்வன்
நிடம்பணிசுமந்தபார்மேற்செல்லாததிசையொன்றுண்டோ (கி)

கலியனுக்குலகமெல்லாங்கைவசமானென்னும்
வலியனுக்கெதிர்கொளாதார்வானின் மண்ணுலகினில்லைப்
புலியெனுமதன்மேனோடார்போர்செயவல்லார்பொய்ய
னலிவினுக்கிடங்கொடாதார்நாவசைத்திடப்பெறுரே. (கி)

நேரொருவருயில்லாவநெடுமபடைத்தலைவர்தம்மு
ளாரொருவருக்கேபோதாதுலகெலாமவருக்கெல்லாம்
வேரொருமோகனுனெவ்நிறியாருரைக்கற்பாலா
ராரொருவருக்குங்கூடாதவர்களைடெதிர்க்கவம்மா. (கி)

இத்திறமனையர்தன்மையெனிலினியெவ்வாறன் னார்
பொய்த்திறஞ்சிதைத்துமெய்யம்மை புகுத்தியெவ்வுயிர்க்குமுள்ள
தத்துறலொழித்தம்மேலோன்றனைவிடுவிப்பதென்னு
வொத்துறுமுழையர்சிந்தையுனருவானுரைத்தலோடும். (கி)

எழுந்தனனெழுந்தவென்றையினைப்படியிவற்றுகியேத்தீர்
செழுந்திருக்கரங்கன்குப்பித்திறனிப்புகன்செந்திபக்
கொழுந்தெனவொலிரும்புத்திகொசரமெவர்க்குந்தேதான்
மொழிந்தனன்கருமச்சூட்சுமுடிவற்றதேதர்நுதேகாக்கி. (௧௩)

கவி விருத்தம்.

விருத்தியுறமுற்றுனரும்செவந்தவெனமெயல்லா
மிருத்தியுரைசிறிசிலையம்பியனூயேங்
கருத்துணர்வதற்கலதுகாரியவிசாரர்
திருத்தியுணர்ந்தற்கெனிலொச்சித்திரமிதாமால். (௧௪)

செங்கதிரவர்க்கெதிரொர்தீபமிடிலேபொற்
றங்குபிரமர்க்கொருடங்குசொல்வதேதேபாற்
புங்கவநின்க்கொருவர்புத்திசொல்வதேது
மிங்கெனதுபுன்சொலுமியம்புவதுகொளாய். (௧௫)

முந்துவிடநாகக்கெருமர்க்கிடுமுன்னே
சிந்துமெலிபற்பலதிரன்வெருமேனு
மிந்தனமலைக்குவமைபென்னநிறைவற்றும்
வெந்தழலினுட்பொறிதெறிந்திடினும்வேமால். (௧௬)

எறிகடனெடும்புவிமிலேதுமிலரேனு
மறிவுடையரேயுடையர்யாறுமறிவில்லார்
செறிவுடையசெல்வமொடுசிருடையரேனும்
வறிதுடையரல்லதவர்மீற்றுடையரன்றே. (௧௭)

மறிதிரைசுருட்டியெறிவாரியையும்வானூ
டுறுகிகரவந்தமெனுமொங்கலையுமேனுட்
செறிவுறவடங்கியதுசிறுதெனியெய்துங்
குறுமுனிவனங்கொருகுடங்கைநனிலன்றே. (௧௮)

அருகிலெவ்வந்தறினுமாவதெனின்னே
டொருவரெதிரோசினெருத்தன்மலைன்னுண்
வரியரவமாற்பகுழிமற்றுமுளவேனுந்
திரிபுரமெரித்ததொருசிறுநகையினன்றே. (௧௯)

நியிதுகருத்திறினைக்கினைடுமொகன்
மாய்நினைபுத்திறனும்அளனெருக்குந்
நியபலசேனைபொடுசெல்வமுமனைத்து
மேயெனுமொர்மாத்திகையிலிற்றுவிடுமன்றே. (௨௦)

என்றவனுரைத்தமையுமெல்லையினெழுந்தே
நின்றாகைசூனித்தொருநெடும்பொறையென்போ
னன்றறிவிவேகன்முதநான்வனசுநோக்கி
பொன்னுளதுசொல்வனிதுகேளெனவுரைத்தான். (௨௧)

மிக்கவலியோரெனினுமேவலரைவெல்லோர்
தக்கபருவத்தினெடுசொருமிடநோக்கி
யக்கருமமுற்றுமவகையாய்தழிவுறாதே
தெர்க்கப்படைதொண்டமர்தொலைத்திடுவரன்றே. (௨௨)

படைபொருவதற்குரியபருவம்வருமட்டு
தடையிலமாயாரும்வலிதாழ்ந்துறைதல்வேண்டுங்
கடையுமிதென்னுபடர்காலமுனராதே
யிடைபிலெழுவாரிதியுமெல்லைகடவாதால். (௨௩)

சாரும்வகைமெல்லெனவியற்றாதறிந்தே
காரியவசத்தினர்களைகைபதறல்செய்யார்
பாரையுமடங்கரிமீர்பாறைசிறுதுழின்
வேரதுபிளந்திடவெடிக்கும்வகைகண்டே. (௨௪)

ஒற்றரைவிடுத்தினிநமொன்னலர்கள்செல்லா
நற்றலமெதங்கினெனநாடியுணர்வுற்றே
கற்றறிஞர்சிறிசிலர்க்குமாயிர்களவேடம்
பற்றியவையுட்புகல்பணித்தருளவேண்டும். (௨௫)

நம்படையையங்கணுறநாடொறும்விடுத்தே
தம்பதிகடோறுமிருதானைகள்பெருக்கி
வெம்பகைவலித்திறமுணர்ந்துகொடுமேற்போய்க்
கம்பலைநெடுஞ்சமர்குடப்பதினிதென்றான். (௨௬)

செ. வேறு.

அந்தாவதெனச்செங்கையமைத்தங்கறிவுடையான்
சந்தேதாடமொட்டக்கன்றனைத்தான்பார்த்திடிலோடும்
வந்தான்மணிமுடிதாழ்வணங்கிக்கைசூனித்தே
பெந்தாயிதுகேளென்னுரையிவ்வாறுமொழிந்தான். (௨௭)

பொறைசொல்லியபொருளையுபொருளாயினுந்
கிறைவன்பதினாறுயிரமெழின்மங்கையரின்பம்
பெறினுந்நுறவுட்கொண்டதுபெயராமைகிறுத்துந்
திறமங்கவனல்லாந்நிற்றச்செய்கிற்பவரெவரே. (௨௮)

தொன்னுட்டவமுயன்றோர்களுந்தொழில்வெய்யவருறையு
மந்நாட்டிடைப்புக்காற்குணமம்மூர்க்கொடொப்பார்
முன்னாட்டியமதுரக்கனிமுதிருப்பனமுற்றற்
பின்னுட்டனதுருவத்தொடுபெரும்பிறிதாமால். (௨௬)

கருங்கோகிலத்தினம்பார்ப்பொருகாக்கைச்சுறுகட்டின்
மருங்குடிவசகாட்டாதைவஞ்சித்ததனியையாற்
சுருங்காவலிக்கொடியின்றொனிதொலைத்தாலெனப்பின்னா
ளருங்காரியமுடிக்குந்திறமவெரங்குளரென்றான். (௩௦)

இவ்வாய்மொழியடக்கன் தனியியம்பாமுன்சந்தேதாடன்
கைவாரிசமுருளித்திறைநகதிர்வாண்முதலோக்கி
யொவ்வாரொடுமுறவாயவருருவங்கொடுமுள்ள
மவ்வாறியையாருஞ்சிலரதுகெனெனமொழிவான். (௩௧)

கனகங்கரிபரிதேர்குடைகாலாண்மணிமகுடம்
புனையும்பணிமடமங்கைய்புணரப்புவியரசாய்
வினையின்கண்முயன்றலுமுள் விழைவங்கதினில்லாச்
சனகன்சதிருசையாதவர் தரைமீதெவர்தாமே. (௩௨)

ஏதுந்தெரிநிலரும்புகலேவற்றொழில்செய்துந்
காதும்பலியிடுவானொகொளிக்கெதிர்வந்தும்
போதும்புரவலனூர்தியுங்கொண்டுகமந்து
மோதுஞ்சடபரநன் நனையுணரா தவனலென. (௩௩)

பரியங்கழைக்கத்திக்கவைபற்றென் றவைபற்றிப்
புரியுந்தொழில்செய்துந்தருபுனன்மிச்சினுகர்ந்துந்
துரிசன்நியொர்சிவனும்பரிசுத்தன்னெனச்சொல்லுந்
திரியம்பகனுன்னம்பிற்தேராதவரலேர. (௩௪)

அத்தன்மையெனவேதமதனியேவடமெதான்றாய்ச்
சித்தம்பிறிதொன்றுகியசிலசிரியருளராற்
பொய்த்தற்குலகியலைப்புனியங்காய்தனிற்றோடாய்க்
கைத்தங்கதுபின்முற்றாமக்கனியோடெனக்கழல்வார். (௩௫)

காதிற்கயலெனவேபொருகண்ணொரொடுமின்பஞ்
சாதிக்கினுமேலோர்மறிதானங்ஙனமுறுமோ
வீதிக்கிடையுடனத்தொழில்வெவ்வேறுசெய்திடினுந்
தாதிக்குளமவெனத்தியதண்ணீர்க்குடமீதால். (௩௬)

தக்கோர்பலமடவார்முனைதழுவிக்கொடிருந்தென்
மிக்கோரலர்சிலர்மாதவவேடங்கொடிருந்தென்
னக்கோதறுமுளத்தேதார்க்குமகந்தாய்மைமிலோர்க்குந்
திக்கோதுறுமிழிபென்பதுஞ்சிறப்பென்பதுமுளதோ. (௩௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதலிலொற்றர்தம்மையழைத்துலகெங்கும்போக்கிப்
பூதலவைப்பிலன்னாற்பொருவலிபுகாதகுழல்
யாதெனத்தேதார்க்குபின்னம்மினத்தரையங்கணைவித்
திதுறுமணையராற்றல்செகுப்பதுசீரிதென்றான். (௩௮)

மற்றிவைமகிழ்வோன்குறவருஞ்சமன் நம்மீனமுன்னும்
பெற்றியரெவருமின்னுபெற்றியேபகையைவெல்லச்
சொற்றருமறிவுமென்னுஞ்சுருட்டியுந் துணிவுமென்னு
வுற்றதுதாட்சியெய்துதுஞ்றுதல்கருமமென்றார். (௩௯)

ஒதியவச்சொற்கேளாயுயர்மதினவேகர்க்கோமா
ன்திறல்லமைச்சராதியோர்மொழிகினைத்துமோக
னாதியர்புரியுந்திமையனைத்தையுமுணர்வானொற்றிப்
போதினிலிவிடுவேனென்னுப்புந்தியினினைந்துசொல்வான். (௪௦)

விவேகன் மந்திரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம் - ௨௫௩.

கா-வது, விவேகனொற்றுக்கேள்விச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தருமனல்விசாரன் றாயசத்தியனமிர் தசிலன்
வருதிர்நால்வருமிங்கென்னவந்தனர்வணங்கினின்று
திருவருளென்கொலென்றுசெங்கைகப்பினரைநோக்கி
யொருமொழிகேண்பினென்றுனொற்றுவிட்டுதுகொள்வான்.

அகலிடமுழுதுமேவியையுருவண்ணந்தேர்த்து
பகலிரண்டிடையாற்றபடர்வுழிப்படர்ந்துபின்னா
ளிகல்புரிபருவநோக்கியாங்கரத்துறைதற்கேற்ற
புகலிடந்தெரித்திரெனன்பிறித்திவைபுகல்வதானான். (௨)

அடர்விசும்பறனிசெல்கவம்புனிமிசைவிசாரன்
படருகமெய்யன் றென்பாற்பற்றுக்கவமிர் தசிலன்
றடமலைபாதலத்திற்சாருகவென்றலோடும்
விடைதருகென்றுதாழ்ந்துவினர்தனர்வழிக்கொண்டாரால். (௩)

அவ்வகைவேடமாறியவரவர்பணிமேற்கொண்டு
தெவ்வமருகமூன் றுந்தெரிவுறத் துருவீச்சென்றே
பெவ்வெவர்வலியும்வாழ்வுமிழ்தொழிற் குறும்புமுள்ளங்
கைவருநெல்லிபோலக்கண்ணுற்றுக்கடிதின் மீண்டார். (ச)

ஒத்தவின்னுலகிற்சென் றவுயர்குணத்தருமனெய்தி
வித்தகவிவேகவேந்தவிரைமலர்ச்சுடனம்போற்றிப்
பொய்த்தவர்திறலுஞ்செய்யும்புன்மையும்புலவர்போற்றா
முத்திறத்தவர்க்குநீராமுரணையுமொழிவதானான். (ரு)

கலிநிலைத்துறை.

மன்னுசொலக்கேள்வ்வைகுந்தமுதலாயவானத்தூநம்
மொன்னர்செய்திமையென்னுலெடுத்திங்நனுரைசெய்வதோ
சொன்னுலுராவேகினைத்தாலுமுள்ளஞ்சுறுக்கொள்ளுமே
லன்னர்கடுஞ்செய்ககினைவிற்செவிக்கேகயமுழல்பற்றுமே. (சு)

ஆலாமன்னர்கொடுத்திமையுட்கொண்டதாற்றாமையான்
மாலாமவன்கண்கிவத்தூக்கறுத்தங்கமவாயுந் துவர்த்
தேலாவிடைச்சேரிநெய்வெண்ணெய்தயிர்பாலெடுத்தன்னுமே
பாலாழியிற்பள்ளிகொண்டேகிடந்தானொர்பக்கத்தரோ. (எ)

அதிரச்சிவன் றன்னையன் னர்கொடும்போரடர்த்தேறவே
கதிரிற்சிவந்தங்கமோர்பாதிடோர்பாதிசுருகித்தழ
னுதலிற்பொடித்துக்கனல்கொண்டதாற்றாமேனுவற்றோய்
மதியைப்புனைந்தாலுநதையைச்சுமந்தாலுமாறுதரோ. (அ)

சோகானலம்பற்றிமுன்போர்சிரம்போய்த்துணுக்கிட்டுமே
போகாததுள்ளங்கொதிக்கின்றவெப்பம்பொருவன்மையா
லேகாதுதன்னென் றசெந்தாமரைப்போதிவெப்போதுமே
வாகாயிருந்தும்மனத்தாபமயனுக்குமாறுதரோ. (ஊ)

வடியாப்பெருந்தொந்திவயிறன்றனைப்பாதைவழிதோறுமே
குடியாக்குவித்துத்தன்னுணுகெடுத்தக்குறங்குக்குளோர்
துடியாக்கடும்பெண்ணையுறைவித்துநிருவானசொருபத்தொடே
முடியாக்கொடுங்கேடர்செய்வித்ததப்பாலுமுழுமோசமே. (க)

வீடாதமோகன்படைத்திச்சுடப்பட்டுமெய்வெம்பியச்
குடாநறிழலின் நியீசன்சிறுப்பின்னை அள்ளித்துடித்
தோடாதுபுனமெங்குமோடிக்குறப்பெண்களுறைஞன் றிலோர்
மாடாயுநின் றங்கொர்மரமாயுநின்றேமறைந்தானரோ. (கக)

அந்தாபதன்சொற்றசாபத்தினொத்தங்குன்றியே
முந்தாயிரங்கோசநெடுமாமரந்தாங்குமுதுவாவலபோ
னந்தாதுடம்பெங்குநாலப்பழிப்பெயநிராகாதிபன்
மந்தாரநிழலாடிருந்தாலும்வெந்தாபமாறுதரோ. (கஉ)

மீளாதசிவபத்திசெய்கின் றமார்க்கண்டன்மேலுங்கொடுங்
கோளானதைச்சென்றிழைப்பித்துமேனொளர்கூற்றின்கணை
முளாவெழுந்திழைத்திற்பிறப்பித்துமுக்கண்ணோர்
தாளாலுதைப்பித்துவிழ்வித்தவன்செந்தழற்கோபனே. (கங)

துன்னென் றகொடியோர்கொடுஞ்செய்கைபற்றித்துடித்
ல்லவோ,மன்னென் றுமிதியாமலவ்வெப்பினுக்கோர்மருந்து
டுமே,கண்ணென் றுறங்காமலிமையாமன்முன்னக்கலந்தேறுமே
ல்,விண்ணின் றுமிழியாமலிப்போதுமவானோர்விழிக்கின் றதே.

இத்தன்மைமுத்தேவர்புதல்வானுளோர்செய்கையென்றோதி
யே,யத்தன்மன்முடிதாழும்போதுகோமானடிப்போதிலே
மெய்த்தன்வணக்கஞ்செய்திப்பாதலத்துள்ளவினைகேளோசு
சித்தந்தனிச்செல்லுமவகையோர்சுசிலன் றெரித்தேதாதினான் (கரு)

எழுசீர்க்குழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

ஐயகேனொடியபாதலத்திலுமெத்தமோகனவனுளையால்
வெய்யகோபனொடுகாமனாதிபர்வினைத்தவெவ்வழல்வெதுப்பவே
பையராவரசுகண்கிவந்துநெடுமுச்செறிந்ததிபயம்பிடித்
துய்யுமாற்றிதெனப்பதுங்கினனிவ்வுலகமுச்சியினுத்துத்தவே (கசு)

கொடுவிடத்தினுமன வர்செயற்கொடுமைகொடுமையென்
றறிஞர்குழுவெலாநடுவுரைக்குமதுபொய்க்குமோவழலுநஞ்சுயி
ர்த்தபலநாகரும், படுகொலைப்பதகருக்கயர்த்நிகொள்பாயலீச
னணிபணிவனைத்திடுவதற்குரியசாபநான்பிறவுமென்னலாகிய
வியற்கையால். (கசு)

கெட்டபாதகர்கண்மோகனாதிபர்கிளர்துபூமிக்கிடெனவே
துட்டபாவவினைசெய்தவெம்மையதிபரமாயமுடிசுமந்திடு
மட்டமாசனமுமற்றைவாநரவுமாதிசேடனுமயர்த்துதாம்
பட்டபாடதுபொருமையாலிவைபகர்த்ததென்னுசிலபன்னினான்

அருடரித்ததானியோதனாதிபரிணப்புறந்திருதாட்டிசுக்குரு
டனொத்தகடுமானதன்பிரவிருத்தியாலுதவுகொடியாரன், திருட
ருக்கினியொளித்துவாழ்வதொருதேயமெங்கனநெடும்பகைச்,சு
ருடனுக்குமுழிருய்யலாகுமெதிர்கண்ணுருவிடனிலென்பரால். (க)

பாமரத்திமிரபானுவன்னந்ருபகனிருக்கவுமெவ்வுலகினுங், கா
மனுக்குவலிகைம்மிசூர்ததெனகாலமென்பரதிகோபன்வன், தீ
மையைப்பொறையடர்த்திலாதெனசெய்கையென்பர்வலிசிந்தி
டத், தாமதித்ததெனகந்தைகேள்வனையொர்சார்திதன் கணாவனெ
ன்பரால். (௨௦)

ஊடுபுக்குலகைவவ்வுமச்சரனெருக்குமக்ரமமொருத்தர்சந்
தோடனுக்குரைசெய்வாருமில்லைகொல்கும்புலைத்தொழிலிடம்
ப்தும், வேடனிற்கொடியன்வஞ்சமுட்டெளியர்வினவுரர்கொல
விரோதனார், மூடமுற்றவயிரன்கெடும்படியுயன் றிடார்கொலெ
னமொழிவரால். (௨௧)

தகவுடைத்திறல்விவேகர்கோனைமிசூதறுகண்மோகனெருதாமத
ன், மகளைவிட்டறமயக்கியோசுமதிமாதைவிட்டகலமாற்றையோ
விகழ்வதற்கரியபருதிபோலவனிருந் துமூடுபனியென்னவாம் [ல்
பகையகற் தும்வகைசிந்தியாதெனபாவமென்றுமிவைபகர்வரா

இன்னவண்ணமொருகோடிகோடியுளவின்னமின்னமவர்யா
வருஞ், சொன்னவண்ணமெனவமிர்தசிலனிதுசொல்லநோக்கி
யொருசுமதிமான், முன்னவன் றன்மணிமுடி துளக்கியிளமுரல்செ
ய்தளவின்முடிகவிழந், தன்னவண்ணலெதிர்மெய்யன்வந்தியம
லோகவன்மைசொல்வதாயினான். (௨௩)

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

காலனுங்கோடிகோடிகாலது தாவரும்வேலை
ஞாலமுந்திசைகனெட்டுநஞ்செனப்படர்ந்துதாவிச்
சாலவுங்கொடியராகித்தழற்பொறியிழிகள்கிந்த
நீலமா முகில்கள் போலநெஞ்சமுங்கரியராகி. (௨௪)

புண்ணியம்புரிந்தோர்சென்றுபுருதுமச்சவர்க்கவாசந்
றிண்ணியபொற்கபாடஞ்சிக்குறச்சேமஞ்செய்தே
யெண்ணியசிலர்வந்துற்றலிடைபிடைதிந் துவிட்டு
நண்ணியசெம்பொற்கோயினவமணிப்பீடமேற்றி. (௨௫)

இளமைபிலோடியாடுமியக்கத்திலோதிக்கற்கு
மளவையிலெவ்வனத்திலரிவையரின் பழுற்றும்
விகாவினிற்பிறிதிவின்னவேளையென்றின் றநென்ன
துவனிலனின் றைக்கென்றிவ்வுலகதிசயிக்கச்செய்தே. (௨௬)

பெண்ணிலா னுருவின்மற்றெப்பிற் பப்பிலென்ற லுங்காயத்
துண்ணிலாதாவிவாங்கியுடல்பிறிதொன்றினேற்றி
யெண்ணிலாச்சீவகோடியெவற்றையுங்கருணைகருங்
கண்ணிலானேவலாலக்கடியமாநரகில்விழ்த்தே. (௨௭)

கொடியவெம்பாவத்தோரைக்கூறுகருகவாஸ்கொண்
டடிமுதன்முடியிருகவரிந்துமா ரழலிலிட்டுங்
கடியபாம்பட்டைசெந்தே தன்னைம்மிசூக்குழியிற்சேர்த்து
மிடியெனத்தழவிந்காயுமிருப்புத்தூணோடுசேர்த்தும். (௨௮)

இவ்வகையனந்தங்கோடியெண்ணிலாநகிற்றுன்ப
மவ்வகையுழக்குமாந்தரளவெடுத்துரைக்கவென்னிற்
பவ்வதுண்மணலும்போதாப்பாவியர்பதைக்குந்தோறு
முய்வகைசெய்திலோமென்றென்றலாதினையசொன்னார். (௨௯)

செ. வேறு.

பெண்டிர்மக்கள்கிளைஞரிவர்பின் னுக்குதனியென்றெண்ணிக்
கண்டரதத்தையிட்டவராற்குடன்பட்டி யுத்தோமென்பர்சில
ருண்டருடுத்திர்சுற்றத்திருற்றவேளைக்கொருவரும்வந்
தன்மரந்தோவும்மைநம்பியானதிதுவோவென்பர்சிலர். (௩௦)

மாறுபாடாய்க்கொடுஞ்சாருவாகப்பாவிமறங்கூறி
வேறுலோகமில்லையென்றன்னினனிக்கெட்டோமென்பர்சிலர்
நீறுகோபிதிருநாமநெற்றிக்கணியாநெடுஞ்சமனார்
தேறுநூலின்வழிபுகுந் துதிகைத்தேர்மென் னுசிலர்சொல்வார். (௩௧)

கணத்திற்கணத்திற்பிறந்தி னுமெக்காயங்களுமற்றவைக்குண்டோ
புணர்க்கும்பவமுநரகுமென்றுபுத்தன்கெடுத்தானென்பர்சில [ற்
ருணர்ச்சிதருந்விவேகனையுமுலைத்தவொடும்பாதகர்க்குமெம்பா
பணித்தகன்மக்கொடும்பாவம்பலிக்கவென் னுபலர்சொல்வார். (௩௨)

தேடிப்பொருளைச்சி னுதொழிற்கேசெ லுத்தியுணர்ச்சிதெரியாம
ந், பாடிப்பதருக்கிறைத்ததெல்லாம்பலித்ததெமக்கேங்கென்பர்சி
லர், கோடிப்படிவந்தெமைச்சுமுக்கெடுத்தபாவிபுலகிலின் ன
நாடிப்பிறக்கவிடனுமங்கனாடோமென் னுசிலர்சொல்வார். (௩௩)

என்னுமிற்றலோமென் றிருந்தோயிறந்துபடுவதிதறிந்தா, லன்னுப
டைத்தபொருளையன்றேயருள்வோமறையோர்க்கென்பர்சிலர்
சென்னுவரவாங்கெம்மையின்னஞ்செலுத்திற்முதைத்ததிரவியத்
தை, யொன்னுமொழியாதறம்புரிந்திங்கோடிவருவோமென்பர்சி
லர். (௩௪)

பிறந்தவுடனே துறந்துசுத்தப்பிரமமுணர்ந்துபிறப்பதனை
மறந்திருந்ததெய்தாமைவருமோநமக்குமென்பர்சில
பிறந்துநிறையத்தழுந்தியிடரிவ்வாறுழப்பதறியாமற்
சிறந்தவிவேகர்பெருமான் தன்செயலைத்தவிர்த்தோமென்பர்சிலர்

இவ்வாறிவ்வாறருந்தகத்திடையுற்றோர்களுட்குத்தோது,மவ்
வாய்மொழியும்படுந்துயருமாரேமொழியவலரென்ற,மெய்வாச
கன்சொற்செவிவெதுப்பினவுமெல்லேமேதினியோ,ரொவ்வாவி
யற்கைபுகுந்துணர்ந்தவிசாரன்பணிந்திதுரைசெய்தான். (௩௬)

கலி நிலைத்துறை.

நின்றாய்வுழிக்குட்புகுந்தங்கவர்க்கஞ்சிரிச்சாதியோ [க்
டொன்றையோரோடைக்குண்மூழ்குஞ்சொபரிதன்னைபுன்னுற
குன்றாமையிலக்கொளுத்திக்கரைக்கேதொணர்ந்தப்புறந்
தன்றாய்வுழிச்செய்கைபுகுந்தசெய்தானன்னதறுகண்ணனை. ()

தாமச்சமதுவின்நிறட்டாற்றிலோடந்தனித்தேதறியே
மாமச்சகந்திக்கொர்பெரியோரிதஞ்சொல்லிமணமெய்துவித்
தாமச்சரித்தலைணையப்புணர்ப்பித்தறக்கேடுகுற்
காமச்சன்செய்தகன்மத்தையென்னென்றுகைக்கொள்வதே.

மேலானமறைதர்வியாசன் றனைச்செய்யும்வினையின்னதி
தேலாதென்னுதுவிதவாகமனமென் றுமெண்ணுமேல,குலாகவி
னோளோர்கள் பெண்பர்பெருங்கொங்கைகேதாய்வித்தவைங்,கோ
லானடத்துங்கொடுங்கோலையார்கண்டுசூசார்களே. (௩௭)

அறவுங்கொடுத்திமையவாச்செய்தலாற்றாமையாலல்லவோ
அறவுந்தம்மையுந்தம்முருந்தம்வளநாடுமுறுசெல்லமும்
பிறவுந்தவிர்தன்னபிரவிந்திவிட்டுற்றபெரியோர்களுந்
துறவின் கண்வந்துர்தொறும்போயிடும்பிச்சைதுயக்கின்றதே. ()

அஞ்சாக்கொடும்புல்லாழனக்கிவ்வழல்சீதமாமென்னவே
பஞ்சாக்கினிக்குட்பயின்றோருமப்புன்மைபாராமலே
துஞ்சாத்தடங்கன்முகிழ்த்தாரும்வெளியுடுதொன்றாமலே
யெஞ்சாப்புனல்புக்கொளித்தாருமுளர்நம்மினத்தோர்களே. ()

பிழையோடுபயில்வார்பெருந்திமைதமையும்பிடித்தேறுமென்
றுழையோடுகானத்தினுடோடினார்கள்சிலருள்ளஞ்சியே
மழையோடுமலையின்புறத்தோடினார்கள்சிலர்மலைபுக்குமம்[ளே.
முழையோடினார்கள்சிலரோடாத்திசையெங்கவ்முளியோர்க

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதியர்கருமம்யாவும்விலங்கியக்கருமமற்றைச்
சாதியர்புரிவதாகித்தாழ்ந்தவர்க்குயர்ந்தோர்பின்சென்
றாதியம்பெறுதற்குன்னியுடன்படவணக்கஞ்செய்து
சோதிடமேலோர்கேட்பச்சொல்லுவர்கடையராகி. (ச௩)

ஆலயமகரம்பொன்றியரிசிவபத்தியின் றிச்
சாலைநந்தவனம்யாவந்தகர்துநற்கருமந்தாழ்ந்து
சீலநல்லொழுக்கங்குன்றிச்செய்திடாக்கருமஞ்செய்து
மாறுமாத்தந்தகன்முயக்கமேமயக்கமர்கி. (ச௪)

காரணமின்றியேயுங்குஞ்சமர்வினாந்தமென்மை
சீரணித்திலலந்தோறுங்கிழமையேசெறிந்துமுன்சொ
லாரணநெறிகண்மாற்றியறமுருநெறியிற்சென்று
தாரணிவழக்கமெல்லாந்தலைதமோற்றற்றமா. (ச௫)

எவ்வழிச்செல்கின்றருமித்தகையணையரல்லாற்
செவ்வழிப்படர்க்குன்றருஞ்சிற்சிலருளரென்றானும்
வெவ்வழிக்கொடியர்திங்குவினைப்பரென்றஞ்சியன்னு
ரவ்வழிச்சார்த்ததன்மையறிவரிதெனக்குமன்றே. (ச௬)

பின்னருமணையமோகப்பிரளயமிறுத்தல்செய்யாத்
துன்னருந்தலங்கடெண்ணீர்த்தாயநன்னதிகண்மென்மை
பன்னருங்கிரிகன்வண்டுபயின்மலர்வனங்கொர்க்கு
முன்னருமணையர்திமையொழிப்பவுஞ்சிலவுண்டென்றான். (ச௭)

என்றவனுரைத்தேலாடுமியலறிவிவேகர்கோமா
என்றறிவிசாரன் றன்னைநயந்தனனோக்கியன்னு
புன்றொழிலின்னுஞ்செல்லாப்புண்ணியத்தலமுமாறுங்
குன்றமும்வனமும்யாவங்குறெனக்கூறலுற்றான். (ச௮)

சிவத்திருப்பதிகள்.

ஷட வேறு.

வள்ளலில்லைவட்களநெல்வாயில்கழிப்பாலைமணமையெந்தரப்
பள்ளிமுல்லைவாயில்கலிக்காமூர்சாயக்காடுபல்லவனிச்சாமழ்ங்
களள்ளர்சேர்வெண்காடுதிருக்காட்டுப்பள்ளிருகாவுர்காழி
புள்ளிருக்குவினார்கோலீக்கரக்கண்ணார்கோயில்புன்கூர்நீர்

சுரு. மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இறப்பில்லக்கடைநின் றியூர்வேள்விக்குடியன்னியூரெதிர்கொள்
பாடி, குறுக்கைகருப்பறியன்மணஞ்சேரிசூரக்குக்கா வாழ்கோ
ளியுத்தா, நுறைத்தமண்ணிப்படிக்கரையோமாமபுலியூர்திருநா
ரையூர்கடம்பூர், கறுத்தகண்டன்காளுட்டுமுள்ளூர்பந்தனாநல்
லூர்கஞ்சனாரே. (ரு0)

பயில்கோடிகாப்பனந்தூர்ன்மங்கலக்குடியாப்பாடிசேய்ஞல்
வியலூர்தேவன்குடியின்னம்பர்கொட்டையூர்வைகாவிசையமங்
கை, துயர்நீரும்புறம்பயநற்பழனம்வடகுரங்காடுதுறையேயையா
றயர்வாறுநெய்தநாம்பெரும்புலியூர்மழபாடியன்பில்காணார்.

திருப்பருவூர்மாந்துறைபாற்றுறையான்காப்பாச்சிலாச்சி
ராமம், விரைத்தடஞ்சூழ்பைஞ்ஞலியில்கோய்மாமலையிவைகாவி
ரிவடக்குக், கரைப்பதிகள் துபத்துமுன்முயிப்பாற்கடம்பந்துறை
வாட்டோக்கி, யிருத்துபுகழ்க்கற்குடிபாய்த்துறைதென்மூக்கீச
மெறும்பியூரே. (ருஉ)

பழுதில்சிராப்பன்விரெடுங்குளந்திருமேலைக்காட்டுப்பன்வியா
லம், பொழிறிருப்பூர்துருத்திகண்டியூர் திருச்சோற்றுத்துறை
தென்புள்ளமங்கை, கழறுசக்கரப்பன்விரெடுகுடித்திட்டைவே
திருடிசுருகாவூர்சீர், தழுவுபாலைத்துறையாவூர்ப்பகப தீசநல்லூர்
சத்திமுற்றம். (ரு௩)

தாணுறைபட்டிசம்வலஞ்சுழியேயாறைவடதனியேகும்ப
கோணமதிற்சேழ்க்கோட்டங்காரோணமிடைமருதூர்குளிர்நர்கீ
சம், விரணிபுகழ்குரங்காடுதுறைநீலக்குடிவைகன்மாடக்கோயில்
புணர்ல்லைக்கோழம்பமாவடுதண்டுறைதுருத்திபுகழ்மாயூரம். (ரு௪)

திருவருந்தூர்விளநகரந்திருப்பறியனனிபன்விரெடுசம்பொன்
பள்ளி, புரைசெய்வலம்புரந்தலைச்சாங்காடாக்கர் கடலூர்வூர்ம
யான, மருவியவேட்டக்குடிநற்றெறிச்சேரி தருமபுரமவனாரன்
ளாறு, விரைகமழ்க்கோட்டாறம்பர்ப்பெருங்கோயின்மகாநாயி
ச்சுரே. (ரு௫)

குறைவினங்கோயிறிலைதப்பதிபாம்புரமொர்சிறுகுடியே
யின்பர், துறுமீழலைவன்னியூர்குளிலிற்பேண்பெருந்துறையே
நீலக், கறைமிடற்றனுறைநையூர்ச்சித்தீசமரின திக்குறையிற்
புத்தூர், மறுவில்சியபுரங்கலயநல்லூர்நற்கருக்குடிதென்வாஞ்சி
முதூர். (ரு௬)

நன்னிலத்துப்பெருங்கோயிறிருக்கொண்டீச்சரம்பணையூர்ந
வில்வீரட்ட, மென்னுமவனிற்குடிபுகலூர்வந்தமாளீச்சரமேறே
றுமெந்தை, தன்னதிராமன தீச்சரம்பயற்றுர்செங்காடுசாத்தமங்
கை, கின்னரஞ்சேர்மருகனுகக்காரோணஞ்சிக்கல்கீழ்வேளுரே

திருவளர்தேவூர்பன்விரெடுக்கடநிருவாரூர் திருவாரூரி
லாவெந்நிமின்பரவையுன்மண்டலினமர்கரவீரந்தலையாலங்கா
டுரைசெய்பெருவேளுர்நற்குடலாயில்சேகறைநாலூர்மயான [சே
மிரைசெய்கடுவாய்க்கரைப்புத்துரொடிகும்புழையவளினவல்லூ

பருதிநியமம்மரகைப்பெரும்பாழியலுனார்பகரும்வெண்ணி
தரைபுகழ்பாதாளீச்சந்திருக்களர்சிற்றேறமுசாத்தானந்தேவர்
துருவிடம்பாவனங்கோட்டீர் கடிக்குளநீனெறிதிருவெண்ணேற
யேதெங்கூர், திருமலர்கொள்ளம்புதூர்பெருயில்கொள்விக்காடு
நெல்லிக்காவே. (ரு௭)

கலியகலூராட்டியத்தாங்குடிதிருக்காரூயிறிருக்கன்ருப்பூர்
தென், வலவலங்கைச்சின்மவாய்மூர்கோளில்தென்மறைக்காடும
ங்கைபாக, நிலக்கத்தியான்பன்விரெடுபொன்னித்தென்கரை
துற்றிருபத்தேழார், தொலைவில்பதியிலையாகச்சோணாட்டுத்த
லதுற்றுத்தொன்னூருமே. (ரு௮)

திருக்கோணமாமலைகேதீச்சரமீழத்திரண்டாஞ்செப்பிலிப்பா
லகுட்கூடலாப்பனார்பரங்குன்றேடகங்கொடுங்குன்றமலன்புத்
தூர், கருப்பாறும்புனவாயிலிராமீசமாடாணகானப்பேர்தா
பரப்புவணஞ்சுழியனெல்லைகுற்றாலம்பாண்டிபதினாலுரே. (ரு௯)

மொழிபுழைநாட்டிலஞ்சைக்கனமொன்றையவிநாசமுருகன்
புண்டி, குழநகர்ணக்கொடிமாடச்செங்குன்றார்வெஞ்சமாக்கூட
னீரீர், பழுதில்கொடுநீடிசுருவூர்கொங்கிலைவையேழாகும்பதிக
ளிப்பா, லுழிவில்புகழரத்துறைதுங்காணைமாடந்திருக்கூடையாற்
துரே. (ரு௯)

சீரெருக்கத்தம்புலியூர்தினைநகர்சோபுரமதிகைகிறந்தாவ, லூ
ர்விருத்தகிரிநெல்வெண்ணெய்கோவலூரறையனிரல்லூர்சோலை
த்தேன், மாரிகக்குமிடையாறுவெண்ணெய்நல்லூர்துறையூர்நெ
ள்வடுகரோங்கும், பார்துதிக்குமாணிகுழிகடைஞாழன்முண்டி
சம் பனங்காட்டுரே. (ரு௯)

இயலாமாத்தூரருணியிவைமகதந்திருபத்திரண்டுப்பாற்
றயவாளரேகம்பமொன்கார்தன் றறியுமேற்றறியினோமே
வியனாமேனகதங்காவதெறிக்காரைக்காடுவேதேதம் [ரே
பயில்விதிக்குரங்குணின்முட்டந்திருமாகறலோத்தூர்பனங்காட்

கூடுமவல்லமாற்பேபுறிலம்பயங்கோட்டேருறல்விற்கோலமாலங்
காடுதிருப்பாருர்வெண்பாக்கமுயர்காணத்திகள் லிலொற்றி, பா
டவ்வலிதாயமுல்லைவாயில்வேற்காமேயிலாப்பூர்வான்மி, நீடுகச்
சூரிடைச்சுரந்தென்கழுக்குன்றச்சிறுபாக்ககிகழ்த்திற்பின்னும்.

வக்கரைநல்லரைசிலிடுதொல்லிரும்பைமாகாணியவைவழுவின்
மேலோர், தொக்கதொண்டைமண்டலத்தின் மெய்த்தலமுப்பத்
திரண்டாந்துவநாட்டிற், நிக்ருயர்கோருணமொன்றாஞ்சிசயி
லீலகிரிதிருக்கேதாரர், தக்கவனெகதங்காவதங்கயிலைவட்கி
வையைந்தலங்களர்மே. (சச)

சுண்டுபுகழ்ச்சோனாட்டிலொருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுத்திர
ண்டு, பாண்டியிலீரேழ்மலைநாட்டொன்றுகொங்குழமகதமிருப
த்திரண்டு, பூண்டதொண்டைநாட்டின்முப்பத்திரண்டுதிருவொ
ன்றுவடபுலத்தைந்தாக, வாண்டசிவத்தலமிருநூற்றொழிபத்து
நான்குதொகையாகுமன்றே. (சச)

ஷெ. வைப்புப்பதிகள்.

எழுமூர்கொல்லிக்குளிரைப்பள்ளிபேராவூரேழந்தேவாழ
புகூர்வீரட்டமெம்பேறுதக்கனூரளப்பூர்கச்சிப்பழையார்ந
ற்பலதனிகாம்பிலேயரிடவைகுளம்பலவுவெங்கூர், குழையூர்
கொங்குணம்பிரம்பிலேமகடந்தஞ்சைகொடுங்கோனூரே. (சச)

கஞ்சாறுகுன்றியூர்முழையூர்விராடபுரங்கண்ணைகாட்டு
ருஞ்சேனைமாகாளமேமல்லூர்பொதியின்மையுருந்தகோடி
பஞ்சாக்கைநியமல்லூர்வினத்தொட்டி. குமரியறப்பள்ளிபேரு
ர், விஞ்சாலகண்டர்கடைமுடி. கருகற்குரனகரம்வெற்றியூரே. (சச)

கொங்கசோகந்திரிசோமீசமயின்மச்சரமாகோணஞ்ஞல
மங்கைகோட்டுக்காடுமந்தானமந்தாரம்வாணை
பொங்குதிம்புனலுற்றத்தூர்நாகூர்வாதுவூர்பொய்கைகல்லூ
ரங்கணமாட்டேர்வொழுநன்மற்குன்றெற்குன்றமத்தியூரே. (சச)

இடரிவிடைப்பள்ளியெச்சிலிளமர்புலிவலமுறையூரினையான்
சேரி, படம்பக்கங்குணவாயில்பூழியூர்கூர்தலூர்பட்டிருந்தங், கு
டியத்தங்குடி. குருந்தங்குடி. திருவண்குடி. சாலைக்குடி. வேதீசம், பிட
வைகுருக்குத்தளி தென்னிறைக்காட்டேர்நிறைக்காட்டேர்நிறைக்
காட்டேரே. (சச)

விஷ்ணுத் திருப்பதிகள்.

திருவரங்கமுற்றந்தைமுட்டந்தஞ்சைவம்புலாஞ்சோலைதிருமன்
பி, லொருகரம்பைவெள்ளறைபுள்ளம்பூதங்குடியாதுனூர் திருப்
பேர், மருவழந்தூர்சிறுபுலியூர்சேறைதலைச்சங்கரான்மதியம்வா
லி, பொருவிநிருக்குடந்தைகண்டியூர்விண்ணகரங்கண்ணபுரமுதா
ரே. (சச)

நாகைகண்ணங்குடி. நந்திபுரவிண்ணகரம்புருடைநறையூர்பின்ன
ஞ்சேகறுநற்சிகாழிச்சீராமவிண்ணகரஞ்சித்தரகூட, மாகவித்தல
ங்கண்ணமங்கையுடனங்கைமணிமாடக்கோயில், பூதமனிதிருத்
தெற்றியம்பலம்வெள்ளியங்குடி. செம்பொன்செய்கோயில். (சச)

கண்ணனுறைமணிமகூடங்கருணையரிமேயவிண்ணகரம்வைகுருத்
விண்ணகரந்தேவனூர்தொகைகாவளம்பாடி. வெள்ளக்குளஞ்
சீர், நண்ணியபார்த்தன் பள்ளிவண்ணவரைதிருப்பாவநாசமெ
ன்னப், பண்ணாமருஞ்சோனாட்டிற்றிருப்பதிகளிலையொருநூற்
பத்துமன்றே. (சச)

பொருவரியசோலைமலைகூடன்மெய்யங்கோட்டியூர்புகழ்புல்லா
ணி, யொருதிருத்தண்கான்மோதூர்வில்லிபுத்தூர்குறுங்கைகுரு
கூரேபின்ன, மருவுதொலைவில்லிமங்கலத்தொடுவரமங்கைவள
ர்தென்பேரை, திருவைகுருத்தம்புனிங்குடி. தென்குளந்நைவரகுண
மங்கைதிருக்கோனூரே. (சச)

புரைதீர்பாண்டியிழிபதினெட்டிப்பாற்கேரளத்தனந்தபுரஞ்
சீராவண், பரிசாரங்காட்கரையொர்குட்டநாட்டுப்புலியூர்பகர்
செங்குளதூர், திருமுழிக்களநாவாய்வல்லவாழ்வாட்டாறுதிரு
வண்வண்ணேர், மருவாறன்வினைகடித்தானந்திருவிற்றுலக்கோடி
வகைபன்மன்றே. (சச)

துயகச்சிபூரகம்பாடகம்வெண்காநிலாத்திங்கட்டுண்டமத்தி
மேயபரமேசுரவிண்ணகரமோடியிந்தரபுரம்வியன்வேளுக்கை
மாயர்கடிநகரங்காரகங்கள்வணுர்திருக்கார்வானமெவ்வு
ணையரட்டபுயங்கமொடுநீர்மலைசீரகமொர்திருநின்றவூரே. (சச)

கடன்மல்லுதிருவல்லிக்கேணி புட்குழிநகரங்கடிகையெங்கோ
னிடவெந்தைவேங்கடமாமலை தொண்டைநாட்டிவையோரென்
மூன் றப்பால், வடகிங்கவேள்குள் றயோத்திரைமீசார்ணியமது
ரைநீர்த்தி, படர்கங்கைக்கரைக்கண்டம்பதிகாச்சிரமமியற்பிரு
தியூரே. (எஅ)

தன்முழாய்வனஞ்சார்க்கிராமமாய்ப்பாடிவைஞர்தம்பாலாழி
பண்டையோர்புகழ்சோனுட்பிப் பதிநாற்பதின்மூன் றுபாண்டி
மூவா, றன்ஞ்சீர்மலைநாட்டிப்பன்மூன் றுதொண்டைநாட்டதனி
லென்மூன், றுண்டுமெல்வடக்கொருபன்னிரண்டாகத்திருப்பதி
நூற்றொருபதாமே. (எக)

இத்தகைப்புண்ணியத்தலங்களைண்ணிலவா லின்னமுமற்றிவை
கனெல்லா, மத்தனுஞ்செந்திருமாலுமங்கங்கேயுறைவிடமாமவ
ந்நுட்பின்னு, மெய்த்தருமதீர்த்தமும்பற்பவவுளவாயினுமோக
வேந்தன் றன்னன், மைத்தமழைக்கார்காலத்தீரமெதியுடுகின்ம்
போல்வயங்குமென்னுள். (அ0)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அர்தவாசகமனைத்தையுத்திருவுளத்தடைத்தறிஞர்தம்பிரான்
கந்தமாமலரலங்கனாறுமருடர் துளக்கிமிகுகல்விசேர்
நந்தமாபடைஞர்தம்மையவ்வயினடத்துதும்மெனநயப்புற
னீர்தவாசகமவிசாரனுக்கெதிரெடுத்தளன்புடனியம்பினான். (1)

சத்தமுற்றகடல்சுற்றுகின் றதொருசுக்கரவாளகிரியுட்படு, மெய்த்
தரைக்குளதிமோகனாதிபர்நம்மேவலார்படைஞர்யாவரு, மெத்த
லத்திலவர்புக்குவைகின் ரதின்னதின்னதிவரிவர்கனென், றெத்து
ரைத்தியெனலோடுவந்துதொழுதுற்றதன்மையவனுரைசெய்
தான். (அ2)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நாமனுகற்கியலாதவவித்தியாபுரத்தினிலோர்வந்துவார, மா
மனையிறுன்மதியும்பாண்டவிஞ்சையுமாமடவார்தம்பாற், பா
மாவெங்கவிசாருவாகனஞ்சாரன் காபாலிமுழக், கோமகனத்தி
றன்மோகன்விற்றிருந்தெவ்வுலகினுந்தன்கொடுங்கோலோச்சி.

ஆங்காரன்முதலோரையங்கங்கேயமைத்துகைமனைத்துந்தத்
தம், பாங்கானசெயலியற்றும்படிபணித்தானவன்சொன்னபடி
யேசெங்கைப்பூங்காமன்றேறியொடும்புதல்வெனெடுங்காஞ்சியுள்
னேபுருந்தெப்போது, நீங்காமலிருந்துமெந்தநெடும்புவன்நதினு
ர்தன்வெற்றிகழ்ந்ததானால். (அச)

மமதைமடக்கொடிதாதைதகவுடையத்தாமவன்மகனுலோபன்
கமையினெடுங்கேரளத்தும்லோபனின் றருவிடம்பன் காசியூடு
மமையும்தனென்பவன்கோதாவிநீர்த்துமற்றையதன்மப்பாவி
தமரமிகுங்கடற்கரையிற்றலந்தொறுங்கோபனயவனர் தனித்
தேயத்தம். (அடு)

மச்சரன்மராதத்துஞ்சந்தேகன்ஓகாங்கணத்தும்வருசங்கற்பன்
ருச்சரதேயத்தாமிராசதனெடுதாமதனின்பங்குலவுபாண்டி. [நா
யிச்சைபெறுஞ்சோனுட்பியன்மானென்பவன் பச்சிமேதேயத்
நச்சுவயின்னெயினாதேயத்துமனத்தன்கன்னடேயத்தம். (1)

இனையரவரவரயாருமிப்படியோரோர்தலத்திலிருந்தத்த
மனைவியொடுமக்கனெடுமாராமலெவ்வுலகும்வலவெயம்போர்
வினையிருக்கிவரெனவேவேறுகூறிட்டுநமர்விலகத்தாக்கி
யனைவரும்வைகின்ரெனக்கேட்டவரவருக்கிவரார் ததையரசன்
சொன்னான். (அஎ)

விவேகனொற்றுக்கேள்விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம்-கூசீரீ.

எ-வது, விவேகன்சேனைகரந்துறைசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நிருபகனெடும்படைஞர்காஞ்சியுமவன்சுதனெடும்படைஞர்கோ
கருணதளமும்புகுதரல்லமீர்தசீலன்வகைகாசிபுகவும்
பொருவருமனந்தசயனந்தனில்விராகர்பதிபோதவுமலர்த்
திருமருவுபதர்கிரியூடியலடக்கன்வலிசென்றிடவுமே. (க)

சத்தியனினம்பகீரதிக்கரைதொறும்பொறைதனக்குரியபேர்
மெய்த்தகொருசுந்தரத்தீரமுமடுக்கவனிரோதன்வகைகா
ளத்திகிரிசேடகிரியாதிமலையிற்புகவும்த்தமனின்று
சத்தமதிராதமுதலெத்தலமுமத்திசைதொடர்ந்திடவுமே. (உ)

பூவிரவுநாகிகையுளேநிருவிதற்பனடல்புகவுமுயர்கோ
தாவிநீர்த்தித்தலைமகிழ்ச்சிபதிநானிலசாரவுநெடுங் [யார்
காவிரைவகைக்கரைதென்மண்டலமவற்றுன்மியிர்கட்புனிதை
தேவிகிழ்சுத்துவன்விடும்படைஞர்சிறில்கன்சென் றிடவுமே.

சேதுமறையாரணியநாகைமுதலாமுலரிநீரமெவையு
மாதருமசேனைசிலைவகவுமொர்கங்கையொடுவாருதிருலா
லோதரியசங்கமுதலாயுலமுசெமனென்படைஞர்தாம்
பேதமறவவ்வினியங்கவுமெடுத்திவைபிறித்துரைசெய்தே. (ச)

மற்றையவருக்குமுயர்ந்நலமிவர்க்கிதெனவைகுதல்வருத்
துற்றதிருவேடமெவருக்குமுணராவகையுபாயமுமிதற்
கிறநெனவுரைத்தெவருநல்லழிபுகுந்கையியற்றியடையார்
வெற்றியகலும்படிவிலக்குதிருவினையவிண்ணொரைசெய்தே. (௫)

பின்னருநிருபகளைநோக்கியிருபத்தியர்க்குபேரருளுட, னின்
னருநெடுங்களைஞர்சிறிலரைநம்படைஞர்நிற்புழிதொறுமின்ன
தலமெங்கணினுமோரொருவார்சார்தமையேவுதியெனத், தன்ன
ருகினீரெவருநிற்பெனநற்படைஞர்தம்மொடுசொன்னான். (௬)

ஆவததுசெய்துமனைவோர்களுமியோகினியருட்டுணையினுந்
காவலின்னேவன்முடிசூடினமெனத்தொழுதுகாஞ்சிகரவா
யேவினன்னியன்படைநிருபகனெடும்பொறையியம்புமொழியாற்
கோபனுவையும்பதியுங்கவனினத்தர்விடைகொண்டுசெலவே.

ஒப்பரும்விராகன்விடவுற்றதனினத்தர்களுலாபனுவையும்
மப்பதியினெய்தினரடுத்தமனுந்தமனுமன்பினர்தமைச்
செப்பரியதாமிகறெறும்படைஞருரிடைசெனத்தினர்மதன்
மெய்ப்பதியுசத்திறனடக்கனவனேவலரைவிட்டனனரோ. (௮)

வேறுமுனதெள்ளியருமல்வவர்தமக்கெதிர்விரோதருறையுங்
கூறுபதிதொறுமவிடுநற்படைஞர்மாறுருவுகொண்டறிஞருந்
தேறியுனர்தற்கரியராகிமிகமுசுபடர்செம்மணியுமே, னீறுபடர்
செந்தழனுமென்னமெய்மறைந்தணுகிநின்றனர்களால். (௯)

தருமன்முதலோர்கள்வனவாசமெனவேதலைவர்தாமுறையவே
யுருமறைவுறும்படிவிராகன்முதலோர்கள்விடுமொன்படைஞர்
தம், பெருமையுமொழக்கமுமியற்கையுமறைத்தெனியேபதைய
ரையு, மருவுவர்வணங்குவரிணங்குவரடிக்கடிவழுத்துதல்செய்வார்

ஆமெவரோடுமவினையாடுவர்மடந்தையரேனகருடனே
கூடுமவரோடுறவுகூடுவர்விழாவினியகோயில்குளமென்
றோடுமவரோடுமயலோடுவர்கைப்பவரொடுந்கைசெய்வார்
பாடுமவரோடுமியல்யாழிடுமேழிசைகள்பாடுவர்களால். (௧௦)

சுடி. வேறு.

நிருபகளைவலர்புகுந்துணைக்காஞ்சியினவர்க்குநெயமாகி
யொருபொழுதுமபிரியாம லுயிர்க்குயிர்போற்சிறிலரோடுறவு

பூண்டு, பருவமுமற்றவரவர்தம்பண்புமுணர்ந்தியற்சாமப்பயன்
போதிக்குங், குருவெனவந்தவர்விரும்பிக்கேட்பதற்கின்னனவா
ய்மைகூறினாரால். (௧௨)

இருந்தராதலப்பரப்பிலிடுக்கண்மேலிடுக்கணையதிமிமைப்பில்
வீந்து, வருந்தாமாநுடப்பிறப்பின்மங்கைநல்லாரொடுமயங்கிமகி
ழ்ந்துகோடல், பருந்தின்வாய்படுமரவம்பிடித்தமண்டுகங்கொள்
சிறுபறவைசெந்தே, நருந்துமாடுரூப்பதனாலங்கதுசிறிநின்ப
மென்லாயிற்றன்றே. (௧௩)

பொருவருநல்லின்பமியாததனினுமென்றற்குவர்க்கம்பொன்
னாட்டின்சு, னரைதிறைமுப்பவையகன்றெந்நாளினுமெல்வனமா
கிறுந்தேன்கிந்துஞ், சுரதருவினிழலின்மந்தானிலம்வந்தகைப்ப
மணிச்சொன்னபீடத், தாமகனிர்செவ்விதழ்த்தேனனவரத்தெ
ள்ளமுதேதாடருந்தலாமே. (௧௪)

தாழ்வலுந்தம்பெண்டிதல்லாற்றையலார்பலர்முயக்கந்தவிர்து
துய, வேழவிவீரதாதியின்வபுரிதிரென்றாணையமொழிவினவலோ
டுஞ், சூழ்வினையாங்கதின்முயன்றுசத்தரதிபடிந்துத்தஞ்சுகன்ம
த்தேதோடும், வாழ்விடைவைகினரவரைக்கண்டுபாவனைசிலர்செய்
வாருமாரால். (௧௫)

கிந்துநதிதீரமுற்றசெழும்பொறைத்தாணையர்யவனதேயத்துள்
னோர், தந்தியில்புரிந்தனையர்தம்மொடுகண்பாய்ச்சிலர்பாற்ற
னித்தேதார்சாரில், வந்துபரிபாசமுணர்ந்திதுகாலமிடமிதென்றும
தித்துக்கோபன், வெந்திறல்குன்றும்படிக்குவினையமுணர்ந்திவ்
வாய்மவிளம்பினாரால். (௧௬)

வலியோர்மேல்வரும்வெகுரிமறித்துடனேதமமக்கெடுக்கும்
வறிதேதகோப, மெலியோர்மேல்வரிசைத்தில்லெம்பழியுமென்ர
கும்வினைக்குமல்லா, னலிலோர்தம்முலப்பினக்குருகைக்குமெய்
துக்கேடிகுனியாட்டமாற்றும், புலியோகம்பசவினம்போற்பல்கா
மையதன்சினத்தின்பொருட்டாலன்றே. (௧௭)

அடிதாக்கக்கையேற்பாரேனுமவர்குற்றமுணர்ந்ததற்குத்தற்க
படியாய்ச்செய்துதுகருமம்பழுதுபடாதிபற்றுவதெபலமாய்க்
கொண்டு, கடிதேதாக்கமெல்லென்புழப்போலெறியுந்தன்மையர்
க்கெக்காதுக்குன்று, கெடிதாக்கத்தருமித்தியாகித்தந்தியுன்மீ
டத்திலவைத்ததேயத்தென்று. (௧௮)

என்றலுமேயொக்குமொக்குமெமைக்கெடுத்ததுள்ளதுபண்
டெழுந்தீற்ற, நன்றெனவேகருத்திலுன்னிவல்லரக்கர்போன்ற
வருநல்லராகிச், சென்றவிடத்தாற்செய்குற்றமுணர்ந்ததற்குத்த
க்கபடிசெலுத்தித்தாழ்ந்து, நின்றனராலாங்கவரைக்கண்டங்கி
ப்பற்பலருநிற்பதானார். (கக)

தூயவிராகன்படைஞராயினர்கேரளத்தலங்கடோறுமுள்ளோர்
நேயம்வரப்பின்றொடர்நுநெஞ்சிரக்கஞ்சிந்சிலர்க்குநிகழ்வதாக
வேயவியாபாரமொன்றுபத்தாகப்பலிக்கினுமீதென்னலாப, மா
யபொருளொன்றனந்தகோடியாய்வாணிபநல்லறத்திலுண்டால்.

வாணனோர்கணப்பொழுதுநிலையலவென்றநிர்நுமலைவனங்க
டோறும், வீணைவலைநுலைநுமிசுதனமார்க்கிப்பதுவேவிரதமா
கி, யூணைசகாய்கனியாயுடுப்பதுமோர்முழிந்துண்டாயுலகவாழ்
வுஞ், சேனாடுபுகுவாழ்வுஞ்சிதைத்துநட்டம்பிறப்பித்தல்செய்கை
யன்றே. (உக)

சட்டியதுந்நிரவியத்தைப்பொன்காத்தபூதம்போலிருந்துகாக்க
மூட்டியசிர்தனையெனிடீத்தவந்தானந்தன்மத்தைமுடிவுறும்
காட்டியமுதுண்டுநுக்கலிதீர்ந்துவிண்மனைக்கபாடம்பண்டு
பூட்டியதுநிறந்தனதுட்பொன்னுலகநாயகராய்ப்புகுதினென்றார்.

சனமிலார்மொழிந்தசெஞ்சொலினிதென்துட்கருதியெம்ம
னோர்க, ளானவந்தேடியபொருளுமவர்போனபோக்குமெங்கே
யதனாலன்ன, தானமுதலாயபலதானமும்யாஞ்செய்துமென்றுத
ருமரீதி, போனவழிபுரிந்தனரவ்வாறுகண்டோர்சிறிலரும்புரிவ
தானார். (உங)

கங்காசாகரசங்கமத்திலிஞ்சமன்படைஞர்கவுடேதய, மங்கா
ருமார்தர்தம்மோட்டுத்தனையர்செய்தொழிலுமாற்றியன்னார், த
ங்காதொடர்நண்பாய்த்துத்தமறுத்தெப்பொருளுஞ்சாற்றலா
கி, மங்காநல்லுபசார்தம்வரச்சிலர்க்குள்ளத்தரங்கமாற்றஞ்சொ
ன்னார். (உச)

அகங்கரிப்புவரிலெவர்க்குமறங்கெடுக்குங்கற்றசுல்லியழிக்கு
முள்ளம், புகைந்தெழுப்புங்கனலைமிகப்புழுங்குவிக்கும்பிறரை
நகைபுகுத்துமார்க்குர், சகைந்துகவர்க்கத்தினையுந்திக்குமகற்
றுஞ்சிறிதுதவஞ்செய்தாலுஞ், சுகந்தனிர்க்குமிளாதரசினுய்க்கு
மிதுநமர்க்குத்துய்மையன்றே. (உரு)

தக்கனியாகம்புரிந்ததலைநாளிலகங்கரித்துத்தனக்குமேலாழு
க்கணனையிகழ்ந்தமையான்முடிபேயுமதித்தவர்க்குமுக்குப்போ
யு, மிக்கதடக்கைபேயுமேனிசுழம்பிப்போயும்விழிப்பற்போயும்
புக்கதிசைதெரியாமற்புறம்போயும்பட்டதுயர்புதுமையன்றே.

ஆதலினால்குணத்தைவேரோடும்புறத்தகற்றினதுவேதூய
மாதவமும்பெருந்தனமும்வண்மைபுந்திண்மையுமறிவுமவாழ்வு
ந்தேச, மோதரியசுவர்க்கமும்வேறுபொருளுமென்றனரதொ
க்குமென்றே, காதுலித்தாரசிலரவரைக்கஞ்சிலரவ்வியற்கைகை
க்கொண்டாரால். (உஎ)

காகிமீதுறுமமீர்தசீலன்விடும்படைஞரவர்கண்ணாய்நின்று
நேசிபாதவரொடுநன்னேசமுற்றாங்கவரிடம்பனியமம்பூண்டு
மாசிலாவினம்போன்றுவஞ்சகங்கொணஞ்சமவரவாக்கிற்பல்
கப், பேசியாரமுதமெனப்பின்சிலரையுட்களங்கம்பெயர்த்தல்செ
ய்வார். (உஏ)

இவ்வுலகோர்தம்மைவென்றுபொருள்சுவர்தந்திவரியந்நுமிடம்
பாசார, மவ்வுலகுஞ்சென்றிடுமோவென்றுநரும்பூதங்களைந்நுமு
ள்ளே, சவ்வையுமுட்கலடுகண்டுநமன்றமருமரைக்கணத்திலா
வி, தெவ்வரெனக்கொடுபேயத்திரகிலிவித்துமென்றுசிற்திப்
பாரால். (உஊ)

அகங்காட்டுந்தங்கபடமவரவருள்ளொளித்தாலுமடுத்தபேர்க்கு
முகங்காட்டுமல்லவெனின்மொழிகாட்டும்பிறர்கைக்குமூரல்கா
ட்டுஞ், சுகங்காட்டுவதுபோன்றுதுக்கமிகப்பின்காட்டுந்தொழி
லாமாபோ, லிகங்காட்டுநமதியன்மேலெண்ணிலாரெடுந்துயருக்
கேதுவாமால். (உஊ)

சரதலாமலகம்போற்கருத்தியலும்புறத்தியல்போற்காட்டுவார்
க்கு, விரதமாதவம்பிறவுமேண்டுமோவவர்புகுதாயீழுண்டோ
சரதமாமிதுவென்றாரென்றலுமீதுள்ளதென்றுதம்மிற்றாய, நிர
தராயினர்சிலர்பின்னுஞ்சிலரங்கவர்பொழியானெறியினின்றார்.

தனியடக்கருயர்கோதானிரிதரப்பத்திராசலத்தினெய்தி, மனிதர
வர்தமைப்போலமதலேடம்பூண்டுநண்பாய்மருவியன்னார், வினவு
பருவங்குறித்துவேறுவேறுநிதிற்போய்மென்காய்முற்றித், ச
னியவருப்பதமுணர்ந்துகார்த்துதியதெனச்சொற்கழறினாரால்.

௫௨

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

கற்றறிவுகுலமேன்மைகருணைபெரும்புகழ்செல்வங்கைம்மாறெண்ணு, துற்றுதவுங்கொடைசீர்மையொழுக்கமருந்தவகியமமுறவீன்கேண்மை, மற்றெதிரிலாத்தின்மைவாய்மையிருந்தாய்மைகுணம்வனப்பியாவும், பெற்றறிவுமடக்கமில்லாப்பெருமிதத்தால் தனைக்கும்பிழையுண்டாமால்.

(௩௩)

இழிகுலத்தோராயினுந்தம்மியலடக்கமுயர்குலத்திலேற்றநீயபழியகற்றும்புகழ்பெருக்கும்பண்புநன்புமிகவினைக்கும்பைம்பொன்னுட்டின், வழிபுகுத்துமென்றினையபிறவுமிதமுறப்பகர்நாமருந்தாற்பித்தர், சுழிமதத்தையடக்குதல்போனற்குணஞ்சிற்கிலர்க்குவரக்கற்பித்தாரால்.

(௩௪)

சோமநாதம்புகுந்ததமன்படைஞராயினர் தஞ்சொருபமாற்றித்தாமநாட்டுறைவோர்க்குத்தமர்போலவ்வியற்கைசெய்துதமக்குள்ளாக்கி, யேழுருதேமாப்பினியலடக்கற்கியன்றபடியியம்பிமாணங், காழுருமெய்வணக்கமங்கணுள்ளார்சிலர்க்குவரக்காண்பித்தாரால்.

(௩௫)

அந்தமராடம்புகுந்தசந்தோடன்கிளைஞரவரவர்க்குவாய்த்த, தந்தமர்போலுடன் பழகித்தம்மொழிகேட்பதற்குரியசமயம்பார்க்கு, தந்தவமெவ்வளவுளதவ்வளவலதென்படினுமின்பல்காடுதென்றே, வந்தபெருமச்சரத்தால்வருங்கேடுகிற்சிலர்க்குமாற்றினாரால்.

(௩௬)

நிருவிதற்பரவினோதர்சிச்சயர்சந்துவர்வாய்மைநிகழ்த்துமெய்யர்மருவுதற்குத்தகுந்தலத்திலவைகெடுஞ்சங்கற்பர்வயிர்பொய்யர், கருதரியசந்தேகரிராசதர் தாமதரினையர்கண்ணுமற்றி, தார்பருவமுணர்ந்தவரவர்க்குப்பண்புமியலும்பிற்றாமப்படிபோதித்த

எந்நாட்டுமெத்தலத்துமற்றவருமவரவருக்கியன்றதேசெய்த, தந்தாட்டிலவாழ்வாருமவரவரைப்போல்வார்போன்றித்துவைகிமுன்னுட்டுஞ்சுந்தன்மாழுதுமரங்கன்பலகானின்முனைத்துவாய்த்துப், பின்னுட்டம்மணம்பிறவும்பெறச்செயல்போற்சிற்கிலரைப்பேதஞ்செய்தார்.

(௩௭)

ஆயகாலையிலுலகிலங்கங்கே தவம்பொறைநல்லருளாசார, நேயமாவிரதமன்புதானதன்மம்வாய்மைநெறியியமம்யாவார், தாயகான்மனைத்தியின் னுறைகெடும்புண்ணியத்தலமித்தொடர்ச்சிகேதாதுமேய்ச்சிருட்டினைற்றியபிழங்களைப்போலிலங்குமென்றா.

விவேகன்சேனைகரந்துறைசருக்கம்.

௫௩

கலிலிருத்தம்.

சாதிரன்மடந்தையர்தங்கன்கற்பொடுவேதியர்கருமத்தின்வினைவும்பின்னருமோதியவருணத்தினொழுக்குர்தம்முறைநீதியின்வழாமன்னர்நெறியினின்றவே.

(௪௦)

ஆயிடைவிவேகர்கோன்வணியெங்கணும்போயினநமர்செயல்புகுந்துநோக்கியேநீயிவனவருகெனநியாயனைச்செலவேயினவன்வெறுமுதிமைப்பினெய்தினுன்.

(௪௧)

வயினதேயன்னெலொழுவுகமும்வியனுறுமதிமனோவேகமுந்தளர்ந்தயர்வுறப்படர்ந்துலகனைத்துஞ்சிந்தையுநயனமுங்கனிப்பநராடிக்கண்ணுற்றான்.

(௪௨)

கண்ணுறநோக்கியோர்கனைத்துமீட்டிம்வந்தண்ணன்செம்மலரடிவணங்கியேதண்ணுறுதடமலர்த்தடக்கைகப்பியிம்மண்ணுறுபகைவலிவாட்டங்குறுவான்.

(௪௩)

அரியரபத்தியினணங்கன்கடாமபுரியருட்டுணைகொடுபோயநந்தமர்பரிவுறுமடியனன்பார்த்தபோதினுந்தெரிகிலர்பிறர்க்கவர்தெரியற்பாலரோ.

(௪௪)

அனையவர்கண்ணுராயினுஞ்சிலர்மனைதொறுங்காமல்வழியிற்சென்றன்வினைசெய்க்கொபமுமிசைகண்டல்லதுநினைவிலெப்பொழுதினுநிகழ்த்ததில்லையால்.

(௪௫)

அடர்ந்திலோபமுமறமுறநெறிநடந்திலதார்தவஞாலமெங்கணும்படர்ந்துமுள்ளடங்கியபாவைபோன்றதுதிடந்தருமான்முஞ்சிலர்க்குமாய்த்ததால்.

(௪௬)

பொங்கியதழலிடைப்புனலுற்றுவென்மங்கியதகங்கரிப்பென்னும்வன்மையுந்தங்கியமச்சரத்தானுமென்மையோர்வங்கிசந்தளிர்ந்துகீழ்மரபிற்றோர்த்ததால்.

(௪௭)

௧௪

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

திடம்பெறுமுனர்வுறச்சிலர்சிலர்க்கெலா
மிடம்பவவவரைவிட்டுப்பட்டதா
லுடம்படுதருமமுநர் தொறுஞ்சில
நடம்புரிசின் ததாலதன் மரணவே.

(சஅ)

கையுறத்தேற்றிடுங்கடத்துட்டோயம்போ
லையுறறெறிந்ததாலனகருக்குளம்.
பொய்யுறலொருபுறம்பேய்தோர்புற
மையுறுபகைக்குளம்பவிரம்போயதால்.

(சக)

எய்த்துறுந்தாமதவிராசுதங்கன்போய்ச்
சத்துவகுணஞ்சிலர்தமக்குவந்ததாற்
கைத்திடுஞ்சிலர்க்குச்சங்கற்பங்குன்றியே
மெய்த்திடும்படிசிருவிகற்பஞ்சேர்த்ததால்.

(௧௦)

அனத்தமுந் துக்கமுமனே கருக்கெலா
மனத்தகன்றனமழைவான்வழங்கின
வினைத்திறந் தமர்வினைத்ததன்றியவ்
வினத்தவர்க்கவையெலாயியற்கையல்லவே.

(௧௧)

இடிநிகர்வஞ்சகரினிச்சின் னுரினின்
மடிசுவரென்பதற்கே துமற்றிவை
முடிவுறுமலதுகின்றமுயற்கிதாழுமோ
படியினல்லறம்பெலும்பாவந்தோற்குமால்.

(௧௨)

என்றிவைபுகன் றிடுமியனியாயனைத்
தன் னுணைக்கைகளாற்றிமுனியின்னமுஞ்
சென்றவணிகழ்ந்தமைசெப்பென்றன்புறம்
வென்றிநல்லறிஞர்கோன்விடுத்தேவலைவாய்.

(௧௩)

விவேகன் சேனைகரந்துறைசருக்கம் முற்றிற்ற.

அ - விருத்தம் - ௩௯௩.

அ-வது, சத்துவச்சிரத்தை தூதுச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பின்னருமமைச்சர்யாரும்பிறிதுமோர்குழ்ச்சியுள்ளி
மன்னவன்வதனநோக்கிவன்பகைமுடித்தற்கையா
வின்னமோர்கருமம்பாங்கன்குரைசெய்வதுண்டா
லன்னதும்பகரக்கேட்டுன்னகத்துதுநிகழ்ச்சிவொலவாய்.

(௧)

* பகைக்குமுன் எனவும் பாடம்.

சத்துவச்சிரத்தை தூதுச்சருக்கம்.

௧௫

கருமமற்றஃதியாதென்னிற்கடியமாமோகன்பண்டே
மருவுதுன்மதியையல்லான்மணர் துபாஷண்டவிஞ்சை
யரிவையையவள்வயிற்றிலஞ்ஞனென்றெருவன்றோன்
தெரிவருமயக்கமெய்திச்செருக்கிவற்றிருக்கின்றனால்.

(௨)

அந்தவெம்பகையையெல்லாமடக்குகின் னுற்றலேனு
மிந்திரன்முதலோர் தங்கனிடர்கெடுத்தவுணராரேனார்
தந்திரன்முழுதுஞ்செற்றதயரதனி ராமனென்றோர்
மைந்தனையின் னுதிராவன்பகைநீர்த்ததேதேபோல்.

(௩)

பைந்தொடிச்சுமதிக்குள்ளம்பண்புறச்செய்துன் றந்தை
தந்தையைவிடுத்தேற்றசந்ததிபெறுதற்கன்பு
வந்தபரிடதமாகைமணஞ்செயவேண்டுமெங்கள்
சிரத்தையீதென்றுபையச்செவியிடைபுரைத்தாரம்னேனார்.

(௪)

அவ்வுரைகேட்டலோமெகமகிழ்ந்தரசர்கோமான்
செவ்விதுசெவ்விதென்னத்திருமுடிதுளக்கியாது
மிவ்வகைசிரத்தையீதெனியம்பினீர்நீருமென்ன
மெய்வலியமைச்சர் தம்மைவேறுறவிருத்திமாதோ.

(௫)

பொருந்துமெல்லனையிலின்பப்பூவையுந்தாதுமேவி
யிருந்துமற்றவனேநோக்கியென்னுயிர்க்குயிரும்வாழ்வுந்
திருந்ததல்லுறவுங்கண் ணுஞ்சிரத்தையும்திறவுமெல்லா
மருந்ததியினையாய்நீயெயலதுமற்றெருவர்பாரே.

(௬)

ஆயினுஞ்சொல்லக்கூசியஞ்சுமெனஞ்சரின்பா
லையேதார்தருமமென்றெனென்றலுமெழுந்துபோற்றி
நாயகரினதுவாய்மைநான்மறுத்திடவொன்றுண்டே
னையமென்றுரைப்பதிந்தீனிலத்திலையென்றான்.

(௭)

பெண்ணியலதுசொலாமுன்பெருந்தகையவனேநோக்கிக்
கண்ணினுமினியராகிக்காலிலாவுள்ளதேதாடு
மெண்ணியதரிப்பார்கண் ணுமிரவச்சமுறுவரிந்த
மண்ணியன்மார்தரென்றனவஞ்சிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

(௮)

இற்பிறப்புடையமாதர்யாதுரைசெயினுங்கேள்வன்
சொற்பணிபுரிந்துதெய்வந்தொழாதவற்றெழுதுபோணிப்
பிற்படநுகர்ந்துதுஞ்சிப்பிறப்பழிப்பகற்றிமுற்றுகள்
கற்பினிலவழாதுநின்றல்கடனவர்க்காகுமன்றே.

(௯)

ஞசு

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அப்படியாதலானின்னருட்பணிபுரிதலன்றோ
வெப்படியுரைசெய்தாலுமென்கடனியற்றுவேமவல்
செப்படியேனுக்கென்றோடெயங்கவனேநோக்கி
மைப்படி கண்ணியீதென்மனத்துறுகிசுச்சியென்றான். (க௦)

பகைவலிக்கொதுங்கினின்றும்பல்கியதனையர்சற்ற
மிகைவலிகடத்தறேதற்றவினையம்வேறில்லையுண்டோர்
வகையுபரிடதமாதைமணஞ்செய்வதற்குநின்றான்
றகையிலையென்னின்மேன்மைச்சந்ததிப்பேறுண்டென்றான். (க௧)

என்றலுஞ்சமதியையவென்னியகருமரன்று
நன்றதுசெய்தியென்றாயந்துடன்படுதலோடு
மன்றலங்குழலினுனைவனமுலைகுழையப்பல்லி
யன்றுவெம்பகையைவென்றானுமெனவுவகைபூத்தான். (க௨)

காவலனிடையுறின்றிக்கருமமுற்றுதற்குபாயம்
யாவதுவிடுப்பதாயையெனவிவைகருத்துஞ்ஞன்னி
யாவதுகிந்தித்தப்பால்கிவண்வருகவென்று
தர்விலைசத்துவச்சிரத்தைதனையழைத்தினையசொன்னான். (க௩)

முன்னையானைனக்காகமுபன்றியற்றமையந்திக்கோ
ரன்னமாகியுள்ளெய்தியாங்குரைசெய்ததென்ன
வொன்னலாருணராவண்ணமுபரிடக்கன்னிமலை
தன்னையான்புனையத்துதுசாற்றதுதிபோதியென்றான். (க௪)

அங்கவனதுசொலாமுனருளியற்சிரத்தையெங்கைப்
பங்கயமுதித்தான்னேவற்பணிதலைக்கொண்டென்வைய
மெங்கனும்படந்தெவ்வாய்ப்படநெறியினெய்தி
வெங்கடும்புலிபோல்வென்னின்மீள்வதெவ்விதத்திலென்றான். (க௫)

அஞ்சனீயணங்கேயுண்டாலிசிவபத்தியென்னுள்
செஞ்சொல்யோகினிகணம்பாற்றிநுன்னுன்செய்யவல்லார்
தஞ்சமாமனையர்தம்பர்ந்சார்நதுசெஞ்சாணம்போற்றிக்
கஞ்சன்மாமகன்பாற்செல்லுங்கருமமுங்கழறிமாதோ. (க௬)

கொடுத்திறன்மோகன்முன்னுற்குலைகுலைநலகும்பாமும்
படுந்நுயர்னைத்துங்குறிப்பாவையாருட்கணைக்க
நெடுந்நுணையர்க்கொன்னுநெய்யுபரிடதமாதி
னிடந்தனிவில்கென்னேவென்கையாவையும்பட்டிமன்றோ. (க௭)

சத்துவச்சிரத்தைதுதுச்சருக்கம்.

ஞசு

ஆன்னவனினையுபெற்றிங்கனுகுதிபோதியென்ன
மன்னவனுரைத்தலோடுமாதாம்பணிமெற்கொண்டு
நன்னெறிபடந்த்நாமபுராணர்பத்தியென்னச்
சொன்னயோகினிகள்ஞ்சத்துணைமலர்ச்சரணந்தாழ்ந்தான். (க௮)

செடவேறு.

மேவியசத்துவன்மகளைமிருத்திறப்போகினிகளருன்னும்பிறோ
க்டி,நீனிரைவின்குருவர்கதென்கொலென்றுவினவாமுன்னெடிய
மோகப், பாவியகங்காரன்முதற்படைஞ்சொடெவ்வுருஞ்சுப
டர்த்தாலென்னத், தாகியதீத்தொழிலியற்றாதன்மையினான்
மையெல்லாத்நவீர்த்தவாறும். (க௯)

தருமவிலைகுலைத்ததுவுஞ்சாந்தியொழிந்தாந்தியொடுஞ்சமதமத்
தின,பெருமைபொறையழித்ததுவுந்தவந்தலைசாய்த்தொதுங்கிய
அம்பிபதற்றுகே, கிருபகன்சந்தேதாடன்மற்றேருநீங்கியதுநன்
னெறிசென்னீதியோடு,நருணைமுதிதையுபெட்டைமயித்திரிமெ
ய்தனார்த்ததுவுங்கழறிப்பின்னும். (௯௦)

அறிஞர்பிரானக்கொடியோர்க்கஞ்சியொவித்திருப்பாற்றேகார
னிலேவறின்றி, யுறுகினைஞ்சொடும்பதரிகாச்சிரமவன்க்கிடெவந்
துற்றவாறு, மறுவிலுபரிடமைமணலேட்கையினுற்றனைவிடுத்த
வாறுத்தெவ்வர், செறினுமுமதருட்டுணைகொண்டேகுதியென்ற
னையனுரைசெய்தவாறும். (௯௧)

ஒதினனோதியமொழிசெட்டுருகியஞ்சலென்றுயர்யோகினிக
ளாகு, மாதருமவ்வுபரிடமைமன்னன்மணம்புணர்வதற்குமா
மோகன்றன், நீதகலக்கினைஞ்சொடுஞ்செகுப்பதற்கும்பாங்கடு
ணையுதுங்காய்போதியெமநருட்காவல்புண்டென்றாவர்சா
ணம்போற்றிச்சென்றான். (௯௨)

நாமாதின்மகரிடத்திலறிஞர்பிரான்செலவிடத்தகங்கையிய
காமாதிப் படைவேலைகடத்திடயோகினிகளருட்கலமெற்கொ
ண்டு, போமாஅபடருநெறிப்புஞ்சுதமையொற்றன்மணிக்பாபுர்த்
திலிப்பான்,மாமோகவேர்தனக்குமுயன்றமையுதிசுற்ற்தமையும்
வகுத்தல்செய்வாம். (௯௩)

சத்துவச்சிரத்தைதுதுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

அடி - விருந்தம்-சகக.

க-வது, மோகனொற்றுக்கேள்விச்சருக்கம்.

எழுகீர்க்குநீநெடியடியாசிரிய விருத்தம்.

சஞ்சலன் கபடிகலிகுதர்க்கன் மிருசாருவாகனவகீர்த்திமா, வஞ்சகம்பெறுகபாலிகன் சபதன் மற்றுளோருமயல்சுற்றவே, துஞ்சல்கொண்டிரவு பகன்மு யங்கியொரு துன்மதித் தெரிவைவசொன்னதே, நஞ்செனுங்கொடியமோகமன்னவனடத்திவைகுறுமநாளிலே. (க)

மற்றொநாளினிகன் மைத்துனன் கலிபைவருகவென்றருகழைத்துநம், பற்றலார்க்கிசைமலங்கியோடினர்புடிந் தன்மைபுழுடிந் தது, மிற்றைநாள்வரையிலொருவராயினுமெமக்குரைத்திலர்தென்கொலோ, வுற்றகாரியமதின்தென் னுணர்தியொற்றராலென விதுரைசெய்தான். (உ)

ஐயநீயிதுபணிக் குமுன்னுமுனதடியன் யானுலகனைத்தினும், வெய்யதுவவரையெனிட்டன் வெதுப்புவித்திதுவித்ததே, வையமீதினின்முனைக்குமாவணையர்வன் மையுஞ்சிலவழங்குமோ, வெய்யுமாரன்முதலோர்களைங்குணமிருந் தநம்படைஞ்ஞெனியரோ. (ஈ)

என்றுவெங்கலியெழுந்தியம்பினனிருந் தவெல்லையவனேவலாற் சென்றுவன்புன்யடங்கலுஞ்செயறெரிந்தவொற்றர்கடிகும்பியே மன்றலந்தொடையன்மோகமன்னையுமார்புமணனுறவணங்கிகன் னும்வெங்கபடிநாதனுக்குமிருகைகுவித்தினையகழறினாற்புட்

நம்படைத்தலைவர்காமனாதியரிஞ்ஞாலமுற்றுமுறநண்ணியே தம்படைத்திறல்செலுத்தியங்கவர் தலத்திருந் தும்வலிதள்ளியே வெம்பகைத்திறமொடுக்கியுங்கனமேகமின் றிமழைவீசல்போலம்புவிக்குனிதுவரையுருகலிவதிரையங்களுளவாயவால். (ஐ)

கச்சிமாகரிலிரதியுங்குலவுகாமனுங்குடியிருந்துமே பிச்சியாமன்மடவார்டுந் திறமிகந் துபற்பலரிடந்தொறு முச்சிமாலையுதயத்திலவந்தனமுமோமசாந்தியுமொழுக்கமுந்ச்சியாகமுதலாயசெய்ந்நையுநன்னியங்கிவைநடந்தவே. (சு)

பொங்குகோபனுறையும்பதிக்குளுளபொறுமையுஞ்சிறிதுபுருடர்பா, லங்குலோபனுறையத்தலத்துமியலருள்வழங்கியததன் றியும் வெங்கன்மாமதைதந்தைவாழ்ப்பதிபின் மீதுவாழ்வாச்சவுமியர்சடார், தங்குமானுறையானமுமுளர், தாழ்வினாதமுடிதாழ்குவார்

மச்சரன்றனியல்சிலர்புரிந்திலர்மராடமீதுமயன்மாற்றுமோர் நிச்சயன்றனெறிகொங்கணத்தினுநிகழ்ந்ததானிருவிகற்பமுங் குச்சரந்தனிலுமுற்றதுட்டெளிவு கொடியடம்பணிலை கொண்டிடும், விச்சையுற்றுவளர்காசிமாகரமீதுமோர்புறம்வினைந்தால்.

சத்துவக்குணபிராசதத்தினெடுதாமதன்புகுதலத்தினுள், சித்துவித்தை யெனவே நிகழ்ந்த சிலசிலரிடந் திலெவர் செய்கையோவத்திரைக்கடனெடுங்கரைத்தலைமனைத்தினும்பதிக்கொடதன்மனுமெய்த்திருக்கமிகுசோரமாய்ச்சிலரிடத்தினல்லறியங்குமால்.

யாமியற்றுநெறியல்லசெய்கைபலவிந்தர்சரலமெனவெங்கனுந் தாமியற்றுதல்செய்வார்கடம்மையிவர்தாமெனத்தெரிவதின் றியே, பூமியிற்றலமனைத்துநந்தமர்புகுந் துகேட்கிலவைபுரிஞுவோதாமியக்கருமமியைவரம்பையர்கள் காத்திற்பயில்தென்பரால்.

அருள்விவேகனெடுசுமநிவைவரும்வனமவ்விடத்தினு மடுத்திலார் நிருபன் பொறைமகிழ்ச்சிமாமகிழ்நனிச்சயன்றனிலிராகரீகோன், றருமன்மெய்யனவிரோதன் மிக்கசமந்தமரடக்கர்பதிரத்தவன் மருவியங்கனையர்வைகிடம்பிற்பித்தியாரறியவல்லரே. (கக)

தனதுபோதகரைவேடமாற்றிநமர்தம்முளையொர்கிரத்தை யாம், வனிதைதன்னையுபரிட கவஞ்சியைமணஞ்செய்தற்குமலர்வாணிபா, ல்ளையதாதெனவிவேகன்விட்டனனெடுத்தசெய்கையிவையாமென, வினவுதற்குரியர்சொன்னதும்முளதுவினைவிதென் னுரைவினம்பினார். (கஉ)

கலிநிலத்துறை.

அச்சொலாங்கவன்கேட்டலுமறிகிலாமன்ன னச்சராவெனவெகுளியும்பயமுமுண்ணலியக் கைச்சபேரிருட்கருத்திலோர்புடையவைகரந்து பிச்சரீபோலொருவெண்ணகைவெளிப்படப்பெயர்ந்தான்.

ஈடுபட்டெனலிருக்கவுநிலைபெருதெகிக் காடுபுக்கவர்மீள்வராமீண்டுமெய்கரந்து நாடுபுக்கறமவரவர்க்குரைப்பராமர்போலாமெற்றவர்செயல்பிறாறிவதற்கரிதாம். (கச)

வேதனின் றருளுபரிடதப்பெண்மேல்விவேகன் காதலாயினனுமவன் கடிமணம்புணரத் துதுபோயின எச்சத்துவச்சிரத்தையாஞ்சுருதி மாதையங்கவன்மணஞ்செயும்யோசமுன்வருமாம். (கஊ)

மெலியுதுண்ணிடைப்பாஷண்டிஞ்ஞாயமேவி
வலியயான் பெற்றமைந் தனைப்போற்பெறமடவார்க்
கலியையன்வன்மணஞ்செய்வான் குறிக்குமுன் னாசை
புலியின்வன் றிறம்பூசையுங்கற்பகுபோலாம். (கசு)

குறுமுயற்குலங்கோளரிவாயகப்பட்ட
கறையடிக்கிடர்தீர்ப்பதுபோலுநங்கணத்தோர்
பிறழவிட்டிலாப்பிணிப்பினுற்சிமிழ்ப்புற்றமோனச்
சிறையகற்றதுநகங்கவர்புரிகின் றசெயகை. (கசு)

பாட்டனைச்சிறையென்பிதரவைத்தநாட்பாசப்
பூட்டவன் றனையாம்புனைவித்தநாட்பொருந்தாத்
காட்டகன் றிடத்தமரொடுதன் னையுங்கலக்கி
யோட்டுகின் றநாளுருவலியின் னுவந்துளதோ. (கசு)

இனையவாசகநன் றிதூன் றிதென் றிசையா
வனையதூதரையவமதித்துரைத்துநீராங்கே
வினவுவார்சிலர்வாக்கினிற்சேட்டேநாவேறார்
கனவுகண்டேதாழீகன் றதென் னுரைத்தனன் கடியோன். (க)

பின்னுமோகனையொற்றர்கள்வணங்கியெம்பெரும
பன்னுகின் றவர்பற்பலரியரபத்தி
யென்னுமீயாகினிமா ரருட்டுணையினுல்பாவு
முன்னுமங்கவர்முயற்சியென் றனரென் னுமொழிந்தார். (உ0)

நெறிதிறம்பிணைவிவ்வுரைகேட்டுவெண்ணிலின்
முதுவல்செய்தெவர் தமக்குமோர்பேதமேழட்டு
மறிவின் மங்கையர்தங்களைப்பின் செல்வாரண்மை
யிலுவதன் றிவேறெங்கனஞ்செல்கின் றதென்றான். (உக)

மோகனொற்றுக்கேள்விச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ- விருத்தம் - சந.எ.

க0-வது, இடம்ப னுக்கோலைவிசுருக்கம்.

கலிகிலைத்துறை.

அருகிருந்தவெங்கலியனைப்பின் னுநம்மடையார்
வெருவுஅம்படியுடர்த்துலகனைத்தினுமேவி
பிருதினத்திலவாரணையித் தலத்திடையாமும்
வருதூரீயுங்குறுதியென் றருள்விடைவழங்கி. (க)

இடம்ப னுக்கோலைவிசுருக்கம்.

கூக

சாருவாகனென்பவனை யுங்கலியெனத்தக்க
காருலாயியுடத்தொடுத்தியெனக்கலத்து
பாருலாவுந் தலத்தொறுங்குந் துறைபலவரைப்
பேருருவகைகொணர் தியாற்பிடித்தென் னுவிடுத்தான். (உ)

புத்தனைப்பெருஞ்சமணனைக்கபாலிவெம்புலியைக்
கைத்தசுந்தையனைந் துலகெங்குநீர்த்து
வித்தையைப்புகச்செலுத்தியிவநிகத்தியல்கிலக்கிச்
சுத்துவச்சிறந்தவைக்கொணருதினெனச்சாற்றி. (க)

போயினென்றனென்ற னுங்கலியென்போற்றித்
தூமணம்பெருஞ்சாருலாகனுமிகத்துடித்துத்
தாமியைத்திடுத்தலத்தொறும்போயினர்தளிர்த்தோர்
நாமடந்தைபாற்சென்றநற்சிறத்தமேனடந்தார். (ச)

அனையர்யாறையுமவழிவிடுத்தபின்வரசன்
வனையுமாண்புடைக்காசிமாநகர்க்குமேழும்வருது
மினையநாளிதொழுதிதுசெய்தியென்றெழுதி
வினைபிடம்ப னுக்கோலைபாத்துதொடுக்கித்தான். (சு)

அன்னகாலிலவாரணுதிந் தலம்தனுட்
பன்னசாலைசெய்தேதவலைற்பலர்செயப்பதியாய்
மன்னனைவலான்மனக்கவட்டிடம்பன்னசெய்மர்க்க
மின்னதாமெனத்தெரிந் துரைசெய்குவரெவரே. (சு)

இரவிடைப்பலவேசெயர்விதவையரிவரை
வரவழைத்தவரினமுலைக்கோட்டிடடைமருவித்
கரநெகிழ்த்திடாதனைத்திதழ்சுவைத்துளங்கலித்துச்
சுரதனித்தையிலிடர்சிகாமணியெனத்தேதாய்ந்து. (சு)

காமமங்கதைப்பகலெலாமொருபுடைகர்த்து
நாமுயர்த்தவரிவரெனப்பற்பலர்தம்முன்
னேமமும்பலகருமழுஞ்செய்குவாரொப்பத்
திமுகத்தனிலவாய்மினுமினுத்துநெய்சிந்தி. (சு)

தருப்பைமாந்தழுவெண்பொறியட்சுதைசமிறை
நெருப்பினுக்கயனுபகரணத்தொடுகிரப்பித்
திருப்பனித்திரச்செங்கையெழக்கிடைச்செனத்திப்
பொருத்துருண்டலக்குழையிதறுமடிக்கடிபோக்கி. (சு)

சேருமக்கினிகோத்திரச்சாலையிற்சிலரை
வாரும்வாருமென்றழைத்துவெண்ணிற்செய்யும்வழங்கிப்
பேருமோர்சருவக்ஞதிட்சதரெனப்பெற்றுப்
பாருளோரையும்த்தொழில்புரிந்திடப்பணித்தான். (க0)

காதல்வெகியர் தம்மொழியங்கியகங்குற்
போதகன் றபினிவர்கிடுத்திரியரிப்புருடர்
வேதவேதியரிவரியோகியரிவர்விரத
மாதபோதனரெனச்சிலர்புரிவர்கலவஞ்சம். (கக)

பத்தியாய்வரவழைத்தின விதவையர்பலருக்
கத்தியானபோதனைசெய்வார்போற்றுகருவாகி
மத்தியானமுமாலையுமகன் றபின்மணைர்
சித்தியாயினரவர்க்கெனச்சிலர்சிலர்சேர்வார். (கஉ)

தாமரைத்திருமணியுமெய்க்கோபிசந்தனமுஞ்
சோமனுத்தரிக்கமுஞ்செவித்துனவழங்குலங்க
நாமசீர்த்தனம்பயிற்றுவார்போற்பலநடித்துக்
காமவேட்கைதீர்கள்வரும்பலரிராக்காலம். (கங)

இனையற்பலடாம்பிகருவகெலாமியங்க
மனையிலவாழ்வுஅமிடம்பன்முன்மோகமாமன்னன்
வினையினேவிதூதன்வந்திறைஞ்சிமேல்வினையு
மனையன் றன்வரவுஞ்சொலியோலையுமனித்தான். (கச)

ஆசிலச்சுருளோலையைச்சிரசில்லைத்தருகிற்
பாசமுற்றதோர்புலமகன்வாங்கிடப்பணித்து
நீசிறந்தும்படிக்கிந்தமுடங்கலைநிமிர்த்து
வாகியென்றனென்றனுமனையன்வாகித்தான். (கரு)

முழுதுமுன்அவரும்புகழிராசமாமோக
னெழுதிடம்பனுக்கனுபடியபத்திரமிரண்டு
பொழுதிலெய்துதுமயாமுமக்காசிமாபுரத்திற்
பழுதுருவகையிறுவுந்தனஞ்செய்ப்பணியே. (கக)

இத்தவாசகங்கீகட்டனுமனமகிழ்ந்திடம்பன்
வந்ததூதுவர்க்கேற்றகல்வரிசையும்வழங்கி
கந்தமோகமாமன்னவனவித்துநாமகர்விட்
டித்தமாதகர்க்கெய்தல்யாஞ்செய்தவமென்றே. (கஈ)

முன்னசத்தியப்பின்னையையழைத்துமாமோக
மன்னன்வைகடிமாளிகைசிறப்புறவருத்துக்
கன்னல்வாழ்வான்சமுருகேதாரணமிடக்கயங்கள்
தொன்னகரத்திருவிதிகடோறுமேதொகுத்து. (கஅ)

பந்தரிட்டுமேற்றுவிடவிதானித்ததன்பாங்கர்
கந்தநான்மலர்தொடுத்தாழ்வுணகலசர்
தந்தமாமனைதொறுமமைத்திணைபனதயங்க
விந்தநானைவருஞ்செயப்பணித்தியென்றிசைத்தான். (கங)

எவரையும்பணித்தின்னணம்புரிவித்தவல்லைக்
கவுடையெய்திருந்நுவாழ்வுஅமசுங்காரன்
புலனமன்னவன்செய்நெரித்துணர்வுபொருட்டா
வணகன்றியற்காசிமாநகரில்வந்தித்தான். (உ0)

இடம்பனுக்கோலையிசருக்கம் முற்றிற்று.

வட - விருத்தம் - சஞ்ஞ

கக - வது, இடம்பாங்காரச்சருக்கம்.

— ௦௦௦௦ —

எழுச்சர்க்கழிகேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மானமென்றுரைப்பதெழுந்துமேற்சொலித்தவருவதுபோன்று
நன்மனித, ரானவரெவருமடங்கவாய் மொழியா லதட்டுவான்
போன்றுகல்லறிவி, னீனர்மற்றவர்தாய்கற்றதெனத்தையென்ப
வர்போன்றுமெவ்வுலகு, மூனமற்றொன்றிருமவடிவினுல்கிழங்கியு
மிழுவான்போன்றுமவந்துற்றான். (க)

கற்புனர்க்கங்கைநிந்துநன்றேதாறுநன்னிகானுவருணத்துக்
தற்பனஞ்சுந்திவந்தனமோமஞ்சார்திமாதவஞ்செபநியமங்
கற்பகல்வேதசாத்திரபுராணங்கற்றவைகருத்துறக்கருமம்
பற்பலையிறுமவரவர் தம்மைப்பார்த்தவனினையன்பகர்த்தான்.

அவ்வருணமுநான்காச்சிரமமுநான்கவற்றுணிப்பவர்கடாமாகி
யிவ்வருணாச்சிரமத்திணுக்கியற்கையிவைசெய்கையிவைபென்ப
தின்னிச், செவ்வையினொழுங்கிருதகிர்த்தியராய்ச்செய்தவைமு
டித்திடுஞ்சிலர்போற், சுவ்வையினிவ்கிளின் நனரிரணிகொலுடை
மிருகடிக்ளவர, (க.)

அமம்பொருவேற்கணகந்தைகளைத்தியானமாமியையர் கத்துவ
துள், காம்பதங்கிரமஞ்சடையவரேகஞ்சொல்லுமாரேகமாவ
ருணம், வரும்பொருடையங்காலநற்பருவமாத்தியைமங்கனாசார
முரம்பெறுவேதமோதிலக்கணத்திலொன்றையுமின்ன தென்று
ணரார். (ச)

இவனவதானியிவன்கிரமநாடியிவன்சடாவல்லவென்னபா
வைனுபாத்யாயனவன்வேதப்பட்டனவனத்தியாபகனென்று
நவநவமாகப்பேர்பலபுனைந்துக்குதானங்களும்பெற்றெந்
திவசமுப்புதித்திவயுலகைவஞ்சிக்குந்திருடரிங்கிவரிவீச்சிலரால்.

குருமதம்பாட்டஞ்சாலிகாராதக்கொள்வகநன்ரிச்சிரன்சுற
வருமதம்பின்னுமேகாததிருத்தமாவிசுத்ததுவனவன்மை
பொருவருநியாயகுத்திரகுநிநந்தபூடணங்காபிலப்பொருளென்
றுசைசெயுதானிப்புத்தகமிருந்தவிரிணுமிவர்புகாதொழிந்தும்.

தற்கசாத்திரத்திலுந்ரிகப்பெரியர்சாங்கியராததிரந்தாமாய்
நிறகுநிவரவேதாத்ரத்திரத்தினிபுணராமிலநிவர்கெடுநாட்
கற்பியமாஞ்சைவல்லவரிவரீயாகம்பயின்நவர்கியாககண
நற்கலையிவரேபுணர்ந்தவரென்ஊராமேதயம்பலநிலை. (ச)

சுவடியுங்கயிறுங்கம்பையுநெடுவெண்ணோமனுத்தநிகழ்க்குலங்
கப், பவுரிடப்பொருடாமுணர்த்துவார்போற்பொற்பனித்திரம
வினிரற்செங்கை, யவனாபிரயம்போலடிக்கடிட்டியுணிர்தகுண்
டலமசைத்தம்பொன், கவருதற்கிணையர்கற்றகுதெத்தக்கள்வரே
புலகினிந்கற்றார். (அ)

ஆதிநான்மாறன் மறைபையாயிர நல்லருந்தமிழாயுரைத்ததினு
மோதிநாவழந்தார்பொய்கைபுத்தம்போற்றபேபறையுஞ்சிறிதுண
ரா, ரீதினூர்சொன்னதிதுபிரபந்தமிதுதிருவாய்மொழியென்றுங்
சாதினூலினவார்பாஞ்சாந்நிதயம்வைகாநசமீதென்அங்கருதார்

அவையவர்தன்மையாடுணும்பட்டாசாரியரழகியநம்ரி, புவைய
வேதாந்தாசாரியராமானுசமெனவொப்பிலாகாம, மிவையிவை
புனைந்துதிருத்தி மெய்யெங்குமிடையிடை பெண்ணிலக்கின்றித்
தவன்மணசாத்தியதனதனவேதருந்திருச்சுணர்நரித்து. (க)

தூகநீர்க்காவியுறப்பிணந்தணிந்துதுவசிதாமரைமணிகேதான்மே
லாகின்பூப்பிளமைசாதவேற்றனமகனின்நெறவர்க்காயினுமடி
யென், ஞ்சனென்றிறைஞ்சுப்பிறப்பொருள்சுவர்த்துசாத்திமேன்

முத்திராதான, மாசிலாதவர்போலிருந்தனரிவர்போல்வஞ்சனை
யாவரேவல்லார். (கக)

இரவெலாங்காமக்கணிகையர்முயக்கினின்பமுற்றியற்பகலெல்
லாக், குரவராயவரிவெண்ணீற்றுருத்திராட்க்கேகாலமார்ச்சால
மாங்குழைவும், பரவுபரவையுந்தேவதார்ச்சனைதாம்பண்ணல்
போலுஞ்ரபலபப்பி, விரவுமாமணிதொட்டாட்டும்பார்க்கி
னமிதக்கொடிதிவரவஞ்ரவேடம். (கஉ)

திருத்திருமுனர்புகழிருப்பாட்டுத்தெள்ளமுதத்தையுந்தேக்கா
துருக்கெய்த்கதற்று நற்றிருமுனரேதா - மந்திரத்தையுமுணரா
தருட்கெடுத்தநந்தாங்காட்டுவோர்தமையப்போன்நருப்பொருள்
சுவர்த்தவரவர்க்குத், திருக்கொடுத்தொருசான்கும்பிதூர்க்கின்ற
கொடியரானிற்றைகுழுவோர். (கங)

நிலைந்திடங்குடத்தின்மலமுறப்பிறத்தினர்கொடுகருவினானிக
ர்ப்ப, வறந்துடைத்தன்புந்துடைத்ததம்முனத்திலமுலமிருக்க
த்தண்புனன்ற, புறந்துடைத்தங்கமுமுதும்வெண்ணீற்றைப்பூச
ணிக்காயெனப்பொதிந்து, பறந்துபற்பலர்கைப்பொருள்கொள
ச்சைவப்பழங்கன்போன்நவரிவர்பலரால். (கச)

அட்டிடுவெண்ணோறவரவரிடச்சென்றருத்தலாமுலகிணையது
போற், றெட்டியதிலையென்றனடியார்போற்றெறிந்நிடப்பன்ம
யிர்திரட்டி, றெட்டியற்கொன்றைக்காங்கன்போனீட்டிமிர்தலை
க்கலையெனநிரப்பிக், சுட்டியசையின்கொழுந்தினுநெடிதாற்
கண்டகரிவரமனக்காதல். (கரு)

புரத்தினின்மடங்கடொறும்புரானிகராய்ப்போயிருந்தறஞ்
சொல்லார்போல, தரத்திலெடுத்தேதேநாசிலபுகன்அகாய்க
னிதன்டுலங்கொணர்வார், வரத்திலகண்ணும்வாக்கிலிச்சகமும
னத்துளவஞ்சமுமாயிப், பரத்திரணியமெல்லிருப்பாமியையர்
பாவணையாவேபடித்தார். (கஈ)

முங்கினெட்டிலேபாற்கோயிசந்தனமுமுத்திணப்பொறிகளுஞ்
சாத்தி, யாங்கதனிடையங்காரமுந்நீட்டியங்குலிக்கோரொர்செ
ம்படுக்கி, கிஞ்ருகினென்றுபிறச்செலிலக்கெட்டிருத்திவைத்
தனைக, பிங்கிவர்புரிந்நுத்தத்தவர்தாமென்றெத்துவாருலகிணை
யெங்கும். (கல)

சென்னியோர்பனங்காய்போலமுண்டித்துச்சீடர்பற்பலர்கள்
பின்செல்லச், சன்னியாசங்கொண் டமுன்மழுக்குறிகொடண்
டொடுகமண்டலந்தாங்கி, மன்னியாதரிப்போர்மனைதொறும்புகு
ந்துவயி றுசாணுந்தனிவளர்த்தற், குன்னியூர்தொறும்போய்மட
ந்தொறுங்குடிகொண்டொண்டுகில்காவிதே தாய்த்துடுத்தே. (கஅ)

உற்றுபரிடதத்துப்பொருடன் னையுணர்வுறொருவருக்கொரு
வர், கற்றறிவோதியத்துவயி தந்தாங்கமுதுவார்போன்றுகண்டெ
ரியா, மற்றொருருடர்குருடருக்குரைக்கும்வழியெனச்சொற்று
றைமயங்கித், தெற்றுரைசெய்துதியக்கமுற்றே துந்தெளிவுறுதவ
ர்களித்திரளால். (கக)

தத்துவெண்டிரைச்சிதளச்சிலாதலத்திற்புறப்பைநற்கம்பளம்
புலித்தோல், வைத்ததிவிருந்துபுறத்துபகரணம்வயங்குவார்பட்
டுமேல்வனைந்து, மெய்த்தந்தர்ப்பெய்மேல்வாய்வினுயினுத்துவி
ழியினைமுதித்ததுமெய்யிறுமார், தெத்தனைகோலம்பிற்பொரு
ள்கவர்த்தற்கெத்தனையிவர்கெயுமிடம்பம். (உ௦)

மாயவெம்பசியைத்தீர்ப்பதற்கே தும்மதித்திடாமற்றிரிதண்டு
மேயவெண்பட்டநாமமுங்கானியிட்டபூந்துகிலுமேலிலங்கச், சீய
ரென்பவராயில்லறத்தே தார்க்குஞ்சென்னிதாழ்த்திறைஞ்சியத்தி
ருமால், கோயிலினமுதம்புதிப்பதற்கன்றோகொண்டன ரினைய
ரிக்கோலம். (உ௧)

மத்துவருவாய்ச்சன்னியாசத்தில்வையும்பிற்பொருள்வாஞ்
சைப்பித்தமேற்படர்ந்தென்னலாங்காவிப்பெருங்கலமருங்கி
னிற்பிறங்கச், சுத்தவெண்சங்கம்பல்லியழுழங்கத்துலங்குபொற்
சிவிகைமேல்வரலா, வித்தனைபேரும்பாக்கிவன் கழுக்கந்தோட்ட
மென்றெண்ணலாமிடம்பன். (உஉ)

சங்கிவர்தம்மோடியைந்தொருவாய்மையியம்பினுமெண்ணிலாக்
கொடிய, திங்குவந்தனையுமென்றனைவரையுஞ்சிந்தனையிசுழவுறச்
சிரித்து, நீங்கினகந்தைக்கொருதனிக்கணவனெனறிப்பபடர்வு
ழிகொடிதா, யோங்கியமுனிவராச்சிரமம்போன்றொருருமோரு
றையுள்கண்ணுற்றான். (உ௩)

கலிநிலைத்துறை.

அனையமாமனையந்நகர்வீதியினடுத்த
மனைகன்யாவினுமுயர்ந்துவிண்ணளவுமேல்வயங்கி
வினையினுனலந்தருப்பையாலெங்கணும்வேயந்து
புனையுநன்னெடும்பாசடைவடிம்பிடைப்பொதிந்து. (உ௪)

இருவெண்ணிலாப்பகலினுமியங்கியதென்னச்
சிந்துவெண்சுதையம்மனைச்சுவர்தொறுந்தீற்றி
முந்துபன்னிற்சித்திரமியற்றியெம்முகத்தும்
பந்தரிட்டுநன்மார்த்தழைத்தேதாரணம்பரப்பி. (உ௫)

ஒங்குவாயிலிணைக்குறியிற்ற்தெழுமுபய
மூங்கினீடிடருவுறறிதுவிநன்முதுக்கிட்
டாங்குவெண்ணிறப்பட்டினுற்கொடிக்கயிறமைத்துப்
பாங்கினேறுநீர்க்காவிவெண்டுகில்பலபரப்பி. (உ௬)

அமுதமும்புகையக்கினிவேள்விபோலடுகெய்
குமுகுமென் றிடக்கொண்டெழுநுதும்புகைருலாவி
யுமிழ்வுறுந்தழற்சாம்பிராணிப்புகையோங்கு,
மிமையமால்வரைக்கொழந்தபோலின்னினுமேற. (உ௭)

காமதேனுவைப்போன்றபற்பலபசுக்கழுத்தின்
மாமணித்திரள்கணகனென்றொலித்திடவின்ந்து
தாமணிப்பட்டப்பிணைத்தவையாவையுந்தந்த
கோமயத்தினையடிக்கடிப்பற்பலர்கொணர்ந்து. (உ௮)

வேகசாநிப்புதுப்புனல்கலந்ததுமெழுதி
யாகசாலைதவார்ச்சனைசாலையின்னமுத
பாகசாலைவேகைசெபசாலைமேற்பசும்பொற்
றியாகசாலைநப்பட்டகசாலையெத்திறத்தும். (உ௯)

மருவிசுந்திரக்கோலமெங்கென்கணுந்திருத்திப்
பரவுவாசலிற்படிதொறும்படிதொறும்பாங்கிற்
பொருவிப்புப்பகந்தாட்சையெழிதுறப்பொருத்தி. (௩௦)

செம்புதம்பிகைகெண்டிகைகாசண்டிசெப்புக்
கும்பம்வட்டகைகொப்பரைகிடாரற்கும்பாப்
பைம்பொளிற்றிகழ்தனிகைகாளாஞ்சிதாம்பாளம்
விம்பமாமிற்பொறிகொண்டாக்குத்துவினக்கு. (௩௧)

தீர்த்தவேதிவென்சங்குதர்ப்பணத்தாபதிபம்
வார்த்தகைம்மணிபஞ்சபாத்நிரமாவலட்டம்
பேர்த்தசத்திரசாமரமியே நபூசைக்
கேர்த்தநல்லுபகரணங்கன்யாவையுமேத்து. (௩௨)

ஆனதன்பரிசாரகர்கங்கைகீராடி
மோனராகியும்வத்திரங்கீட்டிவாய்மடிப்
பூநிறம்பெறுசாம்பராற்புளியினுற்பொன்போன்
மேனவின்றவையனைத்தையும்வெளிப்பாடவிளக்கி. (௩௩)

உரலுலக்கையேந்திரஞ்சனகாட்டுக்கல்லூப
மரணிமற்றதுகடைகயிறட்சனதயன்னெற்
பொரிதுடுப்பம்பிசகடமான்னேரல்பலுலித்தோன்
மரவுரித்திரன்மகத்தினுக்குரியனமற்றும். (௩௪)

அறுகுமுஞ்சிராணற்குசப்புற்றிரளரசோ
டுறுபலாசெருக்குச்சமியத்திராயுருவி
குறுகுமுட்குஞ்காலியிச்சயிதையின்குவையு
நிறையமுற்புகள்றவற்றொடுமிடைபிடைசிரப்பி. (௩௫)

செழுந்திருப்பள்ளித்தாமன்மஞ்சனதீர்த்த
மொழிந்தல்லலிடேகமாத்திரவியமுமுது
கொழுந்தகைப்பணியுட்பரிசாரகர்அனகித்
கொழுந்தெனப்பலர்தளபசுத்தனத்தொடுங்கொணர. (௩௬)

இன்னசெய்வியேவலரியற்றிடவிடம்பன்
கன்னரதன்பொற்குண்டலங்கைவிற்ககரினும்
பொன்னணித்திருப்பவித்திரம்புனைந்தபொற்பூணுன்
மின்னவர்கிரப்பொன்னரைஞானிடைவிளங்க. (௩௭)

இருசெவிக்கிருபவித்திரமிருகைக்குமிரண்டு
தருகிகைக்குமொன்றிடைக்குமத்தருப்பைப்பூற்சாத்தித்
திருவென்பட்டுடைச்சோமனுத்திரிகமுந்திகழப்
பொருளின்மற்றொருத்தினமெய்க்குடைபொலிய. (௩௮)

மெய்த்தகானிலத்துறினுமதடிக்கடிவிளக்கித்
சுத்தகாசமனஞ்செய்க்கண்டலர்அடைக்க
வைத்தபாத்திரங்களிற்புனவேந்தியெம்மருங்கு
மொத்தபாவனைசெய்குவோரிடைவிடாதுலவ. (௩௯)

இட்டமாயதன்பேரல்பவரெய்திலங்கிருக்கர்
சட்டமாய்நனசூழ்ப்பனம்பலகைநற்றிசு
வட்டமாய்ச்சிலசுதரமாய்ச்சிலவிருமருங்குங்
கிட்டவாதனம்வேதிகைமேற்பலகிடப்ப. (௪௦)

எடுத்துமுற்பற்றத்திரண்டுசேமக்கலமிருபா
லுத்தகைத்தகண்டாமணியநனெடுமடிப்பந்
தொடுத்தவாசலிற்றாங்குமாமணியொன்றுதூங்கா
துடுத்தபார்மகன்கலையெனநிரந்தரமொலிப்ப. (௪௧)

மன்னுருரியயந்திரமொன்றென்றைவைத்துத்
துன்னுமாமலரட்சகையதுகதிற்கொரிந்து
கன்னமார்புதோளிதழநாகிதுதன்முழங்கான்மற்
றின்னதானமட்சவடுறவெழுந்தெழுந்திறைஞ்சி. (௪௨)

படியில்யாவருமிருதனஞ்சொரிந்தடிபணியக்
கொடியபாவனையிவ்வகையெண்ணருங்கோடி
முடிவுறுதலையியற்றிரல்லுணர்விவாழ்மடக்
கடியலோபன்மாமகனினிதிருக்கின்றகாலே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

வந்தவகந்தைத்திருமணுளனெதீர்கண்னுற்
றிர்தமணியிநகரில்யாவர்மனைகொல்லோ
சிற்தைதெனியுற்றிலகுசிரியர்கழ்வைகு
மந்தமண்போலுமெனவையுமனத்தான். (௪௪)

ஏவரெனினும்பொழுதிரண்டினிதிருந்தே
பாவனைகொல்லல்லுபத்திகொல்தெல்லா
மாவதறிகிறுமினியப்புறமெனத்தன்
றேனியொடுமுன்னிபதனுட்கடிதுசென்றான். (௪௫)

சென்றவனெழுந்திரவிவந்தனைசெய்வார்போ
னின்றவனயற்குதுகிவாழியிகநீயென்
றென்றுபுகலாசொலலுற்றனனுமுன்
கன்றுமவுனத்தவன்முகங்கடுகித்தான். (௪௬)

ஆகிரொலவந்தவெமையஞ்சலிசெயாதே
முசியகடுப்பொடுமுனிந்தனனிதென்னே
யேசியதுருக்கர்மணியிம்மனைகொலென்னுப்
பேசியெதிரவைத்தவடிபிற்கொடுபெயர்ந்தான். (௪௭)

பேர்த்தடியின்வைத்தினையேபசுமவனைத்தன்
சீர்த்தகையமைத்தயலொர்சீடனைபுமாங்கே
பார்த்தனனுந் தினியல்பார்வையினுணர்ந்தோர்
வார்த்தையவனுங்கவுடமன்னனெடுசென்னை. (சஅ)

மாச்சரவியொன்றுளவசிட்டன்வரினுங்கா
றேச்சயலிருந்துகழுவிப்புருதல்செய்வான்
பூச்சரப்பிரர்க்கெமதுபொன்மனையின்மற்றே
ராச்சிரமமென்னவனுந் திருநிறுத்தே. (சக)

கோள்கடிபுநஞ்ஞவர்கோதிருவகீர்நங்
கோள்களருநாட்டினிடையெட்டுமிலர்கொல்லோ
நீள்கடிமனைப்புனிதநீதியறியேரோ
தாங்கழுவுறாமல்வரினாரிதுசுகிப்பார். (சு)

இத்திருமனைப்புறமுழுப்புறமுமெய்துஞ்
சத்தியிதுகண்டுமொர் துருக்கர்மனையென்றிர்
புத்தியிதுவொருமதுபொங்குசினமவெம்போர்க்
சத்திரியருக்குமவரல்கண்டவருமுண்டோ. (சு)

தாங்குமொருசெம்பில்கொறன்புனல்கருப்போ
பாங்குஅதமக்கெனவொர்பாத்திரமிலாரீ
ராங்கனயிருந் துபுனலையதருகென்று
லீங்கனமிருப்பவர்கனீர்ப்புனல்கொடாரோ. (சு)

என் அரைபசுர்தவனெழுந்தருளுமென்னுச்
சென் அபுனல்கனமொர்செம்பொடுகொடுத்தா
னன்றிஅரைநன்றெனநகைத்ததனைவாங்கிக்
கன்றியகருத்தினெடுகால்கழுவிவந்தான். (சு)

வந்தவன்வினையொருமணித்தவிகருமுன்
சுந்தையினுந் திர்த்திருமபயமவெருண்டான்
முந்தமொழிகின் தவன்முனிர்தவையுனர்த்தே
யிந்தவையின்னருமியம்புதல்செய்தானால். (சு)

உய்ததுறமெல்லிதுமொர்விதிதானுங்
கைதனிவின்நிலிகைகாற்றினுமுருதே
மெய்சவமுமேவின்னெடுமேனினிர்நம்மாரா
னெய்தவருபீடமதினெதுதிசென்னே. (சு)

பொருக்கெனநடந்திலுபொற்றவிசினுடே
யிருக்கவினைவீரிதுறம்மேழைமதிக்கொல்லோ
வருடருநியிலாவுமதகர்க்கைகொலடங்காச்
செருக்கிதறிவுள்ளவர்கன்செய்வதலவென்றே. (சு)

அத்தனிசினுக்கயலொராசனமமைத்தே
யித்தனிசிலிங்கனமெழுந்தருளுமென்னு
வொத்தபரிசாரகனுரைத்தமொழிகேட்டுச்
சித்தமுறுகிக்கவுடதேயனிதுரைத்தான். (சு)

கவுதமர்வசிட்டருயர்காசிபர்மரீசித்
தவமுனிவரித்தகையர்தம்முனையின்போ
மவரவர்கெய்ரிட்டையுமுள்ளன்புமற்றீவோய்யா
யிவர்புதுமைகண்டதெவ்விடத்துமிலையென்றான். (சு)

இவ்வுரையவன்சொல்லிடம்பன்மகிழ்சீட
னவ்விழியாளகந்தையகனைகொக்கி
யவ்வுரைதனக்குமெனவையமுன்தோரு
செவ்வியவர்தம்பெருமைசெய்யுமவர்யாரே. (சு)

மாதொகையிலிப்புனியின்மண்டலிகரம்பொற்
போதுகைசொரிந்தனையர்பொன்மகுடர்தன்ச
சோதிக்கொடுதாழ்ந்தவெகுதாரமிசையையன்
பாதுகைதமக்கிடுவர்பன்மணிவினக்கே. (சு)

நற்றிருவெண்ணீறுதவநஞ்ஞவருக்கே
பொற்றவிசுகம்பளமிர்தளமணிபொற்பூ
ணுற்றபரிசுற்றிவினையுரோடுபசும்பொன்
கொற்றவரின்மற்றிவைகொடாதவர்கன்யாரே. (சு)

புண்ணியதினக்கன்முதலாயபலபோது
நண்ணியவனிக்ருளுநான்குருகுண்டது
மெண்ணில்பலகொடிபெயர்க்குதவொம்பொன்
பண்ணியதவத்தனபதிக்குமுனதன்முல். (சு)

அற்புதமிதென்றெழுவதில்வாச்சிரமமுற்றே
பற்பலருநல்கியவைபைம்பொனதுமட்டோ
நற்பகருளேமறிதகர்நந்துவினலஞ்சேர்
நெற்பழனமற்றிவைகிழத்திமுடியாதாக். (சு)

என்றவனியற்பெருமையாவையுமெடுத்தே
நின்றவனுரைத்தலுநெடுங்கவுடமன்னன்
அன்னுக்கவுடைத்துமுடிசேனொடுதுளக்கா
நன்னுமிகுநன்றெனநகைத்தனையசொன்னான். (௬௪)

வேதம்வருமாகமபுராணவிதியாவு
மோதவருமென்பதனிலொன்றுமுணர்வின்றிப்
பாதம்வருமன்னர்பணியிப்பொருள்பறிக்குந்
சூதமருமித்தொழில்கொல்லோத்திரியர்செய்கை. (௬௫)

அன்பறிவுசத்தியமடக்கமுபசார
மென்பவையும்கேதியரியற்றொழிவினயாவும்
வன்பொடுதவிர்த்துணையர்போலிவர்செய்மார்க்கம்
பொன்பொருவனொய்யர்புனைபூச்சுக்கடைமைபோலாம். (௬௬)

இப்படிக்கொலென்றவனியைத்தமொழிகேவா
வொப்பரியநஞ்சுவருண்மையுமுள்ளன்பு
மப்பிரமனாதியநிற்புணர்வதல்லால்
விப்பிரமம்மாணுருமென்மைகொலம்மேன்மை. (௬௭)

என்றவனுரைத்திடலும்பாழுமுணராமற்
றொன்றுபுனங்கனிநுமுண்டுகொலொர்பூமே
னின்றபிரமாதியருடையினம்போ
னன்னுணர்வரோனினிநுன்வாய்மையெனநக்கான். (௬௮)

சுவனுவரைத்தலுமிடம்பனிவரயாரே
வேதியெனத்தனியமத்தியலைட்டோ
ராதனமமைத்தவரையாங்ஙனமிருத்தி
யேதமுஅதானுமொரெழிற்றவிசினெய்தி. (௬௯)

இருந்தமறவேதியனைநோக்கியெமதில்லிற்
பொருந்தினிர்மிகப்பெரியர்போலுமிக்காக்கே
வருந்தகையென்கொலென்மகத்தவமனைத்துந்
திருந்தவுணராதுசிலசெப்பினிந்தென்னே. (௭௦)

ஆயினுமதற்கெனவறிந்துணர்விலாதார்
துவவர் தமைப்பமுதுசொல்லினுமிழுக்கோ
வேயுநியற்பெருமையாம்புகலிலென்னு
மோயினுமனஞ்சிற்தொருண்மசொல்வன்யானே. (௭௧)

அன்னவகையாதெனிலயன்பிரமலோகத்
துன்னரியதன்மவிதியொன்றின்மனமையுந்
றென்னவரவங்ஙனமிருந்தனையனொ
மென்னடையவாகனவிசங்கனைவிடுத்தான். (௭௨)

நிலத்தினிடையங்கதுபுருந்துகிறைகங்கா
சலத்தினிடையுழுகியெதிர்சார்த்தனையவேதன்
சொலத்தகுமவ்வாய்மைசிலசொல்லியொருதன்மேற்
செலத்திருவுங்ங்கொலெனநின்றமைதெரிந்தே. (௭௩)

நன்றெனநயந்ததனினற்பிடரினேறிச்
சென்றமகாராடுபுகுமப்பொழுதுசேனோர்
துன்னுமகவானொழிதுநாமெதிர்வந்தே
யின்றமர்கவிங்ஙனமெனத்தொழுதிருந்தான். (௭௪)

அப்படிசெய்துஞ்சுதுழுகன்பதியையன்மி
யிப்படியின்மீளுமளவின்சுவைவன்னு
கப்படிமருப்புகளிறின்மிகைதானுந்
துப்படிவெள்ளோதிமொடுந்தனிதொடர்ந்தான். (௭௫)

ஒதுசனகாதியரும்கியருமோரேழ்
மாதவரும்கேவாநதபோதனருமற்று
முதறிஞர்தங்கனொடுமுண்டகமலர்ப்பே
ராதனவிருந்தருளும்ககரினெய்தி. (௭௬)

வேதியர்பிரானவ்வின்மேவுமுனைமைக்கன்
டேதின்முனியோரெதிரெழுத்துவரயானு
மோதிமமிழிந்தவொடுற்றதனைநோக்கிப்
போதிலயனுந்தனிபொருக்கெனவெழுந்தான். (௭௭)

எழுத்துகிழாதனமெக்குதவென்தன்
சொழுந்தகிசுமாமுனிவர்நின்றயுகெனக்கொண்
டழுந்தாமதியோசனையுமலதன்மேற்றன்
கொழந்துடையநல்லுருமெனுந்தைசுருந்தே. (௭௮)

அத்துடையும்கவனியையனைத்திபொழுதுண்டால்
வைத்துடையுதென்றினியமாச்சாரிகள்து
மெய்த்துடையகொமயமலதக்கொடுகிவக்கி
யித்துடையிலவருமெனவானையொழிந்தான். (௭௯)

நன்றெனநயந்தமைமுகக்குறியினுத்
தன்றனிகினையொருதான்முதலிருந்தே
நின்றவெனையங்கைகொடுட்டிமடிமேல்வைத்
தொன்றலவநேசவுபசாரமுரைசெய்தான். (அ௦)

அம்மடியிலங்கனமரைக்கணமுனமுன்
றம்மனதிலையுறநகர்ந்ததியித்தே
யெம்மயலகன் றதுமதின் னருளினென்றச்
செம்மலரில்லேதனிகைரெப்பிடுமவ்வேலை. (அ௧)

நித்தியநெடுங்கருநிட்டையதுதாழ்வா
மித்திசையினிற்கணமிருக்கிலெனவெண்ணும்
புத்தியையுரைக்குமுணுணர்ந்தனையுண்மேல்
மெய்த்திசைமுகத்தனெமைமீளவுமீளிடுத்தான். (அ௨)

இன்னபிறந்தகைமையெண்ணில்பலவென்றே
சொன்னனனிடம்பனிவைசொற்றமொழிகேளா
வுன்னவுரைசெய்யவிதவினாப்பெதுகொலென்னு
வன்னவனுளத்தினெடிதாச்சரியமுற்றே. (அ௩)

புறந்தனைகைக்கவளர்பொய்யிவனிடத்தே
பிறந்ததுதொலவ்வுருவிவன்கொன்மிகுபேரா
மறந்தவிரிடம்பனிவன்கொலவனுக்குள்
சிறந்திடுமிவன்கொலுபதேசகுருவாவான். (அ௪)

என்றிவைகுறித்திவருளியாவனிவனேனார்
துன்றியசெருக்கிதுதொலைத்திடுவனென்னு
வன்றிறலிடம்பனெடுமாமமைதகாதை
தன்றிறனெடும்பெருமைசாற்றிடுவதானான். (அ௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியலிருத்தம்.

இன்னகுலமென்பதின்நிரிவடாபிங்கிவன்பிநாவென்பதின்
றித், தன்னகரமீதெனவொர்நானமின்றிப்பிரதிட்டைதானுமின்
றியன்னமனைவியைவாக்கிடக்கியும் பற்பலரிடத்திலன்புகூர்ந்
தம், மென்னடைபோயுறைதல்கண்டு மிகநாணித்தனதுமுகம்
வெளுத்தேதானாகு. (அ௬)

பன்னாளுந்தான்வேதம்படித்ததையுப்பகுத்துணரும்பண்பி
லாமற், சின்னொலிடுதுவருங்கற்பொன்றிலற்புவிர்நீர்வேலா.

என்னந், தன்னிலங்கழைத்தனுப்பிச்சார்ந்தவினைக்கண்டெழுந்
துசுந்தாரத்தொய், தன்னுன்றன்றற்குருத்திவிடுத்தனனும்பெரி
துதொல்லேலாவத்தமென்மை. (அ௭)

ஆற்றினிடைவலைச்சிதன்பாற்பிறந்தவருநெட்டாற்றினிருகி
ணைந், தூற்றினிடைப்பிறந்தவருநெடுகிடத்திற்பிறந்தவரு
ந்தோற்றுமெய்வேர், ஆற்றினிடைப்பிறந்தவருமுள்ளத்திற்பிற
ந்தவருமொருமான்ன, மீற்றினிடைப்பிறந்தவருங் கினிவிற்பிற
ற்பிறந்தவருமெதிர்கொண்டாராம். (அ௮)

மெய்ப்படியவற்பழிப்புடையனின்னவர்கொன்கறிற்றொடும்
பின்மேனிணை, மிப்படியெத்தனைமுனிவரிப்படியெத்தனைகராவ்
விந்திரன்போ, லப்படியெத்தனைமகவானயனிவன்போலெத்தனை
பேரழைக்குமுள்ளே, செப்படியெக்களுக்கேவலென்றுவந்தென்
வாய்மொழிதஞ்சிமேற்கொள்வார். (அ௯)

சொற்பங்கமறமுயன்றதொலையாரம்பெருந்தவத்திற்றொடர்
ச்சியாலே, தற்பங்கன்பலகோடியிடுவையையிலயங்கண்டுகனித்
தொமானி, யற்பங்கொள்பலபிரமாதியர்முடிவுதான்பரிதோவ
ட்டேகொணந், தற்பங்கனுரோமசனத்தாலசங்கனிசையர்நங்கன்
ராய்வுங்கண்டோம். (அ௧௦)

மிக்ககுலத்தானபுரிடத்தினுரம்போல்பவரார்ளம்பக்கேளா
யந்தவுடேதயமெனுந்தேயந்தேயங்கனத்திச்சேரட்டர்
தெக்கணராடாபுரமாதன்னநரம்பொன்னகர்க்குருந்திகழ்ச்சிரேட்ட
மெக்குடியுமொவ்வாதற்குடியேகோத்திரப்பெயர்நூரிச்சிரேட்டடி.

ஆயகுடிப்பிறந்தோர்களைவருக்குருந்தாதையதிகளன்னுள்
கேயெனவந்தற்புத்திரெல்லாப் பவரவருஞ்ஞமயான் சேட்டன்
பெற்ற, தாயர்குடிப்பிறப்பினுந்நாடிமுயர்வங்கிரமார்தகைமை
யாலத், தாயபிதானுமுயர்ந்ததொல்குலமென்றென்குலத்தை
த்துதியாய்மாரே. (அ௧௧)

ஒத்தபரிசுத்ததெமக்கிணையாயநம்மனைவிபுடனேதோன்று,மை
த்துன்னன்றன்கிதுதாயர்மாயிக்குமகன்பதிதன்மாமனார்தம், பத்
தினிக்கோர்பொய்வார்த்ததைபகைத்தவராரே சொன்னபடியா
லன்னார், கொத்தினில்வந்தவனென நங்குலமணியாட்டியைத்த
முன்றகுளிப்பித்தேதமால். (அ௧௨)

ஆசாரத்திற்கொடையிலறிவில்லவகாத்திலன் பிற்சொல்லும்
வாசாலகத்திலுயர்மதியினிறைசம்பத்தில்வாய்மைசன்னிற், கே
சாதிபாதம்வரைவடிவழகிற் பெரும்புகழிற்கெம்பீரத்தி, லேசாத
பெரும்புவனத்தெமக்கிணையாமின ரொருவரெவரேயென்றான்.()

கலி விருத்தம்.

ஈதவன்சொலுமுன்னிவனென்மு
தாதையென்பதுதன் னுண்மதிக்கும்
போதம்வந்துபொருக்கென்வன்னுன்
பாதபங்கயம்வந்துபணிந்தே.

(௭௬)

தானெழுந்திருதாழ்குழைகொட்டு
வானிலங்குகைமாரியவன்று
ளானகஞ்சமதற்குளும்வைத்தே
நானிடம்பனமோதமவென்றான்.

(௭௭)

தூரின்றவனீதுசொலாமுன்
பேரின்றபிதாழகனுந்தன்
நீரெஞ்சுகெளிந்தணர்வெய்தி
யாரவன்பிடுகொடியுரைத்தே.

(௭௮)

வெய்யபாவனைமெய்யிதுவென்றே
செய்யயானுமருண்டுதிகைத்தேதன்
வையம்யாவுமயங்குறுமார்க்க
மையநீயலதாரிதுசெய்வார்.

(௭௯)

ஒண்டொபரவந்தமதுன்னைக்
கண்டுபாவனையாமிதுகால
மண்டுமூப்புலருத்தியதன்னு
லண்டுசுந்தையயர்த்துளதாமால்.

(௮௦)

உந்தையென்கணுலோபனுமுன்றாய்
நந்திருட்டனைநக்கையுநன்று
யிந்தலுரிசுருக்குநர்கொல்லோ
மைந்தவாழிகொல்வஞ்சனையுன்பால்.

(௮௧)

கூறசத்தியனென்றொர்குமாரப்
பேறுபொற்பொடுபெற்றனையென்றே
தேறுபற்புலர்செப்பமகிழ்ந்தோ
மீறின்மற்றவனெங்குளனென்றான்.

(௮௨)

இந்தவாய்மொழிகேட்டவிடம்பன்
நந்தைதாதைதனக்கவன்றன்பால்
வந்ததாமிருவாழ்விடைவைகு
மந்தவாறுரைசெய்குவதானான்.

(௮௩)

மன்னனேவநின்மைந்தனுலோப
னென்னையென்றதிருட்டனையென்னு
மன்னையோடரசாட்சியினுற்று
னன்னலம்பெறுகெரளநாட்டில்.

(௮௪)

யானுமென்மனைவஞ்சனையென்னு
மரனுமன்னவன்மைந்தனுமாகிந்
கோனுநீயுமருள்செய்க்கொண்டே
தானிம்மாநகர்தன்னிலமர்ந்தேம்.

(௮௫)

ஈதுவஞ்சமியற்றியெவர்க்குஞ்
சூதுசெய்துகதத்திலிருந்திப்
போதுவந்துபுகுந்தின்னம்பொற்
பாதசேவையுமபன்னுதல்பெற்றேன்.

(௮௬)

சிரமமற்றொளிந்தெக்கணாபா
புரம்மித்திதுபோதிந்கர்க்கே
வரவுபெற்றதென்மாதவமேனுங்
கருமமுற்றதகட்டுரையென்றான்.

(௮௭)

மாற்றமன்னதுகேட்டுமகிழ்ந்தோன்
வேற்றுமன்னவரால்விற்றமோக
னுற்றமெஞ்சினனென்னுரைகேட்டிக்
காற்றுறுமலடுத்தனென்றான்.

(௮௮)

இன்னவாய்மொழிகேட்டவிடம்ப
னென்னலார்கிற்தோங்கினரென்றே
சொன்னவார்த்தைதொனித்துளதானம்
மன்னன்வாழ்வுறுமாநகரத்தும்.

(௮௯)

ஆயதன்மையநிந்துகம்மன்ன
னையபூநல்மெத்தலத்துள்ளுந்
தூயதானமெவற்றினுந் தூய்தா
மேயகாசியிதென்பதனாலும்.

(௯௦)

நீரகச்சடைநித்தனுமாதூர்
தாரகப்பிரமந்தனைச்சாற்றி
யாரிறக்கினுமாங்கவர்சென்மம்
பேரமுத்திபெறச்செய்தலானும்.

(கக0)

மொய்த்திடுங்கொடுமுடர் தமக்கு
மத்தர் தம்முருவாக்குகலானு
மெய்த்தவஞ்செய்விவேசரினத்தேதா
ரித்தலந்தனிலெய்துவரென்றே.

(ககக)

பற்றலார்பகைபற்றறவாணன்
முற்றமோதமுயன்றதேமோக
னிற்றைநாளிவனெய்துதுமென்றே
யொற்றித்தங்கையிலோலைவிடுத்தான்.

(ககஉ)

நிருபன்மோகனிந்நீணாகர்க்கிந்நான்
வருவதுன்மையம்மன்னவன்வந்தார்
கருமீதுகருத்திதுவென்றே
தெரியுமேலவைசெய்கையினென்றான்.

(ககங)

அன்னவாசகங்கேட்டகங்காரன்
இன்னமாகரின் கண்விவேக
மன்னனவரின்மால்சிவபத்தி
மின்னராவன்மேலருள்செய்வார்.

(ககச)

அந்தமாதாருட்டுண்பெற்றால்
வந்தமோகனுமற்றுளயாமு
மெந்தவாறவரோடெதிரிட்டுச்
சுந்தவேருருச்செய்குவதென்றான்.

(ககரு)

சதுகேட்டவிடம்பனுங்காம
ஓநியோர்பொரிவ்வரிபத்திக்
கோதில்யோகினிசுடாருட்டார்வை
மீதுருதவ்விவேகற்குமன்றே.

(ககசு)

தூர்த்தராய்மனச்சத்தியுருதார்
தீர்த்தமாடித்திருத்தலந்தோறு
மூர்த்திசேவைமுடிக்கினுமுண்டோ
வார்த்தாற்கதியாங்கவர்க்கென்றான்.

(ககஎ)

இடம்பாங்காரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௫௭௪.

கலி நிலைத்துறை.

இன்னவாறவரிருவரும்பகர்ந்தினிதிருக்கு
மன்னவேலையிலளித்தியாபுரத்தினுக்கரசாச்
சொன்னமாமகன் றனக்குமாமணிமுடிமுட்டி
மன்னன்மோகன்க்காசிமாநகர்செலமதித்தான்.

(க)

வெய்யதுன்மதித்தேதவியும்பாஷண்டினுசைக்
கையலுந்தொடர்ந்திருபுறத்தினும்வரத்தவிரா
மையல்கூர்வுயும்பெருங்கடற்றுண்பெய்மருங்கும்
பையராவரசுமிழ்த்தவெல்லிடமெனப்படா.

(உ)

எதிருந்தன்மருளெலுங்கனிற்றெங்கனுமேக
வதிரும்பல்கதையம்பொறித்தாங்கழமடாச்
சதிருமும்படிமனோரதந்திசைத்தோறுந்தாவ
முதிருமாமழைச்சனமெனப்பயிப்பறைமுழங்க.

(ங)

கொடிநெடுங்குடைகுஞ்சாம்பரையெனக்கூறு
நெடியசின்னங்கடன்னியற்கேற்பவைநெருங்கக்
கடியவஞ்சகப்பாவமென்பவையெலாங்கலந்தோர்
வடிவுகொண்டெனச்சென்றனனுலகெலாமயங்க.

(ச)

ஏகுமந்நெறிச்செல்லுழிநரையான்போத்திலுங்
காகமற்றிவ்வலத்திருத்திடஞ்செலக்காடை
தோகைமநமயில்வலியென்னினையுபட்டொகுதி
சேகுமும்படிக்கிடத்திருத்தெதிர்வலஞ்செல்ல.

(ரு)

இன்னபுட்குறியெங்கனுநிகழ்வந்தெய்து
மன்னம்மன்னவன்வருவதெமாற்றினுன்மதித்தே
யன்னவல்லகங்காரனுமிடம்பனுமறிந்து
சொன்னயோசனைபிரண்டெதிர்கொண்டிமுன்னொடர்ந்தார்.

தனைவணங்கினர் தங்களைநோக்கியத்தலைவன்
மனையுமக்களும்வலியேதாதுமக்கெனமன்னு
நினதருட்டுணையெமக்குவடுவாழியினினை
மினையயாவையுமரியேநாவெங்களுக்கென்றான்.

(ர)

அ0

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

பரவுமீவகந்நாநிப்பின்னரும்பார்த்துன்
விரவுதையம்விட்டிவணவந்தென்னென் னுனின்வப்
புரவலன் றினைப்போற்றிநல்லொற்றாற்புதுநின்
வரவுகேட்டுணைக்காணியவந்தென்வரவால்.

(அ)

என்றவன்சொலக்கேட்டனும்வேறென் னுமிகொ
னின் றனுட்டிடையென் றுமியென் னுநிகழ்த்தித்
துன் னுவார்தெவ்வரிங்ஙனிமென்னுமோர்சொற்கேட்
டொன்றியிங்கையுணர்சுவான்வந்தென் னுரைத்தான்.()

அங்கவ்வாமெழிநின் வலுங்கன்வர்போலவனி
யெங்கும்பொருபொய்யினைப்பிதற் றிமற்றவரோ
மங்குலவானிடையின்னெனமறைந்தனரவருங்கொல்
சிங்கவேறெதிர்திர்துரங்களுமென் னுசிறிந்தான்.

(க0)

அவமதித்திவைகேட்பவரறிவிராமென்
அவமையற்றபுழைபுவிபிடம்பெருதோங்கக்
கவுடேதயனுமிடம்பனுமுன்செலக்கலங்கித்
தவமொதுங்கவக்காசிமாநகரிடைச்சார்ந்தான்.

(கக)

திருமெங்கனுமலங்கரித்திலங்கொளிரேரு
நகரையப்பிரதக்கணமாயதினடந்து
பகலினும்புகும்வல்லிருப்பிழம்பெனப்படர்ந்து
சிகரகோபுரப்பைம்பொன்மாலிகைநிடைச்சேர்ந்தான்.()

துன்மதித்திருத்தேயையோடம்மனை துலங்கும்
பொன்மணித்தவிசேறினன்வைகயபோதி
னின்மலர்ச்சரண்சரணெனத்தொழுநயனின் ற
கின்மதிப்பலவரவந்தமக்களுள்செய்து.

(ககஉ)

எம்மருங்கினுமெவரையும்வரிசையினிருத்தித்
தம்முக்களிற்தனதுகட்டுணைமலர்சாத்தி
வெம்மடங்கல்போற்பாஷண்டவிஞ்சைபால்வினவு
மம்மதங்கொடுமோகவேந்தின்புறுமந்தான்.

(ககச)

மோகன்காசிபுகுசருக்கம் முத்திற்று.

ஆ னிருத்தம் - ௫.அ.அ.

—o—o—o—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எத்தலங்களும்புகுந் துசாருவாகன்படிப்பிபாரினந்தற்குழுவத்
தலங்கடொறுந்தன்கித்தையனைத்துமங்கங்கேநிறுவியவனியெங்
குஞ், சுத்தமுறுவிரதபங்கஞ்சுழிவித்துத்தாழ்வித்துச்சுருதிநூ
லைக், கைத்ததிர்தைமாமோகன்வைகியகாசிப்பதியிற்கடிநின்
வந்தான்.

(க)

வந்தவன்மாமோகமன்னன்வைகுமாளிகையின்வாசலெய்தி
நந்தம்வரவிவ்வுலகநாயகருக்குரைத்திரென் னுநவிலேலோடு, மந்த
மொழியவ்வாயிற் சோத்திரேந்திரியனென்பானரசன்பாற்போ
ய்ப், புந்திமகிழ்வுறவணங்கிப்போற்றிசேய்தங்கவன்வரவுபுகன்
றன் மன்னே.

(உ)

இருளையமதிச்சாருவாகனங்ஙன்வந்ததுகேட்டியன்மாமோக
னாகிலிவணழைத்தி யென்னுவவ்வாயிற்காவலன்சென்றையவி
ங்கு, வருதியென் னுபுகுத்தலுமேவந்துமன்னர்க்காசிகொல்லிவ
ழுத்தியன்னுன், கருணையொடுமயற்றவிநிற்கலந்துவைகித்தான்
புரிந்தகருமஞ்சொல்வான்.

(ங)

ஐயநின்தருட்படிசென்றாணஞ்சொன்னெறிவிலக்கியவனி
யெல்லா, மையலுறும்படிக்கென்னிஞ்சைமார்க்கத்திலெவர்க்கு
முன்னம்வருவித்தப்பால், வெய்யபகைத்திறஞ்சிறிதுவினைந்ததை
யுங்களைந்துநின்பான்மீண்டேன்பின்னுந், துய்யதிருத்தலங்க
டொறுங்கலிபுகுந்தானவனுமிந்நாட்டுன்னுமென்றான்.

(ச)

என்றனுமேயம்மோகன்சாருவாகனைநோக்கியெவ்வாற்றித்தத்
துன் னுகடற் புனியோருன் சொற்கேட்கப் பயிற்றியதுசொல்வா
யென்னத், தன்றிறல்விஞ்சையைப்புதன் னுதர்க்கமிடும்வைகித்
தைத்தள்ளித்தான்போய், வென்ற விசையத்தையந்த வேந்தன்
மனங்கனிகூரவிளம்புவானுல்.

(ரு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எடுத்தவுடனுன்னுமான்மாவென்றேறியிதனையல்லால்வேறு
ளதாமிதுபோய்ப்பின்னை, யடுத்தபாலோகத்தும்பொசிப்பதுண்
டாமறம்புரிந்தாங்கதன்பயனையென்னுமரசை, கொடுத்தமதுரக்
கனிகைப்பலமாய்ப்பெற்றுங்கொள்ளாமலந்தரத்திற்குளிரத்தெ
ண்ணீர், விடுத்தவளர்த்தொருதருவையிரதமுறுமென்களியாங்
கதிற்பெறுவார்வினையம்போலும்.

(சு)

வள்ளுமூலை மாதரனு பவமுறாமல்வாவிபம்வின் போகவுப வாசஞ்செய்துந், தள்ளரியதவமுயன் அங் கனிகாய்தின் றுந்தாங் கெட்டுங்கேடுபிற்தமக்குஞ்சூழ்வித், அள்ளது சொல்பவன் றனை ப்பொய் சொல்வோ னென்று முதுவிழியிற்றேன்றாதுணமை பென்று, வின்றமவன்றேனெமெய்சொல்வோனென் அம்விளம்பு தூர்ப்புத்தியரிவர்போல்வெய்யோர்யாரே. (எ)

ரெட்டுடையிருகருய்ப்பிள்துசீவனிற் பததிற்கண்டவரார் நீர்தாம்பாரும், விட்டுடையதுபோனவழியார்பார்த்தார்விண்ணு லகிலிருந்ததையார்விளங்கிவந்தா, ரெட்டுணையவ்வளவிதற்குன் மெய்யுண்டானுலின் அமுதல்யான்சாருவாகனென்னுங், கட்டு ரையும்வேண்டேன்பாஷண்ட விஞ்சைக் கல்வியையு மெவர்க்கு யினிக்கழறிடேனல். (அ)

எவ்வுயிர்க்கும்பிறப்புமவயவமுமொக்குமிதில்வருணேபுத்திய வென்றுன்மேலா, மவ்வருணத்தவர்க்குஅப்பொன்றதிகமுன் டோவாகாய்தனிணை அமவரீழ்ந்தாரோ, செவ்வியவர்கரை திரைமூப்பிவைதாமின் நித்திரவையிற்சாக்காடுமின் நித்திரந்தார் கொல்லோ, கவ்வையிலான்பென்சாதிபிரண்டினல்லாற்காசினி யில் வேற்றுருவங்கண்டார்யாரே. (க)

பொலிவுறுதாரம்பரதாரங்கனென்றுபொறித்தகுறியுளதோ தம்பொருளீதென்று, மிலகுபரதிரவியமிதென்றுமாங்கேயெழு த்துவெட்டியிருப்பதுண்டோவெப்பெண்டரும், வலியவருக்கெப் பொருளுந் தமதன்றோகைமீட்டாதார்பிறர்மனையான் மற்றேர் செம்பொ, னலியிலதிபாவம்வரும்பழிமேலுண்டுநகமென் அபுச் ல்வெரந்தநாளுந்தானே. (க0)

பூதமொருநான்கேதத்தவங்கனின் பம்பொருளிரண்டேபுரு டார்த்தம்புலன்களாரே, யேதமிலார்கண்டபிரமாணத்தோற் று மிவ்வுடலையான்மாவாமிற்பேபுத்தி, வேதமதன்பொருளி வைபெயென்று மேனாள் விண்ணவர்க்குச் சற்குருவாய்கிளங்கு மாசான், சாதுரியச்சாத்திரமாய்கவானுக்குத்தலைநாள்நிற்சொற் றது போற்றுவேவெண்டோ. (கக)

வானமுதமெனவிரதமலிந்ததெண்ணிர்வாவிதமதருகிருத்த மடுத்துண்ணுமற், காளலைநீரென்றேடிபுழுவார்போற்கைப்ப லமாய்க் கிடைத்தவின்பங் கடிந்து புத்தி, யினர்சிலர் சொன்ன

பொய்யை மெய்யென்றெண்ணி யிவ்வுலகிற் பற்பலபேரிரண்டுங் கெட்டுப், போனவர்க்குமின் பமுறவிவ்வாறோதிப்புத்திரல்கிரம் மிபலிற்பொருத்தினேனல். (கஉ)

அறுசர்க்கழிநேடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒதியாவரும்படிக்கும்பலகலையில்யான் றெரிந்திங்குரைக்குந் தண்ட, நீதியாமதந்திவார்த்தையெனுஞ்சாத்திரமேநிலைமையிது சாதியாதிரும்பதெந்தச் சாதியாகிணமுனதோ தண்ணூர்கங்கைக் கோதிலா அமுதமுண்டார் கவலுது புனலையுமுட் கொள்வார் கொல்லோ. (கங)

மாமதங்கன்புரிவதென்றுவான்பொருளையுங்கெடுத்துவயி அம் பாடத், தாமமுதமுண்ணுமற்சார்ந்தவர்க்குமிடரியற் றித்தழல்வா ம்வெம்பித், தாமமுதத்திணுஞ்சுழன் றுதோகைநல்லாணுபவமுந் துறந்துகத்தப், பாமராய்கிழற்கிறைத்துப்பட்டன ராலினையரிந் துபாவமுண்டோ. (கச)

திரமயல்வேன் விபுஞ்செய்திரவியமுந் தானிங்குத்திரர் அபீட்டும் போரியகிளம்பதனிற் பின்பவர்போயின்பமதுபெதுவேமென்றல் வேரொடுத் திப்பட்ட வெந்த வெங்காடு கிளைத்தெழந்து மீட்டு முண்டா, யாமமுதக்கனிதரவாங்கதனிடைத்தாம்பெ நரினைவா ராசைபோலும். (கதி)

பிறந்தவனியுடிருந்தார்தென்புலத்தோர்தமைக்குறித்துப்பி றர்க்கிடுஞ்சோ, பிறந்தவர் தம்பகிதிக்குமென்பதுண்டேன்முன் புறெய்யற்றிற்சத்திபுஞ், சிறந்தசெம்பொற்றகனிமல்கத்திரும்ப மிகவெப்பிடிவத்திபம்பின்னு, முறுந்தகையுண்டாமாகிலொக்கு மொக்குமனையர்சொல்லுமுண்மையாமே. (கசு)

சேனுவலெகான் அண்டதற்குட்சென்றனர்தந்தமரிற்சத்தி வினிகே, பூணுகிமெறவொருவர்க்குதவிவர்பகிதிர்ப்பதுள தாமென்றற், பூணுஅமேற்றனத்தொருவன்பகிக்கவைத்துக் கிழொருவன்பொகிக்கவைத்துக், காணுமிவனுண்டதவன்கடும் பகிதிர்த்துத் தெனிலக்கருமமெய்யால். (கஈ)

எப்பொருளைப்பொழுதெவருக்கெத்தகையிலெய்தினுமதிசுழ் வுறும், லப்பொழுதப்பொருளதனுற்புகிமுடித்துண்டுத்தலவை யெங்காளு, மெய்ப்பலமா மாதலினுன் மேவுடலே யான்மா நன்

அச

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

மின்னர்போக, மொப்பரிய முத்தி கண்டதே காட்சி யுண்டதே யுறுதியென்றான். (கஅ)

மண்டுபோரடற்சாருவாகனிவைசொலக்கேட்டுவருஞ்சந்தேக னுண்டதேயுறுதிகண்டதேகாட்சிபிறிதிலே மற்றொன்றுமென்றால் விண்டதேதார்கிருச்சிரஞ்சார்தபனமுதலரி தாயவிரதம்யாவும், பண் டையோர்முயல்வதென் கொல்புக லென்றானதற் கிணையபரிசு சொன்னான். (கக)

பூதலமெங்க னுந்மதுபொருவருது லுணர்ந்துதம்மிற்புணர்ந் துகாமக், காதலருங்கன்னியருங்கனிகுருமினியநலங்கண்டாற்றா மல், வேதமொழியென்றுமதுமெய்வசனமென்றுமின்பகிடஞ் செய்யும், பாதகர்வஞ்சித்துலகிற்பற்பலர்க்கத் துர்ப்புத்திபறிற் றல்செய்தார். (கஉ)

சிறுபொருளீந்திடிவதுமேற்செம்பொனால்கனிக்குமென்று நீதிகழ்மின்னர்பாற், பெறுசுகம்ங்ககற்றிலது பின்பரமபோக நலம்பெறலாமென்று, மறியவுரைத்ததற்குவமையடுத்தசெய்யிற் றெளித்தவிதையாங் கேமண்ணே, ஓறினுமது மீட்டும்வினார் தொன் றனந்தமாப்பலிப் பதொப்பாமென்றும். (கங)

வினாகப்புகன்மொழியைமெய்யெனவுட்கொண்டி துநல்லீர தமென்று, நாணாநந்தங்களைத்தாமேநலிந்தாண்டு றந்துமற்றை நலமுநீக்கிக், காணாததெள்ள முதைக்கனவி லுண்பார்போற்கண் ணுங்கருத்துங்கெட்டுச், சேனாடொன் றுளததற்குட் சென்று பயன்பெறுதுமென்றுசிற்திப்பாரால். (கஉ)

சுந்தரமங்கையர்க்கு பத்துணைமுலைதோய்ந்ததுபனிப்பார்க்க லீலைக்குஞ், செந்தழலிற்பயின் றும்விரதம்புரிந்துமுபவாசஞ்செய் தும்பிச்சைக், கெந்தமனைதொறும்புருந் தாமிப்படிவீண்யெருழப் பாரிடர்க்கும்பார்க்கி, லந்தரமெத்தனைகாணுமம்புவிபின்முடரு மீதறியார்கொல்லோ. (கங)

என்பவையாங்கவன் புகலச்சந்தேகனின் பமொக்குமிதற்குணே யுந், துன்பமும்வந்திடையிடையே துடர்வதுண்டேயென்றிணைய சொல்லாமுன்ன, மென்புனலினுரையென்றுமவியனெல்லினுமி யென்றுமவிடுவாருண்டோ, வன்புடையோர் துன்பகற்றியின்பத் தையெந்நாளுமடவரென்றான். (கச)

கலிச்சருக்கம்.

அரு

அன்னமொழிகேட்டலுமேயமுதிருக்கவிடதுகர்வாராரேநீ முன், சொன்னமொழிக்குத்தரமுஞ்சொலவுளதோவென்றுசெ ங்கைத்துணையாற்புல்லி, மன்னவனச்சாருவாகற்குரியவரிசைசெ ய்துமகிழும்வேலைத், தன்னிகரிலாக்கபடி தன்கொழுநனங்குவந்து தலைப்பட்டானால். (உரு)

சாருவாகச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்-சுகநட.

கச-வது, கலிச்சருக்கம்.

அறசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வெங்கலியன்வந்தெதிர்வணங்குதலுமன்னவன் விழிக்கருணையா லிங்கினிதிருத்தியெனவன்னவன்ருட்படியிருந்தவுடனே யங்கவன்முகத்தினிலகத்துஅநிகழ்ச்சியையறிந்தயலுளோர் தங்களையகற்றி வணுற்றவகையென்கொலைவசாற்றெனலுமே.

மற்றவனெழுந்தெதிர்வணங்கினனிருந்துபி னுமண்டலமெ லாங், கொற்றவநின்னன்பொடுதோடர்ந்தனனிகழ்ந்தநெறிகூ.ற வெளிதோ, நற்றலமடங்கலும்விவேகன்முதேலார்செயனடந்து முளநம், மொற்றருரைசெய்ததுவுமுண்மையவர்பொய்ம்மொழி புரைத்திடுவோ. (உ)

புண்ணியசுவத்தலமனைத்துமுளையாகினிகள் பொங்குதழன்முக் கண்ணுமிரிகோபமுநெறித்தபுருவத்தொடுகடித்தவையிற்று மெண்ணரியகைப்பபடையோடேந்துதிரிகுலமுமெடுத்தகயிறும் வெண்ணிறவிபூதியணிமேனியுநமக்கெதிர்விழிக்கவசமோ. (ங)

பொங்குமரிபத்தியெனும்யோகினியும்ங்கவர்புகும்பதிதொறுஞ் சங்கமொடுசக்கரமும்வார்கதைநெடுஞ்சிலைநரித்தகரமும் [ற் வெங்கனகளைப்பொருதசிக்கமெனவேயமுதும்வெஞ்சினமுமே றுங்கமணியும்மிலகுநாமமுமடுத்தவுயிர்குறைகொளுமே. (ச)

ஒக்கவருமன்புளவிவேகனின்மாயினருழைப்பபெருதம் மெய்க்கருணைகூர்விழியுமின்சொன்மொழியுஞ்சவுமியப்படிவமுங் கைக்கமலநல்குமபயக்கொடையுமாயில்கனிர்துரியதம் மக்களையனைத்துடையதாய்ரெனலாயினரம்மங்கையர்க்கோ. (ரு)

அசு மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

நந்தமருருக்கொடவர் தந்தமுருமாறியிருந் தலமெலாம்
வந்தமனிதர்க்கணையர்வாய்மொழிபயிற்றியுண்மறைந்தவர்கடஞ்
சுந்தையைமுக்குறியினுடியிவர்தெவ்வெனல்தேர்வுறுமுனே
யந்தவரிபத்திசிவபத்தியெனுமா தரையடுத்தனர்களால். (க)

அத்தகைய ராயினரை யண்மியுறைதெவ்வரை யடுத்துமுனநாள்
மெய்த்தவ ம்ருகண்டுமக னத்தனருள்பெற்றிடினும் வெம்மறவி
போய்க், கைத்தலநெடுங்கயிறுவிசியதெனப் புடைகலந்தனனெ
டுஞ், சத்தியவடாள் கொடெனெயற்றுமுன் விலங்கியுயிர் தப்பின
னரோ. (எ)

பண்டையயோகினிகள்புக்கவிவிருந்தசிவபத்தரையும்யா [ந்
னண்டி.மகனைக்கொடவர் தாதையைவதைத்துமுனனூரெனினெடு
தண்டிபரக்லாதனிவச்சந்ததினைக்கறிசமைத்திடல்கியுத்
தொண்டனெடுதவியுமுனத்திடைமதிக்கவினைமுழந்தமுனனூல்

சனவினைசெய்தெனையடுத்தனைராயினானிறந்தொழியுநாட்
டானையன்மக்களைநாயனாவெனுமுனெதிர்சண்டினையுமே
யானவரிபத்தியெனுமங்குலுந் தனளவ்வங்கிலனெனுங்
கானவினைமற்றவள்புரத்தல்கிவகங்குலிலொர்காதையலவோ. (க)

நம்மையுறவாயினர்செய்புன் கருமமங்கலையுனன்மையதுபோற்
றம்மையறியாதொருசெயல்செயினுமன்னவர்தமைத்தமுலியே
யெம்மைவினைவோரினையென் றுயர்நலங்கடொறுமிப்படிபெருங்
கொம்மைமுலையோகினிகள்செய்யுமனியாயமென்றஹுமவரே.

பூதலமனைத்து முனவாகிய நலங்ககரிடைபோ முனெதிரே, காத
லொடுவந்துகைகலந்தடிவனங்கினர்கடிந்தத்தனைவிட, டாதலவொ
டுஞ் செய்பதங்கனின் முயன் றுபுனலாடி யெனையப், பேபையர்
கள்வன்புகொடுபார் ததுமிலரென்னொடொருபேச்சுமிலரால். ()

இத்தகையபுருந்ததுதலங்கடொறுநம்பகையதின்னமுயரால்
வித்தினிலெழும்படியென த்தலையெடுக்கிலெவ்வெவ்வரநலாற்
சத்துவசுரத்தையரிபத்திசிவபத்தியருள்சாந்திமுதலோர்
மொய்த்துபரிடத்தியைவிவேகனெடிணக்கவுமுயன் றனர்களால்

கற்பனைசெய் திப்படிதலங்கடொறுமயோகினிகள்காத்தகமை
யினுற், பற்பலர்புரிந்தவினையப்புறமுமவந்ததுபடர்ந்துவிடினார்
நிற்பவரவர்க்கெதிரத்தற்குரியசெய்திறகினைத்தியெனவே,முற்பட
நிகழ்ந்ததுமறிந்ததுநெடுங்கவிமொழிந்தனனரோ. (கா)

* அங்குலன் எனவும்பாடம்.

கலிச்சருக்கம்.

அள

அன்னமொழிசேட்டெழுதினத்தொடுபயத்தையுமகத்துனடை
மன்னனதிமோகனினவாணாகையுரிந்திலுமாமுடியசைத் [யா
தின்னதுகொடோகருமமெய்கெழினுமங்கவரைபான்விடுவென
பன்னகநெடும்படமெடுக்கினும்விடுங்கொலுயர்ப்பட்சியரசே. (கச)

அன்னதிறல்யோகினிகளன்புதுணைபெற்றிடினும்புயன்மகட்
கின்னமடவார்பலலையேவிமணமெய்தினுமியற்சமதியார்
தன்னரிவையன்னவையஞ்சலெனவந்தடர்துத்திடினும்யான்
சொன்னபணிசெய்பவர்கிவர்த்திமுகனருயிர்தொலைத்திடுவரால்.

என்றினையபற்பலமொழிந்தகவுடேசனெடிடம்பன்முதலாம் [ற்
வன்றிறலினோர் தமையழைத்திரென் வேவலரவ்வாய்மையவர்பா
சென் றுரைசெயாமுனயல்வந்தடிவனங்கியிருசெங்கைகருவியா
நின்றவரைபங்குனமிருத்தினைபுற்றதுகழத்தினனரோ. (கக)

மாற்றமவைகேட்டகவுடர்க்கிறைவன்மன்னலாவணங்கிய
கையா, சூற்றம்வினைகின்றதெனும்வார்த்தையுல்கெங்கனுமொ
லித்ததுமெய்யாய், மேற்றலாடங்கலுமீவெளிப்படையுமானதி
னிமேலுமவர்போர், சாற்றலபடாமுனமடர்த்திடுவெதெசையலத்
ன்றியுளதோ. (கங)

பத்தியெனுமாதரைவெலற்கரிதெவர்க்குமவர்பார்வையருள்சேர்
மித்திரிடத்தில்கிடுதற்குரியபெர்தமைவிடுத்தனையர்தஞ்
சத்தியகல்வித்திடிவர்க்கவரருட்டுணைகருங்குமதன்மே
லெத்திறமிருக்கினுமககதுதொலைத்திடுவெதண்ணாமலவே. (கஅ)

அல்லதவர்பேரருடனிர்ப்பதரிதாயினுமடம்படையெலா, மொ
ல்லலரவீங்ஙனமழைத்திரியகாமன்முதலோரொடுமியா, மெல்ல
வருமொர்புடைநெருக்கிலெவர்கிற்பலவெதிற்க்குமவர்தர், தொ
ல்லரனுமப்பெர்முதுருறைபடு மென்றிவைதொகுத்துரைசெய்
தான். (கக)

அன்னமொழிசேட்டெழுதினத்தவர்களுயாவருமிதன் றியுளதோ
வொன்னலரைவென்றிடவுபாய மெனவோதினருரைத்ததுகொ
ளா, மன்னவனுமென்னினைவினுன்னியதுமீதெனமகிழ்ந்தருளி
யே, தன்னருகிலொற்றரையழைத்தவர் தமக்கினை தானுரை
செய்தான். (உ)

காமனதிக்கோபனட்டோபன்மதன்மானன்மிகுநம்பனைவிடா
மாமகினன்மச்சரனிராசுதன் தன்மனவமானன்வயிரன்
முதலெனெடுங்கலகனதுயர்தலத்திவர்தமைக்கொணரநீர் [தான்.
போமினெனநாளவதியிட்டெழுதியோலகொடுபோக்குதல்செய்

அ.அ

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

போற்றிநெடுமன்னவணையப்பணிதலைக்கொடவர்போயபினை
யோர், மேற்றிசைமருங்கிலுறைமான்ன்னிடுமொற்றன்முடிவேந்
தன்மனைவாய்ச், சாற்றென்வரவென் றன்மொழிந்தமொழிசா
ற்றியருடந்தபடியே, யேற்றபடிகர்வலர்புகுத்துமுன்மவர்வணி
றைஞ்சிமொழிவான். (உஉ)

அந்தமதிநாதபுரமானினருட்பணிசெயன்பனவனால், வந்
தன்னியானிதவனோலையெனலோடுமெநர்வாங்கியதன்மேற், பந்
தம்விடுவித்தொருவனவ்வயின்வினைத்தவினைபத்திரநிமிர்த்; தெந்
தமுடிமன்னரும்வணங்குமிறைவன்செவியிடைப்புக்கல்செய்வான்

நந்தமரெனத்தருமன்மாரணையடுத்திரியநட்புடையர்போல்
வந்தமரபோகமிவைவல்குவதென்பலமகங்கண்முதலா
மந்தவமியற்றுதல்செய்தன்னவனைவஞ்சனைசெய்தப்புறமுமே
லுந்தவினைவித்தவனினத்தொடுபுகுந்தன்னமுழர்கடொறுமே. (உஉ)

சாத்தியெனுமாதுமவடபயுமலர்வாணிமகடன்னருகிலே, போந்
தியலவிவேகனொடிணங்குமவகைநங்குல்பகல்போதனைசெய்தார்
வாய்த்திறம்மாநகரில்வந்தவினைகண்டதிதுமற்றுமினிமே, லாந்
திறமிதெப்படிக்கொலோவினையுமென்பவையறிந்திலமரோ. (உரு)

தீட்டுபலவாசகமிதென்றொருவனோதுதல்செவிப்புருதவே
கேட்டுநெடுமன்னவனவ்வொற்றன்முகநோக்கிரிகுடிகடிதுவரக்
காட்டுமென்றலத்தருமனைக்கடிதுபற்றியிருகாலினுமுறப்
பூட்டுநனைமிட்டுவரமானனொடுமப்பணிபுகன்றிதிதயால். (உசு)

என்றவனையேவியயல்குழந்தவரைநோக்கியுயர்சனயன்மால் [ற்
வன்றொழிலையல்லதினமுற்றிலர்கன்சாத்தியயவ்வாணிமகன்பா
சென்னுடன்விவேகனொடிணக்கவுளளோவொருசிரத்தைமகனம்
மென்றளிர்டிச்சிதுமியின்னுளனென்றிற்றினிலக்கவரிதோ. (உசு)

பேதையவளைப்பெறுசிரத்தையமுனுஞ்சிலர்டிடிச்சுவர
வே, போதவிடுவித்துமுளன்னவடனக்கிடர்புகுத்திலுயிர்தன்
காதன்மகளுக்கிதுமகீர்த்திமகளாலுமொர்கணப்பொழுதிலே
யேதம்வினைவிப்பனவளைக்கொணர்மினென்னருகிலென்றுரை
செய்தான். (உஅ)

விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்-சுசக.

கரு-வது, மித்தியாதிட்டிச்சருக்கம்.

அறுசர்க்கழிநெடிநெடியாசிரிய விருத்தம்.

விப்பிரமையென்றோதுமென்கொடிகுநன்குடையவஞ்சிமிச்சா
திட்டிக், கப்பணிசென்றுரைத்தலுமேயம்பொன்மணிச்சிலம்
பார்ப்பவரணத்ததோ, டொப்புறுஞ்செஞ்சிறடிபேர்த்தோதிம
த்தின்பெடைநடைகண்டொதுங்கவானின், மைப்புயன்மின்னெ
னத்துவண்டுமருங்கொசியவரும்பொழுதிம்மாற்றஞ்சொன்னான்.

மின்னனையய்கெடுநாளாய்வேத்தவையிலவந்திலன்யான்
வென்காதெய்தி, மன்னனையங்கெடுநற்கைமுகிழந்தாலுமுன்
போலவருகவென்றே, யென்னையுமாதரித்தழைப்பன் கொல்லோ
வென்றுரைத்தகொற்கேட்டினங்கொம்பன்னான், பொன்னனை
யாய்நின்னமுகுகண்டுமுண்டோவுருகாதபுருடென்னான். (உ)

சதுரைசெய்தவடனைப்பார்த்தென்னமுசையிக்குவதுனக்கியல்
போவென்ன, லோதுமுனமன்னவன்செய்வரிசையினுற்காண்டி
யெனதுன்மையென்று, மாதுல்லான்விப்பிரமையின்னருமிச்
சாதிட்டிமயிலேகங்கும், போதுதுயின்நிலைகொனெறிநெமாறி
நடப்பதென்னோபுகறியென்னான். (ரு)

விசைமலர்ப்பைக்குழற்றுதியவ்வரைசெய்திடக்கேட்டமிச்சா
திட்டி, யொருவருக்கோர்மனைவியராமலர்க்குமிரவிழிதுயிலாது
லகிலுள்ள, புருடெனுமெல்லவர்க்கும்பொதுமனையயவரவர்
பாற்புணர்ந்துகடி, வருவினையேற்கிரவிதென்னுமபகலிதென்று
ந்துயில்வதற்குவருமோவென்னான். (ச)

அன்னசொற்கேட்டவளரசநர்க்கத்தொழில்சம்மதங்கொலென
வன்னமன்னான், மன்னவனைவற்பணியான்மற்றவையான்புரி
வதன்நிவரையாச்செய்கை, யென்னதியற்கையினலவென்றிது
ரைத்தானாகிமதிறைவனல்லாற், பின்னருநின்னலம்புணர்ந்த
பேரெவரென்னுள் தற்கப்பேதைசொல்வான். (ரு)

இரதீபதியதன்மனோடுகாபனவன்மகன்கலகனியலாங்காரன்
றருசுதனாகியலாபன்மகனிடம்பணிடம்பனருடனையன்மானன்
விரவுமதன்மச்சரசங்கற் பனைத்தகையபிரவித்திமாதின்
மரபில்வருமனைவருமென்வனமுலையினிடைப்புணருமகிணசென்
னான். (சு)

என்றலுமேவிப்பிரமைபிரதிமுதன்மனைவிபாங்கிருப்போர்
தங்கள், வன்நிலைவருளைப்புணர்மனத்துறுப்பங்கவர்க்குநின்

பால்வாராதோதான், பொன்றிகழும்வனமுலையாயென்னுமுன்
னவ்வவர்தம்பழவைமாரு, மொன்றியெனைப்புகழ்வர்மற்றென
வகற்றிலவர்க்குமுண்டோலுற்றமென்றான். (எ)

கலி விருத்தம்.

இவ்வாறுளிப்பிரமையென்பவனொடோதிக்
கைவால்வனைப்பணிகலிப்பவெதிர்விசிப்
பொய்வாசகம்பலபுகுந் துவினையாடுஞ்
செவ்வாயிதழ்க்குநிறகைப்பிடைதெரித்தே. (அ)

தகரக்குழற்றொடைசரிந்ததைமறித்தும்
புகுதப்பினைந்திடுதல்போலொருகரத்தாற்
சிகரத்தனத்தினிடைசேருமவர்தங்க.
ருகிர்தைத்ததிற்பலர்கேணுடவெளியிட்டே. (க)

பட்டாடைகொண்டிலகுபாநாதிகேச
மட்டாய்மறைத்துமிகவாடைமணம்விசக்
கட்டாரைவேல்களிருகாதினுமடர்ந்தே
நெட்டாவிபுண்டெனையர்நெஞ்சையுமிழ்க்க. (க0)

திலதத்திருக்குறிதிருத்துதுதலாலு
மிலகப்புருமெனுமிந்நரசிலையாலு
மலருற்றவாண்முகமயக்குமியலாலு
முலகத்திலயாவரையுமுள்ளுயிருருக்கி. (கக)

வந்தானெடுஞ்சபையின்மாமோகமன்னன்
செந்தாமரைப்பதம்வணங்கிறைசெந்தூங்
கொந்தார்வனத்திலுறைகோலமயிலென்ன
நந்தாவினக்கமெனநண்ணியெதிர்நின்றான். (கஉ)

நின்றோரோக்கியவனெஞ்சுகளிகூர்
நன்றாயிருந்தனகொணனிதுவரைக்கு
மென்றானின்னன்புளவெனக்கினிதின்வைகுங்
குன்றதவாழ்விதுகொல்லெனவுரைத்தே. (கங)

நிறந்திகழும்பிடுநெய்யெனையினைக்கச்
சிறந்தனனெனத்தெரிவைசெப்புமுனமோகன்
புறந்தனிலிருக்கினுமொர்போதுமெனுனத்தே
மறந்திலனைப்பதெங்ஙன்வஞ்சியுனையென்றே. (கச)

கடிமேவுகஞ்சநிகர்கைத்தளிர்பிடித்துத்
துடிமேவுசிறிநிடைதுணைத்தனமழுந்த
மடிமேலிருத்திமணிவாயிதழ்சுவைத்தேதார்
கொடிமேவுகின்றதோருகோடெனவனைத்தான். (கரு)

மதுரித்தமென்சொலிளமானையிந்நாயான்
முதிருற்றழப்பினுமுருக்கினையநின்வா
யதரத்தெள்ளாரமுதருந்தியபின்மீட்டு
மெதிருற்றதாலினமையின்பமெனக்கென்றான். (கசு)

முருந்தாரும்வெண்ணகையம்மோகன்மொழிகேளா
வருந்தாரணிக்குளுநதாகமிதனுடே
பொருந்தாதகொங்கைகள்புடைத்தெனதுமார்பக்
திருந்தாலுமங்கதுகொடென்னபயனென்றான். (கௌ)

அவ்வாறுரைத்தவளழைத்தபணிமென்னே
யிவ்வாறெனப்புகலுமெல்லையில்விவேகன்
மெய்வாணிதன்மகளிடத்தின்விடுதூதாய்ச்
செவ்வாயொர்சததுவசிரத்தைசெலுற்றான். (கஅ)

அன்னானின்னெதிரியானபொதுமாதென்
நிர்நானிலத்தவரிசைப்பதுவுமுண்டாற்
பின்னாமலர்க்குழல்பிடித்தொருகணத்தம்
மின்னானைவெஞ்சமணின்விட்டிடுதியென்றான். (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்தமொழிகேட்டலுமேயனையசிரத்தையைக்கொணர்வதரி
தோமற்றுன், சிந்தனையினினைத்தபடிதிரிபுலனத்தினும்புகுந்த
தெவ்வரென்போர், தந்தமனைவியர்தமையுந்தருகவிங் கென்று
ரைத்தாலுந்தந்துவந்து, முந்தடிமைத்தொழில்புரியாதொழிவே
னெனென்னுமென்முயற்சியென்றான். (உ0)

சுகத்தோடொப்புரைக்குமென்சொற்றோகைநல்லாளனைய
மொழிசொன்னவாயை, முகத்தோடுமுகம்பொருத்திமுத்தமிட்
டுக்கொண்டுநெடுமோகவேந்தன், மிகத்தோடுபொருவிழியாயன்
னவனைகொணர்ந்தால்விறல்விவேக, எனத்தோடுவளர்சமதிய
வட்குமிடரிழைத்தததுவாகுமென்றான். (உச)

கூஉ

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அப்பொழுதிற்பொருக்கெனவாங்கவன் மடிவிட்டெழுந்து
பெடையன்மன்னான், கைப்பதுமமலர்முமிழ்த்துக்காவலனை
விடைகொண்டுகடிதேனகிச், செப்பரியபுத்தனங்காபாலிகனுஞ்
சமணனுமுன்செல்லாநின்ற,வொப்பருமந்நெறிபுகுந்தப்பினிதை
மகடனைக்கவந்தற்குற்றான்மன்னே. (உஉ)

மித்தியாதிட்டிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - சுசுந.

கூக- வது, சிரத்தைபோக்கிடைபூற்றுச்சருக்கம்.

—)(—)

கலிலிருத்தம்.

நேருவவுஞ்சருமந்நிலிழியானும்
பாருவவுபூசைபலவைபங்கியதொன்றைச்
சாரும்வகையென்னமலர்வாணிமகடன்பாற்
சேருநெறியிற்புகுசிரத்தையைவளைத்தார். (க)

முற்றும்வினையிக்கணமுடித்துமெனவுன்னிச்
சுற்றுவடர்த்தினியதேகாகையனையானைப்
பற்றுவமெனப்பகர்வர்பாய்வரெதிரேவந்
தெற்றுவமெனக்கடிதெழுந்தனர்தொடர்ந்தார். (உ)

மோகன்வரவிட்டவர்முருக்கும்வினைதன்னு
லேகுநெறியிற்றளரிலங்கிழைநெடுங்கான்
மாகடலினுற்றலைமரக்கலமுமானு
னாகமடர்க்குழையுநான்மதியுமொத்தான். (கூ)

துண்கொடியுருங்கொடியுபுரமொடுந்தாட்
கிண்கினியரறிவகேர்த்திமகனென்னு
மெண்கொடியபாதகியிலங்கிழைசிரத்தைப்
பெண்கொடியமலர்க்குழல்பிடிக்கவரலோடும். (சு)

பத்தியெனும்யோகினிகள் பார்வையருளாலு
மத்திறலுடைத்துணையறத்தின்வலியாலுஞ்
சுத்தைமகளக்கொடியவஞ்சகிதொடாழு
னோத்தியலும்யோகியருளத்திடையொளித்தான். (ரு)

சிரத்தைபோக்கிடைபூற்றுச்சருக்கம்.

கூக.

குழையாவன்னெஞ்சியவன் கூந்தலெடுமுன்னே-
யுழையாதரிப்பவருளத்தினிடையற்றான்
பிழையாமியற்கையற்பிடிக்கினுமுருதா
ரழையாமலும்புகுவனபுடையர் தம்பால். (சு)

ஊயுறுநெடுங்கனவின் மாந்தியையேநாக்கிக்
கையுறவரும்பொழுதுகண்டுயிறுந்தேதார்
கையுறுமியற்கையெனநற்கொடிவிலங்கப்
பொய்யுறுமடக்கொடிபுலம்பியவனினுள். (சு)

நீயவர்தனித்தனிசிரத்தையவடன்மேற்
பாயவெருளுற்றினர்பனிப்புயலின்மன்போன்
மேயமயிலக்கணம்விலங்கியதுநோக்கா
மாயமிதுயாவர்செய்தவஞ்சனைகொலென்றே. (அ)

நாடியவனெங்குநடந்திடினுலங்கே
கூடியொர்க்குளத்திடையொணர்ந்திவிடென்னு
வோடுவெருந்தரையொருத்தருணராமற்
றேடுவர்மயங்குவந்தியங்குவந்திகைப்பார். (கூ)

புத்தலெருதிக்கிடைபுகத்திகழ்கபாலக்
கைத்தலனுமோர்புடைகலக்கவொருபக்கத்
தொத்தசமணன் செலவகீர்த்திமகளோர்பாற்
சுத்தைமகளைத்தனிதொடர்ந்திடுமவ்வேலை. (கூ)

அங்கனையர்கைவசமதாயினள் சிரத்தைப்
பைங்கொடியெனத்தகையன்பாஷண்டர்தம்பால்
வெங்கனெடுமோகன்விடமேனினளென்பா
ரெங்கனுமிடம்பன்மகனெய்தவுரைசெய்தான். (கூ)

அவ்வரைபடர்ந்துலகனைத்துமெழுவோடு
மெவ்வயினிருந்தவருமவ்வரைமெய்யென்றே
செவ்வியருளத்தலர்செவிக்குருதுழைத்தார்
வெவ்வழலினுற்றசுடர்வேனுழைவதென்ன. (கூ)

வேதக்கடும்பகைஞர்மெல்லியலைவவ்விப்
போதக்கடுந்துயர்புகுத்தினர்களென்பார்
நாதச்சிலம்புபுனைநங்கையவன்செம்பொற்
பாதத்தினுந்தோபடுத்தினர்களென்பார். (கூ)

செல்லாதபெண்கொலையெய்ச்சிறிதுமஞ்சா
ரெல்லாரும்வன்கணிரக்கமிலென்பார்
நல்லாண்முனைக்கவரிநாணுடையனன்றோ
கொல்லாமுருயிர்கொடுத்திவனென்பார்.

(௧௪)

சாற்றுமவடன்னொடொருதாயர்தம்வயிற்றிற்
ரோற்றுதருமன்றொடுசொல்லுவர்கொலென்பார்
மாற்றமதுகேட்கிலினிமற்றவனுமந்தோ
வாற்றருமிடர்க்கடலுனாழந்திவனென்பார்.

(௧௫)

கன்னேருநெஞ்சினர்கடுந்துயரிழைக்கப்
பொன்னேயுனக்கிதுபொறித்ததுகொலென்பார்
தன்னேரிலாதமகன்சாந்தியிதறிந்தா
லென்னேயிழைப்பவனிறந்தொழியுமென்பார்.

(௧௬)

துவர்வாய்மடந்தைபடுதன்பமிதறிந்தா
லவடாயெனும்புனிதையாற்றுவன்கொலென்பார்
தவனாரவிந்தைமுகடன்னேநம்விவேகற்
கெவதுசென்றினிமிணக்குமவனென்பார்.

(௧௭)

கண்டவனிருந்தெனையர்வந்தவர்கடும்போர்
விண்டவர்சொல்பொய்யலதுமெய்யிதலவென்பார்
பண்டையரிபத்தியருன்பார்வைதுணையுண்டா
லண்டவெனிரேதாவொருவரங்கவனையென்பார்.

(௧௮)

இலக்குவனிருப்பவனுமேகவயனீக்கிக்
குலச்சனகியர்க்கும்வருகோவிலைகொலென்பார்
மலர்க்குமுலிவட்கனையவாறுவரினீரைந்
தலைக்கொடியர்பேறவர்தமக்குமவருமென்பார்.

(௧௯)

சிரத்தைபோக்கிடையூற்றிச்சருக்கம் முற்றித்தம்.

ஆட விருத்தம்- ௬௮௨.

௧௭ - வது, சாந்திச்சருக்கம்.

— ௦௦௦ —

கலி விருத்தம்.

இந்தவகைபற்பலரியாவருமிரங்கிச்
சிற்தைதடுமாறவுரைசெய்துவருபோழ்தி
னந்தமில்பெருங்கருணையானுறையுமன்னாள்
சந்ததியெனத்தகையசாந்தியதுகேட்டாள்.

(௨)

ஆயமொழிவெங்கனவினாருயிர்வெனும்பித்
துயவன்விழுந்தனார்வயத்தனடித்தான்
காயமுநடுங்கின்கலந்தினன்மலங்கிப்
போயவுயிர்வந்தனும்பலுதுகின்றான்.

(௨)

செ. வேறு.

அன்னையேயோங்குமறத்தின்பெருந் துணையே
பொன்னையோர்க்கும்பொருத்தும்புனமயிலே
தன்னையேயன்றித்தனக்குவமையேறில்லா
வுன்னையோன்பிரிந்திங்கோர்பொழுதுமுய்வேனோ.

(௩)

நானமுனராக்குறவர்காற்றமுடைக்குடிவிற்
போனதொருநாகியெனப்புல்லியர்தங்கைவசமாய்க்
கானவர்தஞ்சிதூரிந்கட்டுப்படுமானு
மினர்மனைவாய்க்கபிலையீற்றுவும்போன்றனையே.

(௪)

முன்னுமயனேமுதலாயவானவர்க்கு
நன்னுன்மறையோர்க்குஞானியர்க்குந்தாபதர்க்கு
நின்னுன்முடித்தலின்நிர்க்கியவர்க்கினியமம்
பொன்னுன்வனையாதபுடனமொப்பாக்கினையே.

(௫)

தியோடுவமையொப்பார்திண்டிச்சிறையிலவைக்க
நீயோபொறுப்பாயுன்னெஞ்சோதுயமுக்குந்
துயோர்கடாமுமுனைத்தோற்றனரோவன்னைய
மாயோகியர்தம்மனத்தைவிட்டுநீங்கினையோ.

(௬)

தங்குதிருத்தெய்வத்தலத்துந்க்குவனத்தும்
பொங்குபுனற்றடத்தும்புண்ணியதீர்த்தப்பற்றந்
மங்குறவந்தண்ணார்மலையிடத்துமவைகிரிவை
யெங்குமுலாவிரவின்னமுனைக்காண்பேனோ.

(௭)

என்றுபலபன்னியினவிற்ப்பிணிப்பற்றலே
கன்றயருமாபோற்கலங்கியந்தக்கள்வர்தம்பாற்
சென்றவொருதாயுமுய்யாடியினிண்டையோனும்
பொன்றியவட்காண்பனங்குப்போயென்றிவைபுனன்றான்.

அவ்வுரைசெய்தாள்பாலுத்திருந்தற்கருணை
மைவியினீர்துடைத்துமார்புடுறவனைத்து
வெவ்வியபொன்மேனிவெதுப்பில்வரும்மேவரவகற்
யில்வரைசெய்தன்னுளிரியமுறத்தென்றினவாள்.

(௮)

ஷ. வேறு.

அடர்ந்தவன் றுயர்விரியநற்குறி
தொடர்ந்துனக்கெய்துமேல்தாருநீன்விழி
யுடன் திருப்பருவமுமுனக்குடிபுடன்
விடந்துடிக்கின்றதின்கெனக்கும் பர்த்தியால்.

(க௦)

ஆதலாலரிவைநின்னன்னைக்காங்கொரு
திதிலா திருப்பதுதிண்ணமன்றெனிற்
கோதிலாதவட்கொருகோளிழைத்திட
வேதிலாநினைக்கினுமெய்தலாருமோ.

(க௧)

தாயினுமினியவர் தமக்குந்திங்குசொல்
வாயினர்நம்மையிவ்வருத்தங்கண்ணுறத்
தியினும்வெவ்வுரைசெப்பிவெவ்வுரை
நிமினுமெய்யெனநெஞ்சிற்கோடியோ.

(க௨)

திருந் துணர்வின் நிழன்சேர்ந்தவவ்வுருப்
பொருந் துவென்பளிங்கன் னபுந்திப்பேதைந்
கருந்திரள்விடத்தினுங்கடுஞ்சொற்கூறிவி
ணிருந் துயருழந்திடவெனையுங்காண்டியோ.

(க௩)

தூயவர்வைகிடந்தோறுஞ்சென் றுநின்
ருயவளிலனென்றதுகட்பாஷண்ட
ராயவரிடத்தும்போயயலொளித்தன் னுர்
வாயிடைப்பல்கிடுமாற்றங்கேட்டுமால்.

(க௪)

அவ்வவர்மொழியினின்னன்னையாங்கவர்
கைவசமானதுங்கையுருகதுந்
தெவ்வருந்கஞ்சியெசென்றுவைகின்
ளிக்விடத்தென்பதும்யாவுந்தேறலாம்.

(க௫)

ஏகுதமவ்விடமெவற்றுமென் றுரைத்
தாருலந்தவித்தனளையன் வாய்மையாற்
கோருவஞ்சிநிதிடர்குறைந்தெழுந்தாயின்
போகுதமவ்வயினென்றுபோயினர்.

(க௬)

கருணையுஞ்சாந்தியுங்கலந் துபற்பல
திருந் தித்துறைகளுந்தேவதானமுந்
தருவனச்சுழலுந்தவஞ்செய்வோருறை
யருவரைச்சாரலுமணுகிரோக்கினர்.

(க௭)

அவ்விடந்தோறுந்தன் னன்னையின்மையால்
வெவ்விடர்க்கடறனின்மீட்டிவீழ்த்தவன்
செவ்வியகருணைமுந்தேந்தித்தோவுரு
திவ்வணம்மெய்யுந் தோருவான்.

(க௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

தருமம்புரிவோரிடத்துஞ்சுதுர்வேதியர் தம்பாலுந்
திருமந்திரங்கன்முதலாஞ்செய்துமேவோர் தந்திறத்தும்
விரதம்புரிவோராய்நும்மேவன் விமுதலாகியபல்
கருமம்புரிவோர்கண்ணுங்கொன்தொழியுங்கலங்கும்.

(க௯)

தன்னேரில்லாப்பிரயந்தன்னைத்தாமென் றுணர்வோர்
முன்னேபுருநன்னெறிசேர்முனிவோரகத்துஞ்ஞொன்று
மென்னேயுன்னைக்காரணென்குந்நனையோவென் றுங்
கன்னேர்வனென்குந்நனையுக்காரியோவென் னும்.

(௨௦)

இவ்வாறயர்வாடன்பாலிங்கிள்ளுணையென் னு
மைவாள்விழியான் கண்ணீர்மலர்க்கையாந் துடைத்துந்
செவ்வாய்மழலைக்கிளியேசெந்தைகிநிழந்தெனியர்
தொவ்வாவெஞ்சொற்புகல்வதொழிவாயென்ன மொழிவான்.

(௨௧)

துன்னர்வலிகைம்மிகலாற்றோற்றத்தொளித்துச்சுருப
நன்னுமகன்பக்கலேனாவிடத்தினைநன்றன் னுந்
மின்னாவர்தம்பாலோமேலோரெவர்தம்பிடனோ
வன்னான்புருகாநின்றான் துபின் னறிதற்காமால்.

(௨௨)

சாருவாகன்புத்தன்சமணன் காபாலிகனென்
ரோருந்தியனினையோருமழநம்முருவமொளித்துப்
பேருவோமேலணையார்பேசுமொழியாற்சிரந்தை
சேருமிடனீதென்றேதேறலாகுமென்றான்.

(௨௩)

இத்தன்மையினிற்றேற்றியிளங்கொம்பணையாருடனே
மெய்த்தன் னுருவங்கரந்தமேலப்புறஞ்செல்லேலைப்
பித்தன் கொல்லோமற்றோர்பேயேகொல்லோவென்னக்
கைத்தநெறியுடொருவன் கண்ணிற்காணினின்றான்.

(௨௪)

அங்கம்படருந்திராவழுக்குஞ்சிக்குநாசிப்
பங்கம்புருவென் வாயும்பறிக்குங்கேசப்பண்புந்
தங்குந்ருவாணமுமோர்தடக்கைப்பிரம்புமபிவித்
தொங்கல்பிடித்தகாமுந்தொல்லப்பாசிப்பல்லும்.

(௨௫)

க௭

படிமென்மெல்லவைக்கும்பதமும்பாழாநுதலு
நெடியதிண்கருகிருநீலக்கரிபேரூநிறமுந்
துடிமெல்லிடையானைக்கித்துவெக்கிபுடஞ்சிறகோ
ருடல்கொண்டதுவேயனையானிவனுந்நன்னலோடும். (உச)

மானேசார்திகேளாய்மாமோகன் றனேவ
ருனேபுரியுங்கொடியசமணனென்பான்சண்டாய்
தீநேரிவன்வாய்மொழியாற்செய்கைதேர்துமென்னு
வானேர்கருணையவளோடப்பானின்ருளிப்பால். (உ௪)

சாந்திச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - எ0௯.

க௮ - வது, சமணனாதிபர் சருக்கம்.

—❖❖❖❖—

அவசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்தகைச்சமணனென்பானடியினைபரவித்தன்பாற்
சித்தமொத்தன்புகருஞ்சீடர்தம்முதத்தைநோக்கிச்
சத்தவாரிதிருழ்வைப்பிற்றகுதிகம்பரசித்தாந்தத்
தொத்தமர்மத்தநீதியுரைத்துவானினையொன்னான். (க)

அவிசொரிந்தனவிலவேவ்வியாற்றுதுமெனவுனுண்பப்
புவிமிசைப்பசவைக்கொன்றுபுன்றொழிலியற்றந்தியோ
ரெவரையுமிகுநுகாணிவிருவிழிபுதைத்துத்திங்கு
நவின்மறைதுழைவுறாமனஞ்செவ்சேமஞ்செய்தும். (உ)

திகிரியுஞ்ஞலவேலுஞ்செங்கையிலேந்திக்கொல்லுந்
தகைபுரிதெய்வத்தங்கடங்கையிசுந்துபின்னும்
வகிர்ச்சடைமுடித்துனோரைமற்றுநீற்றணிவோர்நும்மைப்
புகலுஅமக்கமாலைபுனைகுலோர்தம்மைநீத்தும். (ங)

அலமாலெவைக்குஞ்செய்யாவியிஞ்சையேபரமதன்ம
மிலகுமெத்தலத்துமென்னுவெண்ணருஞ்சுவகோடி
புலகினுள்ளவையெல்லாநம்முடிரொப்பவுன்னியாவுந்
கொலைசெயாநியமஞ்செய்யுங்கொள்கைமேற்கொண்டுபின்னும்.

மெய்யுறமாகற்றாலுமென்புந்நனின்முழ்காமற்
கையுறமயிரொவ்வொன்றாக்கனைந்நறிக்காலின்வைகி
மையுறவறம்போதிக்கும்வாமனூல்வழாதுநம்போற்
செய்யுமாஅடையாற்கென்னுந்நித்தியாதுவகிலென்றான். (ரு)

அவனதுசொல்லச்சீடனுங்கவன்நன்னேரோக்கித்
தவம்வரவர்க்குத்தக்கதக்கதென்நுணர்வுமுற்ற
புவனியிலெவரும்போற்றிப்புத்தமுவைதிகத்தைவாளா
விவணிகழ்ந்துரைத்தான்நெருநிலையிலாவடிசுட்கென்றான். (க௧)

என்றலுஞ்சிற்றெமய்தியிவன்நனைக்கவாந்நுபற்ற
வன்றிறற்சிரத்தையிங்ஙன்வருகெனச்சொல்லலோடு
நின்நறந்கருணையஞ்சிறஞ்சகம்புலர்தாளீன்ற
தன்றிருத்தாய்கொலென்னுச்சார்தியுந்நுணுக்கமுற்றான். (க௨)

ஆயிடைவிகடவேடமாய்க்கருந்நுகின்மேற்போர்த்து
வாயிடைப்பிறையெயிற்றுள்வந்தனம்மதுவிலசாந்தி
தாயிவளல்லென்னுத்தாமதச்சிரத்தையெயென்
றோயுஅங்கருணைகூறவுளத்துஅமையந்தீர்ந்தே. (க௩)

தரும்பெனுஞ்சார்தினோக்கிக்கருணையெக்கனகந்தாது
மிரும்பும்பொன்னென்நல்போலவினியவென்றுக்குமிந்தப்
பெரும்பிறையெயிற்றுப்பேழ்வாய்ப்பெண்ணுக்குஞ்சிரத்தை
யென்னவரும்பெயரன்றோரும்மையங்குநர்செய்ததென்றான். (க௪)

தாமதச்சிரத்தையன்னுந்நனைச்சென்நுதழுவலோடுங்
காமமங்கவன்பாலெய்திக்கடுஞ்சமணினிதென்நற்ற
மாமதத்தவனுமெய்தமற்றநற்சார்தியோடு
மாமெழிற்கருணையப்பாலவரைவிட்டகன்றவேலை. (க௫)

கலிநிலைத்துறை.

தங்காலேபர்த்துத்தாலபலம்போற்றலைமுண்டித்
தங்காயத்தேதமென்னுவராதையதுபோர்த்துப்
பங்காமோர்கைப்புத்தகமேர்திப்பலிநல்காய்
நங்காயநங்காயெனமனைதோஅநவிலவுற்றே. (க௬)

வருவானைக்கண்டிங்கிவனாராமயில்போலுங்
கருணையென்றேசார்தினினைவக்கடுமோக
னருள்குடும்போர்ப்புத்தனிவன்நன்னருகையா
மிருவோரும்பிற்செய்கைதெரிப்பாமெனநின்றான். (க௭)

அக்காலத்திற்றன்னயலேவந்தடிதாழத்
தக்கார்குழச்சவுகதநூலின்நகைசொல்லப்
புக்கான்மோகன்புன்றொழிலென்னப்புகல்செர்திக்
கெக்காலத்தம்பெய்திடுநெய்போலிவைசொன்னான். (க௮)

புத்தியினெய்துமெப்பொருளுந் தண்புனலோட்டத்
தத்திறமுந் தீபச்சுடரும்போன் றவைதோன்றி
நித்தியமின்றியடிக்கடி மாயுநெறி நப்பா
தொத்திடெய்யாவும்புந்தியல்லவே லுருவுண்டோ. (கச)

ஒளியுறுப்புந்தியக த்துளவாயினுமுருவம்போல்
வெளியுறுமங்கதனிற் பொருள்யாவும் வெளிப்பட்டே
தெளிவுறுப்பலவாசனையாலிவைதருங்கா
லளவுறுப்பலவாபதலான்மற்றவையன்றே. (கரு)

பற்பலவாசனையும்கிடையத்தின் பண்பும்போ
யற்புதமாகியபுந்தியொழுங்கயல்கைவின்றி
நிற்பதொர்தீபமெனத்தலைநிறுவுதனிகரில்லா
முற்படுசவுகதசித்தார்தப்பொருண்முடிவென்றான். (கங)

இவ்வகையன் னுனோதியசொற்கேட்டெதிர்தின்றோ
ரவ்வவர்யாருமவ்வகைநன்றென்றப்புத்தன்
செவ்வடிபெண்சீசெவ்வழியங்கேடிகழ்கோலக்
கைவருபிலிக்குண்டனவன் றன்கண்ணுற்றான். (கச)

முன்னேவந்தப்புத்தனையன் னுன்முகநோக்கி
யென்னோர்வாராயொன்றுவினுவற்கெனலோடுந்
தன்னேரில்லாச்சவுகதன் வெங்கடசமண்முடா
வுன்னோர்யானோவெய்துவனென்றேறுபுரைசெய்தான். (கஅ)

முனிவுற்றிவ்வாரோதியவன் றன்முன்வந்துன்
சினம்விட்டிங்குச்செப்புகநின்சாத்திரநீதி
வினவற்குண்டே லுத்தரமென்னுமெய்க்குண்டன்
நனையப்புத்தனவ்வுரையென்னேசாற்றென்றான். (கக)

இவ்வாறிவ்வாறிவ்விருவோருமெதிரிட்டே
யொவ்வாவொவ்வாவெஞ்சொலுரைத்தங்குறைபோழ்திற்
பெய்வானத்துடொள்ளொளிமின்போற்பிறழ்விரக்
கைவாள் கொண்டோர்திவிடமன் னுன்கண்ணுற்றான். (உ௦)

செத்தவரென்பணிமலைபுனைந்துகிரத்துடே
மத்தமெருக்குவனைந்தெரிபொங்குமயானத்தே
மொய்த்திடுவெண்பொடிபூசுநெடுந்தலைமுடையோடோர்
கைத்தலமேந்திவருந்தகைபற்பலர்கண்டஞ்ச. (உக)

குண்டலமேல்வளைவென்பிலணிந்துகொடுந்தே
லுண்டகளிப்பின்மயுக்கின்மயங்கியுளஞ்சோரக்
கண்டலமந் துசெவப்பரடப்புறுகாலோடும்
விண்டசொலுத்தமொறிடவங்நனமேவுற்றான். (உ௨)

அங்கவனவ்வயினெய்துழிநோக்கினரையுற்றே
யிங்குவன்வெய்யகபாலிகனென்பவனெயென்னுத்
தங்களுள்த்தினுணர்ந்தெதிர்சென்றயல்காரந்தேயல்
வெங்கணனைச்சமணன்னிதுமுந்தினினுவுற்றான். (உ௩)

கரதலமுற்றகபாலவென்வாய்மொழிகாதுட்கொண்
றையசெயவல்லையெனிற்புகலீமமுருப்பெற்றே
வருவதெனப்பிணையேடமுமிங்கிதன்வருபேறுந்
தருமமுமுத்தியுமெவ்வகையவ்வகைசாற்றென்றான். (உ௪)

அவ்வுரைசெய்தவனுக்கெதிர்மாற்றமவன்சொல்லா
னிவ்விததங்காபாலிகமென்பதெனக்கன்பாம்
வெவ்வயிரவனுயர்தெய்வதமத்தகைமேலோற்கே
செவ்வயினர்ப்பிதமாகவியைந்திவைசெய்வேமால். (உ௫)

என்பொடுவெண்டலையோடுதரித்தழலிகொட்டின்
வன்பொடிபூசியதற்குளிருந்துபவாசஞ்செய்
தன்பொடுமாயிரவமெனுமோமமமைத்தாங்கே
முன்பலியிட்டொருநரணிலாவுன்முறைவாங்கி. (உ௬)

மாமதுவாலசொரமமைத்ததைதவன்றிவா
யோமுகத்திடையாகுதியீர்துபினுதரத்தி
யாமதனுக்குமதுப்பெய்துவெண்டலையகலோட்டி.
னேமுறவுண்டுகளிப்பதுபாரணமெனலாமால். (உ௭)

இங்கிதுவன்றியுமோர்மனிதன்நனையிகல்வானா
னங்கடவுட்கெதிர்கண்டமுத்தொலிராதிக்கச்
செங்குருதித்தகைகொண்டேயர்பூசனைசெய்கிற்கு
மங்கதுவயிரவமாவிரத்ததியலமென்றான். (உ௮)

இம்மொழியைக்காபாலியியம்புமுன்னிருகையாற்
றம்மிருகாதைச்சமணனுமப்புத்தனன்னுஞ்
செம்மியடிக்கடிதங்குருநாமஞ்சிந்தித்தே
கைம்மிருகோரக்கண்டகனுக்கிதுகமுவுற்றான். (உ௯)

அழகீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

சுதொருவிரதமென் றியாவடுவன்மையா லீப்
பாதகன் னுற்செய்யப்பணித்தனந் தப்பாவி
போதனைபுட்கொண்டென்னேபுரிந் தனைகெடுமையென்ன
வோதனைன்சமணன்புத்தனைன்னைவெயாக்குமென்றான். (க௦)

என்றலுங்காதபாலனெரிவிழித்தெம்பிரானை
குன்றவில்லையச்செஞ்சோதிக்கொழுந்தமுச்சுடர்க்குண்ணனை
நன்றறிவிக்குமெங்கேகான் ஞானசேகிதனைப்பொல்லா
வன்றிறப்பாவியென்றல்வழக்கன்றென்றினையசொன்னான். (க௧)

நங்குருநாதனின் பறயக்குமவ்விரதஞ்செய்யு
மிங்கெனக்கியன் றிடாதெவ்வுலகத் துழிண்டோ
சங்கரனெடுமெத்தேவர்தமையுமீண்டழைப்பன்வானிற்
றிங்கன்செங்கதிர்மீன்செல்லுஞ்செவ்வையுந் தடைசெய்வேனான்.

நீரினாலுலகம்யாவுக்ப்புனன்னநீரை
யோரிறைப்பொழுதினன்புனலெனாஞ்சென் னுரிள்வன்
பாரைவிண்ணுக்கிவிண்ணைப்பாராக் குணிப்பன்ல்லாற்
பேரதிசயம்பல்கொடியின்னரும்புரிவென்னான். (க௩)

சாற்றாமங்கவன்சொற்கேட்டசமணன்மற்றெவனெனின் பான்
மாற்றருமாயசெய்துவஞ்சித்திவ்விந்நரசாலன்
தோற்றுவித்தனென்றின்னசொற்றனன்சொற்றலோடுஞ்
சீற்றமுற்றழன் அகண்கள்சிவப்புறவவனைநோக்கி. (க௪)

சுநிலாவெம்பிரான் கொலிந்திரசாலஞ்செய்வான்
மாறிலாச்சிவத்திரோகிமலபங்கநாமற்றின்ன
கூறுமவாய்குருதிசோரக்கொய்தியான் பரிசுவிக்கே
பாஅசூழ்மயான் ததுன்னைப்பலிகொடுத்திடுவென்றே. (க௫)

கைத்துபுழுங்குபுத்தகணங்கள் கொக்கரிக்கமேகக்
கொத்திடிபிடித்தேதேபோற்குமுறிவாருருவியாங்கே
தத்தடிபெயர்த்துவந்துரார் தனைன்சம்மன்னஞ்சிப்
புத்தனைநடுக்கத்தோடுமெபொருக்கெனத் தருவிக்கொண்டான். (க௬)

அன்னவன் றன்னைப்புல்லியி னுசையேபுரமதன்ம
மென்னுமச்சமணன் றன்னையெதிருஅகபாலிசுன்
றன்னேநிந்தித்தகின்னைச்சுதியிற்புகுந்திவ்வானாற்
சின்னபின்னங்கனாகச்சிதைப்பதேதருமமென்றான். (க௭)

அனைபசொற்கேட்டபுத்தனையநின் னிரதநிதி
வினவுமித்தவத்தேதான்யா துவினம்பி னுமுன்மெபொருமற்
சினமிசுந்தனையனவிதீர்ப்பதுதருமங்கொல்லோ
வெனவிவையுரைத்தலோடுமெத்தவாருறையிலிட்டான். (க௮)

வாளுரைபுகுத்தலோடுமருட்கபாலிகன் றன்சிடர்
முளுநின்கோபந்தாழ்த்துமுத்திரம்மதத்துக்கெய்தல்
கேளெனவுரைத்தல்லெவனோடுமெக்கென்றாரணையர்கேட்பக்
காளவெவ்விடமெயன்னகாபாலியினையசொன்னான். (க௯)

அக்கணிபுனைந்துவெண்ணி றனிரந்தெருக்கலருஞ்ஞாந்
கைக்கபாலருமாய்வேடங்கங்காவர்தமைப்போற்பெற்றா
மெய்க்கவரியைப்போலங்கோர்மின்ன னுரின்பந்துய்க்கந்
தக்ககேதமுத்தியீதுசங்கரன்மொழிந்ததென்றான். (௪௦)

விண்டசொற்கேட்டவன் னுர்விரத்தராயினவர்க்கல்லாற்
கெண்டையங்கண்ணாரோடுகெழுமின்புறப்பெற்றோருக்
குண்டெனின்முத்தியாரேயுன்மையாய்க்கொள்வரிந்த
மண்டலத்தேதாரிலென்னவன்கபாலிகன்முன்சொன்னார். (௪௧)

உரைத்தவரவாய்மைகொளவுன்மையிங்கின்னநம்பால்
வரத்திலையிவர்க்கென் னுன்னிமன்னுகைக்கபாலனாங்கே
சிரத்தையவருகவென்றானென லுர்தன் றிருத்தாயைக்கொல்
கரைத்ததென்றெண்ணிச்சாந்திருணையோடலக்கனுற்றான். (௪௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மாண்டமார்நரென்பிடுவோர்புனைந்தகொங்கையு
நீண்டசேயரித்தடங்கனிவழுங்கபாலமும்
பூண்டருவமுஞ்சிலைப்புருசமுங்குருமாய்த்
திண்டுருவிராசுதச்சிரத்தையெய்தினாரோ. (௪௩)

அச்சிரத்தையெய்தலும்மடுத்தசாந்திருணையா
மொய்ச்சிருக்கும்வண்டினங்கன்மாமோதிடாதா
ரிச்சிரத்தையாதன்னியற்கிரத்தையாருமம்
மெய்ச்சிரத்தையல்லெவன் னுவிங்குதுன்பநிங்கினார். (௪௪)

அத்தகைச்சிரத்தையவந்தவன்சுழற்றொழாமுனம்
பொய்த்தசீடரைப்புணர்ந்துகொடியென்றபோழ்தின்வாய்க்
கைத்தலத்தவஞ்சிமெய்கலந்தனைக்கேவென்னார்
சீற்றநெக்குடம்பயர்ந்தொர்மாற்றமின்னசெய்யினார். (௪௫)

வேசைமாதரினுமனேகவிதவைமாதரினுமில்லைத்
தாசிமாதரினுமனேகர்யாங்கண்முன் றழிபுயபேர்
நேசலாவுமனையர் கொங்கைசேரினுஞ்சிரத்தைநீ
யேசுராதனைத்தல்போலுமின்பமெங்குமில்லையால்.

(சுசு)

என் றுபின் னருங்கபாலிதன்பதத்திறைஞ்சியே
நன் றுநம்மதத்திலின்பநன் றெனாயர் துவின்
புன் றொழில்செய்கின் றதின் றுடோக்குகின் றனம்மென
நின் றுமற்றவர்க்கிவ்வாய்மையின் னருந்கழத்தினர்.

(சுசு)

திருவருள்செய்தெங்கடமைதிர்க்கவேண்டுமின்னமென்
றுருகியுட்கனிந்துபோற்றியோதினாவ்வாய்மையேகட்
டருள்புரிந்துமந்திரித்தொடங்கையோட்டையேந்திவான்
மருவுமாமதுப்பெய்வித்துவாயில்லைத்தருந்தியே.

(சுசு)

பருகுதேதன்மிச்சிலைக்கபாலமோடுபார்த்தீர்
தொருவருக்குமெய் னுறுததும்பருக்குவாழிவாய்
வருவதன் றுபாசபந்தமரணமுப்புமாற்றுவதும்
மிருவருக்குமன்புனைந்தியாமலிந்ததென லுமே.

(சுசு)

தின்கபாலமதுவினைச்சிரத்தையுந்திவாங்கியே
பண்கள்போலுமின்சொலோதுபவளவாய்மடுத்தியா
லுன்களீதைதுகர்திரென்றளிக்கவாங்கியுற்றதங்
கண்களோடுளங்களிக்கமாந்திரின்னகழறினர்.

(சுசு)

பண்டனேகவேசைமாதர்பருகுதேதன்மிச்சிலையா
முண்டதாயினுஞ்சிரத்தையுதவுமிருதமதுவெனக்
கண்டதோவதன் றுவாரிகடையவந்தவமுனைதவா
னண்டர்நாமுமுண்டபோதிலாலகாலமென்பரால்.

(சுசு)

எதிருமிச்சிரத்தையின்சொலோதமெய்தியோகொல்செவ்
வதரமுற்றவாகியேகொலதனியற்கையேகொன்மா
மதரமுற்றிம்மதுவின்வாசம்வருளவாசம்விகியே
பதரியுற்றகனியையும்பழித்ததென் றுபன்னியே.

(சுசு)

பருகுதின் றநறவின்மேனிபரபரத்துவாங்கனித்
துருகியின்பலமிருத்தோமமுஞ்சிரக்கவென
யிருகரங்க்கொட்டிமற்றிதென்னவற்புதம்மென
வருகிருந்தேபந்தகைக்கவங்கொட்டலாடினர்.

(சுசு)

விழிசிவத்துவாய்வெருத்துவிண்டசொல்லுமங்கனே
தழுதழுத்தயர்த்துமேனிதலைசுழன் றுகி றுகி றுத்
தழலெழப்புன்னகைநகைத்தகங்கனித்துமுகம்வெயர்த்
தெழுவர் தட்டிவிழுவர்கெட்டவியல்பரட்டமிவெரால்.

(சுசு)

தியங்குதம்முணியைவதொன் றுசொல்வதொன் றுசெய்வதொன்
றியங்குகின் றநெறியராகியாவருந்கைக்கவே
மயங்குகின் றவிருவரும்தத்துமெய்ம்மற்றதுவிழ்
கயங்கன்போலமண்ணின்விழ்ந்துகண்ணுறக்கமெய்தினர்.

(சுசு)

கண் டியின் றவணையர்தன் மைகண்டவெங்கபாலிநர்
தொண்டரிங்குடம்பயர்ந்துசோரும்லீபாரொனத்
திண்டி றுச்சிரத்தையோடுசெப்பும்வேலைவெறிதெளிர்
தெண்ணுங்கவிருவரும்மெழந்துவந்திறைஞ்சியே.

(சுசு)

ஐயம்மதத்தினின்பமமருக்குமில்லையெனச்
செய்யவாய்மலர்ந்ததின் றுசித்தியாய்தெங்கன்பான்
மையல்கூரமதாமதுவினைக்குமுன்னநின்
கையதுவெந்ததென்னகலவியென றுகழறினர்.

(சுசு)

அத்திறங்கொன்றவழைப்பதருமையேகொலட்டமா
சித்தியும்பலிக்குநத்திறத்திலும்பர்மாதோ
டெத்திறங்கொன்மாதருமியைப்பி லுன்னிலெய்துவார்
முத்திறங்கொன்கிணமுயற்சியாவுமுற்றமால்.

(சுசு)

என் றுசீடருக்கவன் னிசைத்தல்கேட்டசமணர்கோன்
வன்றிறல்கொன்மோகமன்னவாய்மையேமலையா
சென்றிடுத்தகருமியின் றுதிரந்சிரத்தையே
லுன் றொழில்செய்தவனையிங்குறச்செயென்றிதோதினான்.

(சுசு)

அன்னவாய்மையவன் னிளம்பவக்கபாலியவனோன்
முன்னதாகவிட்டுநம்முயற்சியும்முடிப்பன
லின் னதான மனையன் புக்கிருந்ததானமென் றுதேநர்
துன்னதானகனிதநாலிடுதினென்னவுரைசெய்தான்.

(சுசு)

இலகுருண்டளிக்கணத்தியற்சிரத்தையைகிட
மல்கில்கோதிடத்திலெண்ணியாய்ந்துரைப்பன்யானை
பலவராடிகைத்திரன் பரப்பிரின் றவேலைவாய்
நிலவுமான னறையங்கனே டிவந்துகடினான்.

(சுசு)

கௌ

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அந்தமானெய்தலோடுமனையருண்டனிங்குநீ
வந்தவாறுபுகலெனமுன்மன்னன்மோகனனையாற்
றந்ததூதன்வினைபுரிந்ததருமனைக்கவர்துதாட்
பந்தமானதனையிடப்பணித்தல்வந்துபன்னினான்.

(௬௨)

ஆதலிற்கடற்புறத்துமப்புறத்துமறிஞர்கூழ்
மாதலத்துமெய்தியான்வனைத்தபோதுமங்கவன்
போதலுற்றிருந்தெப்புறத்திலென்னுணர்ந்திலென்
சோதிடத்துணர்ந்தல்வேண்டுமீயிதென்னுதுதிசெய்தான்.

(௬௩)

கருமமிங்கிதென்னுமன்னகணிதன்னுநன்நியற்
றருமனும்புகுந்துவைகுதானமுஞ்சொல்வேனென
மருவுகோளிராகிரான்வராமிகைக்குளெண்ணியல்
விருவருங்கரத்திருக்குமிடமிதென்னுநாடினான்.

(௬௪)

அக்கபாலிவதனோக்கியனையவன்சிரத்தையோய்ப்
புக்கவாறுகேட்டிமால்புராபித்திதாப்பினாற்
றக்கையோகரத்திமுளத்தலத்தளென்னுபின்னருந்
தொக்கமானனாகிந்நவறனியற்கைசொல்லுவான்.

(௬௫)

தன்னுடன்பிறந்துவந்ததங்கைநங்கையுற்றதாய்
முன்னிடம்பன்மகனுரைத்தமொழிவினையன்னவன்
யொன்னுடம்புமுள்ளமும்புமுங்கியெழுங்கியம்
மின்னுடங்குமிடையினுனைவிரைவினுடொருவியே.

(௬௬)

புண்ணியத்தலங்கடெய்வந்திகன்மிக்கபுனிதர்கூழ்
திண்ணியற்கிரித்தடங்கள்செழுவனங்கண்மறைவலோ
ரெண்ணியற்றுபதிகன்மற்றுமினையவாயவிடமெலா
நண்ணியச்சிரத்தைதன்னையாடியங்கம்வாடினான்.

(௬௭)

பின்னருஞ்செல்கின்றபோதுபெரியயோகர்தம்முளந்
தன்னினங்கிருந்தவஞ்சிதன்னைவந்துகண்ணுறுந்
துன்னுசஞ்சலந்தவீர்துசொன்னதங்கைதன்னெடு
மன்னிவைகினுன்னைந்தவாறிதென்னுகறினான்.

(௬௮)

கலிலிருத்தம்.

திமனச்சமனனிம்மாற்றஞ்செப்பலுந்
தாமதிச்சாந்தியுங்கருணைத்தோகையு
மேமநன்னிதியமுன்னிழந்தெய்தினு
மாமெனத்தம்முளத்தையிங்கினு.

(௬௯)

காதுறக்கேட்டவைகருதிச்சாந்தியா
மாதுமக்கருணையும்வலியோசாதிடந்
தோதுறம்மையுமிவனுணர்ந்தென்னுன்னியே
போதுவமனையன்பாலைன்னுபோயினு.

(௭௦)

அங்கதுநிற்கல்லைநனைநாடிமுன்
றங்கியமானச்சமனனுமியற்
பங்கனைப்புத்தலைப்பார்த்துக்கையுறம்
வெங்கபாலியுமிவைவிளம்பன்மேயினுன்.

(௭௧)

யோகியருளத்தரிபத்தியோகினி
யாகியமடக்கொடியருளின்காவலிற்
சேகிலாத்நருமனுஞ்சிரத்தையோடுறி
லேகியாகவரைமற்றேறவர்பந்துவார்.

(௭௨)

ஆயினும்வயிரவியாமெனன்னையா
மாயியையுன்னியம்மந்திரத்தினுற்
றாயயோகியர்மனந்துன்னினுர்கண்மேற்
போயிவன்கொணர்ந்திடப்புணர்த்தல்செய்வனல்.

(௭௩)

எனவுரைத்தொருபுடையிருந்துசிரத்தையு
ண்ணைவுழிக்கபாலமுநெடியருலமு
மனலுமிழ்கண்களும்மட்டகாசமும்
வீனையும்வெள்ளென்புமாய்வந்துதேதான்றினான்.

(௭௪)

வந்தவடனக்குளமகிழப்பூசனை
தந்தடிவணங்கிமாதவஞ்செயோகியர்
சிரத்தையுள்ளையுஞ்சிரத்தைதன்னையு
முந்தியென்வயிற்கொணர்ந்துதவுவாயென்றான்.

(௭௫)

சமனனுதியர்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆவிருத்தம் எஅச.

கக - வது, வாயிரவிவதைச்சருக்கம்.

—)X(—

எழுசீர்க்கழிநெடில்படியாசிரியலிருத்தம்.

என்னுமொழிந்தவுரைகொண்டுதாளிலிடுசெஞ்சிலம்பொலியெழ
துன்னுந்நடுங்கியிர்செங்கையுடுதுடியுங்கறங்கவிடிபோன்
மன்னுவெழுந்துவருகோபவேகம்வடலாமுகத்தழுவொடே
முன்னுமொழிந்தவிடமுந்திரண்டுவருகின்றதென்னமுடுகா.

(௭)

க௦௮

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அபிநங்குசெங்கைவளைபொங்க வெங்கணைல்சீந்தவந்துகடை
வா, பெயிநங்கிரண்டுபிறைபால்விளங்குகிருளங்கமெங்குமிலகப்
புயநங்குருன் றும் வனமுந்தகார்து பொடிமண்டமண்டும் விசை
கண்டிபிர் தங்குகின் றவுடலங்கண்மங்கவுலகங்கனெங்குமுலைய. ()

சூலங்கபாலம்வடிவாள்விலம்புதொடொபாசநீடுகதைவெவ் [டிக்
வேலங்குசம்பல் பலகைத்தலங்கண்மிசைகொண்டு செஞ்சடைமு
கோலந்துலங்கவறமொன் றிலாது கொல்லுங்கொலைத் தொழிவி
னுங், காலன்கணங்கொடுமஞ்சவிஞ்சுகதிருஞ்சமுன் அதிரிய. ()

வெண்டாமவென்புடினைமாதிவ்வாறுவிரைவிற்புருந்தெவரும்
வந், தண்டாதியோகமுயல்வாருளத்திலரிபத்தியன்பு தொடர்க்
கண்டாள்சிரத்தையறனோடிருத்தலிவரைக்கவர்த்திவதற், குண்
டாமொர்விஞ்சை யெனவுன்னி யேதன்னுருமாறிமற்றிது செய்
தாள். (ச)

காயத்தினுற்றவுயிரைப்புருந்துகவர்கின் றகாலனைனமா
மாயத்தியோகமுயல்வாருளத்திலவளர்க்குதையசுந்திகளைத்
தாயற்றிருந்தசிறுபார்ப்பினங்கடமைவெம்பருந்துகொடுகின்
போயுற்றதென்னவெதிர்பற்றியங்கொர்நொடியிற் புறப்படலுமே

அனியாயவஞ்சிகவாச்சிரத்தையறனோடுகைப்புருமநாட்
டனியாயிருந்ததிறல்யோகர்க்கிந்தைதருவேடர்பற்றியிருபுன்
மனையாயிருந்தவொருசெக்கையாயுமதவேழுமுண்டனின்
கனியாயும்துகடிதுண்டுபுரயகதீர்நெல்லுமாயினதேரோ. (சு)

ஆகாதவன்கணதிரையருடியறனைக்கவர்த்தொருபுறத்
தேகாதிதுக்கியொருபாலவன் றனினவஞ்சியைத்தழுவுறு
மாகாலிசைத்துநெடுவான கத்தின் மதியோடுவெம்பருதியைக்
காகோதரங்கொண்டெழுதின் றதென்னவகல்கின் றகாலையிடையே

பேர்வாங்கரத்தினுழையுற்றபேதைபிழைமற்றிதென்னனியெ
றோர்வாளுழங்கியுலையாள்வற்றனுடன்வந்தவற்கயருவாள் [ன்
பேர்வாங்கரத்தியிழின் கண்மாரிபொழிவாள் கருத்தமிழிவாள்
சோர்வாடுவண்டுவிழுவாள் கறங்குசமுல்கின் றதென்னவழல்வாள்

மெய்யோவெதும்பமதியோமலங்கவெயர்வோமுதத்தினுறமா
னமையோதீசோரமலேராகசங்கவளையோதகர்த்துசிதற்க்
கையோநடுங்கிடைபாலவங்கமுழுதுங்கரைத்தயுயர்கண்
டையோவிவத்திதுமோவெனப்பலபலேபரர்க்கையுறவே. (சு)

பொன்றங்குடேனிதளர்வுற்றிவ்வாறுபுலிவாயின் மானெனவற
றன்றங்கையுற்றதயுயர்கண்டுவஞ்சிதளரேலெனப்பகர்வுறுக் [ன்
குன்றங்கள் கொண்டம்மனையாடுகின் றகொடியாட்டக்கைவழுவச்
சென்றங்குதைத்துபுறநின் ற நீலிசெலவைத்தகைந்தமர் செய்தே.

என்றமுதடக்கையரிநாமவாளிலிவள்வன்மையிடுபடவே
வென்றாலகாலமெனவந்தவந்தவெருடுபிடுஞ்சுருலையக் [னே
குன்றயுகொங்கையொடுநாகிகொயவென்னுமுடகுறிப்பிதுட
நின்றானவ்வெல்லையிடருற்றபேதைநிலையாவர்கொல்லுமவரே. ()

வஞ்சி லிருத்தம்.

சாரார்விடமன்னவன்கைதவமு
நேராயொருவன் றனிரின் றமையுஞ்
சோராவரிபத்தியருட்டுணைபின்
வாராமையுமுன்னிமயங்கினளால். (க௨)

மதியோடெமைவைத்துவுளர்த்தவரே
முதியோர்குழுவேழுறையோவெனுமர்
சதியோகினியும்புரியத்தகுமோ
விதியோவிதுவென்னெனவெய்துறுமால். (க௩)

மாவாரணமன்றொருவன் மடுவிற்
காவாயெனுமுன்னியிர்காத்தமைதான்
பாவாயரிபத்தியெனுங்குமிலே
நீவாறலையென்னினிகழ்த்துமோ. (க௪)

துன்மாளிடனலொர்நுரெளபதையாம்
பொன்மானகனனெடுபொற்கலையு
நின் மான்பினிளிபெறுவித்ததலாற்
சன்மானமதார்தருவித்தவரே. (க௫)

கருவுற்றெழுபாலகின்மேற்கனகன்
செருவுற்றெழுநாணரசிங்கமெனுஞ்
சருவத்தொடுதூணின்முராரியையும்
வருவித்ததுநின் றுள்வந்தலேவா. (க௬)

கைக்கோகனகங்குவித்தமுடம்
பக்கோடுருசுக்கனரும்பியநீர்
புக்கோடநிலத்திவைநீபுரினித்
தெக்கோதிலர்புந்தியிலெய்தியோ. (க௭)

பைதாழ்வான் வள்பற்றியெமைச்
கைதானெகிழாதுகடுந்துயரஞ்
செய்தாலுநின்னன்புகெரித்திடவர்
தெய்தாதிதுவென்னபராமுகமே.

(கஅ)

என்னவைபன்னியிரங்கியிடு
மின்னொள்தீர்விறிபத்தியெனு
மநாரியருள்சிறிதேபுரிதம்
குன்னுமுனெழுந்ததொரொள்ளொளியே.

(கக)

ஒருபானிலவும்மொருபால்வெயிலு
மிருபார்வையினூடுமெழுந்தறனுந்
தருபான்மொழியுந்தடைவிட்டகலப்
பொருபாவியுடல்பொடிசெய்ததுவே.

(உ0)

அன்னுயிரெழத்தெழுமாரிருள்போல்.
வன்கைமெனத்திகழ்வைரவிதன்
சன்கைமுழுநீட்டிலுந்தருமன்
முன்கைவிழுந்துமுடிந்தனவே.

(உக)

பொல்லாதவரன்மைபொருந்துவது
நல்லார்மிகவன்அயர்நண்ணுவதுந்
தொல்லார்வினையால்வரினுந்தொடர்பாய்
நில்லாதெனும்வாய்மொழிநிச்சயமே.

(உஉ)

தெழுதற்கரியாளொடுதீமைசிறைந்
துறுதற்குறியொண்டிறன்மோகனெனும்
வறிதுற்றவன்வாழ்வெனுமாயமுமே
விறுதற்குமொரேதுவதாயதுவே.

(உ௩)

அப்போதுசிரத்தையுல்லறனுந்
கைப்போதுஅம்வன்அயர்கண்டீர
விப்போதுவிடிந்ததெமக்கெனவே
யொப்போதருமுள்ளமுவந்தனரால்.

(உ௪)

வனவோதிமம்வந்தறனைத்தழுவி
நினைவோடுஅம்வன்அயர்நித்திரையிற்
கனவோவெனவந்தகழிந்தமைதா
ளனவோவல்லவோவெனநாவெரால்.

(உ௫)

சிரத்தைமீட்சிச்சருக்கம்.

ககக

கரிபற்றியழிந்தகராமெனவே
முரிபற்றிரளும்முகமுஞ்சினமு
மெரிபற்றியவஞ்சகியிற்றதுநம்
மரிபத்தியினுமெனவுன்னுவரால்.

(உ௬)

தாயாமவடன்னருள்பெற்றநமக்
கோயாதொருவல்லினைபுற்றிடினும்
வீயாதனைக்கெதிரவிட்டிலெனத்
தீயாதுறுமோவெனல்செப்புவரால்.

(உ௭)

நானுவிதமில்வகையெண்ணிரவின்
நானூர்வடிவானனுமொண்டொடியு
மேனாடியயோகினிபால்விரைவுந்
ருனாடியகன்றெனவண்மினரால்.

(உ௮)

வ்யரவிவதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - அகஉ.

உ0 - வது, சிரத்தைமீட்சிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

பரிந்தரிபத்திசெய்யபாதபங்கயங்கள்போற்றித்
திருந்தியவுணர்வின்மிக்கதருமனுஞ்சிரத்தைதானும்
வருந்துமெம்மிடுக்கண்டொலிசிறின் கருணைப்பார்வை
புரிந்தனையாரேநின்னைப்போலிடர் தவிர்ப்பரென்றார்.

(க)

ஈதவருரைத்தல்களானியியோகினிகளையாமே
மேதருவிவேகனார்க்கும்வியன்மணம்பொருத்திமோக
னாதிபர்தமையுமவேரோடகற்றியநினைத்தியின்ற
காதலன் நனக்குப்பின்னுங்கதிர்முடிபுனைவிப்பேமால்.

(உ)

என்றியற்சிரத்தைதன்னையிரங்கினுணக்கியஞ்சன்
மன்றலங்குமுலியினிடுவருந்தியவருத்தந்தன்னுந்
சென்றநின் கருமந்தாழ்க்கச்சிந்தியைதற்குமயானே
மின்னுணையாவென்னுபின்னருமினையசொன்னான்.

(ங)

இனியரைக்கணமுந்தாழாதிவ்யினின் அமேகிப்
புனிதராமகட்டுன்கோமான்புகன் நமைபுகன் அமற்றன்
வனிகைதன்னியையுமின்டம்மன்னனுக்குரைத்துவேதன்
நனியருட்புதல்விசூட்டுந்தாமம்வேய்த்திடரொல்லென்றே.

(ச)

இத்திறத்துறுதிவாய்மையாவையுட்புகன் அமுன்னர்த்
தத்துறலகற்றிச்சேறிதையனியென்னுவிர்க்
கைத்திறலறனைமற்றுன் காவலிற்போதியென்றான்
மெய்த்திறத்தனையர் தாழ்ந் அமெல்லியல்வினாடயுங்கொண்டார். (௧)

இருவரும்விடைகொண்டப்பாலேகுழிச்சாந்திவந்து
மருவுதன்னுயைமுந்திமறலிபாழ்போன சீவன்
பொருவருமுடலின் மீட்டும்புகுந்தெனப்புல்லிக்கொண்டாள்
கருணையுந்தனதுதெய்வக்கணவனைத்தமுனிஞானால். (௫)

மாமனைச்சாந்தியின்னர்மாற்புறப்புல்லிமீட்டுந்
தூமனக்கருணைகேள்வன் றுணைவியைத்துழுவியாரு
மேழுறவீன்பெய்தியிருப்புழியியன் நதெல்லா
நாமவேற்றருமன்றேறவிவின் றனள் சிரத்தைக்கம்மா. (௭)

கேட்டனாற்றதெல்லாங்கிளர்ந்தெழுமுயிர்ப்பிடுகு
மீட்டுந் சிரத்தையின் நமெல்லிய றன்னைப்புல்லிச்
சூட்டலருச்சிமோர் துதுணைக்கணீர்க்கலசமாட்டி
வாட்டமுங்கனிப்புமொன்றாய்மயங்குறவைகிப்பின்னும். (௮)

மன்னவனேவறன் னுல்லைஞமத்தலத்திலெய்தந்
தன்னவன்றேறியோடுந் தமயனைச்செல்வதாக்கிப்
பின்னவளின் றபேதைப்பெண்ணுடும்வாணிகன் பான்
முன்னவன்பணித்ததூதுமொழிந்திடக்கடிதிறசென்றான். (௯)

கண்டனள்கலைமான் றன்னைக்கைகுவித்திறைஞ்சியெங்க
னொண்டி றல்விவேகவேந்தற்குமதுபரிடதையென்னும்
பெண்டனைத்தருதல்வேண்டுமென் றனள் பேசக்கேட்ட
முண்டகமலரோன்றேறியுறுவலித்தினையசொன்னான். (௧௦)

௧௧. வேறு.

ஓசமதியெனுமனைவியன்னவிவேகனுக்கிருந்துமொல்காதிங்கே
பேசுமதிசம்மதியோபெண்டிருந்தும் பெண்டொடுக்கப்பெறுவா
ருண்டோ, கூசுமதியாங்குள்செய்யுங்கொள்கையோவல்லதுபெ
ண்டொடுத்தேதாமேனு, மேசுமதிவிக்கடமெய்தாதிருவருமாங்கியை
வர்கொல்லோவென் றுசொன்னான். (௧௧)

அணையமொழிகேட்டதுமேசிரத்தையின் னுமியற்சுமதியணங்
குதன்பாற் றனையரெய்தாமையினுந் தன்கணவன்பகைவியாற்
றாத்தலானும், வினையவதியெனக்காண்முன் அமுணர்திறத்தாலும்

விறல்விவேகற் கணையமணம்புரிவதற்கவ்வேந்திழையுமியைந்தன
ளாலென்றுபின்னும். (௧௨)

தன்பாகமுமைக்களித்தசங்கரன் கங்கையைத்தனதுதலைமேற்
கொண்டு, மன்பாக்கியிருந்திலரோதிருமாதமணிமார்பிலமைத்
தமாயன், பின்பார்மங்கையைப்புணர்ந் தும்பேதமவர்க்குளதோ
வெம்பெருமானுக்குன், மென்பாவைசுமதியினுமேம்படினுமுயி
ர்க்குயிராய்விழைவரன்றே. (௧௩)

அன்னமொழியுண்மையெனவறைந்தமொழியின்புறக்கேட்ட
லர்மேல்வாணி, தன்னகமுமகிழ்ந்துமுதத்தாமரையுமிகமலர்ந்து
தனதுகேள்வற், கின்னதிறம்யாவு முரைத்திலங்கிழைதன்மகட்
குமிவையெல்லாமேதீப், பின்னரவரியைபெற்றுப்பெயர்ந்து
யிவைசிரத்தையொடுபேசினுனால். (௧௪)

ஆர்பெற்றறன் மகளுமென் மகளுக்கிணையல்வென்னரிவைக்கேற்
குஞ், சீர்பெற்றகொழுநனுமச் செம்மலல்லாலில்லையிது செய்து
மென்னாத், தார்பெற்றகுழலாட்குத்தக்கிமொழிபகர்ந்தினிந்தா
ழாதேகிக், கூர்பெற்றகல்லறிஞர்கோமானியிங்குவரக்கொணர்தி
யென்றான். (௧௫)

௧௨. வேறு.

அன்னசொற்சிரமேற்கொண்டவனங்களுப்புதல்வியோடுந்
தன்னகமகிழ்ச்சியெய்தாமரைமுதத்திறுந் த
மன்னவன் றன்பான் மீண்டுவருநெறியூடுகண்டோர்
முன்னர்வந்தினையவாய்மையுமுறைமுறைமொழிவதானார். (௧௬)

வந்தனைகொல்லோவென் றுமகிழ்ந்தெதிர் தழுவிக்கொள்வா
ரிந்தநின்வரவுகாட்டுமித்தினஞ்சுதினமென்பார்
பந்தனமுன்னையன்னபாதகர்புரிந்தாரென்று
நொந்தனங்கேட்டுப்பட்டநோயின் அதுவிந்ததோமென்பார். (௧௭)

புகலமுன்கேட்டவாரீத்தைபொய்ம்மொழியாகுமென்பார்
திகழுமிவ்வஞ்சியாங்குச்சிறைப்பட்டுமீண்டதுண்டேற்
பகலினுமவிருஞ்சோதிப்பனிமதியுதயம்போல
முகமொளிதவழுமேகொன்மொய்குழலிவருக்கென்பார். (௧௮)

எவ்விடத்தெதிர்ந் துகண்டாவிவளையச்சாந்தியென்பா
ரவ்விளங்கொடிநோய்தீர்த்ததுவேயிங்குமையுமென்பார்
செவ்வியதன்னையின் றசிரத்தையெனக்காண்டியின்பு
நவ்வியன்னவட்குப்பார்நகைமுதமலர்ந்ததென்பார். (௧௯)

ககசு

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இவன்சிறைமீட்டுவந்தாரியாவரோபோயங்கென்பா
ரவளுடன்பிறந்தமுன்னோனறவீரனாகுமென்பார்
பவவினைகடியும்பார்வைப்பத்தியோகினிகொலென்பார்
தவமுயன்றுடையயோகர்தங்களுாலியன்முடிதன்பார். (உ௦)

உணர்வுடைவிவேகவேந்தனுபரிடமாதைச்சேர்ந்து
மணவினைபுரிதற்குண்டோமற்றினியையமென்பார்
புணர்முலைவரவுதானேபுகன்றதான்மலர்மேல்வாணி
கொணர்தியீங்கவனையென்னுங்கொள்கையுங்குறியுமென்பார். (உ௧)

அவரவர்க்கியன்றவார்த்தையனைவருமில்வாரேகுதி
புவமைபின்மகிழ்ச்சிகூருமளவையிலுண்கணீரல்பு
பவளவாய்ச்சமதிநாதன்பக்கலிற்சிரத்தையென்னுஞ்
சுவைகனீர்தனையதிஞ்சொற்றேருகைவந்திறைமுச்சினுளால். (உ௨)

நின்றவடன்னோர்க்கிரியிவனாகன்றுபோன
வன்றுதொட்டின்னாகாறுமங்கனநிகழ்ந்ததெல்லா
மொன்றுமிங்கொழிவுருமலுரைத்தியென்றிறையினை
மென்றிரியற்பைங்கோதையாவையும்விந்ததுச்சொன்னான். (உ௩)

ஆதியோடந்தமங்கனடுத்தவையாவும்னன
னோதியவாய்மைகேளவுவகையாலுளம்புரிந்து
நீதுயரில்வாறந்தோரெடிதுழந்தனைகொலென்னுத்
தூதியோடுரைத்துப்பின்னுமினையன்சொல்லதானான். (உ௪)

அரிசிவபத்தியாகுமரிவையரருநீநம்பார்
புரிதிருப்பார்வையுண்டுபுண்ணியமனையநீயுண்
டுரியரல்லறனுமுண்டாலுளத்துஅசுமதியோடு
தெரிவுறவியற்றுமிங்கென்செய்கையுமுற்றதுண்டோ. (உ௫)

எந்திரைக்கடல்வாய்வங்கத்திடையுற்றவின்னலெல்லா
மறனுடைவலியாங்கியருமணிபெற்றுமிண்டு
வறிஞருக்கையீவார்போல்வருந்தீவாணிசெல்லி
யுறவெனக்குதவுமற்றிவதுவிக்கோருகவியுண்டோ. (உ௬)

சுதெனக்கியம்புரினனுலிப்பெருமகிழ்ச்சியுற்றேன்
வேதனன்மகனையின்னமேலெட்டுமெய்ப்போதன்றன்னே
யாதரம்பெருப்பெற்றவ்வதிமோகன்முதலாயுள்ள
போதரும்பகையேமலும்பொன்னுவிந்திடுவென்னுன். (உ௭)

விவேகன்போதகரைவரவழைத்தசருக்கம். ககரு

என்றிவைபுனிதைசெல்லிக்கியன்றன்முதமன்யாவும்
வென்றியந்திறல்விவேகன்வினம்பிமெய்புளதமல்கக்
குன்றனதிரடோள்விம்மக்குளிர்முதமலர்ச்சிகூரா
நின்றனனையவேஜீதியாய்வந்தடியிற்றாழ்ந்தான். (உ௮)

சிரத்தைமீட்சிச்சருக்கம்முற்றிற்று.

அ. விருத்தம் - அசுர.

உக - வது,

விவேகன்போதகரை வரவழைத்தசருக்கம்.

— ❦ —

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வந்தடிவணங்கிநின்றமைத்துன்னவதனநோர்க்கி
யந்தவொண்டிறன்மாமோகனாதியரங்கங்குள்ளார்
தந்தமதியல்புந்தெய்வத்தலந்தொறுங்கரநுரின்ற
நந்தமர்செயலும்பாவுருவிலெனநவிலுற்றான். (க)

நிருபகன்முதலோர்சேனைநெடுந்திருத்தலங்கடோறுஞ்
சுருபமதொளித்துத்தந்தந்தொழிந்முறையிற்றுத்தன்மை
யுருமெனத்தகையமோகனொற்றாலுணர்ந்துமுன்னர்
வருகலிதனக்குஞ்சாருவாகற்குமினையசொன்னான். (உ)

சஞ்சலன்றூததனைத்தலந்தொறுங்கரநுளாரை
நஞ்செனக்கவர்தியென்னாடத்தினன்பின்னுங்கற்ற
விஞ்சையைச்சாருவாகனவினைத்திடவிடுத்தத்தானும்
வஞ்சனைமகிழ்நன்வையுமவாரணசியில்வந்துற்றான். (ங)

சுதுமுகன்மகன்பாற்றாதுசத்துவச்சிரத்தையெய்ய
பதுமமெல்லடிகளேவப்படர்ந்ததுமினிவித்தன்பாற்
பொதுமகண்மிச்சாதிட்டிபுத்தனைமுதலினைவைக்
கதுமெனவெழுந்துசென்றுதவர்த்திடப்பணித்துப்பின்னும். (ச)

காமனைவஞ்சித்தப்பாற்கடந்தந்தருமன்செய்தி
சோமநாதத்துவந்தோன்சொல்லினுணர்ந்துநிங்கிப்
போமவன்றன்னைப்பற்றிப்பொருக்கெனக்கொணரமானப்
பாமரன்றனக்குமீட்டுமபத்திரம்விடுத்தல்செய்தான். (ரு)

இவ்வகைபுரிந்துவைகுமெல்லைற்றலங்கடோறுங்
கைவலிக்கலியனெய்திக்கரநுறநமரைத்தங்க
டெவ்வரிங்கிவரென்றெண்ணித்தெரிந்தெதிர்திம்மவேலை
யவ்வயிற்பத்திமாதரவரவர்க்கருள்செய்தாரால். (கூ)

ககக

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

ஆதலாற்கலியனஞ்சியரிசிவபத்தியாகு
மாதாரஞளின்யாரும்வைகின்றினையர் தம்மை
நோதலார்புரியவல்லாரென்பவைநொந்தும்ண்டங்
கோதலாலுணர்ந்தமோகனெற்றர்க்கீதுரைப்பதானான். (௭)

புங்கணைக்காமன்முன்னும்பொருபடைத்தலைவரவைகு
மோங்குநற்பதிகடோறுமுற்றுநீரவரைநம்பா
லீங்கினிக்கொணர்ந்திரெனனுவைவினனையரெய்தி
யாங்கவர்க்குரைத்தலைமோனைவருமெழுந்துபொனார். (௮)

தருமன்மேற்றங்கைதன்மேற்சமணனாறியர்முன்சென்ற
கருமமிச்சிரத்தைசொல்லாற்கண்டனைசாராவாகன்
பெருமத்தமிளிப்போயெங்கேபசுவதையமற்றுன்
றிருமணமுடித்தற்குண்டோசுந்தனைபிற்தொன்றென்றான். (௯)

கலி விருத்தம்.

சிரத்தைவாய்மொழித்தெள்ளமுதேதாடவ
னுரைத்தவாசகமுற்றசெந்தேதென்ன
வரைத்தடம்புயன்வார்செவிபுக்கதா
லிரைத்தகாதலைமுந்தெழுந்தோங்குவே. (௧௦)

வேதன்மங்கைவியன்மணங்கைக்கொள்வான்
காதல்வெள்ளங்கருத்தையுமீக்கொளும்
போதவன்றன்மொழிகுநோக்கியே
பாதபங்கயம்வந்துபணிந்தேரே. (௧௧)

அயலமர்த்தவரெண்மரமைச்சரு
ணியமனென்பவனின்அகைகூப்பியே
மயலகன்றிடமற்றதன்மேற்செயுஞ்
செயலுணர்ந்திவைசெப்புலதர்பினான். (௧௨)

முறுகுவெஞ்சினமோகனையாதியாஞ்
செறுநர்குன்றினர்தெய்வவசத்தினால்
விறன்மிகுந்துவெளிப்படவும்பெற்றா
றிறைவநந்தமரெத்தலந்தோறுமே. (௧௩)

கொடியகாமனக்கோபனுலோபன்சீர்
மடிவின்மானன்மதன்மச்சரனெனுந்
கடியரேழுதலாயவக்கண்டகர்
கெடியத்தத்திலைவிட்டுப்போரினார். (௧௪)

விவேகன்போதக்கரவாவழைத்தாருக்கம். ககக

வந்துமோதனைமற்றவர்கூடியே
யுந்துபோருக்கொருப்படுமுன்னமே
யிந்துவாண்முகத்தேந்திழையானீர்
முந்துவேலிமுடித்திடவேண்டுமால். (௧௫)

நேயமுற்றநிருபகரேழுத
லாயமற்றைநம்மன்பினர்யாரையு
மேயவொற்றையெத்தலந்தோறுமே
போயழைத்துவரும்பணிபூட்டியே. (௧௬)

மற்றையோர்களுமவந்தபின்மாண
முற்றவேண்டுமுயற்சிபிதாமெனஞ்ச
சொற்றவாய்மைதுணைச்செவிக்காரமு
துற்றதாமெனவுள்ளத்துருன்னினான். (௧௭)

நன்றுசூழ்ச்சியிகென்றுநயப்புரு
நின்னும்ற்றநியமனையொற்றரா
லின்றழைத்தியாலயாவரும்வைகிடஞ்
சென்றுபுக்கெனச்செப்பியபோழ்தினே. (௧௮)

நியமன்வேந்தனிருபமுமொற்றரு
முயர்தலங்களினுற்றவரெய்திட
வயர்வுருமலனைவர்க்கும்போக்கினான்
வயினதேயனைப்போன்றவரவாவவே. (௧௯)

சென்றவொற்றர்திருத்தலந்தோறுமே
நின்றதூயநிருபகனாதியோர்
முன்னொடர்ந்துகொடுத்தமுடங்கலை
யன்றுவாங்கியவர்முடிசூடினார். (௨௦)

விரைவினும்கைவிவேகர்தங்கோமகன்
வரவழைத்தனனென்றவர்வாய்மையு
நிருபவாசகமுங்கொடுநெஞ்சினிற்
பரிவுமுன்செலப்பின்செலும்பாசத்தார். (௨௧)

பேதமற்றவன்றன்னைப்பிரிவுறும்
வேதனைப்பினியன்றுவிலக்குவார்
போததுற்றமையாலவர்புந்தியோ
காதலோமுற்கதிகொண்டதயாவையே. (௨௨)

போந்தரல்லழிப்போதனையுட்கொளு
மாந்தர்சிற்தைவழித் துணையாய்வரத்
தாந்தமக்கண்மனைவியர்தம்மொடும்
வேந்தன்வைகிடம்யாவருமேவினார்.

(உக)

நிருபகன்பொறைநிச்சயன்சத்தியன்
றருமன்வீரன்சமன் றமன்சத்துவன்
பெருமையோரவிரோதன் பெருந்தவ
னருள்விராகன்சந்தோடனடக்கனே.

(உச)

பின்னுமற்றாள்பேர்களுமாகருந்
துன்னுநெஞ்சமுக்குழந்தனைக்கணும்
பொன்னுநெஞ்செங்கமலங்கள் பூத்தெதிர்
மன்னுசேவடிவத்துவணங்கினார்.

(உரு)

வந்தடித்துணைதாழ்ந்துவணங்கினர்
தந்தமக்கெதிர் தக்கவரிசையா
லந்தமற்றவருள் புரிந்தப்புற
முந்தியுற்றமுகமனுஞ்சாற்றியே.

(உசு)

மனையுமக்களும்வாழ்வொடுத்தில
ரெனவினாவுயிறைவனைக்கைதொழாப்
புனையுங்கல்விப்பொறைமுதலோர்கடந்
நனைவுணர்ந்தநிருபகன்கூறுவான்.

(உஎ)

ஆதியந்தமரிபத்தியோகினி
மாதுரியும்வழங்கருட்பார்வையுண்
டோதுமின்பத்தொடுபெருவாழ்வுறு
மிதுபின்னரெமக்கரிதோவெனா.

(உஅ)

முன்னர்வந்தநியாயன்மொழிந்தசொ
லன்னதுன்மையெனும்படிக்காங்கவ
ரின்னதாமொன்றியம்பினரம்மொழி
மன்னர்மன்னன்வினவிமகிழ்ந்துமே.

(உக)

சிரத்தையங்ஙனஞ்சென்றதுமிட்டும்வந்
துரைத்ததும்மவனுற்றனயாவையுந்
தெரித்தெத்திருமணச்சேதியு
மருத்திகூலனைவர்க்குமொதினான்.

(உஊ)

வந்துவழிமுரபினர்யாவரு
மந்தரன்மொழிகேட்டலுமன்புறந்
தந்தருள்நகழைக்குமுனைகயா
லிந்தருளென்தையிறைவர்க்கியம்பினார்.

(ருக)

ஆர்வமுறவனைவருமையதின்
சீர்வதித்ததிருமணக்கோலமெம்
பார்வையுற்றபயனைக்காண்புறச்
சார்வதற்கினித்தாழ்ப்பதிங்கென்னென்றார்.

(ருஉ)

என்னுமற்றவர்கூறவுமீறிலா
வென்றிலேந்தன்னிலேவகனுபகிட
மன்றலங்குழன்மாமனாவெட்கையா
ன்னுசெய்வதற்காவனசெய்குவான்.

(ருங)

விவேகன்போதகரைவரவழைத்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆறு விருத்தம் - அகநா.

உஉ - வது, உபநிடதவேள்விச்சருக்கம்.

— ॐ —

கலிகிலித்துறை.

சற்சங்கமெனும்பல்கலன் கடரித்தவ்வாச
நற்சந்தனமேனிதிமிர்ந்தலங்கொண்மாயன்
முற்சங்கரனார்சரிதாபிந்தமுற்றுசேள்விச்
சொற்சங்கையிலாமணிக்குண்டலந்தாக்கிமன்றே.

(க)

நவமாமணிச்செஞ்சுடர்மார்பிடைநல்வியாச
னுவல்லுத்திரமாகியசெம்பொன்முன் னுலொடோங்கக்
கவினோரிதயங்களை னுங்கலிவன்மெல்கிக்
குளியாதலநல்லநீவாமலர்க்கோதைவயந்து.

(உ)

எறிவேலினுந்தியவைதன் கணியார்செய்தா னுங்
குறியாமையைத்தாளிடும்பாதுகைக்கோலமாக்கிச்
சிறிதாயினுமேயொருகாற்பிறர்செய்தநன்
மறவாமையெனங்கிரணச்சுடர்மவுலிகுடி.

(ரு)

வன்பென்பதகன் றடுதெவ்வருமவந்துளாவி
தன்பங்கிலிரக்கிலுமீர்ந்துதிக்கிபோல
வென்புமபிறர்கேட்கினுமன்பினும்தென்னும்
பொன்பொங்கொளிக்கங்குமுன்னையிற்றுட்டிமாதோ.

மன்னுங்கடுமாகையாதியர்வன்மைக்கத்
தன்னுத்திறலாம்வலயந்திரடோளினேற்றிப்
பின்னும்புனியோர்க்கப்பயப்பிரதானமீள்
தென்னுஞ்சுடராழிகன்பல்விற்றேற்றி.

(௫)

கருமத்தியனித்தகைமத்தியங்கைவிடாது
பருவத்தின்முடிப்பதுவாருதற்பட்டமவீக்கிப்
பெருகுற்றதன்பேரியலானபிறங்குவெண்பட்
டரையிற்றிகழுத்தரியத்தொடொங்கணிந்து.

(௬)

உன்னித்திருமால்லிவனாரருட்குண்ணைகிழந்து
மன்னித்தரையிற்றிற்றோலுமதித்துநெஞ்சர்
தன்னிற்றனர்த்தன்பிடமல்குதடங்கணீரா
மன்னித்திலமாலிகைமார்பிலணின்னாமாதோ.

(௭)

கடுவேலிகர்கண்டகராய்ப்பிறர்கைநடுங்க
வடுவேடையேப்போன்றெவைசெய்யினுமஞ்சுருதார்
வடுவேறியவெம்பழிச்சூர்தன்மனத்துளஞ்சி
நடுவேயுறுகாணெனும்பொன்னரைஞாணும்வீக்கி.

(௮)

மாலாமிருமர்த்துலகெங்கும்வயங்கியாரு
மேலாமதியோர்கருத்துக்குமெட்டாதுயர்ந்து
மேலாகிவிற்றொடுங்காதவியாபகர்தன்
பாலாமதியாகியவெண்குடைபாங்கினோங்க.

(௯)

தண்சார்மொழிநித்தவநித்தவிசாரணைப்பெண்
வண்சாயன்மயிற்கிணைநற்கதிவாஞ்சைமாதோ
டெண்சார்வுறேலார்வுறுசாத்திரமென்னலாகும்
வெண்சாமரமங்கிருபாலுமெடுத்தவிச.

(௧௦)

துகளற்றுயர்வேதகடத்துதுரங்கமாகப்
பகர்ச்சத்தியனையவைதூண்டுபுகளுகப்
புகலுற்றிடுமெவ்வுலகத்தினும்பொங்குரோதித்
திகழ்த்துவமாகியசெஞ்சுடர்த்தேதரினேறி.

(௧௧)

பத்திக்குலமங்கையர்பார்வையெப்பாலுமெய்தச்
சுத்திக்குயிரன்னவண்முன்புதொடர்ந்துசெல்ல
முத்திக்குறுகாதலுமங்கொர்முதத்தினேக
வெந்திக்குர்புகளுதியினத்தர்ச்சுற்ற.

(௧௨)

இயமன்முதலாகியோகரொரென்மருந்தன்
னயல்வந்தநெருங்கவாசாசனோடத்துவைத
னயருள்சிலன்றருமன்முதலோர்க்குமு
வியலாகுகருதிங்களைச்சூழ்பலமீள்களென்ன.

(௧௩)

கதியுற்றநீவித்திபெருங்கருணைக்கரும்பு
முதிதைப்பெண்பேட்சைமயித்திரிமுற்றுநீதி
மதியொத்தமுசத்தமடந்தையர்மற்றையோரும்
விதியிற்றொடர்கள்ளெறியுடுமிடைத்துசெல்ல.

(௧௪)

இத்தன்மையதாகியபல்சிற்றப்பெய்திலைத
வித்தன்விலேகனெழுந்தருளேமன்மையுன்னி
யத்தன்மைமகிழ்தயவேனாதவுள்ளன்புகூர்து
மெய்த்தன்மகளுக்கலர்வாணிசெயவிறுசொல்வாம்.

(௧௫)

எண்ணர்க்கத்திகேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாரகமேதிருமுகமதாயொளிருநாதந்தார்க்குமுலாய்ச்சருதிக
ளேதாழ்த்தவன்னைக்குழையாய்நேரிலகும்விதிமணிநொணுசியர்
த்தவாதீதியாயுகளுமிருநிலவரிவிழியாய்ப்பாபார்மிசுசுற்றுணமு
நிர்க்குணமுமிருகமாய்ப்பகர்சீவபரங்களைபணைத்தபயோதா
மா, யாரும்றிவரிதாயவாக்கியஞ்சிற்றிடையாயினையபிரகரணம
லரடியிணையாயுடையாள்.

(௧௬)

அஞ்சுகோசங்களுமேயைந்துயிராய்ச்சச்சிதானந்தமுபபந்தி
யகமுஞ்சிவனுமாய், விஞ்சுமுபக்கிரமமுபரங்காரகடையாய்மீமா
ஞ்சைமாவாக்யமென்சொலுங்கண்டமுமாயெஞ்சுருவகரமுதலா
கியவைம்பத் தோரெழுத்துமற்றையவயவங்களைன்னலாயத்த
வளச், செஞ்சொலாளின்றெடுத்தசெல்விபுபதிடதர்சேயிழைக்கு
ப்பேருவகைத்தெண்டிசைநீராட்டி.

(௧௭)

பதமென்னும்பட்டாணீடபுத்திமழையகபந்தியிற்செந்தொ
டர்மொழியாம்பனிமலர்த்தார்க்குட்டிச், சிதைகளினுந்துவரலரு
ணமெனுங்களபந்தியிற்றித்திருமேனிக்கலங்காரத்திருப்பணியுந்
திருத்தி, மதர்விழிக்கும்பிரமணமாகியமையெழுதிமதிநுதற்கு
விந்துவெனுமணித்திலகந்திட்டி, யிதமுறுநர்ச்சத்தியும் பூருவரு
மென்னுமெழிலொளியைக்கீதையினுலிலங்கிடச் செய்தாளால்.

* பாரமிசுசுருணமு - என்நிருத்தனார்.

க௬

கலி விருத்தம்.

ஈதவடன்மகட்கியற்றுமெல்லையில்
வேதனுமுணர்வுடைவேந்தனெய்திட
மாதவருள்ள மாம்வனசக்கோயிலு
ளாதரமாகுமெல்லணையமைத்துமே.

(கசு)

கற்றுணர்கல்வியாங்கலைவிதானமுஞ்
சொற்றொடர்நறுமலர்த்தொடையுமேற்புனைந்
துற்றதண்ணையெனவேங்கும்பன்மணி
யெற்றிகழ்விளக்கமிட்டெழிலியற்றியே.

(உ௦)

இத்திறம்பல்சிறப்பெய்துவித்துழி
யுத்தமர்கோன்வரவொல்லையெய்தியே
மெய்த்தலத்தயனடிவிரைற்றழுந்தாயர்
சத்துவன்றிருமகள்சாற்றினுளரோ.

(உ௧)

முன்புகுந்தவன்பகர்மொழிவினுவலு
மின்புறமனங்கனித்தென்கண்வேதியன்
றன்புடையனையனைத்தருதியென்றுதன்
னன்பினையெதிர்கொளவவர்முன்போக்கினுன்.

(உ௨)

எதிர்வரவாங்கவனெயுமன்பொடு
மதியுடைமன்னவன்மருங்குமுழுவரு
முதிருஅகிருபகன்முதலினுரோடும்
விதியுடைமாரகர்விரைவினெய்தினுன்.

(உ௩)

ஏறியவிரதம்விட்டிழிந்துசிர்தையுட்
டேறியதுனைவருந்தானுஞ்சென்றுபுக்
காறியன்முனிவரோடாசுகூறிட
மாறினன்முகன்மலர்ச்சரன்வனங்கினுன்.

(உ௪)

வந்தடிவணங்கியமதிவிவேகனுக்
கந்தனன்முகமனோடாசியும்பகர்ந்
துத்துபேரன்பினரோடுஞ்சீரியர்
சிர்தையங்கோயிலிற்சென்றுற்றானரோ.

(உ௫)

திருமணமண்டபச்சிறப்புநோக்கியே
நீருமலவித்தியுநெடுவிராகனுந்
தருமனுங்குணையுஞ்சாமனுஞ்சாந்தியும்
பொருவின்றிரத்தையுமபுனிகைதென்வனும்.

(உ௬)

யமநியமாதனப்பிரானுயாமரீன்
கமையுறுபிரத்தியாகாரதாரண
சமனிலைத்தியானசமாதியென்றுசொல்
லமைவிலப்பல்களைகொளட்டாங்கயோகரும்.

(உ௭)

ஒண்டருவிவேகனுமுடன்பிறந்தலப்
பண்டருகிளவியர்பலநூந்தாயரு
மெண்டருதவனுமற்றெவருமாங்கதிற்
கண்டசித்திரம்பலகருத்துளுன்னினர்.

(உ௮)

நீருமலமாயருணையதற்பரம்
பொருளெனுமொருபரிபூரணத்துரு
வருவமதாகியுமரியயன்சிவ
னுருவமதாகியுமருவுகொண்டதும்.

(உ௯)

முகமொருநான்கொடுமுளரிப்பீடமே
லகமுறுமிராசதருணத்தொடண்கையே
தகவுறுபலனுயிர்ச்சராசரங்களாம்
பகுதிகளயாவையும்படைத்துளிட்டதும்.

(௩௦)

சங்குசக்கரத்தொடுஞ்சத்துவத்தியற்
பங்கமில்லுணத்தொடும்பாவுபாற்கட
லங்கதினவையியவவயன்படைப்புறத்
தங்குபல்லுமிசைலார்தான்புர்த்ததும்.

(௩௧)

மருவுமுள்ளன்பர்தம்பிறவிமாற்றவு
மருளியறெறிக்கவுமறநிதுத்தவும்
பெருகுமவவரியுருப்பின்னுமீரைந்து
திருவவதாசமாய்ச்செனித்துவந்ததும்.

(௩௨)

இப்பிறப்பியன்முடிவின்னவண்ணமென்
ருப்புறவிசையனுக்கோதியவ்வுரை
யப்புறத்தையுறுமணையனஞ்சவே
மெய்ப்புறக்காட்டியவிவருபமும்.

(௩௩)

அம்பரீடன்நனக்கருள்புரிந்தது
மிம்பரோர்பஞ்சவரிடுக்கன்மற்றதும்
வெம்புலாவுணரைவிலக்கிவெலைவா
யும்பரானவர்க்கமுதுணப்பகுத்ததும்.

(௩௪)

ஆலமேனிகர்க்கராவடர்க்குமந்தநா
னிலமேனிக்கரியொன்றநீரிடைத்
தாலமேயனையகந்நீட்டித்தற்பர
மலமேவாவெனமுன்னம்வந்ததும்.

(௩௫)

இவ்வகைபுரிந்தமையெண்ணிலேகாடியா
மவ்வரிசரித்திரமனைந்நுமாங்கவர்
கைவருகெல்லியின் கனியிடுக்கண் ணுருச்
செவ்வியகரங்கடஞ்சிரத்திறுதினார்.

(௩௬)

மற்றொருவடிவுகான்மழவுஞ்சுலமு
நெற்றியிற் கண்ணுமோர்நீலகண்டமும்
பெற்றியற்றாமதப்பெருங்குணத்தொடுங்
கற்றடங்கமிலையங்கடவுளாயதும்.

(௩௭)

அண்டர்தங்குறைதவிர்ந்தாழிவெவ்விட
முண்டதுங்குலையுதைந்நுமற்றொர்மார்க்
கண்டனைப்புரந்ததுங்காமனைக்கடிந்
தொண்டவாக்கநிவுபடுதசஞ்செய்ததும்.

(௩௮)

முத்தமிழ்முதலியர்முவர் தங்கட்கும்
வத்துவைத்தொழுகிருவாதவூரர்க்கும்
பத்தராமோரதுபத்துமுவர்க்கு
மெய்த்ததாட்டுணைமலர்விடளித்ததும்.

(௩௯)

பின்னருமில்வகைப்பேறளித்தமை
யென்னலாஞ்சரித்திரரெண்ணிலாரென
வன்னவன்றிருவினையாடல்யாவையு
முன்னவர்க்குதம்முடியிறைஞ்சினார்.

(௪௦)

புகன்மறையாகம்புராணசாத்திரந்
திகழ்திகாசமித்திறத்திற்பின்னரும்
பகர்வுறுமவையெலாம்படிவங்கொண்டவ
னிகழ்வுறுநிலையமாயின்நதன்மையும்.

(௪௧)

வானொருவகைத்துமற்றையண்டத்துஞ்
சான்றவரவரவர்தங்கண்மேன்மையு
முன்றுயர்காலத்துமுடியுஞ்செய்கையுந்
தோன்றுறவியர்தனாதனுட்டுன்னினார்.

(௪௨)

மருவியங்கவர்சுடாம்கைகிபவ்வுழிப்
பொருவருமொருபாம்பொருளையுன்னுமுன்
னருமறையறிவருமகண்டபூணன்
நிருவுளமுணர்ந்தருள்கிறிதுசெய்ததால்.

(௪௩)

ஆயதோர்திருவருளவயவந்தொடு
மேயசற்றருவெனவெளிப்பட்டாங்குறு
துயவரெழுந்தடிதொழுநிறைந்தசுவர்
நாயகக்கோயிலுட்புருந்தாண்னியே.

(௪௪)

திருந்தடிவணங்குமத்திகைமுகன்நரு
மருந்தமனியத்திருத்தகிசிலாங்கன
மிருந்தனைவோணையுமிருத்திரென்றருள்
பொருந்தாநல்லாசியும்பலபுகள்நரோ.

(௪௫)

உணர்வுடைவேந்தையுமொருபுறத்தினி
லனைவுறவிருத்தியவ்வயனைகோக்கிமா
மணவினைக்கேற்பவையோடவ்வஞ்சினங்க
கொணர்தியாலிவ்வயினென்னுந்நினுன்.

(௪௬)

வேதியனப்பணிகொண்டேவட்பவையச்
கோதியபல்பொருளுடனமைத்தயற்
சேதையகோக்கியக்கினியின்மென்மொழி
மாதையென்வயிற்றருகெனவருத்தினுன்.

(௪௭)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியுலிருத்தம்.

சேதையங்கதுசிரத்தினிற்கொடிருகென்கடையங்கொருதொ
டைவாய், மாதையங்குவரவேததும்பெருமகிழ்ச்சிமடந்திரம
ந்துளே, யாதரம்பொருகுமஞ்சொல்வானியெனுமன்னையுந்து
கொன்பின்னையும், வேதமங்கையர்க்குச்சாத்திரங்கொன்னுயின்
றுமொடயதுன்னவே.

(௪௮)

ஞ்சிலம்புபுனைபஞ்சின்மெல்லினியல்விறடிந்துணைக னுறுபுந்
சமுங்கவினழிந்தொறுங்ககறகாதுகொய்யமலர் மேயுமே
சியஞ்சிறடையன்னவன்னமென வல்லவல்லவென மல்ல
ர், வஞ்சியக்கொடியெழுந்தாவந்தெனமாவியன்சைநிலின்
சினுள்.

வழுந்திமணிமண்டபத்திடவதிந்தசற்றருமலர்ச்சாண்
நதயன்புகொடிநறந்திரகொணுதிசுழந்திடுத்திருமுகங்கிழந்
ணம்புயமலர்ச்செழுந்தகிசிலயலிருந்தகெடிதன்புதுந்
நததன்புடைபில்வைகினுனெடியதடமலர்க்குனுபலிடதை

மன் நலங்குமுலையன வினென்பமொருவடிவுகொண்டதெனவந்
தயற், சென்றயன்புடைமிருந்தேகாலமிருதிர்ந்தகராயுமெசுர்பார்
த்துளார், நின் றுகண்களுமுதிழ்ப்பதன் றியொர்க்கினைப்புமின்றியி
கநெஞ்சழிந், தொன் றுமங்குணைநாதருந் தனர்களுள வியத்தினி
யலொப்பவே. (ருக)

மாரீவீர்த்திமுதலாயமங்கையிரும்வஞ்சிவிஞ்சுதிருவடிவென
தேனிலுற்றசிறைவன் டெனும்படி தியங்குனொனின்மயங்குரு
ரானமற்றவரியாவேர்புருடரவணலம்புனருமறிவுடைக்
கோனிகழ்ச்சிபிறிதென்படாததுகுனித்தியாவாபிறர்குறுவார்.

தானலாதுபிற்தில்லையென்னுமதுதன்னுளேயறிவுறுத்துதற்
கானபேதையவளன் றியில்லையெனலனைவருக்குமெனியாகவே
மானொருமவனுற்றமைந்தருமேனாலயம்பெறவதிக்திடுந்
தேனொளையல்வரவழைத்தனைய தேசிகன் னினையசீர் செய்தான்

ஆதனத்துயர்விவேகனுற்றிடவமைத்துநீர்கொடயனவன்ம
லர்ப், பாநகத்திசெய்துதாரைக்குதல்பணித்துநல்வினைகள் பல
வுமா, யோதுநெற்பொரிநெய்சமிகைஞானமெனுமோமவெங்க
னலினூட்டியக், காதலிக்கொத்திருநானினிந்தனையன்கைகொடு
க்குநெற்காட்டினான். (ருச)

கைகொடுத்ததுபிடித்ததின் னுமவன் கால்பிடித்துவெளிகண்
டவன், மெய்கொடுத்ததொசிலக்கணைத்திரயமினிர்சுமங்கலியபி
ன்னொடு, மைகொடுத்தவிழிமகளிர்சோபனமுமறைமுழக்கொளி
யுமல்கவே, நெய்கொடுத்தகடாணையவன்சரணிறைந்தகாதலொ
டிறைஞ்சினான். (ருரு)

வானுளோர்கண்மலர்மாரி தூவினான்முனிவராசிகள்வழுத்தி
னார், கானகத்திருவாயாழினைழிசைகள் கடலினாமுதெனப்பெய்
தார், தானவாதியர்செருக்கொடுங்குவலிதாழ்ந்தொதுங்கினர்த
டாரியு, மேனைவாச்சியமுமமாதாந்நுமியொடெங்குநுந்தொனி
யெழுந்தேத. (ருசு)

இன்னுலையெனவொதுகியவனன்பெனும்பொருளளித்தல்
பெயர், இன்னுதேசிகன்கன்றியின்னர்மலரோனும்வாணியுமு
ப்பவே, மன்னுதாள்களில்வணங்கியங்குணையர்மக்களைப்பெறுதிர்
வாழ்திரென், நின்னவாய்மொழியியம்பல்கொண்டினைமுந்
தாய்தனையிறைஞ்சினான். (ருசு)

* இலக்கணத்திரயம் எனவுட்பாடம்.

தனைவணங்குதிருமகனுடன் மருகிதன்னை யும்பெருகுத்யவுட
னையனங்குனமெடுத்தனைத்துமிகவாசிகுறியினியறிவினார்
வினைகடிந்நுமிகவாழ்திரென் றுகிவெண்டுபத்திவிழியருளி
லினியநீரயினிமுன்புசற்றியவர்காப்பும்வாணுதலினேற்றினான்.

மருவுமங்கனுதுமாதர்மக்கள்பிறர்மற்றனோருமவ ரவர்மக்
சூரிய செய்வினை செயப்புரிந்தயி னொருறையு னெய்திமலரணையி
ன்மே, னிருப னங்குலவு தர்க்க லீள்விழியுந்ருநீருநுநியாயமா
யிருவரங்கமுமுடன் கலந்துருகியேகருபமெனலாயினார். (ருசு)

ஞானபோகமிருவருநயந்தினியகன்புகூர் தரும்காலிலன்
பானயோகர்முதலாயிடுவொடுமெடுத்தவாணியையுமபனையுந்
தானுலாவுபதியெய்துதற்குவிடைதருகெனத்தொழுதுசாரமுன்
னானிதனமதாகவன்பினை யறித்துவேதன் விடையருளினை (ரு௦)

மோகனுதயர்கனம்தொலைத்துவினைமுற்றவாசிகண்மொ
ழிந்துமே, லேகநான்முகன்விடுக்குமெல்லியுபரிடதவஞ்சியுமி
றைஞ்சியே, போகநானும்விடைதருகெனமுன்செய்துகிதை
யொடுபோகென, வோகையாகிவிடையுதவினார்கள் கலையருவ
மானுமலரோனுமே. (ரு௧)

மற்றையோரும்விடைகொண்டுமன்னனைவணங்கிமுன்செ
லமருங்கிடைத், துற்றஞானமதயானைசேனைகடுங்கராசிகனொ
ருங்கமைக், மற்றைவாசுமுலினர்களும்புடைசலந்துமுடிப
நிடதையைப், பெற்றநாயரொடுதந்தையாதியர்கள்சிர்தையாவு
மவர்பின்செல. (ரு௨)

பொருளிற்றத்துவமதானதேநினியல்பொலியுஞானவரிய
ணையின்மேன், மருவந்ருமதியொருபுறத்துமலர்வாணிபேதை
யொர்மருங்குமா, யிருபுறத்தினுமிரண்டுதேவியருமின்பமுற்று
வரவெதிரிலா, நிருபனுத்தமன்விவேகன் முக்குனமுந்க்கின்ற
நெறிகோக்கினான். (ரு௩)

சேலைவென்றவிழிமாதொடங்குனொருதேரின்மன்னன்வெ
திருமணக், கோலமும்பெருமகிழ்ச்சியுந்நம்விழிகொண்டெண்ணு
கனிகூர்வுஞ்சு, சாலவுஞ்சாரணபங்கயந்தொழுததமரையன்பிடு
தேமுனியே, பாதுடன் கனிகேடேனியைந்தெனவலாவர்க்கினிய
பன்னினான். (ரு௪)

முன்புவந்திபுடைகுழ்வினாகர்பதிமுதலினோர்கொடுமுறைமை
பின்புவந்தநிருபகனையாதிபலபேரொடுங்குலவுபார்புதந் [யாற்
தன்புவந்தபெருவெள்ளமுள்ளமுறவணையர்வைகுமிடமணுகியே
வன்புவந்தளவளாவியங்கினிதின்வைகினன்கமதிமதிந்நே (சுரு

உபநிடதை வேள்விச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - கூஉஅ.

உஉ-வது, சக்கரதீர்த்தச்சுருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

அன்னகாலையிற் பக்கல் குழந்திருக்குநராரூர்
துன்னவாங்கனம்வையுபநிடத்தேநாகை
மன்னுகாதலன்மலரடித்தாமரைவனங்கி
முன்னமேவியநிருபகனினையன்மொழிந்தான். (க)

சிறநிளம்பினைநாடொறுமோரொருசீராய்
முற்றுகின்றதுபோன்றதானின்றி றன்மோகன்
பெற்றவெண்மதிபின்னுறத்தேயந்திடும்பிறையாய்
வற்றுகின்றதாலவரவர்க்குறுமிதிவசத்தால். (உ)

ததுகன்மோகனுமிருளுறுமானிடச்சகோரப்
பறவைகட்குளினஞானமாந்தெண்ணிலாப்பரப்பி
யுறுதுயர்ப்பசுத்தெறமுழுத்திங்கன்போன்றுதித்தும்
வதுமையுற்றவைவருந்தாமிருப்பதும்வழக்கோ. (ங)

முழுத்தவல்லினைக்கோடையான்முறுகியமனுவின
குழுத்தளர்த்திடநோக்கியமுபநிடக்கொம்பிற்
பழுத்துநின் றமெய்ஞ்ஞானமாம்பழக்கைநீபடைத்து
மழுத்துமன்பிகந்தருள்செயாதிருப்பதேவறமே. (ச)

பருவநோக்கிவான்மழைபொழிந்திடுவதுமபகலோ
னிருரெப்பதுந்தன்புனனதிகண்மற்றெவையும்
பெருகுநிப்பதுமொப்பிலாநற்குணப்பெரியோ
ருள்குரப்பதுந்தமக்கொருபொருள்குறித்தன்றே. (ரு)

இளைபவாதலினிக்கணத்தெம்மொடுமினிநீ
யணையர்வையகாசிமாநகரினாடடுத்தது
னையெலாமறவேமொடுங்கொடுத்தனல்வெற்றி
புனைபலாயிப்பருவமீதென்றிவைபுகன்றான். (கூ)

நதவன்பகொல்லையிலவல்லினைத்தெழுந்தே
நீதியங்குணாவேந்தனைத்தொழுதிபனியமன்.
போதநம்பகைதூர்த்திடப்பருவமிப்பறமென்
றேதுகின்றனவையொக்குமென்றினையனவுரைத்தான். (எ)

கலிலிருத்தம்.

இடரினின்சுந்தனையின்றுகாறுமே
தடைபிறிதின்மையாபுமுடிந்ததன்மையான்
மிடையுநின்படைபினிமேலுந்தெவ்வரைக்
கடைமுறைவெஞ்சுமர்கடத்தறின்னமால். (அ)

நற்றடம்பம்லுமிக்காடுவிட்டினி
யுற்றகம்படைவெலாமொருங்கெழுந்தரம்
பற்றலுநையுமப்பதிபுகாமலே
மற்றொருபுன்னியதலத்தின்வையகியே. (ஆ)

பண்டையோர்குயோநனன்பாண்டிலைமந்தரை
மண்டிகர்ப்புகுத்தியுமலைத்தாதுவிட்ட
டனடுபேருரிமைகேட்டவன்மதுந்தபின்
விண்டுபாரதச்சமர்வினைத்தந்திதேபால். (க)

துதவலெருருவின்சொடாப்போக்கியப்
பாதகமோகனைப்பாரெலாமெமக்
நீதியென்றுரிமைகேட்டிலையென்றிடின
மோதிவெஞ்சுமர்பொருள்முறைநையாமென்றான். (கஉ)

இவ்வகையவன்சொல்லியல்பிதாமென
வவவயினிருந்தவராரூங்குறவே
செவ்வியசெங்கையுஞ்சிரமுங்கம்பியா
மெய்வருங்கொற்றவனிதுவிளம்பினான். (கஉ)

சிலமுமவெஞ்சுமர்செய்யுஞ்சுழ்ச்சியு
மேலிதுவலநிலைவினைவும்தென்று
காலமொர்முன்றையங்குறுதுங்காவல
னாதுணர்நியாயையருளினோக்கியே. (கங)

எண்ணியற்படையொடுமெழுந்தியாமெலா
நண்ணியுற்றிடத்திருநாட்டிலீட்டிய
மண்ணியற்றலங்களில்வயங்குமாய்கொரு
புண்ணியத்திருத்தலம்புகுநியாலென்றான். (கச)

அங்கவாசகஞ்சொலும்வனைப்போற்றியே
கங்கைமாநதியில்கவுடையத்திற்
றங்குராடாபுரத்தலத்திலுள்ளதோர்
செங்கண்மாஸக்கரதீர்த்தமென்பதே.

(கரு)

பங்கயனாட்டினும்பைம்பொனாட்டினும்
பொங்குமத்தலத்துளபுனிதமில்லையா
லங்கதன்பாங்கரின் ளவின் ம்படைச்
சங்கமுமெழுந்தபேய்த்தரிக்கலாமென்றான்.

(கசு)

என்றவனியம்புலியின் நகானம்விட்
டன் அநன்மனைவியராயினேரொடு
மொன்றுபல்படையொடுமுயர்விவேகர்கோன்
சென்றான் நத்துவத்தேரின்மீதேரே.

(கௌ)

நீள்கொடைமன்னவனெடும்பொற்றேற்றிமணித்
தாள் கிளர்ந்தெழுமத்தரியலார்க்குந்தம்
கேள்கிளர்மாதார்க்குங்கிடைப்பதென்கொலோ
தோள்களுங்கன்களுமிடந் துடித்தவே.

(கஅ)

திரிகர்வெம்பிணிதீர்க்குமுலிகை
கானிடையிருந்துதங்கைவந்தாலென
மானிடர்பவங்களைமாற்றாதுதற்குமெய்ஞ்
ஞானநாயகன்படைநாட்டில்லந்ததால்.

(கக)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இனையபல்வனநாடெலாமியன் றிடவேகியும்திராத
னினையதெய்வமாங்கவுடாடாபுரத்தகன் றசக்கரதீர்த்தத்
தனையடுத்தயற்சார்த்தற்படையொடுந் தானும்வனம்வன
வினைவினாற்றமையிவைபுகன் றனையன்திடுகெவ்வினேநோக்கி. (௨௦)

சதுகாலமீதிடமிதாந்திறலிதுபகைவனியிது
நீதியிதாந்தற்குமமுமீதுநன்வினைவினாநெறியிதென் [மற்
றேதியோர்துணர்கல்வியிற்சொல்பகையொன்னலர்க்கஞ்சா
துதுபோயுரைசெய்பவநீயலாற்சொல்பவநிற்சாரே. (௨௧)

விரைவினெய்திமாமோகனையடுத்தாந்வினவ்வெடுத்தோதி
புரிமையாருநிவ்வுலகினைக்கேட்டியா லுரைத்ததற்கிசைந்தானே
லரிதலஞ்சிவதலமறையோர்பதியருந்தவருநறகுமற்
றிருத்தித்தவையுண்ணியருநறையுந் திறமெலாம்விடுத்தே. ()

துருக்கர்ப்பப்பரமொனர்கிழினந்தவர்கோனகரினையோர் தா
மிருக்கும்த்தலமெத்தலமவிடமெங்குனுமபுருந்தாங்கே, செரு
க்கிவாழ்தியென் றுரைத்தியாலவ்வகை செய்வதற்கியையானே ல
வருக்கமோடுமெம்போர் பொரநாடையேவரச்சொலென் நிவை
சொன்னான். (௨௧)

நீதிநாயகன்பணிதலைக்கொடுநிவிர் த்தியாலனைப்போற்றிப்
போதன்மேயினன்வாரணுகியினிடையுண்ணியசரித்ததேதான்
காதல்குருபநிடதையாமணமுதற்கழறினங்கடுமோதன் [வாம்.
துதுபோயினர்படைஞருக்குரைத்தமைதொடுத்தினியுரைசெய்

சக்கரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்-௧௬௨.

௨௪-வது, காமனாதியர்சருக்கம்.

—||—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மருவுகாசியில் வைகிய மோகமா மன்னவன் விடுதாதர் [ற
பொருவினெய்களெவற்றினும்வினைவினிற்போயினர்புருந்துற்
கரும மாபகவ ரலர்க்குரைத் தழைக்குமுன் காமனாதியர்வேந்த
னிருபம் வங்கினர் சிவங்களிற் சூடினார் நிமிர்த்தெழுந்தனர்மா
தோ. (௧)

மடிவில்காமன்வெங்கோபனுலோபன் மாமச்சரன்சங்கற்பன்
கடியதாமதன்மதனிராசதன்-ராடுங்கிலகனச்சந்தேக
னடல்விதற்பன தன்மனக்ரமன் றுக்கனனருகனவமானன்
விடயசங்கனன்வயிரனாகன் றிறல்வெகுமுதனிவர்யாரும். (௨)

இருள் பரத்தேதாவிடமெலாமிதத்திரண்டெழுந்தவோநெ
டும்பார்மே, லுருளில்வெவ்வினையாவுமாங்கொருபுடையடர்ந்த
வேர்பலனோயு, முருவுகொண்மெற்றோர்புறத்துற்றவோவென்
அரவேரரசு, மருளுழிம்படையோடுமலர்த்தெத்தனர்வாரண
கியின்மன்னோ. (௩)

கடியபாவங்களையாவயுத்தித்திடுங்காசியாகந் தன்னி
னெடியகண்டகர்யாவருமல்லியினெருக்கினின் றமையாற்றன்
முடியயார்ந்திடுமவினுக்காசனுமுதுருக்கியபாரப்
படிமடந்தையும்கமகிழ்த்தனர்நங்கன்பாரநீங்கிடுமென்றே. (௪)

இனையரவ்வியினிவ்வனமெய்தியவெல்லியிலிடுமோதன்
கனைசுழற்றொழுதெய்தியத்ததுவர்காமனாதியர்யாரு
மனையும்க்கருமவன்படையுட்கொடுமன்னகின் பணியேவல்
பனைபுஞ்சென்னியர்வந்தனென் னுமுன்புருத்திநீங்கென்னுன்

மாறனுதியர்க்கவ்வுரைபுக லுமுன் வந்துகணிகூர்ந்து
சாருவாகன் வெங்கலியகங்காரசுந்தியனவன்றுதை
பேருலாவியகுதர்க்கன் மற்றேரோடும்பேசையர்குழுவோடு [ர்.
நேருலாவியாங்கிருப்பவன்றும்மிசைகிபிடமிட்டெதீர் தாழ்ந்தா

வணங்குகின் றவர்யாரையுமுருங்குருவரிசையிற் கைநீட்டி, பிண
ங்குமன் பினொடிருத்திவான். முகந்தொ அமிணை விழியருணைக்கி
யனங்கனொரோடுமக்களுநன் அகோலவரவர்திறன்மேன்மைக், கு
ணங்குந் தீங்குமற்றாண்டு கொலென் றிவைபன் முறையுரைசெய்
தான். (எ)

நிறைந்தவெவ்விடமன்னவனவ்வுரைநிகழ்த்துதுமனைவோருஞ்
சிறந்தழவுலகத்தினுமரியயன்சிவன்முதலோருஞ்
முறைந்தராயகவெங்ஙனமிருக்கினுமுன்னையங்கொருபோழ்து
மறந்ததின் றியேவையெவெமக்குநல்லாழ்வரிதோவென்றார். (அ)

பரவியாங்ஙன மவரவரிவ்வுரைபுகர்கின் றவிடையேதன்
கரமமைத்தனைவோர்ரையும்தேவந்தனைக்கைதொழுநடற்காமன்
விரவுமஞ்ஞமாபுரம்விடுத்திங்ஙனமேவிமற்றெமையெல்லாம்
வரவழைத்திடுங்காரணம்பாதுகொன் மன்னிபுகவென்றான். (க)

கலிநிலைத்துறை.

அங்கவனஃதுரைசெய்யநகைத்தவகங்காரன்
றங்கியவீரரியாவரையும்தெதீர் தானோக்கிச்
கொங்குறைதார்புடிமன்னவன்முன்புரைகூசாதே
பொங்கியநெஞ்சுபொருணையினுவிவைபுகலுற்றான். (கௌ)

பங்கமில்செய்கைவிவேகனுரைத்தபடிக்கெய்தி
நங்கருதார்பிருபகன்முதலோரினநாட்டி. ன்கட்
டங்கன்குரூபமறைத்துமரோடுதழிஇயங்கே
யுங்கடலங்கடொ அம்புகலுற்றமையுணர்ரோ. (கக)

வந்துபுகுந்தவர்கைதவமாகவதீர்த்தப்பாற்
றந்தமியற்கைபயிற்றியபோதுதவந்தான்
செந்தழல்வேன்னைசெபங்கன்முதற்பல்செயல்பாவு
மந்தனைமுதலோர்கடொடங்கியதறியிரோ. (கஉ)

அன்னவையொற்றருணர்த்தவுணர்ந்திறையவன்வைகு
நன்னகர்விட்டிவணின்னகருற்றநுராமரோ
சொன்னவலங்கடொ அம்பினொளித்துறைதன்னுர்மேன்
மன்னவனவலின்வெங்கலிசென்றதுமதியிரோ. (கங)

தட்டியறைந்ததெனம்படியுங்கடலந்தோ அ
மட்டியல்லவார்குழலையோகினியென்னுரைமடவார்பா
லொட்டியதெவ்வரையின்னவரென்னவுணர்ந்தங்கே
கிட்டியவெங்கிப்பட்டகொடுந்துயர்கேளிரோ. (கச)

பரந்தவிழிச்சிவபத்தியியோ கினிபண்பாலே
துரந்துவிடுத்தின்வெங்கலியைப்பலதன் னுர் தாம்
புரந்தொ அமின்னவருக்கிவரென் அபுகப்பெற்றேர்
கரந்துறைநின் றமைபோய்வெளிநின் றமைகானிரோ. (கரு)

பஞ்சடியுச்சியிலவைக்ககிசைந்தியல்பண்போலு
நஞ்சனகண்ணியரின் பமுயங்கநரர்க்கெல்லந்
தஞ்சமீதன் றிமறித்திலையென்றொருசார்வாகன்
விஞ்சையெயங்கும்விளம்பினனென் றல்லினுவினோ. (கரு)

மட்டியலம்புயன்மகனைமணஞ்செயமதிநாதன்
விட்டிடுகின் றசிரத்தையவவவவிரைந்தங்கே
யொட்டியபுத்தனும்வெய்யகபாலனுமோர்மிச்சா
திட்டியுமெய்தியதின்னமுநீரதுதேநிரோ. (கௌ)

நெய்தவழுவேன்விபுரிந்தொருதன்னொடுநேசம்போற்
கைதவமன் அபுரிந்தகல்கின் றகடுந்தன்மன்
மெய்தனரும்படிவவ்வுமதற்கொருவி றன்மான
னெய்தியதின்னமிவ்வேன றியாமலிருந்தானோ. (கஅ)

இங்ஙனம்வந்துவினுவியதென்னைதும்மியனன் னுட்
டங்ஙனமின்னவையாவுமியங்கவுமறிவின்றி
மங்கையர்கொங்கைமுயக்கிலுணர்ச்சிமறந்திரோ
துங்கமலர்ச்சயனத்திடைகண்டபின் றிரோ. (கக)

என் றிவையோர்மறைக்கொருதாதையியம்பாழு
னன் றிதுவென் அதுளக்கமுடித்தனைகைசற்றே
மென் னவரவாரிலரும்பகைத்தடல்கிற்காமன்
வன் றிநன்மன்னவையுடெதீரின்னவகைரொஸ்வான். (உௌ)

ஒன்னவர்தம்புருமாநிநம்முருவொளித்தாரா
மன்னவர்க்கிண்குக்கியன்மேன்மையுறந்தாரா
சொன்னவர்கொடுக்கொடுக்காரவேன்விதொடுத்தாரா
மன்னவரம்மொழிகேட்டவரிந்நகர்வந்தாராம். (உக)

சித்தசனுகிபுமயானநியாதவர்கிலருண்டாம்.
பித்தமெனும்பலியானவர்கண்டுபிடித்தாராம்
பத்தியராமியல்யோகினியாருள்பார்த்தாரா
மத்திறலோரைபிவர்கவரஞ்சியடைந்தாராம்.

(உஉ)

அன்னவர் தம்மையடுக்கவும்ஞ்சியகன் பிங்கே
மன்னவனுக்கனுமென்னுன னுர் லோலவந்தாரா
மென்னையடுத்த நன்முத்தியுமுண்டெனவேளுங்காற்
ரொன்னதுகேட்டவர்பெண்டிர்நலங்கடுந்தாராம்.

(உ௩)

நஞ்சினுமிக்ககொடும்பகையோர்முன லங்குள் நிப்
பஞ்சினுமெல்லியலாரையடைந் தவர்பயமுற்றே
ருஞ்சிடுதற்கெதிர் தம்முருவிட்டவருமுறி
யஞ்சினரின்கிவர் தங்கனொடுஞ்சமரார்செய்வார்.

(உ௪)

பதமன்மகட்கவர் துதெனவேவுமொர்பைங்கோதைப்
பொதுமகளுக்கொருபொதுமகன்விட்டதுபோதாதே
பெதிருறுபுத்தன டீதரமனன்பி றரினையோருங்
கதுமெனவேகவிடுத்த துநல்லகனாக்கன்றே.

(உ௫)

ஒன்னலர்வந்தெதிரோங்கினுமாங்கவருடேயிங்
கென்னையாரையழைத்திவைகிருந்நென்றேவித்
தன்னகரின் கணிருந்தரசான்வதுதன்விட்டித்
தொன்னகரின் கனம்மன்னவனெய்துதொழிலாமோ.

(உ௬)

இடையுறுதன் றிருநாடும்வித்திதையெதிரேவந்
துடையவினத்தி னுயர்ந்தவராய்மதியுடையோராய்த்
தடையுறுசெய்வினை தக்கதிதின்னதகாதென்றே
புடையிலிருந்திவர்புத்தியுரைத்ததுபோதாதே.

(உ௭)

என்னவெடுத்திவைசொல்லியகாமனையிகன்மன்னன்
நன்னதுகைகொடமைத்தெவநிற்பர் தனஞ்சிங்க்
மன்னதும்வீரம்வெளிப்படி லென்னுமகங்காரன்
சொன்னவைதன்னியிலென் துமறித்திவைசொல்லுற்றான்.

(உ௮)

அவசீர்க்கழி நேடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

பெண்டிரைத்துணையாய்க்கொண்டுபெருஞ்சமர்கடக்குமீரர்
திண்டி நன்னருமென்றே செப்பியசெருவிற்சாமா
பண்டொருமட்டன் நன்னைத்தாருகப்பதகன் றன்னை
யொண்டி நன்மாதரன்ருசமர்புரிந்துபிருண்டாரே.

(உ௯)

* முதுகிட்டவர்என்னும்பாடம்.

ஆதலிற்சம்புபத்தியரிபத்தியென்பார் தம்மை
மாதரன் லிகழுவதன்ருன்மற்றவர்களுக்கைப்ப
போதுவரென்னில்வெல்லும்புயவலியில்லாரேனாற்
திதுறும்பகைஞர்போரிற்சிங்கமொத்திவரன்றே.

(௩௦)

அடுத்தநம்பகைஞர் தம்பாலன்னயோகினிகடாமே
யெடுத்தேபரன்புசெய்ததெத்தலத்துள்ளுமுண்டாற்
கடுத்தினியவர்பேல்பாருங்கலந்துடெனமுத்திப்போது
மடுத்திவமென்றுநிபின்னைமுடிப்பதுவன்மையன்றே.

(௩௧)

என்பதனும்பாவரெய்தினுமிவ்வுர்முத்தி
வன்பதலக்குமென்னும்வழக்கதொன்றுன்மைபானு
மென்பகைபுகுதாமுன்னேமேவியிந்தநலியாளே
பின்பினையோருமிங்குவரச்செய்தபெற்றியாமால்.

(௩௨)

சிரத்தையையிடிக்கச்சென் நசேயிழைமிச்சுதிட்டி-
கரத்துறுகபாடின்புத்தன் கடுத்திற்சமனானினுளூர்
வரத்ததுநாழ்த்ததென்றேநெரிகிள்ளமானன் றன்மு
றுத்திற்ங்கவரச்சென்றேனுற்றதுமுனாந்திலெனல்.

(௩௩)

போதியெந்நியிற்புக்குப்புத்தனேமுதலோர்கண்டு
நீதிமுன்பிறத்தோன் றர்க்கநிலவாள்விழிபாலேவந்
துதியைக்கவர்த்ததாகச்சொற்றனவிட்டம்பன்மைந்த
னோதியவனையன்வார் த்தையுன்மையாயாவர்கொள்வார்.

(௩௪)

அன்னவனிலருங்கஞ்சியாரிடைக்கரத்துற்றாரோ
வின்னமுமினையர்தேடிபெய்வழிப்படர்கின்றாரோ
பின்னவிர்குந் தலாளைப்பிடித்திங்குவருகின்றாரோ
முன்னகங்கலிபைக்காய்ந்தோர்முனிலினுலென்னுற்றாரோ.

(௩௫)

ஆதலாலறியகிற்பாரிவரவடன்னைப்பற்றிற்
காதலாயிபல்விவகன்கடிமணநாழ்க்குமன்றே
யோதலாம்பகைபையயாவுமுடிக்கலாகமக்குப்பின்ன
ரீதலாதுறுதிமற்றொன் றிலையென்றியம்புமெல்லை.

(௩௬)

வயிரவிதன்னையேவிவருமவழிபார் த்துமின்ற
செயிருறுங்ககபாலன்சிரத்தையோடறியின்னன்
கயிர்வமனையசெவ்வாய்க்காரிகைகொணர்ந்திடாம
லையர்அறுகின்றதென்னென்றையுமுனத்தனானுன்.

(௩௭)

குண்டனேநீராக்கியெண்ணிக்குணிக்ஞரின் கணிதநூலால்
விண்ணோசெய்தியன் னான்மேவியனின வென்றோத
வொண்டி. நலவனுமவரோர்துதன்னுள்ள த்தாடு
கண்டனன் லினோந்தெல்லாங்காபாலிதனக்குச்சொன்னான். (௩௮)

அன்னசொற்கேட்டலோடுமாங்கவன்று நூக்கிட்டஞ்சி
பென்னுடைத்தெய்வமானுவின்வணமிற்றதாளென்னிற்
பின்னைமற்றெவரேயந்தப்பெண்கொடியன்புபூண்ட [நே.
வொன்ன லர்க்கெதிர்பாய்வெம்போருடற்றிவெல்பவர்களைன்

இனியிறைதாழ்ப்பதன் னுலிங்ஙனமெழுந்துபோயா
மனைவருமதிமாமோகனடி. த்துணைதொழுதுவந்த
வினையிவையாவுமரங்கேகினம்புதுமென் னுபோனார்
கனல்விழிக்கபாலேனாடுகண்டகர்பிறருமாதோ. (௪௦)

புழங்குவெங்கபாலன் குண்டன்புந்தர்கோன் மிச்சாதிட்டி
செழுங்கவினழிந்திமாநனைவருந்திறனழிந்து
மழுங்கிவெம்பகலிறோன் அமதிநிகர்முகத்தராகி
யழுங்கியசிர்தையோடுமவ்வயின்வரவுகண்டான். (௪௧)

அன்னவர்வரவுதானையரசுனாங்குளார்க்குச்
சொன்ன துயின்னர்விண்டுசொல்லதற்குற்றதென்ன
மன்னவன்சரணமவந்துவணங்கினர்கின் றகாலைக்
கன்னவிறீடோள்வெய்யுகாபாலனினையசொன்னான். (௪௨)

ஐயநின்னேவல்ருடியணங்கன்ன மிச்சாதிட்டித்
தையறன்ருடியாங்கடனித்தனிரெறியினெப்பித்
துய்யவன் னாதிதன்னைத்தொடர்ந்தனங்கண்ணுற்றெங்கள்
கையுறவின் றவெல்லைக்கர்தவன்போயினுளால். (௪௩)

ஆனவடன்னிப்பின்னுமனைவருநாடுமேபாது
மானனுமறனைநாடிவந்தனவன் றேனாடுங்
கானவிர்துழைனாக்கணிதமோர்ந்தமணன் சொல்ல
ஞானயோகியர்தஞ்சுந்தைநன்னுற்றத்தெரிந் துமன்னேனா. (௪௪)

மந்திரசித்தியென்றாய்வயிரவிதன்னையாங்கே
புந்தினனவளுமவ்வாறுற்றிருவரையும்வவ்வி
யந்தரத்துற்றவேலையரிபத்திவெருளிதாக்க
வந்திரசித்தின்பாசமிற்றதொத்திறந் துவிழ்ந்தாள். (௪௫)

அவ்வரியின்மேபாலுய்யுமறனாடுஞ்சிறந்தைசெல்லுஞ்
செவ்வழிப்படர்ந்தாளன்னசெயலெலாமுனர்துயின்ன
ருய்வழியிந்தொன்றின் றியுற்றவாறுன்பாலோதற்
கிவ்வழிபுகுந்தேதாமயாங்களைன்செய்ததற்கதென்னான். (௪௬)

அதுபுகன் றவன் சொற்கேட்டவரசனுந் தானுக்கிட்டஞ்சி
மதுதுகர்சுபாலன் றனைவாண்முகமெடுத்ததுநோக்கிக்
கதுமெனநின் பானின் நகடுந்திறலணங்கைமற்றோர்
பொதுமகடனக்காயேயகிப்போக்கினைகொல்லோவென்னான். ()

அலங்கலம்புயக்கேவகற்கரிசிவபத்திபால்க்
குலங்கனோடிங்குக்காக்குங்கோற்றொடியனுமன் றன்ன
லிலங்கைமகாசாஸிமுன்னுளேகியதென்னநம்மம்
விவங்கினன்கொல்லோவென்னுவிற்றகழேடசன் சொன்னான். ()

பின்னருமற்றுளோரும்பெருகிதியிழந்தே தாரென்ன
வன்னவட்கிரங்கிற்றருமளவையிவதிமாமோக
மன்னவன்வதனோக்கிவயங்குமப்படைகட்கெல்லா
முன்னவன் காமரசாசினையன்மொழிவதானான். (௪௭)

வாயுவிந் திறலான்மேனான் வையகந்தாங்குமேரு
வாயிரமுடியின் மற்றோன் நகன் றிடவதவின் வன்மை
போயின தாருங்கொல்லோவத்தகையோற்கபாலி
யேயினளிற்றத்தறன்னுன்மவலிக்கிடுஞ் னுண்டோ. (௪௮)

அடியனேனிருக்கவண்டாண்டங்கண்முழுதும்வெல்லுங்
கொடியவன் கலகேனாடுகோபனுமிருக்கப்பின் னு
மடியிலாங்காரனுந்தன்மகனுலோபனுமிருக்கக்
கடியமாமதன்மானன்சங்கற்பனுமிருக்கமாதோ. (௪௯)

மச்சரன்முதலோர்பின் னுமன்னநீபணிக்குமேவ
லச்சரவேகம்போற்றசென்றரிபிசமாதியோரும்
மிச்சரதியற்றைசெய்யப்பிடித்ததுமுடிக்கவல்ல
விச்சையரிருக்கநின்னைவெல்பவருலகியாரே. (௫௦)

இருடிசுண்டனையமற்றுனென்னிலாப்படைஞர்தம்மு
ளொருவசேபோதாதோதானுலகொருவன் அம்மென்று
வருவதற்கனையர்க்கிந்தென்றியேனையேனுங்
நிருவருள்புரியிலினேறசிறந்தைபோய்வருமுன் சென்றே. (௫௧)

ஒங்கியவிவேகனார்க்கவ்வுபதிடத்தொருத்திவேட்கை
யாங்குருவண்ணமாற்றியரிசிவபத்தியன்பு
நீங்குறவிலக்கிமற்றைநீலவாள்விழியார்வேட்கை
பூங்கணையொன்றேறயேவிப்புந்திழிப்புணர்ப்பனன்றே. (ருச)

விடைதருகென் றுநின் றவீரவிற்சாமன் றன்னைப்
படைஞர்மற் றுள்ளோரோடும்படர்ந்திவசெய்தியென்னாக்
கொடைகெழுமோகவேந்தன் கூறினன் விடுக்குமெல்லைத்
தடையறப்புருந்ததாழ்ந்தோர்சாரன் வந்தினையசொன்னான். (ருச)

இந் தினிச்செல்வதென்னையேகியசிரத்தையின்
நன்றிவிவேகவேந்தைநான்முகன்மகன்பா லுய்க்கத்
துன்னுமாமணமுமுற் றிச்சூழ்படையோடுமன்னான்
பொன்றிகழ்கவுடராடாபுரத்துவந்திதுத்தானென்றான். (ருச)

கலி லிருத்தம்.

இவ்வுரையிழும்பலுமிருந்தேமாதே
டவ்வயினின் றவராருந் துண்ணொள
வெவ்விடிமேலிடிவினையக்கேகட்டவெம்
பைவருமரவினப்பன்பொத்தாரரோ. (ருச)

அறைபறைகேட்டதோரகணமாநிக
ரிநையவன்மிக்கதோரர்சமெய்தியே
முறைமுறைவிடைதருகென் றுமொய்த்தவர்
துறைதொறுமுகமெடுத்தினையசொல்லினான். (ருஅ)

அத்திறலறிஞர்பாலடுத்துமால்சிவ
பத்தியர்புரியருட்பார்வைநீர்த்திலஞ்
சத்திதன் றிரும்கடுதுசெல்வழிப்
பொத்தியாங்கவளையுமபோய்க் வந்திலேம். (ருச)

உணர்வுடைமன்னவனுபதித்தைநர்சேர்
மணவினைநாளினுமாற்றுகின் றிலங்
கணமுறுமியாமெலாங்கழிந்தநீர்க்கிடு
மனையெனவினிமுயன்றுவதென்கொலோ. (ருப)

நெடியநம்மொன்னலார்நினைவின்வண்ணமே
முடிவுறப்பெருகினமுயன் றசெய்தொழில்
படிவுறாதொழில்பதந்திரநி
வடிவுஅந்தன்மைபோல்வாடிவந்ததால். (ருக)

என்றினையனபலவியம்புமன்னனை
நின் றுகைகூப்பிவெண்ணிலவெழுங்குடைத்
தென்றலந்தேநரினான்சிற்தேதற்றுலா
னென்றலவாசகமினையவோதினான். (ருஉ)

கடிக்கமலாசனன்சன்னிகைம்மலர்
பிடிக்கினுமென்னவன்பிறழென்பூங்கணை
வடிக்கின்முன்னிற்பனோமழைக்கலாற்குடை
பிடிக்கெதிர்பிடிப்பவரையாங்கோலாம். (ருஉ)

முற்றியமணங்கொடுமோகநம்படை
வெற்றியுந்தாழ்க்குமோமேவலார்க்கொரு
வற்றியமார்தளிர்வாங்கிற்கானெலா
முற்றவெவ்வழல்சுடாதொழியுமாவென்றான். (ருச)

அன்னவன்துரைசெய்வவ்வயின்
மன்னவன்வனத்தாநம்வலிக்கொதுங்கிய
வொன்னலாருகருதார்புக்காரென
லின்னமுங்கேட்பவையிவைகொலோடுவான். (ருரு)

காரியமோர்ந்துதங்குத்துட்கொண்டினிச்
சீரியவண்ணம்யான்செய்வனின்றெனப்
பேரியற்றலேவர்கணிற்கப்பின் றுளார்
நீரிதுசெய்திரென் றிவைவிகழ்த்தினான். (ருசு)

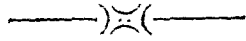
இடம்பனையழைத்திவ்வுரெங்குமேயுனக்
குடன்படுமிடாம்பிகதோடுப்புக்கு
விடம்பரந்ததுவெனவிவேகனையநிய
கடம்பயினை நியெலாங்காத்திபாவென்றான். (ருசு)

மருகனாகியவனாசாரன்வாவென
வருகழைத்தறிவுடைபனையர்சேனையவ்
விருந்தித்துறைதொறுமெய்துருவகை
கருதியாங்கவரைசேகவர்தியாவென்றான். (ருஅ)

ஞானநீர்மையுந்தவநலமும்பாழ்பட
மிளநிருகருநாடகன் றாமீட்டுமக்
கானநீடிசைதொறுங்காப்பதற்கவ
மானநியாங்கவலர்வழியிற்போவென்றான். (ருசு)

காமனாதிபர் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட லிருத்தம் - ௧௦௩௩.

கலி லிருத்தடி.

ஒதிவ்வாசகஞ்சிலர்க்குரைத் துமன்னவன்
போதிராலென் றவண்ணிக்குப்போயபி
வீதிகேள்வனுமதிநீருபனேவலால்
வீதவாய்மடங்கல்போல்னிரைவினெய்தினான்.

(க)

கலிநிலைத்துறை.

அன்னெய்தக்கண்டனர்கண்டாரசுமோகன்
முன்னகச்சென்று நுநியாயன்முதிர்கோபப்
பன்னகத்திற்பாய்ச லுமுன்போற்பகையஞ்சா
தீநாளிவ்வூர்வந்தனனென்றிங்கிதுசொன்னார்.

(உ)

அனையானிவ்வூரெய்தியதென்னென்றம்மோக
னினையாமுன்னன்னதிமணாளனெய்தெய்தி
மனைவாசற்றின்காவலர்நீரென்வரவோதீர்
புனைவாசத்தார்மார்பனெனென்புகல்கின்றார்.

(ங)

மன்னுநின்பால்வந்தனனிங்கோர்மதிநாதன்
றன்னுலவத்தக்கநியாயன் றனியேயென்
றன்னுரோதிச்சொற்பணிகைக்கொண்டவர்மீண்டப்
பொன்னார்தாளானைக்கடிதங்கேபுகுவித்தார்.

(ச)

காவலன்முன்போய்க்கைதொழுநாளைக்கைகூப்பி
யேவலர்தம்மாலாதனமொன்றிட்டெதிர்வைகப்
பாவனைசெய்தென்பக்கலியிப்பதியுடே
மேவியதென்னேசொல்லுதியென்னாவினவுற்றான்.

(ஈ)

கொற்றவனச்சொற்கூற்றவனத்திற்குலவுற்றான்
சிற்றைவநல்குஞ்செல்வரியாருந்திதின்றி
புற்றனரோங்குமிராடகர்க்கணுன்பின்னோன்
சொற்றவைநின்பாற்சொல்லியவந்தேன்றாதென்றான்.

(ஊ)

அங்கதுவென்னேசொல்லுதியென்றவனோதப்
பங்கமிலகாமன்கோபனுலோபன்பலர்பின்னூர்
தங்கவையுள்ளோருள்ளமதிக்கத்தகுமோகற்
கங்கவைகென்னுற்றதுரைப்பானிவைசொன்னான்.

(எ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய லிருத்தம்.

வையகமுழுதுநின்பால்வழங்கிமானதனெங்கோவைக்
கையறவிகந்தகாலைக்கருத்தருந்திவிதுயின்றி
நெய்யழலுற்றாலென்னநீயுமங்கவனைக்காய்ந்து
மெய்யயர்ந்துலையும்வண்ணம்வெவ்வனம்புகுவித்தாயால்.

(அ)

அன்னவன் றன்னையல்லால்னையாநிவிர்த்தியோடுந்
தன்னருங்கினைஞரோடுநாதம்மையுங்குலையத்தாக்கிப்
பின்னருமெண்ணில்கோடியிழைபுரிந்தகலநீக்கி
யின்னலசெய்வித்தநின்போலேவசேயிரக்கமில்லார்.

(ஆ)

அத்துயருமுந்தானேனுமரிசிவபந்திமாதர்
வைத்துளகருநீனதன்னான்மலையன்மகளைவேட்டு
மொய்த்துதுகினைஞரோடுமுரணுடைப்படைஞர்சூழ
வித்தினங்கெனடேதயத்திராடமாசுர்வந்துற்றான்.

(இ)

அந்நகர்வந்தகோமானநிஞரார்ப்புகழ்விவேகீ
மன்னவனாதலாலெவ்வருத்தநீரியற்றினாலும்
பின்னருங்கருணைகூர்ந்துபிழைசெய்க்கருதாதுன்பா
லென்னையின்தேவவந்தேனென்றுபின்னினையசொன்னான்.

(ஐ)

இனவனைக்கடல்சூழ்வையமெவற்றையுமின்னுகாறுந்
தனதெனப்பெற்றசெல்வந்தனியினிவிடுத்துநிங்கி
நினதுபிருய்யவேண்டினின்னருங்கினைஞரோடு
மனகநல்கிவேகவேந்தனருட்பணிசீர்த்திற்குடி.

(ஊ)

கானகவேடர்கள்வர்கடற்கரைபுறையுந்தியோர்
சோனகர்மீலேச்சராகுந்துருக்கர்ப்பப்பரர்கள்காதி
யினரென்றினையர்வைகுமிடங்கலின்கனோடு
நீரயந்துறைதியென்னாகிழத்தினன்பின்னுஞ்சொல்வான்.

(஋)

தம்பியர்தமக்குவையர்தயாதராமனும்பி
னிம்பர்விடுமனுநல்கியிருந்தவாதுணர்ந்திலாயோ
வெம்பியபடைஞர்சூழமேவியந்நாட்டிஅற்ற
அம்பியர்தமக்குரீயுமுதவுதன்முறைமையாமால்.

(ௌ)

இன்னவைசெய்தியாகிலெவருக்குமுத்தேனானென்னு
முன்னரும்புகழினங்கியுறவொடுஞ்செல்வந்தேகாடுந்
துன்னுபல்கிளையுஞ்சுற்றத்துன்மதியினத்தேதார்போற்ற
நின்னிகர்யாருமின்றிநிலத்திருக்கலாமால்.

(ௐ)

நீயிதுமறுத்தீயாகினெடுமபுகழ்வாஸிமைந்தன்
வாயுரைமறுத்தபத்துமவுலியான்போலுமாயன்
போயுரைத்தமைபுட்கொள்ளாப்புயங்ககேதனைப்போலு
மேயவுன்சற்றத்தோடும்விளிவனூசரதமென்றான். (கக)

என்றவனுரைத்தலோடுமிருந்தமாமோகவேந்தன்
மின்றிரிந்தென்னநக்குவியன்முடிதுளக்கிச்சால
நன்றிதான்நிதென்னாநவின்அநன்னீதிதேகள்வன்
நன்றிருவதனநோக்கித்தானிதுபுகல்வதானான். (கௌ)

முன்னையாளரசுநந்துமூன்றுலகினுக்குமெத்தை
யென்னையாமவுலிசூட்டியிகந்தனவிலேவகேனாடு
மன்னையாமவகையென்பதறிந்திருந்தரிமைகேட்ட
கின்னையாநீதிதேகள்வனியாயனென்னுரைப்பதம்மா. (கஅ)

தாதையங்கவருக்கோர்பாற்றிரிக்கவுமிடங்கொடாமன்
மோதினிட்டிதெயென்னுமொழிந்தசொற்றேசுட்டுங்கானிற்
போதவிட்டிருந்தவென்பாற்புகுந்ததன்னாரிமைகேட்டத
துதுவிட்டவரோநீரோதுணிந்தவர்அம்பில்யாரே. (க௯)

கலிமுதலோர்க்குத்தப்பிக்கைபுகாதயார்தாரென்று
நலிவுறுதுபரிடப்பெண்ணன்மணம்பெற்றாரென்று
மொலிகடலுலகமெல்லாமும்பியர்க்கீதியென்னும்
வலிமையும்வழக்குறின்போன்மற்றினியாவர்சொல்வார். (உ௦)

நேயமுமுறவுமாற்றிநிளர்த்தியென்னுரைக்கப்பெற்ற
தாயொடுதனையுமேனாட்டாரமுஞ்சதுனுமன்றென்
ரூயவென்றதைநீக்கியனைபனைத்துநந்தானென்று
லேயவப்பிதூர்த்துரோகியெனக்கெவ்வாறெம்பியாவார். (உ௧)

மேதருமிராமனோடுவிடுமென்னுனுமேனாட்ட
பூதலமுமுதூல்கிப்புறத்தவர்போயதன்மை
காதலின்பொருந்துந்தத்தங்கார்தையர்க்கன்புகூருந்
தாதையர்பொருட்டினாலோதம்பியர்க்கிங்கியேயோ. (உ௨)

இன்னிலந்தனக்கேயாகவினர்நாடெனக்குரல்கும்
பின்னவனியற்கைநன்றாநிழையிதுபொறுத்துமீட்டு
மன்னவற்கினியிந்தாலுமடவியான்கொடுப்பதல்லாந்
கன்னலங்கழனிநாடுகனவினுங்கொடுப்பதுண்டோ. (உ௩)

மாலுயர்ச்சம்புத்திமடந்தையரருளுண்டென்று
மேலயன்பெற்றமாதேவட்டிபப்பெற்றமென்னுந்
சேலுகனாட்டிலெய்திச்செப்பியவன்மையாவு
முலமோடொருங்குமன்றேமோகன்யான்முனியிடுவென்றான். (௧)

அவனோதுரைத்தலோடுமேத்தவர்குதர்க்கனைப
சிவனயனிந்திராதீதவர்க்குநின்னூற்றத்தந்
தவநிலையழிந்ததென்னுற்றனெதிர்நிறகவல்லா
னிவலெருவிவேகன்கொல்லாமென்றெறிநிலைவகக்கன். (௨௦)

பின்னருநியாயன்நன்னோக்கினன்பினைமாவென்று
முன்னொருகலைமான்சென்னிமுனைத்தெழும்புகோடுகண்டே
வன்னெடும்புவிமுன்போயும்வனமதந்திதியென்னுந்
சொன்னதுகடுக்குடியும்வந்திங்குச்சொற்றதென்னுன். (௨௧)

ஈதவனுரைத்தலோடுமிறைமுக்கமுலோபனோக்கிப்
பூதலவைப்பிலோரெட்டினதயுஞ்சிறிதந்தானேனு
நீதரந்தகையார்தம்பானினைக்கினுநிளர்த்திபோலத்
தாதைமானதனுக்கிங்குன்றாயுமின்றவளென்றான். (௨௨)

அன்னையவெறுத்தகாலையறிவுடைவிவைதன்போல
நின்னையுமெங்கனோடுநீநதைசெய்தப்பாற்றவ்ளிப்
பின்னருநும்மால்வந்தபெயர்வுஞ்சேசாகந்தன்னுன்
மன்னனாந்தாதைநாணுமாய்வென்றறியச்சொன்னான். (௨௩)

இனையபிற்றருந்தத்தமெண்ணினுக்கியைந்தயாவு
மனையமன்னவையிற்சொல்லுமளவில்க்ரமனங்கெய்திக்
கனைகழற்காலநீலக்கலிமகனதன்மனோடு
மூனையிற்செங்கைமோகன்முன்புநின்றினையசொன்னான். (௨௪)

பைத்தலைப்பணிகண்முன்னர்ப்பயமுறாதெலிரென்றென்ன
வத்தலையோர்கள்வாய்மையனைந்திடநம்பால்வந்த
மித்தனைப்பிடித்துத்தானிற்பெருந்தோப்பித்தானின்
மித்தனைபெருந்தாழ்த்திங்குக்கின்நதென்னெயென்றான். (௨௫)

அன்னவனருகினின்றவதன்மன்மன்னவனைப்பார்த்தான்
பின்னவனேந்தியென்னும்பேசையென்மருகனென்று
நின்னருகிடைநிடமணிற்றலானியாயனென்பான்
நன்னையெவ்வகைசெய்தாலுந்தக்கேயாருமென்றான். (௨௬)

கசுசு

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

வெங்கலிமதனிவ்வார்ந்தைவிளம்பனுநீதிதேசன்வன்
சங்கரன்புரத்தேமனாட்டழலெழுகைத்தாலென்ன
விங்கெண்குவவல்லாரேவரேயிவனுனாரென்
றங்கைகளொன்றினோடொன்றிதிரவுத்தாக்கிகக்கான். (௩௨)

விரனுதியாயன்பின் லும்விற்றகலிமகணேரோக்கி
யோரொருபராய்ந்திற்றுதுதிரோவொருங்கேயுள்ள
பேரணவீரும்வந்துபிடித்திரோகபாலிதன்னைச்
சேறனுதைத்தாலென்னச்சிதைத்தியான்சேறந்தென்னுன். (௩௩)

அவனதுபுகலேலாமெகங்கொதிக்கொதிப்புவாயிற்
அவரிதழ்துடிப்பரிசைகதுக்கொளவுயிர்ப்புவிங்க
அவலருஞ்செந்திச்சிந்திரோக்கியத்தூகன் றன்னை
யிவனுயிருன்பென்னாவெழுங்கோபனினையொன்னுன். (௩௪)

மிகுந்தருமனைமுன்சீர்த்தமென்கொடியருளுண்டென்னு
மகந்தையோடுனென்கொற்றகிவ்வத்ரமன்போதாதோதான்
றகுந்திறலெம்பாலிங்குத்தரியலார்விடுக்கத்துது
புகுந்தனையாவிபுய்தாயெழுதியாற்போதியென்னுன். (௩௫)

என்றவனுதைத்திலேமெழுந்தனனிபாயனிப்பா
னின் றவனிருந்தேநார்யாருநெருப்பெதிர்புகுந்தூறென்னப்
பொன் அதுதுஅமுனின்நேபுறஞ்செல்வார்போமினென்னு
வன்றவன்புகன் அமீன்வறியுர்கோன்மருங்கிற்சென்னுன். (௩௬)

அவனெழுந்தகன் றரின்னாரணபுலோபனோக்கிச்
சனவயில்வந்திங்குனாரைச்சங்கியாதகன் றதூதைக்
கவருத்தொருவரேனுங்கண்டலமென்னுன்மி
லெவரினிகிலேதன்வந்தாலிகல்பொவல்லாரென்னுன். (௩௭)

மானன்மன்னவனோக்கிமாதுரியோதனுதி
யானவர்தம்பாற்சென்னுமைவர்க்கொன்றளித்ததுண்டோ
மேனலந்தருவரேனுமேவலர்நன்பராகித்
தானதைபுகொளாததனிமையேயினிமையென்னுன். (௩௮)

சியாயன்னதுச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

அஃகுந்தம் - ௪௦௪௭௭.

௨௬-வது, காமனாதிபர் வீரலாபச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவனினையகுவாங்குறையதிமாமோக
மன்னவனருகினின் றமாரனாதிபரைநோக்கி
யொன்னலர்திறலுமன்னுக்கமுஞ்செருக்கும்வண்ண
மின்னதன்மைபினுலென்பதியம்புதிருவருமெழாருன். (௧)

என்புவைசொல்லக்கேட்டவிரதிநாயகன்மீமாதன்
றன்பதம்வணங்கிநம்முன்சத்துருவாகியுள்ளார்
வன்பதுநிற்பதெங்கேவல்லிருன்குங்கொல்லோ
மின்பலமின்னினுலுமென்றிவைவிளம்பினுல். (௨)

ஷெ வேறு.

தாதழிப்பூங்குமுற்கனிலாய்த்தந்தைமொழிமுத்துகைத்தை
யலார்மேற,காதலுறப்பிரிசெயலெயென்வடிவாயவரவர் தங்கருத்
துட்டோன்றியேதம்வினைவிக்குமென்னுலிரதியாலெனதுகின்ன
த்தியல்பாலென்று,மாதரவுற்றின்பமென்னுமீவ்விலெல்லுல
கோரகப்படாரே. (௩)

ஒத்தேதுமுருவமில்லாப்பிரம்மொன்றுமேயொழியவுருவமு
ள்ளா, ரெத்தேதவராயினுமோர்பூங்கணையாற்றம்போதமெல்லா
நிங்கி, மத்தேதறியுடைதயிர்போன்மனஞ்சுழன்அசெயன்மறந்து
மடவாராசைப் பித்தேதறியிதமுரைத்தப்பேதையர்க்கும்பேதை
யராய்ப்பின்செல்வாரால். (௪)

அலையேறும்வாரிதிருமும்புவிமில்லைவெல்வாராரேசெந்தி
யுலையேறும்மெழுகெனமுத்தேவரும் பூங்கணைக்காற்றதுருகி வெ
ள்ளி, மலையேறினொருவன் கடலேறினொருவன் மறைந்து
விண்ணின், றலையேறினொருவனுயினும்போயின்னமங்குந்த
விர்தாரகொல்லோ. (௫)

வேதாவுமுகம்வெளுத்துவிண்டுமார்பகஞ்சிவந்துவிடைவல்
லோனும், பாதாதிசொந்தம்பாதிபுடல்சுறுத்துவச்சபானிவே
ந்தும்போதாமன்முகத்திருகன்புறத்துமோராயிரங்கன்புகுதப்
பெற்ற, தேதாலென்கணைதூக்கிவிடுபடாசெவரெவரேயிலக்கா
காரே. (௬)

வேதமுதலாகியவெண்ணென்சலையும்வென்சலையென்சலையு
கேட்க, வோதியுணர்ந்துமிதருக்குரைத்துமுயர்பெரியோர்க்கு
முளவிவேகங், காதலுமடர்ந்துகைகடந்து குமிழ்மறிந்து

௪௧.

கசக

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

பொருங்கயலைச்சிறும், பேதையர்கட்கணையுமவ்வளவேயல்
லாதுபின்னுமுண்டோ. (எ)

செந்நுழுவாயதரச்சேயிழையார்நேயமெவர்திறம்பலாவா
ரங்கவர் தம்கார்வையினுலர்க்குமனங்கரைந்துருகாததுமென்றி
யிங்கெனதும்கார்ஞாலத் தெவ்வளவுண்டவ்வளவுமெவரேமாயக்
கங்குலிழிந் துக்கழித்துக் கண்ணுமிழிந்துணர்விதென்று
கானவல்லார். (அ)

கலி வீகுத்தம்.

வன்னமாமுலைமீனார்வான்விழிப்பார்வையைத்
தன்னுவார்போனெடுஞ்சபையில்வந்தேறியே
கள்ளமோடுரைசெய்வார்கல்வியூடலதுகம்
முள்ளமூடவரைவிட்டொழிவுளார்பாவரே. (க)

மஞ்சநேர்யானேதர்வாகிகாலாவினம்
பஞ்சபோன்மாளவோர்படுசனற்பொறியெனத்
தஞ்சம்பேறின்றியேதாவுபோர்வீரரு
மஞ்சபூவாகுமென்னம்பினான்மாய்வரே. (கர)

உந்தழற்றேறியைச்சண்டனன்அண்டதுஞ்
சந்திரன்றன்குருத்தாமோடுற்றது
மீந்திரன்மைந்தனுக்கிருகனென்றானதும்
வந்துபண்டைவரோர்மனைவியைக்கொண்டதும். (கக)

புக்கடர்த்திரவியோர்கன்னியைப்புணர்வுறத்
தொக்கடுத்தருள்கொடைச்சுதனைமுன்பெற்றது
மைக்கடற்கிறைவனுமருவுமித்திரனுமே
மெய்க்கடத்துடுதம்வீரியம்விட்டதும். (கஉ)

இவைகொலோவினையவாயெண்ணரும்விழைவினா
ளவையுறுவியல்புந்நகையுறுந்தகையராய்ச்
சவையுளோர்க்கைசெயுந்தன்மைசெய்துடையர்மற்
றவையெலாமடியனானுண்மையாலல்லவோ. (கங)

விரகநோய்புரியுமெம்விதமேமெம்படக்
கரதலாமலகமாய்க்கலவியைக்காட்டியே
சுரதமோருருவமாய்தேநான்அமென்அனைவியா
பிரதிவீலாதிதம்யாவரேராதுஅவார். (கச)

காமஞ்சுயர்வீரலாபச்சருக்கம்.

கசௌ

சாதுகாளத்தினுங்காயமோர்தேறிலுந்
தீதில்கண்குடையினுஞ்செய்யநாவில்லினும்
போதுநேர்நாசியம்பினுமொரைம்புலனுமுள்
ளாதலாலெனதுசின்னங்கடையமைபுமால். (கரு)

மேவுமென்னுதவியாம்வினையுமேடையுந்
காவுநன்னதிகளுக்கலவையும்புதுமுனை
பாவுதன்குந்நழும்பஞ்சவாசமுந்நுந்
பூவுமுள்ளவமார்போதமுள்ளார்களே. (கசு)

பண்டைநான்மாயனைப்பகர்விருந்தகக்குமால்
கொண்டுதானாகக்கோலமாயவன்முலைப்
புண்டரீகத்தடம்புணருவித்தவனுமென்
விண்டதார்மதையாமவிடயவானந்தனே. (கௌ)

என்றுமற்றிவையெலாமிரதிராதன்சொலா
நின்றவப்பொழுதின்வாய்கெடியமாமோகன்முன்
சென்றித்தென்பெருத்திறவினிக்கேகளைனக்
குன்றெனத்தகையவெங்கேகாபனீதாதினான். (கஅ)

சாற்றுமுன்னேறும்விருப்பத்தடைப்படிவெழுஞ்
சிறுமேயுருவமாமெனையுமென்சின்தேநாய்
மாற்றுமோர்கொலையெனுமாதையுங்கலகனா
மாற்றல்சேர்மகனையுமார்கொல்வெல்வார்களே. (கக)

நீர்தரிக்குஞ்சடைக்கடலுணன்னியமம்யான்
பேர்தல்செய்வித்ததும்பின்னுமென்றேறியா
லார்தனக்கெதிரெனவையுமிக்காமன்மெய்
தீர்தல்செய்வித்ததுநீதர்வுரூர்யாவரே. (உ௦)

எதிருறத்தடிதுடித்தெரிவிழித்துணைசிவத்
ததிர்கொள்சொற்படபடத்தங்கமும்பதைபதைத்
துதிர்மெய்க்குலைகுலைத்துட்கொதித்தெழுசினக்
கொதிபொறுப்பவர்களைக்குவலயத்தவர்களே. (உ௧)

தெருளறக்கலையினிற்றிறனறச்சிந்தையு
டருளறப்பெரிதலைத்தறிஞராமவரையுங்
குருடெனச்செவிடெனக்கொடியர்மற்றிவரெனப்
பொருடெரித்தழலெழப்புகலுவித்திடுவனால். (உ௨)

தூயசிந்தையும்றத்தூணிவுமுண்டாயினும்
காயும்வெஞ்சினம்வரிந்ததற்குணர்ந்தோர்களுந்
தூய்தந்தையர்பெருந்தம்முனுற்றூர்நமக்
கேயநின்புடையரென்றெண்ணவுங்கடமோ. (உக)

கோபமெய்க்கொடியன்யானைய்திலார்சூலைவுறார்
தீபமொத்தெனிர்த்தேபாதனர்களுஞ்சினமெனும்
பாபமுற்றயலுளார்பதைபதைத்தயிரிநச்
சாபமிட்டனயாதந்தவழும்விட்டிடுவோ. (உச)

மாவசிட்டன் நான்மக்களைக்காதிசே
யேவலிற்செல்கிவிரேயினராகுந்நெனந்
காய்வுறச்செய்துமுற்சகரரைக்கபிலனா
லாவிசெற்றவனாமென்னிஞ்சையாமரிவையே. (உரு)

அரனிடத்தெய்திமற்றநையனேயின்னுமுப்
புரமெரித்தெநீர்மதப்போதகந்தனையுரித்
தூரெரித்தடலிராவணையோதிமனையோர்
சிரமறச்செய்ததார்தேர்வுறாதர்களை. (உச)

தடமலர்க்கண்ணனுந்தரணிமேலிரணியன்
குடர்பறித்தவுணரைக்கொன்றுநிரிந்தரைப்
படமலைத்தொருவனைப்பத்துமாமுடிதகர்த்
திடருதுத்தினனாமென்னிஞ்சையாமவஞ்சியே. (உ௪)

பரவுமன்னவர்குலப்பகையிராமன்கையாற்
பெருகுமுள்ளன்புடைப்பெற்றதாய்தன்னையும்
வெருவவிண்ணரசுனல்விசுவரூபன்னெனுங்
குருவையுங்கொன்றதக்கோதைதன்கொன்கையே. (உ௫)

பாரதாதியினெடும்பச்சைமலைக்கொடே
போரதாநும்படிக்கிசைவுசெய்யுதல்வன்மேற்
போரதாநுத்தவப்பெரியமாதவர்களுர்
பாரதாதியிலயார்நண்புறாதர்களை. (உ௬)

பொறையுமாதிசலம்புணர்விவேகனுமிசைந்
துறையுமோகிடனும்வெந்தொழிவுறும்படியெரித்
திறையுமோகணையலெங்கும்வேறிவையெனும்
பறையுமோதுவனெனப்படபடத்தேதாதினன். (உ௭)

அனையவன்பகரும்வாசகமகிழ்ந்தரதர்கோன்
வினையவென்றவர்கன்போன்மினிருமவ்வேலையிற்
நனையகன்றவரியார்தவமுபன்நவருமென்
நனையமாலோபன்வந்திறைவனெனொசையதான். (உ௮)

ஷே. வேறு.

உற்றபொருள்பற்றியுதவாமையுருவாமென்
வெற்றியுமுறுதபொருள்வேட்கைவடிவிற்கு
மற்றெனதுதெனியெனும்வாஞ்சையுமேந்தான்
கற்றியுளாரெனினும்பாரவைகடப்பார். (உ௯)

நம்பகைவிவேகன்முதனண்ணலருநன்நன்
கும்பருதுபோகம்கைதயுன்னிவிந்தஞ்செய்
கைம்புலனெடுக்கிமகமாதியிறவுந்தா
மிம்பரினியற்றுவதெனிர்சைசெயலன்றோ. (உ௧௦)

மேவுபிரசேசனெனும்வேந்தனையுத்தேச
தேவகிசுமாரனொர்சமந்தவிரத்தந்
காவெனவுரைத்தாமணிதானருள்செய்யாதே
போவெனமொழிந்தமொழியார்கொல்கலித்தான். (உ௧௧)

தூதுமுனடந்தொருசயோதனையைவர்க்
கீதியவர்தமமுரிமையென்றெதிரியம்பு
மாதவனெடுள்ளனவுண்ணிதுகொடேனென்
றோதியதென்னேவலினுரைத்தமொழியன்றோ. (உ௧௨)

பூனியனும்மெனதுபொற்கொடிபொருட்டா
லாவலுதுதன்கிளையொடையமதுபுக்கா
னெவுமவளாற்பலியவ்விசனுமெடுத்தான்
மாவலியைமுடிமண்மாயனுமிர்தான். (உ௧௩)

தங்குபுவிமார்தரவர்தாமுமுணர்வின்றிப்
பொங்கிரவுநன்பகலொர்போதுமொழியாதே
யங்கடவிநாமுமையாழ்கடலிவற்றோ
டெங்குமுனைகின்றதுமெனிச்சையியலன்றோ. (உ௧௪)

கும்பமதயானையெதிர்கோட்டிபலகொண்டுங்
கம்பமியையேறியொர்க்கிறிறிடைநடித்தும்
வெம்பணிமிடித்தூரிலைபோலும்வினைமற்ற
மம்புலியுனோர்செயலனைத்தாமவன்பன்பால். (உ௧௫)

உமா தயரமுற்றெனினும்வஞ்சனைசெய்தேனு
 சீமா தபொருள்பெற்றதுகொடுள்ளதைமகிழ்ந்தே
 தேர்முறுமென்மனைவிச்செயிவடன்ஆற்
 போலிமையென்னுமவர்பூமிசையில்யாதே. (நக)

அன்னவன்பெருங்கடலுமற்பமெனவோங்கித்
 துன்னுமனன்கண்மிகுதூயவர் தமக்கு
 மின்னவந்தமனினியரென்பவரிடத்தும்
 பின்னருள்சுருத்திடைபிறக்கவுமவராதே. (ச0)

எண்டலமதற்குளுள வந்தனமதெல்லா
 முண்டுமழல்கொழிவுறுதபசியொப்ப
 வண்டபகிரண்டமுமகட்டினிடையேயுட்
 கொண்டமொழியாதெனதுகொதையவுட்கென்றான். (சக)

அந்தமொழிலோபுனாரையாடவனவ்ரு
 மைந்தனெனலாகியவிடம்பனுமவனங்கிச்
 சிந்தைநெடுமொகன்மகிழத்திரன்விடம்போன்
 முந்தியதன்வல்லபமொழிந்திடுவதானான். (சஉ)

தனக்கியலொழுக்கமனுமைக்கொருசார்பாய்
 மனக்கொளவறப்பிறர்மதிப்பதுபொருட்டாய்
 வினைப்படிவமாகுமெனையவினைமறைத்தற்
 கினித்தவனென்வஞ்சனையையாவர்கொலிகந்தார். (சகஉ)

எடுத்தபொருள்யாவர்கொல்கொடாதவர்கனென்பே
 ரடுத்தவர் தமக்கதருடுத்தவரனுக்கே
 கடுத்தருமொர்பாற்கடல்கவுத்துவவிரத்தங்
 கொடுத்ததுபொன்னுடைபுனைகொண்டல்பெறமன்றே. (சகஉ)

வாசவனையாதிமிறைவானவர்தம்முன்னுங்
 காசினியின்மானிடர்கனத்தினுமிடம்பம்
 பேசவருவேடமெவர்பெற்றிலர்பெறுதா
 ரேசவருபித்தரிவரேழையெனலாவார். (சகஉ)

வஞ்சனையும்யானுமுடன்வந்தெதிர்மலைந்தா
 லெஞ்சலில்கொனயிர்பெடுமட்டோ
 பஞ்சகனலிக்கெதிர்படுமபடிபடாதே
 வஞ்சலிசிலவனவனுண்டொழிவிடம்பா. (சகஉ)

உன்னருமென்னுண்மையிதனுப்பெதுகொல்பின்னு
 மென்னரியபாலகனசத்தியனெனும்பேர்ச்
 சின்னவயதுப்பயலொர்சில்விடம்தொப்பா
 னன்னவன்மயக்கினையகன்றவர்கன்யாதே. (சக)

அன்றொருவனுக்கொர்பதினுவலயசின்
 முன்றருவழக்ககலமொய்வலிமைதன்னுற்
 கொன்அநனைப்பொயுரைக்கநினைகொடுள்பார்ச்
 கென்அமதளித்தனனியானெனவுரைத்தான். (சக)

நாதன்முடிசுண்டதுளனுனெனவுமோதிக்
 கேதகையையுக்கொடுகிளத்துதல்பணித்த
 வேதனுமந்தான்மலரும்வெள்ளிமலையோனற்
 போதவருசாபமொருபொய்ம்மொழிகொடன்றே. (சக)

வித்தகவிவேகமொடுவி அமழியப்போ
 யுத்தமர்குணக்கையுமுலைக்குமவனுலே
 யத்தருமபுத்திரனுமன்றொருபொய்சொன்ன
 வித்தரையிலார்பொயிசையாதவர்கனென்றான். (ரு0)

அம்மொழியிடம்பனுரையாமுனடன்மொகன்
 செம்மலர்முசுத்தினெதிர்சென்அகைகுவித்தே
 பெய்மதம்விலக்குமவர்பாருலகிலென்ன
 வெம்மதனிவ்வாசகம்வினம்பிடுவதானான். (ருக)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.
 நெடியவெல்லமுடைமைகொண்டிரெஞ்சிடைக்களிப்பதே
 வடிவமாகும்யானுமம்மபக்கையேவளர்ப்பதாங்
 கடியதேவிமந்தியுங்கலந்தேபாதிஸ்யாவரே
 படியிலவானில்வெற்றியம்பதாசைநாட்டவல்லே. (ருஉ)

அஞ்சுசென்னியுண்மையாலரங்கியானுமொப்பென
 நெஞ்சிலுள்ளிமெய்மதத்தநீர்மையைக்கொடல்லவோ
 கஞ்சுமன்னகண்ணொடியுட்டிற்றத்தகடவுடா
 னஞ்சமுண்டகண்டனாலொர்நான்முதத்தனாதே. (ருகஉ)

ஆசுருதசெல்லமொட்டுத்தவச்சிராயுதன்
 வாசநாறலங்கலைத்தூர்வாசனல்கவாங்கிமுன்
 விசுருவெறிந்ததேஅம்மேவழமாமதங்கொலோ
 வேசுருததன்மதங்கொலெம்மதங்கொலென்பதே. (ருச)

நிகரிலீழ்ப்பார்க்குந் தையுநின் அருயர்நெறிபையு
மிகமுனிப்பனென் னெடேயிற் றந்தோபாமிவ்வுலகெனப்
தலுவிப்பனெவரோடும்புகுந் துபோர்செய்விப்பனிவ்
வல்லிடத்தைமேருவோடொர ணுவுமாக்குவிப்பனே. (ரு௫)

வந்தடர்ந்தோர்சேதிராசன் மாலைபன் னுவைத்து
மந்தவதலுனைக்கபோ தன்தீயோரிகழ்ந்தது
நந்தியைப்பழித்திலங்கைநாயகன் னவின் றது
முந்தசுத்தமுனிவர் தம்மைநகுடனன் னுதைத்ததும். (ரு௬)

அன்னுலேவெற்தி மாலைபுகழ்மர்க்கழைத்துநேர்
சன் னுபோரிந் துகாளகண்டன் னெற்பலேத்துமேற்
சென் னுவாவிதன்னெடுஞ்செருத்திற்ம்புரிந் துசீர்
துன் னுகாயமன் னுமாய்துந் துமிக்குமவந்ததும். (ரு௭)

பின் னுமின்ன தன்மையெய்தபேரனந்தேகாடியான்
மன் னுமிந்தமன்னுசுத் தும்வானசுத் துமவையெலா
மென்னையன் றியாவேயியற்றிநோரிநன் றியென்
பன்னியென்னுமறதிமேன் மையெவருணர்ந் துபகர்வமே. (ரு௮)

அறிவுகற்றகல்விவாய்மையன்புமுன்படுந்தகல்
அறவுநட்பொழுக்கமேன் மையொருவர்க்கெய்தவுதவிசீர்
பிறவுமின்ன செய்கைமற்றதெவையுநெஞ்சுபேர் வென
மறதியுற்றபோதியாவர்மனிதர்தேவர்மதியுளர். (ரு௯)

பிசகலாதன்மாயேனாபின்புபோர்ப்பிரிந்ததுஞ்
சரதவாழ்வுநக்கிரீவர் தாமியைந்திராமர்பால்
வரவுதாமதித்ததுந் துரோணர்நட்பும்வாய்மையுந்
துருபதேயன்மாற்றிவந்தோதிதழ்ந்துசொன்னதும். (ரு௦)

மகிழ்ந்தனைத்துநானேநின் கன்வருதுமென் றவாய்மையைச்
சுருந்தலைக்குமகினுந் தவிர்த்தபர்த்தநன்மையுந்
புகுந்தெடுத்திற்த்திலென்னுந் பூவையா னுளந்தனைகத் தில்.
திக்கத்தபுத்தியோவையின் னமென்னிலென்னிலோர்களா

மதுவினுள்ளுமவினியாநியான்பன்மருந்தினுந்
சதுவுபுல்லவாழ்வினுந் தவன் னுவைகிபுலகெலாம்
பொதுவினின் வசத்தினிற் பொருந்துமென்மையாவே
யெதிர்புகுந் துவெல்லவல்லென் றியவாநியப்பினுன். (ரு௧)

கலிவிருத்தம்.

மதனிலையுரைத்தலுமெழுந் துமன்னவன்
பதமலர்வணங்கியிப்பாரில்வானிலென்
னெதிருநுந் தகையர்மற்றியாவேயென
கருமென மச்சரன் கழறன்மேயினுன். (ரு௧௨)

அன்னியற்கறிவுருவாக்கங்கண்ணுகே
டுன்னியுட்பொருமைபாழுருனின னுடன்
றன்னிலுட்புழுங்குமத்தன்மையெவடி
வென்னுமென்னருயையையாவர்வெல்லவரே. (ரு௧௩)

மூன்றரைக்கோடியாண்டொருவன்முக்கணன்
ருன் றரப்பெற்றநாட்டெத்துப்பின் னரு
மேன் றரைக்கோடிபொயின் னங்கெளன
வான் றரையளர்ந்ததான்மாயன்சொற்றதும். (ரு௧௪)

தெரியாதற்கலையுணர்ந்தீபமன்னவ
னுரியமாமகந்தொண்ணுற்றென்பதுஞ்செய்தே
புரியுமற்றென் றினிற்புகுந்தவ்வேன்விவாம்
பரியினைப்புகுந்தரன்பற்றிக்கொண்டதும். (ரு௧௫)

பொருவினித்தியத்துவம்பொருந்தற்குன்னியே
வருதிநான் முகனென்மாதவஞ்செயு
நிருதனைவாணியானித்திசுத்துவன்
தருதியென் றிமையவர்காற்றுவித்ததும். (ரு௧௬)

கூனிரொற்கொடுமைபாற்கோளிறைத்துவெம்
கானிடையிராமனைக்கடத்திவிட்டது
மானியுற்றிடுஞ்சேயாதன் பன்னடைவரை
மானிலத்தினிற்பலவருஞ்செய்ததும். (ரு௧௭)

மூவடிமண்டலுகெண் றமூர்த்திபான்
மாவலிரோடுவழங்கவந்தகாட்
டாவில்லக்சிறன் றடுத்ததுவுமற்றுமென்
னெவலின் றறிவேறெவர்கெய்வித்ததே. (ரு௧௮)

எச்சரங்களுந்தமக்கெதிர்ந்தனோர்கண்மேற்
றச்சரந்தையையவர்தமக்குகல்குமாற்
பிச்சரங்கவரெனப்பிறருந்தூற்றுவே
யச்சரன்யாநடுத்தவரைமாயப்பினே. (ரு௧௯)

பூத்தரத்தமரிலவனிமாந்தரிற்
நுத்தவப்பயனவாவர்க்குத்தக்து
வந்திடுத்தவெனமனங்கொளாதுவே
வெந்தவப்பொறுமையையாவ்வெவ்வே.

(எக)

யானுமென்ன குபையாமினியதேவியும்
வானுமண்ணுலகுமேவவ்வியாரையு
முனுமுள்ளுயிருமுப்புறையும்பாண்டம்போற்
ருனுதச்செயிசெவ்வாறு அஞ்சந்தோடமே.

(எஉ)

உயிரிதுமெதிரியாசுலென்றுன்னுமலே
செயிருதுமனத்தராய்த்தீபமேற்றொலும்
வியனுவிட்டிலேபால்விழ்த்தென்மாமகன்
வயிரனாலியாவரேமடிவுருர்களை.

(எங)

சென்றுமாயோனரசிகங்குபமாய்க்
கொன்றுமேவிரணியன் குடர்புனைத்ததும்
வென்றிவாளவுணரும்விண்ணுளோர்களு
மின் அமாறுதெதிர்ந்திலசெய்கின்றதும்.

(எச)

பரவுமன்னவர்கிளமுழுதும்பற்றற்பு
பொருததன்மழவினுன்றெலைத்தும்பொன்றினர்
குருதியின்மூழ்கியக்குருதியாற்றனக்
கொருதனித்தாதையார்க்குரிமைசெய்ததும்.

(எடு)

தன்றிறல்கொண்டு அர்தானன்றனைக்
கொன்றுமேயினையன்மெய்க்குருதிமாந்திடச்
சென்றதும்விமனத்திறமுணர்ந்ததன்
மன்றலங்கருங்குழன்மான்முடித்ததும்.

(எசு)

இன்னனபிறவுமயானின் நகான்முனை
தன்னியலாமவன்றையனக்ரமன்
அன்னலர்செயலெலாஞ்சுடுஞ்செந்நியனன்
பன்னருங்கொடுமையாற்பகர்ப்பாவரே.

(எஃ)

சூலிமாதவர்மினாதுபகற்பெனும்
வேலியையழித்ததும்விண்டுமோகினி
போலியைத்தருந்தவர்போதமாய்த்ததும்
வாலியையிராகவன்மறைந்தன்றெய்ததும்.

(எஃ)

* என்பதன்ளியும் எனவும்பாடம்.

மானிலம்போற்றுதன்மடபாதனைத்
தானுயர்வகிட்டன்முன்சாபமிட்டது
மானுதேசிகனையவ்வரசனுஞ்சபித்
தினமாக்குவனென்புளலெடுத்ததும்.

(எக)

வளத்தின்முன்விருந்திடும்வகிட்டன்றேனுவை
யெனக்குநீதந்தருளென்றுகோசிகன்
கனத்தெழுஞ்சேனைகள் குழக்கைம்மிகுஞ்
சினத்தொடும்வெய்யபோர்பண்டுசெய்ததும்.

(எஉ)

ஊருவிலடித்திடலுசிதமன்றென்
வீரச்சொல்கதையமர்வினைக்கும்வேனையிற்
போர்மிகுகயோதனன்பொற்றுநங்கினெஞ்
சிரமில்விமனன்றெதிர்ந்தடித்ததும்.

(எங)

குறுமுனியாற்கடல்குடிப்பித்தக்கட
லுதுமொருவிருத்திரணியோகத்தஞ்சுலை
நிறுவிக்கைக்கொடுநிற்கும்வேலையிற்
றெறுமகவானவன்சிரஞ்சிதைத்ததும்.

(எஉ)

சுவறவெம்பகையைநின்சுதன்வென்றானல
னிவறில்கேடியெயெனவிராடனுங்
கவறுபெய்யுழக்கினற்கங்கப்பட்டனார்
தவறிலாவறன்மகன்றையெறிந்ததும்.

(எங)

நீண்டமன்பாரமுனிக்கவந்தமால்
பாண்டின்மைத்தராற்பற்றலார்க்கெதி
ரான்டுசெய்வினையுமென்பேரனக்ரமன்
பூண்டுசெய்தவையலாலெவர்கொல்பூண்டித்தார்.

(எச)

ஆதலான்மகிழ்ச்சியையருஞ்சந்தோடனைக்
காதலாம்பலவிரோதக்காளையை
நீதிராயகனெடுநிறுசெய்துநின்
பாதார்தெவரையும்பணிவிப்பேனென்றான்.

(எஃ)

அவனஃதுரைத்ததுமரசன்றுடொழு
துவமையின்மானென்றுரைக்கும்பேரினன்
புவனியில்விசும்பினிற்பொன்னினுட்டினி
லெவரெனக்கெதிரெனுவியையம்பினுன்.

(எசு)

தரவுகோச்சக்கலிப்பா.

வணங்குவதெத்தகையோர்க்குமாற்றுவதெயோருவடிவா
யினங்குமெனக்ருமியன் றதெத்தொழிலேனுமியற்று
துணங்குவனெனெனருளேயோர்வடிவா மென்னிலச்சை
யணங்குதனக்குமெதிர்ப்பாராருளாயுந் தவராவார். (அ௮)

மானமிகுந்ததினனேருவந்தவடந்தைமகத்திற்
ருளவனெண்ணிலனென்றேசத்தியுமாந்தனர்ந்தா
ளானவனின்தபொருதேயத்தனுமாமனையந்நா
ளுளநவன் றலைகொடிதானும்பரையுந்துயர்செய்தான். (அ௯)

போதனையிற்சிறுபெய்ம்போயெதிர்கொண்டழையாதேன்
மீதயலுற்றிடுஞென்மெய்யுயிர்நீங்கும்விலங்கு
டோதருநற்கவரிக்கேயோர்மயிர்க்கினுழிய்யா
தாதலின்மற்றதுகண்டாராணைவிட்டுளராவார். (அ௧௦)

தன்புனன்மாமடுமுழுகித்தாழ்துரியோதனன்விமன்
புன்படவேயிகழ்சொல்லாற்பொங்கியெழுந்துயிர்போன
னன்பொடுதானைவிடக்குநன்மொழியுந்ருறியானோர்
வன்பகைவைதல்பொருதேவாலியும்வந்துமடிந்தான். (அ௧௧)

மூவரிடத்தினுமல்லான்முன்றொருமுப்பதுகோடி
தேவர்முதற்பிறருள்ளுந்தின்புனியோர்கடிந்தது
மேவரெவர்க்கெதுசெய்கையேற்பதவ்விங்கிதபேயோ
லாவதுதாழ்க்கினுமன்றோவாங்கதவேயவமானம். (அ௧௨)

யானுமில்சையுமைந்தனென்னுமுச்சாகனெனப்பேர்
தானுகானையுமெய்திறுந்தியொடுந்தமன்முன்னு
மேனுவலும்பகையெல்லாம்வென்னுனடித்தனைமீதே
வானுமிம்மன்னுபவணந்தவாகைமில்சைவனென்றான். (அ௧௩)

கலி நிலைத்துறை.

மாமானனில்வாறுசெய்யமுன்வந்துதங்கள்
கோமானைவணங்குகெடுத்தென்கொண்டுவெல்லார்
தாமார்கொன்மற்றென்னையெனப்பலர்நம்முனோங்கு
மேமாசலமன்னசங்கற்பனுமின்னசொன்னான். (அ௧௪)

மாவாரணமேல்வருவாசவன்மற்றுமுன்ன
தேவாகாச்சத்திரர்குரியர்க்குப்பால
ராவார்பிறகுக்குமென்னேவலையன்றியாது
மோவாததமக்குறுசெய்வினையுன்னநன்றே. (அ௧௫)

பதுமன்புலனந்நிருமிக்கவும்பச்சைமாய
னதுபின்புபுரக்கவும்சனழிக்கவுந்தம்
மீதயங்கனிலெய்தியயான்புகடிலெவ்வென்பு
விதமின்னமுமவ்வொருமுவரும்விட்டிலாரே. (அ௧௬)

சங்கற்பமியான்முயல்வித்ததைத்தாடமாமென்
வெங்கற்பனையன்றியும்பாவர்செய்விக்கவல்லா
சங்கப்பணியைப்பல்லிசற்பமநாக்குவிக்குந்
துங்கப்புதல்வன்றிறலுக்கொத்தொருப்புழுண்டோ. (அ௧௭)

என்பாலன்விதற்பலும்போசனைபெய்நுமன்னுன்
றன்பாரியுஞ்சேய்வெருமாமுதன்னுமாமகி
நின்பாதம்வணங்கியடர்க்கிடினிருநிதற்ப
னென்பான்முதலோமெதிர்கிற்பர்கொலென்முனென்றான். (அ௧௮)

வின்னாடரில்லேதனுமார்தரிவேந்தென்ன
மன்னான்புலரும்மெனதேவன்மருவூரெய்தா
லென்னாத்தென்தாணைகடப்பவர்பாவதென்னு
வுன்னாடியிராசதனிவ்வுரையோதினான். (அ௧௯)

மன்னர்க்கெதிர்தாமதன்வந்துவணங்கியாரே
யென்னைத்தனிர்தாருவகேழிடுவோடழிநுன்னு
முன்னத்தனுமென்பணிகொண்டுமிற்புற்துமாய்க்கச்
சன்னத்தனுலெவ்வந்தாமர்க்கெதிர்ப்பார். (அ௨௦)

சிராமர்தருப்பையிலேழ்தினஞ்சேர்ந்தருந்துன்
சாராமையிலுவேசவழற்காயகந்தன்
னேசாமனயும்வருணன்னெடுநிர்மையெய்தி
வராமலிருந்திடயார்கொல்லரச்செய்தாரே. (அ௨௧)

இளமைத்தமயத்தியைக்கங்குவிவெய்துசானி
ன்னனைப்பிரிவித்தனலில்வகைகாலிலத்திற்
றளர்வுற்றிடவென்மசணித்தினைத்தையவாற்றம்
வனமற்றிடுமாத்ந்தமக்கொர்வெய்ப்புழுண்டோ. (அ௨௨)

நிம்பாலுந்நென்னமுதம்பகந்தேனுமைய
லாம்பாவையர்போகமுமற்றமுநித்தபோதம்
வேம்பாகவெய்துத்தென்மகட்டுவிருப்புருகார்
தாம்பாருவகத்தெனவேனென்சாற்றினானே. (அ௨௩)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

வணங்குவதெத்தகையோர்க்குமாற் றுவதேதெயோருவடிவா
யினங்குமெனக்குமியன் றதெத்தொழிலேனுமியற்ற
துணங்குவனோவெனருளேயோர்வடிவாழென்னிலச்சை
யணங்குதனக்குமெதிர்ப்பாராருளருயர் தவராவார். (அ௭)

மானமிருந்ததினன்றோவர் தவடந்தைமகத்தீற்
ருளவனெண்ணிலனென்றேசத்தியுமாவிதனார்நா
ளர்னவனின்றதெபொருடேயத்தனுமர்மனையந்நா
ளுநநவன் றலெகொழிதானும்பரைபுந் துயர்செய்தான். (அ௮)

போதனாயிற்சி றுபேபும்போயெதிர்கொண்டழையாதேன்
மீதயலுற்றிடுஞெண்டுமெய்யுயிர்நிற்கும்விலங்கு
டோதருநற்கவரிக்கேயோர்மயிர்சிக்கினுழியா
தாதலின்மற்றதுகண்டாராணவிட்டுளராவார். (அ௯)

தண்புனன்மாமழைத்தாழ்துரியோதனன்விமன்
புண்படலேயிகழ்சொல்லாற்பொங்கியெழுந்துயிர்போன
னன்பொடுதொலைக்கருநன்மொழியுக்குறியானோர்
வண்பகைவைதல்பொருடேதவாலியும்வந்துமடிந்தான். (௬௦)

மூவரிடத்தினுமல்லான்முன்னொருமுப்பதுகோடி
தேவர்முதற்பிறருள்ளுத்தின்புனியோர்கடிநத்து
மேவரெவர்க்கெதுசெய்கையெற்படதவ்விங்கிதமேபோ
லாவதுதாழ்க்கினுமன்றோவாங்கதேவயவமானம். (௬௧)

யானுமில்ச்சையுமைந்தனின்னுமுச்சாகனென்ப்பேர்
தானுமகானையுமெய்திறுந்தெயோடுந் தமன்முன்னு
மேனுவலும்பகையெல்லாம்வென்னுநடித்தினைமீதே
வானுமம்மன்னுபவணங்கவாகைமில்ச்சுவனென்னான். (௬௨)

கலி நிலைத்துறை.

மாமானனிவ்வாறுசெய்யமுன்வந்துதீங்கன்
கோமானைவணங்குகொடுத்திற்லெகொண்டு வெல்வார்
தாமார்கொன்மற்றென்னையெனப்பலர் தம்முடுனுங்கு
மேமாசலமன்னசங்கற்பனுமின்னசொன்னான். (௬௩)

மாவாரணமேவ்ருவாசவன்மற்றுமுன்ன
தேவாகுச்சத்திரஞ்சுரியர்திக்குப்பால
ராவார்பிறருக்குமென்னேவலையன் றியாது
மோவாததமக்குறுசெய்வினையுள்ளதன்றே. (௬௪)

பதுமன்புலனந்நிருமிக்கவும்பச்சையாய
னதுபின்புபுரக்கவும்சனழிக்கவுந்தம்
மிதயங்களிலெய்தியயான்புகழேலவல்செய்யும்
விதமின்னமுமவ்வொருமுவரும்விட்டிலாரே. (௬௫)

சங்கற்பயிபான்முபல்லித்ததைத்தாசமா மென்
வெங்கற்பனையன் றியும்பாவர்செய்விக்கவல்லா
ரங்கப்பணியைப்பல்லிசற்புமதாக்குவிக்குந்
துங்கப்புதல்வன்றிறலுக்கொத்தொருப்புமுண்டோ. (௬௬)

என்பாலன்னிகற்பனும்தோசனையென் னுமன்னுன்
றன்பாரியுஞ்செய்வெருமாமுகன்னு னுமாகி
நின்பாதமவணங்கியடர்த்திடினிருவிதற்ப
னென்பான்முதலோரெதிர்கிற்பர்கொலென்முனென்னான்.

விண்ணாடரில்லாதனுமாத்நிலேவந்தரென்ன
மண்ணுள்வரும்மெனதேவன்மறுதுகொடுக்கா
லென்னாதுதனதானைகடப்பவர்பயாவரென்னு
வுண்ணுடிபாசதனிவ்வுரைபோதினுலை. (௬௭)

மன்னர்க்கெதிர் தாமதன்வந்தவணங்கியாரே
யென்னைத்தவிர்த்தாருலகேழிடுடைழி னுன்னு
முன்னத்தனுமென்பணிகொண்டியிர்முற்றுமாய்க்கச்
சன்னத்தனுலெவ்வந்தாமர்க்கெதிர்ப்பார். (௬௮)

சீராமர்நருப்பையிலேழ்தினஞ்சேர்ந்திருந் துஞ்
சாராமையிலுலவசேவழற்காயகந்தன்
னேராமனவும்வருணன்னைநிர்மையெப்தி
வராமலிருத்திடர்பார்கொல்வரச்செய்தாரே. (௬௯)

இனமெத்தமயந்தியைக்கங்குல்லெய்துகானி
ன்னனைப்பிரிவித்தனவிவ்வகைகானிலத்திற்
றனர்வுற்றிடவேன்மகணித்திரைத்தையலாற்றம்
வளமற்றிடோத்தர்தமக்கொர்வரம்புமுண்டோ. (௭௦)

தீம்பாலுற்றென்னமுதும்பசந்தேநனுமைய
னம்பாலவையிப்போகமுமற்றுமநித்தபோதும்
வேம்பாகவெறுத்தென்மகட்டுவிருப்புறுதார்
தாம்பாலுக்கத்தெவசேயெனச்சாற்றினுன. (௭௦௨)

* அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பேருலகத்தேதாசத்தேதாபிரமமொன்றோவிரண்டோ
வோருநினரக்சொற்கமுன்னதோனில்லதேயோ
வாருணர்ந்தவர்தாமென்றேயலைக்குஞ்சந்தேதகனென்மு
னேருநினிற்பானந்தநிச்சயன்கொல்லேலாவென்றான். (க௦௩)

மாறுபாடாகப்பேறுமறுமையிற்பெறுதுமென்ன
வேறுவேறுகக்கூறுந்நிசண்டவாதிகளையெல்லா
முறிவாச்சாருவாகெனென்டொடிமாதர்போக
மீறிலாக்கதியென்றோதியீடுறப்புவென்னான். (க௦௪)

உருவம்தேவதனைகுறிப்புப்பாவனையுயர்விஞ்ஞானம்
வருமுறைகெட்டுக்கெட்டுமாய்வதுபந்தமுற்ற
வெருவறக்கெடுதலின்பவீடெனச்சொல்லிமாற்றார்
பொருசமர்தொலைப்பென்னப்புகத்தன்வந்தினையசொன்னான்.

நீந்தருங்கடலேபோலநிறைந்ததொல்வினைகளெல்லா
மாந்துதல்கெய்துசெய்துமற்றவைதொலைந்தபின்னர் [தே
போந்துபொன்னெயில்வட்டத்துப்பொருந்துதன்முத்தியென்
காந்தியொன்னலைப்போரிட்கடிவென்னற்றுகன்சொன்னான்.

ஞாலம்யாவியுங்காக்குநளனடியினக்கும்போது
சிலமோர்தினையின்பாதிசிறைத்தேததிகாப்க்கொண்டு
சாலனீவனத்திற்போகத்தன்விரினைனென்னிலென்னைப்
போலெவர்புரிவென்னப்புகங்குவெங்கலெனென்னான். (க௦௬)

கெடாதுலகினையாணிதிகளரிச்சந்திரந்தி
தடாதெனவறிந்தும்பண்டோரனசனாற்புலைச்சிமாதர்
படாமுலைத்தடத்திலின்றேபடியென்பபகர்வித்தேதனல்
கிடாமுரக்குதர்க்கனென்னைமென்னனெனெல்லெனென்னான். ()

கலிநிலைத்துறை.

தத்தத்திறலும்பெருமென்மையுஞ்சாருவாகன்
புத்தன்சமணன்கொடிகையேபோர்க்கபால
னித்தன்மையரும்பிறநூத்தம்மினத்தொடங்கே
மொய்த்தந்தகசந்தேதர்வநுமொழிந்தவேலை. (க௦௭)

* அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

னவனதிமாமோகன்மருங்கொராதனத்தினோர்பா
னவன்படைஞர்க்கெல்லாமதிகனயுறையாங்காச
ரானருமீன்களையாவுமுதித்தபினுதிக்குந்திங்க
ன்னவங்கவன்றன்மேன்மையிம்புவானினையசொன்னான்.

பாழிமானம்பற்றியானெனுஞ்செருக்குத்தானே
காதசஞ்ஞமாமுமென்னுனும்பொருளையீட்டி
தலன்வமெல்லைத்தித்தென்தென்றல்லடிவாயார்க்கு
வென்னகந்தையாலுமெவர்கொலெமாப்பருதே. (க௧௧)

னும்பெரியன்மிக்கழிறப்பினும்பெரியன்செல்வச்
றம்பெரியன்கல்வித்திறத்தினும்பெரியன்றெவ்வ
ரினும்பெரியன்கற்றெப்பொருளினும்பெரியன்யானே
னும்பெரியனென்னுமென்னையாரடர்க்கற்பாலார். (க௧௨)

நான்மலருளோனுமாயனுந்தம்மைத்தாமே
னர்பெருமையென்னுப்பிஞ்சுகனடக்குவான்போ
லுமென்பாற்காண்டிசடிமுடியார்க்கும்யானே
னன்னுரைத்தானென்னிலெவென்னியல்புருதார். (க௧௩)

னன்றெருவாயாரேயெம்மையல்லாமலென்ற
வரைவரவன்றெருவந்துபாரிடத்தின்மேன
அதருமன்விமனருச்சன்னருலன்பின்னும்
சாதேவனென்னப்பிழையுமைவரம்மா. (க௧௪)

அறுந்தாசத்தினுட்பொருள்யாதுசொல்லென்
செல்வதாவையுந்தனங்கையாற்சிறத்திறுக்கித்
வெணுந்தாதையார்க்குக்குருவென்க்கும்வெனாற்
வபடுதசம்யாரேசெவனுக்குஞ்செய்வித்தாரே. (க௧௫)

கழுவிவன்றன்னுக்கமலகான்புகளேயாதி
மன்னுபிர்களையாவுமுருத்தியான்படைப்பென்றே
தித்தனுடமுன்னுமைந்துந்நட்டென்பாற்றிச்சி
வயறப்பயிலித்தேநானுநானல்தொருவன்யாரே. (க௧௬)

சல்லருந்தவஞ்செய்தயன்முதற்றேறவந்தம்மா
மில்லவழங்கொண்டெவ்வுலகமுந்தான்பெற்றிசன்
லெதவன்கொலென்னுவிசயியனிராவனாதி
வந்தமைச்சொல்லித்தன்மையென்வன்மையாமே. (க௧௭)

அமைவுறுதெழுந்துபாங்கியாரினுங்கீழாரேனார்
தமைமிசத்தாமேபேணிச்சங்கியாதெவர்முன்னேயு
மெமதியாமெமக்கொப்போவவ்விசனுமென்றேறவி
மமதையாலென்னுலயாரேமாரிலத்துரைசெய்யாரே. (ககஅ)

ஏந்திழைமதைதானுமியானும்வந்தெய்திலென்முன்
சாந்தியுஞ்சமனுநிற்குந்தரத்தோதனுகண்வேங்கை
பாய்த்திடினுய்புங்கொல்லோபசவும்போர்விடையுமெங்கு
மார்திறினக்கேயாக்கியறிவெலாந்தவிர்ப்பனென்றான். (ககக)

இவ்வகையெவருந்தத்தமிகல்லவியெடுத்துக்கூறு
மவ்வயின்மோகவேந்தனகமொடுமுடல்பூரித்தே
தெவ்வலிபடைஞர்தம்மாற்செகுப்பனென்றுயர்விவேகன்
மெய்வலிதனையென்னாமல்வியப்புடனிருந்தவேலை. (கஉ0)

காமனதியர்வீரலாபச்சருக்கம் முந்திற்று.

ஆ விருத்தம்-ககஅக.

உஎ - வது, நிருபகாதியர் வீரலாபச்சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

நெறியெலாமொருரொடியினீதிராயகன்முடுகி
யறிஞர்கோனடிபரவுமனவிலங்கவனினைவி
னுதுயாததுபுகனம்முரிமையோதனதுமிற்கொ
றதுகணினிதினெவைதருவதாயினெனவே. (க)

வள்ளலங்கதுவினவமண்டுதண்டனையிலல
தென்னுமென்கழையுமதினருந்தருபபன
துள்ளதென்றெவர்புகல்வரோதுமின்சொலினையர்
கள்ளநெஞ்சொருசிறிதுகனிவுறுந்தகைவருமோ. (உ)

ஏதானினிமொழிவதியல்பிலானுயிர்வதாயை
மோதினலலதுமுரண்முடிவுறுதவைகருதி
யாதிராயகவெழுதியமாதேயறுதிபென
நீதிராயகனெனுசியாயனீதுரைசெயவே. (ங)

நன்றுகன்றெனவினவிகையுமெசிறிதுவர
மன்றலம்புகமிரவனசமாமுதமலச
கின்றநன்புடையுறைநிருபகாதியர்கொடு
மின்றுசென்றம்புரிவென்னுளம்பதறிமெழ. (ச)

நிருபகாதியர்வீரலாபச்சருக்கம்.

ககஅ

எழுநகம்படைஞரேனுமிறையவன்சரணமலர்
தொழுதுநின்றருகிலுறைதுபபேபார்வலெவரு
முழுவதும்பகைவலியைமுடிவுசெய்யுனதடியர்
குழுவிருந்திடவுமெழக்குணமதன்றெனமொழிய. (ரு)

உரைசெய்தாருரைவினவியுயர்விவேகனுமைய
விரைசெய்தாரவர்கடமைநோக்கியேவேறுபட
வருபதாகினிகளொடுமாரணியரவரை
நிருபகாதியர்புகன்மினீரெவ்வாறிகல்விவரை. (சு)

நிருபனங்கிவைபுகலிருபகன்றெழுதுருவ
மருவுகொண்டவனலருமம்புகொண்டேனையடர
வருவனிங்கெனினுமெதிர்மலைவதற்கவனையெரு
பொருளதன்றெனநெடிதுபுகலுகின்றனனிவையே. (எ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விழைவுறத்தகுமபொருட்குனிழிவெலாழ்விரித்ததன்
பிழைதெரித்தலைசொருபமானவென்பெலத்தொடும்
வழுவதற்குமுமலென்கண்வாய்த்தயுத்தமாத்தொடு
மெழுகடற்புவிக்குளார்கொலிகவிவெல்லுமியல்பே. (அ)

காமனுக்குவன்மைமாதரன்றிவேறுகண்டதுண்
டாமெனச்சொல்வாரியர்வரணையர்பெண்மையறிவிடாப்
பாமராக்கலாதுணர்ந்தாரர்க்குமெம்மனோர்க்குமே
மாமயக்குமெந்தவாறுமதிபுகுத்தும்வண்ணமே. (க)

எழுகுறம்பிபெருகுதகைவள்ளையென்பரிசுழ்க்கரும்
புழுவடர்த்தகுழலிருண்டபுயலதென்பர்ப்புனைநீ
ரொழுகுகன்கள்குவினையென்பர்தரளமென்பருயிரொடும்
பழுதுறும்பல்லென்பையின்னபகர்வதென்னபாவமே. (கஉ)

எச்சிறங்குவாய்விழிப்புபவளமென்பரெழுமிரண்
டச்சிலந்திகொங்கையானையாகுமென்பரதுபெருங்
கச்சிலங்கிருந்துமாவிகவருகின்றதென்பரற்
பிச்சிலங்கவர்க்குநெர்பிராந்தர்யாவர்பேசிலே. (கங)

நாகியுறக்கோழையெச்சிணையாமுகத்தையே
மாகுதபூர்ணசந்தரவட்டமென்பரெட்டிவைத்
தேசுரநரம்மினைக்கொடென்புகட்டமைத்ததேநான்
விசவிசநெஞ்சுழிந்துவேணுவென்பர்காணுமே. (கஉ)

குடர்நரம்புதசைவமும்புருநுகியென்புசுக்கில
முடைகிடந்தபொந்தின்மேலொர்தோல்விநித்துமுடியே
யடர்வுறும்பல்லைகடோ அமருவருப்பருமலம்
படர்தல்கண்டுமதனையேகொன்மகனிரென்றுபகர்வதே. (க)

கலி விருத்தம்.

கூராமவேல்விழியார்தோலாகலங்கனெல்லாந்
தேராதசுந்தையரைச்சிங்கினொள்ளுமல்லாம
னேராயுணிந்தநிலையுணர்ந்துநற்கரும
மாராய்பவருக்கருவருப்பதாய்விடுமே. (கச)

வாலவயதின்மயக்குமடந்தையருங்
காலமகன்றதற்பின்சுண்டெவருமேயிகழ
நீலநுங்குழலுநீடமுருநீங்கியவர்
கோலதொருகையுந்நிக்கொக்குப்போலாயினரே. (கரு)

கிட்டாதகன்மின் கிடப்பதிதற்பொல்லாங்கனென்
றிட்டாரலேலிலங்கிழையார்தம்முடம்பிற்
பட்டாடைமேல்விநித்துப்பாதாதிகேசார்த
மட்டாய்மறைத்துவருமார்க்கமதுவென்கொண்டோ. (கக)

வீசியதுர்க்கந்தம்வெளிப்படுத்தம்மெய்யிலெனக்
க்சிமறைப்பதன்றேற்கோற்றொடியாரங்கமெங்கு
நாகிமணக்கநுங்குங்குமசுகந்தம்
பூசிமுடித்தல்பசிபோக்கும்பொருட்டேயோ. (கங)

மாற்றரியதம்முத்தைவாய்திறக்குமுன்னமெழு
நாற்றமறைக்கவன்றேனுலழித்துப்பல்விளக்கிக்
கோற்றொடியார்தன்னீருங்கொப்புளித்துப்பாருசுரு
உற்றுவதுமென்குதலைநீர்க்குமருந்தென்றேயோ. (கஅ)

பட்டாடைசாத்திப்பணிமேகலேதிருத்தி
மட்டாயவவங்கன்மற்றவைக்குமேற்குமவண்ணங்
கட்டாணிமுத்துங்கனகமணிப்பூடணங்க
விட்டாலலதவருக்கென்னோனியலழகே. (கக)

சனகர்முதலோர்பிருங்கிதத்தாத்திரேய
ரனுய்சுகர்நாரதனான அருவாசர்
புனிதசடபதர்போதாயனரென்
றியைந்தமையாதெழினமென்செய்ததுவே. (உ)

விடுமரைப்பண்டோர்நியன்மடந்தைதன்முலைநிற்
கூடுமலகைக்குத்தங்குருவா லுரைசெய்வித்தும்
பாடுகிப்பட்டபரசுடையாரைக்கொடம்
ராடுதல்செய்வித்துமுண்டோவங்கசுனுவென்றதுவே. (உச)

ஒருமனையானென்னுத்தியெனுமொன்னுதலாள்
பாருலகிற்பைம்மறிக்கும்பார்வையினுன்னுன்கிற்
றிருமடவாருடலிச்சேயிழையாரைச்செருக்கிற்
போருடலுங்காமனெங்கேபொன்றதிருக்கவல்லான். (உடி)

ஏசவருவேகையிரதியொடுபான் அலைத்து
யோசனையைக்கற்பனையைத்தியினுற்போர்மாய்த்து
மாசுஅஞ்சந்தேகனையென்மைந்தனெனுநிச்சயனா
ஞ்சமுறச்செய்வனினிநானென்றிவையுரைத்தான். (உஈ)

சை வேறு.

நிருபகனிவ்வுரைகிழ்த்துமெல்லையிற்
வருபொறையெழுந்தான்மதிமனாளைக்
குரைகழல்வணங்கிவெங்கோபனுருயிர்
பருகுவனென்றிவைபகர்ந்தமேயினான். (உச)

பிறர்வெருண்டியற்றும்பிழையுமுட்கொளாப்
பொறைவடிவாகியவெனக்குமென்பொறைத்
திறனைவற்புறுத்தலே உகமாயென்பா
லுறைமரியாதைக்குமொருவரோப்பரோ. (உரு)

வைதலர்தம்மையும்வாழ்த்தித்தம்வயிற்
கைதவம்புரிந்தறக்கடியதானவை
செய்தவர்க்கையுந்தேர்வுறுதவென்
மெய்தருமென்மைபோன்மென்மைவேறுண்டோ. (உச)

பொதுவதுவாம்பரம்பொருளின்செய்கைபோ
லெதுவெதுவெவ்வெவர்க்கியன்றதென்றுதேநர்
ததுவதுவவரவர்க்காயிருக்குமர்
சதுரதுபோலெதுவதுதன்பமே. (உஈ)

காய்ததுகண்ணரங்கயவர்கைம்மிருத்
தீதுஅம்வாசகஞ்செப்பினுலெநிர்
வாய்திறவாமையாமென்னமன்றிவே
றேததைவெல்லதற்கியன்றசெய்கையே. (உஅ)

முனிவெனுங்கொடுந் தமுன்மூண்டேபாததிற்
பனிவருந் தன்புனல்பரவினாலென
நனிமுகமலர்ந்துமாநகைபுரிந் துநல்
லினியசொல்லவர்க்கெதிரியம்பல்செய்வனே. --(உக)

கோதினல்லின் சொல்யான் கூறுமேபாழ்தினுந்
நீதெனும்வடிவின் னின்மவந்தென்வயின்
மோதினுமவர்க்கெதிரிமுனிதன் மாற்றியே
யிதெனதுபவமென் னுகொள்வனே. (கஉ)

ஓதருமலசலமுச்சிட்டாதிபில்
வேதனைசெய்துதன்மெய்யிற் புண்பட
நோதல்செய்தகழ்ந் ததுநோக்கியென்னம்
பூதலமுனிந் ததிப்புலனத்தோரைபே. (கக)

தன்னிழான மாந்தையல்கோவென
மன்னவையூடவள்வனைந் தபூந் துகி
லுன்னிடுஞ்சேராதன னுரியநோக்கியு
மன்னதற்கென்செய்தான றத்தின் பாலினே. (கஉ)

நன்னகைநகைமுகமலர்ச்சிநன்மொழி
மன்னகமகிழ்ச்சியிவ்வகையயாவையு
மென்னதுசின்னமாயிருந்தலாலவை
யன்னவெவ்வெருளியையழிக்குற்பாலதே. (கக)

வந்தவர்வாழ்த்தினும்வசையுரைக்கினுஞ்
சந்தனம்பூசினுந்தசையைக்கொய்யினு
முந்துறுவினையினுன்மூண்டதாமெனச்
சிற்தையிலுன்னியான் சினத்தாவெல்வனே. (கச)

ஒருமையுளாமேபோலொடுக்குமைம்பொறிப்
பெருமைல்லறிஞர்பாற்பெறவுநல்கேமல்
வருமதன்செருக்கையுமடிக்கவல்லனா
லருமைசெய்குணத்தெனன்மகனடக்கனே. (கந)

கனவினும்வருமவமானன் கண் னுரு
வனருகனவமதியாபிடுனாரையு
நினையுமுன்செருப்பனிந்நிலத்தெல்லோருந்தம்
மனமகிழ்மற்றுமோர்மகன்சன்மானனே. (கச)

உவமைமின்மேன்மையெவ்வுயிர்க்குநாடொறு
நவநவமாய்மிகநல்குநண்ணலா
லவமரியாதையையழிக்குமாலருந்
தவமரியாதையாமென் னந்தாரமே. (கௌ)

என்நிவைபொறையெடுத்தியம்புமெல்லையில்
வன்நிறன்மன்னவைவணங்கிமுன்புற
நின்நடல்விநாகனந்நெடியலோபனை
வென்றிகொளுந்திறம்விளம்பன்மேயுந்நின. (கௌ)

ஷெ. வேறு.

எப்பொருளையாபினுமிகந் துவிடேலையார்
மெய்ப்படிவமாமெனையுமப்பொருளின்வேட்கை
தப்புறவிடுத்தலொருதன் னுருவமாமென்
னொப்பரும்வித்தையையும்பாருலகில்வெல்லார். (கக)

ஷெ. வேறு.

பயிதீக்கொடுங்கள் ளர்பயமுண்டுபொருளோர்க்
கயில்வாய்த்தபகையச்சமரசாள் பவர்க்குண்
டுயிர்வேட்டவர்க்குண்டுறுங்காலபயம்
வயிராக்கியர்க்கேஜில்வருமங்கொர்பயமே. (சௌ)

பேரரசையாலீனர்பின்சென் னுழன் னுந்
தீராதமிழையாளர்சிலர்பா லுண்டே
நேராகவரில்லாழ்வுநினை யாமல்லருமால்
வாராததார்தாம்வருந்தினும்வராதே. (சக)

அடுத்தானிறும்போதிலார்ச்சித்தபொன்பூண்
வடுத்தானிலாவாழ்வுமனை மற்றுமெங்கே
யெடுத்தான்விழந்தால்விழாதேயிருக்கத்
தடுத்தாலுமங்கேதலைச்சமையிராதே. (சஉ)

புன்பாவிவாணாப்புலர்ந்தாலுமெய்வென்
னென்பாயுருந்தாலுமில்லாமையென்னும்
வன்பாடுநல்லோர்கள்வாய்விண்டுதன்மே
லன்பாளர்தம்பாலுமறியச்சொலாரே. (சக)

அண்டாதேபராவலமையாததென்னே
விண்டாவுமலைபாலேவண்டுங்கொல்வெண்ணோ
அண்டாலுமவயி னுள்ளதொருசாணிதற்கோ
கண்டார்கள்பின்சென் னுகையேற்குமாதே. (சச)

கனிகாங்கிழங்குநன்கொனத்தினன்னீர்
கனிமாநதியிலுண்டுநொழுண்டுவைகத்
தனியானமுழையுண்டுதவஞானநெறியுண்
டினிதாகியெப்போதுமெம்போதுபோமே.

(சரு)

அடலோபனென்பானடுஞ்செய்கையென்பாற்
றொடராதவண்ணந்தலைந்தென்விரத்தித்
திடமானமனையாடிநங்கொண்டுகற்றத்
துடன்மேவுபத்தங்கனொழியச்செய்வேனல்.

(சக)

புக்கவழியுடொருவர்புக்குமிலர்போம்போ
தொக்கவருவாருமிலருந்நாடுவின்கட்
டக்கதொருதாயர்களைத்தந்தையுடன்வந்தோர்
மக்கண்மனைசுற்றமெனவந்தவிவர்தாமே.

(சஎ)

அன்புற்றுமாதாபிதாவென்னுமவர்தா
முன்பெற்றவான்மண்கண்முடிவிலையவைதா
றன்புற்றதாய்தந்தையெங்கேயதன்றோ
பின்பெற்றபெரும்பெறத்தக்கபேற.

(சஅ)

பூமேலவர்க்குளபொருட்குரியரானோர்
நாமேயெனுந்தமர்க்குந்தெவர்புகுந்தார்
நோமேயுடம்பின்கணையையதவனோ
தாமேயல்லாதெவர்தமக்குரியர்தாமே.

(சக)

சடம்துகிருமிப்பைதானென்றன்மலமோ
டிடர்மேவுபுண்டோடுழைக்கண்டனோடு
யுடன்மீதிவ்வுடல்போதுதிகின்றபுழுவைத்
திடமானமகவென்றுசீராடலென்னே.

(ரு)

ஊறுதயருஞ்சுகமுமுற்றனுபவிக்கும்
பேறுபெறுதன்னைதுமாவிபிரியங்காற்
கூறுபுள்ளொழுதுடம்பையெனவப்பால்
வேறுபடுமென்னிவினிமெய்யுறையாதே.

(ருக)

அறவிந்நகம்போலொர்க்கமில்லையென்றே
பெறுநுற்றவாழ்வைப்பிறர்க்குக்கொடுத்தப்
புறமுற்றகாநிற்புகுந்தின்பமுற்ற
புறமுற்றபார்வெந்தானவற்றபேரால்.

(ருஉ)

காதிக்குமகமன்னர்வாழ்நிற்கொல்கற்றோர்
சாதிக்குநெறியிற்கொற்குமின்பமென்றே
வாதித்துமேனுவசிட்டர்க்குமுன்போய்ச்
சோதித்ததன்றோகுகப்பேறுதானே.

(ருஉ)

அம்மாலயன்நிற்களணிவேணிமுக்கட்
பெம்மானளிக்கின்றபெருவாழ்வுமுற்று
மெம்மாலவர்ப்பெற்றவிற்பத்தையொப்பாய்ச்
செம்மாலிவத்திற்சிற்புற்றதன்றே.

(ருச)

உடலோடிநக்கின்றலோபன்றனக்கோர்
மிடலோவெம்மோடிங்குவெம்போர்விளைத்தந்
கிடரோகுகத்தோடெதிர்க்கின்றதெநிர்க்க
கடலோகிணரோகுகத்தார்ப்பதென்றான்.

(ருரு)

அவ்வாறவன்சொல்லுமளவின்சுணர்சுண்
செவ்வாய்மொழிந்தன்னசெங்கட்டுறிப்பூ
லெவ்வாறுநின்செய்கையெனலோடுமெவரு
மொவ்வாதசந்தோடனுரைசெய்வதானான்.

(ருச)

செ. வேறு.

வந்தாலுமொர்பொருள் கைப்புகவாராவிடினுஞ்சீர்
நந்தாதமனப்பூரணம்வடிவாகியநானு
முந்தாதவாற்பெற்றமைகொண்டின்புறலுருவாங்
கொந்தார்குழலென்றேறியும்வரிளார்கிறல்கொள்வார்.

(ருஅ)

நன்றுந்தியநெஞ்சத்திடைநாடித்தெரிவுற்றே
யென்றுந்தனிநிலைபெற்றிடுமின்பப்பொருளுடையார்
துன்றும்பெருவெள்ளத்திடைதான்றுங்குமிழிவப்போற்
பொன்றும்பொருளாயுமெயொருபொருளாய்க்கைவாரோ.

(ருஅ)

துன்பத்தின்பின்பத்தினுஞ்சுகமாமெனமகிழு
மென்பச்சுலின்டன்மச்சரனிகல்செய்குவதெவ்வா
றன்புற்றிகேடல்வாயமுதவ்வானவருண்ண
வன்புற்றிடுவிடமுண்டவர்க்கிடார்செயவல்லார்.

(ருக)

மழுவும்பிணையொடுபார்த்தருமதயானையும்புலியுங்
செழுவுங்கனலிடையேவரமுயலுஞ்சிவமுனிலோர்
வழுவுங்கறவவன்மேற்செவ்வருந்தநவையன்றோ
தழுவுப்படிமகிழ்ந்தேற்றதுந்தான்பூண்டுநீருதமே.

(ருஉ)

ககஅ

மெய்யஞ்ஞானவிளக்கம்.

மும்மோர்மணிமுடிசூடமுயன்றெய்தியபொழுதும்
வந்தோனதுதவிர்க்கேதசடைமகுடம்புனைபோது
மீந்தோதிருமுகமேவியத்தல்தாமரைபோலுஞ்
சந்தோடவிராமன்செய்யுனென்செயலன்றோ.

(கக)

பிறச்செல்வமுநம்பேறென்பிடிப்புள்ளவெம்மிடத்து
நெய்யல்லதாபுரிமச்சரனிற்சூத்திரனுனனோ
புதுசெங்கதிரேயிருநூடன்றெய்துவதுண்டோ
சிறுஞ்சரமயானித்தெதிரென்றேறுவதன்றே.

(கஉ)

யானேயினியிகன்மச்சரனென்பானுயிர்தொலைத்துத்
தீநேரவனசுயைக்குமென்றிருத்தேவியைச்செலுத்தி
யானேயுள்பொழியற்புதயனைக்கொண்டீம்வல்லமரிற்
ருனேகொலைசெய்விப்பனத்தலைநாசனையென்றான்.

(கங)

அவசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவனினையசொல்லுமனவையிலருள்விவேக
மன்னவனருகிலெய்திமானையிலச்சையோடு
தன்னதுமென்மையாவந்தகர்த்துமிருன்பென்னு
வுன்னருந்தார்த்திகேள்வன்றமலிவையுரைப்பதானான்.

(கச)

பொங்கியபாலில்வார்த்தபுனலுமும்மதமும்பாய
வங்கெழுமத்தமாவையடக்குமஞ்ஞாமும்போலத்
தங்கியகருத்துன்னிமித்தானிமித்தமும்மதமானன்
மங்குறச்செய்யுமிங்கென்வன்மைபோன்மற்றொன்றுண்டோ.

(க)

மதுவையிற்றயன்பண்டுவையையென்மன்மதுமாற
னதிர்வுறப்பிழம்பாற்றுகுமுடிபட்டுமவளையலிற்று
மெதிரிவாப்பாணற்காகவிந்தனஞ்சுமன்மதுமானன்
சதுரழிந்திடமுன்செய்ததன்மையென்வன்மையாமே.

(கக)

சோரமாய்வெண்ணையுண்மெத்தடிபட்டுச்சோர்ந்து
மூரிலானிரையேமேய்த்நுழைவடைக்கட்டுப்பட்டுஞ்
சாரதியாகிப்பார்த்தன்நனதுதேர்விடுந்நுங்கண்ணன்
பேரபிமானந்தீர்த்தபெற்றியென்பெற்றியன்றோ.

(கங)

உடலொருசுமையாயுன்னியுயர்வத்துநோக்குமேலோ
ரிடரிதுவென்றுமானமிதுவென்றுமீனமென்று
தெர்ட்புறிலஞ்சுவாரோதுன்னதற்பாறமேற்புந்
தடைவற்றத்தாக்கிற்பாறையதனுக்கோர்க்கெண்ணுண்டாமோ.

(கச)

திருபகாதிபர்வீரலாபச்சருக்கம்.

ககக

இலச்சையைத்தார்த்திதன்னுலீட்டித்தியல்பின்மானன்
புலைச்செயல்யானேமாய்த்தென்புதல்வனாலிடயானந்த
னிலைச்செயறவிர்ப்பென்னுநிகழ்த்தினன்னனவேலைத்
தலைச்செயல்வனக்கமர்க்கிச்சமனியையுரைப்பதானான்.

(கக)

கலிநிலைத்துறை.

அறிவாமென்னுல்லவமைச்சாலகமென்னுந்
திறலாமன்னன்நிவழியின்சுட்செல்லாமே
பொறிவாயைநும்பொத்தியடக்கிப்புகுதுந்நர்
னெறிவாயைகச்செய்குவதிங்கென்னெறிபாமல்.

(கஉ)

உடல்வாய்கண்முகஞ்செவியைந்தாலுயர்வேழ
மடைவாருஞ்சேல்விட்டிலொடேவண்டசுணம்போற்
கெடவாதிக்குந்தெவ்வருமுண்டேகெயுடேசன்
ரெடாமற்றன்னுண்மைசெஞ்சுக்குந்தொழிலோர்க்கே.

(கங)

புந்தியநாகுமெய்க்கருவூலப்பொருளைச்சென்
நிந்தியமாமைங்கள்வாசன்கொள்ளாதெதிர்பேணித்
தந்திடமாகுஞ்சேமமதற்குட்டாபிப்போ
ருந்தியனானச்செல்வநிலைக்கேதுளதாமோ.

(கச)

ஒங்காமற்றம்முட்புனைந்துமுன்னுடே
வாங்காநிற்போர்க்கெத்தனைச்செல்வம்வந்தாலு
நீங்காலாப்பக்குவமென்னுநெழிநில்லா
வாங்காரப்பெயென்னுதாமோவறியேமோ.

(கங)

எமதுசெல்லமென்பொருளென்றேறியமாக்கு
மமதைவகங்காரற்கினியாடன்வலியெல்லாந்
கமைபுதுமென்கட்சாந்திதிருக்கட்கடையோக்க
மமைபுதுமுன்னையல்லதுயின்மற்றவையுண்டோ.

(கச)

முக்கமுக்கமேனையென்மகன்குமுமுஞானத்
தாமுகன்விடஞ்சொல்லுவதோவாளரியோடோர்
புகாமுகமேவழம்போர்செய்வந்தம்புகுமோவன்
வெகுமுகமென்பானோசெவதீர்த்திருமவிறல்வல்லான்.

(கங)

ஆங்காரன்நன்னுற்றலையின்றையமுடே
வாங்காநிற்குஞ்செய்கைகளைந்நிம்மருண்ணுலர்
துங்காநிற்குந்நன்னிருண்மார்ப்குஞ்சுட்போலத்
தீங்காறச்செய்விப்பனிடேதெயென்றமென்றான்.

(கச)

கலி விருத்தம்.

இத்தகையவன்சொலவியற்சமநிராதன்
சித்தமகிழ்த்தன னுசெங்கைமலர்கூப்பிச்
சுத்தியெனுமோர்மனைவிதோயுமணிமார்பன்
சத்துவனெடுத்தினையதான்மொழிவதானான். (௭௭)

வேற்றுயிர்கன்யாவினுளுமேயுறினுமொன்றாய்த்
தோற்றியழிவின் றியொலிர்சோதிநனைநானு
மாற்றுமவஞ்சுமின் றியறிசின் றவகையாயே
சாற்றுவதயர்வததுதானென னுஞானம். (௭௮)

மேதகுபலஞ்சிறிதும்வேட்டுமுயலாதே
யோதியவிருப்பினொடுமோர்வெறுப்புறாதே
மூதுலகில்யாவினுளுமுற்றியபற்றில்லா
வேதமதுமயாவததுவென்கருமமாமால். (௭௯)

ஓவறுமகந்தையொடுமோர்விருப்புமற்றே
தாவறுமசித்திநத்திதம்மிலையாதே
மேனியமுயற்சியொடுமெக்கதிடமுற்றோன்
யாவனவனேபுனியில்யான்மகிழ்கருத்தா. (௮௦)

ஆதிவருகாரியமகாரியமிவற்று
ளோதுபிரவிந்தியொழிவோடபயமச்ச
மோதுகெட்டுபந்தமொடுமோட்சமறிவிக்கும்
யானுனதுநாளுமதுவென்மதியதாமால். (௮௧)

ஒத்ததுமிக்ந்தியமோதியபிரான்
னத்தகையவானதொழிலத்தனைபுனன்றாய்
வித்தகையோகமதில்வேறுதரிப்பிக்கு
மித்தகையயாவததுவென் றிருதியாமால். (௮௨)

முன்சொலுமிடத்திலதமுற்றும்விடமொத்தே
பின்சொலுமிடத்திலதுபெருமுகமாகி
வன்கருபமற்றவன்மதித்தெனினிலுண்டா
மென்சுகமதாருமெனவித்தகையரொன்னான். (௮௩)

தாமதனிராசதனெனுந்தகையர் தந்தந்
நாமமுமகற்றிமுழுஞானியருளத்தே
யேமுறவிருப்பிடனிருப்பனெனியெனென்
மாமனைவிற்பெருமையாரறியவல்லார். (௮௪)

அந்தணர்பதந் துளவமான் கிடைபுயர்ந்தோர்
புந்திரதிநீரமிகுபுண்ணியதலஞ்சீர்ச்
செந்தழவிவற்றிடைசெறிந் துகொடுமோகன்
மொத்தவினையங்க துதுறந்திடவல்லாளே. (௮௫)

மூவர்பிரமாதியருமுப்பதினமுக்கோடி
தேவருமருந்தவருமற்றுமுளசீரோ
சேவருமியற்புனிதையெங்குநீறவளங்கே
யாவர்குடியென்னிலினியர்வனைவெல்வார். (௮௬)

துங்கமயிடாகுரனுடற்குருதிகோரச்
சிங்கமிசையேறினன்செருத்தகதையேபோ
லங்கவளகீர்த்திபெற்றசுத்தனெனலாவான்
பங்கமறவேயுயிர்பறித்திடவல்லாளே. (௮௭)

அல்லறவெழும்புரிதியென்னவறிவல்லார்
சொல்லறவுமேயெதிர் துரந்தெனருமைந்த
னல்லறன தன்மனையே தாகதிநடுங்கத்
கொல்லறனியற்கையெனில்யாவரதுகொள்ளார். (௮௮)

ஷெ. வேறு.

என்றினையனபலவெடுத்துச்சத்துவ
னின் றியம்பலுமதிநிருபன்கேட்புறக்
கன்றியுதலகனைக்கடியும்பார்வலித்
தன்றிறமியற்சமா தானன்சாற்றினான். (௮௯)

தியிவெங்கனிற்றினுஞ்சிறற்றும்பினு
மமர்பவனெருவென்னறனுவுமேருவுஞ்
சமமெனக்குறிக்குமென்றன்னொடர்கொடோ
வுமிழ்கினப்பகைஞராயுதும்விரோதரே. (௯௦)

என்பவையவன்பகர்ந்தேகுமெல்லையி
லன்பருக்கருள்செயுமறிஞர்தம்பிரான்
மென்பதம்வனங்கிநலவிருத்திராயகி
தன்பெருங்கெள்வனாந்தவனிடேதாதினான். (௯௧)

வானியாரினைகருமோர்மலர்ச்செந்தாமரைக்
காணியான்கேள்வர்க்குங்கங்கைகருடிய
வேணியார் தமக்குமெல்லிட்டுக்கென்னிய
லேணியாலல்தவர்க்கேற்றபாலதோ. (௯௨)

காவல்காட்டுதல்துடைத்தழித்தல்சுற்றாடை
மூவரான்முனிவர்முத்தரானதுஞ்
சாவருமானுடர்சதமகாநியார்
தேவரானதுவுமென்செயல்கொண்டல்லவே. (கௌ)

தொன்மையாமருந்தவந்தொடங்கியாங்கதி
னன்மையாலுபுயனனுமலின்தியே
யின்மையாமியலறையிறித்தம்புய
வன்மையாலியார்கொலோவாழ்ந்துளார்களே. (கௌ)

சொல்லருந்தீயத்தியல்சொல்லற்பாலதோ
செல்லருந்தீதுரைசெய்தபோதினு
நல்லருமியவுரைநன்நுநன்றெனப்
புல்லரும்படைத்தனர்பொருளும்வாழ்வுமே. (கௌ)

மாதவத்தேதாருளமதிக்விற்றற்பக
மோதுவிற்கடலமுதும்பர்மாதர்வான்
மீதினிற்றுகாதம்வெள்ளிபத்தொடிப்
பூதலத்தினும்வருங்கவர்க்கபோகமே. (கௌ)

பாலகனொருவனென்பேரோபகாரனைப்
போலருளெவர்செய்வார்புரிந்தமாதவத்
தாலவன்பெறுபுயனன்றியாவியுஞ்
சாலவின்நிலத்தேவர் தமக்குமீவனல். (கௌ)

வன்புறவென்றினுக்காகவானினு
வென்புறத்தையரிந்திந்துபின்னுலை
முன்புறவிருத்தவன்முயற்சியென்மக
னன்புறத்திறத்தலதார்கொல்செய்துளார். (கௌ)

மண்ணியலுலகின்மற்றையவாடந்துந்
திண்ணியவெனதொருதுவனில்லையேந்
புண்ணியமெனப்பெறும்பொருளுஞ்செல்லமு
மெண்ணியமேன்மையுமெவர்க்குமில்லையால். (கௌ)

பரத்துரோகனையருட்படைகொண்டென்மக
னரத்தினுல்வதைத்துவெனொடுதன்றேறியு
மாற்றவேயவர்க்கிடயானந்தன்நனைக்
கரத்துவான்விதிந்ததுமீர்களைவன்யானென்றான். (கௌ)

எழுசீர்க்கழிநெடிடிடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆனிநந்ததொருகன்நினுக்குமணிவந்ததைத்தபொழுதருமகன்
ருனிநந்திடல்புரிந்தமாமனுவையாதிமன்னந்தெறிதன்னில்வாழ்
பானிநந்தருமென்மனைவீந்தியொடியானுமெய்தியதிபாணியா
நீனிநந்திகழும்க்ரமன்நனுயிர்கொள்வனென்றனனியாயனே. ()

நேயமென்கனுடைமாமயித்திரிதன்னீர்மையைக்கொடறநெ
றியிலாத், தீயவென்கபடியானியுண்டமிர்நசீலமாமெனதுசெய்
சையா, லாயவஞ்சுகிமுனைப்பொருதிடம்பனைக்கொல்வனடு
த்தெனாத், தூயவன்சரன்வணங்கிமுன்னமிதுசொற்றனன்றிகழ்
சசீலனே. (கௌ)

அகமுருக்கமுறையிர்சிலிர்ப்பவியிரும்பிவரவனுருவேற்
கிகல்கிற்பவனீதியோவெனவியம்பிந்கருணையேகினுன், மகி
ழ்வுளத்தினுறவதனமுங்குளிரமதூரமென்சொலொடுமருவுமென்
முகமெதிர்ப்படவும்வல்லவெனக் கொலென்றுரைத்தனன்னமு
திதையே. (கௌ)

நிருபனுக்கெதிரைமச்சசென்மரெனமீயோகருந்தமதுநீர்மை
யால், வெருவெய்ப்பகைஞரவரவர்க்குரியர்விநல்செருத்திடளி
ளம்பினு, ருருநிற்றும்வாற்பிறருமங்கவரவர்க்குறும்பகையுமான
மையும், வரிசையிற்புகவெனவியுள்ளமிகமதிமுனைனுமகிழ்ந்த
ரோ. (கௌ)

நிருபகாதியர்வீரலாபச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்-கௌ௩.

உ-9 - வது, விவேகன் காசிபுருசருக்கம்.

—)X(—

எழுசீர்க்கழிநெடிடிடியாசிரிய விருத்தம்.

மோகன்வெம்படையுமவனதாவியுமுடிந்ததாலினியெனமொ
ழிந், தேகநம்படைஞர்வாணசிபுகவென்னவேலையாலியென்
னவே, யோகருஞ்சரமும்வேதவான்பரியுமுற்றதத்துவமெய்யிர
தமுஞ், சோகமாறியமெய்ஞ்ஞானவீரொடொலித்தெழுந்ததெ
வர்கொல்லவே. (க)

ஏகநாயகனைமானதன்பிரவிருத்தியாலுதவுமினரா
மோகனதுயர்ப்பிணித்தவெம்பிணிகிடுப்பதற்கெழுமுயற்கியோர்
நாகபாசவிசிகத்தைவிட்டசுரன்லலற்ப்படையெலியுநாள்
வேகமார்க்குமுனுத்தியோகமெனவெத்திசாமுகமும்வீரவினார்.

ஞானமாவல்லிவனான டத்துவனவே தவாசிபிள டக்குமோர்
நான லா நாயர்வுவே வறி லாதன மருட்படைத்தொகுதிகாடியே
யானவைதிகநல்வி திபோவனவனந்தேகாடியியாமெனார்
சேனை பூடி லகுசோதிசேர்வன திரண்டெழுந்தபலதேர் களே. (௩)

காமமென்க தலிசாய் ந்துவெஞ்சினவன த்தைவேரொடுகளைந்
தெறிந், தேமுறுங்கடியே லாபவே டையையிறை த்துழக்கியுலகிய
லெனு, மாமதஞ்சிறிது தன்முன் ன்றினுமனம் பொருதெதிர்மலைப்
பதாய்க், கோமகன் பணியின் முன்புசென்றுபடர் ஞானயர்னை
பலகோடியே. (ச)

சுதைவின்மேலவர்க்குத் துணர்ந்தனையுர்செல்லவிட்டநெறி
சென்றொரைந், சுதிவிடாதெவையுமாய நூறிமுழுஞானவாயினு
ரைகக்கிவந், தெதிரும்வாதியரைவாயடக்கிமறையேழிசைக்குர
லெழக்கலித், ததிரும்வாசிகளெழுந் துசென்றனவனந்தேகாடி
பெனலாகுமால். (ரு)

ஆனவாழ்வினுமதற்றேபாதினுமடுத் துமிர்க்கிதுதியாயினு
ஞான தீரம்வழுவாதவிரமுநவிற்றுமின் சொலுநனின் றிடா [சியும்
மோனவாளுமெவையெவரெவர்க்கியையுமவையிற் றுறுமுயற்
வானளாவவருமதிசயத்திறலெண்ணில்கோடியுளர்வயவசே. ()

இனையதன்மையுறுநால்வகைப்படையுமேகும்வேலைதனிவினை
யதன், மனைவிபாருமுபரிடகைதமாதை வளர்க்கையோடுமவன்
வைத்துமேற், நனையடர்ந் துரிருபனையாதியர்கள் சூழநற்குமதி
தன்னொடும், வினையகன் றந்வொர்வடிவமாயிரத மீதிலேறினன்
விவேகனே. (எ)

கலி விருத்தம்.

ஆயதோர்வேலைவாயறிஞர்கோன்வீலிலத்
தீயமாமோகனாகுதியர்படைத்திறமெலா
மோயுமாலினியெனாவகையாலுலறியே
துயமாநவருமியோகியருமுன் னுள்ளினார். (அ)

இசமும்வஞ்சகர்னைக்கங்குல்வாயிநற்குவித்
தகமொடுங்கியதகன் றிரதமேலந்வுடைப்
பகலவன்பகைதெறப்புகுதலும்பதுமமா
முகமலர்ந்தன ளாமுடியில்வாழ்முநலவியே. (க)

நற்புலப்படைஞர்தானடைபெயர்த்தெழுதலா
லுற்பவித்துடலழிந் துலையுமிவ்வுலகர்வா
முற்புதப்பொய்யமெய்யாமெனக்கண்ணொர்
புற்புதக்கண்டொ லும்பூழிசென்றுற்றதே. (கௌ)

நன்னிமித்தத்தொடுநாதகீ நத்தொடும்
பன்னுமெய்ச்சுருதியின் டல்லிபத்தொலியொடு
சென்னெறிப்புக்க தச்செழுமதிக்கனவனா
ருன்னுந் தந்ததுவத்துணர்வுடைத்தேதரோ. (கௌ)

கூசிமாமோகனாருலநெடுங்காலு
பாசிரீரோடொதுங்கியதென்ப்பா றுவே
வாசிகேத்யானைமாவயவரோடரசனக்
காசிமாநகரிடைக்கடி தின்வந்தெய்தினன். (கௌ)

இரதமேறியதிழிந்தென்னரும்படைஞ ளாம்
விரதமந்தவரொடும்விடுகண்டாலெனச்
சரதமம்மநிவுடைத்தலைவனந்நகரிடைப்
பருதிவோலொளியெழுமப்பண்பெலாநோக்கினன். (கௌ)

என்றுமாறா கசெல்கதிகொள்வானிரவியுந்
துன்றுதாபக்கொடுந் துயாதனக்கெய்துமே
னின் துபோதந்திதாநிலையெனக்கருதுறச்
சென்றுவானுற்றபெருந் கோபுரச்சுகரமும். (கௌ)

கையெடுத்திலகுந் தகாசிமாநகரென
தையன்முத்தித்திருத்தன் னுள்வைகினனொ
வையகத்தெவரையும்வரவழைத்திடுதல்போற்
துய்யந்ந்கொடி துடங்கியமதிற்ருழலும். (கௌ)

விள்ளரும்புமனும்விண்டுவிஞ்சுபுகுந்
தன்னரும்புமனும்விண்டுவிஞ்சுபுகுந்
பள்ளமுந் தமதருட்பத்தாயினர்கடம்
முள்ளமும்பொருவுறுபயநற்கோயி ளும். (கௌ)

கண்டுகண்டனைவருங்கன்குறித்தங்நகர
முண்டகந்தமாமுடியினுச்சிமின்முசிழந்
தண்டருந்தெறிவுறுமைபிசாபதியுந்
கொண்டுவையதிருக்கோயி ளுட்போயினார். (கௌ)

ஆயபொற்கோயில்புகுத்தேனோடன்றோயைச்
சேயவர்க்காயினுர்தேரிசனம்பெற்றருட்
டாயவைக்கண்டதன்முழுவியுந்தருகொடைத்
தூயரைக்கண்டவா துலருமாயினர்களால்.

(கஅ)

இன்புறத்தமதுரோமஞ்சிலிர்த்தெதிர்புகுத்
தன்புறக்கண்கணிர்நுவிநேர்பெருகுவர்
முன்புறப்படியின்மேன்முடிபுறப்பணிசுவர்
வன்புறக்கோயில்குழந்தில்வலஞ்சுவர்.

(கஆ)

சூடுவார்சென்னியிற் றாயதாடொழுதெழுந்
தாடுவார்திருவெழுந்தகையுத்தம்முனே
நாடுவார்சுந்தையுநயனமுங்கனிகொளப்
பாடுவார்பண்ணொடப்பரமஞானியத்தினே.

(உ௦)

அன்னதேதார்தேவலைவாயறிஞர்தங்கோமகன்
றன்னதாருயிரஞர்தம்முன்வந்தெய்தியங்
கென்னையாளுடையவனஞன் பணிந்திருகரஞ்
சென்னிமீதற்குவித்தினையசொற்செப்பினுள்.

(உ௧)

கலிவிருத்தம்.

ஏவாதகல்லாலெறிந்தாலுமெம்மினத்தேதார்க்
காவாபெருகவருள் சுரந்தநின்கடைக்கண்
பூவாலெறிந்தான்பொடியாகப்பார்த்துதென்னிற்
றேவாவெவருன்றிருவுளத்தைத்தேதர்வாரே.

(உ௨)

சூழப்பணிந்ததிருத்தொண்டர் தனம்மேலாக்கி
வாழப்பணித்தமலர்ப்பாதமாமுடியி
லாழப்பருப்பதத்தேநாடன்னிச்சுமந்தானைத்
தாழப்பணித்ததெவர்தாமுனாவல்லாரே.

(உ௩)

வைத்திடினுமெம்மினத்தேதார்வாய்வாழ்த்தினுமவருக்
கெய்தரியபேறனிக்குபின் பச்சிற்றுழர்
லுய்தலறழவரைமுன் றாரோடுநிறுபடச்
செய்ததெனின்மற்றுன் றிருன்கையாட்டாரறிவார்.

(உ௪)

நாதாவிக்காசுகரநாடிவந்துடைய
மேதானியர்க்கலதுவிடுபெறற்கெவ்வுயிர்க்கு
மாதாபகப்பிரமம்திரத்தையாய்திடும்போ
தோதாதொழியினுனக்குப்பயமாமோ.

(உ௫)

நீதரிக்குமிநகர்க்குணிலெகிலெவ்வுயிர்க்குஞ்
சாதலுப்பெற்றெவையுந் தன்மயமாகப்பெறுமேல்
வேதனைச்சென்மம்விதிப்பவர்க்குமாவிகொள்ளும்
பாதசர்க்குமென்னோபணிக்கும்பணிவிடைபே.

(உ௬)

என்றுபலவாசகங்களிவ்வாறெடுத்துரைத்து
நின்றுருங்கோமானேநீலகண்டத்தெம்பெருமான்
பொன்றிகழுங்கொங்கையன்னபூணியோடுமமமிழந்து
துன்றுதிருநேயஞ்சாரத்திருக்கண்சாத்தி.

(உ௭)

மோகன்முதலானோர்முருங்கப்பொருதமுதி
யேகமுதனானிருஞ்சிறைநீர்க்கும்படியுக்கும்
பாகனையசொல்லிசிவபத்தியையுங்கூப்பாக்கிப்
போகவிடைநல்கும்பெருநீரைஞ்சிப்போற்றியே.

(உ௮)

மன்னுபடைசூழந் துமாதவனையும்பணிந்து
தன்னுளமுமொழிந்தழவின்மெழுகாயிருசிப்
பன்னுவனதேர்த்திரங்கன்பண்ணியரிபத்தியொடும்
பொன்னுலவெய்யபதம்போற்றிவிடைகொண்டகன்னுன்.

(௮)

கங்காநதியின்கை * யறிஞன்சென்றனுதி
மங்காதஞானவயப்படைஞர்தற்குழப்
பொங்காழியோதம்புடைபரந்தாற்போன்மோக
சங்காரஞ்செய்வோனத்தானத்துறைவேலை.

(௮௦)

விவேகன் காசிபுகுசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் கங்.உ௩.

உ௧ - வது, படையெழுச்சிர்சருக்கம்.

—:—:—:—

அறுந்க்கழி நேடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவர்வரவுதன் பாலடுத்தவர்புகலக்கேட்டு
மன்னவனெமோமோகன்மனங்கொதிக்கொதிப்பவீரக்
கன்னவிறீரடோள்விமமக்கட்டுணைசிவப்பக்கார்திந்
தன்னருகிருந்ததானைத்தலைவரோடிதனைச்சொன்னான்.

(௮)

* ஒருபால் எனவும்பாடம்.

உ௩.

காடுபோய்மறைந்துகம்மாற்கவங்கியவிலேசுன்பட்ட
பாடுபோயஞ்சிதின் நயமும்போய்ப்படைகொண்டாங்கோர்
நாடுபோய்வகிமிண்டிநகரினும்புகுதக்கேட்டு
மூடுபோயடேமெங்ஙனெதுங்கிப்போயுறைஅமம்மா. (உ)

ஆடர்ந்திலமனையர்வைகுமவ்வளத்தினுமிந்நாட்டிற்
படர்ந்துவந்திதுத்தாண்மல்பகர்ந்திடக்கேட்டுமாங்கே
தொடர்ந்திலநம்முன்வந்துதுதொற்றவன்பின்னேயு
நடந்திலமென்றலிங்ஙனன்னுவார்க்கச்சமுண்டோ. (ங)

என்பனபலவுங்குறிப்பொற்கினியென்மோக
வன்படையெவையுஞ்செல்லமதமெனும்புதமாவிற
புன்பழிப்பறையின்பேர்ப்படைத்திரென்றுரைந்நுமிட்டுந்
தன்பெரும்விடயத்தேதரைத்தருந்தர்ப்புலிவைவினென்றான். (ர)

என்றவனுரைத்திலோடுமெழுந்தடற்காமனேமா
வுன்றனியான்மைகாண்பாருலகின்மற்றெவையுப்பா
னின்மடர்க்களத்தினெய்திருப்புகன்முதலோர்வாச
சென்றடியேங்களசெய்யுஞ்செவகந்தெரித்திரென்றான். (ரி)

கவி லிருத்தம்.

சுதவனுரைத்துடனெழுப்பொழுதுவல்லே
மோதியபழிப்பறைமுழக்கெனென்கனாத்
திதுஅமருப்படைசிவன்பருகுமுன்னே
யோதவிடமுற்றதெனவொங்கியதுமாடோ. (ரு)

செம்பொன்மணிநாபுரமெனும்பறைசிலம்பத்
தம்புருவவிலலொடுதடங்கணினையம்போ
டம்பொன்முலைமாகனிரெட்டல்லுவிசத்தோ
டிம்பரினெழுந்ததுமுன்னிரதிபதிதானே. (ரூ)

சீற்றமதயானைகுடிவம்பரிதிற்றேர்
சாற்றதிர்மொழிப்பறைபுராநிமிர்சாப
மேற்றமல்விழிக்கணைகன்யாவுமெதிர்கொண்டே
யாற்றலொடெழுந்தததிகோபனதனீகம். (ரீ)

வாயிதழ்துடித்தலுமடித்தெயிறதுக்கித்
தியெனவிழிக்கடைசிவத்தலுமடித்துப்
பாய்புலியென்பப்படத்தலுமிவ்வாரே
யாயகொடுமைப்படையடர்ந்தனவனத்தம். (ரீ)

இரப்பொலிகொண்மாழுழவொடேழ்கடல்வளாகப்
பரப்பினுமடர்த்துபடர்பாய்பரியொடேந்நுங்
கரப்பலியுள்வாளொடுகலித்தடனுலோப
னரப்படையெழுந்ததறிஞார்கணமொதுங்க. (கௌ)

சுட்டுபொருள்யார்வரினுயில்லையெனும்வன்சொற்
காட்டுவதுமற்றொருவர்கைப்பொருள்பெறக்கைந்
நீட்டுவதுமிவ்வகைநிரந்தரமுமேபா
ரூட்டுவதுமாய்ப்படைசென்றனவனேகம். (கௌ)

செத்திருவுள்ளாரெதிர்செயிர்ந்துடைபுயர்வைக்
குத்தமுமகத்ததுபொறுதகொல்லுந்
நிந்தையிறைப்பகர்கெடுங்கணையுமேந்நு
வந்ததிகன்மச்சரன்வயமுண்டெனினோ. (கௌ)

நன்குணர்வினனனுமொர்பாச்சுநின்லலார்
முன்குவிவுறுதகைமுரட்கவிதைதனினே
டென்கருமமெய்தினுமெவர்க்குமவனங்காமெய்
வன்கதையொடோங்கியதுமானினியிந்தானே. (கௌ)

துய்யர்தொழுவதொருதல்கோர்த்தனையர்மேற்கண்
பையெனவிழித்துடன்முகிழ்த்துமொழிபல்காற்
செய்பவொர்க்கிஞ்சிறிதசைத்தனையசெய்யு
மெய்யவினையப்படையெழுந்ததொரு * வேறுய். (கௌ)

காமெனெழுப்புகர்கவண்கலுமியாவுந்
தாமுணர்குலப்பவுரிடத்தெனல்காற்றுவந்
திமழுவுமுற்கொடுநடத்ததுதிரண்டோர்
மாமமைத்தந்தையவன்வன்படையுமன்றோ. (கௌ)

இத்தகையபின்னருமெழுப்படைகன்யாவு
மொய்த்தமுனெழுந்துசெலமொகநெடுமன்னன்
சித்தசன்முதற்றவைவர்குழவொருதேர்மேற்
கைத்தழகுமுள்ளுதுகடுப்புடனெதிர்ந்தான். (கௌ)

ஆய்பொழுதங்ஙனமடித்தருறியொன்றோ
வாய்புனல்வறத்தனவயப்படைஞர்தினேடர்ப்
பாய்பரிகடுக்கினபதாகையினையேறிப்
பேய்கனாடமாடினகுறைக்கொரிபிடித்தே. (கௌ)

செம்பனையோரிமழைபெய்ததுசெழுங்கார்
பைம்பொனெமொல்வரைசலித்ததுபகற்போ
தும்பர்பலமினினமுருத்ததுமிகப்பூ
சம்பம்வரலுற்றதுகலங்கியதுவேலை.

(௫௮)

மின்னறவிடித்திரளிடித்ததுவிண்மேல்பா
ளன்னதிகளிற்புன்னடந்ததிமோகன்
மன்னுபுயமாலிகைபுலால்மழமற்றோர்
துன்னுபுருவத்தொடுதுடித்ததுவிடத்தேதான்.

(௫௯)

இத்தகையதுற்றுகிளெண்ணில்பலவெய்தப்
பித்தரின்மயங்கியவைகண்டுமதிபேணு
துத்தமவிவேகனுயிருண்டுன்னவன்னிச்
சித்தமருடானையொருகித்திணைதான்.

(௬௦)

வன்பொடியவிற்பெய்துமல்கிருளொடோங்கி
நன்பகலினைப்போரடப்படுதெனவன்னுன்
றன்படைகொடெய்தியதுணர்ந்தறிஞாதாமு
மன்புடையதம்படைகொடாங்கெதிரநடந்தார்.

(௬௧)

கலிரிலைத்துறை.

விடயவன்பகைசிறைதக்குமொள்வானொடுமெய்யுத்தெவ
வுடையுந்தெயுஞ்சினத்தொடுமடந்தையொருங்கே
கடவுகட்கணையுறக்கவாத்கொடுங்காமன்
நிடமயர்க்கிடச்சென்றதந்நிருபகன்சேனை.

(௬௨)

முல்லைன்றமெய்க்கவாமுமெதிரிலாமோன்
விரமும்பகரின்சொலாங்குரியவேலு
மாவந்தெதிரவணங்குறுதனுவுங்கொண்டாங்கே
பாவெஞ்சினத்தெதிர்புகுத்ததுபொறைப்படையே.

(௬௩)

வன்மையாகியதயிரியத்திரியுமனப்பற்
றின்மையாம்பிறற்றண்டமுமெவற்றையுமவேண்டா
நன்மையாமுனைக்குந்தமுமுலோபன்மேனடந்துந்
தன்மையாபெழுந்ததுவயிராக்கியத்தானே.

(௬௪)

தாழ்ந்துமென்மைகொள்பேரிகைவெற்றிவெணரங்கும்
வாழ்க்கேபாதினங்கடலெனவொடுங்குமுன்வலியு
மாழ்ந்தால்லுணர்வாங்குலிராழங்கொடம்மமனைந
ருழ்ந்துகொண்டதாலடக்கர்க்கொன்பெரும்புடைத்தொகுதி.

எனையர்வாழ்வையுந்தமதுபோன்மதிப்பதாமெழுவு
மனையர்பாலுமன்பெனும்பாசமுமலர்ந்த
வனசமாழுகக்கவிகையுந்தாங்கிமச்சரப்பேர்
தனையடர்ந்ததாலெழுந்தசந்தோடன்மாத்நானே.

(௬௫)

புடையெழுத்துமெய்ப்புந்தியைம்புலனெறிபோசா
தடையவுள்ளுறவடைக்குறற்படைக்கலத்தடல்கொண்
டிடைபுகுந்தகங்காரமுமானமுமென்னும்
படையொதுங்கிடப்படர்ந்ததச்சமதமப்பதாதி.

(௬௬)

மற்றுமேவதுளமதியுடைப்படைஞரும்வலிந்து
பற்றலாரிவர்க்கிவரெனத்தகையபல்புடைய
முற்றமோதுதுமென்றவரவர்க்கெதிர்ப்புகிச்
சுற்றினுரினைத்தேதான்புடைத்தாந்தகங்குதாடர்தார்.

(௬௭)

வேதராயகன்படையுமக்கொடுந்தொழில்வய்யோன்
ற்தருதவன்பதாதிபுகடுஞ்செனத்தருகி
யோதவாரியும்வடவையுமொன்றொடுதான்துடன்
மோதினுவெனத்தாக்கியதெதிரெதிர்ப்புகி.

(௬௮)

இருதிறப்படையும்புகுந்ததுதுமெல்லு
கருதிறப்புனல்வெண்ணிறப்பாலொடுங்கலந்தாங்
கொருதிறத்ததாய்த்தேதான்றலால்கையுணர்ந்து
பெருவதெத்திறமென்றிறைமடன்பினர்புகன்றார்.

(௬௯)

அன்னவாசகங்கேட்டலுமறிவுடையமலன்
முன்னதாயதம்படையும்மோகன்மாப்படையு
மின்னாமெனப்புகுத்துணர்வுதுங்குறியினியான்
சொன்னவாய்கைமிற்பெருத்திரென்றினையனசென்னன்.

(௭௦)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பாலகன்வருடுப்போதுபால்சார்துடையகொங்கை
மாலுறமுயங்குத்தோள்வன்வருடுங்கான்மயக்குநீரான்
மேலவந்தொழிலுங்கேழார்செய்கையுமேவறன்றேனுன்
சாலவுமனத்தின்பான்மைவேறுறச்சாருமன்றே.

(௭௧)

அறிஞரும்றிவினாருமயதுனோரியற்றலாரு
முதுதுயருழப்பாரொத்தமொத்திரொன்னலர்மேற்
பிதிதுதுமிடர்க்குநோலர்பெருமையோர்மற்றையேநீர்ந்தம்
வறிதுதுமுடலிற்றுக்குமவன்அயர்க்கழிவர்மாதோ.

(௭௨)

நெஞ்சகமுருகுத்தன்மைநீடறிவுடையார்க்குந்
வஞ்சகர்திறத்துமுண்டாமென்னினுமொவ்வார்மாத
ரஞ்சனவிழியாலுள்ளமறிவிலார்குழைவீசன்
றஞ்செனுமருட்கணைக்காற்றம்முனங்கரைவாச்சான்றோர். (௩௪)

மாசற்றாற்செய்யவேண்டுமா தவம்பாதுமில்லை
யாசற்றாற்செய்வதில்லைபா தலாலினியசெய்கை
பேசுற்றபெரியோர்க்கில்லைபிறந்த்ருமதிலையென்றாலு
மோசைத்தெண்டிரைசூழ்பாரிலவர்க்கிவரொவ்வாரொவ்வார். (௩௫)

பொன்னும்பித்தனைமுமொன்றேபோனிறம்பொலியுமேலு
முன்னும்பற்றறுக்குங்கல்லுரைக்கும்போதுரைபொருமற்
லுன்னும்பற்றல்தம்மீட்டித் தாயகம்மினமொத்தாலும்
பன்னும்பற்பலவாஞ்செய்சி கப்பன்புவேருகுமன்றே. (௩௬)

நீருற்றகற்றிப்பால்கொள்ளன்னத்தினீர்மைபோலப்
போருற்றபுல்லர்தானையெவற்றையும்புறத்திற்றன்விசு
சீருற்றமதுஞானச்சேனையோடொருங்குசென்று
தாருற்றதும்பைருடிச்சாடுமின்பகையையென்றான். (௩௭)

அவனஃதுரைத்தலோடுமறிவுடைப்படைஞரீட்டி
முவரிமீப்படர்ந்தாலென்னலோரிமையொடுங்கு முன்னந்
தவமுதற்படைகளேந்தித்தழலெழத்தாக்கித்தரிக்கிப்
பவவினைப்பதகர்தானையதைத்திடப்பாய்த்ததன்றே. (௩௮)

சாடினரறிஞரன்னார்தகர்த்திடத்ததுகட்டியோர்
வீடினரிலபேர்சாய்ந்துவிழந்தனரிலபேர்பிண்ணிட
டோடினரிலபேரஞ்சியொலித்தனரிலபேர்கெட்ட
கேடினர்தம்மையாரேவிளத்துதற்குரியரம்மா. (௩௯)

படையெழுச்சிச் சூக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் க.௩௯௨.

௩௦ - வது, காமனாதியர் வதைச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சாய்த்ததம்படையேநாக்கித்தழலெழவிழித்தகண்ணர்
சாய்த்தவெஞ்சினத்தர்நாண்கணத்தினுங்கொடியர்வெங்கட்
பாந்தனஞ்சனையர்மோகன்படைத்தலைவீரின்ற
நாந்தகவுழுவர்வந்தார்நானிலமருளமாதோ. (௪௦)

காமன்செய்விடயானந்தன்கலகன்வெவ்விசற்பொசுன்
மாமநன்பெறுமனத்தன்மச்சரன்மதலைமானப்
பாமரன்சுதனிடம்பன்பாலகன் கலியன்மைந்த
னொமார்சஞ்சன்மாதுக்கனக்ரமன் கலக்கனுவோன். (௨)

வெஞ்சினப்பரத்துரோகன்வெகுமுகன்விடயசங்க
னெஞ்சலிலனொசாரன்பேரெண்ணிலெண்ணிருவர் தீயோர்
வஞ்சனைத்தேருந்நோபவாசியுமதமாக்குன்று
மஞ்சுநந்தத்தீயோங்குமறிநுர்தங்குழுவைச்சுழந்தார். (௩)

னற்குணவயிரவாளுஞ்சுடுகினக்கொடியவேலும்
வற்குணவலியதன்மீடவணங்குமுட்கபடவில்லு
மெற்குணத்தழல்வாயம்புமேந்திவந்தேழுந்துதாக்கிச்
சற்குணப்படைஞர்சாயத்தள்ளியேழ்ந்தீஞ்சாரந்தார். (௪)

தேறினந்தழல்போற்றிங்குசிறந்ததாயிடத்துஞ்செய்வோர்
பேரினுண்ணறிவின்மிக்கோர்புகுந்தெதிர்பொருவரோதான்
காரினங்கரியசிக்கைக்கடியவக்கயவரவைகு
மூரினும்புகுதாரன்னார்க்கொதுங்குவதருமையன்றே. (௫)

ஊக்கத்தினுயர்ந்தமேலொரொதுங்கிப்பின்வாங்குந்தன்மை
தாக்கற்குத்தகர்தின்வாங்குந்தகையெனக்குறிக்கொள்ளாமே
நாத்தித்தந்தமதுகோட்பாதுனிக்கொம்பேறினரன்னார்தம்
வீக்த்ததைத்திறல்விவகன்வியன்படைத்தலைவர்கண்டார். (௬)

சுகவருவிந்நபர்கோமான்சசனன்சத்தியனியாய
னசமுன்னறவன்சன்மானனவிரோதன்போபகாரன்
றிகழ்சமகானன்நன்மன்நீர்க்காயுவுளந்தெளிந்தோன்
றகவுறுமியமனற்புதயுனொரெண்மர்சாரந்தார். (௭)

வந்தனரீவிவகவேந்தமலரடிவணங்கியபய
நந்தமர்நலியத்தாக்கிரடந்தவெம்பகையைமோதி
யந்தரம்புகுத்தற்கெம்பாலனித்தியால்விடைபிண்டென்றார்
தந்தனம்போதிரென்னுன்வரதுநனைமேற்கொண்டார். (௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரதமேன்மையானையாகவேதம்வாசியாகநீள்
சரதமானிமானமாகனானதத்துவங்களை
யிரதமாகவவரவர்க்கியைந்தவந்தீயேறினார்
வரதனுமதிவிவேகமன்னனேவுமவயவரே. (௯)

விண்டுநாமசம்புநாமவிரவாநுமெய்ப்புலத்
தண்டுமெய்ப்புதினோபிசந்தநாநுகவசமு
மண்டுமெய்மெய்மெய்மெய்மெய்மெய்மெய்மெய்
கொண்டுதியவஞ்சரைத்தொடர்ந்துவந்துகூடினார். (கௌ)

அன்னகாலமோகனவுமாலகாலமெய்வைச்
சொன்னகாமன்மைந்தனுதியோர்மிகச்சுனித்தெழுந்
தின்காலமுழிகாலமென்னநலவினத்தந்தேமற்
பன்னகாதிபர்க்கெதிர்ந்தபவனனென்னமோதினார். (கௌ)

நஞ்சிலங்குநாகமீதுகலுமுன்னனிநுலெனச்
செஞ்சரங்குநஞ்சுநீலவெள்ளுநல்லவிகியே
வஞ்சரங்குநஞ்சுநீலவெள்ளுநல்லவிகியே
நெஞ்சரங்குநீலவெள்ளுநல்லவிகியே. (கௌ)

மீனகேதனன்குதன்நவன்னைவாலில்விடினான்
மானனாகுமாநீசன்மானனுவலங்கினை
நீனமானகலகன்வந்தெதிர்ந்திறந்தனன்சமா
தானனுவலார்நீர்க்கவாயுநாநுவிதன்வினான். (கௌ)

துக்கன்மானவேசுகன்நுனித்தனன்னியுய்யு
ல்க்ரமன்நுனித்தனன்னகந்தெளிந்தவநிஞான
மெய்க்கலக்கன்வித்தனன்னிவேராதமற்றவீரனான்
மைக்கலப்பிணங்குநுத்தவயிரனுவியோபினான். (கௌ)

பகர்பரநுரோகனைப்பரோபகாரனீக்கினான்
புகலசத்தியன்நுவிபோக்கினான்மெய்யுக்கினான்
நகையன்நுவிவாழ்வையற்புதயன்நுதாக்கினான்
வெகுமுகத்தனைத்தொடர்ந்தவவகமெத்தன்விட்டினான். (கௌ)

நிருவிதற்பன்வாலியொன்றினெடுநிற்பன்கினை
னருகுடைச்சுலிவநுத்தன்வினியையண்பினான்
நருமெனநிறிவனினுநொச்சஞ்சலன்நுயியையே
பொருதவெந்நிறியமனுவலவிடயாங்கன்பொன்றினான். (கௌ)

இனையதன்மைவவரவர்க்கியன்நுதெவ்வந்தன்கள
லையவஞ்சரங்குநந்ததலகொள்காமனாதியாம்
புனையலங்கன்மார்பர்கண்டுபுதலவர்பொன்றினான்
வினையுநார்நுவினையவர்க்குவினையுநார்நுவினான். (கௌ)

மீன்னுபடைக்காமன்விடயானந்தக்குமரன்
நன்னுயிர்வீந்தானெனவேதானிதியோடயர்ந்தே
மன்னுயிரையெல்லாமயக்கிரின்னுல்லான்வாழ்ந்தே
னென்னுயிரேதோற்றேநினினிவாழேனீங்கென்றான். (கௌ)

கன்னேருங்கோபன்சலகனிநந்தானெனவே
பொன்னேயென்கண்மணியேயென்நாற்றிப்போயினின்
பின்னேதொடர்ந்தேன்பிழையேன்பிழைத்தானு
மென்னேயினியிங்கிருந்துபயன்யானென்றான். (கௌ)

பெய்யானமைந்தனுயிர்போனதெனவேபுரீசுமி
நெய்யாரமுலெனத்தன்னெஞ்சுமிகக்கூந்தி
யுய்யானென்வஞ்சனைப்பியானுமினியுய்யே
லையாவசத்தியனெயென்றிடம்பன்ல்லுநுநான். (கௌ)

மீமத்தடங்கட்டேவிமறதியொமொமதனு
மெய்த்தனையனாமனத்தனானெயிம்மீத்தமையாற்
பித்தனாயுந்தம்மைப்பெருகிலங்குதானிவிட்டுக்
கைத்தனையுமிட்டதுபோனின்துன்னிர்கான்நருதான். (கௌ)

அஞ்சாவிரன்மகனக்கிரமனக்களத்திற்
அஞ்சாமுனமசையத்தேதாகையொமெச்சரன்ரு
நஞ்சானதுகழன்நந்தகமெனச்சோகமுந்நு
மஞ்சாமகன்மகனெயென்னாமனத்தனந்தான். (கௌ)

சந்தற்பனந்தனதுதாமெனவேயுடைய
வெந்நற்பனையும்கிந்தபன்வெகுமுகனே
டங்கப்பிதனத்திலாவிபிரிந்தானெனவே
அங்கப்பினைத்தேந்தச்சமாத்துண்டொத்தார். (கௌ)

கன்னாரகபடக்கலிகுலன்சஞ்சலவென்
பின்னாரிந்தெனியென்போனெனநுத்தகனெடு
முன்னார்செநிவகன்முழங்கிலெனவாக்கினெயென்
அன்னாரிதோர்த்தாங்குநாமறந்நுவெய்நுயிர்த்தான். (கௌ)

வீரசிங்கமன்னவிடயசங்கன்மானவன
சாரணங்கிந்தியென்னுந்நாரமொடுந்தானயர்ந்து
கூழிந்தவேலிபோற்றுநாமழிந்தவன்சிலிபோற்
சீரழிந்துவெஞ்சுந்தியுக்கிப்பரதவித்தான். (கௌ)

க.அ.சு

மெய்ஞ்ஞானவினக்கம்.

பாலகனும்நீகோர்பரத்துரோகன்கொடிய
காலன்வசமானதனூற்காபாஸியுட்கலங்கி
மூலமுறப்புச்சமுநிந்தகருந்தேன்போலச்
சாலவெய்வெம்பித்தரைமேற்புரண்டமுநான். (உக)

இத்தகையபன்னியெவருமியன்மாதரோடு
தத்தமகற்குத்தனித்தனியேதாமிரங்கு
மத்துயாமெல்லாமகங்காரனோக்கியவர்
சித்தமுறவாய்மொழியாற்றேற்றுவான்துரைத்தான். (உஎ)

மக்கட்டுணையிழந்துவன்பினர்போல்யாமெவரும்
புக்கத்தலையிற்பொருதுபுகைபோக்காமற்
புக்கத்தவர்க்கைக்கப்பாரமெல்லிமுந்தரற்றித்
துக்கத்தடங்கடனுட்கோருவதேதாவீமென்னுன். (உஅ)

ஆங்காரன்துரைக்கும்வெலையைந்துகணைப்
பூங்காமன்முன்னும்பொருபடைஞரெல்லோரு
மேங்காமற்றுக்கனிந்தனுண்மையாக்கியுயிர்
நீங்காதகோபனைத்தன்னெஞ்சுத்திற்கொண்டெழுந்தார். (உக)

அறுசீர்க்கழிநெடியாசிரிய விருத்தம்.

காய்த்தழல்கொதிக்குங்கண்ணர்களைகழற்காலமோக
வேந்தனியிறைஞ்சியதினிடையெமக்குரியமைந்தர்
சாந்தொழில்புரிந்தோர்முன்னுந்தரியலரெவருமின்னே
மாய்த்திடப்பொருதுமற்றெம்மனச்சினமுடித்தற்கென்றார். (உஉ)

என்றவரிவைசொலாமுன்னெதிரொருவிடயத்தேர்மே
னின்நவனிரங்கியந்தோநீர்பெற்றபுதல்வியாரும்
பொன்றினர்கொல்லோவென்னுப்பொருமிருட்டுயிர்ப்புவிங்க
வன்றிறற்படைஞர்தம்மைநோக்கியிம்மாற்றஞ்சொன்னுன். (உ)

ஞானமெய்ப்படைஞர்தாக்கநமதுடைப்படைஞர்சாய்ந்து
போனவப்பொழுதுநீரேபுகுத்துபோர்புரியாதுங்கண்
மானவப்புதல்வர்தம்மைமடிவுறப்புருத்திப்புத்தி
யினர்மற்றிவரென்றோதுமியல்பினைப்புதுக்கினீரால். (உஉ)

இனியவையெண்ணியென்னையிப்புறமேனுந்தெவ்வ
சனைவருமாள்த்தாக்கியசெமர்க்கனத்திலவாகை
புனைவுறப்பெறுதிராதிப்புன்பழிஅடைந்துப்பின்னு
மனையிந்தம்பாலெய்திடக்கனும்பெறுதற்காமால். (உஉ)

காமனாதிபர்வதைச்சருக்கம்.

க.அ.சு

என்பதுபுகன்றியாருமேருமின்னேயன்னார்
வன்பகைதெறுதற்கென்னுமன்னவன்வித்தலோடு
தன்பதம்வணங்கிக்காமன்றழல்விழிக்கோபன்முன்னும்
புன்புலப்படைஞராகுப்பொருக்கெனவெழுந்துபோனார். (உச)

ஷெ. வேறு.

தொட்டுமலரைக்கணைகருப்புவிடைப்பலசுருப்புநெரு
ணிட்டுகிறைகுக்குமநதுங்கவசமீக்கிமுதுகின்னவிகிசுப்
புட்டிஹுமருங்கிஹுடைவாளுமொருதாளிலிசைபொருதழலுங்
கட்டியசனைப்பொரவெழுந்துமுண்டத்தமைநுக்குமெனவே. (உ)

காரிருணெடுக்களிலெழஞ்சுபிலெனுங்கொடியகாளமதிரப்
பேருமகரத்துவசமுன்புசெலமின்பொருவுபென்படையோடே
வாரிமுரசோலிடமதிக்குடைபிழற்றமலையானிலமெனுந்
தேரின்மிசைமாரனினிதேறினன்வசத்தெனோடுதலியோடுமே. (உ)

வேன்வினைவினில்வணமெழுந்தமையுணர்ந்துநல்லிசாரமெனலாம்
வான்வலியோடும்மனைவிபுத்தியோடுஞானகவசத்தொடுமின்னார்
கோன்வினைதென்தயிரியப்படையோடும்விடயகோபமிகவே
நீள்விரதமாமிரதமெலெதிரந்தந்தன்னிருபகனரோ. (உஎ)

மன்னுபுருவச்சிலைகுனித்துவிழிகக்குபொறிவர்களைவடித்
துன்னுமதியுட்கொதிக்கொதித்தெயிறுதுக்கலெனுமோர்முரசெழு
த், தன்னுவையர்மெய்க்கவசமிட்டபூன்மொழிச்சுரிகைதொட்டு
நெடுமூச், சென்னுயிரதத்தின்மிசையிஞ்சையொடுகோபனைதி
ரேறிவரவே. (உஅ)

கண்டவனெடுப்பகையெனும்பொறையெனத்தகையகாளைம
வுனத், தண்டுமழுதுதுமொழியம்புமெய்வணக்கெனுமொர்சாப்
முமுக, முண்டகமலர்க்கியெனுமோர்குடையுமுரலெனுமொய்க்
கவசமுங், கொண்டுமரியாதையோடுமேறினன்மெய்ஞ்ஞானமத
குஞ்சரமரோ. (உச)

மொய்திகழிடம்பனெடுவஞ்சனையுமோர்புடையின்மொய்த்து
வரவே, மெய்தனரினுங்கதிகொடாள்வலியொடின்னுயிர்விடுக்கி
னுமவிடாக், கைதிகழ்பொருட்கையொடாவலமையாலிதயக
ட்கமொடுவர், தெய்தினன்முன்வாணிபவிமானமிசைலோபன
வனிச்சையொடுமே. (உ)

அன்ன திறல்வெம்பகைஞ்செய்தியதுணர்ந்தமிர் தசீலனுமவன்
றன்னருக சோரனுமெக்கவயிராக்கிப் மதாசலமிசைப், பன்னு
பொருள்யாவையும் வெறுக்கைமுனைவேல் விரதபாசமிவைகொ
ண்டி, ன்னகைவிரத்தியுந்ராகனுமடர்ந்தெதிரெழுந்தனுகினார். (௮௮)

பூமிசைதனக்கெதிரியில்லையெனலாம்நிருதுபொங்குலகரிச்
சாமரமிரட்ட மருண்மைக்குடை நிழற்றவெவர் தம்மொடுநெடுந்
தீமைசெய்செருக்கெனுமடற் படைகள்னைக் கொடொருதேவி
யெனலா, மாமறநீயோடுமிதுமாப் பெனுமிபத்தின்மதன்வந்த
ன்னரோ. (௮௯)

விந்திரி யுங்கடனு மென்மத வீரனெழும் வேலைமலையத், தந்
தன்னெழுந்ததெனவன்பொறைபெறுத்திறலடக்கர் பெருமான்
முந்துணர்வும் வாய்மையு மொழுக்கமும்கணக்கமுமுரட்டபடைக
ளாயுந்தவெதிரேறினனிறைந்தமுதுகல்வியெனுமோர்குறிநரோ

உய்வழிவிடுத்தலெனும்வாம்பரியின்மர்சரனருயையுடனே
வெவ்வியலெனும்படை கொடெய்தியதுணர்ந்தனையர்வெம்பகை
ஞரான், செவ்விபயமகிழ்ச்சியுமனானுமுள்ளன்புதுவல்செஞ்சொ
லுமெனா, வவ்விபயமுனைப்படைகொடேறினர்களுக்கமின்மனத்
தூரகமே. (௯௦)

புந்தெரி யாமையிப மாய்மமதை யுங்கவுட்பூபதியுமே, குந்தி
யெதி ின்மைபுக லோகையெனு மாயுதமொடோங்கி டெதிரே
வந்திடுதல் கண்டுசம னுந்தனது ராந்தியு மதித் திகிரிகொண்
டிந்தியமெனுங்குவிடிக்குமியலாகுமிபமேறினர்களால். (௯௧)

நித்திரையிருத்தலெனுமாமகனொர்பக்கம்வரநேயமிருதன்
பத்தினியொசோம்பியொடுதாமதனெடுத்திசைபடர்ந்தடரவே
சித்தமகிழ்ராசதன்முயற்சியொடவன்பெறுசிரத்தையொடுநீள்
புத்திரமெனார்மதியாயிரதமேலெதிர்புருந்தனுகினார். (௯௨)

அன்னவரமர்க்கெதிரெத்தமையுணர்ந்தாமகனாகுமறனு [யாந்
முன்னரியதேவியொடுளன்பெனுமிபத்தின்வரவொண்புனிதை
தன்னரிவைதன்புநல்லியாகியசிரத்தையொடுந் துவயிரான்
மன்னுதவையொகியர்மனோரதமிசைக்கடிதின்வந்தன்னரோ. (௯௩)

ஏசவருகற்பனைமனானெரிநியெனவெழுந்ததுணரா
விரவருதன்புனலெனக்கடுகினுனிருவிதற்ப்பெருமான்
பூசனெழுந்தொருசுந்தேகன்வருகின் துமைபொருமலிபமேற்
கேசரியெழுந்ததெனநிச்சயன்வெருண்டெதிர்கொந்தனுகினார்.

வெங்கலியனுங்கபடியுஞ்சுதன தன்மனும்விரைந்தெதிராவே
தங்கியசசீலனுமயித்திரியுமோங்கிவளர் தன்மனமிசைந்
தங்கெதிரெழுந்தனர்மெய்வேதநெறிநீக்குமுலகாயி தன்முதற்
பொங்குமதவாதியர்முன்வந்தனர்நம்வைதிகபுரா தனருமே. (௯௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரிய விருத்தம்.

மண்டுபார்வயவரிருதிறப்படையின்மற்றுளோருமெதிர்பற்
றியேயண்டுமேவலர்களவரவர்க்கெதிரியாயினொடவரவரமுன்
றொண்டிராதலொருக்குதற்குமிருழிவெங்னே லுமுடனெழுஞ்
சண்ட மாருதமு மொன்றொடொன்றிகறருக்கிலெனநெருக்கி
னார். (௯௫)

ஞானஞ்ஞானஞ்ஞானவீரருமின்னமுதுஞ்சுமென நன்னியே
யானையோடுபொரவானையுந்தியுமவ்விதமோடிதமேவியுந், தா
னையோடிகல்செய்தானமுட்டியு நல்லிவுளியோழவுளிதாக்கியுஞ்
சோனையோடுவெனவம்பும்வேலுமெதிரெதிர் துரீந்து மெதொழில்
செய்தார். (௯௬)

பண்டிராமகவிசேனமேலடவிராவணன் றனதுபடைஞர்நாம்
விண்டுபார் செய்ததுமறுமுகக்கடவுள் கிபுதசேனையொடும்வெ
ய்யருந், மண்டுபேரவுணரிகல்புரிந்ததுவுமற்றுளோர்சமர்மலைந்
தது, மூண்டுபூருவமவ்வினைஞர்செய்தசெருவினையர்செய்தசெரு
வொக்குமோ. (௯௭)

மோகன்வன்படைஞர்காமனாதிபர்முனித்தெழுந்துவிரகானலச்
சோகவன்படைமுதற்ப்படைக்கலமியாவும்நெதிர் துரந்துமா
சாகசங்கன்பலசெய்துமப்படையவர்க்கிமைத்திலதளர்ச்சிவான்
மேகபந்திசொரி தாசையொடுபெருவெற்பிடுக்கிடர்வினைக்குமோ.

துழைப்படைஞர் கடலியுத்தியெனு மம்புவந்துடனுனைத்துமே
பாமரப்படைஞர்வெருவலுற்றிலர்படைத்தவாழ்வொடுயிர்பற்ற
றப், பூமிநிற்பலரிந்நதுபட்டெதிர்கண்டிருந்துமெவர்பொள்
றினுந், தாமிரப்பதிலராய்மதிப்பவர் தமக்குமச்சமதுசாருமோ.

அறிவிலன்படைஞர்சமுற்றிலரருட்படைக்கெனினுமனையர்
தாம்,பெறுவதென்கொல்விரவாளரிக்குலமடுத்தபேரநிலைட
பேர்கிலா,முறுகுவெஞ்சினமதாசலம்பயம்விடுப்பினுந்நனதுமுர
ணநிந்,திதுவதின்றியிகல்வென்றதுண்டெனவிசைத்தல்காதையி
னுமில்லையால். (௯௮)

ஆயகாலையில்விவேகனேவலினுத்தபோர்வயவரனைவரு,நேய
மாகிமணிமந்திரத்தினும் வசப்படாவரவைநேந்தொடர்ந், நேய
கானவிடமுறுமுள்ளெயி றுகுத்துளாரெனவெழுந்துபோய்த்,நீய
மேவலர்செருக்கழிந்திடெருக்கிவெம்படைகள்சின்றினர். (௫௬)

வேதவாளுமுயர்வீரதபாசமும்விழிப்பெருங்கருணைவேலுமெ
ய்ப், போதகீன்கதையுமின்சொலம்புமழிபுந்தியாரெடியருந்த
முங், கோதிலாதவயிராக்கிபத்திறல்கொள்ளுவிசமுங்கொடுமிர்
ருளைபவே, தீதிலாவயவரவீசவிசமருள்சின்றைவெம்படைஞர்சித
நினர். (௫௭)

உருவிலன்படைஞர்நிலைகுலைந்தனர்ருரோதர்சாய்ந்தனருலோ
பருஞ், செருவிகந்தனர்மதத்தர்மட்கினர்தியங்கிமச்சரர்மெய்சிந்
தினார், மருவுறுங்கவுடர்வாய்புலர்ந்தனர்வெம்மானருந்திசைமல
ங்கினார், பொருகனந்தனிவிராசதத்தரோடுதாமதத்தருயின்பொ
ன்றினார். (௫௮)

போரிவிற்றவர்கன்போகமற்றவர்புறத்திலோடியதுமறிஞராம்
விரவித்தர்தொடர்ந் துவந்தமையுநோக்கிநாணினையும்வீக்கியே.
மாரளிக்குவிலவனே த்தலர்க்கணைவடித்தமாமலையமாருதத்
தேரினைத்தருணமாதர் தானையொடுதிமிரமாவொடுசெலுத்தியே.

போதகஞ்சுகர் தந்நெஞ்சகத்தினுமுரத்தினுந்திரள்புயத்தினுங்
காதடர்ந்து பொருகணைக ளாயபலகணைதொடுத்துமெதிர் காம
வேள், சூத பங்கயம சோகமுல்லைறு நீல வாளிக ரெந்துமே
மாதர்தங்கனொடுதானுயங்கெதிர்மலைந்ததார்புகலவல்லரே (௬௦)

சுற்றடங்கியமெய்ஞ்ஞானபோதனர்க்காயமேன்மகளிர்கண்
களாம், வெற்றியங்களைகன்கோடிகோடியெதிர்விட்டபோதினு
ம் விகாரமாம், பற்றடைந்தில தனங்களைங்களைகள் பாய்ந்த
போதுமவைபாறைமே,லெற்றிடுந்தறியெழுநிற்த்திடர்செய்த
தென்னளவுயிலையே. (௬௧)

ஆய காலேநிரு பகனு முத்தியொ டுத்த தேரினை யராவெனக்
காயுமாரனிரத்ததினுக்கெதிர்கடாவியேவுபலகடியுமலர், நீயவா
ளிகளெவற்றை யுந்தன றுசெங்கைவாள் கொடுசிதைத்துமுன்
மேய மாமகரகேதன த்தையுமிழந்துணித்தனனவ்வேலவாய்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கருகிருளிற்றணியிடத்திற்களவாகிபுளநலமுங்கவினுமன்பு
மருவுமயலான்மனைவி வலியவந்து சருவுதலாம்வாளியொன்றை

யிரதிபதி தொடுத்தவன்மே லேலினனக் கணையையவாவின்மை
யென்னுஞ், சரமெதொன்றுலகற்றியுத்திதன்கனவன்பின்னுமின்
னதன்மைசெய்தான். (௬௩)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நொய்யமாதருடல்பைம்மறித்தனையநோக்கமாருமயிருக்கியே
நையநாறுபொடியாக்கினுன்னையதன்மைகண்டிரதிராதனும்,வெ
ய்யவாளிகளனந்த கோடியவன் மேலுன்நெதிரவிடத்தொடுத்
தெய்யவேழுவிலொடிந்ததெண்ணிலவையெண்ணிற்ந்தரதகோடி
யே. (௬௪)

செய்தவத்தொருவனைத்தொடர்ந்துபலநீங்கிழைக்குமொரு
சிறியன்வாய், வைதினைத்தெனவியனிருபகனைமாரனிக்ருவிலவ
னைத்ததன்,கைதளர்ச்சிபுறவிழிசிவப்பவழல் காந்துமென்னாரிய
கணைதொடுத், தெய்தினைத்துமிடர்செய்ததில்லைவனிலென்செய்
வானவனொரேழையே. (௬௫)

இன்னதன்மையிலசெய்திடும்பொழுதிமைக்குமுன்னமழுவெ
ழவிழித், துன்னருஞ்சிவனெரித்துவிட்டகுறையுன்னதுங்கெடவு
முத்தியார், தன்னணந் ரேதிமாதைவெல்ல வெதிர் தானுமவ்விர
திதலைனைச்,சின்னபின்னமுறவாய்ந்துதேர்தலெனும்வாளியொ
ன்றி லுழிர்சிந்தினான். (௬௬)

பஞ்சபாணனுயிர்மாபுந்தபின்னரடுகோபன்மெய்பதைபதை
த்துநீ,புஞ்சையமனைபுநட்டுயிர்ப்பிரதமீண்டுநிகடிதுதான்டெ
னா, நஞ்சுபோன்மனமீன்நிநிப்பொறையனுமமாய்ப்பனென
நண்ணியே,வெஞ்சொலாகியகவண்கன்மாரியொருகோடிகோடி
பெதிர் விசினான். (௬௭)

மோனமாகுமொருகேட்கங்கொடவையாவுந் துபடமோதினு
ன்,ஞானதிரளதுகண்டகோபனிருநாலுதிக்கையுடுக்கியே,கன
ல்வார்புருவவிருனித்துவிழிக்ககன ந்கணைகுளிர்ந்தபொன்,மே
னியான்முன் கிடுபோதவற்றையுமொரின்சொல்வாள் கொடுவில
க்கினான். (௬௮)

ஊக்கியேவிபவிழிக்கனற்கணையுருத்தபின்னுருமிடித்தெனத்
தாக்கினுனொரு தடக்கையா லதுசகித்தமெய்ப்பொறுமைதானு
மே,காக்கொனாதசி லுமுரலென் றுபகர் கடியவேலெதிர்கடாவியே
நீக்கினுனெடியகோபனுயியைவிழுந்ததங்கமுலிலத்தரோ. (௬௯)

வெய்யமாமகிணனங்ஹிற் தபடிநோக்கியிஞ்ஞரையெனுமின்ன
னா, கையகோவெனவிழுந்த்றியவளாவிநீக்கினணிராகன்மே
னெய்யலோபனவனுள்ளமாறு படநூக்குவன் எனநுவன்று
தன், றையல்வாஞ்சைவிடுதேர்முடுக்கிமிசூசாகசங்கரிவைதான்
செய்தான். (எடு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உறுபொருளொன்றின்மையனும்வறியனிவனென்பதன
னுள்ளத்துன்னிச்சிதுவினையாறுசுவையோடன்பிலனாட்டடி
சிலெனுநீயவேலை, முறுகியவெஞ்ஞினலோபன்விடுத்திதைநீடு
த்தியெனமுடுக்கலோடுமேனுவிலனென்படினுமவ்வுண்மறுப்பெ
னுமோத்திறற்படையான்மாற்றிவிழ்த்தான். (எக)

இழிகுலத்தோர்கொடுந்தொழிலாவிட்டுபெரும்பொருளனை
த்துமினியநாளிற், பொழிதருமதானமென்னுங்கடுங்கனையொ
ன்றினைலோபன்போரிற்றாக்கி,யழிவுறச்செய்குவனிதினன்னாவி
யெனவேவுதலுமதைவிராகன், விழுமியரென்னினுமவர்பாலிர
வாமைவிசிகமொன்றால்வினியச்செய்தான். (எஉ)

மூண்டாசைவரப்புருத்துந்தன்மனையாள்விழைபொருளாழு
டிவில்வாள், தூண்டாநின் றனன்வினைவினவற்றையுந்தன்னியற்
படையாற்றினித்தியாவும், வேண்டாமைபெறுஞ்சுடர்வெலொ
ன்னுவிராக்கியர்கொன்னிடுத்தலோடு, காண்டானக்கலோப
னிச்சையுந்தன்மகிழ்நெடுமடிந்துசாய்ந்தான். (எங)

ஆங்காரன் றிற்கெடுத்தான்மன்சூழ்நியதந்தையுயிரழித்தா
ளாவி, போங்காலமடக்காரிரான்மதன்மறதியிருவருக்கும்புகுத
ச்செய்தான், வாங்காதமச்சனைமாய்வித்தான்சுந்தோடன்மகிழ்
ச்சியென்னப், பாங்காருமவன்றேவிடசையதன்னையுயிர்பறித்து
ப்படியில்விழ்த்தான். (எச)

வஞ்சனையையாவிபுண்டானத்தேயன்மிகத்தெளிந்தமதியோ
ன்றன்னா, னஞ்சனையதிறவிடம்பனாயிற்றுந்தானிலச்சையொடு
நத்துமானன், அஞ்சினன்றித்தியுந்தமனுந்தோடந்தமையாற்
சந்தேதகன்குழல்காற்றின்கட், பஞ்சனவிற்பாய்ந்ததெனநிச்சயனா
லசித்தியொடுபடியிற்சாய்ந்தான். (எடு)

கற்பனையையவன்புணர்ச்சிங்கற்பனையோர்நிருவிதற்பக்காண்
மாய்த்தான், வெற்பனையமாதனுநாமதனுஞ்சுத்துவனுவிலிவிற்

தாரன்னா, னற்புதல்விசிரத்தையென்றுகவிவிருவாரசிரத்தையர்தந்
நாமந்தீர்த்தான், சொற்பனஞ்சேர்ந்திறையைச்சோம்பியொ
டும் புனிதையென்றுசோர்வித்தாளால். (எசு)

காரியனைவிரத்திகொன்றாவள்கணவன்முயற்சியுயிர்கழிந்தா
ன்சுத்த, விரியனாகசீலன்கலியைவென்றுமயித்திரியாமின்னால
ன்னான், பாரியையுமுயிர் பறித்தான்றருமனாலதன்மனுமேபட்
டான்செங்கைக், கூரியதன்னியல்லாள் கொண்டடன்மோனன்
பொருளத்திற்குதர்க்கன்மாண்டான். (எசு)

தினனையையவிரோதன்நிருத்தேவிமுதின்தென்றுசெகுத்தா
ள்வெம்போர், மாவனைசெய்விபரிதபாபுபையுமோரசம்பாவனை
யுமென்னும், பாவிபந்தாரணன்றியானனெடும்போய்வதை
த்தான்பகர்த்தி, தாவியெழுங்கருணைபொரத்தான்மடிந்தாடவன்
பொரத்தாற்பதன்வீந்தான். (எசு)

அப்பிரமன்விப்பிரமையாவ்செற்றானத்திகனாகவாளாற்
செப்பரியமிச்சாதிட்டியுயிற்றந்தானித்தகையதீபோர்யாருந், தப்
பறவெஞ்சமர்க்குளத்திற்சாய்ந்தவெல்லவைதகர்மேற்றமுல்போ
ந்தார்தி, வெப்புருவுகொண்டனையசார்வாகன்முதலோர்போர்
வினைப்பதானார். (எசு)

காமனூதிய, வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

விருத்தம் - கசசக.

கக - வது, உலகாயிதன்வதைச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முறைகோடியுருகுகுமரகனடிப்பணிபுயுழர்க்கர்தம்முண்
மறைகோடியுருகுகுமரகனடிப்பணிபுயுழர்க்கர்தம்முண்
டு, பறைகோடிதலிப்பகிவேகன் படையுட்கொடும்புலிபொற்பா
யாநின்ற, கிறைகோடியவருளுலகாயிதனென்றொருகொடியோ
னெறியொன்றில்லான். (க)

மின்னாகத்தினைநீக்கி மேதனியில்வந்ததுபோல் விளங்குமாதர்
பொன்னாகத்தினைமுலையின்போகதுகராதவமேபொழுதுபோக்கி
யென்னாகத்தவமுயல்வீ ரேழைகாளெளவுகையிகழமாற்ற
முன்னாகப்பின்னடந்துவாத நெடுஞ்சமர்க்குளந்தைமுனியோடு
ற்றான். (உ)

தகசு

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

உற்றுவினெகன்படையெயொருங்குடன்பார்த்தப்படைபரினா
டுபுக்குச், சிற்றறிவாமதயானைதார்க்கிகர் கோனெதிர்நடத்தித்
தெளிவொன்றில்லார், சொற்றருநாற்சிலைவளைத்துச்சுடுதொழி
னன்கொளுவிமையற்சொல்லாம்வெய்ய, வற்றமில்வார்களைத்
நிந்துதொடுத்திவிட்டுத்தெளிவிடுபோர்ரெய்வான். (க)

விஞ்சுபலகலைதெரிந்துவேறுமுடன்வேதாங்கமெய்ம்மைநாடிச்
செஞ்சவுணர் தார்க்கிகர் கோன்றின்புயம் பூரித்துபார்த்தசெவ்வி
நோக்கி, நெஞ்சுபறையறையினுநேர்க்கின்றுசமர்வினப்பனென
நெறியிலாத, வஞ்சவினைபுரியுமவன்வெஞ்செவஞ்சினமினையவரு
த்தல்செய்வான். (ச)

தன்பட்டநதிவிடுத்துநீர்வேட்கைகானவினாற்றணிப்பார்போ
லப், பண்பட்டமொழிமடவார்பலந்துறந்துமாய்ந்துமுத்திப்பய
ன்கொண்மாதர், விண்பட்டவுருமனைபயிதகண்டாவாதிகனினால்
வெதும்பிநாளும், புண்பட்டசெவிகுளிரமோகனுங்கேட்டகமகி
ழப்புதல்வநாளுன். (ந)

கலி விருத்தம்.

மூண்டமனமாதிரிமுழுன்றுபொறியாலும்
காண்டகையகாட்சிபிரமானமதுவின்றி
யீண்டுமதுமானமுபமானமுதல்யா
வேண்டுமெல்லவேண்டுமவர்மெய்யுணர்வினாரே. (சு)

அவ்வளவையெகொண்டினைநளந்திவதார்க்குஞ்
செவ்விதினரைப்பினைறிசேர்ந்திருபூத
மெவ்வியல்புதென்றிதிலியற்கடிசெதும்
வெவ்வியல்புடன்சனம்வேறுபுறந்தேறி. (எ)

தந்தபெயராமவைதலம்புனல்கனல்கால்
கந்தமிரதம்முருவுகாண்டகையபூது
வந்தருணநித்தமிவைவாய்த்திடுபுணர்ப்பு
மிந்தவுகைத்தினிலியற்கையெனலாமால். (அ)

அந்தமினுருக்கள்பலவாமுறுபுணர்ப்பின்
மைந்துகடாதிபலமன்னிலவருமாபோற்
புந்திருணம்வன்பொறிபுலன்சுருமவற்றி
னுந்தியொழும்வாரிபுனுங்குமிழியொத்தே. (க)

உலகாயிதன்வதைச்சருக்கம்.

ககரு

உற்றதினொழுகதமொழியப்புலனெடுங்கு
மற்றுளசராசரமுமன்னுமவையேபோற்
சுற்றவகலந்துசெநிகாரியமுலந்தா
லற்றமில்வாயவையுமாதிரிடடங்கும். (க0)

இன்னவகைபேசுபதத்தினையிசுழந்தே
பின்னவகைசெய்பகைஞர்பேரணிரடுங்க
வன்னவனுள்ளுருகமெனுமப்படைதொகுத்து
மன்னுமடல்வாகைகொளவாளமர்வினப்பான். (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பானித்தகையாலுரைசெய்தவிச்சுருநுறவிக்கெதிராத
வுளைத்தருமோர்வினையான்மாலுட்டிமிறைமற்றுண்டென்றல்
கானிற்பயிற்றுமுயற்கோட்டிற்சொல்வதைநெறிவந்திமகன்
வான்த்தலர்ந்தவரவிந்தவாசுதுகர்ந்தவகையாமால். (கஉ)

செய்தகருமஞ்செய்தோரைச்சென்றேறெதாடருமெனிலங்கே
வெய்தினிறந்துவிடிற்சொடருமவிதமென்னாலவினைகெடினு
சொய்தினெடுங்கிச்சுருக்கமுறுதுடங்கித்திபமடங்கிடி
னெய்துமொளிரிமற்றெங்குண்டமிதற்குத்தாநிசைப்பாயே. (க3)

மாண்டுபின்னர்வயலிட்டவையுந்தையுமப்பலிப்பதுபோ
லீண்டுந்மங்கெட்டெய்துமெனிலிட்டத்திலெய்துவதா
மூண்டபிசியின்வந்தேந்நாழைறையாலுண்ணப்பண்ணுஞ்சோ
முண்டுவயிற்றினிடையழுவலங்கட்பலன்கொள்வதற்குற்றாய். (க4)

மதியுமுருவுமொவ்வாதகைகள்மத்தாலெனிலவிரல்க
ளதிகங்குறவுத்தத்தம்முள்ளாதெலந்தக்கருமத்தால்
விதியுண்டென்னிலுரைபுதமிருதிக்குறவேயதுதானுங்
கதியுண்டென்னுவினைவகைவிட்டவமேகழிகின்றாய். (க5)

எண்ணந்தருமின்பொடுதுன்புமெய்தல்கன்மத்தாலென்னிற்
றண்ணம்புனல்கந்தன்மாதிராச்சாரவழல்கார
நன்னுஞ்சருமாதிகமநீர்நனுகிச்சருண்டுருழைவெய்தப்
பண்ணுங்கன்மமெவையவையும்கறிற்பொருளினப்பன்பாமால். (க6)

உடலின்ருணமற்றல்லாமலுண்டோரான்மாவெறென்னிற்
ருடலின்புரையுட்புக்கதுவாகுருப்பொறியோரானுந்
தொடர்கிற்பதுவன்றென்பாயேற்றைறசேராமையிடுங்கு
மடர்வெய்காளின்முயல்வெங்கோடதற்குமனவோதுதலாமே. (க7)

ககக

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அருவமிறைமற்றாமா கிலாகாயம்பேபாலறினின்ற
முருவமென்னிற் பூதத்தினுற் றபுணர்ப்பினென்றரு
மிருவேறியல்புமுள தென்னிலிமயப்பொருப்பையெடுத்தே தந்தித்
தெருவில்விசம்புசென்ற தெனச்செப்புமுரைமற்றொப்பாமே. (14)

அன்னம்பூதத்தேயாகுமதனாலுடலம்புத்திமனம்
பின்னம்பின்னமாய்த்தேநான்றும்பேதாயிந்தப்பெற்றியெல்லா
முன்னஞ்சுருதிமொழிந்திடவுழர்க்கராகியுலகத்தேநா
ரின்னந்தெளியாதலைகின்றொன்னையென்னேயிதுவம்மா. (கசு)

ஷேவேறு.

நனும்புனல்வெள்ளத்துந் துநாவற்றிவழுவிராவி
னும்புனலுண்ணவெண்ணுமுணர்விலார்பேபாலவானின்
வெறும்பலன்பெறுவானவேண்டிமின்னனார்தம்மாளீண்டுப்
பெறும்பயனிழந்துமாயும்பேயர்க்கார்பேசுவாரே. (உ0)

வல்லையாமியினேறவலக்கைதாவென்னுயிர்க்கு
நல்லமெய்த்துணைவென்னஞ்ஞாலத்துச்சிலர்தீதென்னு
மெல்லியலார்தம்போகமவேரிவெங்கோல்களாதி
யெல்லையில்லைசெய்தின்பமிய்மையேறுகர்கின்றயே. (உச)

பாகத்திற்கலந்துநாவிந்பதிந்துந்தன்னுறங்கில்லைத்
மாகத்திலிணைத்துமன்றேருவரனயன்வலாரிமாயன்
போகத்திற்பெரியரானுப்பொருந்தியுந் துநீரு
மேகத்தின்மின்னனாரைவிரும்பியேசுடிவாழ்மின். (உஉ)

அமைக்கொத்தேதானினுர்தாளலத்துச்சுவதொங்கி
யிமைக்கிற்செய்யுலவிக் கியினமுலைப்போகங்கொள்ளா
ருயிக்குத்திக்கைநொந்தோயுமுணர்விலார்புகல்பொய்யேவடந்
தமைப்பற்றிச்சிலர்மெய்வாடித்தரணிமேற்றிரிவரந்தோ. (உ௩)

கனத்திதுமாந் துலிம்முங்கதிர்முலைத்தடத்தின்முழகிப்
புனக்கொடிமாதர்செவ்வாய்ப்புத்தமுதுண்டுநுந்
லினக்கடிமலர்பெய்தகாவின்னிழல்வதியார்வாளா
வனக்கிழங்குண்டுநிலைலார்மதுமைவேட்டழிவர்மன்றோ. (உ௪)

மீதுலாமிந் துகாந்தமேடைமேலமனித்திற்
காதலாற்கலந்துகற்றகரணங்கள்பலவுஞ்செய்து
மாதார்போகங்கொள்ளார்மன்னுமிந் தமக்குத்தாமே
யேதிலாகியின்பமிழப்பர்புன்சமயத்தேதாரே. (உ௫)

உலகாயிதன்வதைச்சருக்கம்.

ககக

உலகாயிதன்வதைச்சருக்கம்.
நாடியங்கவரைமேனிநிலவேநயருந்தவம்போய்த்
தேடிமென்முலையிறேருய்ந் துதினப்பதுசுவன்முத்தி
கூடியிம்மதமேற்கொண்டார்குலவயந்தன்னின்முத்தர். (உ௬)

உண்டொருமுத்தியென்றேறயுடலம்வாட்டுவதிற்கென்னை
கண்டவர்கேட்டோர்மற்றுக்கரியுண்டேற்காட்டுகிற்பிர்
மண்டலத்தாசனுவழிநின் துறியியமீட்டித்
தொண்டையங்கனிவாய்நல்லார்தோணலந் துய்த்திடே. (உ௭)

யாழினுமினியசொல்லுமேந்தினமுலையுஞ்செய்ய
மாழையையருத்தாலன்னவடிவமும்பவளவாயுஞ்
சூழியின்மனமுந் துய்த்துத்தோகையேபோகங்கொள்ளாக்
கோழையரவரேயல்லாற்குணபம்வேறுலகத்துண்டோ. (உ௮)

திங்களஞ்செவ்வனில்லாச்செறியிருக்கங்குற்போதும்
பங்கயம்பொதுளசெவ்வாப்பாய்புனற்றடமும்வாசக்
குங்குமஞ்செறிந்தசந்தக்குழம்பிடைக்குறித்தகொங்கை
மங்கையரின்பங்கொள்ளார்வாழ்வுநேராகுமன்றே. (உ௯)

சாதியேமுதலாயுள்ளதருமங்களைத்துநாடி
யோதுமால்க்குதுயுள்ளகங்களிப்பச்செய்தே
காதலாங்கைநெல்லிக் கனியெனவிகத்தேதுய்க்கு
மாதார்போகந்தோள்ளார்மக்குட்பட்டடியாவார். (௩0)

கற்பதுகாமகன் னுல்கற்றபினதனுக்கேற்ப
கற்பதுகயலெவென்றுகீடயின்மருட்டுங்கண்ணார்
பொற்பவமேதானிந் துஞ்சுப்பொருட்டொருப் பட்டுத்தம்மை
கற்பதுசெய்தென்னுலும்விககையதீர்ப்புதென்னுன். (௩௧)

என்றினையசொற்கூறியிகதுலகாயிதன்போர்
வென்றவன்போனின்னார்க்கும்வேலையிலவேகவேந்தன்
நன்னுணைச்சரணம்போற்றித்ததார்க்கினடந் துசிறிச்
சென்றவன்செருக்கிப்போதேசெருப்பென்னநினையசொன்னுன்

கலிலைத்துறை.

இந்திரன்நனக்கொருவழிபோகத்தினிகழ்ச்சி
வந்துதேதான்றலமவன்புரோகிதன்நனமடுப்பான்
றந்தேதாருரைகொண்டுசெமர்க்களத்தேநகி
யுந்துவாயென்னையென்றவன்மதச்செருக்குடைப்பான். (1)

கண்டதேயுள்ளதென்றையுனைப்பெற்றகாலேச்
சண்டனருயிருண்ணலுமாண்டின் றுயை
யுண்டெனின் அத்தெரிந்தனாகாட்சியோவுபரந்தோர்
கொண்டதாமதுமானமோயாதெனக்கூறாய். (நக)

திருந் துநீனாதியகிலோடுதக்கெறிந்தெங்கு
நிரந்தரநீர்பரந்தொழுதுதல்கண்டவர்கெருநல்
விரைந்துதானாகார்வெள்ளிவெண்கோலெனவெற்பிற்
சொரிந்ததாமெனத்தெரிந்தனாகாட்சியோசொல்லாய் (நக)

காட்சிமுன்னதுங்காட்சியேற்கலப்புஅம்முத
பூட்சியுள்ளெழும்போதமும்பொறிபுணர்புலனு
மாட்சியின்னுடல்பூத்தின் புணர்ப்பெய்னுமாஅ
மாட்சியின்னதுமானத்தானியுங்கண்டதுவே. (நக)

ஒழிவினாதுயரந்தனருள்ளுவந்தோதம்
பழையவேதநூல்வசனமும்வாய்மையேபாரில்
வழுவின்கோதிடமருத்துநூன்முன்னமேவருத்தா
மொழியுமாஅழிப்பவ்வகைபலித்திடுமுறையால். (நக)

பூதநித்தியமென்றையுருவுடன் பொருந்தி
யாதலறிடலுஅதலாலவற்றையும்படைப்போ
ரோதல்வேண்டுமான்மன்கொடுதாதிகளஞ்ஞா
நீதியாளனாக்கண்டனநீனிலத்தன்தேறி. (நக)

நீரில்வந்தெழுபுற்புதம்வாயுவானிகழுஞ்
சாரும்ங்கதுமன்னதாம்பூதமாச்சனியா
தோரின்வேறுணர்வாயெழாநிறடைபுடன் காய்
சேரின்வேறெழுஞ்சிவப்பெனிற்பிர்வதின்ருமால். (நக)

அன்னவாஅவெற்றுடம்பிணுமறிவுறல்வேண்டும்
பின்னமாகியபுலன் குணமுடலின்கடிகிறவா
சொன்னநிறடைகாய்பிறன்றொகுத்திடல்போல
முன்னமவேண்டுமாற்பூதமுற்றிடற்குமோர்முதல்வன். (நக)

உண்டியாதிராண்கைம்பொறியுணாதேபோலானிற்
பண்டிலாதவவருமெனில்வானிணுற்பணித்தல்
கண்டதாருமாரியல்புபூதங்களின் கலப்பேல்
விண்டுபேசுபெண்ணுணையோனிலேற்றுமைக்கே. (நக)

ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டொன்றெனவறிவும்
வந்திடாபொறிவன்னபன்மையுமின்மையாகுஞ்
சிந்தியாகியல்வன்னபேதங்குணஞ்செறிந்து
முந்துபூதங்களவற்றினுன்முனைத்திடாவன்றே. (சஉ)

அன்னதன்மைகள்வினையினுலென்றறியறிவு
சொன்னபூதமற்றெனிற்புறத்தறிந்திடாதொகுதி
தன்னிலென்றிடிந்சவமறியுஞ்சதாகதியின்
நென்னின்ஞானத்திரையினிலொழுவகையென்றே (சஉ)

அறிவுடற்குணமெனிற்பெரியதுங்கிறியதுமா
யுறுமுடற்கணவ்வகையறிவுதித்திடல்வேண்டுங்
குறியுடல்பெரிதாய்ச்சிறிதாய்வருங்கொள்ளை
நெறியெவற்றினுலெனத்தனியைகியேயும். (சஉ)

எற்றமும்புணர்பூதத்தின்குறைவுமென்றியம்பி
னெற்றமானவைகுறைந்திடாருறைந்தவையெவையு
மேற்றமாதிடாவெவ்வகையிருக்குமென்றிசைப்பி
னெற்றமேற்றமேகுறைகுறைமேயிபிந்தியையால். (சந)

இயல்புகானெனிற்பெண்ணுடானெனவிருவகையாஞ்
செயல்கொளாதவர்செய்தியால்வருவதென்றெறிக்கின்
முயல்வதாமுடல்பூதத்தால்வரலின் அமுன்னை
மயலதாம்கினைசொண்டொருவன்றாவருமே. (சச)

உற்றபூதமேகடமெனக்காரியவுடலைப்
பெற்றதாமெனலுடன்பேடமவையுடன் பிணங்கி
நின்றல்காண்டலெனருப்பியல்பாய்நெடுநீத்தம்
பற்றிநின்றதுகண்டனைபேலின் அபகரே. (சச)

வெய்யதியொடுஞ்சந்தொடுஞ்சாரநீர்வினைபென்
செய்ததென்றனைசெருநீரிருதிற்றஞ்செந்தாங்
கையசெய்கையாலின்பொதுன்பமுமணையும்
பொய்யுடற்கிலையுறையுஞ்நனனுக்கேபுரலின். (சச)

வெய்யமாமகினைநங்கிறந்தபடிநோக்கியிஞ்ஞையெனுமின்ன
ன, னையகோவெனவிழுந்த்நியவனாவிநீக்கினனிராகன்மே
னெய்யலோபனவனுள்ளமாறுபடறுக்குவன் எனனதுவன்று
தன், றையல்வாஞ்சைவிடுதேர்முடுக்கியிருசாகசங்கனிவைதான்
செய்தான். (எ6)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உறுபொருளொன்நின்மையனும்வநியனிவனென்பதுதன்
னுள்ளத்துன்னிச், சிதுவிலைநாறாவையோடன்பிலனுட்டடி
சிலெனுந்தியவேலை, முடியியவென்றினலோபன்விடுத்திதைத்தடு
த்தியெனமுடுக்கலோடும்அவிலென்படினுமவ்வுண்மறுப்பெ
னுமோர்திறற்படையான்மாற்றிவிழ்த்தான். (எ7)

இழிகுலத்தோர்கொடுத்தொழிலாலீட்டுபெரும்பொருளனை
த்துமினியநாளிற், பொழிதருமதானமென்னுங்கடுக்கையொ
ன்றினலோபன்போரிற்றுக்கியழிவுறச்செய்ருவனிதினுன்னா
யெனவேவுதலுமதைவிராகன், விழுமியரென்னினுமவர்பாலிர
வாமைவிசிகமொன்றால்வினியச்செய்தான். (எ8)

மூண்டாகைவரப்புருத்துந்தன்மனையாள்விழைபொருளாழு
டிவிலவ்வி, தூண்டாநின்றனன்விரைவினவற்றையுந்தன்னியற்
படையாற்றுணித்தியாவும், வேண்டாமெனெனுஞ்சுடர்வேலொ
ன்றுவிராக்கியர்கோன்விடுத்தலோடு, காண்டானக்கலோப
னிச்சையுந்தன்மகிழ்நெடுமடிந்அசாய்ந்தான். (எ9)

ஆங்காரன்நிறங்கெடுத்தான்மன்குந்நியகந்தையுநித்தா
ளாவி, போங்காலமடக்கர்பிரான்மதன்மறநியிருவருக்கும்புகுத
ச்செய்தான், வாங்காதமச்சரனைமாய்வித்தான்சந்தேசுடன்மகிழ்
ச்சியென்னப், பாங்காகுமவன்றேவ்பசுயைதன்னையுநிப்பறித்து
ப்படியில்விழ்த்தான். (எ10)

வஞ்சனையையாவிபுண்டானத்தேயன்மிகத்தெளிந்தமதியோ
ன்றன்ன, னஞ்சனையதிறவிடம்பனுயிர்அறந்தானிலச்சையொடு
நடந்துமானன், அஞ்சினன்னுந்தியுந்தமனுந்தொடர்ந்தமையாற்
சந்தேககன்சுமல்காற்றின்கட, பஞ்சனலிற்பாய்ந்தெனகிச்சயனு
லசித்தியொடுபடியிறசாய்ந்தான். (எ11)

சுற்பனையையவன்புணர்ச்சந்தப்பனையோர்கிருவிதற்பக்காரனை
மாய்த்தான், வெற்பனையரசதனுந்நாமதனுஞ்சுந்துவனாலவிவிர்

தாரன்ன, னற்புதல்விசிரத்தைசென்றுநவிலிருவார்சிரத்தையர்தர்
நாமந்தீர்த்தான், சொற்பனஞ்சோரித்திரையைச்சோம்பியொ
டும் புனிதைசென்றுசோர்வித்தாளால். (எ12)

காரியனைவிரத்திகொன்றாவன்கனைவன்முயற்சியுயிர்கடிந்தா
ன்சுத்த, விரியனுசசீலன்கலியைவென்றுமயித்திரியாமின்னு
ன்னான், பாரியையுமுயிர் பறித்தான்றருமனால்தன்மனுமேபட்
டான்செங்கைக், கூரியதன்னியல்வான் கொண்டன்மோனன்
பொருகளத்திற்குதர்க்கன்மாண்டான். (எ13)

திவினையையவிரோதன்நிருத்தேவிமுதித்தென்றுசெருத்தா
ள்வெம்போர், மாவனைசெய்விபர்தபாபுனையுமோரசம்பாவனை
யுமென்னும், பாவியைரத்தாரணன்நியானனெடுமேபோய்வதை
த்தான்பகரீதி, தாவியெழுங்கருணைபொரத்தான்மடிந்தாடவன்
பொரத்துறச்சபதன்வீந்தான். (எ14)

அப்பிரமன்விப்பிரமையாவிசெற்றானுத்திகனாகைவானாற்
செப்பரியமிச்சாதிட்டியுயிற்றந்தானித்தகையநிபேயார்யாரூர், தப்
பறவெஞ்சுமர்க்களத்திற்சாய்ந்தவெல்லைவைதிகர்மேற்றழல்போ
ற்கார்தி, வெப்புருவுகொண்டனையசார்வாகன்முதலோர்போர்
வினைப்பதானார். (எ15)

எமனாகியிதன்வதைச்சருக்கம் முத்திற்று.

விருத்தம் - கசசக.

கக - வது, உலகாயிதன்வதைச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முறைகோடியுக்கனநியகனடிப்பணிபுரியுமர்க்கர்தம்முண்
மறைகோடிகனனுமறவைக்குப்பறம்பாகுமதமேற்கொண்
டு, பறைகோடிகலிப்பவிவேகன் படைபுட்கொடும்புலிபோற்பா
யாரின்ற, நிறைகோடியவருளுலகாயிதனைன்றெருகொடியோ
னெறியொன்றில்லான். (க)

மின்னாகத்தினைநீங்கி மேதனியில்வந்ததுபோல் விளங்குமாதர்
பொன்னாகத்தினைமுலையின்போகதுகராதவமேபொழுதுபோக்கி
யென்னாகத்தவமுயல்வி ரேழைகாளெனவுலகை யிகழுமாற்ற
முன்னாகப்பின்னடந்துவாத நெடுஞ்சுமர்க்களத்தினைமுனிலோடு
ற்றான். (உ)

உற்றுவினெகன்படையையொருங்குடன்பார்ந்தப்படைநினு
டுபுக்குச், சிற்றறிவாமதயானைதார்க்கிகர் கோனெதிர்நடத்தித்
தெளிவொன்றில்லார், சொற்றருநாற்சிலைவளைத்துச்சுடுதொழி
னண்கொளுவிமையற்சொல்லாம்வெய்யவற்றமில்வார்களைத்
தெரிந்துதொடுத்திவிட்டுத்தெளிவெடுபார்ரெய்வான். (௩)

விஞ்சுபலகலைதெரிந்துவேறுமுடன்வேதாங்கமெய்ம்மைநாடிச்
செஞ்சவுணர்நார்க்கிகர் கோன்றின்புயம் பூரித்துயர்ந்தசெவ்வி
நோக்கி, நெஞ்சுபறையறையினுநேர்நின்றசுமர்நினைப்பனென
நெறியிலாத, வஞ்சினினைபுரியுமவன் வெஞ்சினவஞ்சினமினையவகு
த்தல்செய்வான். (௪)

தன்பட்டநதிலிடுத்துநீர்வேட்கைகான்வினாற்றணிப்பார்போ
லப், பண்பட்டமொழிமடவார்கலந்துநாழமாபந்துமுத்திப்பய
ன்கொண்மாதர், விண்பட்டவுருமனையினிநண்டாவாதிகனினால்
வெதும்பிநானும், புண்பட்டசெவிகுளிரமோகனுங்கேட்டகமகி
ழப்புகல்வதானுன். (௫)

கலி விருத்தம்.

மூண்டமனமாதிரிமுழுன்பொறியா லும்
காண்டகையகாட்சிபிரமணமதுவினிய
யிண்டுமதுமானமுபமானமுநலயாமும்
வேண்டுமெனவேண்டுமெய்யுணர்விலாரே. (௬)

அவ்வளவையெகொண்டினிநாந்திவதார்க்குஞ்
செவ்விதினுரைப்பினேற்றோர்க்குநின்று
மெவ்வியல்புதென்றிடிவியற்குடிசைதம்
வெவ்வியல்புடன்சுனைமேவென்குணமாறே. (௭)

தந்தபெயராமவைதலம்புனல்கனால்கால்
கந்தமிரதம்முருவுகாண்டகையவூறு
வந்தகுணத்திதயிவையாய்க்கிடுபுணர்ப்பு
மிந்தவுலகத்தினிலியற்கையெனலாமால். (௮)

அந்தமிலுருக்கன்பலவாமுறுபுணர்ப்பின்
மைந்துகடாதிபலமன்னிலிருமாபோற்
புந்தகுணம்வன்பொறியுலகஞ்ஞமவற்றி
னுந்தியெழும்வாரிமினுறுங்குமிழ்யொத்தே. (௯)

உற்றதினொழுகமொழியப்பலனெடுங்கு
மற்றுளசராசரமுமன்னுமவையேபோற்
சுற்றவகலந்துசெறிகாரியமுலந்தா
லற்றமிலவாயவையுமாதியிலடங்கும். (௧௦)

இன்னவகைபேசுபதத்தினையிதழந்தே
பின்னவகைசெய்பகைஞர்பேரணிரடுங்க
வன்னவனுள்ளுகமெனும்பிடைதொகுத்து
மன்னுமடல்வாகைகொளவாளமர்வினாப்பான். (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

யானித்தகையாலுரைசெய்தவிசுருளுறவீக்கெதிராக
வுனைத்தருமோர்வினையான்மாவூட்டுமிறைமற்றுண்டென்றல்
கானிற்பயிலுமுயற்கோட்டிற்கால்வைத்தேதறிவந்திமகன்
வான் ததலர்ந்தவரவீர்தவாசதுகர்ந்தவகையாமால். (௧௨)

செய்தகருமஞ்செய்தோரைச்சென்றேறெதாடருடுமனிலிங்கே
வெய்தினிற்றதுவிடிற்றொடரும்விதமென்றாலவினைகெடினு
நொய்தினெடுங்கிச்சுக்கமுறுதுடங்கித்திபமடங்கியிடி
னெய்துமொனிமற்றெங்குண்டாமிதற்குத்தரநீயிசைப்பாயே. (௧௩)

மாண்டுபின்னர்வயலிட்டவையுந்தழையும்பலிப்பதுபோர்
விண்டுசுநாமங்கெட்டெய்துமெனிலிட்டத்திலெய்துவதா
மூண்டபிசியின்வந்தேற்றைமுறையாலுண்ணப்பண்ணுஞ்சோ
ருண்டவயிற்றினிடையநீரலங்கப்பலன்கொள்வதற்குற்றாய். (௧௪)

மதியுமுருவுமொவ்வாநகைகன்மத்தாலெனில்விதல்
ளதிகங்குறைவதத்தம்முள்ளாதெனநக்கருமத்தால்
விதியுண்டென்னிலுரைபுகழிகுதிக்குறைவெய்துதானுங்
கதியுண்டென்னுவினையகைவிட்டவமேகழிகின்றாய். (௧௫)

எண்ணந்தருமின்பொடுதுன்புமெய்தல்கன்மத்தாலென்னிற்
றண்ணம்புனல்கந்தன்மாதிராச்சாரவழல்கார
நண்ணுஞ்சருமாதிகமநீர்நனுகிச்சுருண்டுருமைவெய்தப்
பண்ணுங்கன்மமெவையவையும்கரிந்பொருளின்பன்பாமால். (௧௬)

உடலின்குணமற்றல்லாமலுண்டோதான்மாவெறென்னிற்
குடலின்புரையுப்புக்கதுவாகுருப்பொறியோராருலுந்
தொடர்கிற்பதுவன்றென்பாயேந்நுறைநேசரமைமயிரினுக்கு
மடர்வெங்காளின்முயல்வெங்கோடதற்குமனவோதுதலாமே. (௧௭)

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அன்னம்பூதத்தேதயாகுமதனுடலம்புத்திமனம்
பின்னம்பின்னமாய்த் தோன்றும்பேதாயிந்தப்பெற்றியெல்லா
முன்னஞ்சுருதிமொழிந்திவுழர்க்கராகியுலகத்தேதா
ரின்னந்தெரியாதலைகின்றாரென்னையென்னையிதுவம்மா. (கக)

நாலும்புனல்வெள்ளத்துநதநாகவந்நிவமுவிநாவி
 துநதும்புனதுநன்னவென்னுமுனார்வினார்போலவாநின்
 வெநும்பலன்பெதுவான்வெண்டிமின்னனார்தம்மாலைண்டுப்
 பெதும்பயநிழந்துமாயும்பேயர்க்கார்பேசுவாரே. (உ0)

பாகத்திற்கு கலந்தூராவிற்பதில் துந்தன் குறுங்கில்லைத்து
மாகத்திலுணைத்துமன்றேவரையன்வல்லாமிரையன்
போகத்திற்பெரியராணாப்பொருந்தியதாறுநீரு
மேகத்தின்மின்னனாரைவிரும்பியேகமுவாழ்மின். (உஉ)

அமைக்கொத்தேதானினர் தாளலத் தகச்சுவதோங்கி
யிமைக்கிற்செய்புலவிழீர்க்கிளமுலைப்போகங்கொள்ளா
ருமிக்குத்திக்கைநொந்தேதாயமுணர்விலார்புகல்பொய்யிவடந்
தமைப்பற்றிச்சுகர்மெய்வாழ்த்தரணியேமற்றிவரந்தேதா. (உரு)

கனத்திறுமார் துனிமுழங்கதிர்முலை⁰ தடத்தின்மூழ்கிப்
புனக்கொடிமாதர்செவ்வாய்ப்புத்தமுதுவண்டுநீந்த
லினக்கடிமலர்பெய்காவினின்னிமூலவதியார்வாளா
வனக்கிழங்குநாடுகெல்லோர்மறுமைவேட்டறிவர்மன்றே. (உச)

மீதுலாமிந்துகாந்தமேடைமேலமளிப்பீதிற்
காதலாற்கலந்துகற்றகரணங்கள் பலவுஞ்செய்து
மாதாரப்போகங்கொள்ளார்மன்னுயிர் தமக்குந்தாமே
யேதிலாகிமின்பமிழப்பர்புன்சமயத்தோரே. (20)

கீகை

உண்டொருமுததியென்றேறியுலம்வாட்டுவதற்கென்னை
கண்டவர்கேட்டோர்மற்றுக்கரியுண்டேற்காட்டுகிற்பீர்
மண்டலத்தரசனானவழியின்அறிதியமீட்டித்
தொண்டையங்கனிவாய்கல்லார்தேதானலன்றித்தமிழே. (உஎ)

யாழிநுமினியசொல்லுமேந்திமுழைபுஞ்செய்ய
மாழையைவகுத்தாலன்னவடிவமும்பவனவாபுஞ்
சூழியின்மணமுந் துய்த்துத்தேதோகையுபோகங்கொள்ளாக்
கோழையரவேரயல்லாற்குணபம்வேறுலகத்துண்டோ. (உஅ)

திங்களஞ்செவ்வனில்லாச்செறியிருட்கங்குற்போதும்
பங்கயம்பொதுளச்செல்லாப்பாப்புளற்றடமும்வாசக்
குங்குமஞ்செறிந்தசந்தக்கழும்பிடைக்குளித்தகொங்கை
மங்கையர்பங்கொள்ளார்வாழ்வுநோகாமன்றே. (உரு)

சாதியேழுதலாயுள்ள தருமங்களைத் துநாடி
யோதுமாலிங்கனாகியுள்ள கங்களிப்பச்செய்தே
காதலாங்கைரெல்லிக் கனியென விசுத்தேதாய்க்கு
மாதிர்போகங்கோள்ளாரம்மக்களுட்பதடியாவார். (௩௦)

கற்பதுகாமநன் னுல்கற் றபின் தனக்கே கற்ப
நிற்பதுகயலைவென் றுடையின் மருட்டுங்கண்ணர்
பொற்பமைதோலிற் றஞ்சுங் லொருட்டுடொருப் பட்டுத்தம்மை
விற்பதுசெய்தென் றுலும்விரகநோய்தீர்ப்பதென்றான். (நக)

என் நினையைச் சொற்கூறியிருக்கிறவர்களுக்கெல்லாம்
வென்றவன்போன்றிருக்கும்வெளியில்கிடைக்காததன்
நன்றுணைச்சாரணம்போற்றித்தார்த்திகளிடம் துதி
சென்றவன்செருக்கிப்போகேதெருப்பென் நினையெனான்

கலிநிலைத்துறை.

இந்திரன் நனக்கொருவழிபோகத்தினிகழ்ச்சி
வந்துதோன் றலுவவன் புரோகிதன் றன் மடுப்பான்
றந்ததோருரைகொண்டுநீசமார்க்களத்தேகி
யுந்துவாயென்னையென் றவன் மதச்செருக்குடைப்பான். (1)

கண்டதேயுள்ளதென்றையுணைப்பெற்றகாலேச்
சண்டனாருயிருண்ணலுமாண்டலின்ருயை
யுண்டனாவின்துதிர்த்ததுகாட்சியோவுயர்ந்தோர்
கொண்டதாமதுமானமோயாதெனக்கூறாய். (நக)

திருந்துநீனதியகலொடுதெற்கெறிந்தெங்கு
நிரந்துநீர்ப்பரந்தொழுதுதல்கண்டவர்கெருநல்
னிரந்துதானாகார்வெள்ளிலெண்ணேகாலெனவெறிந்
சொரிந்ததாமெனத்தெரிந்ததுகாட்சியோசொல்லாய் (நக)

காட்சிமுன்னதுங்காட்சியேற்கலப்புலம்புந
பூட்சியுள்ளொழும்போதழும்பொறிபுணர்புலனு
மாட்சியின்னுடல்பூத்தின்புணர்ப்பெனுமாறு
மாட்சியின்னதுமானத்தானியுங்கண்டதுவே. (நக)

ஒழிவிலாதுயரந்தனருள்ளுவந்தோதும்
பழையவேதநூல்வசனமும்வாய்மையேபாரில்
வழுவின்கோதிடமருத்துநான்முன்னமேவருத்தா
மொழியுமாறுபின்பவ்வகைபலித்திடுமுறையால். (நக)

பூதநித்தியமென்றையுருவுடன்பொருந்தி
யாதலற்றிடலுறுதலால்வற்றையுட்படைப்போ
ரோதல்வேண்டுமான்மன்கொடுகடாதசுனாருற்று
நீதியாளனாக்கண்டனநீனிலத்தன்தே. (நக)

நீரில்வந்தெழுப்புதம்வாபுவானிசெழுத்
சாரும்ங்கதுமன்னதாம்பூதமாச்சனியா
தோரின்வேறுணர்வாயெழுநீறடைபுடன்காய்
சேரின்வேறெழுஞ்சிவப்பெனிற்பீர்வதின்றாமால். (நக)

அன்னவாறுவெற்றுடம்பினுமறிவுறல்வண்டும்
பின்னமாகியபுலன் குணமுடனின்கட்பிறவா
சொன்னநீறடைகாய்பிறன்கொருத்திடல்போல
முன்னம்வேண்டுமாற்பூதமுற்றிடற்குமோர்முதல்வன். (நக)

உண்டியாதிரான்கைம்பொறியுனாதேபாலானிற்
பண்டிலாதவைவருமெனில்வானினுற்பலித்தல்
கண்டதாருமோரியல்புபூதங்களின் கலப்பேல்
விண்டுபேசுபெண்ணுணையோனிடேவற்றுமைக்கே. (சக)

ஐந்துநான்கொருமூன் றிரண்டொன்றெனவறிவும்
வந்திடாபொறிவன்னபன்மையுமின்மையாகுஞ்
சிந்தியாவிவல்லன்னபேதங்குணஞ்செறிந்து
முந்துபூதங்களவற்றினுன்முனைத்திடாவன்றே. (சஉ)

அன்னதன்மைகள்வினைபிடுவென்றறியறிவு
சொன்னபூதமற்றெறிந்புறத்தறிந்திடாதொருநி
தன்னிலென்றிடிற்சவமறியுஞ்சதாசுதியின்
றென்னின்ஞானநீத்திரையினிலெழாவகையென்னே (சஉ)

அறிவுடற்குணமெனிற்பெரியதுஞ்சிறியதுமா
யுறுமுடற்கணவ்வகையறிவுதித்திடல்வேண்டும்
குறியுடல்பெரிதாய்ச்சிறிதாய்வருங்கொள்கை
நெறியெவற்றினுலெனத்தனிவைகியேநீயும். (சஉ)

ஏற்றமும்புணர்பூதத்தின்குறைவுமென்றியம்பி
னேற்றமானவைகுறைந்திடாகுறைந்தவையெவைபு
மேற்றமாயிடாவெவ்வகையிருக்குமென்றிசைப்பி
னேற்றமேற்றமேகுறைகுறையேயிந்திதியால். (சஉ)

இயல்புகாரணெனிற்பெண்ணுடனானவிருவகையாஞ்
செயல்கொளாதவர்கெய்தியால்வருவதென்றெறிக்கின்
முயல்வதாமுடல்பூதத்தால்வரலின் றுமுன்னே
மயலதாம்வினைகொண்டொருவன்றவருமே. (சக)

உற்றபூதமேகடமெனக்காரியவுடலைப்
பெற்றதாமெனலுடன் படுமவைபுடன் பிணங்கி
நின்றல்காண்டலெனருப்பியல்பாய்நெடுநீத்தம்
பற்றிகின்றதுகண்டனேயேலின் றுபகடோ. (சஉ)

வெய்யதீயொடுஞ்சந்தொடுஞ்சாநீர்வினைபென்
செய்ததென்றனேரெருநீருதிற்றேசுரந்தாங்
கையசெய்கையாலின் பொடுதுன்பமுமணையும்
பொய்யுடற்கிலேபவையுஞ்சேநனனுக்கேபுகலின். (சஉ)

இன்பமுந் துநீனியிலையல்பென விபம்பிற்
ஹன்பமுந் திமோறென்னசொல்லுசொல்லியேன்
முன் புசெய்வினையல்வினை தன்னையுமுதல்வ
என்பினுலநிந்கப்பயனமைக்குமீதனாதி. (சக)

அனாதியாமெனினமைப்பதேனென் றிடிந்கரும
மனாதியாருபிர்செயலவைபுநிந் துடல்செய்யா
வனாதிகாரியமாமுடலசேதனமனைய
வனாதியாதியிலமைத்திடல்வேண்டாமொன்றே. (இ0)

நோக்கொணுக்கரணங்களுக்குயிர்நோக்கொணுதே
வாக்குமாத்திரங்ககாடகண்ணினைக்கடமதித்துத்
துக்குமோவதுபோற்கரணங்கள் குழந்தறிதந்
காக்கமின் னுசிரவற்றினையறியுமாலன்றே. (ருக)

எரியுமொன் றினைப்பற்றியல்லதுநிந்பதிசையா
துரியசீவனுயிர்வகையுடல்பற்றியுணரூர்
திரியினாற்றயிலங்குடித்தெழுதருந்திபம்
புரியுமொரியுவினைகருமுயிருண்டுபோதும். (ருஉ)

உணர்வுதானுடலத்துவெறுபுதித்தொடுங்கி
ஹுணர்வுதானுணராத்தென்முன்புளதே தாதி
ஹுணர்வையோநனவைக்கனவதனிடைபுதரத்
துணர்வுதான் கொடுலாவிதுமயக்குணர்வெனவுணரே. (ருக)

மாண்டவவ்வறிவேவருமெனல்வழக்கன்றே
லீண்டுறங்குழியறிவின் றியெழிலெழுமிதுதேநர்
பூண்டவிவ்வுடல்போகவே அடல்வரல்புகலின்
முண்டெழுங்கனவதனின்வே அடல்வருமுறையே. (ருச)

வாயில்வாயுமற்றடங்க ளுமடங்கிவந்தெழல்போ
லோயுநானி ஹம்வாயில்கண்மாய்ந் துபின் னுதிக்குந்
தேயுநீன்கலைசெனிக்குமென் னுர்மதிக்குரைத்தாங்
கேயுமாருபிர்க்கிறப்பொடுபிறப்பையுமிசைப்பார். (ருரு)

புகாரியம்பொலிந்துகின் றிநிந்திமெதனா
னாதன்வே ஹுளனென்ற நிமண்ணின்கண்ணா
பேதமாக்கடமாதிகன்வருமெனப்பேசுந்
றிதிலாவொருகுலாவனுவருமெனத்தேதேற. (ருசு)

தோலிரத்தமுனரம்பென்புமச்சைசுக்கிலமே
கோலிவைத்திடு * குடம்பையல்லாற்றுகழைநர்விப்
பாவிடத்தருமணியெனக்கறுத்தரிபாந்து
வேலடர்த்தகண்மாதாரயார்கொலாம்கினம்பே. (ருௌ)

கொங்கைவிக்கமுங்கொழுங்கயற்றடங்க ஹுமல்குந்
பங்கயப்பரப்புங்குமிழநாசியும்பகுத்திட்
டங்கணங்கணெகிடர் துழிக்குண்புதைத்தஞ்சிந்
செங்க ளுற்றவர்க்கென்கொலாஞ்செறிந் துழித்திவைப்பே. (ரு)

கோழைதுன்னியவாய்விளிம்புறலைக்கோதி
லாழியின்னமுதெனதுகர்ந்தகடெனுருவார்தீர்
தாழியின்புழைதன்னிலோரின்பமுண்டென்னு
வேழைநீமருண்டின்பவிடிமுந் தனையன்றே. (ருக)

அழுக்குவேர்வைஞ்சியரலைவெண்டினை யூறகந்த
மொழுக்குநீண்மயிருகிர்செறியொன்பதுவாயிற்
புழுக்குழாம்பயின்புன்புலாற்குடிமைற்றென்றே
யிழங்கின்மாதெரென்றிளமுலைப்பேபாகமார்துவதே. (சு0)

கண்ணுமோதியும்புந்தியுங்குதுத் துவாய்மொழியு
நண்ணும்புன் மயிர்ப்புருவமுங்கோடிநற்செயது
முண்ணுக்குதுமருங்குதுஞ்சுருங்கியுள்ளவாயும்
வண்ணவல்லுமகன் றவர்க்கென்கொலாமாண்பே. (சுக)

வெய்யவேனினிற்சீதநீரிதமென விழைந்துந்
செய்யவாரமுன்மாரியினன்றெனச்சேர்ந்து
மையநீபெயுஞ்சுகஞ்சுகமோவழிவின்றித்
துய்யதாகியசச்சிதானத்தமேசுகமால். (சுஉ)

ஆயத்தக்கதுவேதத்தினர்தமேயாய்ந்தா
லோயத்தக்கதுவேட்கையின்பெருக்கமேயொருவர்க்
கேயத்தக்கதுபரம்பரன்கருணையெய்ன் னுந்
தோயத்தக்கதானத்தவாரிதியிதுதுணியே. (சுஉ)

என்றுமேலதுமானமாதியுமினையிரண்டு
மொன் னுசீவனுமிறையுமுண்டென் னுமொண்டொடியார்
துன் னுபோகமீட்டென்றென் னுமவன்வலிதொலைந்து
நின்றதார்க்கிகன்மேற்பொரப்புத்தர்போர்நேர்ந்தார். (சுசு)

உலகாயிதன் வதைதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கரு00.

* குப்பை எனவும்பாடம்.

§ சீழ் எனவும்பாடம்.

உசு

௩௨ - வது, புத்தர்வதைச்சருக்கம்.

—(☺)—

கலிரினைத்துறை.

தாவிலாதி கல்சவத்திராந்திகன்யோகாசார
ஜோவின்மாத்தியிகன்னெனவிதற்பங்களுரைக்கு
மூவரோடுவைப்பாடி கனினைபரின்மோக
ஜேவலான்முதற்சவுத்திராந்திகன்கனன் றெழுந்தான். (௧)

வெய்யகூற்றினையறிவினான் வெகுண்டமர்வினைப்பக்
கையினுல்லினிந்து, லெனவென்னெடுங்கடும்போர்
செய்யவல்லையெல்லாருகென விளித்தவன்சிறுநூல்
வையமேற்கொடுத்தார்க்குகர்கோனெதிர்வந்தான். (௨)

இடக்கனாடவுமெருவைமேன் மண்டிலமிடவுந்
தடக்கையிற் றலாலவையுநோக்கிலன்வந்தாசார்ந்து
விடத்துமாரமுலினுங்கொடிதாய்ச்செவிவெதுப்பப்
படைத்துவெஞ்சினவஞ்சின மின்னன்பகர்த்தான். (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

முற்றுணர்ந்துபுகிதுகொலைமுதலாகியதிமைமுனிந்துசார்த
முற்றிருந்தகருணையினுற்பரதுக்கதுக்கனும்பரோடு, கற்றுண
ர்ந்தமுனிவரருங்கண்டு தொழப்பிடக நூல்கனிவான் முன்னஞ்
சொற்றிருந்தவுரைத் தருளுந்தோன்ற லேகடவுளருட்டோன்ற
லாவான். (௪)

பிரமானமதுதாட்சி யதுமானமிரண்டவற்றாற் பேணிக்காண
வருஞானஞெயமவைபொருளவையுங்கணத்திறுமல்வகைப்பதா
ர்த்த, முருவோதினருவிடுவழக்கெனநான்காயவையு மொன்றிர
ண்டா, யிருநான்குவகையாகுமியையெமது மிடகநன் னாவியல்ப
தாமே. (௫)

கெட்டுவெனர்த்திடல்கெட்டுத்தெய்திடல்கெட்டொத்தாகிற்றல்
கெட்டுக்கெட்டுப், பட்டுவிடவெனக்கணத்திற்பங்கமுறுந்திறநா
ன்காய்ப்பகராசிற், ரொட்டியுணர்ந்திடுஞானஞெயத்தின் றிறமா
கவுரைத்தகாங்கு, மெட்டுவகையாகுமெனவுரைத்தபரிசிப்பரி
சென்றினிச்சொல்வேமால். (௬)

உருவினியல்புகமுடனுபாதானமெனவிரண்டாமுருவமல்லா
வருவினியல்பித்தமொடுகன்மமெனவிரண்டாமுமற்றமுவீட்டின்
மருமியல்குற்றமொடுகந்தமெனவிரண்டாமுமவழக்கிரண்டாய்

ப், பொருமியலுள்ளதுடனில்லதுமென்றிரண்டாகப்புகல்வர்
மாதோ. (௭)

பூதநிலம்புனல்கனல்காற்றெனநான்கா முபாதானம்புகலிற் கந்
தேதமதுஞ்சுவையுருவம்பரிசுமெனநான்காகுமிந்தவெட்டு [ங்
மோதுமிடத்துடன்கூடியுண்டாகுமொருபொருளினுருவஞ்சித்த
காதுமுதற்பொறியோடக்காண்புதிருவினைகருமங்கருதினன்றே.

விரியுமிரகாதிகளைவிடுதல்குற்றவிடுகந்தவிடுகாடி, னுருவுமுத
லோரைந் துமவிடுத லிருவகைவழக்குமோதுங்காலை, மருவுதொ
கைதொடர்ச்சிமிகுத்துரையென வொன்றெருமூன்றுவகைத்தா
யாரூர், தெரிவுதுமாறவ்வாறுமில்வாருமெனவகுத்துச்செப்பக்
கேண்மோ. (௮)

கந்தமைந்தன் செறிவொருவனென்பன பன்மரச் செறிவுநா
டென்றாற்போன், மைந்தவென்றெருகையுள்வழக்கயலொருவன
வையைந் துமடுப்பானென்ற, லெந்தையியம்பிவிதொகையிலவழ
க்காகுங்காரணகாரியத்தாற்றோன்றி, யந்தமடைந்திடுவென்ற
ஹோடர்ச்சியுண்மைவழக்கென நூலறையும்ன்றே. (௯)

மாண்டவழியேயுதிப்பனென் னுமலொருவனென்றுமவைகு
வானென், நிண்டவுரைப்பதுதொடர்ச்சியிலவழக்காமுதித்தவெ
ல்லாமிற்குமென்றல், வேண்டுமிக்குத்துரையுள்வழக்காமனிழிக்
குப்போனதுபேரல்வேறுமென்றல், பூண்டிருத்துரையிலவழக்
காகுமின்னுமவற்றினியல்புகலக்கேண்மோ. (௧௦)

ஒதிபிடினுள்வழக்கில்வழக்குண்மைசார்த்தவன்மையுண்மை
சார்த்த, வேதமுதுமில்வழக்கில்லதுசார்த்தவன்மையின்மைசார்
ந்தவன்மை, பேதமியையாறுமுள்வழக்குளதையுனதென்றுபேர
லாகு, முதுவகினில்வழக்குச்சொலின் முயற்கோடில்லையென
மொழிவதாமால். (௧௧)

அறிவினைச்சார்த்தறிவுதிக்குமென்பதுண்மைசார்த்தவன்மை
யறிவைச்சார்த்தே, யறிவுபின்னருதியாதென்றுரைப்பதுண்மை
சார்த்தவன்மையறிவில்லாம, லறிவுபின்னருதிக்குமென்பதில்ல
துசாருண்மையின்மையதுசாரின்மை, யறிவினைக்கொண்டறிந்தி
டனுள்ளங்கமயிர்க்கயிறென்பதாகுமென்றான். (௧௨)

இத்திறஞ்ஞாறவுதொகுத்தெடுத்திரைத்துக்கைத்தலல்கொ
ண்டிருதோள்கொட்டித், தத்துமடற்புலிப்போத்திறச்சவுத்திராந்

திகன்முழங்கித்தணிபானாகிப், பொத்துநெடுஞ்சமர்க்களத்திற்
பொருந்தலர்போரணியுடைத்துப்பொருவானெண்ணி, மத்தம்
தினொடுபிடகதுனெறிவன்படையினனிவருத்தல்செய்தான். (உ)

இன்னவகைபகர்த்தவிவநான்கல்லாற்பொருளிலவாயிருக்
கவான்மா, மன்னியவின்காலந்திக்கிறையுமுளவுனச்சிலர்தாம்
வகுத்தலென்னே, யுன்னியின்மதுவுண்டோவுன்மத்தம்பிடித்
தேயோவுணர்கிலோமா, லன்னவையுமின்னவையாலதற்புவன்
யான்காண்டிரெனதான்மையென்றான். (க)

அறிவுபிரிற்ருளதென்னிற்பொறிபுலனாலாலொன்றையறித
ல்வேண்டா, *வறிதெழுட்டுத்திண்டியனைத்தறியுமெனிலிருளினி
றமறியாதாகு, மறிவநிலைபொறியிலேயே லெனிலுயிருக்கறியிலை
யைம்பொறியும்பற்றி, யறியுமறிவு தென்னிலந்திலுமொரறி
வாகவறிதல்வேண்டும். (க)

சார்த்தறியுமொன்றையறிவெனினியுமொருபுத்தன்ருளுமென்ப
தோர்த்தறியதுகிடக்கருளனெயங்கனன்றியுணருமான்மாத்ற்
தோர்த்தறியினறிவோமற்றறிவன்னெருவன்னுக்கிடமாமன்போ
கார்த்தறியேற்பருப்படிசிற்கதுவெசிற்துண்டியெனக்கறலாமே.

உயிரதனையருவென்னிலுருவநனைத்தாங்கியருப்துறியில்லா, து
யிரதனையருவென்னிலுடலினுக்குருடலடங்கியொடுங்கமாட்டா
துயிரதனையருவென்னிலுடலிடத்துப் பலதனையுண்டோடிய
போமா, உயிரதனைத்தென்னிலுதயாத்தமனமறிவுக்குளவா
காவே. (க)

எங்குநிற்குமென்னிலுடலெழுதுப்பேதப்படுகையினுலெங்கு
மின்றார், தங்குமுற்றவுடலெழுதுறிறத்தென்னிலுடலெதுசாயச்
சாயு, மங்குமுற்றேரிடத்தாறையுமென்னிலுமுடிசாதுமறிவின்
ருமாற், பங்குமுற்றறிப்பதன்றியிப்படைபைப்படைகொடுப்பே
ப்பையன்றே. (க)

தொழிற்குவராமையின்வானென்றென்னிலையெப்பொருள்க
ளையுங்கமக்குமென்னில், விழிக்குவராரியவமேற்கொண்டெ
மப்பெறங்கன்னினனினுசைக் கொழிப்பதினாக்காரணமென்று
ரைத்தனையேவதுபகர்னுருளின்கட்டங், தழிப்பதினாதெங்குநின்
றதெனிலெங்குமென்பதொன்றுகண்டதன்றே. (உ)

* அறிவதொட்டி எனவும் பாடம்.

காலமென்பதென்னையெனிற்படைத்தனித்துப்போக்குவது
கானென்றாயேற், சீலமென்பதொருபொருளைச்சேர்ந்துதால
தன்பின்னார்ச்செறிவதன்றார், தாலமென்பதுதாமதிபொருளி
யல்பாலவ்வினைகடுன்னுமிந்த, ஞாலமென்பதுன்மதிமற்றிலவழ
க்கேகாலமெனநிறுங்காலே. (உ)

எனக்கொருவன்மேற்கிருந்தாலென்பாலைக்கிழக்கென்னியம்
பல்செய்வா, எனக்கொருவன்கிழக்கிருந்தாலென்பாலைமேற்
கென்னியம்பாநிற்ப, எனக்கொருவன்குறியவாறியம்புதல்
கூடாதிருவேறியற்கையான்மற், றெனக்கொருவனெதிராகத்தி
க்குளதென்றுரைப்பதெவ்வாறில்வழக்கே. (உ)

உலகதனையிறைப்படைத்தானென்றனையேதுள்ளதையுண்டா
க்கவேண்டா, வுலகதனையில்தெனிலுண்டாக்கக்கூடாதாதுபா
தானந்தா, வுலகத்துக்குளதிலதுகாரியமாருவனையவருவமாக
வுலகதனைப்படைத்தனென்றது முளதிலததூற்றமுண்டாமன்
தே. (உ)

உள்ளதனைக்கடம்போலப்படைத்தனனெலெவ்விடைநின்ற
ருற்றல்செய்தான், வள்ளலவனுலகினுக்குமெலாகிநின்றிலகை
வகுத்தானென்னில், விள்ளுமிடத்துலகுமுன்னையுண்டானதா
மெங்குமெவ்விதும், தள்ளரியவுலகதனைத்தந்தனெலெங்குமு
ன்புதர்த்தாமே. (உ)

இல்லதனைக்கருணையிறைப்படைத்தனனெற்பாம்புபுலியாவி
யாதி, கொல்லுமவைப்படைத்திதெல்கூடாதுதன்வலியாற்குறித்த
வெல்லாம், வல்லவகைப்படைப்பெனிற்பித்தனைப்படைத்ததன
ல்லரும்பேருதிற், புல்லுமவினையாட்டென்னிற்பிறுமுனியிறை
வெனன்புகல்வரன்றே. (உ)

கருமத்தாற்படைத்தனனெற்கருமரியற்றாரைமுன்புகானால்
வேண்டு, மொருமைத்தாயறியுமிடத்துலகமெல்லாமனதுமேதே
யுன்மையாகும், பெருமைத்தாமுருவினனெலவ்வுருமுன்படைத்
தனைப்பெறுதல்வேண்டு, மருமைத்தாமவ்வுருவுமிச்சையினுலெ
னிலுலகமதனதுண்டாம். (உ)

இச்சையிறைக்குலகினுக்குக்கருமமென்னிலுருவங்கனவை
க்குங்கன்ம, நிச்சயமாமருவாமேல்வானமெனப்பவக்கடலினிச்ச
மாட்டான், வைச்சிழல்போன்றுள்ளே லறிவிறைவற்கின்றறிவு

வந்தோற்காகு, மெச்சுமறிவுளனென்னி லுருவேண்டுமின்றிகின்
மேவானன்றே. (௨௭)

எம்முடையவேதங்கள்னுதியாயிறைவனுண்டென் றியம்புமெ
ன்னி, லும்முடையவேதங்களுரைப்பவரையிலாமலுரைத்தன
ன்றோ, செம்மைபெறவிழைவனை நூலாலறிந்தோ நூலவனற்றெ
ரிந்தோமென்னி, எம்மவிதுபுதுமையிவ்வாறுரைப்பதற்குரியல்
லாலார்வல்லாரே. (௨௮)

மரமாதியுற்பீசமுயிரின் நிப்பூதவுருவாய்ந் துமல்கிக், குரமாதி
யெனத்தோன் றியண்டசமாதிக்ருதவிடர்ந் துமாயு, மொருகாலு
ங்கொலையாகா துன்னேஷண்டிற் கொன்றதுகொண் டெண்ணலாகுந்
தரைமீதுமாண்டதெல்லா மண்ணினுக்குகிகரென்பர்தக்கோரன்
றே. (௨௯)

சீதநீர்வைத்தவருக்கறமதனையுண்டவர்க்குச்செறியாதவ்வா
றேதினா னுண்டவர்க்குப்பாவமின் றுகொன் றவருக்குறுவதாகு
மாதலாலானருத் தலாயையுண்டேற்செத்தனுண்ணலாகுமிந்
நீதியார்மறுத்துரைப்பாருளுக்கூனாட்டா தார்நனைவிலாரே. (௩௦)

உருவம்வேதனைகுறிப்புப்பாவனைவிஞ்ஞானமெனவுரைந்த
வைந்து, மருவியேசந்தானத்தாற்கெடுதல்பந்தங்கமற்றவ்வைந்
தும், பொருவிவாவரைமுற்றக்கெடுநன்முத்தியின்பமுன்புபுகள்
றவைந்தின், விரிவெலாந்தொகுத்துரைத்தமெய்நூலிற்றெரித்தி
ரிவைமெய்மையென்றான். (௩௧)

இன்னன * சாதனங்கள் பலதொடுந் அமடுத்தடுத்திகலியிரு
தோள்கொட்டித், துன்னியபோர்த்தொழிற்கடுத்தசவுத்திராந்தி
கனெழுந்திறாற்றிறோக்கி, யன்னவையிடுக்கனத்திலடுவெனெனத்
தார்க்கிகர்கோனழன்று சீறி, மன்னியபல் வகையுத்திவன்படை
கொண்டக்களத்திலவாய்விட்டார்த்தான். (௩௨)

ஷெ வேறு.

முழுதையுங்கண்டான்புத்தெனென் றனைமுடிவின்ருமான்
முழுதையுங்கானமாட்டானென்றென்றும்முழுதுங்காணின்
முழுதையுமுடிவிலாதென் றீடென்முழுஞானத்தான்
முழுதையுங்காணின்ஞானமுடியுமோர்களைத்தின்ன்றே. (௩௩)

விடுகண்டறங்கன்சொன்னுனெனின்முற்றும்விளிந்தோன் மீண்டு
பாடுதலசமனாந்தேனெய்ப்பருகியோன் மாய்ந் துவந் து

* சாதகங்கள் எனவும் பாடம்.

நாடுமினிதுதிதாகுமென்பதாநலிவுபின்பே
லாடுநீரளவைகாணுனக்கரைக்கேற்றல்போலும். (௩௪)

பரதுக்கதுக்கனுந் பதிசுனையிழந்தமாதர்
விரகத்தித்தனக்குங்காட்டில்வேட்டமேற்கொண்டுனோர்க்குங்
கரவிற்கைப்பொருள்கொண்டேகுங்கள் வர்க்குங்கசுந்துசோர் த
றையிற்றக்கதுமற்றன்றோ தருமீதழகிதாமால். (௩௫)

அங்கொருபொருளைத்தேடியதற்குரைத்தேமுன்ன
மங்குமுன்னறிவுதாலென்வழிவழிகோர் நுமாகி
லெங்குளதாகும்வேறுயிசைத்தேகயிசைப்பதன் றிப்
பங்கமுற்றெழும்வேறென்னிற் பாலுன் மத்தர்சொல்லே. (௩௬)

முதனடுவிதுதிதம்மின்முரணுவதின் றிப்பாரோர்க்
கிதமுறப்புகன் றநூலையாவரும்பயிலுநூலாம்
புதன்மகன்போலப்பேசும்புத்தகேள் பொன் றிறு
விதவிதமாகுமுன்னுல்விசமுந்நூலாமன்றே. (௩௭)

முந்தையேயறங்களாற்றிமுற்றுணர்ந்தருளினுலே
யெந்தைநூலுரைத்தான்முத்தியாவருமெய்தவென்று
யுந்தைபேரறங்கள்செய்யவுரைத்தநூல்பாவன்சொற்ற
தத்தநூலவனைப்போல்வானெனிலனவத்தையாமே. (௩௮)

ஆதலாலுனதுபாழியமர்த்திடும்புத்தனூரென்
றேதுவாயிந்நூல்சொன்னேனுரைபவனென்னிலன்னே
தைனாயிருந்தபுத்தனயந்தெவ்விடமுனக்குப்
போதனைடைவுமின்றுபுகன் றநூலடைவுமின்றே. (௩௯)

உன்னிறைபொன் றக்கெட்டேயொழிந்தனனுகிலாரை
யென்னிடர்களைதியென்னுவிழைஞ்சுதியிற்றந்தோர்க்கின்பி
பின்னவர்க்குத்தகன்மம்பேறுசெய்தவர்க்கீர்தாற்போ
ன்னனலந்தருமாலென் றுரவிவையேனவிலக்கெண்மோ. (௪௦)

ஆருயிர்நித்தமாகுமாதலாற்பலிக்குங்கன்ம
நேர்தருபலத்தைநல்குநித்தனுமொருவனுண்டாற்
சீர்தருந்தீபம்பொன்றத்திரியுடனெய்யுங்கட்டு
வோர்செயுனதுசெய்கையுன்னறிவழகிதாமே. (௪௧)

பனுவல்கொண்டதுமானந்தாற்பகர்த்தவன் றனைத்தேதர்த்தாற்
போற், பனுவல்கொண்டுரைத்தவெல்லாப்பதார்த்தமுமதுமான

த்தாற், பனுவல்கொண்டறிவதென்னிற்பரலோகபாதாளங்கள்
பனுவலொன்றுரைத்தது துண்டேற்பகருதிபார்ந்ததென்றே. (௪௨)

பொருளெல்லாமனித்தமென்றாய்புகன்றதில்லதற்கோவன்றி
யுரைசெயுள்ளதற்கோவேறுபுளதிலுதானதற்கோ
தெருளினில்தனுக்கின்மைசெப்புவதென்னெயின்னை
மருளினுள்ளதற்கென்றேயென்றதனுமாய்ந்திடாதே. (௪௩)

உளதிலுதானதற்கே லுளதிலுதானதில்ல
துளதெனவுதிக்கமாட்டாது அதுவதிங்கெவற்றுக்கென்னி
லுளதிலுதன்றித்தோன்றாமொருபொருளின் அமாய்வ
துளதுமற்றிதனைநீயுமுணர்வினாதுணர்ந்துகோக்கே. (௪௪)

உடல்பூதமென்னிலொன்றொவொன்றொடொன்றிகலுமாற்றா
லுடலுஅசக்கிலத்தேநாடுதிரமேற்கலிற்றேநகர்
யுடலொடுவருமாற்றென்னையுரையிருளின்காணென்னி
லுடல்வேறுவேறுய்த்தேதான் அமுபாதானமவையேபோல. (௪௫)

அன்னமேலுண்ணவுண்ணவதிகமாய்வளருங்காய
முண்ணுவாயுணர்வாமென்னிலுணர்வருவருவமாகித்
துன்னகேதனமாகாதாற்றேருன்றுமில்லதுமற்றென்னிற்
பன்னுவாய்ககனத்தாடுபங்கயமலருமென்றே. (௪௬)

உருப்பூதபாதானங்களுஅஞ்சத்தாட்டகமேற்காற்றா
நெருப்பொடுபுனல்பார்மன்னிலிலெபுமிரதங்கத்தம்
வரப்போவதில்லைதிக்குவளிரீர்மணசுவைநாற்றந்தான்
தரப்போமேரீர்க்குவாயுத்தமல்பார்வாசனையுமின்றே. (௪௭)

புத்திசெய்பாரினுக்குப்புனல்களல்லவையுமில்லை
யிந்தியவிடயமாகியது அதுமாபூதங்கள்
வந்திடுமியல்புந்தேராய்வன் சொற்சேர்தேரீயோ
ரந்தகன்கொல்லோசொல்லாயறிவின்கேடுனதாமன்றே. (௪௮)

அறிவுநீர்த்தறிவையாக்கிலநீர்த்துண்டாக்காதான
வறிவினப்பொருள்கன்மங்களைணந்திடாவாகிப்போமே
லறிவிரண்டொருநாலத்தினவ்வகைநிற்கமாட்டா
தறிவறக்கெடாதேனித்தமனித்தமுமறிவின்காமே. (௪௯)

அவ்வகையதனென்னுமனித்தமென்பதுதானின்றஞ் [ல்
செவ்விதற்கெட்டுப்பின்னர்க்கொளிப்பிக்கு மெருப்போலென்னி

* உண்டோ எனவும் பாடம்.

வெவ்விதற்கெடாதுசத்தமெல்லுமல்லவென்றும்
கவ்வையிற்சலங்கினையெற்கலக்கந்தீர்த்ததன்பின்சொல்லே. (௫0)

அழிவுருச்சந்தானத்தாலறிவாண்டாமெனிற்சந்தான
மழிவுருதித்தமாகுமாற்றுநீர்போன்றழிந்தா
மழிவுருதறிவொழுக்கேகலாற்றிடும்பொருள்போமாபோ
லழிவுருவருவமாதியவ்வறிவுடன்போமன்றே. (௫௧)

நின்றறிவுடனெய்தாவாரீர்த்தமுன்னொழுகியாயா
தொன்றியேபெருகியோடுமுணர்வுமப்படிநிறைந்தே
சென்றிடல்வேண்டுந்தேராதேதரநீதீர்த்துபார்த்து
மன்றமற்றிதனுக்குண்டேன்மறுகைவழங்குவாயே. (௫௨)

உருவாதியைத்தின்னட்டமொருவன்வேறில்லையென்னி
லுருவாதிபுணர்ந்தேதான்யாவனுணரும்விஞ்ஞானமென்னி
லுருவாதிபுணர்விஞ்ஞானமுணர்பவனியாவன்றிப
முருவாதிபுடனேதன்னையுணர்த்துமற்றதனைதேயேபோல். (௫௩)

உணர்வுணர்வினைபுற்றையுருவாதியவையுங்காட்டி
யனைதருமெனிற்றிபத்தேதாடதுகாட்டுமவையுங்காணுந்
தனவறுமுலோசனம்போற்றகும்பொருளுணர்வுகாணு
மிணையறுமொருவனுண்டாலேழைநீரினைத்தேதேற. (௫௪)

உடல்பொறிமனநானென்றேயோதுவாயுறக்கந்தன்னி
லுடலுணராதுவாயிலுணர்ந்திடாவொன்றையொன்று
முடலுஅவாயுலோகாவொருகணத்தழியுமாற்றா
லுடலுமக்காலச்செய்தியுணருமாமனமுற்றன்றே. (௫௫)

ஆதலாலறிவாய்க்காயமாதிமூன்றையுமறிந்து
பேதானிவற்றுக்கென்னும்பெற்றியுமறிந்துள்ளத்தா
லேதமில்பொருளைநாடியிந்தியத்திசைத்துப்பின்ன
ரோதுகாயத்தாற்செய்தியுஞ்அவதான்மாவாமே. (௫௬)

இறந்திடுமறிவேயின்னும்பானறிந்தேதெனன்னுன்னி
லறிந்ததவ்வறிவாமென்றாலன்னுரைத்ததுதானின்னு
முறும்பரிசரைத்ததென்னுரைத்ததுவாயோவேறுய்ப்
பெறுத்தகையுளலுலத்தப்பெற்றிமற்றதுவேபோல. (௫௭)

மனம்பொறியெல்லாங்கொண்டுமற்றதானறிந்தேதெனன்னுங்
கனம்பெறுகின்றதான்மாக்காண்டிமுப்பொறியினு

முனம்பெறக்கருதிக்கூறிமுடித்திடுந்தொழில்களாற்றி
யினம்பெறுமுணர்வினுக்குமிசைவிடமாமற்றன்றே. (௫௮)

விருப்பொடுவெறுப்புமற்றைவினையின்பதன் பஞானம்
பரிப்பதான் மாவின்பண்புபண்டொருகனியையுண்டோன்
றிருப்பிலேவெறொன்றுகண்டுதின் றதற்கினமீதென்னு
வொருப்படப்பின் னுமுண்ணவுகப்பதவ்விருப்பமாமால். (௫௯)

இன்னனமிறவுமாகுமிவற்றினைமுன் னும்பின் னு
முன்னுதலுதலாலேயெழுருவனிச்சயிப்போனுண்டாற்
யின்னநீயிதனுக்கென்னபெசுவைபெரியோரெல்லாம்
பன்னியவாறுமீதுன்படிற்றுரைபகர்ச்செயன்றே. (௬௦)

வானியல்புழையாயாவும்வழங்கற்குவழியாய்மற்றுத்
தானிருள்வெளியுமன்றாற்றுமவ்விரண்டுஞ்சார
ஆனமிலிடமாய்ச்சுத்தமுறுங்குணமாய்க்காற்றாதி
யானவைதோன்றமாயவடுத்தலால்விடுத்தலின்றே. (௬௧)

காலமாண்டயனமற்றைக்காண்டகுபருவமாகி
சீலமாய்முன்றுயரன்மைசீமைசெய்திளமைமுப்பு
மேலுமாரியற்றலாலேயெய்துமாலென் னுக்காடி
அல்லாதுவங்கோதிரொடித்திடும்படித்தநீயே. (௬௨)

கிழக்கொடுதெற்குமேற்குக்கிளர்த்திடுவடக்குத்தானாய்
வழக்கினிற்றிரியாதகிவண்பயன்கொடுக்குமாற்றா
விழப்பதெவ்வாறுதிக்குமின்னுதென்றுகேகாடி
மழைக்குரணநாளுமவாய்த்திமிலடிக்கவல்லாய். (௬௩)

காரியமாகவையங்காண்டலாந்தடாதி யாக்குஞ்
சிரியன்போலவாக்கச்செகத்திற்குமொருவன்வேண்டு
நேரியதருமமாதிரீதியெல்லார்க்குமொதித்
கூரியவறிவுசெய்திகொடுக்குநூல்குறல்வேண்டும். (௬௪)

வழிவழியறிவுரோதிவருதலாலந் தான்முன்னே
மொழிபவன்றனுமயார்க்குமுன்னவனாகவேண்டு
மழிவறுகருமசாட்சியாகவுமொருவன்வேண்டு
மிமுதைகளாதலாலேயிசனுமுன்னுமன்றே. (௬௫)

மாமுயிரில்லதென்றாய்வாடலாற்றழைக்குமாற்றாற்
றிமூயிருள்ளதெயாஞ்சிநீர்பெறுதும்பெற்றும்

விரவுமாறவ்வாறென்னின்மெலிவொடுவீக்கமுணு
விரைசெயல்சீவனுக்கேயுறுததற்குலகினின்றே. (௬௬)

ஒருமரக்கொம்புவாங்கியுன்றினுலதுபோலாங்கி
வருமுயிர்பலவோவென்னின்மரக்கருவித்துக்கொம்பு
திருகுசன்கொடிகிழங்குசெறியும்வேரவற்றுட்சீவன்
புரிவொடுகலந்துகொள்ளும்புத்தநீபுந்திசெய்யே. (௬௭)

தின் றிடிற்றுற்றமில்லசெருத்ததையென்னும்புத்தா
கொன்றுதுதின்பாயென் னுருறித்தன்றேருதினனாருக்
கொன்றையுங்கொன் னாட்டாராலுன்பொருட்டவர்க்குப்பாவ
மன்றவந்துஅமுணுண்ணன் மறுத்துநீயேறுத்திடாயே. (௬௮)

கலி விருத்தம்.

ஐங்கர்தமுமுறையாற்கெடலறக்கெட்டிடல்பந்தர்
தங்குர்தனிவிடென் றவன்சபதஞ்சொலுநாவை
யிங்னகர்துமிற்றாதாற்கெதியெவற்கென்றிடும்கூளாற்
பங்கம்படவரிந்தானுயர்பழமாமறைதெரிந்தான். (௬௯)

நாவற்றிடப்பட்டுங்கதிரான்சொன்னவையைத்தின்
மேவுற்றவிஞ்ஞானத்தினுக்கெனப்புத்தன் விளம்பத்
தாவித்தநின் விஞ்ஞானமிருதெலதுதன்னே
டோய்வுற்றிடுபி றவுமுளவெனத்தார்க்கிகனுரைத்தான். (௭௦)

உயிர்வானொடுகாலந்திசையுயிசனுமுளவென்
றியல்வாதினின் றடற்புத்தரின்முன்னேன் றனையிகல்வென்
றயலோரினிவம்பின்னெ னுந்தார்க்கிகன்முன்னிடுத்தே
வெயிலோனெதிர்பனிசென்றென்பி றர்மூவரும்வெருண்டார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தருக்கொடுமினையவாஅசவுத்திராந்திகனைவென்று
செருச்செய்வார்வருதிரென் னுச்செப்புதார்க்கிகர் கோன்முன்னு
வருக்கினர்மூவருக்குருருமெனயோகாசாரன்
பொருக்கெனவிதண்டாவாதப்போர்த்தொழிறுடங்கியார்த்தா
[ன்.

போர்த்தொழிறுடங்கியார்த்தப்போத் மேபொருளாய்த்தோ
பார்த்திடிற்போதமாகிப்பொருளெழலாற்போதம் [ன் னும்
போர்த்துவாதனையாற்கூடிப்பிணங்கலால்வடிவின்ருமா
லோர்த்திடிற்கனவுபோலுமுலகறிவுதென்றேற்றான். (௭௧)

ஏற்றவன் றன்னோடேற்றங்கியம்பியபோதமன் நி
வேற்றுவாதனையுஞ்சொன்னுய்வேனவேறிரண்டுண்டென்னுய்
சாற்றுவாதனையும்போதந்தபென்னஞ்சாற்றுவாயேன்
மாற்றுவன தனையென்னுமற்றொருவினையங்கொண்டான். (எசு)

வாதனைவிடயத்தேதாமெனந் தபின்னெழுங்கருத்தா
மோதியகனவுகண்டபொருளின்மேலுறுங்கருத்தா
மாதலாலகமவேறியறிவொடுகனவுமன்றி
பேதைநீயென்கொனின்றுபிதற்றுவைவபோதியென்றான். (எடு)

பின்னையுமவனைநோக்கிப்பிழைபருங்கறிலேயாகி
லன்னியமன்றாமாகவகங்கடமென்னவேண்டு
மென்னநியுலகந்தன்னையிதம்பிரவஞ்சமென்ப
துன்னுதிபலிங்கேபோதுமுலகமுமுணர்வுமென்றான். (எசு)

தாக்குதற்கமைந்தயோகாசான்மேற்சாற்றிப்போந்த
போக்கருமினையசெஞ்சொற்பொடிப்பருமவயிசர்க்கலை
நாக்கவண்டுக்கிதாக்கருங்கினைநிங்கலோடும்
பூக்கமழ்வாணையெய்தபுயமலைமலிந்ததன்றே. (எஎ)

தடைபிறிதின்றியோகாசானிச்சமரின்வென்று
நெடுமொழிபலவுஞ்சொல்லிநிஞ்சுந்தார்க்கிகன்மேலொங்கும்
விடையெனநடந்துபோந்துவெருண்டுமாத்நிமிகனங்கோர்
புடையினின்றனுமியேற்றுப்போர்த்தொழில்புரிவதானான். (எஅ)

அங்கமேபொருளாய்த்தேநான்அடங்கவையழிந்தாற்பின்னை
யிங்குவேறிலையாமாலிதுபொருளாகுமென்னத்
தங்குமாறிலையாகத்தரும்பொருளறிவுமின்றிய
மங்குமாலெனுஞ்சொல்லைவேன்மார்புறத்தூண்டினுனே. (எசு)

படங்கடமவையிரண்டின்பாங்குஅமவையங்க
ளிடம்படவொன்றினென்றங்கெய்அருவண்ணங்காத்துத்
திடம்படநிற்பதாருமவயகிசைந்திரண்டு
முடன்படப்பொருளுமுண்டாமுண்டாகவுணர்வுமுண்டே. (அடு)

பொறிமனமொழியுண்டாயும்பொருள்புணராமையாலே
யறிவுவந்துதிப்பதன்றாமலவரவறிவுண்டாகிச்
செறிதருஞ்செறியவுண்டாந்திகழ்பொருள்பொருளுண்டாக
நெறிவருமறிவுமெங்கனியெதிர்த்திறியன்றே. (அக)

இத்திறம்பகரும்வன்சொல்லிங்கொளியாளர்வீசிப்
புத்தன்மார்பெறிந்தவைவேற்போர்ப்படைதுணித்துவிழ்த்திக்
கொத்துலாம்வாகைமுடிக்கோட்புலியெனநின்றான்மேற்
பைத்தபாம்பென்னவேவைபாடிகன்சீறிவந்தான். (அஉ)

வந்துவைபாடிகன்றான்மஞ்சளூறுங்கூடச்
சிற்துரந்தோன்அமார்போற்செகும்பொருளறிவுகூட
வுந்துமாதோன்றுமிவ்வாஅணர்ந்தவருஅவர்விடென்
றந்தமிலாதபுன்சொலாசகமவீசியார்த்தான். (அங்)

ஆசகமதனையெனறிவகம்புறம்புடேழும்தம்
பேசகமவவிரண்டுங்கூடிப்பிறங்குதலின்றும்பின்னு
நீசொலுமறிவருபஞ்சமுற்றுருவங்கூடா
சீசியென்னினிந்தாயென்றச்சிஅசொலாற்குன்னஞ்செய்தான். (அ)

பொங்குமார்போதந்தானேபொருளாய்த்தேநான்றிடுமென்றானு
மங்கமேபொருளாய்த்தேநான்அமென்றானுமறிவுமற்றை
மங்குறப்பொருளுங்கூடவருஞ்சகமென்றானும்போர்
தங்குருதகற்றுந்தார்க்கிகனுக்கெதிர்சமணரேற்றான். (அரு)

புத்தர்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கருகூடு.

க.க - வது, சமணர்வதைச் சருக்கம்.

— ❦ —

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நறைகெழுமசோருபெணிமென்பிசையந் துபாயுதித்துடைவிடு
த்துக், கறைகெழுமுடைநாஅடலராய் நின்னாண்கையிலுண்டில்
லறந்துறந்து, மறைகெறிதவஅஞ்சமணரினிகண்டவாதியாசிக
ரென்னுந், திறலினிருவரவரினமுன்புகன்றோன்சென்றுதார்க்
கென்முன்னெதிர்தான். (க)

எதிர்த்துதார்க்கிகனுக்கெதிர்முகமாகியெலிப்பகைவாள்ராமு
ன்னின், நதிர்ந்ததுபோலச்சிலையிதத்தியாதியோட்த்தமவேரு
கிப், பிதிர்க்கேதார்பகநாற்பேரணியுக்குப்பெருநிலம்பரவுநா
ல்வேதமுதிர்ந்ததுலரணாடிப்பென்னற்றன்னொன்மொய்யமரில்
வணமுயன்றான். (உ)

கடைபிலாஞ்ஞானமுதல்வெண்குணமுங்கலைதீசிதழுற்றதுபோலுடையனாய் * ஞானவாணியமாதியோரிருநான்குமுற்றமுந்தீர்த்தடைபுரானாவற்புதங் கனம்பொருந்தியாய் மலரசோகின்னீழொருமுத், குடையினீழிலவானமரேத்தெடுப்பக்குலவுமவ்வருகனெங்கோடே. (ந)

பொறிவழிசெல்லுந்தொடக்கதுந்தொருமுப்பொழுதினானிகழ்வதோர்கணத்தி, லறிவதுபுரிவேரவ்வழிபடுமவர்க்குமல்லவைசெய்துர்தமக்கு, முறுவதுரமேயாகியமனத்தோனென்பதிற்திரட்டியாயுள்ள, திறலுறுமுற்றமனைத்தையுந்தீர்த்தசெல்வனெத்தேவுக்குந்தேவே. (ச)

பசித்தறுகித்தல்பயஞ்செற்றமுவுகைபழிக்குமால்சிர்தனைநரைநோய், நசித்தல்வேர்வினைப்புமதமியாசித்தனயந்ததிகழித்தலுண்பிறத்தன், முசிப்பிலாதுறங்கலிணையமுவாறுமுனிர்துபொன்னெயிலவட்டமதன்கண், வசித்தகோனிகலன்னைவலுமொருசொன்மற்றவன்மனங்கொளவகுத்தான். (ரு)

அனையராஞ்சுநலாத்தனாயிகலாத்தரடுத்தொருசொற்கதம்பகவ, னெனவினாவுதலுங் கடிப்பிடப்படகமிசைத்தெனவிராகமதின்றிப், பனவராலங்குப்பிறந்ததாலொருசொற்பஞ்சாத்தமயமெனவதனால், வினையிலான்சுரணநான்குடனாதிவேதமும்விரித்துரைத்தனனால். (க)

ஆண்டவனோதுதால்கறிற்பதார்த்தழையிரண்டுளவவையனாதிதாண்டுகாலஞ்சிவன் நன்மாத்திகாயமோடதன்மாத்திகாயம்வேண்டுமதானபுண்ணியம்பாவம்விசம்புபுற்கலம்பந்தம்விடென்றிண்டுதலுதுமாலின்னவைபடைப்பதின்றியேபியலுமற்றன்றே. (கரு)

நின்றிடல் துபேர்தல்போதலென்றிணையநிகழ்ச்சியன்வயவெறிசேக, மொன்றுதல்புரியுமவை யொருகணத்தினுற்றொழிவதுஞ்செயுங்கால, மென்றறிவேறுறவுதன்காயத்தெல்லையிற்குறம்பினிற்கவைபோ, னன்னுடனும்வேறுநாலறிவுநன்னுமாலென்னுமாற்றன்றே. (அ)

* ஞானவாணியம் எனவும் பாடம்.

§ பெயர்தல் எனவும் பாடம்.

மிக்ததன்மாத்திகாயமுமதற்குவெதிரேககாயமும்பொருளைத்தொக்கொருகணத்திற்கலித்தலுசிலையுந்துன்னிவித்திடுதலைப்புரியுந், தக்கபுண்ணியநன் றினைத்தரும்பாவத்தருந்திமைவான்பொருட்கிடமா, யொக்கநின் றிமொற்புற்கலப்பொருளினுண்மையாமோதுதுமினியே. (க)

எங்கனுமனுலாய்ப்பரம்பியெண்ணெய்தியிரும்புபொன்மரமுதலுருவாய்த், தங்கியபொருள்கள்புற்கலமிருமுத்தாவிலாத்தொழில்பந்தமாகு, மங்கவைகடித்துவவினைதொடங்கியமைத்தமுன்னையினையினத்து, மங்குதல்புரியும்பொருட்டனுபவித்துமாற்றல்விடாகுவதென்றான். (கர)

என்றிவைபுகன் நரிகண்டவாதியைத்தன்னிகன்மொழிக்கடியவாள்விசி, வென்றினிவாகைபுணைகுவனென்னுவெருண்டழலெழுவெதிர்நிழித்துக், குன்றெனவெழுந்தருஞ்சாமஞ்சக்கோளரியேறெழுந்ததுபோற், நன்றிறலறிஞர்தம்பிரானவியப்பத்தார்க்கிகன்சம்பொரரச்சமைத்தான். (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாகிரிய விருத்தம்.

அருகனுக்கனந்தஞானமாகியகுணங்கன்யாவுமருவியபெற்றிசீதமதிக்கடைத்ததுபோலென்றாய்பெருகியகுற்றமுன்மைபேசிலைசிவவர்க்கத்தொருவன்மற்றவனானோற்றுகளமுமுளவாமன்றே. (கஉ)

அறம்புரிந்தனையகுற்றமசுற்றினனருகனென்னிலறம்புரிவித்தோனவேறுமாற்றியவருகன்வேறுந்திறந்தெரிந்தாலுமென்மேற்சென்றனவத்தாதேதாடம்பிறந்திடுமெவன்கொலாநீபேணியவருகனன்றே. (கங)

இந்தியத்தொடக்குநீங்கியெவற்றையுமுணர்ந்தானென்னச்சித்தனைசெய்தாயனனோன்றேகியேன்மனாதிபுண்டாமத்தவாறல்லனாகிலினைத்தையுமுணரமாட்டான்வந்ததோர்கணத்திலெல்லாமதித்திடுமாறுமின்றே. (கச)

வழிபடுவார்க்குமாறிமாறுசெய்குநர்க்குநெஞ்சின்விழைவொடுவெறுப்பின்ருகில்வெறுடம்பின்னமற்றும்பழையபொன்னெயிலவட்டத்துப்பார்த்திபர்போலவையன்னைவறுப்புப்பதின்றிச்சார்த்தற்கார்பயனுமின்றே. (கரு)

மனமுதற்பொறிகளில்லான்வசனமொன் றிகலன்கேட்ப
முன்மொழிந்திடுவதெங்ஙன்முன் னவனணையபின்னோன்
வினவுதல்செய்வதெங்ஙன்வினவு மும்விடத்தருண
வினைவுமுமர் தம்முணிகழ்த்தியதொக்ருமன்றே. (கக)

இன்பமாருலகில்வையுமிகலா த்தர்வந் துநோக்கித்
துன்பமாருலகிலுள்ளதுபர நிந் துரைக்கமாட்டா
ரின்பமாருலகின்வையெவ ற்றையுமெய்திலங்குத்
துன்பமாருலகந்தே தர் துசொல்லுமா லில்லையன்றே. (கங)

உடலிடைவிறைந் துசீவதுறைந் துதேவருகருக
வுடலினைவகிர்க்குபோ துமோரிருகற தாகி
யுடலிடைபுறைதல்வேண்டுமுயிரிருகறய்விழ்ந்த
வுடலிடைபுறைதலின் மையுனாந் தியாதலாலே. (கஅ)

கன்னலுஞ்சுவையும்போ லுங்காயமுமுயிருமென் னச்
சொன்னதிங்கிசையாதாகுந்தே தாயமுங்கடமும்போன் னு
சின்னமங்குற்றபோ துசீவனுந்தே தகந்தே தாதே
பின்னமங்குற்றுமாயும்பெற் றியாய்முடியுமன்றே. (கக)

ஒருபொருள தனைமல்குமுலர்வின் றிடவேர்ப்போதிற்
றருயிருகாயமென்னிற்சார்ந் திடா திரண்டுதன்மை
விரிசிறைகால்வண்டி ற்ருமெற்செலவதியவுண்டேன்
மருவுவதின்றோர்போ தின்மற்றவைதனக்ருமன்றே. (உ௦)

எண்ணுமோர்கருத்தனுடியிசையுமா றிசைவியானேற்
புண்ணியபாவமென் னும்பொசிப்பினை துகர்வாரில்லை
நண்ணியவானிபோலநாமோ லிலக்கையென்னிற்
றிண்ணமாயதற்குமங்கோர்சிலைவலான் னேவெண்டுமன்றே. (உக)

ஒருவலிபுற்கலத்திலுள்ளதே லுருவநாசிம்
வருவுழிநாசமாகுமற்றவைவருதல்பூணக்
கருவெனப்பூதத்தே தய்துங்கலப்புறுவசையாலென்னி
லருகநீரியாயவந் தியாயினைபோ லுமன்றே. (உஉ)

காரியமாறுமாறக்கட்டினையறுக்குஞ்சிலஞ்
சீரிதினெய்தினெய்துந்திர விங்கொண்டுமன்றிற்
நேரினிற்புரியாதோர்க்குநிலவுதலுமா லென்னி
லோரினத்தொழில்சுளா றுமொழிதற்குமதுலா மன்றே. (உ௩)

மெய்யினைவருத்தவுன் டாமவீட்டின் பமென்னினோயா
னையுநர் தமக்குமவீடுநண் னுதல்வேண்டுங்கண்டாய்
வையகமதனிலின் பம்வருந்தினர்க்குநா தாமென்னிற்
கையதுகொண்டுன் னுகிசுடந்தின் பங்காண்டியன்றே. (உ௪)

முன்னையினைகளைல்லாமுடிவுற துகர்ந்தபின்னாப்
பொன்னெயில்ப்புகுவானென் னிற்பொருட்குடன் மணலுமாற்ற
தன்னவைதுகர்வதெவ்வா றுலகடல்வற்றப்பூசை
பின்னைமீனருந்தின் றபெற்றியேயொக்ருமன்றே. (உ௫)

நெட்டிடையாழ்ந்தகுவென் டும்புளன்முதந் தபாண்ட
மெட்டியங்கெடுப்பாரின் றியேறியதன்மைத்தாருங்
கட்டறுத்தின்பவீடுகாட்டுமோர்கருத்தாவின்றிப்
பட்டினிவிட்டுநீயேபரகதிசேர்தலன்றே. (உ௬)

திருத்தாற்றவமெற்கொண்டு தேகத்தைநா னுநானும்
வருத்துதியவமேயந்தே தாமற்றதையனாதியாமோர்
கருத்தனைநோக்கிச்செய்துகட்டறுத்தவனாலெய்து
மருத்திசேரின் பமுத்தியடைதிரியடைவினென்றான். (உ௭)

அருகன்றேறவல்லனென் னுமன்னவனாதிகேவத
முசைசெய்த்தகானாலென் னுமொருபுதுபொருளிற்கால
மிருவிசம்பல்லாவெட்டினிலக்கணம்வழுவாமென் னுஞ்
செருவலிகடந்தோன்முன் னுசீவகன்செருக்கிரேந்தான். (உ௮)

கலி விருத்தம்.

இன் னுயிர்போல்வனெவ்வுயிர்க்கும்பானெ னத்
தன் னுயிர்வருந்தவேதலைபறித்துப்பார்
மன் னுயிர்பாயவைக்கும்வருந்தவேயற
மன்னவன்புகன் றமராதன்மேயினான். (உ௯)

தும்பையந்தார்முடிசூடி * யாங்களை
செம்பொருடேர்ந்ததார்க்கிகனைச்சிறியே
வம்புகரையெனும்படைவழங்குவினெனாக்
கம்பமாகளிறுபோற்கலித்திட்டானரோ. (௩௦)

* யாங்கவன் எனவும் பாடம்.

மலைப்பின் மீத்கலியன் றேவனையன் வாய்மொழிக்
கலைத்தி றனுனவகதி ரதாசுமா
லுலைப்பிலன்னவகதி ருரைக்குமொன்பொரு
ளிலக்க துண்ணனுக்களைந்தென்னலாகுமே. (நக)

அன்னவைநிலம்புன லங்கிகாற் றுயிர்
துன்னு அவலிகுனிர்குடிலாவரன்
மன்னியபுணர்ச்சியாமற் றவைநீது
கின்னமுமுதுவன வியம்பக்கேட்டியால். (நஉ)

பரம்புதல்கீழ்ப்பட்டபாங்கின்மேற்பட
லுரம்பெறவிலங்கினேரோடல்கூடியே
நிரம்பிமற்றிவற் றுடனிற்கலுற் றதன்
வரம்பினிற்பதுமெனவருக்கலாகுமே. (நங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அறிதராவொன் றுகெட்டொன் றுபுருவொன் றினென்று
செறிதராவனுக்கணைஞ்சேர் தலுமுண்டுகாயத்
துறுதராப்புதுமைதொன்மையொழி தராவொருங்குசேரு
நெறிதராநிற்குமாறின் றுருவொன் றுமன்றே. (நச)

நீட்டிடல்குறுக்கல்பாங்கினிரந்திடல்வி ரித்தல்சேரக்
கூட்டிடலுதிர் த்தலுன் றல்குமைத்திடலுண்டல்தின் றன்
மீட்டிடலொண்ணுதோங்கும்விபாபியாயொருதன்மைத்தாய்
நாட்டிடலுடைத்தாயென் றுநலின் றிற்பதாகி. (நரு)

கருமத்தாலுருவங்கொண்டுக்கண்ணிற் றகானவொண்ணு
வருமைத்தாய்நிலநீதுதியனுக்களோடிசைந்துவாமும்.
பெருமைத்தாய்க்கேதவர்காணும்பெற் றியையுடையதாகி
யொருமைத்தாய்நிற்குமற்றேருருயிரனுவுண்மையீதால். (நசு)

ஒருவியொன் றதனைமூன்றாங்குற் றிடாவீரண்டைநீங்கி
மருவியங்கிரண்டுநில்லாமன்புன லனல்காணுந்
தருகுணமொன் றினென்றுதாழ்ந்தொருநாந்குமூன் று
புரிதருமிரண்டொன்றுகிப்புகன் றிடும்புனிதநாலே. (நஊ)

வெண்ணிறம்பொன்மைசெம்மைமிகுவெண்மைநீலம்பச்சை
யொண்ணிறமுவையாரும்பொன்னெயி றனக்குயர்ந்தவெண்மை
நண்ணுஅமுருக்கட்காகுமற் றவைநாலோடொன்று
மெண்ணுயிரோட்டித்தீண்டி. க்கலந்துணர்வெய்துமன்றே. (நஃ)

செவ்விதற்பெறவிழத்தல்சேர்திடல்பிரிதலின்பம்
வெவ்விடருழத்தல்பின் னுமெலிந்திடன்முத்தல்சாதல்
கவ்வையினிவ்வோரெட்டுங்கருவினுளமைத்தலாகு
மிவ்வகையுழால்வையமியாவையுமியலுமன்றே. (நக)

அறைந்திடுமனுக்களோரைந்தவற் றுடனறம்பாவங்கள்
செறிந்திடவனுவேழாகச்செப்பலுஞ்சீர்மைத்தாமா
னிறைந்திடுநெடியஞாலநெறியிவையென்ன த்தேதர்ந்தோர்
கறங்கெனச்சுழலாரின்பக்கதியடைந்திடுவொன்றன். (சௌ)

துவலுமந்தகலிதேவென் றுதுணங்குதுலையன்சொற் ற
நவகதிரென் றுமந் தூனவிலனுவைந்தாமென் று
மிவைபுகல்கின் றவாசீவகனெ திரெதிரிலாத
தவறிலவாய்மொழிவாளோந்தித்தார்க்குகள முல்போல்வந் தான். (சௌ)

கலி விருத்தம்.

விடுமினாநெறியென்னின் மீண்டன்னவன்
பாடுமாளில்லை தூல்பாரிலவவுலகமுங்
கூடுமாளில்லைமுற்கூறுமைத்தனுவையு
நாடுமாளில்லைமுஞானமுமில்லையே. (சஉ)

மண்டலர்மாளில்செம்மேபாதகர்மாகதி
கொண்டுளாரிருவருட்கூறுமுன்மண்டல
சாந்திபேருலகில்வந்தறமுணர் த்திடுவதிங்
குண்டெனாமொழிதியேலோ துவன்கேட்டியால். (சங)

மீண்டுருவாகதிமேவியமண்டல
நீண்டுபாருலகில்வந்தினிதுதூல்பகர்வரே
லாண்டுவாழ்வன் றிமற்றவனியோர்போலவே
புண்டிதோர்பிறவியம்புணரிவிழ்ந்தார்கொலாம். (சச)

திண்டலாலொட்டலாற்சேர்கலப்புதுதலாற்
புண்டதாலறிவுயிர்ப்பொருள்தென் றதனையாம்
வேண்டிலோந்துயில்கொள் றோர்மிக்பாலகரிவர்க்
காண்டமூன்றுஅமுண்டாகுமேயறிவதே. (சரு)

கீழுமாய்மேலுமாய்க்கிளருமாலையவ
மேழையாயனுவினுக்கெய்துறுதென்பதென்
னுழிவுள்ளுதெல்லொழியுமாலைல்லதற்
குழுமாஅள்ளதோ துளைபடுந்தகைமையே. (சஃ)

உள்ளதுநாசமாயொழிவுறுதாதலாற்
கொள்ளுவதில்லையாற்கூடொழியவ
மெள்ளுதியேற்கலந்திசைவுறுபலவுமோர்
தள்ளருந்தொகையுமாதன்மையுமில்லையால்.

(சௌ)

மிசுதியாலனுளின்மேல்வேறுவேறுய்ப்பல
பகுதியாமெனிலவைபார்முதலுன்கெனூந்
தகுதியாலிடையுந் தன்மையாப்பலவுமோர்
தொகுதியாகவுடன் அன்னிமற்றென்பவே.

(சௌ)

மேலுடன்கீழுமாய்வினேவிகற்பித்தலா
னுலுமொன்றுயநிலைநனுமாஅம்மலை
கோல்செநிந்நாயிரங்குடினுந்துணைந்
காலெனுந்தகையுன்காணிந்கருதியே.

(சகூ)

பொருந்துறவனுவறிவின்மையாற்பொருத்துறு
திருந்துகாற்றழானதுஞ்சேதனமன்மையாப்ப
புரிந்தவுழ்பொருத்துமேற்புந்தியின்ருதலா
லிருந்துபார்க்கேர்ப்பதற்கிறைவனுண்டென்பதே.

(சூ0)

மீதுசொன்மற்கலிமுதலேனூர்மிக்கநா
லோதலுமறிவுயிர்க்கொட்டிநீண்டிச்சுலந்
தாதலும்புணர்வுறுவழியுமெவ்வனுவுமென்
றேதவன்சமனைவென்றனனிகற்றர்க்கனே.

(சூக)

சமணர்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ லிருத்தம் - ௧௯௪௧.

௩௪ - வது, மோகன்வதைச் சருக்கம்.

— ॐ —

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒருவனெனமாமோகனெழியமற்றைக்காமன்முதலுள்ளோர்
யாருஞ், செருவிற்றந்தழியவென் அநிறல்வாகையினந்ததங்கடி
ருத்தோள்விக், நிருபகனாதிபர்கன்பஞ்சு கோசமெனுங்கவத்
தொருசார்நின் றனானச், சுருதியகன்மகிழ்நனைக்கைதொழுதன்
சாலெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துமாதே.

(௧)

அன்னபொருத்தவையுந்நன்னருட்கடைச்சுன்னுனோக்கியக
ம்பூரித்துமன்னவனங்கவர்க்கினியவாய்மொழியாகவன்மலைந்த

* சேர் எனவும்பாடம்.

வருத்தமாற்றிச், சொன்னபடிசூன்முடித்துவந்தடைந்ததுனை
வொடுஞ்சுமதியாகுங்கன்னன்மொழியொடுங்கவந்தகலிப்பெ
னும்வாசிதிபடிந் துசளிக்குமவேலை.

(௨)

கலி விருத்தம்.

காமனேமுதலியகடியவீரியர்
தாமனைவருமசேமர்க்களந்தனிற்
அமதிப்படைஞராலிறந்தசேர்த்தமை
மாமருட்டின்மதிமகிழ்நனோக்கினுன்.

(௩)

கண்டனன்முனஞ்சுழல்நற்குருபிபன்றன
னுண்டவென்களலெனவுயிர்ப்புவிக்கினன்
மண்டனில்லியுந் துமெய்ம்மறந்தகோர்த்தன
னன்றொந்துயர்க்கடலகந் துழந்தினுன்.

(௪)

ஆயிடைத்துன்மதியாகுந்தன்னுசுச்
சேயிழையன்னவன்சுந்தைதேற்றுவா
னையிடருழப்பதுநெறியன்றென்றாசுன்
லுயகன் தனக்கிவைவளில்வதாயினுன்.

(௫)

கலி நிலைத்துறை.

பிறந்தமைந்தனும்பெருந்திறவுஞ்ஞனும்பிழையாற்
சிறந்ததுன்மதியாகியயானுமென்கிறமு
மறிந்திலாரெனாமமுமழிவுறுதிருக்க
விறந்தகம்படைநம்வயின்மீட்டும்வந்தெழாதே.

(௬)

மாண்டொழிந்தனர்களைஞர்யாம்வலியிலெமன்றே
யீண்டுலன் அயருழப்பதெனிர்தனமெவையு
முண்டசெந்தழன்மட்கியதென்றெதிர்முடுகின்
யீண்டெழுந்தனையனைத்தையுஞ்சுடாதடைவிடுமோ.

(௭)

இனைத்தடம்புயந்துன்னிகல்வலிக்கொவசெதிர்ப்பா
ரனைத்தபுன்கரைதெஅம்புளல்போலயன்முதலோ
ருணர்ச்சியென்பனயாவையுமுனைத்தநிலிவேகன்
கனத்தையிக்கனம்வெல்லதற்கருமையோகருநில.

(௮)

தேதியில்வயின்யான்விடயிடயமாத்தேதமே
லேறிவன்பகையினித்தெதலைத்திதிதியென்நீனய
கூறினுளவன்சொற்றனமன்நெனக்கொண்டே
யாறிவன் அயர்மின்னமற்றின்வலெய்வானுனன்.

(௯)

அழகீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய லிருத்தம்.

வன்மன திற்குடிவமெனுஞ்சிலையிலனாதவெனுநான்வரிந்து
நிமை, புன்மைகளாம்பல்களையும்புட்டிலுந்தன்புறத்தனைக்கெ
ப்பொருளுந்தேராத், தன்மருளாமுடற்கவசந்தரித்தெதிச்சொற்
சுழலுந்தாங்கியெண்ணில், சென்மமருதுமன் அழன் அவரப்புகுத்
தும் வலவனைபாந்திகிரியேந்தி. (க0)

ஒன்றுற்போதனையெனும்வேலெடுத்தபுத்தமெனுஞ்சுருகிகை
யொருபால்விக்கி, மர்னிகடர்கச்சைகட்டிமடமையென்னுங்கே
டகமும்வாங்கித்தீங்கு, மேனியதன்னியலெனும்பல்படைபிறவுந்
தெரிந்துகடல்விடம்போலோங்கித், தேனியெனுந் தன்மநியாற்
செலுத்தவருமொருவிடயத்தேர்மேற்கொண்டான். (க1)

அக்காலையிறுப்பிரானக்கொடியோன்வரவதுகேட்டருளி
யாவி, யுக்காலல்லதுகயவர்க்குள்ளுணமென்படினுமொழியா
தென்னு,மைக்காளவிடமனையான்வன்மையினிச்செகுப்பனென
மதித்துச்சுழற்கு, தக்கார்கண்டுமகிழ்ச்சமர்பொருவானெழுந்
தனையதன்மைசெய்தான். (க2)

சிவபத்தியனாகுதந்திவகவசந்திருவுடலிற்றிருத்திமாமா
றபைத்தியருடிருவெட்டெழுத்தெனுஞ்செஞ்சுடர்த்திகிரிதாங்கி
யாவு, முவயித்தற்கரியவன்னார் சரித்திரமாங்கச் சுழடைவாளு
மார்த்துப், பவமுற்றுத்தெனும்பிரமவுபேதசமெனும்வீரபட்டம்
விக்கி. (க3)

சங்கையிலாவொலிராதப்பிரமமெனுங்கழல்விக்கித்தன்னைக்
காக்கு, மங்கரியாசங்கரியாசமெனுங்கேடகமும்மைத்தெஞ்ஞா
ன்றுந், துங்ககிலாமதிமுடித்தேதான்றெல்லெழுத்தைத்தெனத்த
குமோர்குலமேந்திப்பொங்குபுராணங்கன்பதினெட்டெனுமாயு
தங்களுந்தன்புடையிற்சேர்த்து. (க4)

தாரகமாந்தனிச்சாபந்தரித்ததிலாவிருத்தியெனத்தகுநானே
ற்றி, யாரகவேணியன் றனக்குமர்கதற்குமுளநாமனைத் தும்வை
கும்,பூரகமாந்தனிதயப்பொருவருஞ்சாயகத்தானிப்பொறுத்து
த்தேர்த்தபோகலத்தன்னியலாம்பொருபடைகள்பிறவுமொ
ருபுறத்திலேந்தி. (க5)

தத்துவமா கிபவிரதத் தனிலேறிச் சமதிவெனுந் தைய லோடு
மத்திறனல்லறிஞர்பிரா னுகளத்திற் சமர்ப்பொருவா னமைந்த
வேலைச்,சித்தமருநென்மதியாந்தேவசெலுத்தியதேர்மேற்றியங்கு
மோகன்,பததுமுடி யர்க்கன்னொட்டாசரதி மேலெழுந்த படி
போல்வந்தான். (க6)

கண்ணுற்றான்சமதியெனுங்காரிகைதன்புறத்தொருபாற்களி
க்கமேன்மை, நன்னுற்றாயநிருபகல் முதலோர்ஞழவவர்காப
பன்னான, மென்னுற்றார்புடைநெட்கியினிதேத்தத்தத்ததுவ
மாயிரதமீதில், வின்னுற்றாரிடப்பொலியும்கபதிபோலெதிரு
துமவ்விவேகவேந்தை. (க7)

தன்படைஞ்சாயீந்தமையுஞ்சாயீந்தவொன்னுர்வென்றமை
யுஞ்சமரினோக்கி, வன்படர்கெஞ்சகமயங்கித்துன்மதிதன்வாய்
மையினுன்மடமைமேற்கொண்டுன்புறுபுத்தாபுத்தமநியாமை
யெனும்புருவமிரண்டுமேறத், துன்புபுரிகலக்கமெனுங்ககிவிப்
பவடர்த்தனையதொழில்கள்செய்தான். (க8)

குடிவெனுஞ்சிலைவளைத்துக்கொடுந்தொழிலாம்பகழிகள்
பல்கொடிகோடி, நெடியநிருபகன்பொறையன்விராக்கனற்சம
ன் றமனியாயனென்போ, னுடல்கடொறுஞ்சமதிபதியுந்திறுந்
தோளினும்பிறர்மற்றுள்ளோர்மேலுந், தொடரமைக்குலங்க
டொறுஞ்சோனைமழைபெய்வதுபோற்றாவியார்த்தான். (க9)

அக்காலையிறுப்பிரானன்புன தன்படைஞர்வெகுண்டவன்
மேற்றாக்கப்,புக்காரையிடைவிலக்கிப்பிறத்திருந் துகாண்மனியா
ன்பொரும்போரென்னுந்,கைக்காயசிலெகுனித்தேரர்கடும்பகழி
தெரிந்தெடுத்தக்கடிதினேவி,மைக்காளவிடமனையான்வழங்கிய
பல்கணையெவையுமாற்றிவீழ்த்தான். (க10)

சத்தியமென்றருமறைசொல்லாகபலபொகமெனுஞ்சுத்திதன்
னல், வித்தகநல்லுணர்வழிப்பனெனக்கதுவித் திறன்மோகன்
விடுத்தானந்த, வத்திரதுன்பொடியாகவெப்பதமுமசத்தியமெ
ன்றகலத்தள்ளும், புத்தியெனுமுனைவடிவேலொன்றுதேர்குத்தி
கல்கடர்தான்புனிதர்கோமான். (க11)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய லிருத்தம்.

கோதுறுங்குதர்க்கமென்றொர்கோரவிரவாரியான்
மோதுவன்களத்தின்மானவென் அமோகன்முடுகினுன்
றதடர்த்ததார்விவேகன தனைமிக்கதர்க்கமென்
றேதுகின்றபகழிபுத்தியோர்கணத்தொருக்கினுன். (க12)

காயந்தவஞ்சன்னதன்மைகண்டுசெனகதம்மெனு
நாந்தகந்தூர்த்துண்கைநாசமாக்குமென் னுவெம்
பாந்தளென்னவிசினுனதெய்தல்கண்டுபாறவே
யாயந்தகன்மகாண்டமென்னுமம்பினுலகற்றினான். (௨௩)

இனையர்சிறியனையவாறியிவ்வணந்தூர்த்துபேர்
வினையராகியிலனந்தனிதமலைந்தவேலேவா
யனையேநர்கடாவினாடன்னருகிருந்தமோகன்மா
மனைவியாகுமவன்செருக்கின்மற்றுமொன்றியற்றினான். (௨௪)

ஏனறுததிறலவிஞ்சையென் னுபேர்ப்படைத்தகைச்
சூலமானதைச்சுளித்துசமதிமீதுதூண்டினு
ளாலகாலமென்னவந்தவதனையவ்வணங்குதன்
மேதுருமல்லிஞ்சையென் னும்வேலதொன்றில்விழ்த்தியே. (௨௫)

பாவிமோகனைப்புணர்த்தவ்வஞ்ஞனைப்பயந்திரி
தேவிமேலவ்வஞ்சிறந்தனெனச் செவ்வொழுக்கமென் னும்வே
லவினா தனையன்மார்பினிடையுருந்துருடையவே
யாவிபேரயினான்விழந்தனங்கழுந்தாடித்தேரோ. (௨௬)

அந்தமாதமர்க்களத்தழிந்ததன்மைகண்டுத
ருந்துவானையன்றிவையசாவதப்புமின்றியே
நொந்தபாவிவசமழிந்துசெயலயர்ந்துவவருங்
கந்துலாவுமயானையுண்டதனியினீர்மையாயினான். (௨௭)

சோகமுற்றவன்றினைத்தெருட்டிமுன்புதுண்டுதர்ப்
பாகெனச்சொல்லைதுவிபுத்திபாகெனப்பயிற்றலான்
மோகமுற்றதன்னெனவெம்படைக்கலம்முருக்கிவா
னேகுவிப்பனினிவிவேகனிவனையென்றதேவினான். (௨௮)

பிறந்தமாயவெம்படைக்கலந்தூர்த்தபேற்றியா
விறந்தகாமனாதியோரியாரும்ங்கெழுந்தூரல்
லிறந்தவாதபடைஞர்பேரமர்க்குலம்மினெனவினித்
துஅந்தமாயுதங்களைாடிவலகமெங்குமோங்கினான். (௨௯)

மாதர்க்களிரதம்யானைவாவுவாகிலையவென்
னோதுமப்படைத்திறங்களைாடுமக்களத்தின்முன்
சாதல்பெற்றுளோரெழுந்துசமர்ப்பொரச்சமைந்தபேர்
தேதமற்றபுத்தியோரொடிவைவனும்மயங்கினான். (௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

தாயாமறிஞர்பெருமானுந்தன்னுண்மயங்கும்பொழுதவன்பாற்
போயாரமுததிகரும்புத்திபொல்லாமோகன்மயக்கிதனை
யாயாதமுங்கப்பெறுதிகொல்லலாலரிதன்னுமசர்க்குகையின்
மாயாதீதமெனுங்கனையொன்றிருந்துமெனவிவ்வகைசொன்னான்

அவ்வாசகந்தன்செளிப்படுமுன்னுமாமெனக்கொண்டறிஞர்பிரா
மைவாரணம்பண்டழைத்தகண்ணன்மாயாதீதமெனுநாம [ன்
வெவ்வாசகமொன்றேவாமுன்வெய்யோன்வஞ்சனையனைத்துஞ்
செவ்வான்றியுதிக்கநில்லாத்திமிரம்போலத்தீர்த்தனவால். (௩௧)

உலகமயக்குமதிமோகமொழிக்குமுருந்தன்நிருநாம, மில
கும்பகழிபின்னருமொன்றெய்தானவ்வம்பெழுந்தோடிக், கல
கம்வினைக்கும்புன்றொழிலான்கன்னெஞ்சருவிக்கங்கையிற்றேரு
யர், தலகில்விசைகொண்டடைந்ததையன்மப்பொற்சரதுணியி
லம்மா. (௩௨)

எண்ணில்வயிரத்திறன்மார்பையீர்த்தவானியெழுந்தோட
விண்ணிலெழுந்தகாரமேகமின்னியிடித்துவிழ்த்துபேற்
கண்ணிலெழுந்தகனல்கிதறக்கனன்னார்ப்பரித்துமுகங்கவிழ்து
மண்ணில்விழ்தானடல்டயத்தேதீமேனின்றமாமோகன். ()

மன்னன்மோகனிற்றதிமெந்நிலையையவன் னுன்மதித்தேவி
யென்னுமாதும்பெருங்கனலோடியைந்தபுகையுமினுமபேற்
பின்னமேதுமின்றிமுன்னந்தம்முன்விழைந்தபெருங்காத
றன்னதாருமுயிரையுந்தத்தானுமிற்றதுதரைப்பட்டான். (௩௩)

ஷெ. வேறு.

அந்தரத்தமர்துள்ளியலர்மழைபொழிந்தார்தேவ
துந்துமியதிந்ததுண்மைச்சருதிரான்மறைகளார்த்த
மந்திரமுனிவர்பாரும்வாழ்த்தினர்மயக்கநீக்கி
யிந்தியமடக்கும்மோகரிதயமுங்கனித்தமாதோ. (௩௪)

தோகைதற்குமதியென்னுஞ்சரிமுழல்வஞ்சியோடும்
வாகையந்தாமஞ்சூடிவயங்குதேர்டத்திமன்ன
னோகையங்கடலின்மூழ்கியுயர்நிருபகனையாதி
பாகியகிளைஞர்சூழவரசியலிருக்கைசேர்த்தான். (௩௫)

மோகன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - ௪௪௭ அ.

௩௫-வது, மானதன்புலம்புறுசருக்கம்.

அறசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய லிருத்தம்.

ஆயிடைமோகனுதியாகியமைந்தர்யாரு
மாயுமத்தன்மையாலுமானதனெனூந்தாடைதக்குர்
தாயெனும்பிரவீர்த்திக்குஞ்சாற்றுலான் விரைவினுங்கே
போயினர் தூதர் சொல்லப்புகுந்தவாறியம்பலுற்றும். (க)

தூதவர்கடிகெனய்தித்திதர்முதுமானதனையையா
நீதருகுமரென்னுநெடுத்தகைமோகவேந்த
குதியர்களைஞரோடுமறிஞர்கோன்படைஞர் தாக்கப்
போததுற்றனரால்வீர்துபொருசமர்க்களத்திலென்றார். (உ)

அன்னவர்மாய்தல்கேட்டங்கழலெழக்காய்த்தவையே
றன்னிருசெவியுற்றென்னத்தவித்தமானதனும்வேந்தன்
மின்னசூழியே அண்டவியன் மலையுடையவையும்
பன்னசம்போலவேங்கிப்பார்மிசைத்துடிப்பதானான். (ஈ)

பாதகசென்னோவந்துபகர்ந்தனரென்றானின்
காதலரிற்ற்தாரென்னக்களவுகொல்லென்னென்றான்
மேதருவிவேகந்தன்னவிறுதுண்டோலெல்லெவென்றார்
விதொருபொய்ம்மையாரோலியம்புவித்ததுலாமென்றான். (ச)

இவ்வகைபலவும்பன்னியெழுந்தினியானேயேகி
யவ்வகையுணர்வென்னவழலிடைநடப்பான்போலச்
செவ்வடிபெயர்த்துக்கண்ணுஞ்சிந்தையுங்கலங்கியன்னார்
மெய்வலியிழந்துசாய்த்தவெஞ்சமர்க்களத்திற்போனான். (ரு)

நோக்கினுன்புதல்வந்தம்மானுவலரும்புதல்வராவி
போக்கினுற்பட்டவெம்போர்க்களத்தினைப்புணரிருகைத்
தேக்கினுன்னெஞ்சுந்தியங்கினுன்மயங்கிப்பின்னும் [ன்.
வாக்கினுற்குழறிச்சேர்ந்தான் மண்ணில்விழ்ந்தினையசொன்னான்

கவி லிருத்தம்.

மேகநேர்வண்ணையும்தேவதனையும்வெற்பணங்கின்
பாகனையென்னும்பரமனையும்வென்றுபின்ன
மேகனையென்னுமிறைவனையும்பந்தனைசெய்
மோகனையிங்கென்முகத்திரும்பிப்பாராயோ. (எ)

தாக்கியதோர்மெய்ஞ்ஞானத்தற்பமந்தானன்றெவையு
மாக்கினனியானென்னுமகங்காரயான்பெற்ற
பாக்கியமேமின்னமும்வெம்பாசத்தாற்பாட்டினமுன்
வீக்கியதின்வாலவினையாட்டுங்காண்பேடு. (அ)

நீங்கினையோவிரகிருபகனுக்கீடழிந்து
தூங்கினையோவுள்ளாவிதுஞ்சினையோகாமாநின்
திங்கனும்பின்னில்லிற்பிறையளினின்பூட்டியையர்
பூங்கனைகொண்டின்னம்புலனம்வெல்லக்காண்பேடு. (க)

அங்கோபமைந்தாவவனியுமின்னுந்தீயைப்
பொங்கோகைதவாக்கும்பொறிபறக்கும்பார்வையுநின்
வெங்கோரெட்டுயிர்ப்புமெய்யொழியாவெவையுங்கொண்
டிங்கோர்பொழுதுமுனிவரிடத்தெய்துவையோ. (கௌ)

மாலோபமைந்தாவிராக்கியன்விரத
தீவலோசொய்ந்தோமிசைவிரைகொண்டெப்பொழுதும்
பூலோகமெங்கும்புகுந்துவினையாடியதின்
காலோய்ந்துகொல்லோகனத்திற்புயின்றுயே. (கக)

மாமதனேமச்சளேமானனேராததனே
தாமதனேசங்கற்பாசந்தேதகனையெனுமென்
கோமதனையுங்குங்குக்கோதையர்க்குஞ்செவ்வருக்குந்
தீமைமீட்வாறெய்தல்கிறிதுமறியேனே. (கஉ)

என்றுபுலம்பியேங்கிப்பாதவித்துத்
கன்றியகநொந்துகரைந்துருகிமானதனும்
புன்றெழுழிலோன்சோர்ந்தானப்போதாமக்கண்மாண்டமைகேட்
டொன்றுபிரவீர்த்தியென்னுமொண்டொடியுமங்குவந்தான். (கங)

கண்டானன்மக்களையுங்கூதன்மருமக்களையும்
வண்டார்முற்றன்மகளிரையும்தேவையு
மண்டார்பொரமாய்த்தமர்க்களத்திற்காய்த்தமையுட்
கொண்டான்விழுந்தாளெழுந்தாள் குலைகுலைதான். (கச)

எங்கினுள்விம்மிருந்தாளிரங்கியிடர்
வீங்கினுளங்கம்வெதுமினுள்கண்முகிழ்த்துத்
தூங்கினுள்போலுணர்வுசோர்ந்தாடுந் தாளத்
திங்கினுள்பின்னுமினையசிலபகர்த்தான். (கரு)

மைந்தரேயான்வாழ்ந்தவாழ்வையெல்லாம்பொய்யாக்கிப்
பந்தர்சூழ்பாரும்படுகனத்திலெல்லீருள்
சிந்தினீர்கண்டுமின்னந்திவினையேன்மாளாம
லுய்ந்துளேன்போலொருத்தியுண்டோவன்னெஞ்சியென்பாள்.

உங்கடிகுழந்தையாமவனையுங்கடந்தை
தங்குமுடற்பல்சிறையிற்றுவைத்தமேனாள்
லங்கவனையெல்லீருமார்ந்தநெடும்பேராற்றன்
மங்கியதோவந்நிலித்திமக்கள்வலிக்கின்றென்பாள். (௧௭)

அன்றாறுமாலுமடங்கத்தனித்தனிபோய்
வென்றதுமதாற்றலெல்லாம்விண்டனையர்பத்திகடா
மென்றமடவார்திறங்கொண்டெய்தினர்துண்டோள்வலியாற்
பொன்றியதேதலுற்றபுதுமையிதுநன்றென்பாள். (௧௮)

சத்துருவின்பாலருக்கவ்வினதைகாதலன்னுள்
சத்துருவாயுஞ்சிலரைத்தப்பவவன்விட்டிலனோ
வத்தகையுஞ்செய்யாதடங்கக்கிளையதுத்தேதான்
புத்தியுடையோனும்பொறையுடையோனென்பாள். (௧௯)

கோசலைதன்மைந்தனைக்கைகேசிகொடுங்கான்புகுத்த
மாசிலவளங்கிலையமாளாதிருந்தனனென்
றேசியயான்மாற்றினியற்புதல்வராலென்மக்க
னாசமுறக்கண்டுமின்னரானிருத்தனன்றென்பாள். (௨௦)

காவியங்கண்ணிராறுய்க்கரையவிறலைத்துப்
பாவியங்குமீட்டும்பதைத்துப்படியிலயர்ந்
தோவியங்கொலென்னவியிர்ப்படங்கியுள்ளுறையு
மாவியுங்கன்போலுமைந்தரன்பெனுங்குந்துக்கனித்தாள். (௨௧)

கலிநிலைத்துறை.

ஆயகாலையிலடுத்தமானதனியலறியப்
போயதுஅவர்வந்தால்விவேகனைப்பேரற்றி
மேயதாய்ப்பிரவிர்த்திமாண்டமையுமெய்த்தாதை
யேயமைந்தர்பாலிரக்கமுற்றயர்ந்ததுமிசைத்தார். (௨௨)

அந்தவாசகங்கேட்டலுமறிஞர்கோனிரங்கி
முந்தமேவியநாமகடனைக்கரமுங்குத்து
மைந்தர்மாய்த்தேபரிடர்பொருதாங்குமெய்ம்மயங்கு
மெந்தையார்தமைத்தெருட்டுதற்கெழுந்தருளென்றான். (௨௩)

நன்றுநன்றெனநயந்துநற்கலைமகனடந்து
சென்றுவெஞ்சமர்க்களத்திடையாங்கொருசிறையிற்
புன்றெழிற்றிரவிருத்திமாண்டமையுமேர்புறத்திற்
சுன்றிமானதன்றனைமறந்தயர்ந்ததுங்கண்டாள். (௨௪)

ஆங்கவன்றனமேலன்பெனுமென்புனறெளித்தே
யோங்குமின்சொன்னமருந்தினுலாற்றலுமுயிர்ப்பும்
வீங்கவெங்கனும்கிழிப்பமெய்துடிப்புறவிம்பி
யேங்கியுய்த்தொருவண்ணமானதன்றெளிந்தெழுந்தான். (௨௫)

அவ்விடத்துறைமாதைப்பார்த்தருங்கினையடங்கத்
தெவ்வடர்த்தவிப்பாடுசென்டினமுந்தீரீர்
வெவ்வுடற்பொறைசமந்தனென்விழைபிரகிருத்தி
யெவ்விடத்துளாளிங்குவந்திலங்கொலோவென்றான். (௨௬)

அனையவாய்மொழிகேட்டவளடுகளத்தடுத்த
மனைவிமாய்ந்தனன்புத்திரசோகமாம்வாளா
லெனமொழிந்தனளன்னசொற்கொடுத்துயிரிந்தார்
தனையரென்றேபரிடரையுந்தரந்ததாற்றாக்கி. (௨௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

மயில்பொரத்தளர்த்தநாகம்வல்லிசைக்கலுழன்றுக்க
வுயிர்ப்பதைபதைத்தாலென்னவொண்டிற்றுகுமார்வீர்த
துயரினுமனைவிமாய்த்ததுன்பமீக்கொண்டுமொழிகி
யயருமானதன்றன்பின்னும்துரைத்தரற்றினுலை. (௨௮)

உன்னுமாமமுதுமாய்மெய்யுறவுமாயுயிருமாகிச்
சண்ணுமாய்க்கருத்துமாய்ச்செய்கருமாய்க்கருமந்தன்னு
ன்னுமாதியுமாய்நன்னிதிப்பயனுமாயெ
னென்னுமாமுன்னீங்கியானெவ்வாறுய்வேனென்னும். (௨௯)

மோகமாய்மோகலீலைமுயக்குமாய்முடிவுறுச்சம்
போகமாயென்பான்முற்றப்பொருளுமாய்ப்புணர்ந்தநீயே
காகமாமதனிரண்டுகண்ணுக்கோர்மணிபோலாவி
யேகமாயிருந்தநெஞ்சமெங்கயர்த்தனையோவென்னும். (௩௦)

யானுடலென்னுநீயேயிவ்வுடற்காவியென்றுந்
தானுரைசெய்தாயுன்சொற்றப்புரையன்றேமந்து
னானுடையுயிராமயானிங்கிருக்கநல்லுடலாநீயவ்
வானிடையுற்றதென்னமாயமோவநீயெனென்னும். (௩௧)

வஞ்சிதுண்ணிடையாயுண்ணை மறந்தொருபொழுதும்வாமேழன்
அஞ்சியகனவினுந் துறந்திலைநிறந்தாயென்னி
வஞ்சினியிருப்பேன்கொல்லேலாவுண்ணேப்போலையேயென்வன்
னஞ்சுனனல்லென்வந்தேனினக்குமுன்யானுமென்னும். (௩௨)

புத்திரரிந் துமின் றபுதல்வியர்மாண்டும்பேரர்
மித்திரரென்போர்யாரும்வீடியும்வீடாதுயந்தேன்
பத்தினியும்வீந்தபாடுகேட்டநிந் துமாநா
தித்தரைதன்னிலின்னமிருப்பேனையுநீர்கொண்டென்னும். (௩௩)

இவ்வகைபலவும்பன்னியினியரைக்கணத்திலாள்
வெவ்வழறன்னின்மூழ்கிவிடுப்பென்னொருருப்பட்டாளை
யவவயினடுத்தவானியங்கையாலமைத்தின்கொல்லா
லுய்வகையுனர்வுமுட்டித்தேற்றுவாருரைப்பதானான். (௩௪)

மானதன்புலம்புறுசருக்கம் முத்திந்ந.

விருத்தம் - ௧௭௩௨.

௩௬ - வது, கலைமகள் தேற்றச்சருக்கம்.

—:—:—

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மன்னவமதியிலார்போன்மயங்குவதென்னேநல்லேலார்
பன்னருங்கலைகள்யாவும்பருத்தணர்ந்தவனியன்றே
வின்னலுற்றயேரற்றேருந் துமிவ்வுகளைத்தும்வானின்
மின்னையொத்தழியுமென்னுமெய்ம்மொழிவினவினையோ. (௧)

மண்ணெடுதெண்ணீர்தேயுவாயுவானிலையோரைந்து
நன்னுமன்னுயிர்கள்யாவநயனமாயிரம்பெற்றேனு
மெண்ணில்வானவருமெல்லாமின்றெடுத்தினிதுகண்ட
புண்ணியவேதன்ருநும்பொன்னுமாஅனார்ந்திலையோ. (௨)

எத்தனையென்னுசொல்கேனிப்படியனந்தேகாடி
நித்தியமின்றித்தேதான்நிமிடத்திலொழிந்தவென்றும்
சத்தியம்யாதுசந் துசகடக்காலமிறப்புஞ்சாவு
மித்தகையநிந் துமிங்குநிறந்தவர்க்கமுங்கலாமோ. (௩)

பூதங்களைந்துமொன்றாய்ப்புணர்ந்துநீர்ப்புற்புதம்போன்
நேறங்கொருடல்களாகியெழுந்தலைமிறக்குங்கலைப்
பேதங்களாகித்தத்தநிலைபுகப்பெறுமாலென்னு
மிதங்கண்ணாலத்தேதார்த்தேதார்க்கிடரெங்கனய்துமம்மா. (௪)

முற்பரம்பொருளதொன்றேமுதலிடையிறுதியின்
நிற்பதுமற்றியாவுநிலைபெருத்தகைமையாரும்
கற்பனையென்பதேதார்த்தகருத்துளோர் தம்பாற்சோகம்
பற்பலவரினுந் தீவாய்ப்பஞ்செனப்பாறுமன்றே. (௫)

நிந்தனையுடல்கடோஅநீசிறைவைத்தஞான் தும்
பந்தனஞ்செய்துன்மக்கள்பலரிடரிழைத்தபோது
முந்தைசஞ்சலமாங்குற்றதுண்டுகொலையென்ற
மைந்தனியயர்தனன்றேருமயங்குலென்றினையசொன்னான். (௬)

மாற்றமதுரைத்தல்கேட்டமானதன்வானியின்சொ
லுந் துதண்புனலுமுந் தவதுதயருகலையத்தியி
லேற்றுமென்னஞ்சமாம்வல்லெரும்புவெந்தேரியுஞ்சுட்டை
யாற்றில்தென்னிலெவ்வாருருயிர்தரிப்பதென்னான். (௭)

மெய்க்கலைமகள்வ்வார்த்தைவினவியவேந்தேநோக்கி
மக்களென்மனைவிகற்ற * மென்னுமவ்வாஞ்சையாலித்
துக்கமெய்தியதாலென்னதொடர்க்கியாநேசப்பாரச்
சிக்கினைத்தவிர்தியென்னுத்தேரித்திவையின்னுஞ்சொன்னான். (8)

முடையுடல்கனக்குமுன்னுமுடிந்ததின்மின்னுமின்
யிடையிலெம்மக்கடாரமினமென்னுஞ்சங்கத்தோடத்
தடையுடும்வலையிலீழ்ந் துதம்முனர்வழிந் துசோச
மடையவெவ்விடின்மூழ்குமறிவின்மையிறுமுண்டோ. (௯)

இத்தகையதலாற்பேரிடரினுக்கேதுவாரு
மத்தகையமக்கைவோடாந் துறியென்னுந்
வித்தகையுரைத்தாளென்னமெய்ம்மொழிகேட்டுமிடம்
புத்திரசோகமாருப்புரவலனினையசொன்னான். (௧௦)

தாயுரைகொண்டுந் தைத்தனைச்சிறைவைத்தேதன்மக்க
ளாயபற்பலாற்பின்னுமனையனைப்பந்தஞ்செய்தித்
தேயவந்நிவிர்த்திமக்கட்கிடர்செய்தித்தனையர் தமமாந்
மாயவித்தனைபெருக்குமறவையவருந்தேதனால். (௧௧)

மக்களைமக்களோடுமகனிரைமகனிரோடும்
புக்கபாரிடைமாய்ந்தேதன்பொருவிலாப்பிரகீர்த்திக்குந்
துக்கவெங்குற்றாலாவிசோர்ந்தேதன் அஞ்சாதினன்
மெக்கருமஞ்செய்தித்தந்திங்கியானிருக்கின்றேன. (௧௨)

* என்னும் விண்வாஞ்சை எனவும் பாடம்.

இனியொருபொழுதும்வாழேனெவருரைத்தாலுந்தேற
னனிதுயருமக்கலாற்றேறானுகனலின்மூழ்கித்
தனியுயிர்விடுப்பனென்னுச்சாற்றினன்சாற்றலோடுங்
கனிமொழியணங்குபின்னுங்கருணைகூர்ந்தினையசொன்னான். (1)

ஓர்ந்தவருணர்வாரோதம்முயிர்க்கொலைபுரியவாளா
சோர்ந்தனைதெளிதிபொல்லாச்சுதரோடுமென்பெரோடுங்
சோர்திருப்பதினுமன்னதியரைத்திந்தனன்னுற்
பேர்துநொய்தம்மைநீங்கிப்பேதுறுவாருமுண்டோ. (கச)

துய்யபாற்கடலாநின்பாற்றேறான்மாலாலமன்ன
வெய்யதீவினையோர்போகவியனமுதனையமக்க
டையலார்நிவித்தியென்னுந்தலைபல்கினைஞர்நின்ற
ரையரீபெற்றசெல்வமதற்கொருகுறையிங்கென்கே. (கரு)

விளங்குநின்மதியைமெவ்வெவ்வியதுயரென்றோதுங்
களங்கவன்புயலைத்தேறமுணர்வெனுங்காற்றாற்றுக்கி
யினங்கொடிமனையாடன்னையிங்கழைத்துறவுகூர்துன்
னுளங்கனிந்தளவளாவுமுதுதிபொற்பிநிதொன்னுண்டோ. (கக)

என்றிவைபலவுங்கூறியெழுந்தமுன்றலைமெற்கொண்ட
வன்றிறல்கிடத்தைமீட்கமந்திரிப்பார்க்குப்போல
நன்றறிவாணிகேதற்றயங்கொருவண்ணந்திராந்
தன்னுயர்சிநிதுதீர்த்துதானிவைபுகல்வதானான். (கங)

முன்புணர்மனைவிநெயமுயங்கூர்ந்தம்மினையாடன்மே
லன்புகொண்டயர்ப்பாரென்னுமவ்வுலகியலுமாற்றிப்
பின்பிருவரையுமென்னுட்பேதமில்லாமற்பார்ப்ப
தென்பதுந்தவிர்த்தேதன்யான் பண்டியற்றியதிவைமட்டேயோ. (1)

இனையவணியிந்திதன்னைநின் நான்மக்கடம்மைக்
கினைவாரோடகற்றிமூத்தாங்கினைஞராலையர்க்கெல்லாம்
வினைதுயரிழைத்தபாவிவெள்காமலெவ்வாறன்னான்
முனைமறுத்தவிர்த்திங்கண்முகந்தொலும்விழிப்பனென்னான். (2)

நல்வழியன்பிற்கூறுநன்பினர்தமையுந்திய
வல்வினைபகைமையெய்யுற்றதுதிருங்காலைக்
கல்விதுண்ணறிவுதெற்றக்களங்கமிதுறவுகூட்டிச்
செல்வமும்வினைக்குமீதெத்தென்னியரிடத்துமுண்டால். (20)

தித்தொழிப்புநிர்நுனோரைத்திர்ந்துதேர்த்துலகமெல்லா
மேத்துநல்லோரைச்சேர்ப்பார்க்கெய்துமொபழிதானென்ன
மூத்தவளிநந்துபின்னுமுளரியந்திருவேயென்ன
வாய்த்தவனிசெய்குற்றமதிப்பனாமனத்துளென்னான். (உக)

இவ்வகைவாணிகூறவிருசெவிநிர்ந்துநீரா
வெவ்விடர்க்கடலின்விழ்ந்துவிடுங்கான்மிதப்பொன்றங்கே
கைவசமுற்றலென்னக்கருணைசெய்னுடையநின்னு
லுய்வகைபெற்றேறென்னுவுரைத்ததொற்சிரத்திற்கொண்டான்.

கலைகள்தேற்றச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - களகூட.

௩௪ - வது, விவேகன்முடிசுருக்கம்.

கலி நீலத்துறை.

ஆயதாலைமிலுவகைபூத்துரைமகளடுத்த
நேயமானதமன்னவன்றையவணியுனி
யேயதேவியைமக்களைக்கொணர்வன்கொன்னுப்
போயினுன்னப்புள்ளரசுகைத்திமைப்பொழுதில். (க)

சென்றுகண்டனணியிந்தியின்நெடுத்தந்தசேயை
நின்னுகைதொழுதன்னவனிகழந்தமைவினவ
மன்றலங்குழலாதியோடந்தமும்வழாமற்
றன்றிறத்தினுரைத்தனம்மகிழ்த்தன்னறக்கோன். (உ)

அத்தவாசகமனைவர்க்குந்தெரிவுறவறிவித்
தெந்தைபாவினிச்செல்வன்யானிவிரெல்லாரும்
வந்துசேர்மின்கள்பின்னரென்றினியசொல்வழங்கிச்
சுந்தையார்வமாமபரிமிசைவினைவிந்சென்னான். (௩)

பன்னுநான்மறைப்பஞ்சரப்பகங்கிரிசெஞ்சூட்
டன்வாகனமேற்கொண்டுமுன்செல்வனையான்
பின்னரேகியமன்னவன்பிரிந்ததன்பிதாவை
யின்னறிந்தரக்கண்டகண்களிப்புறவெதிர்த்தான். (௪)

வந்துமண்மிசைமார்புறப்படிந்தன்னவணங்கிச்
சுந்தையன்புதுஞ்செல்வனைவல்லினைரந்தெடுத்தே
யுந்துதன்னுடற்பொறைநிர்த்தெய்துநல்லுயிர்போ
லந்தமில்லகத்தார்வமொடிஅருறவனைத்தான். (௫)

தழுவிமைத் தனையுச்சே மாந்திணைவிழித்தடநீர்
முழுமுனும்படி மஞ்சன மாட்டியேமுடியா
வுழுவலன்பொடு துன்பமுமிடையிடையுள்ள
டெழுதொடும்பெருமூச்செழுவிம்மினனிருந்தான். (க)

அறிஞர்கோன் றனை மருங்குறவிருத்திரானதனாற்
சிறிதுபோததன்முகங்கவிழ்ந்திருந்தனன்றேறி
மறுவிலன்பொடுநோக்கினையின்வாய்க்கை
புறுதியுட்கொளாதேகழையேனுற்றநோயொன்றோ. (எ)

நாங்கருந் துயருழந்தமைவீவரத்தழவி
நீங்கினையம்பரிசனவேதியானெடுமாற்
ரோங்குபொன்மயமுற்றெனமற்றினிப்புன்சொ
லீங்கியானுயிரிற்சென்றுமறுத்திடேனென்றுன். (அ)

நாதவன்சொல்லறிஞர்கோனவ்வனத்திந்நான்
மாதவஞ்செயப்பெறுபயனாற்பின்னும்வந்து
நாததவன்பதம்பணிந்திடநவிர்தனன் றமியேற்
காதாமயிந்திலையுனையன்பியென்றைந்தான். (ஆ)

இறைவிவேகனதியம்பினனிருந்தருளெல்லெப்
பொறையெனுஞ்சதன் றன்னெடும்கின்செலப்பொருளி
னிறைகுணப்பெரும்புதல்வரையின் றகன்னிவிர்ந்தி
மறுவிநிங்கன்வான்முகத்தினுண்மகினைமுன்வந்தான். (கஉ)

வந்துகண்டுகண்களிப்புறத்தொழுதியன்மகினைன்
சின்னையம்பெருங்கோயிலுட்புகுந்தனன்சிறந்த
தந்தைசெஞ்சரண்பொறையனும்வணங்கினன் றயவோ
டந்தமானதனவனையுமகிழ்ந்தெடுத்தணைத்தான். (கக)

அஹசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

நிருபகன்விராகர்கோமானெஞ்சமன் றமன்சந்தேதாடன்
றருசமாதானவிரன்சத்துவன் றவனுஞ்செல்வன்
மருவுமட்டாங்கயோகமந்திரத்தலைவரினன்
பொருவரும்புதல்வரயாரும்புகுந்துமானநனைந்தாழ்ந்தார். (கஉ)

தாழ்ந்தவர் தம்மைத்தாதைதனித்தனியெடுத்தப்பூல்வி
யாழ்ந்தபேரன் பிந்தண்ணிரருவியங்கலசமாட்டிச்
சூழ்ந்தவரவரெல்லோர்க்குஞ்சொல்வனமுகமன்சொல்லி
வாழ்ந்ததன் மருங்கிலோர்பால்வையுவித்திருந்தேவலை. (கா)

தருமனிஞ்சயனடக்கன்சன்மானன்சகேனார்மெய்ய
ளருளியற்பேரோபகாரனற்புதன்வினோதன்று
விருவிநற்பன்மாமோனன்னிருலெபன்முதலாயுள்ள
பெருமைநற்பேரயாரும்பின்பிதாமகனைச்சேர்த்தார். (கச)

அனையவர்வணங்குந்தோறுமவரவர்க்கருவ்பாலித்து
வனையழற்குச்சினைமருகர்வந்திறைஞ்சினோர்க்கு
நினைவுறுமாசுகூற்றிகழின்நிரத்தைசாந்தி
யெனுமவர்வரவுநோக்கியினிமையாங்கவர்க்குஞ்சொன்னான். (க)

புதல்வியர்கருணைநீதிபுகன்மயித்திரியுபட்சை
முதிகையென் றினையர்தாழ்ந்தார்முகத்தொறுமினிதுவாழ்த்தி
மதமுகச்சுமதியுத்திரியாதவிரத்திதாந்தி
யெதருறும்புனிதையாதிமியன்மருகியர்மற்றோரும். (கக)

வந்தடிவணங்குந்தோறுமவரன்முறையாசுகூறி
யந்தமிலார்வத்தேதாமுகமெனுமம்பொற்கோயின்
முந் துறப்புகுத்திப்பின்னுமுதுமறைக்கிழத்திநின்ன
னுய்ந்தனனடியெனென்னுவுரைத்துளமுலகைபுத்தான். (கஎ)

மனதவேந்தன் றன்பான்மருளியநிர்ந்திவர்க்க
மானநற்கிணைஞர்யாரும்வனவளாயமர்ந்துதுன்னுத்
தெனவிழ்துழாய்மால்பத்திசிவபத்தியென்னுமின்சொன்
ஞானயோகினிகடாமுநயந்தவன்வரலுற்றாரால். (கஅ)

இடபவாகனத்தின்மேலுமிருஞ்சிறைவயினதெயன்
மிடரினுமன்னமாத்நிநப்படியார்க்குத்திர்க்கு
நடைபயில்சரணவைத்தாங்கநண்ணினர்நண்ணலோடுங்
கடலமர்ந்தனையநீராணைவருங்கண்ணுற்றாரால். (கக)

கண்டனரெழுந்துதங்கள்சுதிர்மணிமுடியிற்செங்கைப்
புண்டரீகங்கன்குப்பிப்பொருக்கெனவெதிர்நாறாவிற்
பண்டருமறைகள்பாடிப்பரவினர்வரவுநோக்கி
யெண்டருமூர்திமாற்றியிருவரும்கிறைநிச்சேர்த்தார். (உரு)

திருந்துமான தீனங்கிட்டசுந்தையாமணிப்பொற்பிட்டத்
திருந்தனாருகேநிற்குமின்சொனாமகளைநோக்கிப்
பரிந்திவணிருத்தியென்னுப்பணித்தனாருட்குணைக்கம்
புரிந்தனாபின்னுஞ்சூழ்த் தபுண்ணியர்பிற் றர்க்குமன்னு. (உசு)

சொன்னையோகினிகடம்மைத்தொழுதுநன்னிவிந் திடுகள் வ
ன்னையிர் தும்மையான் பண்டறிவுறநவையுந் தி
மன்னுசீரொளியெறநீர்தமக்கடம்பொருட்டாசெய்தந்
கென்னமாதவமோசெய்ததென்னகஞ்சூழிதென்னுன். (உஉ)

ஆயவரதுசொலாமுனவரஞ் பெறுவிவேகன்
ரூயருகணையக்கண்டகன் றெனச்சார்த்துபொற் றித்
தியவெவணைகன்யாவுந் திந்திவரஞாவின்ப
மேயினனென்னுத்தாநைக்கவையெலாமினித் துச்சொன்னுன்.

நன்றெனவியந்தேகட்டநாயகன்னிவேகனென்னுந்
தன்றிருமகனைநோக்கித்தமியனைப்பிரிந்தநீதான்
சென்றிடுகினையரன்பாற் றிருமணஞ்செய்தெனென்ற
மன்றலங்கோதையிங்குவந்திலன்கொல்லோவென்னுன். (உசு)

திருந்துபிட்டுதையாமத்தேகனியைக்கினைபென்னு
மருந்தினுமினியபாங்கிதன்னெடும்வைத்தேநையான் பண்
டருந்தவம்புரிந்தராடாபுரத்தினின்னருளினுலங்
கிருந்தனரன்னலாருமிவண்வரப்புரிவேனென்னு. (உரு)

ஈத்துவன்மசுநோக்கித்தருதியிண்டவனையென்னு
வுத்தமர்பெருமான்சுறவுரைத்தசொற்சீர்த்திடுலந்தி
மெய்த்தலமதனிலெய்திவினங்கிழைநிருக்கைசார்த்துப்
புத்தமுதனையாளங்குநிகழ்ந்தமபுகல்வதானுன். (உசு)

செவேறு.

மோகனாதிருமவன்கிளை ஏரும்வெஞ்சமர்க்களத்தின்முருங்
கப்போர்செய்து, தேகநாயகனாகம்மிறைநுமெய்த்துணைவருமற்
றெவரும்வெற்றி, வாகைமாலிகைபுனைந்துமானதனாநாநைய
யுமருவிப்பத்தி, யோகநாரியர் துணைகொண்டெறந்தனராற்சொ
பனமீதுற்றதம்மா. (உஎ)

மங்கையுணையின் நகலெகளுமவனுற்றனஞன் மாமன்கான்
டற்,கங்குவரக்கொணருதியென்றரசனெனைப்பணித்தனனிதடுத்

* காண் எனவும் பாடம்.

ததென்னுப், பைங்கினியப்புனிதைமகன்பகர்த்தசொற்கேட்டலு
முவகைப்பரவைநன்னுட், பொங்கியெழமுதமலாப்புண்டரிகன்
மகளுடலம்பூரித்தாளால். (உஅ)

புனிதைமகட்கின்சொலெனுந்தென்னமுதமுட்டியருட்பொற்
புன்பூட்டிக், கனியுருநாத்நன்பிடுநெடுந்தழுவிபுடனீழலெனக்க
ணமுந்ககா,வினியமொழிக்கிதையாடுமிறைவன்விடுந்நாதியொ
டுமெழிந்துபன்னுட், டலியிருந்ததாயகலத்தவத்தினர்நாவெறு
ஞ்சினகைதன்விலவந்தான். (உக)

வருகினையிழிந்தவையிலிருந்தவர்க்கன்குகாவந்துமுந்தி
யிருந்தியோகினிகடம்வணக்கி மலர்வாரணியையுமீறெஞ்சித்த
ன்பாற், கருணைமிகுமாமனையுமுடிதாழ்த்துநிவீர்த்திபதமலஞ்
சூடி, யொருதனிராயகனையுந்தன்னுள்ளத்தாற்பணிந்தயல்வந்து
ற்றுண்மன்னு. (உரு)

அப்பொழுதுகண்டுகன் தந்தமகிழமானதமரைநோக்கி
யிப்புலவன்மேபாற்அசிவுபத்தியரிபத்திலலாரினிடிபுன்றன், மெ
ய்ப்புதல்வனாத்திறல்விவேகனைமாமுடி. குட்டிவிண்ணுமன்னுஞ்
செப்பருகல்லரசாட்சிச் செங்கோன்மைசெலுத்தாமவகைசெய்தி
யென்றார். (உசு)

கலி விருத்தம்.

கேட்டலுமவ்வுரைகிளாருமானதன்
கேட்டமிதுவகைமீக்கொண்டுமுண்டகத்
தாட்டுணையோகினித்தையலர்தமை
மீட்டுமவந்திறஞ்சினளிவைவிளம்பினுன். (உஉ)

ஒருவர்க்குமிலைவ்வுன்னன்பென்னலாம்
பெருமைத்தன்னியிலவிடப்பிரகலாதற்குந்
தருமத்தினின்றவிடணற்குந்தாழ்வுறுந்
துருவற்குமணிமுடி. குட்டுவித்ததாம். (உஉ)

மெய்த்தவம்புரிந்துயர்மிருண்டுமாமுனி
புத்திரன்நனக்குமோர்புரவித்தாமற்கு
முத்தமத்தண்டியாதியர்க்குமொப்பிலா
நித்தியத்துவந்தந்தார்தீரீரேயன்றோ. (உசு)

ஆங்கவர் தமக்குமுன்னருள் புரிந்தவா
நிங்கெனியேன்பெறுமியல்வினெய்ந்து
நீங்கன நற்கருணையானிகரின் மாமுடி
தாங்குநிப்பணித்தென்றவத்தின்பேற்றேர.

(ருரு)

எனவிவைபுகர்ந்துதன்னிகரையமண்டபம்
புனிதவெண்கதைபுனற்புதுக்கிப்புண்ணிய
வினையெனுமபடங்காரன்மேல்கிதான்ஞ்செய்
தனகேனென்பெனுமலலங்கனாற்றியே.

(ருரு)

தெரிதருவல்லியாஞ்செம்பொன்மாழனி
யரியுணையதனவெமைத்தந்தேற்றமா
மெரிசுடர்மணிவிளக்கேற்றியேற்பவன்
புரிதியென் அழையராற்புரிந்தானேரோ.

(ருரு)

அத்திருமண்டபத்தரியமால்கிவ
பத்தியர்நாமகருடனொர்பாலுற
முத்தினரைகமதமுதல்கிவந்திதன்
புத்திரினத்தொடோர்புடைபிற்றுன்னவே.

(ருரு)

கருணையுமுதிதையுமுபேட்டைக்கார்தையு
மருவான்னதியுமித்திரிச்செழுந்
திருவுமம்மடன்னதயர் திருமணானு
மொருபுடைச்சன்கனித்துவகைகருவே.

(ருரு)

மக்களுமகனிருமற்றுனோர்களுந்
தொக்கனரருகுந்சுமதித்தேதோகையு
மிக்கரல்லுபகிடமின்னுமேவந்தனுந்
தக்கவரருட்கடறன்னின்முழங்கியே.

(ருரு)

தந்தமக்குரியபூந்துகிலுஞ்சாந்தமுங்
கந்தரந்நலங்கலங்கநிரிமைத்தந்த
தந்தமில்கலன்சனும்மணிந்நுபாங்குற
வந்தனரியணையதனின்வைகினார்.

(ருரு)

சனமறைப்பேரிகைதடாரிதன்னுமை
யதிர்குரற்படகமெம்மருந்குமார்ப்புற
விதிமுறையின்நதேதார்கெதற்றவென்குடை
யெதிரிலாந்ருபகனினிதினேந்தவே.

(ருரு)

மேதகுபொறையனும்கிறல்விராகனுங்
காதலித்திருபுடைசுவர்விசிடத்
தாதவிழ்தாமனைத்தாதைதமானதன்
மாதவராசியாமவுலிகுட்டினார்.

(ருரு)

ஆர்த்தனசுவகைதயரிதன்னுமசங்
கீர்த்தனமங்கனத்தித்தேதோடுமே
போர்த்தனபுனியெலாம்புலவர் பூமழை
தூர்த்தனமுனிவரெழுந்தானுள்ளினார்.

(ருரு)

நிருமுடிவிவேகர்கோன்கிரத்தற்குட்டுவித்
நருனெனுந்தம்பொருளவனகத்திலவாத்
தொருமலர்வாணியுமுயர்ந்தபத்திக
விருவருமவனிடத்தினிதின்வாழவுற்றார்.

(ருரு)

அந்தணரறுதொழிலவையுமாதியாய்
வந்தரல்லறங்கருமகத்தின்செய்கையுந்
தந்தருடானமுந்தவமுமயாவருந்
சின்னையிற்பயன்குறியாமற்செய்கின்றார்.

(ருரு)

பண்டிதேமாதனாற்பார்விட்டோடிய
வெண்டிசைக்காவனர்முதலெத்தேவரு
மொண்டிநல்லிவேகவேந்நுரிமைமேவலான்
மண்டலத்தெய்தநல்லவாழ்வின்வைகினார்.

(ருரு)

இருகிலந்தலையவெவ்வளமுமவாய்ப்பவான்
கருமுகிலப்பொழிந்தனகநவைபல்கின
பொருபகைதனார்நடுபுலிபுலவாயொடு
மொருதுறைபுகுந்நுநல்லுதகமுண்டதால்.

(ருரு)

படித்தலமகட்குபாரநீங்கிமெய்
தடித்தனவாதன்தசற்புராசன் பன்
முடித்தலங்களுக்கலர்முடித்ததேதாத்தலாந்
பிடித்தபேர்பூவெனப்பிடித்ததின்னுமே.

(ருரு)

பொறைவயிராக்கியன்புனிதன்சந்திய
னிறைசமன்மமன்நவனியாயனிரய
னிறைமரியாதைநல்லடக்கன்யாவரு
மறைகடலுலகெலாம்படர்ந்தனாவினார்.

(ருரு)

அதிரும்வன்பகைதொலைத்தறிஞர்காமகன்
கதிர்முடிபுனைத்தபின் கரியேகாள்
வெதிருறவிழுங்கியதிகந்தகான் றவெண்
மதியென்ப்பொலிந்ததிவ்வையம்பாடுமே. (நக)

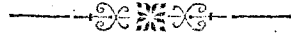
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தாயெனுநிவிர்த்தியோடுந் தன்னசோர் அுவகைகூட
மேயந்ந்சுமதிமேலும்கியனுபிடதமேது
நேயமுற்றறிஞர்கோமானிருபகன் முதலோர் சூழ்த்
தூயசெங்கோனடாத்தித்தொல்லறம்புரக்குரானில். (நஉ)

விவேகன் முடிசூசெருக்கம் முற்றிற்று.

அஃ விருத்தம் - களவுசு.

நஉ1 - வது, மாயைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரைந்தொருதானஞ்ஞன்விற்திருந்தினிதுவாழும்
புரந்தனிலனுகியன்னுன்புனைகழற்பாதம்போற்றி
புரந்தருமரெல்லோருமொருங்கினர்சமரிலென்னு
வரந்தையோர்வடிவமாருமவன் றனக்கறியச்சொன்னான். (க)

அவ்வுரைவினவிலோடுமரலியேறிப்பங்கேட்ட
வெவ்வாவென்னச்சோர்நுமெய்துணுக்கிட்டுவிழிந்
கவ்வையங்கடனுளாழ்ந்தகருத்தொருவண்ணந்தேறி
பெவ்வகையுற்றகாரேயிறந்தவர்புகறியென்றான். (உ)

சொன்னசொற்கேட்டதாதன் அன்மதிசுகள்வன்காசி
நன்னகரின்கணுற்றதாதியாய்நடந்தவெல்லா
மின்னவையென்னவாரும்பிறந்தவையிதுதியாக
மன்னவன்மருமான்கேட்பவகைவகையாகச்சொன்னான். (நஉ)

தாயருந்தன்னையின்றதாதையுங்காமனாதி
யாயபல்கினைஞ்நாமுமறிஞ்நம்படையான்மாண்டு
பேரபினரென்றறிச்சொற்செனியிடைப்போர்வேலென்னப்
பாயவுள்ளுடைந்துமீட்டும்படியிசைப்பதைத்துவிழ்ந்தான். (ச)

இறந்தனன்றனுமென்னுவேங்கினனுணர்வோடங்க
மறந்தனனுபிர்ப்புவிங்கியங்கினன்முகிழ்த்தாட்டந்
திறந்தனன்சண்ணீர்வெள்ளந்தேக்கினன் அயர்பொருமற்
பறந்தனன்மனமாமர்தப்பாட்டனெங்குளனெவென்றான். (ந)

என்றசொற்கேட்டதாதனிறவகேளுன்முதாதை
நன்றறிநிவிர்த்தியோடுந் தான்மக்கடம்பா
லென்றினன்னசெவ்வருக்கபோர்க்களத்தாடேங்கிப்
பின் அயர்பொருமல்விழ்ந்தாள்பிரவிர்த்திமாதுமென்றான். (சு)

அந்தவெம்மொழிகொழுநகங்கினாடாட்டுவிக்கு
மெந்திரியிழந்தபாவையெனவும்காமன்மாற்றான்
றந்திசுக்கலத்திற்பாயத்தனித்துழல்வங்கம்போன் அஞ்
சிறந்தைநொந்தயார்ந் துதேறியிணையனசிறந்தசெய்தான். (எ)

மறந்தருமென அதுண்டோள்வலையுஞ்செய்வஞ்சந்தானுந்
திறந்தருமென்பாலென் அந்திழிமம்போன் திருப்பதுண்டா
லறந்தவிந்தாதைமோகனதுதியாயடுவெம்போரி
லிறந்தவந்தம்மையெல்லாமெழுப்புவன்யானேயென்னான். (அ)

அங்கவான் றன்னுட்டானையடுபகைதொலைத்தற்குன்னிப்
பொங்கிடாப்புணரிநீர்தப்புணையொன் அபெற்றுளான்போற்
அங்கவன் மாயையுண்டாற் அணையென ததுணியினுடுஞ்
சிக்கவெங்குருளைபோலுஞ்செய்வடிநுத்திறசென்றான். (க)

தந்தையையின்றதாதைதாயெனுமாயைதன்பால்
வந்தனன்கடுங்காழாக்கமண்ணில்விழ்மரம்போலன்னு
ளந்தனிரடியில்விழ்ந்தானவனெடுத்தனைத்தேதயாதுன்
சிறந்தறிந்த அபரமென்னுனென்றலுஞ்செப்பதுற்றான். (க0)

வந்தருகின்சேப்பண்டுன் வாய்மையானவத்துலாச
புரந்தொறுந்தாதைதன்னிப்புன்சிறைசெய்துமாரு
வுமந்தருவிவேகன்மாற்றமுட்கொளாதகற்றியெய்தைக்
கரந்தையின்மொளவியந்தனைத்துநீயறிதியன்றே. (கக)

இவர்தகல்விவேகன்பின்னையினைஞ்ஞந்தாயுந்தானுந்
தவம்புரிகானத்தெய்தச்சுகமெந்தையாளுங்கலை
புலவந்தையோகினிகடம்பாதுபநிடமாநேவேட்டு
புலவந்தபல்படைஞ்சோடுநெருங்கிவந்தமரினேற்றான். (கஉ)

வருமவர்தம்மோடெந்தைமாரதையரோடெய்திச்
செருமலைகள் நகலைச்செறுநராயினையர் தம்மாற்
பெருவலியாவுங்குன்றிப்பிரவித்திகிளைபியானிங்
கொருவனையொழியுமாய்தாருள்ளவரெவருமம்மா. (கக)

ஆண்டுகளத்திலெய்தியனைவரையின்றாடாது
மோண்டனள்வானியா லுன்மகனுநன்மக்கடம்பான்
மிண்டருள்விவேகனார்க்குவியன்முடிசூட்டிநேயம்
பூண்டனனியேயன் நிப்புதலெனக்கினிவேறுண்டோ. (கச)

சோதிடமுணர்ந்தோர்பண்டேசொற்றனரனையதுன்மை
யாதலின்றெமரையெல்லாமறிஞர்கொன் நுமையாற்கண்டேன்
மாதாபரிடையோர்மகனுமுற்பவிப்பன்யானுஞ்
சாதலங்கவகுற்றின்னெமென் நனூத்தப்புருதே. (கரு)

அருட்கிளர்படைஞரீட்டமம்புனிமுழுதுமோங்கிப்
பொருக்கெனவடந்தனித்யாபுரத்தையும்பொடிநீராக
நெருக்கினிரிபுன்னேகன்வெனெம்பிணிப்பினையுதிங்கப்
பிரிக்குநராகின்றுருற்றதிப்பெற்றியென்றான். (கக)

எழுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அங்கவன்புதல்கின் றவாய்மையனைத்துமாயையனங்குதன்
அங்கவன்செவியுட்புகரமுனுளஞ்சிறெஞ்சுதுணுக்கிடப்
புங்கயம்பனியுற்றதென்னமுகங்கரிந்துபதைத்துமெய்
யெங்குணங்குலைய்குலைந்துவெதும்பிவிம்பியிரங்கியே. (கஎ)

அத்தகைத்துயரத்தினைத்தனைத்தடக்கியவ்வஞ்ஞனைக்
கைத்தலத்துறமீட்டோர்பிலனைத்துநெஞ்சுகலங்கனி
யெத்திறத்தினுமேனிலேவென்னிணங்கியவ்வுபரிடையோற்
புத்திரப்பொருளெய்திடர்வகைபுரிவென்னுபுகன் றேரா. (கஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

செஞ்சொனாமகன்கிணைவேதச்சிறுவர்மீமாஞ்சன்நிறுநூர்தர்க்
கன், விஞ்சகாங்கியனியோகனெனுமிவர்நால்வருஞ்சம்புலிண்டு
பத்தி, யஞ்சொலாரின் நனீசவன்வயிணைனுமினையருந்தன்னருகி
னெய்த, மஞ்சநேர்குழன்மாயைமதித்தனளப்பொழுதனையர்வந்
துசார்தார். (கக)

அன்னவரைநோக்கியவளடிநாளிலியான்முயன் நதறியிர்போ
லி, மென்னருமைமெந்தனெனுமானதனென்மகிழ்நனியுலுபு.

மாற்றிப், பின்னமுறவுடல்கொடும்பிணித்ததெல்லாமியாமெ
வரும்பிழைக்கவன்றோ, சொன்னபணிமுனமுடித்தசுதனுமென
துரைமுத்தாற்சொல்லவென்னே. (உ௦)

மூத்தமனையாட்டிமுடிந்தமையாலின்மகனெனதுமொழியு
மாற்றிப், பூத்தமலர்ந்திருவனையநிவிர்த்தியெனுமினையவன்
போகந்தயத்தானேத்துமவன்நிலைவிவேகனுக்குரியபுத்தலில்
லாவிருந்துமவானா, நாத்திறல்கொண் டெகழிக்கு முபரிடதக்
கொடியவனைநயத்தன்னே. (உ௧)

கலைமாதுதர்தலுபரிடையையன்னைமுயன் நுகடிமணஞ்செய்
தலைநாளிலனைவிருமிதுதகாதென்னுரைத்துத்தெரில்லென்றோ
மலையாமல்வருவதன்முன் காவாதார்வாழ்வன்முன் வைத்தாற்
வுலையாமலினியேனுமுய்யும்வகைகென்மினெனவுரைப்பதானுள்.

அந்தகிவேகனையனுமியனைவிருமுபரிடதவனைங்குள்பாற்
சுந்தைமகிழ்பிரபோதனசெனியாம லவன்போகந்தனைத்தன்மா
ற்றித், தந்திரவுகங்கன்பலசாதித்துமதியலிற்சாரும்வண்ண
மெந்தவகை யேனுமினி யியற்றுமென்ற ளவரதுகேட்டினை
சொன்னார். (உ௨)

அன்னநீபகர்த்ததான்மையிவையனைத்துமடிநாளிலநிந்திலே
ம்பா மன்னனுமகன்மகள் பால்வைத்தனிருப்பினையினியார்மா
ற்றவல்லார், முன்னரேயுமினுமொழிந்திலைத்திறமெம்மான்
முடியாதேனுஞ், சொன்னவாய்மொழிசிரத்திற்குடினென்றெ
ழுந்தனர்கைதொழுதுபோனார். (உ௩)

அத்தகையரவருடனஞ்ஞமங்கவன்பனியாலனுமியாயில்
வித்தகாரீ ருரைத்திரியல் வேந்தனுக்கெம் வரவென்று விளம்ப
லோடு, முத்தமர்கோன் நனக்கனையர்வவாறுபுகன் நவன்சொலு
சைமேற்கொண்டு, புத்தமுத்தமனையவன்பாற்போதிரென்றாரன்
னவரும்புகுதல்செய்தார். (உ௪)

சுமதியெழில்கண்டுநிந்துபரிடதையதாமொழிச்சுவைத்
தேன்மாந்தி, யமைதிபெறுமவேதார்திபுகழ்நிடுபகன்பொறை
யனடக்கன்மெய்யன், சமதமராதியர்குழந்தனியரசுநிறிருந்த
தலைவன்நன்ன, யெமதுவிழிபெறும்பெய்நிறெய்தியதென்றெ
திர்நோக்கியிறஞ்சிச்சொல்லார். (உ௫)

எப்பொருளுந்தெரிந்ததிறத்தறிஞர்பிரானியுனக்கிங்கெம்ம
னோர்கள், செப்புலதோர்பொருளுளதன்ருயினும்புயகன்ற
மொழிசுந்தையுட்கொண், டப்பரிசுபுரிவதுவேயரசியலென்றார்
புகன்மினவ்வாறென்ன, வொப்பரியோன்வினவுதனுமனைவோ
ரும்வணங்கியிவையுரைப்பதானார். (உஎ)

கழையினெடுகழையுரிஞ்சப்பிறந்தகனல்கிளையடங்கக்காய்வ
தேபோன், மழையளகவுபரிடதைவனமுலையுமுனதுதிருமணி
ப்பொற்றேறானும், விழையுநலத்தாலுதிப்பன்மெய்ப்புதல்வனப்பு
தல்வன்மேவினன்றே, பிழையுரிவதுனக்குமட்டோருலமுதுநங்
கால்சாயப்பெயர்ப்பனன்றே. (உஅ)

ஆதலா லவலிடத்தி லன்புறுகின் சிந்தனையை யகற்றி மிக்க
காதலாமியற்சுமதி யொடுங்கலந்திங் கெமதுகரின் கருத்துட்
கோட,னீதியாமென்றிதனைகிழத்தினுர்நிகழ்த்தலும்பின்னிருப
ன்கேட்ப, வோதினான்மீமாஞ்சரிற்பட்டாசாரியனா மொருவன்
ருனே. (உக)

செ. வேறு.

இறையவனன் நிவேதமியம்சியவகையால்வேன்வி
நெறியுடன்புரிவராயினீடியசவர்க்கமெய்தி
முறைபெறுபோகந்துய்த்துமுசிப்பின் நிலாழ்தல்வாழ்வென்
றறைசயிமினின் னுர்வினைடைவென் றினையொன்னான். (உ௦)

மாயைச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - ௧௮௧௪.

௩௧ - வது, மீமாஞ்சச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்குழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உயர்வினையதிட்டத்தாருக்குபயகாரணத்தினுண்டாய்
வினன்னிசம்பாதவையம்வித்துமங்குமும்போல்வாய்த்
தயர்வினீரொழுக்கமேபோலனாகியாய்ந்தோன் நிலவநி
யியலுறவினுமித்தன்மைக்கிலையோர்ஹைவனன்றே. (௧)

அந்தரத்தமரர்மற்றையநிதானம்பயன்சொடாமற்
றந்திரச்சுருதியோ அந்தனிப்பெயர்கொடுத்தலாலே
யிர்திரற்கென்பநாதியாய்மகந்தெடுத்தனாச்சொல்லு
மந்திரச்சொற்களல்லாநானவரில்லையோதா. (௨)

காணுதல்கருதலொப்புக்கட்டுரைபொருளபாவ
மேனுறுபிரமாணங்களிவையாறேமறைகணித்தம்
வேனுவினிசைகாற்றின் லிவெளிப்படாததுபோல்வேதம்
பூனுறுதாலோட்டாதியின்மையேற்புலப்படாதே. (௩)

அடைந்திகாமமாதியறிவினைவினக்கும்போதத்
திடீர்தருமவைகளென்னிற்றிவ்வினவேதம்பொய்யார்
தொடர்ந்திடுமறிவெவ்வேதந்தொகுக்குமச்சுருதியின்றேன்
மடந்தருமங்கையேர்மழவும்போன்மண்ணையாமால். (௪)

புண்ணியமுனிவாசித்தர்புராதனமறையையேனை
மண்ணவர்முதலாயுள்ளோர்வழிவழியோதாநிற்பர்
திண்ணிதினொருவராலுஞ்செப்பியதென்னவொன்னா
தெண்ணாமுய்க்மதன்னையிசைத்திடுமாதலாலே. (௫)

வழுவிராதுக்கண்மற்றைவகுத்திடும்பிரதயயங்கள்
பழுவிலதாம்பிரதிபதிகமாழுயப்பும்பற்றி
மொழிவதுவேதமந்தமுறைமையாலதனையோதி
லழிவிலாதாருஞ்சொற்கமடைவதுதிடமாதாமே. (௬)

உறுய்வாமங்கமாறுமுபவேதமுன் அந்தன் னுண்
மருவுமர்நடக்கவேறுமடுத்திட்வகைமைத்தாகிப்
புரிவதுதோற்றநாசம்பொருந்துவதின் றியென் னுந்
தெரியிலோரியல்பாயெங்குஞ்செல்வதாந்தெய்வவேதம். (௭)

மேவியசிட்சைகற்பம்விபாகரணந்திருத்தர்
தாவில்சேர்திடநால்கர்த்திஞ்சாற்றிமவவாறுமங்க
கோவுறுவாயுன்வேதகோக்குடைத்தனுவினவேதி
மோவில்காந்தருவவேதமுபவேதமிவையுள்ளுமால். (௮)

மந்திரமனைத்துமோ அமவமுனிலர்விருக்குவேதந்
தந்திரமகங்கள்சொல்லுந்தனித்தயித்திரியவேத
மிந்தவோரிரண்டுஞ்சாற்றுமேழிசைச்சாமவேத
மந்தமில்வேந்தர்க்கேப்த்தததர்வணவேதமாமால். (௯)

ஆருயிர் தித்தமாயியறிவுடைத்தாய்நிறைந்தே
சீரிதலேநகமாகித்தெருண்மருள்சேர்வதாகி
நேரியவருவமாகிநீள்வினைக்கேற்றகாய
மேருடனியைந்தியாவுமிந்தியத்தறிவதாமே.

(௧௦)

தூலகன் மங்கள்கெட்டுச்சூக்குமவினையான் மாவை
யேலுமாறு ந்றுநின்றிறின்பதுன்பங்கனால்து
ஞாலமீதெருக்கள் கெட்டுநலங்கெழுவயலின்வைகி
மேலிடும்பைங்குழ்தன்னைவினைத்திடும்கிதமேபால.

(௧௧)

பத்திமைச்செய்கையாவும்பகரினும்வயிராகத்தை
வித்தரித்துரைசெய்தாலும்மெய்ஞ்ஞானம்விளம்பிஇலு
முத்தமப்பிரமத்தினுமைபுணர்ந்தினுஞ்சுருதியெல்லாஞ்
சுத்தநற்கருமஞ்செய்தற்கே துவாய்ச்சொல்லுமன்றே.

(௧௨)

நலத்தகுநுமநித்தநைமித்தங்காமியங்கள்
விலக்கொடுபிராயச்சித்தமெனவைந்துவினைகள்யாவு
முலப்பருந்துன்பகோடியொழிந்தொழியாதவின்பப்
பலத்தினைச்சிவகோடியனைத்துக்கும்பயக்குமன்றே.

(௧௩)

இவற்றுணித்தியகன் மங்களிரும்புனலாடல்சந்தி
செவத்தொழிலாமந்தேவதற்பணம்வைச்வதேவ
முலப்புஅம்விருந்தாநானமிட்டியக்கிணிட்டோமங்க
ணவப்பசுபந்தமுத்தியாதுயாப்டப்பதாமே.

(௧௪)

அயனங்கள்விசுக்கள்சங்கிராந்திகளுபராங்கள்
பயன்முந்துபுட்கலங்கள்பருவமர்க்கேதாதயங்க
ணயம்வந்தமகோதயங்கணன்னுநாணன்னீரடல்
வியனுந்துதானமாதிவிழைநனைமித்தமாமே.

(௧௫)

அயமேதமிதாசருயமடற்பவன்டரிதமாதி
வியன்வேள்விசோமவரவிதாதிபிணையெல்லா
முயர்காழிசங்களாருமுணர்வழிகளஞ்சமுண்ட
வியன்சமவுழிநனில்வேட்கைபின்னனவிலக்கதாமே.

(௧௬)

துனசன்மபரநஞ்சார்திராயணங்கிருச்சிரந்தன்
புனலிடைக்கிடத்தலவாயுப்பொசித்திடலுமித்திறிற்றல்
சின்சீடம்கிளக்கறுயதீர்த்தயாத்நிகைகளாதி
யிணையனபிராயச்சித்தமெனவெடுத்தியம்பலாலே.

(௧௭)

நித்தகைபித்யஞ்சிவனின் நிமெளவுஞ்செய்தாந்
அய்த்திடும்பிராரத்தங்கடுகைத்திடுங்காமியத்தான்
மெய்த்திடுஞ்சுவர்க்கமேவும்கிலக்கிணைவிடிலாகாம்பத்
தத்திஅம்பிராயச்சித்தஞ்சஞ்சித்தவிர்க்குமன்றே.

(௧௮)

சஞ்சிதாதிகளாம்பந்தந்தன்னையங்கருமத்தாலும்.
பஞ்சதீபுந்றதென்னப்பாஅவித்தெக்காலத்து
மெஞ்சுஞ்சுவர்க்கமெய்தியினிதுவிற்றிருத்தருளே
துஞ்சுருமுத்தியிதேசருதியின்முடிவாமென்றே.

(௧௯)

சருமத்தாலுலகந்தோன் அங்கடவுளென்றொருவனில்லை
சருதிச்சொல்லொருவன்சொற்றதன் அநற்சுவர்க்கமுத்தி
தெரிவுற்றல்லவினையினுஞ்சிதைவுறுதெனுமீமாஞ்சந்
கொருமைத்தாயுணர்வேதார்தியின்னனவுடைப்பதானுன்.

(௨௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

காரணங்கள்சட்டமாதலர் லொருகருத்தினின்றியவை கண்ணுறு
வாரணனுபிரதிட்டமூட்டுமெனிலன்னதற்குமறிவினமையாற்
செருமென்அரைசெய்காரணங்க னொடுசேர்ப்பதென்றிடுமதிட்
டமு, மோரிலொன்றுவதிலாமையாலைவனொருவனுள்ளதிவ்
வுலகமே.

(௨௧)

நாசமான்வினைபின்னுகின் அபலனக்குமாறெருமடிந்துபின்
விசினீள்பயிர்வினைப்பதோர்க்கு மெனில்கிணவிபின்பயனவ்வேள்
விசெய், தேசமுதேவவேண்டுமென் நிய்யுசெதனங் கருமமாதலா
லீசன்வேண்டும்வினைகண்டதற்குரியகூலிந்குமவ னென்னவே.

வேதமானதுசயம்புவென்றனைசயம்புவென் அமறைவிண்டதே
லோதுவேறுபிரமாண முண்டெனினுமுரைசெய்பாரதமுமொரு
சயம், பாதல்கூலிகொல்லாகையாலொருவனறைதல்வேண்டு
முறுகாரியம், பேனதயாய்த்நிவருங்கொல்பேசின்மனையிசன்
வாக்கிடைபிறந்ததே.

(௨௨)

அந்தவிசனும்மொர்புருடனாதலினராகமாதிருணமவனையும் [வன்
வந்துருமும் தனுவன்சொன்மறை வாய்மையன்றெனில்வான
முந்தகாமழுதன்முன்று நீக்கினவன்முழுதுணர்ந்தபானருளின
ந், நந்ததாதலினவவேதமென்றுமொருதவநிலாததுசரதமே. (உ)

பரமகாரணரகண்டபூரணர்பாஞ்சுடர்ப்பிரமமாயினோர்
வரகுணாலயரெனவொருத்தருளரென்பதற்குமறைவாய்மையுங்
கருதுமாகமபுரானமோடுமிதகாசமாதிபலகலைகளும்
பிரிவிலாதவதுமானதும்பெரியர்பேசுகின்றபிரமமாமே. (உ)

வேதமானதொர்சுயம்புவான்முறைவிளம்பவந்தமையிலைய
தும், பேதைகேளாதுசுயம்புவென்றபெயர்பெற்றதாலரசர்திருமு
கத், தோதுவாய்மொழிவரைத்தேவாலையயிவ்வுலகுளோர்கடி
ருமுகமெனக், காநல்லரவெதிர்கொண்டு கைதொழுதுகைக்கொ
ருந்தகைமைகாண்டியால். (உ)

அனையகாரணமுமவயவஞ்செநிலிலுழிவுறுங்கடபடாதிபேற்
புணையும்ன்னவயவம தின்மைபெறி லொன்றொ டொன்றவை
பொருந்தாது, தினைபதன்மையினிவ்வுலகுஅந்தகைமையிலைவித்
துமுனைமாரியா, னனிபரும்பிமுதவேவிலா விநலின்ன்னிமுன்று
மிதுஞாலமே. (உ)

எங்குநிற்குமுயிரென்னினுழின்வலிபெய்திகின்நழிதலின்மை
யாந், தங்குநிற்குமுடலிற்கடத்தின்மலர்ந்தவாசமதுபொலெளி
ந், பங்கமுற்றபொழுதெங்குநிற்கு முயிர்பரம யோகிபரகர்யமா
மங்கனுந்அவரனுக்கெரிந்திலையநிந்திலாய்கருதியடைவுமே. (உ)

அன்னசிவனுயர்சொற்கேபாக்குறலுழின்முத்தியெனிலை
யதும், பின்னமாயுழிவுறுங்கடாதிபெனினையினவருதல்பெறு
தலா, லின்னபான்மைபினிமுத்திகித்தியகிரதசயம்மெனவெடு
த்துமுற், சொன்னவேதமொடுமாஅகோடலுமுணர்ந்திலாயிது
கொல்குழ்ச்சியே. (உ)

இன்பதுன்பமவைவேறுவேறுடலிருத்தலாலுயிரனேகமென்
றன்பொடும்புகலிலொன்றதாமெனினுமந்திரந்திரியவுபாதிபாற்
பின்பனர்விதமென வயங்குதலலாதுதன்னுடையபெற்றியான்
முன்புநீர்த்தயுயிரேகமல்லதிலையென்னுமான்மறையின்முடியுமே.

இழிவிலாதவினைசித்தசத்திதருமின்பமுத்தியதநல்குமோ
வழுவினாதமறைமுடிவுணர்ந்துமுறைவந்தனானநெறிவந்துநீ
விழைவதாகியவபெற்றமுத்தினைமேவிவாழ்தியெனவனையனு
மழலும்வாளரவுபாதிவிட்டுமிழுவதும்வெண்மதியமாகினான். (உ)

ஈசனும்மொருவனுண்டுலாகமுமவ்வினவனுதுளதுகன்மமு
ழாசிலாவவனையன்றியேபயன்வழங்குமாஅமிலைமுத்தியு
மாசிலாதவதனுவரப்பெறுவதன்நெனுவனையனைத்தையும்[ன்.
பேசினுனெதிரெழுஞ்சுருச்சயனெனச்சொல்வானிவையிதந்திது

மீமாஞ்சச்சருக்கம் முந்திநீது.

ஆ விருத்தம் - கஅசஅ.

சு-வது, சமுச்சயன்சருக்கம்.

—(—)—

அங்கீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

பறவைவரிச்சிறைவிரண்டாற்பனிவிசம்பிந்படர்வதுபோற்
பயனென்னும், லிறையவனுக்கர்ப்பிதமாயெழுதரும்வேதாம
ங்கனியம்பாநின்ற, பெறலருந்தருமமுமேலகண்டசச்சிநானந்
தப்பிரமஞானத், துதுதியுமாயிரண்டாலுமுயிர்களின்பலிபுரு
ந்அறையுமென்றுன். (க)

ஈதுசொலக்கேட்டவுபரிடதமுன்டேனான்சமுச்சயனையெதி
ரெனாக்கித், தீதிலகருமத்தின்முத்திவினையுமென்றுந்தருமத்தா
ற்செனித்தவெல்லா, மீதுயருமணிமாடகடமுயர்செய்குன்றம்
விளங்குமேடை, யாதியினையுபலவுமழிவதுபோலொருகணத்தி
லுழியுமன்றே. (உ)

அன்றியுந்முத்திபெற்றேன்மீட்டுமிழிபவக்கடலினமுந்த
வேண்டு, மொன்றியகேவலன்மீநிந்பவத்தினுக்கும்விட்டிணுக்கு
முனதோபேத, மென்ஆமிலைமுத்தருக்குர்தெனனமென்அருத்தி
சித்தமென்றுஞ்சொன்ன, வென்றிகொண்டமேலார்மொழிக்கு
மறைவழிக்கும்பின்னுமதுநுத்தமாமே. (ங-)

மெய்யுணர்வாற்பெறுவ்வின்கருமத்தால்கிளைந்ததுபோல்
வியுமென்றுந், பொய்யுணர்வையவ்வுணர்வுசெங்கதிரைமறைந்த
கரும்புயலித்தாக்குந், துய்யசண்டமாருதம்போற்றாரப்பதல்லா
னித்தசுத்தசொருபமான, செய்யசச்சிநானத்தத்திகழொளியையு
ண்டாக்குத்திறத்ததன்றே. (ச)

உரு0

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

பொங்கிருளுமொளியுமெனக்கருமமுஞானமுமொருங்கே
பொருந்துமாறு, மங்கியலாததுவுமன்றி ஞானத்தால்துமுத்திய
டையாதென்ற, துங்கமறைவிருத்தமுமாஞ்சித்தசுத்தினைக்கரு
மந்தோற்றுவித்தே, யிங்கதுமுத்தியுமியற்றுமெனிற்சுத்தியலது
முத்தியியற்றிடாதே. (ரு)

சருமத்தாற்சித்தசுத்தியலதுமுத்தியெய்தாதகலங்காழுத்தி
யொருமைத்தா ஞானத்தாலுளதெனும்வேதாந்தமுன்னரொளி
ருமாலைப், பருவத்தாரகைபோலச்சமுச்சயனுஞ்சிறிதுணர்வுபட
ராகின்றான், நருமத்தாலவழுவாதசாங்கியனுமாங்கியையசாற்ற
லுற்றான். (சு)

சமுச்சயன்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - சுஅருசு.

சுக - வது, சாங்கியமதச் சருக்கம்.

—*)—(—*)—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஹிதருகடலுந்தானேமதினியாதியாக
வுரைதருமுலகுக்கெல்லாமுபாதானமாகின்ற
பொருவருபகுதியிதுபுருடன்மற்றியெனன்னோக்
கருதியேவருகின்றல்கதியெனக்கபிலசொல்வார். (க)

பன்னியவிரண்டிலந்தப்பகுதிமுக்குணமுநேராய்த்
துன்னியத்தனலின்பதுன்பமோகங்ளாகி
மன்னியவிலகந்தோன் அம்வகைமையாற்காரியத்தின்
றன்னியல்காரணத்திற்குணில்லாதெய்திடாதால். (உ)

சாற்றம்பகுதிபஞ்சுடமுமாஞ்சலமுமாகுந்
தேற்றம்புருடனுபஞ்சேதனமசலமன்னா
கேற்றபாகங்கண்முத்தியிதற்குப்பகுதிவையர்
தோற்றுவித்தருஞ்ஞானேசுத்தந்தாமாகின்றே. (ங)

பகருமித்தன்மைத்தாய்பகுதியின்வகைமைசாற்றிற்
புகரமுலமென் அம்புரியட்டகந்தானென் அம்
விருதியென் அமுன்னுமிண்டதைப்பரமதென் அச்
துதன் அருக்கமென் அந்தாமென் அஞ்சொல்வார். (சு)

சாங்கியமதச்சருக்கம்.

உருக

ஷே வேறு.

சித்தமுலமாமென்றுசெப்பும்புரியட்டகந்தெனிக்கிற்
சத்தமாதியோரைந்தார்தன்மத்திரையினுமென்
புத்தியாங்காரமுமாகும்புகலும்விருதியேதகாதிக்
கொத்ததாகும்பிரபஞ்சக்கருமெனக்கூறுவர்மாதோ.. (ரு)

சித்தமாகித்தானென் றினின் அந்தோன்ருமையினெவைக்கும்
வித்ததாகும்பகுதிவிருதியாகாதெந்நாளும்
புத்தியோன்றாங்காரமொன் அபுகலுந்தன்மத்திரைகளைந்தோ
டொத்தவேரேமும்பகுதிவிருதியென்னவுரைபெறுமே. (சு)

அந்தக்கரணமோரின்றமெறையிற்றன்மத்திரைகளைந்து
முந்தப்பகுதிதனிற்றேன அமுறையால்விருதியெனலாகும்
மிந்தப்பிறிதாம்விகாரந்தம்மிடத்திற்பிறக்கும்பெற்றியது
வந்துற்றிடலாற்பகுதியெனலாயுமிரண்டுவகையாமால். (எ)

மருவுமகங்காரத்திலவருமனத்தினேடிந்தியங்கன்பத்தம்
பொருவிற்ன்மத்திரைகளைந்திற்புதமைந்துந்தோன் றுத்தலா
லொருவினவையோர்பதினுறுமுரைக்கில்குதியல்லாமல்
விரவுபகுதியுடன்பகுதிவிருதியாதன்மேவாவே. (அ)

புருடென்னிற்றேன்றாதபோதுமதனாலவனிடத்தில்
வருதலொன் அமின்மையினுன்மதிகில்குதிபகுதியிவை
யொருவினின்றையசங்கவுதாசினனவனனேகனுமாங்
கருதிவனிடத்தியன்வேறுசுன்னித்தற்கிலையோர்கருத்தாலே. (க)

அரிதாம்பகுதியுடன்புருடனனாதியாகுமப்பகுதி
தருகாரணகாரியகருத்தாத்தன்மைக்கேதுவாய்புருட
னொருவாவின்பதுன்பங்கண்ணாத்தற்கேதுவெனலாகு
மிருபாலியல்புமியம்புங்காலவாற்றிருக்குமாதலினால். (கஉ)

பகுதியிடமாய்கின்றதனுடையிலுமொருமுக்குணங்களையு
துகர்வன்புருடனக்குணத்திற்பற்றியுயிர்க்குநோன்மையதே [க்
திகமுமுயர்ச்சிதாழ்ச்சிகளாய்ச்செறியும்யோனி தொலுஞ்செனி
மிகவுமுதுகாரணமதனைவிடுத்தாலில்லைவெம்பிறப்பே. (கக)

சாற்றம்பகுதியிதெனவும்புருடன் னன்மையிதெனவும்
வீற்றுவிற்றய்ப்பகுத்துணர்ந்துபகுதிக்களையன்வேறுத
லேற்றமானமுத்தியதாமியம்பிவிதுதிச்சயமல்லான்
மாற்றம்வேறுன் அளதாமென்றெவரேரொல்லல்லாரே. (கஉ)

உன்னும்பகுதிமுக்குணமுமொத்தேதயின்பதன் பழுத்தி
அன்னம்புருடன்பெறத்தானேசயமாயுலகந் தருமென்று
மன்னபுருடனேன்கொன்னுமவனுக்கெனில்லையென்று
மின்னபகர்ந்தசாங்கியனுக்கெதிர்வேதாந்தியிவைசொன்னான். (௧)

பகுதியுலகையோர்கருத்தன்பணியாற்படைத்தேதாவதன் றித்
துகனிலையினேவலின் றிச்சயமாய்க்கதானேதந்ததுவோ
கிகழும்பணியாற்படைத்ததென்னினியுமெமதுநெறியின
மிகலையதுவேதருமேனுமெல்லாந்தருவதையாதால். (௧௪)

இலகுபகுதியில்பாகுபின்பதன்பமோகமகத்
தலதுபுறத்திலின்மையினுடைருங்கடபடாதிக்கா
நிலவும்தனற்பிறவாதுகிதழ்தல்வேண்டுமென்றி
யுலவும்புருடார்த்தந்தரலாலொருவன் றதனுமுன தாமால். (௧௫)

சுருதிபெலமுமிதற்குண்டுசொன்னபகுதியசேதனமாய்
மருவுமதனற்பிறபஞ்சம்வருவித்திடவுமாட்டாது
தருமதென்னிற்குயவனின் றித்தானேமண்ணுங்கடந் தருமா
அருள்கொடேருமீழப்போரற்றோடவேண்டுமொத்தொமே. (௧)

ஈறில்பகுதியசேதனமாயிருந்துமுலகையிற்றான்
ராறுபெருகுவதுமடிதென்னமுதாற்றுவதும்போலென்னி
லுறிலொருவனிறைத்தபள்ளத்தேதாடும்புனல்கன் றினுக்கிரங்கி
வீறுபசுவின்மடிசார்ந்துவென்பாட்டோரிந் துவிடுமன்றே. (௧௭)

அதனற்பகுதியசேதனனுமவனேவலிஞ் சததுக்கு
முதனுவகுத்ததெனலவேண்டுமோசுரும்பசும்புற்பாலாகும்
விதமபோலப்பகுதியுமிவ்வியன்முதுவகாமென்றிதனை
பதமாய்த்தின்னிற்பாலாகும்பாலாமோதான் பசும்புல்லே. (௧௮)

விரிவோடுமண்ணெடுங்கலந்துநின்றற்குத்தலைவினைப்பது
போலரிதாம்பகுதியொன்றினுடொன்றளவிக்கருத்தாவொரு
வனின் றிப்பெரிதாமுலகுண்டாக்குமென்றிற் றங்கும்வினைபோ
லவயவியாய்த், தரியா தழியுந்தன அசுதந்தாமுந்தனந்ருச்சாராதே

சடமாதலிலொருவனின் றிச்சாரந்திடனுங்கடபடாது
லுடனேராமுக்குணமுந்தாழ்ந்துயர்ந்தொருவனற்புரித
றிடமாதலின்வெவ்வேறுகுஞ்செகத்தையிறைவனொருவனின் றி
யடைவாய்வகுத்தல்பகுதியினுமேச்சிந் தாமாகாதே. (௨௦)

இருகாலிழந்தவொருமுடவனிருகண்ணில்லான் மீதேதி
வருமாறதுபோற்பகுதினைவயங்கும்புருடனடத்துமெனி
லுருவாமுஅப்பவ்விருவோர்க்குமுனவாதுதவிபுண்டதன
லருவாதலினுலப்புருடற்கதனைகடத்தலாகாதே. (௨௧)

கார்த்தமுகத்திலிரும்பசையுங்காட்கிபொலப்புருடனெதிர்
வாய்த்பகுதியுலகைவைவகுக்குமெனில்லவ்விருவகைக்கு
மேய்த்சசந்திதானமென் றுமிருக்குமதனிலிப்புலனம்
வீந்துமிளவுதிக்குமெனவிளம்புமாறெவ்விதமாமே. (௨௨)

பந்தித்திருக்குமீதியங்கன்பதினென்றென் றுமேமென்று
மந்தப்புலனென்றென் றுமீதொன்றென் றுமொன்றுக்கொ
றிந்தப்படிசொன்மயக்காலுமிறைக்கதேதலாமையினுஞ்
சந்தித்திடாதிச்சயஞ்ஞானந்தவருமுனதுசாங்கியமே. (௨௩)

புருடனேன்கொன்றதுகற்பினையென்றிப்புதுலுங்கான்
மருவுமியற்கையாலன்றும் றவகையெவ்வகையென்னிற்
பகுதியொன்றியிருந்துமந்தப்பகுதியிம்பங்கடங்கடொறு
முருவுதிந்தியுதிதாங்கியுதிக்குந்தகைமைபதுபோலும். (௨௪)

பகுதிக்கறிவின்குதலின்ப்பகுதிபுருடன்பயன்கொன்னத்
தகுமிச்சையினுலிவ்வுலகந்தராதுபுருடனரிச்சையைக்கொண்
டகிலத்தினைத்தந்தனென்றாலவனுக்கென் றுமீதுண தாய்
மிகுமத்திறத்தாற்போகமன்றிமேலாகியவிடேலாதே. (௨௫)

அந்தப்புருடனரிச்சையினுலகிலந்தருமென் றனையாயின்
மந்தப்பகரும்வேதாந்திப்புமாவைமொழிந்தவிச்சை
வந்தித்திடுதலெமக்காரோபிதமாமுனக்குவாய்மையதா
மிந்தப்பபாசாலைமகத்தியெய்னுமுனக்குண்டிடையுதே. (௨௬)

இனையதாம்புருவபக்கமிளர்சிந்தாத் தமியம்புலன்கே
ருணையுணர்ந்தங்கிரண்டின் றியொன்றாய்ச்சச்சிதானந்தந்
தனைமேவுதியென் றுபகிடனதமயன்புகலர்சாங்கியனுங்
கனைவாரிதியிற்பகுதியெழுங்காலைக்கமலம்போலிருந்தான். (௨௭)

அக்காலத்திலேதாந்தியலர்தாமரைவாண்முகநோக்கித்
தக்கார்புகழவறிஞர்மிரானிருந்தபையிற்றார்க்கிகர்கோன்
மைக்காரமேகத்தசனியெனவசனிந்தொருதன்மதமோதப்
புக்கானவன் றன்வல்லமையையாரேயறிந்துபுகல்வாரே. (௨௮)

சாங்கியமதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - ௧௮௮௨.

சுஉ - வது, தார்க்கிகன்மதச்சருக்கம்.

—*(௦௦௦)*—

அவசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

சாரந்திரவியங்குணங்கன் மஞ்சாமானியத்தோடுதருவிசேட
மாரந்தசமவாயமென்னு மாறுபதார்த்தங்களோடபாவமென்று
சேர்ந்ததுவை சேடகமாமவ்வேழிற்றிரவியத்தின் றிறமைம்பூத
மோர்த்திடுங் காலந்திசையான்மாமனமென்றித்தகையவொன்ப
தாமே. (௧)

மன்னுருமுருச்சுவைகந்தம்பரிசங்களைபரிமானம்பேதம்
பன்னுசையோகமனிபாகம்பரத்வமபரத்வமாபாரம்பின்னுஞ்
சொன்ன திரவத்வமன்னேகஞ்சுத்தம்புத்திககந்துக்கமிச்சை
முன்னுதுவேடம்முயற்சியறமதன்மம்வாசனையிம்முவெட்டாமா

கிளர்கருமவகையைந்தாலவைகுளிதல்விரிதனடைகீழ்மேற்
சேறல், வளர்தருசாமானியமுஞ்சாதிபொதியெனவகையிர
ண்டார், தளர்வறும்விசேடமொன் றுசமவாயமதுவுமொன்றித்த
கையவாமா, ஓளமகிழ்மற்றுமோரபாவமென்பபுதுன் றமையுமு
ரைப்பன்மாதே. (௩)

பேசுமன்னியோன்னியாபாவமதயந்தாபாவம்பிராகபாவ
நாசமெனநால்வகையாமினிக்கவுதமத்தியலுநவிலக்கேண்மோ
வாசில்பிரமானபிரமேயசமுசயம்பிரயோசனர்திட்டார்த [ம்.
மாசில்கித்தார்த்தத்தொடவயவந்தர்க்க நிண்ணயமாவாதம்பின்னு

மெய்த்தசெற்பமொடுவிதண்டையேந்நவாபாசசல்வின்
குஞ்சாதி, யத்திறனிக்கிரகமெனத்தொகுத்தமையேர்ப்பிதினாம
வற்றினுடே, யொத்தபிரமானமவைபிரத்யட்சமதுமானமுல்
மானம்பின், சத்தமெனநால்வகைத்தாம்பிரமேயமவற்றையுமே
ற்சாற்றுவாமால். (௫)

புரையற்றவான்மாச்சரீரமிந்தியம்பொருணற்புத்தித்தம்
பிரவீர்த்திதோடம்பிரேத்தியபாவம்பேறிடர்நன்முத்தி
வரைவுற்றமுந்நான்குவகைப்படுமபின்சமுசயமுநவகையநாகு
முரைபெற்றவவயவமுமைவகையாமவ்வகையுமுரைத்துமன்னு

உரைசெய்பிரதிக்கையுமேதுவுமுதாகரணமுபநயம்பின்
பசவுநிசுமனமுமெனும்படித்தாகுமேத்துவாபாசமப்பாற் [ப்
சருதிலவையையையாஞ்சித்தவிசித்தத்தொடனேகார்திகஞ்சீர்
பிரகரணச்சமமொடுகாலத்தியாபதிட்டமென்பபேசலாமே. (௭)

பன்னுதிரவியமவற்றுண்மண்முதனற்பூதத்துட்பரமானுக்க
னென்னுமவைவீழ்க்கனங்காலந்திக் கான்மாலொடிதயமென்ன
மன்னுபொருளோரைந்து நித்தியமாங்கவற் றினுள்ளுமண்முன்
னாகச், சொன்னதொருநாற்பூதத்தோன் றுவதுமொடுங்குவதுஞ்
சொல்லுவேனல். (௮)

சகத்தினுக்குப்பிரமமுபாதானமன்றற்சச்சிதானந்தரூப, மக
த்துவமின்மையிற்சுந்தமுதன்குமுன்னமயினுன்மண்முன்னாக
த், தொகுத்தபரமானுக்களதிட்டமுதுமான்மாவதத்தொட்டுக்
கம்பித்திகத்தலறவொன்றோடொன் றியைந்துபாதானமாயிற்
றுமன்றே. (௯)

இத்திறத்தால்வருமுலகிலுபாதானங்குணங்களெய்துமிவை
நான்குளநு, மத்தலையிற்சுணநான்குங்காரணகாரியங்குளினும
பொகத்தான், மொய்த்துமுற்றவையனித்தமப்புனல்நாற்குரி
யகுணமுடியாதென்று, நித்தியமாமுலகளிக்குமிறைவிருப்பவவ
னுநீக்கநீங்குமன்றே. (௧௦)

சமவாயிமுதலாகமுன்றுவகைக்காரணத்தாற்சகத்தையெல்
லா, மிமையாமுக்குணத்தொடுநின் றின்மாமனித்துந்துடைத்து
மேகமாயு, மமையாநித்தியமாயு மகண்டபரி பூணமுமாகிந்
போ, னமையாளும்பரமான்மாவவன்னுளர்ப்பணித்தமையுநனி
ந்துவேமால். (௧௧)

திவினைநல்வினையாருஞ்செயல்புரிந்தர்செய்வினையின் றிறத்து
க்கேற்ப, மேவரும்பல்லுருவாகுமுட்களெடுத்திகபர்த்துமவே
றுவேறு, மேவின்னபவனபமவையனுபவிக்கும்பேதத்தாலுல
ப்பின்மன், மேவியசீவான்மாக்களெண்ணிலெண்ணிக்கொடி
யெனவிளம்பலாமே. (௧௨)

அன்னபலவுட்கடொறும்னுவுருவாய்நித்தியமாயங்கங்குண்
டாற், சொன்னமனமென்பவையுற்றுமுளபலபகுதித்தொகை
யும்பாடி, மின்னவையென்றிலக்கணவிசாரத்தாற்றேற்றத்துணர்நு
மியல்புதானே, தன்னதினைத்தானாகுந்தத்துவமெய்ஞ்ஞானத்தி
ன்றகைமையாமால். (௧௩)

அத்தகையநல்லறிவாலகன்றிடும்பொய்யறிவுபொய்ம்மைய
துபோங்காலைக், கைத்திடுமாசாதிபலதோடம்போமத்தொடங்
கழிந்தானிக்கு, மொத்ததருமாதருமப்பிரவீர்த்தியாங்கதுவுமொ
ழிந்தாற்சென்மத், தத்துறல்போமவ்வகையுந்தள்ளிலிடர்முவே
முந்தவிரும்ன்றே. (௧௪)

உடலொன் றுமிந்தியமுனிர் அமெவ்விந்தியங்கடம்மா லுனர் வதா லும், விடயங்களிருமன் றுந்துக்கசுகிரிண் டுமிவைவிடுத்த றானே, யனையுங்கைவலமிதுவேயலதுநிறி துளவோவென்றனை யன்சொல்ல, மடலொன் றுபூர்தார்வேதாந்தியவனிலைமறுத்திம் மாற்றஞ்சொல்வான். (கரு)

தார்க்கென்மதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கஅகா.

சக - வது, வேதாந்திமறுத்தற்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பரமானுத்துவனுதத்திற் பரிமாணந்திரனுதத்திற் பரிமாணத் துக், காணுங்காணமா காணையினுற்கணையெக்கொண்டாத றன்னாற், நிர்மார்தன்சாதியைத்தந்திரியமயின்மையினுற்செக த்துக்கெல்லா, முரமாங்காணம் பிரமமன் றுபரமானுவென்ற வுரைகூடாதே. (க)

அன்றியுமாருபிரிவினிட்டத்திலுள்ளோருடொன்றைசந்து கூடத், துன் றுசெகமுண்டாமவ்வாறகலையு மெனிலத்தானக்க டெய்தற், கொன் றுமிதித்தம்வேண்டுமதுதிட்டமோவதிட்டமோ திட்டந்தா, எனன்றிலங்குமுயற்சி யென்பதுவே யலதறைந லென்பதேயோ. (உ)

அன்னவிரண்டுங்கூடாதுலகுறுகாருடலின்மையாலிட்ட மென்னிலத்தனுவினுக்கோசுவனுக்கோவனுவினுக்கேயென்று யென்னிற், பன்னுமபசித்தார்தமாருமுதுவுமிர்க்கென்னிற் பரமா னுக்க, னெனுபொருட்டசைபாதவனுக்களிலவ்விட்டமின்மை சொல்லான்றே. (ங)

அதிட்டமுமுயிரையனுத்தொடுதலாலதற்குமுண்டாமகை தலென்னி, லுதித்தல்புவிக்கென் றுமுண்டா லுயிரையனுலெய் போதுமுறலாற்றின்னு, மதித்தலனுச்செறிந்லெஞ்ஞமுனதெனி ற்காரியமுமன்னவாறுமோர்பால், லுதித்ததென்னிலுறுப்பிலேத லுறுதுளதேலுஞ்செறியும்விதங்கூடாதே. (ச)

அய்யவத்தைக்கற்பனையாலுண்டாக்கியொருபுறத்திலதனுற் கூடிப், புனையயனுவுண்டாக்கிற்கற்பனையால்கூட்டம்பொருந் னமாற்ற, லவருஅமக்கற்பனையாலவருஞ்செகமுன்கற்பிதமாயித் துன்மாலுக், கலையுய்யிவ்வுலகங்கத்திருவருகமும்புன்சனவும் போலாம். (ரு)

அனுமுயற்சியுளதாகிலுலகழியாதவதா கிலகிலமின்று, மனு முயற்சியுண்மையுயின்மையுமுனதேலொன் றுக்கொன்றதுகிரோ த, மனுமுயற்சியுண்மையுயின்மையுயிலதேலெப்போறுமதிட்ட ந்தன்னை, யனுவனுதலான்முயற்சியன் னதனுக்கொருகாலுமக ன்றிடாதே. (சு)

கந்தமுதனஞ்சுகாரணமுந் துலமுமழியங்கடாதிக்குண்டாய் வந்தமையாற்கந்தாதிபோலமற்றையொருமுன் றுமதிக்குங்காலை முந் துபரமானுயிற்சும்வரவேண்டுமவ்வாறுமுடியுமென்று லந்தவனுலொருகாலுமகிலகாரணமா தற்காகாதன்றே. (சு)

துக்கக்கமெவ்வேறுய்த்தோன் றுதலாலுயிர்கள் பலதொகை யாமென்று, மிக்கதெருபேரவாற்சிற்றறிவாற்பான்செவ்வே ரேயாகத், தக்கதென் றுமுரைத்தனையெவ்விரண்டுபாதிவினா ற்சார்த்ததல்லாற், புக்கதியல்பாலன்ருலென்கமென் றுமேவறெ ன் றுமபுகவொனாதே. (அ)

எழுமுன் றுதுக்கமெல்லாநாசமுற்றான் முத்தியென்கியம்புவா யேல், லமுலாதவன்மையும்கண்டசத்திநானந்த மயமுமாகி யழியாததிலையது வேழுத்தியென்குமறைபுமவாய்மை பமுதாருமாதலினுது துதர்க்கத்தக்கதன் றுபழிப்பாமென்றுன்.

இத்திறமவ்வேதாந்தியம்புதலும்பின்பனியினி றுந்தென்ற ரத்திலுமிளவேனிலாதியுமெய்தியபருவந்தன்னிற்குவுங், கொ த்தலருமாங்குபின்போற்றார்க்கினங்கிருந்தவென்கிக்குவையோ கன், மெய்த்தவபுரிடதையுன்னென்முன்னர்வந்துபின்னரிது ள்ளமபினுனே. (க0)

வேதாந்திமறுத்தற்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கககா.

சச - வது, யோகமதச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தன்மயமாமெமதங்கியோகமதற்கியமாதிதானெட்டாமான் முன்மகிழ்க்காமவற்றியமெனல்கொல்லாமமுறைசேர்வா யமை, வன்மையதாய்கன் னர்மையோமசரியங்கருணைவஞ்சயின் மை, நன்மையதாம்பொலறிதினாந்சுயென்கிவையவைத்தா நடக்குமன்றே. (க)

புகன் றவற் றுட்கொல்லாமைமறைநெறியாலல்லதுமுப்பொ
றியினாலு, மிகந்துபிரைச்சிதையாமையையுன்மைப்பொரு
ள்பற்றியியழ்புமாற்றம், பகர்த்துங்குள்ளாமைபிறப்பொருள்
வரமனத்தானும்பற்றுமை,தகும்பிரமசரியம்விலக்கியநாளின்
மாதரின்பந்தவித்தலாமால். (௨)

இயற்கருணைதன்னுயிர்ப்பொலெவ்வுயிர்க்குமிரங்கல்வஞ்சமி
ன்மையென்றன்,மயக்கதுரன்னடுநிலைமைபொதுமைபிறவருத்
திலுள்ளமலங்குருமை, முயக்கிறிடன்மறைநெறியாலலதுமுத்தி
மற்றொன்றொன்முற்றொன்றன், அயக்கிலுணாவதுமிதவூண்சுபுன
ன்மன்கொடுமாசதுடைப்பதாமே. (௩)

நியமமெனறவமகிழ்ச்சியுன்மைதானம்பூசைசிறைநூல்கே
ட்ட,லிபலிச்சைமதிசெபநோன்பின்னவையிரைவகைத்தாமிவ
ற்றுண்முன்னர்ப்பயிறவகன்மறைசொல்கிரிச்சிரமுதலான்மெய்
வருத்தம்பகர்மகிழ்ச்சி,செயலதின்றிவரும்பொருண்மேலுவப்பு
ன்மைமறைசொல்கன்மச்சிரத்தையாமே. (௪)

தானமறநெறியில்வரும்பொருளின் ததக்கோர்க்கேதல்சாற்
அம்பூசை, நானவின்முத்தெவகையுமியன்றபடியிறைஞ்சனிறை
நூருன்கேட்ட,லீனமில்வேதாந்தநூலின்னவல்பின்னரிலர்சையு
லகியல்வையிதத்,தானநெறிவிடுத்தலினுதன்மதிவையிதத்தில்
விசுவாசமாமே. (௫)

சிறந்தசெபந்தனக்குரியதெய்வதமந்திரங்கடமைச்சிந்தை
செய்த,லறந்திகழ்நோன்பருட்குருவாற்றான்பிறரோடுய்யபாய
ங்கடேர்த,னிறைந்திடுமாதனம்கிளம்பிற்சோத்திகங்கோமுகம்
பதுமிகளில்வீர, முறைந்தகிளம்பத்திரநான்முத்தமயூரஞ்சுக
மென்றொன்பதாமே. (௬)

நாட்டவற்றுட்கோத்திகமுருவுக்குமுழந்தாளுக்குருவேயுள்
ளந், தாட்டுணையச்செலுத்தியிலுமார்த்துத்தல்கோமுகம்பின்
சகனப்பக்கத்,தாட்டுமிருகாற்பரடுமாறியவற்றிற்பெருவிற்கை
மாரித், கோட்டமுறப்பிடித்திருத்தலின்பிபதுமாதனத்தியலுங்
கதுவோமால். (௭)

தூடையிரண்டின்மேலுமிரண்டுள்ளங்காலையுமாறித்தோன்ற
வைத்த,நடையிலத்தவீரம்வலத்தூடையிலக்காற்பரட்டைச்சா

த்தியேமாப், படையவைகல்கிங்கம்பிசக்கீழ்ச்சீவனிபாற்பரட்
டையோட்டி, யிடமுழங்கைசானுவைத்தக்குலிவிஞ்சுநாசியை
ப்பார்த்திருத்தலாமே. (௮)

பத்திரமென்பதுபிசக்கீழ்ச்சீவனிப்புறத்துப்பரடிபரண்டும்
வைத்தையபதமிருகைகொண்டுகுபிணிக்தசையாவண்ணம்
வைதன், முத்தமெனலிடப்பரட்டாற்றிவனியையமுத்திவரன்மு
றைவலக்கா, லொத்தபரடப்பரட்டின்சீழமுத்தவைகுதலென்று
ரைக்கலாமே. (௯)

புகலுமயூரம்முழங்கையிரண்டுமுத்திப்புறத்தழந்தப்பிளிகை
யுன்றி, யகமொருமித்தழநீட்டித்தலைமிர்த்துவைகல்கைமாவத்
ப்பாற்,சுகமுயிருதிடனுமெவ்வாறிருக்கிலுண்டவ்வாறிருத்தொ
டர்க்கத்திற், கிகலதுமாதனமதுவாமினிப்பரணுயாமலிதியம்பு
வோமால். (௧௦)

உந்தியின்சீழ்நாடியுதிக்குங்கிழங்கொன்றுளததன்கணதிராதிற்
மந்தமினுடியின்முனைகளந்நாடியெழுபத்திராயிரத்தாம் [கு
வந்துதுங்கீழ்மேனுபிமருங்குமவைதிநிரியெனமல்கிக்குழு [லே.
முத்தவற்றுண்முதன்மைபெறுநாடிகளிரைந்தாகுமெர்ப்பிழங்கா

அவ்வகைநாடிகளிடையில்கைகருணைகார்தாரியத்திசின்வை
செவ்வையுறுபுருடனலம்புடைகுருசங்கிளியின்னதெசரியாகு
மில்வகையாமவற்றிடையில்கைகருணைக் கிடம்வலம்பாயியைந்து
மாறுத், கவ்வுபுழையோடுமுடிச்சைநூலாவியம்முன்னுங்கவி
லுமன்றே. (௧௧)

இத்தகைநாடிகளுணர்ந்துவெயில்காற்றிலாததனில்கிடத்
தினையித், சுத்ததனவின்னையத்தனவில்கெண்ணிற்றுத்தா
ளனாகி, மெய்த்தகியாசம்புரிக்குமெவ்வண்ணமேற்குசையின்றோ
ல்கிளித்துவைகி, யத்திமுனைப்பரவியிட்டதெய்வத்தொடுகுருவி
னடிகள்போற்றி. (௧௨)

கிழக்குமுகமாயலவைடக்குமுகமாயேனுங்கேடிலாத
பழக்கமுதுமாதனத்தின்வைகிர்க்காதனயுப்பகர்வாயின்னா
துழக்குமசைவிலனுப்புருவாமெதியைமுதுகுப்பதாக்
விழித்துணைகணுகாக்கிந்திதுறமாரும்வழித்துநோக்கி. (௧௩)

உகூ

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இடைநாடியதனல்வாயுவைவாங்கியுதரத்தையெல்லாம்பூரித்
துடனாப்பணழல்வொலிப்பதாகவுன்னியதனில்விந்துவுடனெகடி
யடைவானேரபத்தைச் சிந்தைசெய்துபிங்கலையாலையகாற்றை
விடுமாறுபூரிந்துபின்னுமிங்கலையா னிறைத்திடையான் மெல்ல
ப்போக்கி. (கரு)

என்றேழிவ்வகைபொழுதைக்கவ்வாறுவிசைமுப்போழ்தினு
மேயான், மூன்றேனுநான்கேனுமுயன்றக்காணுகத்திமுற்று
முற்றிற், னுன்றேகமலெருவாகுஞ் சாடாக்கினிசொலிக்குந்
ழைக்குநாதம், வானேறெப்பறத்தோன் அமிவ்வகையர் னுடிகத்
திவந்தகாலை. (கசு)

எண்ணிருமாத்திரையால்வாயுவைவிடையாற்பூரித்தெட்டெட்
டாற்கும்பித், தன்னால்சுவமந்தாமான்மந்திரமேனுங்கருதியத
ற்குப்பின்னர்ப், பண்ணியபிங்கலையான்முப்பத்திருமாத்திரைப்
பொழுதிந்பைப்போக்க, எண்ணுபிரா னுயாம மொன்றிற்
கும்பகமிரண்டாய்விவ்வதாமால். (கௌ)

பூரகரேசகத்தினுடன் பொருந்தியகும்பகமொன் அபொருந்தா
தாருஞ், சீரியகும்பகமொன்றுங்கவற்றின்முதலிடையகையாரு
சின்னமெய்தும், பாரினைவிட்டுமலுடல்கமபித்தல்வெயர்வரும்
பலிப்பாற்பிரதயாகாரம், பேரவிடயத்தினுள்ளஞ்செல்லாதவ
கைதிருப்பும்பெற்றியாமே. (கஅ)

தாணீமடுவையாபாரமின் நிமிலக்கியத்திற்காரர்செய்த
லேரணிதியானமிப்பாலாதாரேதயங்காரிண்டுந்தேர்த, நேருறு
மாதாரமுலாதாரமுதலாருநிகழ்த்தம்முலா, தாரமிலங்கத்தின்
கிழக்குதத்தின்மேன்முக்கோணத்தகைமையாமே. (கக)

அத்தகைமுலாதாரத்துளதொருகுண்டலிசத்தியதுபை
ந்காக, மொத்துஅமுமண்டலமிட்டுறையுமதற்கதிதெய்வமொ
ற்றைக்கொம்பன், மொய்த்தகவாதிட்டானமுகோணமாயிலி
ங்கமூலத்தெய்து, மெய்த்தவதற்கதிதெய்வமலினைமலர்த்தாம
ரைப்பொருட்டின்விநிஞ்சனாமால். (உ௦)

உந்தியிடையட்டமாய்மணிபூரகந்துலங்குமுறுமதற்குச், செ
ந்திருமொறெய்வமகைதமிப்பான்மார்பகத்திற்கிரியொப்பா, மி
ந்துமுடியொளதற்குத் தெய்வமினிவிசத்திரன் மண்டிலமதாசிக்
தந்தாமெய்திடுத்திழைவான்மாவேயதற்குரியகடவுளாமே. (உச)

படப்புருவவொக்கையாறுகோணமாமதற்குப்பரமான்மாவே
கடவுள்சமாதியதிப்பாலாருதாரத்தையுமேகடந்துமெலாய்த், தி
டவசையொழிமரத்தரங்காஅம்போயத்தேயந்தன்னி, லடர்
கதல் முகையொப்பாய் முகங்கவிழாபிரத்தோட்டோ ரகந்தத்
தை. (உஉ)

மாசில்சொதியுட்டோதிமெலும்பேதாச்சாரணத்தான்மலர்
த்தியப்பூங், கேசராக்கிரத்தின்மதிதனையாருஞ்சனங்கொண்டக்
கனிபிசத்தாற், பேசமுலாக்கினியையெழுப்பிராடியின்வையம்
பேதித்தப்பா, லாசுருவகையினக்கியம்மதிபூற்றிமிர் தவென்னத்
தழுந்தலாமால். (உங)

இவ்வகைசொலியமாதியெட்டெங்கமாய்க்கொளங்கியென்னும்
யோக, மவ்வகையங்குககரிற்றேருள்ளெனிரிவியதிருடுக்கள
வைபோன்மட்க, மெய்வகையெங்கும்பரந்துதனதொளியேயொ
வியாகளங்குமாறு, செவ்விதிற்பாவித்திருத்தலாகுமிப்பாலித
ன்பயனுஞ்செப்புவோமால். (உச)

சுப்பினியுமகன்றிடுமெனவிடையுமறுஞ்சித்தியெல்லாமெய்து
மோக்கு, முப்புலவந்தினும்பெறுதற்கரியபொருளொன்றுமிலை
முடிக்கவேண்டி, லப்பிரமாதியர்செயலுமனாக்கணத்தின்முடித்
திடனாமதலானே, யொப்பரியயோகமநிதுபொலப்பித்தொ
ர்மமுண்டோவென்னுன். (உரு)

வாயுவிண்டுந்தித்துப்புலவெனுக்கிமிலக்கின்மனம்வைந்தா
தாராதேயமுணர்ந்தானபொடத்தெய்வதங்கலிமுதமாய்த்தி
கும்பச்செய்து, பொயதன்னைபிரமபெலத்திந்துவமுதிடைத்தி
னைத்துப்பொருளில்சோதி, யாவதைப்பாவித்தலைன்றையோகனை
ப்பார்த்திவ்வகைவெதாந்திசொன்னுன். (உச)

விருத்தலாய்மையெல்லாமொக்குமொக்குமென்னு லுநிகழ்
த்தக்கேளிப், பாவனையைவிடுக்தொன்றும்படியேநியாருப்பரி
சோக்கி, யோகிலாச்சிதானந்தாத்தியின்முற்றுகியென்னுனி
யோகனன்றி, தாவதெனுமுன்பாஞ்சாரத்திரிவேதாந்தியொமத
றைவதானுன். (உௌ)

யோகமதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

விருத்தம் - ௩௩௩௩.

உ.கூஉ

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

சுரு - வது, பாஞ்சராத்திரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அருவமாயனந்தகோடியற்புதருணபிராமச்
சுருபமாயாதியாகிச்சுடர்ப்பரஞானச்சோதி
யுருவமாயெங்குந்தானுயுறபரவாகுதேவர்
பரிவினாலுருண்டாதுச்சயேச்சையாற்புடிவங்கொண்டார். (க)

அயனையுந்தியிலுண்டாக்கியவனைக்கொண்டலையின்னு
வியனுலகதனைமாற்றவேதியனிலாடத்தின்சுட
செயலுறுமனைத்தந்ததிதிகர்த்தாத்நாதுயிந்த
கியலுறுந்தொழில்களெல்லாமியற்றுவனணையனன்றே. (உ)

மன்னியருணையாலேமாயவனுலகமெல்லார்
தன்னடியினைகன்போற்றிச்சுறிகுதிபெறுதற்கெண்ணி
யின்னவையைந்தும்பஞ்சவிராத்திரிப்பொழுதினுள்ளே
பன்னலெனமதுமெய்துல்லாஞ்சராத்திரமாமன்றே. (ங)

திவன்சங்கருணைவாகுதேவர்ப்பரத்துய்மனரானோர்
நவிலிருத்தரென்னுநால்விபுகாவதார
மனித்தராவதாரமத்யமம்சாவதாரமாக
வினுவயெடுத்தறங்காத்தன்பரிடுக்கண்டாத்தருளிச்செய்தார். (ச)

மச்சமேகூர்மங்கேழன்மானுடம்புல்லாம
மெச்சமூவகையிராமமிக்ககன்னானுமாய்ப்பின்னும்
வைச்சபேபருளாற்கற்றிவடிவுகொண்டலெகமெல்லாம்
பச்சைமாலுலகங்காக்கும்பரிணைப்புகல்வனன்றே. (ஞ)

மறிகடல்செலவுப்பெய்தாமந்தாமுதுகிலெற்று
மிதுநிலமருப்பிற்கொண்டுமிசையனுணியுண்டு
முதுமுலகன்துமொன்னுரோங்குறக்கடிந்துந்து
நெறிபடநடந்துமின்னுதிசெய்தனிப்பன்மாதோ. (க)

ஆலநேர்முதுகிலவாயிலகப்பட்டயானையாதி
மூலமேயென்னலொடுமுடுகிவந்தெதிரேயோல
மோலநீயஞ்சலென்னுவுடன்சுனத்திடங்கர்மாய்த்தந்
நீலமால்வரைக்குமுத்திகெறிகொடுத்தருளிளுனே. (எ)

எறிகடல்கடைந்துவானோர்க்கின்னமுதருளிச்செய்தும்
விறல்புரியவுணர்தம்மைவெரறக்களைந்துமேலோர்க்
கறநிலைபகர்ந்துமிவ்வாறண்டகோடிகளைவெல்லார்
திறலொடுபுரப்பனன்னேசெய்தியார்தெரிக்கற்பாலார். (அ)

அணையவனருளாற்றோன்அமண்டகோடிகளியாவு
நினைவுறுமித்தையன்அறித்தியந்தானுமன்றி
களைகடலன்னவண்ணன்கருணைபெற்றுய்யாநிற்கு
மினியதொல்லுயிருஞ்சொல்லிலேகமன்றனேகமாமே. (க)

பிரபத்திபத்தியென்னும்பேருடைநெறியர்லாசா
னருள்பெற்றவ்வரியைத்தாழந்*தாசார்யமார்க்கத்தாற்சென்
விரசைத்தன்புனலின்மூழ்கிமிசுந்தியுறபம்பெற்றுக்
கருடர்மற்றனந்தர்சேனைக்காவலெதிர்கொண்டெய்த. (கஉ)

அன்னவர்தமக்குத்தங்கனருந்துக்கசுகங்கன்யாவு
முன்னர்வந்துரைத்துப்பின்னர்முருந்தர்போருளினுலே
பன்னுசாலோகசாயிபசாரூபசாயுத்யம்பெற்
நின்னியலப்பிராகிருதவிதிகத்தினெய்தி. (கங)

சங்கொடுதிரிவிலாடண்டொடுதாங்கிப்பூமேற்
பைங்கொடிகளிக்கப்பிதாம்பரந்தரித்தரியமேனிக்
கங்குலிற்பகல்போன்மின்னங்கவுத்துவம்புனைந்துவாழுஞ்
செங்கனம்பெருமானேவல்கென்னியின்மீதுருடி. (கஉ)

இங்குத்தாசோகமென்றேயினிதுபாவீத்தவாற்றி
லங்குத்தாமால்கல்யாணவளப்பருங்குணங்கனெல்லார்
திங்கட்பார்த்திருந்துளார்க்கச்சிதனஞ்சேர்த்தாலென்னத்
தங்கப்பார்த்துக்குவாழ்வாழ்த்துவமிதுவாமன்றே. (கங)

ஆதலாலெவருமாலுக்கடிமைண்டனையோனன்பர்
பாததாமரைகள்போற்றிப்பகர்கயிங்கரியஞ்செய்தே
யோதுகீர்த்தனங்களைதியும்பேரோடிம்பர்வாழ்த்த
மூதுலகதனிற்சேர்த்தம்முத்தியும்பெறுவரென்றான். (கச)

இத்திறஞ்சொன்னதெல்லாமினிதினிதுலகம்பாவு
மித்தையன்றென்னுமான்மாவேறுவெறனேகமென்
புத்தியினினைதன்மாற்றிப்புகன்மறைமுடிவைநோக்கி
வித்தகவாழ்தியென்னுவயினவன்விகற்பந்திர்தான். (கரு)

* அர்ச்சிராதி எனவுக்பாடம்.

உகாசு

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இவ்வகையையுஞ்சாரத்திரிச்செய்யக்கூறி
மெய்வகையுணர்ந்தாரின் நவேதூர்திக்கெதிரேமொஞ்
செவ்வியலிவேகவேந்தூர்திருமுடி அளக்கச்சுத்தச்
சைவசித்தார்திவந்துதானிவைபுகல்வதானான். (கசு)

பாஞ்சராத்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௧௯௫௦.

சுகா - வது, சைவசித்தார்தத்தச்சுருக்கம்.

அறுசர்க்கழிநேடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

காண்டலநுமான்முனையுலமையருத்தாபத்திருதபாவம், வே
ண்டியிவைபுளவந்தளாமிவைமேலும்வேண்டிவனவேண்டாதின
றே, பூண்டநெறியாலன்கும்பொருள்சாவினாருமன் நவைதாம்பு
கலுங்காலை, தூண்டெட்டோலவின்கும்பதிபகபாசங்களை
ச்சொல்லவரன்றே. (க)

ஒதுமொருமுலகையுதார்த்தத்துப்பதியென்பதனைக்குங்காலை
யாதிரிவந்தமின் நிச்சச்சிகாநந்தமாயகண்டமாகி [க்கு
வேதமுடிவெனலாகிவிஞ்சுனங்கு மாயனுக்கும்விண்ணோர்யார்
நாதனை மீதுதினெடுவயந்துதொழிவேகைந்நூடாத்துமன்றே

அரியபரையாதிபிச்சாஞானமொடுகிரியையெனவைந்தநாகி
வினியுதருமொரபிபாபவசத்திபிட [கிவினாரயின்வி [ட்டி
யிரவியெதிர்கமலமென்னவெத் [திநிழிலுமாயிபிடத்தியலக்கா
புருவலயபேரகாதிகாரமெனவொருமுன்னுயொளிருமன்றே. (கஉ)

வினைதொலையப்படைத்துகரும்பரிசுகாத்தினைப்புவிடப்பேர்
த்தான்மாத், கணையடரும்பாசமெல்லாந்தழைக்கமறைத்தப்பாச
த்தினையநீக்கி, முனைவண்ணிழைந்தருள்புரிந்துமுத்திரலங்கொடு
த்திவென்மொழியுங்காலை, யினைதொழில்குமினைறக்கியல்பல்
லாற்பிறிதொன்றாயினைக்கொணுதே. (கசு)

எல்லையிலதாய்காசமின் நிமலத்தழந்நினையிடிண்டிந்தோய்ப்
புல்லுமுடல்வெனருளாற் பொருத்தியின்பதன் பங்குபுசித்திவ்
வாதே, செல்லுமலபாகம்வரத்திருவருளாற்பங்குமெல்லாந்தீர்
துதிரா, வல்லலுத்தின்பங்குடையுமாற்பாவருக்கமனைத்து
மன்றே. (க)

சைவசித்தார்தத்தச்சுருக்கம்.

உகாரு

இழிவில்விஞ்ஞானகலர்மெய்ப்பிரளயாகலர்சகலரிவர்முவர்
க்குந், தழுவுமலமுமலகன்மமுமலமாயாகன்மந் தாமும்பந்த, மொ
ழியுமுன்ன நிருவருக்குமீசனையருளுவன்பின்மொழிந் தார்க்கா
அ, வழியினைபுந்தொலைத்தாசானிடமாயின் றினைபுனருள்வழங்
குமன்றே. (க)

இருளுமலமாயைகன்மமெனப்பாசமுன்னுருமிவற்றுண் மா
பை, தெருளுமலிந் துமோகினிமாயேயமெனவொருமுன் அதிற்
மாங்கன்ம, நிருவகையதாந் தருமா தருமமென விவையிண்ணுமிய
ம்புங்காலை, மருவுநினைவுரைசெயலாமற் நிவையோர்முன்னு லும்
வருமர்லன்றே. (எ)

மூலவாணவமொன்றுநித்தமாயிருண்டிருமோகமாகிக்
கோலமார்தாம்பிரகாமிமென்னவான்மாவைக்குறுகிப்பேருங்
காலமான துவந்தாற்கையகலுமனந்தசத்திக துணியிந்தச்
சீலமாயறிவுமுமுதையுமறைக்குமலமென்பந்தெளிந்நுளோரே.

சித்தினுக்கு மசித்திவந்து மருள்விதபல் பாதவினாற் றிய பாசக்
கொத்தினுக்குமலபாகம்வரவிசை [தவதாய்க்குறுகு மாற்றாற்
பித்தகற்றுஞ் சிவசத்தி திதோதான் தத்தியென்றோர் பேராய்ச்
சோதி, யெத்தினுக்குந் தாத விருண்மயமாய்மலமெனவுமிசைவ
தாமால். (சு)

சுத்தமிகுமாமாயைகுடிவேயின்னபற்பலபேர்ருடிவிந்து
வத்தனருட்கிடமாகிச்சிவஞ்சத்திராதம்விந்நுவருட்சாதாக்யம்
வித்தகவிச்சாஞ்சுத்தவித்தையையுந் தந்தருவினியம்பாபின்
பத்திபுரிநாதத்திலவகரியாதியும்பயக்கும்பணிற்றோமே. (க௦)

அருவாயொன்றுநித்தமாய் [னைகூரணுக்களுக்காவரணமாகி
வினியாதத்தன் கருமத்தசலமாயிந்தா கிவிந்தயாவ
மொருவழிகாலத்தினுட்கிடமாய்மலமாகியுலகமெல்லாம்
வருமாற்ச்சுனருளா லுபாதானாமதத்தமாயையன்றே. (க௧)

தனுசரணபுலனபேரகங்களை வொருகாங்கு தகைமைத்தாச
முனமுனாசெய்மாயாகாரியந்தோன் அமன்தொகுத்துமொழியுங்
வினவலு அகாலமெடுகியதிகையக்கலையின் விந்தைவிந்தை [காலை
தனிவினியாகம்வரும்பருடனியற்றின் செறிவுதனிவினிடாமால்

தெரித்தகலாதத்துவத்தினவ்வியத்தங்குணமுன் நினைசெறிவாய்
த்தோன் அ, முருத்திரா லித்தித்தம்புத்தியநிலகங்காருதிந்ரு
கசு

முன்னாய்த், தரித்திடுமொறகங்காரகைசகவைகாசிபூநாதியாகும்
விரித்திடுமொனமனத்தொடுஞானேந்தியமுந் தைசதந்தான்விவம்
பின்னறே. (கக)

தந்திடுமவைகாரிகன்மேந்திரியங் த லோரைந்நுஞ் சத்த முன்னு
வந்திடுந்தன்மாத்நிவக னுதிக்கும்புகாதியினன் வேரரைந்தின்
கன், வந்திடுமனின் னுதியாம் பூதங்களைந்நுமிந்ந வகைமைதன்
னான், முந்தியம்புதந்நுவங்கண்மொழியின்முப்பத்தாருகமுடியு
மன்றே. (கச)

வீறுகிவஞ்சந்திரசாதாக்கியமிசாஞ்சந்தவித்தையந்நுந்
தேறுகிவதத்தவமாஞ்சந்தத்தவங்கனென்று தெரிப்பார்காலம்
பேறுதருகியதிகலைவந்தையராகம்புருடன் ப்ரகிர் தித்யமுந்
க. அம்மிதயாதத்தவமாஞ்சந்ததாசுத்தங்கனென்று வஞ்சுநிக்கலா

மெய்தந்தித்தம்புத்தியகங்காரமனநான் குசெவிமெய்கண்வாப்
முந், கொத்தகலையைத் துவாக்குப்பானிபாதம்பாயுருபந்தம
ந்து, சத்தமொடுபரிசுமுந்நுதவைகந்தமைந்நுவின்காந்நிவீர்பா
ரைந், தித்தகையென்முந்நுன்மதத்தவமாசுத்தமென் அமியம்
பலாமே. (கச)

ஆற்றுகீர்போலிவிடையிற் றியனுதியாய்க்கையாவுந், தோந்
துமாநேறுவாய்க்கிப்பதற்குங்காரமாய்த்தொடர்ந்தான்மான்
னேந்நதோந்திகதமாப்பலவிதம்மின்பதுன்பயினைத்துவை
ய, மாற்றுகாண் மாயைவிறிந்நுடம்முமிது கன்மமலம் வகுந்
வாநே. (கச)

மந்திரங்கொடுபதங்கள்வன் னங்கன்புலனங்கன்வாநுலோ
ந், தந்திரங்களுஅகின்றதந்நுவங்கன்கலைகலிவைசுட்துவர்வா
மிந்தவகையுதல்பதினென்றென்பத்தொன்றைப்பத்தொன் றிரு
ந்நிறென்றான், நந்தமின்முப்பத்தாறந்தாமிவைகொன்றுந்
கொன்றதிகமாமே. (கச)

ஒன்றினென்றுவியாத்தியாயுஅம்பந்தமிவையாஅமொருவி
மேலாய்ச், சென்றுகின்றதிரோதானசத்தியுமின்னருகின்வழி
திரும்பாநிற்ப, மன்றினின் அநடம்புரிவோனாச்சிதாவந்தமாய்
வாமாகோச, மின்றியின் நசமாசமாந்ருவாண்கொடுப்பனின்
மியைவரென்றுன். (கச)

உன்னுடையவாராய்முன னுகபாரிதமுமிங்கொத்ததேந்நு
பின்னமுஅலையுமே முத்தியென்ற மார்ச்சமொன்றும் பிழை
த்தநாமா, வின்னுமனடிக்கமலமிறைஞ்சிமறைமுடிவினைக்கன்

புரண்டங்கின்றி, மன்னுச்சிதானந்திரதிரயமுத்தியெய்திலாழ்
தியென்றுன். (உ)

உற்றவை சித்தாந்தி வேதாந்தி ஸ்யமொழிகேட் டொக்கு
மென்ன, வெற்றிபுரி பாசுபதன் வாயிவிரவுன்மகாவிரத்யோ
மற்றையகானாமுதனும் வந்துவை வுட்கொண்ட வாதே கொ
ண்டா, சற்றிமிமீமாஞ்சையனேயுதியும்தகையராகிந்நு

அன்னபொழுதந்நிபிரானனைவருக்குமவரவரவாயுட்க
சொன்ன, தன்னுடையமைத்துனைத்தான்புர்த்துப்பகர்ந்
மொழிதக்கேதயா, வின்னுடையகேத்யையினியுரைத்தியென்று
னென்றனுமுன்னுவைக்க, மன்னவையெதிர்கோக்கிவேதாந்தி
யிப்பரிசுவகுத்தச்சென்னுன். (உ)

கன்வசித்தாந்தச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ லீருத்தம் - கககஉ.

சு - வது, வேதாந்தச்சுருக்கம்.

— ॐ —

அமரீர்க்கழிநெடிமலையாசிரிய விருத்தம்.

கங்கைமுதலாய்ப்பலபலவாய்கடவுன்திகள்கடைமுற்றிற்
பொங்கு பெருஞ்சர்க்கம்புகுந்தப் புனலோ டொன்றாய்ப்பொ
ருந்துகல்போற், நங்குபுகழ்மீமாஞ்சன்முதற்சமயநெறிகன்பற்
பலவு, மிக்கெ லுயர்வே தாத்தா டெய்தி யொன்று மிரையு
மன்றே. (க)

சத்தாயகண்டபூணமாய்த்தனியாயருவர்ப்ததம்பரமாய்ச்
சித்தாயன்தானந்தமாய்த்திகழுபொளியாயுலகைக்கும்
வித்தாய்கேதவன்வையுதாய்விமலமாகியனுபுதி
வத்தாயுநித்தமாயென் அம்வயங்குமந்தப்பிரமந்தான். (உ)

இரவியொன் அபல்கடத்தினிருத்தபுனலினங்கத்தே
காவினின் நதெனவதுவேமெய்கடொ அகின்றிடுகின் அ
மாயிலோன் அம்போற்ககின்றுமதித்தற்கரிதாய்க்காட்டுந்ந
னுகைசெய்கின் பரிசுமானமொரோஅமுனார்வரிதால். (க)

மாலைப்பழுதைபலியென்னவெய்குந்ததிரோன்வந்தெழுந்த
காலைப்பழுதைமெய்யாகிக்கண்டப்பனிபொய்யாமதுபி
லோல்பரவைச்செக்கனித்தையுறமெய்யாகுமொழியாத
மேலம்பிரமனிக்கையுறமெய்யாமுலகம்பொய்யாமால். (ச)

இன்றமுலகும்பிரமத்தினிடத்திற்றேன் ஹந்தே தான் றுது
நின்றலுழியசநாம்பொய்யாய்நிலவுஞ்சத்திநாநிநங்
கன்றரமலிற் காணுதுகாணும்வா ஹிவநாநத்
தொன்றாகும்பரமார் தத்தனாண்டேபா லுமுகமுமே. (௫)

சிலந்நிலாய்தூல்கொண்டுவைதெற்றிவிதித்துத்திரும்பவுள்ளே
வலந்தலாதுவாங்குதல்போற்பரமேதன் னுன்வையமெலாம்
பொலிந்துகாணப்பிரிந்துலிபுருத்திப்போக்குமாகையின
லுலைத்துசாயாவதுவிதித்தமுபாநானமுமாமுண்மையதே. (௬)

உற்றபிரமந்தனில்லாதுபுரைத்தவானின் ழாருதமா
யெற்றுமதனினெரிபா கியெரிவிற்புனலாய்ப்புனலதனிற்
பற்றுமிலமாயிவையைந்திற்பயிராய்ப்பயிரினின்னமுதாய்ச்
சொற்றவதனிற் றவக்காதிதா ஹினைத்தாந்தே தான் றினவால். (௭)

நிலவுதாதுக்களின் குழுவினிகழுமன்னமயகோச
மிலமுதன் பார்ப்பிராமமயமெழுமங்க தனின் மனோமயந்தான்
றோலெனிலாவிஞ்ஞானமயந்தே தான் றுமதன்கட்சொல் லுங்காற்
குலவுமதிலானந்தமயகோசந்தே தான் றிவிளங்கியதால். (௮)

வானுனதுதன்னிடத்துதித்தவாயுவாதான் கினுள்ளுந்
தாலுயநிறைந்தபுறத்தினுமத்தன்மைத்தாருத்தகையேபோ
லானதுயார் தமிரமுழர் தன்னசத்திற்றேன் றுமைங்கோச
ஆனருடலந்தேநா ஹிநிறைந்துள்ளும்புறம்புமுள் தாமால். (௯)

கோலப்பரிதிநீடுமொனிகுறைந்துகடங்கடோ ஹின்றுந்
போலப்பரமைங்கோசவுருப்பொருந்திரிற்சூகின்றது
மேலப்புனலுக்கலதசைவவலிம்பத்தினுக்குநிலையென்றுந்
சாலச்சடத்துக்கலதசைவெவ்வா றுபரத்தைச்சார்வா ஹே. (௧௦)

நானாவன்னமொருகோவைநன்னுங்காலையங்கங்கே
நானாவன்னமொருநாடேநென்னுவதுபோற்கோசவுரு
நானாவிதமாகையிற்பரமுநானாவிதம்போனிற்கூகின் று
நானாவிதவைங்கோசதன்மநன்னுவதுபோனன்னாநால். (௧௧)

புரியுந்தொழிலாற்பலநாமம்பொருந்திப்போகபோக்கியத்தின்
விரியுநவுகனவினுடன்மேவுஞ்சமுத்திதுரியமெய்துந்
தெரியினிவற்றிற்குதுங்காணஞ்செப்பிளீரோழநான்கோடொன்
றுரியவிவைகொன் றுமில்லாஹொழிவுமென்பருணர்வுற்றேர்.

கருவிகரணமெல்லாநானென்னவினிப்பாங்கவைவல்யத்
துருவுமவைநானவென்னலாமொன்றையொன்றுபுனர்ந்திடுமம்
மருளின் மாயாக்ருமம்வருமருள்போம்பெர்முத்தகருமமும்போந்
தெருருமுணர்வுபின் புதிக்கத்தீரும்பேதத்திறமெல்லாம். (௧௨)

ஆற்றும்பயன்வேண்டாக்கருமம்தக்கரணசத்திதரும்
போற்றுஞ்சத்திதரும்பேதம்போதம்பிரமநானென்னு
மூற்றந்தருநானுதித்தலுமேயுயர்வான்மதீர்த்துளக்கமெனத்
தோற்றந்தருமாயிற்றன்னைத்துளக்கமின்றிக்காணுவனா. (13)

கருவிகரணநினைக்கிக்காணுந்தானே தானாகி
மருவுமனுபூதியிற்கண்மிறொன் றினையுங்காணும்
லுளையுமிற்றதுவானுதியொழியலொழியாதேதமன்னிப்
பிரமநானே யெனத்தெனியும்பேறபெரியமெய்ஞ்ஞானம். (௧௪)

மறையின்முடிவாமல்வாக்கியந்தான்மாவாக்கியமவ்வாக்கியத்தை
யறிநூறிவர்க்குருமுகத்தாலுத்தந்திலையிலறியாதார்
முறைமினுனரும்பொருட்டாக்மொழியும்பஞ்சாதனைக்கொண்
டேதுதியியமரியமாதியோகமுயற்சியுணர்குவரால். (௧௫)

என்று புகன்ற வேதாந்திக் கிடையே புகுந்து மிடலஞ்ஞ
னன்னுன் வசன மென்றிறுநானு மிருக்கநீரவின்றி, தொன்
றும் வகையெவ் வகையவ்வா றுணர்வார் யாவ ருணர்ந்தாலுஞ்
சென்று சிதைப்பன் சிதையேனே லென்னு மெனது செருக்
கென்றுன். (௧௬)

அந்தமாரற்றங்கேட்டலுமேயடல்வேதாந்தியரசனைப்பார்த்
தெந்தைகேட்டியிலுற்றலெவ்வேதோலைப்பார்பிரபோதன்
வந்துதாக்கினலநனையமெத்தனுதிக்கும்வகைபுரியச் [ல்.
சிந்தைமேற்கொண்டிடுதியென்னச்செவிக்கேபையச்செப்பினு

முத்தநகையாபுபரிடீதமுன்வந்தேதானம்மொழிபுகலச்
சித்தமகிழ்ந்துமதிவேந்தன்செய்தத்தருமச்செயலென்ன
மைத்துனைத்தன்வகையரமார்பூடனைத்தமற்றமுமுள்ள
சித்தகருக்கும்வரன்முறையாலவனோடேகவிடைகொடுத்தான்.

வேதாந்தச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

விருத்தம் - ௧௬௯௬.

௪.௮ - வது, பிரபோதன் முடிசூசெருக்கம்.

— ௐ: (௦) : ௐ —

அறுசீர்க்குறிநேடிலடி யாசிரிய லிருத்தம்.

அனையாகன் றபின் நருபதிடையோருமனங்கினுடன்
வனையுமிதயமெனுக்கமலமலர்ப்பூந் தவிசின் மன்னர்பிரா
னினிதினுவர் திதமனியச்சேயி தழ்த்தாமலையிலரசவன்னந் [ல்.
தனதுபெடையையனைத்தெனவுள்ளுருகிக்குழைந் துதழவினது

சோலார் தடங்க ணுமையுமுக்கட்டேவுங்கலர் ஹதினை த்ததிறம்
போலாயினையரின் பவனுபோத ஹகருமந்நாவிந்
பாலாழிபின் வாய்வலம்புரிநித்திலச்சூந் கொண்டபான்மையென
மேலாமலே நவுபதிடையவந் தோர்கருப்பம்மினார் ததுவே. (௨)

அயகருப்பத்தரிந்தவந்நா ளன்மால்பந்தியோகினிக
யேமன்னன் றனையழைத்தர் குல்காந்தளித்திபோதியென்ன
மேயவவனுஞ்சென் றுசரவனத்திலிசன்விரியத்தை [தான்.
யேயவிமைமேயார்க்கிறைவனென்ன விமையுறையதாவகைபுரிந்

அந்தமடந்தைதிருவயிற் றிலவன் காத்தருள்சூனுடோறு
மிந்துகலைபோல்வளர்ந் துவளர்ந்தேந்முதிருமந்நாவிந்
சிக்கைமருள மருள்வினைக்குந்தியமாயா காரியங்கள்
வெந்தபடம்போல்வவிதொலைந் துவியாதனபோல்வியந்தனவே.

பின்னுதிருத்தியாசனைப்பேராதருள்காரியோகினிகன்
முன்னரழைத்தவன்மன்னன்முதற்காத் தளித்தமுதுசூலை
மன்னுச்சிதானந்தமயமேயகிர் தாடதுக்க
மென்னலாகாதெனவகுக்குஞ்சிமந்தா தியியற்றென்றார். (௫)

அன்னபணிமேற்கொண்டவனுமனுதியறிஞர்பெருமானான்
முன்னர்வகுத்தசீமந்தமுதலாஞ்சாடங்குமுறையிபற்றி
யுன்னவரியமகவைவிழிக்குடனின் றிமைக்குமிமைபோலத்
தன்னதியலானபிரத் துதான்ங்குறையுமவ்வேலை. (௬)

பொல்லாவஞ்ஞனெ ணுங்கங்குற்பொழுதுதொலையவறிஞர்பிரா
னல்லான த்தாமரைமலருங்கையிதயவாரிசமு
மெல்லாமலரவடர்த்தபவமென்னப்பட்டர்த்தபுன்பணிமேற்
செல்லாதகலப்பிரபோதச்செய்யோறுதயஞ்செய்தனனான். (௭)

செங்க்குருளைசெனித்திடுமந்நிலையேமதத்திறற்கரியைப்
பங்கப்படவல்லுபிரசெருக்கும்படிபொலஞ்ஞப்பாவிபுரிந்
மங்கத்தொலைத்துவருமகவைவாணிமகடன்மனவா ன [தே.
னங்கைத்தலத்தின்மிசைக்கொடுத்தா ளவனும்வாங்கியதமகிழ்ந்

தன்னையின் றமானதனுந்தாவததடக்கைக்காமவையி
வன்னனானக்குமுனிதனையளித்தான்வாங்கியாங்கவனுந்
தன்னியுடலம்புன கருமபத்துணைக்கண்களிக்கத்தொன்வியுந்
பொன்னினகலத்தாடனைத்துப்புல்லிக்கொண்டபோதம்மா. (௮)

தேவர்மனிதர்விலங்குபுள்ளாகுகளும்லேவந்நிகழ்சா
மாவனவுமேயல்லேவன்மன்னர்திக்கால்வானனைத்துமல்லே
னையுகருமேந்தியங்களைந் துமிபனுஞானேந்தியங்களைந்
நாவினுரைக்குமுபிரக்களைத்துங்கரணநாந்நூலானவனே. (௯)

பொங்குடலுமகையுமலின் ணும்புனியுஞ்சுருகிர்விடருஞ்
செங்கம்புலியாதிபவிலங்குஞ்சிலகோடிபிறங்கிமென்ன.
வங்கங்குறுநாமந்பாதிபவந்நுபலவாய்குட்பெச்சல்லா
மெங்குஞ்ச்சிதானந்தமயமாயிஞ்நத்தெனக்கென்றான். (௧௦)

அயபொழுதிலக்குமுனிதனையிருத்தியாசனனாந்
அயகதிராமிரம்பாப்பித்தெங்குமுந்சிசுடரவன்போற்
ருமருவப்பவளர்வுழியத்தனைந்நனக்குமுடிசூட்டி
மேயவனத்திறுந்நபுகவிவேகன்மதித்தவவிதஞ்செய்தான். (௧௧)

வித்தவகண்டாசுரகயநிசுசயச்சிதானந்த
முத்திமெனுமேய்சாம்பாச்யமுடிசூமுன்தென்றறிஞர்பிரான்
பத்திருபகநியர்தம்பனிமேற்கொள்ளப்படுக்கோதற்
கொத்ததப்பங்களைதினத்திலொளிர்மாமருடம்புனைந்தனனான். (௧௨)

தனிலெய்க்கவினைமேனிழற்றத்தனதுதிலிநிதனைந்நு
வினிலுசெலுத்தாமொருசெங்கோசெங்குமனப்பவொருநானே
யனைபதித்ததுப்பிரபோதனுந்தாஜரானேந்நான்
புனிதம்மிச்சிங்காதனத்திற்போற்றவரவந்நிறுந்தான். (௧௩)

மைத்தனரசுபுரிநாழின் மன்னர்பெருமானன்னையொடு
முந் துமனைவிசமதியொடுமுளர்வானொல்லவொடு
நிக்கையகலக்கினைவொடுசெங்குந்நான்புகுந்தான்புகுநாக்கித்
தந்தைதனிமையாய்தனிமையாற்றுமையிலிந்தகச்செய்தான். (௧௪)

தன்னைபலித்தமா மாயைதன்பர்ன்மான தன்சார்ந்து
மன்னுமலர்ச்சேவடிதொழுவார்பூட்டனை ததம்மாமகனை
யென்னையிவனிலர் தவரவென்றொளென லுமியன்றதெல்லா
மன்னையின கீப்புகள் றுபின்ன ர்ணையனவள் பாலமைத்தனனூல். (1)

தன்னாலேவத்தகுமீமாஞ்சயனாதிபர்சொற்றாழ்த்தமையு
முன்னாகியவேதாந்திவென்றமுன்றயுமவனுக்கிளையவள் பாற்
பின்னாதுரஞ்செய்தறிஞர்பிரான்பிரபோதனைத்தான் பெற்றமையு
மன்னானுதயஞ்செய்தனவேயுஞ்ஞானியழிந்தமையும். (கௌ)

மைத்தன் றன்பாலமைத்தமையுமதித்துட்கொதித்துவானொளி
யந்தகாரமாக்கிவெறும்பொய்யைமெய்போலாக்கிமரு [யை
டர்தபாவியேன்ரெயிந்த்ரசாலமைத்துத்தன்சிகைவழிற்
றிந்தவாறுமுடிந்ததுகொலென்னுப்பின்னுமிதுசொன்னான். (1)

அலையாவியலெங்கோமானபாலென்பாலவாரோபித்து
முலையாதெங்குமுறைவோனையுடற்புன்குடிவிற்கிறைவைத்துந்
தலையாமகனாவனின் றதனையர்பலராற்றையிட்டும்
பலவாங்கொடுமைசெய்தேனுக்கிவைநன்றாகப்பலித்தனவே. (1)

ஆதலால்யான்செய்பிழையும்திண்ணியேன் றன்மகனாற்
போதவேசெய்பிழையும்திண்ணியேன் றன்மகனாற்
திதுதிதிங்கிவைவனைத்துந்திந்த்ரெங்கோன்செழுங்கமலப்
பாதமேயல்லதுபுகல்வேறிலையென் றனையன்பதத்தடைந்தான். (1)

விழித்தபொருள் ற்கனவெனவும்கிறைப்புகற்கெரியலரவெனவுந்
தொழில்செய்யுமாத்தகக்கிறெனவுஞ்சுத்திகாரசிகமெனவுந்
பழித்தபுகல்கிசெழுமல்லாம்பாறமாயைபாறியபின்
செழித்தசோதிப்பிரபோதச்செய்யோனினையதிருஞ்செய்தான்.

அறிவுமறியப்படும்பொருளுமறிவான் றுனும்கிவற்பம்
பிரியமோகனாதிபர்சொப்பிழைகன்முழுநம்பிழையாக
நெறிமையகலாத்தன்னுதைவினைத்தபடிபெகிறவேற்ற
மறிவிலகண்டபூரணசின்மயத்தைத்தமுனியவங்கினனூல். (உஉ)

மடிவிலாமானதன்வலிப்பமாயையாரோபிதமறைய
முடிவிலாதசின்மயமாழர்த்தியுபாதிமுட்டகன் று
விடிவிலாதவிருப்பிழம்பைநிழங்கிநிமிர்நனியன்சுடர்போ
னெடியசோதிபரப்பியெங்குநிறைந்தொன் றுகிவின் றுனே. (உங)

அனையநீதிப்பிரபோதனரசுபுரியுமநாளின்
முனைவர்கேவதபாரசுமுதலோரொவருமுதுவகிற்
புணையும்வாழ்வின்பொருத்தியுமேபுனியம்பழமுந்நோடும்போ
னினையுமுளத்தேதார்பற்றுமின் றிந்தியானந்தகிலைன்றார். (உச)

விரிகாசினியின் மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமெனுமில் விவங்கதையை
யொருகாலுவந்து படிப்போரு முணர்வுந்நறங்கேட்போரும்
பெருகாதவா லிகத்திலின்பப்பெரும்போகங்கள்பெறுவர்பின்
னும், பரிபூரணசச்சிதானந்தபாராவாரம்படிவரன்றே. (உரு)

மூட்டும்பந்தமிசுமேலாமுத்தியிதுமுடையுடனோ
றிட்டுஞ்சுவனிதுபரமீதிரண்டுமொன்றுமியல்தென்
ருட்டும்பிறப்புமிறப்புமறவங்கைநெல்லிக்கனியெனவே
காட்டுமிராகவானந்தம்நெருணகிதியின்சரண்வாழி. (உச)

அடுத்ததொண்டர்பெருப்பவழுவைமுலைப்பாலொடுமுயிரு
மடுத்தென் வினையும்பெருஞ்சுட்டெருதுஞ்சாய்த்துக்கோவியாக
னடுத்தகலையுமொருசிறீட்டெனரைத்தகலையுங்கொண்டின்பங்
கொடுத்தராஜகோபால்கோகனசச்செஞ்சரண்வாழி. (உ௪)

போதத்தமிழ்க்கும்வடகலைக்கும்பிலலோர்சுமக்கும்பொருள்
விரித்துச், சீதைக்கிறைவொனநீதிச்செங்கோல்செலுத்தித்தி
சைபுரந்து, வேதப்பனுவன்மெய்ஞ்ஞானவிளக்காலுலகைகிளந்
குமெங்கண், மாதைத் திருவிங்கடநாத மறையோன் வாழி
வாழியவே. (உ௫)

பிரபோதன் முடிசுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-உ௦௩௫.

பிரபோதசந்திரோதயம் என்று வழங்குகிற

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்

முற்றப்பெற்றது.

சிவமயம்.

மெய்ஞ்ஞான விளக்க

அரும்பதவுரை.

பாயிரம்.

—*—

க. பொன்னுடை-பொற்சரிகை யானுவஸ்திரம்; இது பீதாம்பரம் எனப்படும். மரு-வாசனே.

உ. பொன்னி - காவிரிநதி. கன்னி - இளமை. தாழை - தென்னை மரம். கன்னல் - கரும்பு. வளவர் - உண்மை அல்லது, வளத்தையுடையோராய் சோனாட்டரசர்கள். வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன்; அதாவது - இன்னகாலத்துக்கொடுப்பேனின்ன காலத்துக் கொடேன். இன்னபொருளைக் கொடுப்பேனின்னபொருளைக் கொடேன், இன்னார்க்குக்கொடுப்பேனின்னார்க்குக்கொடேன் என்னும் வரையறையின்றி யெக்காலத்து யியார்க்குமெப்பொருளையுங் கொடுப்போன்; (உண்மை + அல்); அல் பெயர்விருதி.

ங. குழைக்கும் - இளகுவிக்கப் படுகின்ற. அம்பொன் - அழகிய பொன்; அதாவது ஹாடகம், கிரிச்சிறை, ஜாதரூபம் என்னும் ஏனைப் பொன்வகைகளினும் அழகிய ஜாம் பூரதம் என்னும் பொன்; இதனைப் "பூவிற்குத்தாமரையே பொன்னுக்குச்சாம்பூரதம்", என்பதானுணர்ச்சு. குயிற்றியகுன்று - செய்குன்றம்; அதாவது விளையாட்டின் பொருட்டுப்பொன், மணி முதலியவற்றைக்கொண்டியற்றப் படுவதோர் செயற்கைமலை; இது கரீடாபர்வதம் எனப்படும். ஆரயியம் - நிலாமுற்றம்; தனிகன் வீடும் ஆம்; இப்பொருளில் ஹர்மயம் என்னும் வடசொ

ல்விகாரம்; ஹர்மயம் - (மனதைக்) கவர்வது. தூளம் - முத்து; (காந்தியானிருளைத்) தாண்டுவதெனப் பொருள்படும். வடமொழித்தந்திரம்; தந்திரமாவது - ஆரியத்திற்குந்தமிழிற்கும் பொதுவாகவுள்ளதெனத் தாலாதி விகாரமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழியாம். மழை - மேகம். தவழ் - நகர்ந்து செல்கின்ற. மாதை - மாதேவிப்பட்டினம்; இது மன்னார்குடியினருகிலிருக்கின்றது.

ச. தந்திரம் - வேதத்தினோர்பகுதி; வடசொல் விகாரம். கற்பகம் - விரும்பியவனைத்துத் தருவதோர் தெய்வ விருகமும்; கல்பகம் என்னும் வடசொல் விகாரம் - செங்கை - செம்மையானகை; கைக்குச் செம்மையாவது - இறைவனைத் தொழுத விரப்போர்க்கீதன் முதலியன; சிவந்தகை என்னலுமாம்.

ரு. திரம் - கூறுபாடு; தன்மையுமாம். புனிதம் - பரிசுத்தம்; புனிதம் என்ற வடசொல் விகாரம். மறம் - பாவம்; (வேதத்திற்குட்பா தென்று) மறுக்கப்படுவது என்பது பொருள். தருமதால் - ஸபிதாதி.

சு. மறை - வேதம்; ஸ்திரீகுத்திரர்கட்கு மறுக்கப்படுவது அல்லது, பொருள்களை மறைப்பது என்று பொருள்படும். நித்தம் - உயிருள்ளவரை செய்யற்பாலனவாய் கரும்ங்கள்; வடசொல் விகாரம். கையித்தியம் - நிமித்தம்பற்றிச் செய்யப்ப

மும் கரும்ங்கள்; தத்திதாந்தம்; தத்திதாந்தமாவது— ஒருவட சொற்சிந்திது மாதித் தன்னேடிபையுடைய பொருளையாயினும் தன்பொருளையாயினு முணர்த்துவது.

எ. குட்சி - உபாயம்.

அ. கரை - வரிசை, வனசம்-தாமரைமலர்; முதலாகுபெயர்; வடசொல்லிகாரம்; கீரிலுதிப்பது என்பது பொருள். பணி - பாம்பு; படத்தையுடையது என்பது பொருள்; வடசொல்லிகாரம்; தட்டின் எனவும். பாவை - பிரகிமைபோன்றபெண்; உவமையாகுபெயர். தார் - சுண்டிக் காதிற்று; இது கண்ணுதல்கம் எனப்படும்.

க. பதுமம் - தாமரை; வடசொல் விகாரம்; (வட்சி) அடைத்தகிடமானது என்பது பொருள். பாசடை - (பசுமை + அடை) பசுமையாகிய இலை. புனல்-தண்ணீர்.

கர. அளவனால - கலந்து.

கஉ. கண்ணன் - திருமால், கருவண: என்னும் வடசொல்லிகாரம்; (எல்லாஞ்)செய்ய்வான் அல்லது, கருமையையுடையோன் என்பது பொருள்.

கஉ. வேலை - டற்கை; வேலா என்ற வடசொல்லிகாரம்; இது இலக்கணையாய் கட்டையுணர்த்திற்று. பெருமான் - திருமால்; எல்கான் ஏற்றுணர் அழைத்தேற்று.

கச. காமாதி முயிருமெம்பகை - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என்பவை; இவை அரிஷ்டங்கள் எனப்படும். செம்பொருள் - பிரம்மம்; இது நித்தமாய் தாய்தாயென்று மொருபித்தாய் நித்தலின் செம்பொருள் எனப்பட்டது; இதனைத் திருக்குறள் நக-வது அதிகாரம் அவது குறவின் உரையானுணர்க. இவ்வி - குரியன்; (கவி) அதிகப்படுவது என்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம்.

ம். புனலிவிபொற்பார்த்தல் - கீரித்திரிபிம்பிக்குஞ் சூரியகோடிக்கண் லின்னில் விளங்குஞ் சூரியனில் வேறல்லாதவாறுபோல அவித்தவயிற் பிரதிபிம்பிக்கும் ஒவகோடிகன் பிரம்மத்தின் வேறல்ல எனக்கருதல்.

கஎ. வடம்-சுண்டிக்கல்லாலமரம். (கிழ்துகளாற்றன்னிடத்தைக்) சுற்றிக் கொண்டிருப்பது என்பது பொருள். வடசொல்லிகாரம். நால்வர் - சுண்டிச்சன்கர், சனந்தனர், சனாதனர், சனந்துமார் என்போர். தேலிகன்-குரு; (வித்தைமைக்) கொடுப்பவன் என்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம்.

கஅ. சமாதி - உண்டாயிருக்கும் வாசன்களின் ஒழிவும், அடங்கியிருக்கும் வாசன்களின் வெளிப்பாடுமுண்டாகிய ந்தக்காண மொருமுகப்பட்டிருத்தல்; வடசொல் விகாரம்.

கக. குறிப்பு - பக்குவிகட்டுரியதோர்குறி: விருப்பமுமாம். வயின் - இடம்; எழுகுப்பு.

உர. சிறம் - மாப்பு; ஒலியுமாம். நகழ்த்தினுன்-சொன்னான்.

உக. கல்லது - மலையிலுள்ள; கல் சுண்டிக்கருவியாகுபெயர். முழை - குகை. அல்லல் - (பிறவித்) துன்பங்கள்; அனையவான: - ஆத்யாத்மிகம்; (தன்னால் வருவது) ஆதிபொதிகம். (பிறவியின்களால் வருவது) ஆதிதெய்விகம் (தெய்வத்தால் வருவது) என்னும் மூன்று.

உஉ. போதமுள்ளோர் - சுண்டிப்பிரம்மத்தின்கள். எதிலிலுணர்விலார்- (சத்தேகவிபர்த்தங்களாகிய) குற்றங்கலாழித் (பரமார்த்திக) க்ஞானமில்லாத அக்ஞானிகள். பேதுறு - மதியமங்குகின்ற; அக்ஞானிகட்கு மலர் மனம் மத்தானிலம் முதலியவற்றின் மதியம்க்குண்டாக்ருமாதலின் "பேதுறு" என்றார்;

பிளவுபட்ட என்னவுமாம். பேறுபயன்; பெறப்படுவது என்பது பொருள்.

உஉ. பார்த்தன் - பாம்பு, திரிபு- (பழுதையைப்பாம்பென்பது போன்ற) விபாத (க்ஞானம்).

உச. மாற்றம்- சொல். புனசம்-மயிரிலிர்த்தல்; வடமொழித்தற்ம்ம். ஒபந்தி - தன்மை. கல்லரிவு - மெய்க்ஞானம்; பிறப்பை யொழிபித்து விட்டடை யளித்தலின் கல்லரிவாயிற்று.

உச. கம்பலை - நடுக்கம். மார்தர் - மனிதர்; ஒருமை பேலாப்பன்மைப்பெயர்; இது நித்தியபருவசனம் எனப்படும். புலம் - அறிவு.

உஎ. உழக்கி - கலக்கி (கடைத்து என்றபடி). புலவோர்க்கு- தேவர்களின் பொருட்டி; கருவ்வுருபு ஈண்டுப்பொருட்டுப்பொருளது. வர்ரி - கீர்; இது, இலக்கணையாய் கட்டையுணர்த்திற்று; வடமொழித்தற்சமம். அழுது - அபிர்த்தம்; மரணத்தையொழிப்பது என்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம்.

உஅ. பூசுதர் - பிராமணர்; பூமிக்குத்தேவர்களென்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம். காப்பியம்-காவ்யம் என்னும் வடமொழியின் சிதைவு; கவியாற்செய்யப்படுவது என்பது பொருள்; தத்திதாந்தம்.

க-வது, சருக்கம்.

—X—X—X—

க. இளை - வருந்தத்தக்காரணமாகிய; இதனைக்கானல் என்பதோடுகட்டிக. காணல் - (வேயிலின்பிதையானுளதாகும்) பேய்த்தேர். கண்டாற்போல் - காணப்பட்டாற்போல; இதுசெய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்தசெய்வினை; இவ்வாறுவருவதனை வடதுலார் "நயக்கு" என்பர். விசம்பு - ஆகாசம். ஒன்றினிடத்து - அத்துவிதவத்துவாகிய பிரம்மத்தினிடத்தில். ஒன்று - பொருத்திய; இதனைவோள் என்பதோடுமுடிக்க. ஒன்றுவோர்-வினைத்தொகை. ஒன்றினிடத்தொன்று என்பதற்குவிசம்புமுதலியவை ஒன்றினிடத்துமற்றொன்றை, என்றும்பொருள்கொள்ளலாம். அதாவதுவிசம்பில் வாயுவும், அதனிடத்துத்தேயுவும், அதனிடத்துஅப்புவும், அதனிடத்து

ப்பிருதவியுமாகவோர்கொண்டன்பதாம். அதுதேராதார்க்கு- (திருத்த) பசுமாதியவிலாகதி. தத்தலக்கியார்த்தமாகிய பிரம்மத்தையதிரியாத அக்ஞானிகட்கு. தார்கொண்டபணியுருப்போல் - பூமாவையிறேறும் ஸர்ப்பப்பிராந்திதெனிக்த விடத்துப் பொய்யாவதுபோல. நிமிடானந்தம் - பூரணானந்தம்; வடசொல் விகாரம். முவுலகும், தேராதார்க்குக் கண்டாற்போன்மெய்யாகித் தேர்த்தளவிற்பணியுருப்போற்பொய்யாம் எனமுடிக்க.

உ. இடை - வலக்காற்பெருவிசலினின்றைசத்தினாகியேறியிடதுகாணியப்பற்றிநிற்கும்காடி; இடா- என்னும் வடமொழித்திரிபு. பங்கலை- இடக்காற்பெருவிசலினின்றைசத்தி

அரும் பதவுரை.

உ-வது, சருக்கம்.

—இ—

எவியேறி வலதுநாசியப்பற்றிநிற்
கும்நாடி; பிங்கலாண்டும்வடமொ
ழித்திரிபு. இடைநாடி - இவ்விர
ண்டிற்குமிடையிலுள்ள சுழிமுனை
(ஸுஷுமனா) நாடி. உச்சி - சு
ண்ணிப்பிரம்மந்திரம். உபசாந்தி -
விரும்புவெறுப்பற்றிலை; வடசொ
ல்லிகாரம். சின்மயம் - ரூராகாம
ம்; வடசொல் விகாரம். சந்ததமு
ம் - எப்பொழுதும்.

ந. துரியம் - சுந்தரிலை; நான்
கால்அவத்தை; சந்தர்த்த வஸ்துவ
மாம்; வடசொல்லிகாரம்.

ச. மாயை - (யா-மா-ஸா மா
யா) எதுஇல்லையோஅதுமாயைஎ
ன்றுவேதாந்திகளும், பிரபஞ்சம்எ
தனிடத்துச் சங்கராசாலத்தங்கிச்
சிருஷ்டிகாலத்து வெளிப்படுகின்ற
தோஅதுமாயைஎன்றுசைவசித்தாந்
திகளுங்கூறுவர்; வடசொல்லிகாரம்.

இ. புல்லுருவி - மாங்களிலுண்
டாகி அவற்றையழிப்பதோர்கொடி.

க. மறு - (சந்திரனிடத்துள்
எமான்அல்லது, ருயல்போன்ற) க
ருவியும். தறுகண் - குருநம்; அரு
சாமையுமாம்.

க0. மதி - சுண்ணெழுவதுஅல்ல
து, எட்டாம்பிறைச்சந்திரன்; மதி
க்கப்படுவதுஎன்பதுபொருள். துத
ல் - நெற்றி.

கஉ. மிடல் - வலிமை. ஏழற -
கனிப்புற; ஏழறமுதலுள்ளபதின்விகா
ரம்.

கங. கதம் - வலி.

கச. வரிசை - மரியாதை. நே
ரிசூழ - நேரியசூபாணங்கொயுடை
யவனாகியபிரலீர்த்தி; விளைத்தொ
சையன்மொழி.

கரு. தொகை - மயிற்சீலி; இ
துசினையாகுபெயராய் மயிலையுணர்
த்திஅதுஉவமையாகுபெயராய் ஓர்
பெண்ணையுணர்த்திற்று; ஆதலின்
இதுஇருமடியாகுபெயர்.

கசு. இகத்த - மீறிய.

கஎ. தோன்றல் - பெருமையிற்
சிறந்தோன்; தொழிலாகுபெயர்; ஆ
ண்பாற்பெயருமாம்.

கஅ. நச்சு - விடம்; நஞ்சுஎன்
பதுஎதுகைநோக்கிவலித்தல்லிகார
ம்பெற்றது. இச்சகத்து - இவ்வல
கத்தில்; உபசாரவார்த்தையையு
டையஎன்னலுமாம்; அத்துநரிடத்
துஞ்சாரியை; முன்னதுஎழாம்வே
ற்றுமைத்தொகை; பின்னதுஇரண்
டாம்வேற்றுமையுருபும் பயனுமுட
ன்றொக்கதொகை.

கக. மிசிரும் - ஒளிசெய்கின்ற.
மெல்லியல் - மெல்லியஇயலினையு
டையளாகியபெண்; பண்புத்தொகை
ப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை.

உ0. வஞ்சி - பூங்கொடிபோன்
றபெண்; உவமையாகுபெயர். சே
யிறை - செவ்வியசூபாணங்கொயு
டையளாயபெண்; பண்புத்தொகை
அன்மொழி.

உக. கடி - வாசனை; உரிச்சொ
ல். அடைவுரு - பேற்றைப்பெறுத;
ஒப்பினைப்பெறுதஎன்னலுமாம்.

உங. வியல் - பெருமை. சே
ய் - மகன்.

உரு. வரம் - மேன்மை; தெய்
வசகையுமாம்; வடசொல் விகாரம்.

உசு. கதி - மோகனம்; வடசொ
ல் விகாரம்.

உ0. தனிவத்து - சுத்தப்பிரம்
மம். வீந்திடா - அழியாத; நறுகெ
ட்டஎதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.

கக. எய்த்து - மெலிவு; இது
தொழிற்பெயர்; விளையெச்சமன்று;
(இதற்குமுன்) மெலிவினையுடை
யஎனப்பொருள்கொள்க. எச்சமாக
ப்பொருள்கொடல்சிறவாது.

கசு. கைதலம் - வஞ்சகம்; கித்
வனதுதன்மைஎன்பதுபொருள்; த
த்திதாந்தம்; (கிதவன் - வஞ்சகன்).

க. விடயத்து - லெளகிகவியா
பாரங்களில்; சிற்றின்பத்தில்என்ன
லுமாம். ஒவிலா - ஒழிவில்லாத. க
னித்தும் - மகிழ்வோம்.

உ. நவத்துவாரபுரங்கள் - ஒன்
புதுதுளைகளையுடையவுடல்கள்; பு
தியவாயில்களையுடையவூர்கள் என
மற்றோர்பொருள் தொனித்தல்கா
ண்க. நவம் - ஒன்பது புதுமை. து
வாரம் - துறைகள், வாயில். புரம் -
உடல், ஊர்.

ங. பரிதி - பரிசேஷம்; இது,
இலக்கணையாய்ச் சூரியனையுணர்த்
திற்று; வடசொல் விகாரம். விம்ப
ம் - எதிரொளி; வடசொல்விகாரம்.

ச. கண்டகர் - துட்டர்; கீழோ
ருமாம்; வடசொல்விகாரம். விருயி
ய - மேலான.

அ. பசுமண் - (பசுமை + மண்)
பச்சைமண்; (சாமானமண்என்றப
டி). ஒருமையாய் - நிச்சயமாய்; ஒ
ருதன்மைத்தாய்என்றுமாம்.

க. பின்னபின்னங்களாக - வெ
குவருக.

க0. ஆச்சிரமம் - பிரம்மசர்யம்
முதலியநிலை; வடசொல் விகாரம்.
சந்திரியசின் - முற்றத் துற்த்தோர்.

கஉ. விரை - வாசனை. புரை -
குற்றம். தவிர் - நீக்குகின்ற.

கங. தாயை - தாயாகியரேணு
காதேவியை.

கச. வரி - கட்டப்பட்ட. சிலை -
வில்; இதுகோதண்டம் எனப்படும்.
வேணி - சடை; வடசொல்விகாரம்.
வற்கலை - மரவரி; வல்கலம் என்
லும் வடசொல் விகாரம்.

கசு. சலித்து - கோபித்து. வி
னையம் - வஞ்சகம்; வடசொல் வி
காரம்.

கஎ. ஏறு - ஏறுது. தொழு-மா
ட்டெக்கொட்டம்.

கஅ. எள்ளுற - இகழ். அள்ளு

ற - நெருக்கமுற; (மிகஎன்றபடி);
அமுது - சோறு. அடி - சமைத்தத்
தூரிய.

உ0. இறைஞ்சி - வணங்கி. தி
றம் - தன்மை. "போலும்", நண்
டுஒப்பில்போலி.

உக. தாய் - தாயாகியகேசகி. த்
ந்தை - தந்தையாகியவிச்சுவஸ்.
வானார் - குரங்குகள்; நரரையொ
த்திருப்போர் என்பது பொருள்;
வடசொல் விகாரம். புனம் - பூமி;
(எல்லா) முண்டாதற் கிடமாவது
என்பது பொருள்; இது இடவாகு
பெயராய்திலுள் ளோரையுணர்த்தி
ற்று; வடசொல் விகாரம்.

உஉ. வற்தின் - வீணை.

உங. பொன்றின் - இறந்தா
ன்.

உசு. வேய் - மூங்கில். சுத்தி -
முத்துச்சிப்பி; (முத்துக்களை) யுண்
டாக்குவதுஎன்பது பொருள்; வட
சொல் விகாரம்.

உஎ. கனகன் - இரண்யன். அ
வுணர் - அசுரர்கள்.

உஅ. படாவனா - சான்றவன்
ணம். அடாதென - (அடர்) தகா
தென்றுசொல்லும்படி.

உக. 'நன்றுநன்று, அடுக்குஇக
ழ்ச்சிப்பொருட்டு; வெகுளிப்பொரு
ட்டுமாம்.

உ0. சுபுத்திரர் - நன்மக்கள்;
சு - நல்ல; புத்திரர் - புத்தன்னூர்
நரகத்தைத் தாண்டிவிப்போர்என்ப
துபொருள்; வடசொல் விகாரம்.

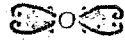
உசு. சார்வு - பற்றுக்கொடு. பரி
க்க - சுமக்க.

உஉ. மதலை - பிள்ளை.

உங. கோடி - கொள்வாய்; ஒரு
மைஎவல்.

உரு. மேதகு - சிறந்த. வீற்றிரு
க்கும் - வேறொருவர்க்கில்லாச்சிற
ப்புடனிருக்கும்.

க-வது, சுருக்கம்.

க. ஆடந்தல் - நெருக்கல்; பொருதலுமாம். தாவில்-குற்றமற்ற.

உ. குலத்து - பூயியில்.

சு. ஏதும் - சிறிதும்.

ரு. மாதுலன் - மாமன்; (தா யுடன்பிறந்தோன் என்பது பொரு ள்; உடசொல் விகாரம். ஆழிழ் விற்கும் - அழுங்கும்படிவிழ்ச்செய்யு ம்; பிகவும்விரும்பச்செய்யும்என்னு ம் இருபொருளுங்கொள்க. இனம்- சுற்றம். இனமே, அகழாகும்என்க.

சு. உவணத்திறை - சுருட்டை (வாகனமாய்க்கொண்ட) கடவுளா யியதிருமால். சங்கற்பம் - மனோவி யாபாரம்; உடசொல் விகாரம். சங் கற்பம், எழுபாய். மதின், பெயர்ப்ப யனிலை.

எ. பதனம் - மதினுண்மேடை. மமகாரம், மதினுண்மேடையாமெ ன்க.

அ. இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் சி லேடை. பின்னும் - (பகைவர்கள் ஊடுபுகாணனம்) பின்னிக்கிடக் கின்ற, கொடி - படர்கொடிக்கொண் டை, காது - புதுவோருடல்களை க்கிழித்துக் கூறுசெய்துகொல்லுத லை, பிரியாது - (தம்மிடத்திருந்து) நீக்காமல், உள்உணர்வு ஆக - (கூர் மைவிஷயத்தில்) மெய்ஞ்ஞானம் போன்றதாக, முன்னும் - நினைக்க ப்படுகின்ற, கொடாரிக்கும் - கொ டாலிப்படைக்கும், முன்னும் - ஒருமுன்னும், சிதையாது - அழியா மல், உன்னும் - மேலோங்கினா ற்கிடமான, கொடுத் தீ ஒழுக்கு ஆம் - கொடியதாடாக்கினி (காட் டெத்தி) யின்வரிசையுண்டான, இழு க்கே - வழுக்குரிலங்களை, துன்னு ம் - நெருங்கின, பெருங்காடு - பெரியகாட்டானாக, அது - அம்ம தில், சூழ்கின்றது - சூழப்பட்டிருக் கின்றது; (எ-று.) காதல் - கொல்லு

தல்; கூறுசெய்தலுமாம்; இதுதொழி ற்பெயர். "உணர்வா" என்பதில் றுதொகுத்தல். "ஒன்று" இதில் உம்மைவிகாரத்தாற்றெடுக்கது. கொ டிகள் பிரியாது, சிதையாது உன்னுங் காடு, தீயொழுக்கு ஆங்காடு, இழுக்கு துன்னுங்காடுஎன்க. பின்னும் - (முற்கூறியஅம்மதிலாண்மாத் திரத் தோடமையாது) மேலும், காதல்- பெண்ணுசையாகிய காமமென்னும், கொடி - படர்கொடியானது, பிரியா து - நீங்காமல், உள்உணர்வு ஆம் - (எல்லாரும்சிறந்ததென்று) நினைக் கின்றஅறிவுஎன்னும், முன்னும் - (கோடாலிகர்லெல்லாம் பிகச்சிறந் ததென்று) நினைக்கப்படுகின்ற, கொ டாரிக்கும் - கோடாலிப்படைக்கும், முன்னும் - ஒருமுன்னும், சிதை யாது - அழியாமல், உன்னும் - சி னர்த்தெழுக்கின்ற, இழுக்கேதுன்னும் - நனமேஅல்லது, கேடே நெருங்கின, கொடுத்தீஒழுக்குஆம் - துராசாரமா கிய, பெருங்காடு சூழ்கின்றதுஅது - பெரியகாட்டானை சூழப்பட்டிருக் கின்றதுஅம்மதில்; (என்றவாறு.) கா டலைக்கொடியாகவும் துராசாரத்தை க்காடாகவுங்கொள்க.

சு. அடைவு - (பகையஞ்சா மை, உயிரைப்பெரிதாய் என்னு மைமுதலியகாவலாளர் அடைதற்கு ரிய) பேறுகளும், ஒன்றும் மைந்து - பொருத்தியவலிமையும், ஆவி - (பகைவர்மாட்டுக்கோபத்தான் எழு ம்) உயிர்ப்பும், ஒர்பொழுதும்அக லாது - ஒருபோதும் நீங்காமல், ந டைசென்றுபடரும் - (பகைவர்வ ரும்) வழிகளிட்சென்றுபரவிநிற்கின் ற, நன்காவலுடன் - நன்மையா கிய காவலாளர்களையும், விடயங்க ள் எவையெனும் - (இவர்கள் ப கைவர்கள் என்றதிதற்குரிய) சங்க திகள் எவையாவது, வெளிகாணு

முன் - வெளியிற்காணப்பட்ட வு டனே, போய் - சென்று, புடைமண் டி - (அவர்) பக்கவினெருங்கி, எறியு ம் - அடிக்கின்ற அல்லது, மோதுகி ன்ற, பல்பொறி - அநேக (செய்வ) யந்திரங்களையும், அது - அந்நகர், கொ ண்டது - பெற்றிருக்கின்றது; (எ-று.) அடைவுங் காவலுந் தொழி லாகு பெயர்கள். தெய்வயந்திரங் களாதலின் விடயங்களை யுணருமெ ன்க. தெய்வம்அதிநீத்தநிற்கும் யந்திரம், தெய்வயந்திரமாமென்க. கண்டபின்னர்ப்போய்ப் புடைமண் டியெறிவதை, விரைவுபற்றிக் "கா ணுமுன்போய்", என்றார். ஒன்றும்ஐந்துஆவி - பொருத்திய பஞ் சப்பிராணன்களும், அடைவுஒர்பொ ருதும் அகலாது - (பூர்வஜன்மகண்ம த்தாற்பெற்ற) உடலைஒருபொழுது ம்விட்டுநீங்காமல், நடைசென்றுபட ர்கின்ற - (அவ்வுடலையடைதற்கு ரிய) வழியிலே (பிறவியிலே) சென்று பரவுதற்குக்காரணமான, நன்கு - மிகுதியாகிய, ஆவலுடன் - போர ளையையும், விடயங்கள் - (சத்தாதி) விஷயபஞ்சகங்கள், எவையெனும் - யாவையெனும், வெளிகாணுமுன் - புறத்திற்காணப்படுமுன்னர், போய் - சென்று, புடைமண்டி - (அவற்றின்) பக்கத்துநெருங்கி, எறியும் - (மண தையவற்றினிடத்து) விரைவிற்செ லுத்துகின்ற, பல்பொறி - ஐந்தா கிய இந்திரியங்களையும், அதுகொ ண்டது - அந்நகர் பெற்றிருக்கின் றது; (எ-று.) அடைவுஒருபெயர், "படர்கின்றதுஆவல்", என்பதனைப் "பி ழைக்கின்றமருந்து", என்பதுபோற் கொள்க. ஒன்றல்லன்பவாதலின் "ஐந்து", "பல", என்பட்டது. சு. குலகோபம் - (படைவீரர்) குலத்திற்குரிய கோபத்தினையும், அடு - (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற, உற்ற - (தருமமாகப்) பொருத்திய, கொலை - கொலையினையும், பாது -

காவலினையும்உடைய, அகத்தோர் - மன்தினையுடையோரும், மறமன் றி - வலி அல்லது வீரத்தையன்றி, அறமொன்றும் - ஒருதருமத்தையும், அலகுஒடி - எல்லையற்ற, உணரா ர் - அறியாதவரும், உலகோடிகொ டியின்கண் உடனீர்மும் விசையார் - கொடிப்பொழுதினலகு முழுதும் ஒடியுடனே திரும்பிவரும்விவகத்தி னையுடையோருமாயிய, பலகோடி படைவீரர்கள்பதிகொள்ளப் பெற்ற து அந்நகர்; (எ-று.) பாது - காவல். மறத்தைஅலகோடியும், பி றதருமத்தைஉணர்வாயவனவும், உ ணர்வார் என்க, குலத்திற்குரிய கோபமாவது - பகைவர் அஞ்சிச்சர ணப்பக்கவிடத்தும் புறமுதுகிட்டோ டியவிடத்து மிலதாக்கிப் புகாவிடத் தும் ஓடாவிடத்தும் உளதாகும்உத் தமகோபம் என்க. பதிகொள்ளல் - தங்குமிடமாக்கொள்ளல். மறம் அன்றி அறமொன்றும் அல டோடியுணர்வர் - பாவத்தை (அதரு மத்தை) எல்லையற்று உணர்வத ன்றிக் தருமத்தைச்சிறிதும் உண ராதவரும், உலகோடி டுடைய யின்சுதுடல்மீளும் விசையார் - கண்ப்போதினலகவியாரிடத்திற்செ ன்று உடலின்மீன்பெரும் வே கத்தினையுடையோரும் ஆவிய, கோ பம் - கோபம் என்போலும், அடு உற்றகொலை - கொல்லுதலைப்பெற்ற கொலையென்பவரும், பாதகத்தோ ர் - பரத்துரோகன் என்பவனுமா கிய, பலகோடி குலப்படை - சிறந்த அநேககோடிபடைகளையுடைய, வீ ரர் - வீரத்தினையுடையோர், பதி கொண்டது அது - பதிகொள்ளப் பெற்றது அந்நகர்; (எ-று.) பெ ண்களிலும் வீரமுள்ளோருளாராதலி ன், கொலையென்பாரையும் சுட்டி மொழிந்தார். கொலையிந்நூலி ற்பெண்ணாக வருவகப்படுத்தியிருக் கின்றனர்.

கக. எதுபெற்றும் - (பகைவரான் இடித்தல் முதலிய) எத்தொழிலைப்பெற்றும், அயராமல் - தளராமலும், அமையாமல் - அடங்காமலும், மேன்மேல் - ஆகாயத்தில், உள்கின்ற - உயர்கின்ற, பிழைகூர் - குற்றம்மிக்க, அவாஜும் - (உயரத்தில்) ஆசையைப்பொத்த, வானம் - ஆகாயத்துள்ள, முயல்மதியாலும் - முயல் போன்றகனங்கத்தினையுடைய சந்திரனாலும், முடிசுர்ன் அரிதா (க) - நலகாணவரிதாருமபடி, உயர் - உயர்ந்த, வான - பெருமையையுடைய, கிரிதுர்க்கம்ஒன்று - ஒருமலைமேற்கோட்டையை, அது - அந்நகர், உள்ளது - உடைத்தாயிருக்கின்றது; (எ-று.) அயராமலும் அமையாமலும் பெயராமலும் வளர்கின்றகிரிதுர்க்கம்; அவாஜும் கிரிதுர்க்கம்; அரிதா (க) வுயர்கிரிதுர்க்கம்; வானகிரிதுர்க்கம் என்க. "மேல்,, இரண்டில்முன்னது ஆகாயம், மின்னது எழுவருபு. முயல் உடனையாகுபெயர். அரிதா, அரிதா என்பதற்குத்தொகுத்தல். கடையடியிலுள்ள மின்ன குறிப்புப்பெயரெச்சம். ஆசைக்கு இரண்டில்லாதவாறு மலைமேற்கோட்டையின் உயரத்திற்கும் அளவில்லையென்க.

அயராமல் - தளராமலும், எது - எப்பொருளை, பெற்றும் - அடைந்தும், அமையாமல் - அடங்காமலும், மேன்மேல் - (பிகவும்) பின்னும்பின்னும், பெயராமல் - நீங்காமல், வளர்கின்ற - அநிகரிக்கின்ற, பிழைகூர் - குற்றம்மிக்க, அவாஜும் - ஆசையாகிய, முயல் - (தள்ள) எத்தனிக்கின்ற, வான - சிந்த, மதியாலும் - அதிவினாலும், முடிகாண அரிதா (க) - (நனா) முடிவிடம் காணமுடியாதென்னம், உயர் - உயர்ந்த, வான - மேகத்தினையுடைய, கிரிதுர்க்கம்ஒன்று - ஒரு மலைமேற்கோட்டையை, அது உள்ளது

- அந்நகருடைத்தா யிருக்கின்றது; (எ-று.) முயல்மதி, வினைத்தொகை. அயராமலும், அமையாமலும், பெயராமலும் வளர்கின்ற அவா எனவும், அவாஜும் கிரிதுர்க்கம் எனவும் முடிக்க.

கஉ. கோகவெசெல்லும் செறியின்றி - கோய்ச்செல்லும் வறியேயில்லாமல், முற்றுஅறஓர்து - முடிவிடத்தைத்தீர அறியாமல், திருகிச்செல் - புருந்தோர் மீண்டி செல்லுதற்குக்காரணமான, கோனல்உளவாய் - விரைவுகளைத்தம்பிட்டத்தேபெற்றனவாகி, ஆராதவதின்மையதுவல்ல தொகையும் - பொருந்தாத மதியை மன்றி (வறியைப்பற்றிய) எகையும், பாராத - பார்க்கப்படாத, குடிவங்கொள் - வஞ்சகத்தைக்கொண்ட, வாசல் - வாயில்கள், பலவுள - அதேகபிருக்கின்றன; (எ-று.) இன்றி, உளவாய், பாராதவாசல், குடிவங்கொள்வாசல்கள், ஓராதானபதனைத்திருகிச்செல் என்பதனோடு முடிக்க.

கோக செல்லும் செறியே இன்றி - நீதியாக நடக்கும் நன்மர்க்கமே இல்லாது, அறம்உற்றுஓராத - தருமத்தைப்பொருத்தி ஆராயாமல், திருகிச்செல் - மாறிச்செல்கின்ற, உறுகோனல் - மிக்கமறுபாட்டை, உளவாய் - உடையனவாகி, ஆராதவதின்மையதுவல்லதெவையுப்பாராதகுடிவங்கொள் - பொருந்தாத அறிவினத்தையன்றி மற்றதெத்தையும் பாராதவஞ்சகத்தைக்கொண்ட, வாசல்பலவுள - பொருளாகியவாயில்கள்பலவுள; (எ-று.) இன்றி, உளவாய், பாராத எவ்நேரன்மும்முடிக்க. "பாராத,, முற்பொருளில் செய்ப்பாட்டு வினையாயும்; பிற்பொருளில் செய்வினையாயும் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. அறிவின்மை முற்பொருளில் செல்வோர

பாதையுணராத தன்மை. பிற்பொருளில் இயல்பாயுள்ள அருளும. ஒன்பதுவாசல் எனப்பொருள்கொள்ளின் கோணலுளவாதலும், பாராதகுடிவங்கொள்ளலும் பொருள்காமையின்பொருள் சிறவாதேக. இதனன்றே ஐம்பொறிஞானே திரியம் எனப்படுவது உம் என்க. கஉ. கால் - பாதம், தூண்; (சிலடை) முற்பொருளில் ஒண்ணலளவையாகுபெயர். பருக்கழி - விலாபுறத்துக்கம்பு.

கச. சாளரம் - பலகணி. சாக்ரமாதியிரிசுதனம் - சாக்ரீரஸ்வபன சுஷுத்தி. துரியஸ்தானங்கராகிய நெற்றி, கண்டம், இதயம், ராபி என்னும் நான்கு உப்பரிகைகள்; தளம் - உப்பரிகை. நாலுமுக்கண - (மாடியின்மேலுள்ள மதின்களின்) நான்குபக்கங்களிலும் (அதிகின்பொருட்டு அமைக்கப்பட்டவளைவான) சிறுதுவாரங்கள்; நாத் புறமும் (கோக்குங்) கண்கள்; சிலேடை; முகம் - திக்கு, வாய்; கண் - துவாரம், நேத்திரம்.

கடு. காயினி - காமம் மிகுந்த பெண்; வடசொல்விகாரம். ஊதைக்கால் - கடுங்காற்று; ஒருபொருட்பன்மொழி. உம்பர் - மேலிடம் (ஆகாயம்).

கஎ. பாரித்து - பருத்து. திரண்டகல் - உருண்டகல்; இது உலம் எனப்படும். சிக்கென்ற - உறுதியான. கங்குல் - இருள். ஆதித்தர் - அதிதியிடத்திற் பிறந்தவர்களாகிய சூரியர்கள்; அவரோர்: - தாத்தாரு, சக்கரன், அரியமன், யித்திரன், வருணன், அஞ்சமான், இரணியன், பகவான், திவச்சவான், பூடன், சலித்தாரு, துவட்டன் என்னும் பன்னிருவர்; தத்திதாந்தம். வல்லிருள் - வன்மையாகிய இருட்டு; அதாவது: - பெரும்புறக் கடலின்பு

றத்துள்ள இருட்டியிற்செறித்தநீங்கா இருள்; அவ்விருள் எங்காலத்தும் நீங்காதாதலின் வல்லிருளாயிற்று.

கஅ. சை - ஈண்டுப்புகழ் என்னும்பொருட்டு; வசை என்னுமிதன்மறுதலை பின்னர் வருதலான். பசை - அன்பு.

கக. இலக்கு - கட்டிலனுக்கு வித்யமாதல்; லக்ஷியம் என்னும் வடசொல்விகாரம்.

உஉ. மந்தன் - சனி; வடசொல்விகாரம். மால் - பெருமைப்பொருத்திய; திருமால்போன்ற என்றுமாம். வரை - கணு; இதனினையாகுபெயராய் மூங்கிலையும் அதுதானியாகுபெயராய் மலையையுமுணர்த்தலின் இருமடியாகுபெயர்.

உச. அவருணம் - தீக்குணம்; வடசொல்விகாரம். சந்தம் - சந்தனம்.

உஉ. வாலி - தாண்டி. கறங்கு - கற்றாடி. கடலி - செலுத்தி. விடயம் - லௌகிகவியாபாரம்; வடசொல்விகாரம்.

உஉ. வெற்பு - மலை. அம்பு - அன்பு; வலித்தல்விகாரம். மேலில் - சிறத்தலே; பரமபுகழ் என்றபடி.

உச. தனு - வில்; பிரார்த்திக்கப்படுகிறது என்பதுபொருள்; வடசொல்விகாரம். துர்க்கம் - குதிரை; விரைவிற்செல்வது என்பதுபொருள்; வடசொல்விகாரம்.

உடு. காயம்-புண், உடல்; சிலேடை; பிற்பொருளில் வடமொழித்தற்சமம்; (அவயவங்களாற்) கூட்டப்படுகிறது என்பதுபொருள். புண்வருவிக்கும் என்றும், உடல்வருவிக்கும் அதாவது பிறவியைத்தரும் என்றுங்கொள்க. விபீதநெறி - மாறுபாட்டுவழி. பதாதி - காலாட்படை; வடசொல்விகாரம்.

உக. வயங்கு - ஒளிசெய்தின்ற.
குலவு - பிழைக்கின்ற. பிறன்
டம் - (துருவசக்கரத்திற்) வெ
ளியிலுள்ள அண்டங்கள்; வடசொ
ல்விகாரம்.

உள. அங்கண் - அழகிய இடம்.
அமைதி - நிர்வாணம். கவிதை -
குடை; (தலைக்குமேற்) கவிக்கப்படு
வது என்பது பொருள்.

உடி. ஆலம் - விடம்; வட
சொல்விகாரம். கொடுங்கோல் -
கொடிய அரசாசனம்; அரசாசனத்தின்
கொடுமை கோலின்மேலேற்றப்பட்ட
து; ஒளபுசாரிகம் எனப்படும்.

உக. திறை - அரசிறை.
நட. சிந்தாகுலம் - மணக்கவலை;
வடமொழித் திர்க்கசத்தி.

நட. ஒன்றர் - பகைவர்.
நட. குருளை - குட்டி. கரட
ம் - மதம். வீந்து - இறந்து. வா
கை - வெற்றிமலை.

நட. குட்டி - ஆலோசனை.
நட. பொருளோ - பெருங்காரி
யமோ; எளிதின் முடிக்கற்பாலது
என்பது.

நட. ஈரம் - அன்பு. பேர் - கி
ர்த்தி.

நட. ஒருக்கி - அழித்து. அ
டைய - முழுதும்.

சக. நாகரீகம் - சாதுரியம்; வ
டசொல்விகாரம்.

சஉ. நியமம் - நிட்டை; ஆசா
ரமுமாம்; வடசொல்விகாரம்.

சக. தேனம் - விருதுக்
கொடி; (இன்னுனென்) தந்திரு
ரியது என்பது பொருள்; வடசொ
ல்விகாரம். மந்தானிலம் - தெ
ன்றற்காற்று; வடசொல்விகாரம்.
பாஸிதம் - கற்பூரக்குழம்பு.

சக. சுருப்புநான் - (சுருப்பு
+ நான்) வண்டாகிய வில்லிடை
க்கயிறு. உடற்றி - போர்புரிந்து.
சக. கதிக்கும் - கடிக்கும். புரு

ரம் - புருவம். கொற்றம் - வெற்றி.
சக. சிலிதம் - உயிர்வாழ்க்கை;
வடசொல்விகாரம்.

சஅ. முகமன் - உபசாரவர்த்த
தை.

சக. இவ்வி - குதிரை.
நட. மற்கடமுட்டி - குரங்குப்
பிடி; வடசொல்விகாரம். பதாகை -
விருதுக்கொடி; அசைவது என்ப
து பொருள்; வடசொல்விகாரம்.

நட. கற்புது - கோபிப்பது.
சவரம் - சம்மரம்.

நட. சமை - பொறுமை;
கூமா என்ற வடசொல்விகாரம்.

நட. முனை - போர்க்குரிய;
துனி என்றமாம். குழைவது - வா
ட்டமாயிருப்பது. கயம் - யானை
மறிக்கிறது என்பது பொருள்
கஜம் என்ற வடசொல்விகாரம்.

சக. கொய்யவர் - வலியற்றோர்;
வலியவருமாம். திமிலை - பம்பை
மேனம். விகடம் - அழகானது
பெரியதும் ஆம்.

சக. சிவிகை - தண்டிகை; ம
ங்களப்பிரதமானது என்பது பொ
ருள்; வடசொல்விகாரம். மனோ
ராச்சியம் - வீண் எண்ணம்; வட
சொல்விகாரம். காணி - உரிமை.

சக. கல்வை - துன்பம். அ
வ்வை - தாய். அனிகம் - சேனை;
(வேறுபடுத்தி) அடைவிக்கப்படா
தது என்பது பொருள்; வடசொல்
விகாரம்.

சக. விசித்தி - கட்டுவாய்; நி
ச்சபனது மனைவி என்றுகொள்ள
லாம்.

சக. வாசி - குதிரை; வேகமு
டையது என்பது பொருள்; வாழி
என்னும் வடசொல்விகாரம்.

சக. வாடி - கூர்மையான; கடி
த்த என்னுமாம்.

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

சக. காமசத்திரமேன - மன்ம
தன்குடையாகிய சத்திரமேனப்போ
ல்; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுகூ

தும்படி என்னலுமாம்; வடசொல்
விகாரம். கழி - சொல்லி.

எக. திதம் - அக்கிரமி.
எசு. மீது - பெருமையடைகி
ன்ற.

எசு. கரு - கன்.
எடி. கழல் - ஆடவர்கொடை
யானும் வீரத்தானும் அணிந்து

கொள்ளும்; கண்மையெனப்படு
ம் காலணி.

அ0. கேட்ட - கேட்பாய்.
அக. - வரைவு; விகாரம். பத
வண்டலிஞ்சை - வம்சார்பத
மேது பூதமான அலத்தால் திரலம்
பிரதாயம்; வடசொல்விகாரம்.

அசு. அடங்கலும் - முழுதும்.

ச-வது, சருக்கம்.

நட. சிங்கலுறல் - குறைவடைத
ல்.

ச. உலுக்கியது - சுளுக்கிற்று.
நட. என்பிலது - புழு. சார் -
பக்கம்.

ச. அரண் - காவல். இரவி
மைந்தன் - சுண்டிச்சக்கிரவன். ப
திரகாச்சிரமம் - சரஸ்வதி நதிக்கரு
கிலுள்ளதோர் புண்ணியவனம்;
வடசொல்விகாரம்.

எ. பிண்டு - நெருங்கிய. மண்
டு - நெருங்கிய.

அ. வியன் - பெருமை.
க. ஒரும் - ஆராய்கின்ற. பே
ரும் - (பற்றுசுரிலிருந்து) பெயர்
கின்ற (நிங்குகின்ற). உழி - இ
டம். இருந்தவுழி என்றது இருந்
துழி என விகாரப்பட்டது.

க0. புல்காய் - மான்.
கக. தஞ்சம் - சாண்புக்கோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அறிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வாரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபித்
ததம் என்பதோடியைக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்திரிப்பது என்பது

பொருள்; வடசொல்விகாரம். நா
வாய் - மரக்கலம். போழுமவர்க்கு
- பிளப்போர்க்கு. மரபு - வயிசம்.
மற்றைமவர்க்கு மரபினும் உறவில்
எனக்கூட்டுக.

ச. அரண் - காவல். இரவி
மைந்தன் - சுண்டிச்சக்கிரவன். ப
திரகாச்சிரமம் - சரஸ்வதி நதிக்கரு
கிலுள்ளதோர் புண்ணியவனம்;
வடசொல்விகாரம்.

எ. பிண்டு - நெருங்கிய. மண்
டு - நெருங்கிய.

அ. வியன் - பெருமை.
க. ஒரும் - ஆராய்கின்ற. பே
ரும் - (பற்றுசுரிலிருந்து) பெயர்
கின்ற (நிங்குகின்ற). உழி - இ
டம். இருந்தவுழி என்றது இருந்
துழி என விகாரப்பட்டது.

க0. புல்காய் - மான்.
கக. தஞ்சம் - சாண்புக்கோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அறிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வாரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபித்
ததம் என்பதோடியைக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்திரிப்பது என்பது

க0. புல்காய் - மான்.
கக. தஞ்சம் - சாண்புக்கோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அறிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வாரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபித்
ததம் என்பதோடியைக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்திரிப்பது என்பது

க0. புல்காய் - மான்.
கக. தஞ்சம் - சாண்புக்கோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அறிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வாரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபித்
ததம் என்பதோடியைக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்திரிப்பது என்பது

க0. புல்காய் - மான்.
கக. தஞ்சம் - சாண்புக்கோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அறிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வாரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபித்
ததம் என்பதோடியைக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்திரிப்பது என்பது

க0. புல்காய் - மான்.
கக. தஞ்சம் - சாண்புக்கோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அறிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வாரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபித்
ததம் என்பதோடியைக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்திரிப்பது என்பது

க0. புல்காய் - மான்.
கக. தஞ்சம் - சாண்புக்கோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அறிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வாரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபித்
ததம் என்பதோடியைக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்திரிப்பது என்பது

மறம் என்பதனிறுதிப்போலி. ஐத் தாம்வேதம் - பாரதம்; இதனைப் "பாரத:பஞ்சமோவேத:," என்பதானுணர்க.

உடு. காலி-பசுக்கட்டம். ஆரா - செவிட்டாத.

உஅ. கமலம் - தாமரைமலர்; முதலாகுபெயர்; வடமொழித்தற் சமம்; சீரையலங்கரிப்பது என்பது

பொருள். செவ்வி - அழகு. முருத்தம் - (மயிலி)னிதகடி; முருத்தம் என்பது எதுகைநோக்கி வலித்தல் விகாரம் பெற்றதென்றேனும் முருந்து என்பது சந்தியான் அம்முச்சாரியையோடு வலித்தலாயும்பெற்றதென்றேனுங்கொள்க. நகை - பற்கள்.

உக. கோவியல் - ராஜலக்ஷணம், பாலிக்கும் - கொடுக்கும்.

நு-வது, சருக்கம்.

கஉ. இகதெறும் - பகைவரையழிக்கின்ற; இதல், பண்பாகுபெயர்.

சு. சடுபட்டு - பெருமைகெட்டு; வலிகெட்டு என்றுமாம்.

டு. சிமிழ்ப்புண்டு - சுட்டுப்பட்டு; உண், செய்ப்பாட்டு வினைவிகுதி. உறுகண் - துன்பம்.

க. மதாந்தகாரம் - மதமாகிய பேரிருள்; வடசொல்லிகாரம். உஉ. தளை-கட்டு. உழையர்-மந்திரிகள்; பக்கத்துள்ளோர் என்பதுபொருள்.

கஉ. வேந்து - அரசன்; இது சொல்லானெறினை பொருளானாய்வினை; பின்னுமில்வாறுவருவதனையுத்தானுணர்க. கோசரம் - விஷயம்; அதாவது புலப்படல்.

கச. சித்திரம் - மெய்போற்பேசும்பொய்.

கடு. புங்கவ - மேலானவனே! அண்மைவிளி. இயம்புவதாகிய புன்சொலும் எனக்கூட்டுக.

கசு. இத்தனம் - விறகு; (அக்கினியைப்) பிரகாசிக்கச்செய்வது என்பதுபொருள்; வடசொல்லிகாரம்.

கஎ. வறிதுடையர் - சிறுமையுடையவர்.

கஅ. ஓங்கல் - மலை; தொழிலாகுபெயர், குறுமுனி - அகஸ்தியர்.

உக. கான் - புதிய; (அன்று பூத்த என்றபடி).

உஉ. மேவலர் - பகைவர்.

உஉ. எழு - எழாகிய; எழுதின்ற என்னலுமாம்; பிற்பொருளில் வினைத்தொகை.

உடு. ஒற்றர் - உருமாறிச்சென்ற அண்மையுணரும்வேவுகாரர். காமியர்கள் - தூர்த்தர் (காமத்தினை யுடையவர்கள்).

உசு. தானை - சேனை. கம்பலை-அச்சம், துன்பம், ஒலியுமாம்.

உஅ. துவரை - துவரகாபுரி; வடசொல்லிகாரம், மங்கையர் - ஈண்டுக்கோபிகாஸ்திரிகள். உட்கொண்டதாகியதுறவு எனமுடிக்க.

கஉ. பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு. கொடி - காக்கை.

கஉ. வாரிசம் - தாமரைமலர்; முதலாகுபெயர்; வாரிஜம்என்னு

ம் வடசொல்லிகாரம்; கிறிற்றேன் துவது என்பதுபொருள். முருளித்து - குவிந்து. ஒவ்வார் - பகைவர். விழைவு - விருப்பம்.

கஉ. காதம் - கொல்கின்ற. புரவலன் - ரகசுணன் அல்லதி, தவ்வீர மகாராஜன். ஊர்நி - வாகனம்; ஏறிநடத்தப்படுவது எ

ன்பதுபொருள்.

கசு. பரியம் - இரங்குகின்ற. துரிசு - குற்றம். திரியம்பகன் - ஓர்முனிவன்; ஈண்டுமுகக்கண்ணாளுகிய சிவபிரானன்று.

கடு. கைத்து - வெறுத்து. கஅ. குழல்-சுற்றிடம்; தொழிலாகுபெயர்.

கஉ. உருத்ததல் - செய்தல்.

கா-வது, சருக்கம்.

கஉ. தென்பால் - தெற்குப்பக்கம்; ஈண்டுஇயமலோகம்என்னும் பொருட்டு.

சு. தெவ்-பகைவர்; சொல்லான் அஃறிணைப்பொருளானாய்வினை. துப்பிநிறை. வாயல் - வெள்ளவால். ருவி - தேடி. குறும்பு - பொல்லாங்கு.

டு. முான் - வலிமை.

க. செவிக்கு - செவியில்; உருபுமயம்.

எ. துவர்த்து - கசப்புக்கொண்டு, சிவந்து. இடைச்சேரி-ஆயர்பாடி; இது கோகுலம் எனப்படும்.

க. சோகானலம் - (சோக + அனலம்) துக்கமாகியதி; வடமொழித்திரக்க சுத்தி.

கஉ. ஊடியா - சுற்றுக. தொந்தியிதன் - விநாயகக்கடவுள். சுமபெண் - கல்வலை. நிருவானம் - துடையின்மை; வடசொல்லிகாரம்.

கக. சிறுப்பிள்ளை - சிறியமகனாகிய முருகக்கடவுள்; பகரம்விளித்தல்விகாரம். மாடு - பக்கம். மரம் - ஈண்டுவேங்கைமரம்.

கஉ. தாபதன் - ஈண்டுக்கொ

தம முனிவர்; வடசொல்லிகாரம். கோசம் - தூண்குறி; வடசொல்லிகாரம். சிலபுராணங்களில் இத்திசு ஆண்குறிப்பெற்றதாகவுள்ளன.

சு. தெவ்-பகைவர்; சொல்லான் அஃறிணைப்பொருளானாய்வினை. துப்பிநிறை. வாயல் - வெள்ளவால். ருவி - தேடி. குறும்பு - பொல்லாங்கு.

டு. முான் - வலிமை. க. செவிக்கு - செவியில்; உருபுமயம்.

எ. துவர்த்து - கசப்புக்கொண்டு, சிவந்து. இடைச்சேரி-ஆயர்பாடி; இது கோகுலம் எனப்படும்.

க. சோகானலம் - (சோக + அனலம்) துக்கமாகியதி; வடமொழித்திரக்க சுத்தி.

கஉ. ஊடியா - சுற்றுக. தொந்தியிதன் - விநாயகக்கடவுள். சுமபெண் - கல்வலை. நிருவானம் - துடையின்மை; வடசொல்லிகாரம்.

கக. சிறுப்பிள்ளை - சிறியமகனாகிய முருகக்கடவுள்; பகரம்விளித்தல்விகாரம். மாடு - பக்கம். மரம் - ஈண்டுவேங்கைமரம்.

கஉ. தாபதன் - ஈண்டுக்கொ

இவைமுறையே கிழக்குமுதலிய தி
க்குக்களிலிருந்து பூமியைத்தாங்கு
கின்றன.

கசு. கண்ணுருவிடனில் - பார்
க்கப்படாதவிடத்தில்; இதனையு
யலாகும் என்பதோடிகையாக; பா
ர்க்கப்படாத இடம் இல்லையென்று
கொள்ளலாம்; இவ் முற்பொரு
ளில் ஏழனுருபு; பிற்பொருளில்
வினைமுற்று.

உ௦. பாமரத்திரம் - அக்ஞா
னமாகிய இருள்; வடசொல்விகா
ரம். பாணு - சூரியன்; பிரகாசிக்
கிறவன் என்பதுபொருள்; வட
சொல்விகாரம். என - என்ன? வி
னாவின்க்குறிப்பு; எவன் என்பத
னவிகாரம்.

உ௧. பாவம் - அதருமம்; அபி
ப்பிராயமுமாம்; வடசொல்விகாரம்.

உ௨. மூரல் - சிரிப்பு. அண்
ணல் - பெருமையிற் சிறத்தோனாய்
வீசுகை.

உ௩. முகில் - மேகம்.

உ௪. சுபாடம் - சுதவு; கற்
றை மறைக்கிறது என்பதுபொருள்;
வடமொழித்தந்தம்.

உ௫. கென்னல் - நேற்று.

உ௬. உடல்பிறிதொன்று - ஈ
ண்டியாதனாகும்.

உ௭. பவ்வம் - கடல்.

உ௮. இறுத்தோம் - கடன் செ
லுத்தினோம்.

உ௯. இறும் - அழியும்.

உ௧௦. நிரயம் - நாகம்; சுபமற்
றது என்பதுபொருள்; வடமொழி
த்தந்தம்.

உ௧௧. தறுகண்ணன் - சூரரம்
அல்லது, அஞ்சாமையையுடையோ
னாகியமோகன்.

உ௧௨. ஆற்றில் - (யமுன) நதி
யில். பெரிப்போர் - பெருமையை
டையவராகிய பராசார். மணம் -
வாசனை. மனமெய்துவித்த தாவது

மச்சகத்தியினுடலில் இயல்பாய்விசு
ழ் மீன்காற்றத்தைப்போக்கி யோச
னைகமழும் திவ்விய பரிமளம் உண்
டாகியது. இதனை மச்சகத்தி,
பரிமளகத்தி, யோசனைகத்தி என் னு
ம் பெயர்களானேயே உணரலாம்.
மணம் என்பதற்கு விவாகம் எனப்
பொருள்கொண்டு சிலர் மயங்குபு;
அது பொருத்தாது. மனமெய்துவி
த்தி, என்றும் சில எட்டுப்பிரதிக
லிற் காணப்படுகின்றது. சோன் -
(உடலாற்) பொய்யன்; அனங்கன்
என்பபடி.

உ௧௩. இளைஞோர்கள் - தம்பியர்
கள்; அவராவார் - சித்திராங்கத
விசித்திர வீரியர்கள். பெண்டர் -
மனைவிகள்; அவராவார் - காசி
ராஜன் புத்திரிகளாகிய அம்பிகை,
அம்பாலிகை என்போர். ஐங்கோ
ல் - ஐந்து அம்புகள்; கொல்லுதற்
குக்கருவி கோல்; கருவிப்பொருள்
விசுத்திபுணர்ந்து கெடும்போது முத
லிண்டது.

உ௧௪. பிரவிர்த்தி - தர்மாதர்மங்
கள்; வடசொல்விகாரம்.

உ௧௫. பஞ்சாக்கினி - வேள்வித்
தீ மூன்றும், ஓளபாசனாகினி ஒன்
றும், சூரியனாகியதொன்றுமாகிய
ஐந்துதீ; வடமொழித்தீர்க்கசுத்தி.

உ௧௬. உழை - மான்.

உ௧௭. அகரம் - அந்தணருறைவி
டம்; அக்ரஹாரம் என்றவட
சொல்விகாரம்; மேற்குங் கிழக்கு
மாகிய இரண்டு அக்கிரங்கனிலும்
முறையே ஹரிஹரர்களது ஆலயங்
கையுடையது என்பதுபொருள்.

உ௧௮. சீரணித்து - சினைத்து.
மாற்றி - மாறி; தன்வினைப்பொரு
ளில்வந்த பிறவினை; ஏனையவினை
பெச்சங்கள் தன்வினையாகலாம்.

உ௧௯. பிரளயம் - ஈண்டு அழிவு
குறியாது சேனை என்றமாத்நிகர
யாய் கின்றது; வடசொல்விகாரம்.

இறுத்தல் - தங்குதல்.

உ௨௦. தாணு - சிவபிரான்; (பிர
ளயத்திலு) மிருப்பவர் என்பதுபொ
ருள்; ஸ்தாணு: என்ற வடசொல்
வின் விகாரம்.

உ௨௧. கறைமிடற்றன் - கருமை
யானகழுத்தையுடைய சிவபிரான்;
கறை, தொழிற்பெயர்; மிடறு -
கழுத்து.

உ௨௨. கின்னரம் - ஓர்வகைப்
பக்ஷி; வடசொல்விகாரம்.

உ௨௩. பழையார் - புராதனராகி
ய சிவபிரான்; ஓர்வைப்புப்பதி
யெனக்கொள்ளற்க; அது "பழை
யாறு" ஆதலின். கச்சிப்பலதரி எ
னக்கூட்டுக.

உ௨௪. அறப்பள்ளிகுமரி என்பது
மோனையின்றாதலின், குமரியறப்பன்
ளியென மாற்றப்பட்டது.

உ௨௫. அசோகத்திரி, மந்தானம்,
நன்மற்குன்றம் என்பவற்றை அசோ

கத்தி, மாதானம், மன்னற்குன்றம்
எனத்திருத்திக்கொள்க.

உ௨௬. பிறைக்காட்டீர் என்பதோர்
வைப்புப்பதியின்றாதலின், பிறைந்
காட்டீர் என இருத்தல் சிறப்புடை
த்து.

உ௨௭. பருதியூர் என்றதோர் வி
ஷ்ணுத்திருப்பதியின்றாதலின், பிரு
தியூர் எனத்திருத்தப்பட்டது.

உ௨௮. உடு - நஷைத்திரம்; (ஆ
காயத்திற்) சஞ்சரிப்பது என்பது
பொருள்; வடசொல்விகாரம்.

உ௨௯. அலங்கல் - பூமாலை;
தொழிலாகுபெயர்; அசைதல் என்
பதுபொருள்.

உ௩௦. சத்தம் - ஏழு, ஒசையு
மாம்; வடசொல்விகாரம்.

உ௩௧. ஒச்சி - செலுத்தி.

உ௩௨. த்மரம் - ஒசை.

உ௩௩. பச்சிமம் - மேற்கு; (சூரிய
னுதிக்குந்திசைக்குப்) பின்னுள்ளது
என்பதுபொருள். எயினர் - வேடர்.

எ-வுது, சருக்கம்.

—(உ)(உ)—

உ௩௪. உவரி - கடல்; உப்பினையு
டையது என்பதுபொருள். தீரம் -
கரை; வடமொழித்தந்தம்.

உ௩௫. இற்று - இத்தன்மைத்து;
"இ" என்னுஞ்சுட்டியாயப்பிற
ந்த குறிப்புவினைமுற்று.

உ௩௬. சாரர் - ஒற்றர்; (பலவிடங்
களிலுஞ்) சரிப்போர் என்பதுபொ
ருள்; வடசொல்விகாரம்.

உ௩௭. யோகினி - ஈண்டுச்சிவவி
ஷ்ணுபத்திகள்; சாதியொருமை;
இது ஜாதியேகவசனம் எனப்படும்.

உ௩௮. தெள்ளியர் - அறிவுடை
யோர்.

உ௩௯. இடுக்கன் - துன்பம்; இ
டுக்குகன் என்பதன்மருஉ. மண்டு
கம் - தவனை.

உ௪௦. சுரதரு - தெய்வ விருகடி
மாகிய சுரபகம்; வடசொல்விகா
ரம்; தரு, (வெயிலைத்) தாண்டிவிக்கி
றது என்பதுபொருள். சொன்ன
பீடம் - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட
ஆதனம்; வடசொல்விகாரம்; சொ
ன்னம் - ஸ்வர்ணம்; நன்றாயப்பிர
காசிப்பது என்பதுபொருள்; பீடம் -
அடையப்படுவது என்றுபொருள்
படும். அரமகளிர் - தெய்வமாதர்;
அவராவார் - ரம்பை, ஊர்வகி,

மேனகை, திலோத்தமை, கிருதாசி என்போர். அனவாதம் - எப்போதும்; வடிகொல்லிகாரம்.

கரு. வேழவி - யாகம்; எதுகைகோக்கிவேள்விவேழவியாற்று.

கள. மேல் - மறுமையில். போகம் - கூட்டம்.

கஅ. ஆக்கம் - செல்வம்; பெருக்கமுமாம்.

கக. சீற்றம் - கோபம். இடந்தால் - இடத்தில்; உருபுமயக்கம்.

உக. ஆர்ச்சிப்பது - சம்பாதிப்பது.

உக. மூக்குப்போனது அதுதி, சாஸ்வதி, சுவாஹாதேவி என்போர்க்கும், கைபோனது அக்கினிக்கும், மேனிகுழம்பிப்போனது சந்திரனுக்கும், விழிபோனது இத்திரனுக்கும், பகன் என்னுஞ்சூரியனுக்கும், பற்போனது பூஷா என்னுஞ்சூரியனுக்கும் என்க.

உஎ. தேச - புகழ்; தேஜஸ் என்பது வடிகொல் விகாரம்.

உஅ. பஸ்க - பெருக.

உக. பூதங்கள் - ஈண்டு அகற்றித் தருகிற தேவர்களுக்கு விக்கின்றது; அவராவார்:- பிரம்மன், ஐரவி, தவான், மஹேசன், சதாசிவன் என்போர்.

உஉ. மூரல் - கிரிப்பு. ஆமா - ஆமாறு என்பதன் விகாரம். இகம் - இம்மை.

உக. கரதலாமலகம் - (கரத

ல + துமலகம்) உள்ளங்கைகெல்லித் தனி; இது ஒருவிஷயத்தை கன்கறித்திருவமை கூறப்படும்; வடமொழித்திரக்க சந்தி. சரதம் - நிச்சயம். பிரதர் - (சந்தாரியங்கறில்) பிக்கபற்றுடையவர்கள்.

உஉ. காந்தலாஜியதேன - (காய்கள் பழுத்ததற்பொருட்டிப்) புகைமுட்டிவைத்து நியதுபோன.

உச. கழி - மிகுதிப்பொருளைத் தருவதோர் உரிச்சொல்.

சக. ஆயிடை - அவ்விடம்; சுட்டுண்டவழியகரம்பெற்றது.

சஉ. வீயினதேயன் - கருடன்; வினதைமகன் என்பது பொருள்; தத்திதாந்தம். நயனம் - கண்; (பொருள்களை) அடையச்செய்வது என்பது பொருள்.

சக. லோபமும், உருகெறியும் கடத்திவது என்க; கெடு என்பதிலுமமை விகாரத்தாற்விடுக்கது.

சக. கையுறு - ஒழுக்கமுறு; அதுவது கெடுவியன்றபடி.

இதி - தேற்றல்கொட்டையை இறிகின்ற; தேற்று தேறு என்பதன்விரித்தல்விகாரம்; தேற்றினென ஒருமொழியாய்க்கொடல் சிறவாமையுணர்க. லோயம் - தண்ணீர்; கஷிப்பது என்பது பொருள்.

இக. வான் - மேகம்; இடவாகு பெயர்.

இஉ. படியில் - பூமியில்; ஒப்பற்றஎன்றுமாம்.

அ-வது, சருக்கம்.

—(0)—

க. வதனம் - முகம்; பேசற்குரியது என்பது பொருள். நிகழ்ச்சி - சம்பவம் (உண்டாவது).

உ. அவுணர் - (சம்பரன்முத

விய) அசுரர்கள்.

க. அருக்கதி - கஷத்திரருபமாயுள்ள கெட்டிடன்மையி; இவர் கற்புடை மாநர்க்கு வாய்க்கப்படுவார்.

கக. தகை - தடை.

கஉ. மன்றல் - வாசனை. வனம் - அழகு.

உக. “உமதருட்டுண” நலித் து பொருள் கொள்ளத்தக்கது; உய்துணர்க.

உஉ. கலம் - மரக்கலம்; இது நாமேகதேசக்கிரகணம்; அதாவது:- ஒருபெயரின் எகதேசத்தைக்கூறிய மாந்திரத்தானேயே அப்பெயர்முழு வதையுங்கொள்வது; வீமசேனனென்பதில் வீமனென்பதுபோல.

க-வது, சருக்கம்.

—(0)—

உ. பற்றலார் - பகைவர். இன்றை நான் - இன்று + நான்; இன்றைய நான்; மென்றோடர் வன்றோடராய் ஐகாரச்சாரியைப்பெற்றது.

ச. தொடையல் - மாலை; தொடுக்கப்படுவது என்பது பொருள்; அவ் சாரியை.

இ. ககணம் - ஆகாயம்; (தேவர்கள்) செல்லற்கிடமாவது அல்லது, (பகல்களின்) சஞ்சாரப்பிரதேசம் என்பது பொருள்.

க. நச்சி - விரும்பி; இதனைகடத்தஎன்பதோடியைக்க; நச்சுஎன்பபிரித்து வினைத்தொடையாக்கி யாகத்தொடியைத்தலுமாம். நச்சு + யாகம் - நச்சியாகம்; “உக்குறையுடையதெயுணர்த்தற்கு. இய்யாம்” என்றபடி உகரம் இது மாயிற்று.

எ. சவுயியர்கள் - மனவொடுக்க முன்னோர்.

கஉ. காயியக்கருமம் - பயன்கருதிச்செய்யப்படும் கனம்ங்கள். அரம்பையர்கள் - தெய்வமாதர்கள்.

கக. வனம் - பதரிகாச்சிரமம். கஉ. போதகர் - உபதேசக்குருக்கள்.

கஉ. கைச்ச - கோபித்த; கைத்தஎன்பதன்போலி.

கச. ஆகிம் - வெள்வெஷம்போடுகின்ற.

கரு. மோகம் - அநிர்ஷ்டம்.

கக. கறைபடி - யாரை; உரல் போன்ற கால்களையுடையது என்பது பொருள்; உவமைத்தொகைப்புறதுப்பிறத்த அன்மொழித்தொகை.

கஅ. “ஓட்டுகின்ற” எனவிகழ் காலத்தாற் கூறப்பட்டது, இடைவிடாதோட்டிக்கொண்டே யிருப்பதையுணர்த்தற்கு.

உஉ. “மூன்றையகவும்” என்றபடி ‘ஓ, மொழிக்கு முதலில் அகரமாதலன்றிக் ககரமாகாததலின், அரிபர என்பது அரிபர எனத்திருத்தப்பட்டது.

உக. திறம்பிடுன - மாறுபட்டவன். முறுவல் - கிரிப்பு.

கஉ-வது, சருக்கம்.

—(0)—

க. அடையார் - பகைவர். வாரணசி - காசி; வரண, அசினனும் நதிகள் ஓடுமிடத்துள்ளது என்பது பொருள்.

ச. நாமணம் - பரிசுத்தமான வாசனை; அதாவது:- புகழ்என்றபடி. தவிர்த்தோர் - புத்தன், சமணன், சபாலிஎன்போர்.

க. பன்னசால - இலக்குழை; பன்னசாலா என்ற வடசொல் விகாரம்.

எ. கோடி - (யானை) கொம்பு; மலையுமாம். சுரதம் - புணர்ச்சி. விடர் - காழகர்.

க. சயிதை - ஓமலிறகு. உபு கரணம் - கருவிகள். பவித்திரம் - அநாமிகை அல்லது, ஆழிவிரலில் னியும் குசைமுடி. டையை மூக் கிடைச் செலுத்திச் - செவியிடைப் போக்கல், பிராணயாமத்தின் பொருட்டு. குழை - காணை; இது தானியாகுபெயராய்க் காதினையுணர்த்திற்று.

க0. அக்வினிகோத்திரம் - பாவ நிலிர்த்திக்காகக் கிரகஸ்தர்களாற் தாமோலைகளிற் செய்யப்படும்பிராய

ச்சித்தமாகிய அக்வினிகாரியம். சர்வக்ருத்திரதர் - முற்றமுணர்ந்தோரும். சோமமுள்ள யஞ்சுர்த்தாகக்ருத்திராணபெரியோர்.

கக. சிதேந்திரியர் - ஜம்போறி வென்றோர்.

கஉ. அத்தியானம் - அந்தத்தியானம்; வேதம்ஒதல்அன்று; பெண்களைக்குறித்தலின்.

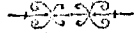
கஇ. பாசம் - அன்டி. மூடங்கல் - ஜலை; தொழிலாகுபெயர்.

கஈ. இடக்கயங்கல் - தேர்க்கொடிகள்.

கக. விதானித்து - மேற்கட்டி; பெயரடியாய்ப்பிறத்த விதான

உ0. இன்னணம் - இவ்விதம்; இன்னணணம் என்பதன் மருஉ.

கக - வது, ஈருக்கம்.

——

உ. கற்பம் - ஆசுவலாயியம்; தப்பிரிவு; கமந்தேஎன்பது நம: தே போதாயியம், ஆபஸ்தம்பம்முதலிய எண்ப்பெயறு. கிராமம் - வேதத்தின் குத்திராசுபத்திலிருந்து வரிகை கரு பதங்களை முன்பதத்தோடும்பிரிப்பத மங்களைப்பிரியோகிக்கும்முறையைத் தோடுங்கு. உக்கடறுவது; உகார கற்பிப்பது. புராணம் - உலகத் துறையின்மீதே, தேருதர்; இதிற தின்றோற்றம், ஒடுக்கம், முனிவர்த் தேங்குகுமுறை கூறப்படல்கெண் ளசர்களின்மரபு, அவர்கள் சரித்திர மங்கள்,மன்வந்தரம்என்னும் ஐந்து விஷயங்களையும் விவரிக்கறுவது; இது பஞ்சலக்ஷணம்என்றுங் கூறப் படும்.

க. கிருதகரித்தியர் - செயற்பா லசெய்துமுடித்தோர். கவ்வை - காரியம் (தொழில்).

ச. அகத்தை - அண்மைவிளி. அத்தியானம் - வேதமோதுதல்; அ த்யயநம் என்பதன்விகாரம். சுரம் - உதாத்தம், (எடுத்தலோசை) அது தாத்தம், (படுத்தலோசை)ஸ்வரீதம், (கலித்தலோசை) ப்ரதயம் (இவற்றின் வேருயலுசை) என்பவை. பதம் - ப

தப்பிரிவு; கமந்தேஎன்பது நம: தே எண்ப்பெயறு. கிராமம் - வேதத்தின் பதங்களை முன்பதத்தோடும்பிரிப்பத மங்களைப்பிரியோகிக்கும்முறையைத் தோடுங்கு. உக்கடறுவது; உகார கற்பிப்பது. புராணம் - உலகத் துறையின்மீதே, தேருதர்; இதிற தின்றோற்றம், ஒடுக்கம், முனிவர்த் தேங்குகுமுறை கூறப்படல்கெண் ளசர்களின்மரபு, அவர்கள் சரித்திர மங்கள்,மன்வந்தரம்என்னும் ஐந்து விஷயங்களையும் விவரிக்கறுவது; இது பஞ்சலக்ஷணம்என்றுங் கூறப் படும்.

க. கிருதகரித்தியர் - செயற்பா லசெய்துமுடித்தோர். கவ்வை - காரியம் (தொழில்).

ச. அகத்தை - அண்மைவிளி. அத்தியானம் - வேதமோதுதல்; அ த்யயநம் என்பதன்விகாரம். சுரம் - உதாத்தம், (எடுத்தலோசை) அது தாத்தம், (படுத்தலோசை)ஸ்வரீதம், (கலித்தலோசை) ப்ரதயம் (இவற்றின் வேருயலுசை) என்பவை. பதம் - ப

உபாத்தாயன் - உடனிருந்து வேத மோவோன். அத்தியாபகன் - வே தம்ஒதுவிப்போன். நவநவமாக - படுத்துதிதாக. நிவசம் - நாள்; சிவத்தமுமாம்.

க. குருமதம் - பூர்வமீமாஞ்சை யினோர்மீரிவு. பாட்டம் - பூர்வமீ மஞ்சையிற் பட்டாசாரிமதம்; தத்தி தாத்தம். சாலிகாநாதம் - பூர்வமீமா ஞ்சையினோர்மீரிவு; இதுஜீவான்மா டையனதிப்பரமான்மாவேறில்லை எ ன்பது. மிச்சிரன் - வாசஸ்பதிபிச்சி ரர், பிரம்மஞத்திர சந்தரபாஷ்யத் தித்தகு (வியாக்கியானம்)செய்தவர். மனோததிருத்தம் - யஞ்ஞமீமாஞ்சை. நியாயகுத்திரம் - தர்க்கவித்தை. கா பிலம் - சாங்கியம்; கபிலராத்ருபிக் கப்பட்டது; தத்திதாத்தம்.

எ. மீமாஞ்சை - கன்மதுல்; இது பூர்வமீமாஞ்சை. வியாகரணம் - அக்ஷரம், சத்தம், அர்த்தம்என்ப வற்றின் இலக்கணத்தை யுணர்ந்து வது.

அ. கம்பை - தேக்கு, உலிவமுத லிய மரங்களாச்செய்து எட்டினிருந் திருத்தினாக்கப்பட்டு, சட்டப்பலி புறத்துகொக்கப்பட்டு, சட்டப்பலி கை; இதனைச்சிவதருமேந்திரம்த் திரை மத்திய ஓடையது என்பது விஞானதானவியல் சாஷ்வது, த் தியு ளுரையாணுணர்க. பவுரட்டிப் பொருள் - புருவார்த்தம்; தர்மார் த்தகாமமோக்ஷங்கள்.

க. மாறன் - சடகோபர் (நம் மாழ்வார்). பாஞ்சராத்திரம் - வை ணவாகமம்இரண்டிலொன்று; (ஜத் திராத்திரிகளிற்கூறப்பட்டது)தத்தி தாத்தம்.வைகாசம் - வைணவாகம பிரண்டிலொன்று;விகாசசம்மந்தமா னதுஎன்பதுபொருள்; தத்திதாத்தம்.

கக. தாக - வஸ்திரம். முத்தி ராதானம் - (சங்குசக்கர) முத்தி ரை (அடையாளங்) களைத்தரித் தல்.

கஉ. கணிகையர் - விலைமாதர்;

(தனவாண்களைமாத்திரமே) எண் னுவோர் என்பதுபொருள். மார்ச் சர்லம் - பூனை; (எல்களைப்பிடித்து வீட்டைச்) சுத்தமாக்குவது என் பதுபொருள். குழைவு - வாட்டம். உரு - விக்ஷிதங்கள்.

கக. மூவர் - அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர். உருக்கெடுத்து - உடலை யழித்து; பிறப்பையொழித்துஎன்ற படி; உருக்கு எடுத்து எனப்பிரித் து உருக்கம் ('மனகெழிச்சி) உண் டாக்கி என்றுங்ருளொள்ளலாம். உரு- இழிந்த உலோகங்களைப்பொன் வெ ள்வியாக்கும் சிர்னரம். கும்பி - வயிறு.

கஇ. தெட்டியது - வஞ்சித்தது; அபகரித்ததுமாம்.

கக. தண்டலீம் - அரிசி; இச் சகம் - முகன் (உபசாரவார்த்தை). கஎ. பொறி - அடையாளம். அங்காரம் - (மாத்துவர் நெற்றியில னியுங்) கரிக் (கோடு). அங்குலி விரல், செம்பு - தாமிரமோதிரம்;

சுருவியாகுபெயர். எத்துவார் - வஞ் சிய மரங்களாச்செய்து எட்டினிருந் திருத்தினாக்கப்பட்டு, சட்டப்பலி புறத்துகொக்கப்பட்டு, சட்டப்பலி கை; இதனைச்சிவதருமேந்திரம்த் திரை மத்திய ஓடையது என்பது விஞானதானவியல் சாஷ்வது, த் தியு ளுரையாணுணர்க. பவுரட்டிப் பொருள் - புருவார்த்தம்; தர்மார் த்தகாமமோக்ஷங்கள்.

கக. உபநிடதம் - பிரம்மத்தை ப்ரியதிபாதிக்கும் வேத சிரசுகள். அத்துவயிதம் - (ந+த்வைதம்) இரண்டாவதற்ற வஸ்துவைப்பற்றி மவிஷயம் (பிரம்மவித்தை). தெற் துரை - மாறுபடுமொழி.

உ0. சிலாதலம் - சற்பதித்தத ரை; முத்தற்பதிப்பிற் றலத்திற்சிலர் என்நிருத்தது; சீர்க்கும்பொருட்கும் ஒவ்வாயைவினிவ்வாறு திருத்தப்பட் டது.

உக. திரிதண்டு - மும்முனைக் கோல். சீயர் - நிகாயக்ஞாபவித சகிதவைணவசநிபாசிகள்.

உஉ. கலை - வஸ்திரம். "இத்த

வேபேரும் பாக்கிவன்குழகத்தோடும்,, என்பது, முற்கூறியவாறும் ஒவ்வொரு வஞ்சகம்மாத்திரமுடையோர், இவனே எல்லாஞ்சகங்களுக்கும் ஒருசேர உடையோன் என்ற படி.

உக. ஆச்சிரமம் - பன்னசாலை.
உச. வடிம்பு - விவரிப்பு.
உடு. சதை - சுண்ணாச்சாந்து.
உக. சாலை - கங்கை; ஐந்துவின்காதுவழி வந்ததால்பெயர்ந்தாயிற்று; தத்திதாந்தம். வேதிகை - யாகசாலைத்தின்னை. பட்டசாலை - பண்டசாலை.

உக. தம்பிகை - செம்பு. காசன்டி - ஓர்வகைச்செம்பு. வட்டகை - சிறுகின்னம். கிடாரம் - கொப்பரை. தாசிகை - உண்கலம்.

உஉ. தீர்த்தவேதி - அபிஷேகத்தின்படி வைக்கப்படுகிறதோர் பாதத்திரம். தர்ப்பணம் - சுண்ணாடி; கர்விகைச்செய்வது என்பதுபொருள்; வட்டசொல்லிகாரம். நைம்மணி - சிறுமணி.

உச. பூபம் - வேள்வித்தம்பம். அரணி - திக்கடைகோல்; (அக்கினிதன்னிடத்தி)தடையப்பெற்றது என்பதுபொருள்.

உடு. சயி - வன்னிமரம்; தோஷங்களைச் சயிப்பது (போக்கடிப்பது) என்பதுபொருள்.

உச. திருப்பன்னித்தாமம் - கோயிற்பூமாலை. மஞ்சளம் - அபிஷேகம்; மஜ்ஜனம் என்ற வடசொல்லிகாரம்.

உக. சலின் - அழகு.

உக. சுத்தவாசனம் - பரிசுத்தத்தின்பொருட்டு முக்குடிநீர்குடித்தல்.

சக. சேமக்கலம் - எதிமணி. பாசுமகன்கலை - கடல். நிரத்தரம் - எப்போதும்.

சஎ. அஞ்சலிப்போது - வந்த

னைசெய்யாமல். மூசிய - மொய்த்த. சக. மாச்சாவி - காமதேனு. தேச்சு - தேய்த்து என்பதன்போலி; பூச்சார் - பிராமணர்கள்.

இடு. கேள் - அன்பு. கடிமுனை - அரண்மனை; காவலையுடையது என்பதுபொருள்.

இக. கத்திரியர் - இரண்டாம் வருணத்தோர்; கத்திரியர் என்ற வடசொல்லிகாரம்.

இஉ. எருப்போ - அரிதோ. இடு. நிரை - நிரப்புகின்ற; வினைத்தொகு.

இஎ. மறுகி - குழம்பி. இக. நவலி - மான். செவ்வியவர் - அழகியையுடைய டம்பர்.

சுடு. மண்டலிகர் - இருபதுயோசனை விடாமலிருக்கின்ற தேசத்தை ஆள்வோர். போது - புத்தம். பாதுகா - மரவடி.

உக. அவனி - பூமி; (பிரணைகளைக்) காப்பாற்றுவது அல்லது, (அரசர்களைத்) காப்பாற்றப்படுவது என்பதுபொருள். தனபதி - குடும்பன்.

சக. மேதி - எருது. தகர் - புத்தி. பழனம் - வயல்.

சஎ. ஆசம் - (ஆ - ஞானம், க - மோகம், ம - மலநாசம்) மலநாசஞ் செய்து ஞான முண்டாக்கி மோகத்தைக்கொடுப்பது; சிவபிரானிடமிருந்துண்டானது என்றும் பொருள்கூறுவர். சோத்திரியர் - பிராமணப்பிறப்பு, சமஸ்காரம், வேதாத்யயகம் என்னும்மூன்றையும் ஒருசேரப்பெற்றோர்; இதனை, ஜன்மநாபாரம்மனனோக்குய, ஸம்ஸ்காராத்விஜய்சயித, வீரதயம் வித்யயாசாபி, நிரியஸ்யோத்திரியவுச்சயதே என்பதாறுணர்ச.

சக. மொய்யர் - தரித்திரர்.

சஎ. விப்பிர - பிராமணர் அனைமையினி; (தம்மையுப்பிறப்பையும்

பாவத்திலிருந்து தக்கி) இரகரிப்பான் என்பதுபொருள்.

உ. விகங்கன் - அன்னப்பறவை. ஆகாயத்திற்கெல்லது என்பதுபொருள்; வடமொழிவழங்குப்படி புல்லுக்கும் (ஆண்பால்) பெற்றது. எசு. சேனோர் - தேவர்கள்; ஆகாயத்தன்னோர் என்பதுபொருள். மகன் - இளமன்; யாகம் உடையவன் என்பதுபொருள்.

பாவத்திலிருந்து தக்கி) இரகரிப்பான் என்பதுபொருள்.

உ. விகங்கன் - அன்னப்பறவை. ஆகாயத்திற்கெல்லது என்பதுபொருள்; வடமொழிவழங்குப்படி புல்லுக்கும் (ஆண்பால்) பெற்றது. எசு. சேனோர் - தேவர்கள்; ஆகாயத்தன்னோர் என்பதுபொருள். மகன் - இளமன்; யாகம் உடையவன் என்பதுபொருள்.

எடு. சதுமுதன்பதி - பிரம்மாவின் இடமாகிய சத்பலோகம். அண்மி - அடைத்து. சுப்படி - சிறுதான்போன்றதால்; குறுங்கால் என்று மாம். மருப்பு - கொம்பு. துப்படி - பகனம்போற்றிவந்ததால். ஒதிமம் - அன்னப்பறவை.

எசு. எழுமாதவர் - சப்தரிஷிகள். முண்டகம் - தாமரை.

எஎ. எதில் - அக்கியமான்.

எக. ஆணை - மெய்யம்மை.

அஉ. புண்மேல் - (புண் + மேல்) பறவையிது.

உக. புறம்புக்கத்தார்; இடவாகுபெயர். புறம்புக்கத்தார் என்றும். பேரூம் - புகழுண்டாதற்குக்காரமான.

அசு. பிரதிட்டை - ஆலயத்திற்குரியிக்கப்படுதல். அன்ன - அந்தன்மை; குலமுதலியன இல்லாத என்றபடி; சுட்டடியாய்ப்பிறந்த குதிப்புப்பெயர்ச்சம்.

அஎ. கற்பம் - பிரம்மஞயுள் முடியுங்காலம். சந்தாரம் - உபசாரம்; குறங்கு - தொடை.

அசு. விலாச்சிதன்பாற்பிறந்தவர் - சத்யவதியிடத்துப்பிறந்த வேதவ்யாசர். காணநூற்றினிடைப்பிறந்தவர் - கௌசிகர், திருமூலர் முதலியோர்; திரணபித்துமுனிவர் என்பார் ஒருசாரார். கடத்திற்பிறந்தவர் - அகஸ்தியரும், கசிபுட்டரும். வேர்

நூற்றினிடைப்பிறந்தவர் - கீலவோகிதர், நூர்வாசர் என்போர். உள்ளத்திற்பிறந்தவர் - கசிபுட்டரும், சனகாதிபரும். மானிற்றினிடைப்பிறந்தவர் - ரிசயகிருங்கர் (கலைக்கோட்டு முனிவர்). கிரியாபிறிற்றிறந்தவர் - சுகப்பிரம்மரிஷி.

அக. பழிப்பு - பகக்குறிபெற்றதாலாயிற்றென்க. "எத்தனைமகவான்,, இந்நிலமகவான் என்பது பன்மையில்வந்த ஒருமை.

சக. பவுரிடம் - ஆன்மை; புருஷன் தன்மை என்பதுபொருள்; தத்திதாந்தம்.

உக. தாதை - தந்தை; (குலத்தை) விலத்திக்கச்செய்கிறவன் என்பதுபொருள் (மாணதன்). சேட்டன் - மேன்மையுற்றோன்; சண்டிதம்மயன் அன்று.

உக. கொத்து - கூட்டம்.

உச. ஆசாரம் - ஒழுக்கம்; சுத்தமாம். வாசாலகம் - வாக்குவன்மேல்.

உக. வாகிலங்கு - கிறத்தனின் தினை; மேகம்போன்ற விளங்குதின்ற என்றுமாம். தன்பெயர்க்குறிக்காததொட்டுப் பிறர்காலத்தொடுதல் அபிவாதனம் எனப்படும்.

சடு. சேவை - வழிபாடு.

சடுக. கட்டுரை - உறுதிப்படச்சொல்; ஒருமையேவல்.

சடுஎ. வாற்றடி - வலிமை. ஆற்றும்மல் - பொறுக்காமல்.

சடுஅ. ஒன்னலார் - பகைவர்.

சகடு. தாரகப்பிரமம் - பிரணவமத்திரம் (ஓம்); தாரகமாகிய பிரம்மம் (அத்வைதவஸ்து) என்றும்.

சகக. தம்முரு - சாரூபம்; இதுநால்வகைப்பறமுத்திகளில்ஒன்று.

சகக. நிருபன் - அரசன்; நரர்களுக்கதிபன் என்பதுபொருள்.

சகஎ. நூர்த்தர் - காமுகர்; வஞ்சகருமாம்.

கடு. இன்னம் - மேலும்; இனி யஅழகிய என்றமாம்; இன்னஎனப் பிரித்து இத்தன்மைய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

கக. ஒல்ல - விரைவு.
உக. அவதியிட்டு - எல்லைடை த்து. கொடு-கொண்டு; தொகுத்தல்.

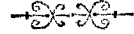
உஉ. இறைஞ்சி - வணங்கி.

உரு. நாய் - சத்துவச்சிறத்தல்.

உச. விறல் - வலிமை. தா - விலங்கு. பணி - கட்டளை.

உஅ. பேரையவன் - முன்னச் சாந்தி. சாந்திமகன் - மிச்சுதிட்டி. ஏதம் - துன்பம்.

கரு-வது, சருக்கம்.

க. விப்பிரமை - ஸ்திரீகளின்ரிங் காரசேஷ்டை. மிச்சாதிட்டி - பொ ய்த்தோற்றம். சிறுடி - (சிறுமை + அடி) சிறியபாதங்கள். மருங்கு - இடை. ஒசிய - துவன்.

உ. வேத்தவை - (வேத்து + அ வை) ராஜசபை. பொன் - இலக் குமி; தங்கமுமாம்.

ச. விரை - வாசனை.

இ. வரையாச்செய்கை - நகரத் தொழில்.

எ. கறுப்பு - கோபம்; உரிச் சொல்; "கறுப்புஞ்சிவப்பும்வெகு லிப்பொருள்" என்பதானுணர்.

அ. வால் - வெண்மை.

க. தகரம் - மயிர்ச்சாந்து. தொ டை - மாலை. திகரம் - மலை, மலை முடியுமாம். உதிர் - நகம்.

கல. பாதாதிசேசமட்டாய் - அடி முதல் முடிவரை. வாடை - கா தது; அன்றிவாடை மணம் எனக் கூட்டி மிக்கமணம் என்னலுமாம்; இப்பொருளில் ஒருபொருட் பன்

மொழி. கட்டாரை - கண்ணுபெ கூர்மைபொருத்திய; தாரை - கூர் மை. கெட்டாவி - பெரியஉயிர்.

கஉ. ரறை - தேன். கொத்து - பூங்கொத்து.

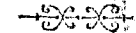
கரு. துடிமேவு - உடுக்கையை பொத்த. மணி பவளம்; அழகுமாம். கொடு - கொள்கொம்பு.

கஎ. முருத்து - (மயிலின்) இற கடி. சுகம் - மார்பு.

கக. நானிலம் - பூமி; குதிஞ்சி, முல்லை, மருதம், திராசுலு, குது நான்கு நிலமுண்டுகள் என்பது பொருள்; பண்புத்தொகையன் மொழி.

உஉ. சுகம் - கிரி; சரிக்கின் றது என்பதுபொருள். மிகத்தோடு பொருவிழி - (மிகம் + அந்து + ஓடு + பொருவிழி) மாடுகுப்போர் புரி கின் தகண்; (மிக + தோடு + பொருவிழி) காத்தனியை அல்லது, காத்தமிக மோதுகின்ற கண் என்னுமாம்; மிகம் - (மருகம்) மான்.

கக-வது, சருக்கம்.

க. நீலம் - கருமை; குவளை மலரு மாம்; பிற்பொருளிப்பண்பாகுபெயர்.

நீலவழியான் - மிச்சாதிட்டி. கினியது இதில் அது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

க.. நெடுங்கால் - கெங்காற்று. நான்மறி - பூர்ணசத்திரன்.

கஉ. தூபுரம் - பாதச்சிலம்பு; அ திகழப்படுவது என்பதுபொருள். அ கீர்த்திமகன் - மிச்சாதிட்டி.

க. உறை - மான்; இரணையாத ரிப்பவன் முனிவர்கள்.

கஉ. பொய்யுறுமடக்கொடி - மிச் சாதிட்டி.

கஉ. போத - போதுமானதாகு ம்படி.

கஉ. செல்வாத - (தக்கதென் ற) ஒப்புச்சொள்ளப்படாத. வனக

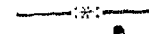
னர் - வைரமுன்னோர். முனை - மு தன்மை. கவரிநான் - கவரிமானை பொத்தநாணம்; அதாவது: - கவரி மான் ஒருசிறுரோமம் நீங்கப்பெறி னும் உயிர்விட்டுவிடுவதுபோல் நா ணம் சிறிதுகெடவரினும் உயிர்விட் டுவிடற்குரிய நாணம் என்க.

கக. பொறித்தது - அயனால்கெ ற்தியிலாவது, சிரத்திலாவது எழுதப் பட்டது.

கஎ. துவர் - பவளம்; செம்மை யுமாம்.

கஅ. விண்டவர் - பகைவர்.

கஎ-வது, சருக்கம்.

க. கருணையான் - கருணையென் பாருடன்; ஆன் னன் உடனிகழ் சிப்பொருளினதாம். அன்னன் - (அன்ன + தன்) கூறப்பட்டவனா கிய) அந்தச் சத்துவச்சிறத்தையினு டைய. உடையம் சந்தி, அன்ன னைத்தி என்க. அது - சத்துவச்சி ரத்தை பகைவராத் பற்றப்பட்டான் என்ற பொய்மொழி.

உ. மலங்கி - கலங்கி.

ச. நான்ம - கஸ்தூரி. நாவி - கஸ்தூரியிருகம்.

அ. அங்கு - விண்ணுலகு.

கக. எதிலார் - பகைவர்.

கஉ. கோடி - கொள்கின்றும்; முன்னிப்பொருமை வினைமுற்று.

கஉ. பரிங்கன்னபுத்தி - தனக் கென ஓர்சிறியின் திச்சேர்த்தவற்றின் சிறத்தையே அடையும் பரிங்கைப்

பேரலத் தனக்கென ஓர்அறிவின் திச் சேர்த்தவர்களின் அறிவைபெகொன் றும் அறிவு.

கக. கோகுலம் - குயில்போன்ற, சாந்தி; உவமையாகுபெயர்.

கக. சுதூர் - நான்கு.

உஉ. துன்னார் - பகைவர்.

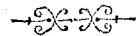
உச. மேல் - பின்னர்; இதுகா லத்தின்மேற்று.

உரு. பீலித்தொங்கல் - மயிற்றோ கைக்குஞ்சம்.

உச. பாழ் - நெற்றிக்குதியின்மை

உஎ. ஆனோர் - (ஆன் + நோர்) பசுவினையொத்த; பசுவினைபொத் தல் பரிசுத்தத்தானும், பயன்படலா னும், கருணையானுமென்க. இப்பால், இதனை அடுத்தசருக்கத்து முதற்பா ட்டென கூட்டுக.

கக - வது, சருக்கம்.

க. துன்னார் - பகைவர். துடி - இடைசருங்குபறை. கறங்க-ஒலிக்க. வடவாழகத்தழல் - கடலிடை யு ள்ள பெண்குதிரைமுதம்பொன்ற வ டிவிளையுடைத்தோர்தீ; வடவை - பெண்குதிரை; ஸார்வன்றவமுனற்று ம்போதவன்பாற்சென்றநாரதாதிபர் ஓர் புத்திரனைப்படைத்தருள்க என, அவன் தனது துடையையோமாக்கி னிமேல் நிறுவி யோர்கூர்ச்சத்தாற் குடைத்து, சுவாஸமாலி அல்லது, ஒளர்வன் என்னுமோர், புதல்வனை உண்டாக்கிப்பின் பிரம்மன் கேண்டி கோட்கிணங்கி யப்புதல்வனைக்கடலி டையிருந்து, நீப்பெருகியுலருக்கினை யுறியற்றுவன்னமநனைப்பருகும்படி கட்டியையிட்டான். அவ்வெனர்வ னைவடவைத்தியாய்க்கடலிடை இரு க்கின்றனன்.

உ. அயிறங்கு - (அயிவு + தங் கு) வேலாயுதத்தங்கிய. புயறங்கு - (புயல் + தங்கு) மெகங்கன் தங்கிய.

க. வடி - கூர்மைபொருத்திய. ச. தாமம் - ஒளி, மாணியாகிய என்றுமாம்.

ஊ. மாயத்தி - வயிரவி. பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு.

சு. அனியாயவஞ்சி - வயிரவி. சேக்கை - (பக்கிகளின்) பக்கை. வேழம் - விளங்கனக்குவருவதோர்கோ ம்; யானையன்று. மதம் என்பதுவேழம் என்னும் சொற்கேற்ற அடை. இதனைத் "தாம்புடை கெடுவரை வேழம்" என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளின் கச்சினாச்சிளியர் உரை யாலுணர்க. அத்து - கெல்வரை. எ. காகோதரம் - (ராகுதேனுக்

களாகிய தெய்வப்) பாம்புகள்; காக் கையின்வயிறுபோன்ற அல்லது, கா கம் என்னும் விஷத்தினையுடைய வயிற்றினையுடையது என்பது பொ ருள்.

க. அரந்தை - துன்பம். கக. தாழ் - (முடிங்கால்வரை யில்) தாழ்ந்த (தொங்கிய). வெகு ருபி - வயிரவி.

கஉ. இதுமுதற் பதினேழுக்க னைக்கலிவிருத்தமாயுட்கொள்ளலாம்.

கங. சதி - அழிவு.

கச. வாரணம் - யானை; (சத் தருக்கலின் பலத்ததைத்) தலைவது என்பதுபொருள்.

ககி. துன்மகாரிடன் - ஓச்சாத னன்; துரிபுரதனனுமாம். முன் னோன் இயற்றுவதற்குத்தா. பின்னோ ன் எவதற்குத்தா.

ககஉ. கோணகம் - தாமரைமலர்; கோகநதம் என்ற வடசொல்லிகா ம்; சக்கிரவாகங்கன் பேசுதற்கிடமா வது என்பது பொருள். கோநிலர் - (காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னு ம்முக்) குற்றங்களுமில்லாதவர்.

ககஉ. நெகிழாது - தளராமல். ப காமுகம் - பாசாதிருத்தல்.

உ0. பாண்மொழி - பால்போலு ம் மொழியினையுடையனாய சத்துவ ச்சிரத்தை; உவமைத்தொகையன் மொழி.

உக. அல் - இரவு. நெறும் - அழியும்; தன்வினைப்பொருளில்வர் த பிறவினை. காயிறுஎழ, நெறும், அல்லார் இருள்போல் மனமுடிக்க. சன்னகம் - போர்க்காசம்.

உங். ஓதிமம் - அன்னம்போன்ற சத்துவச்சிரத்தை; உவமையாகுபெ

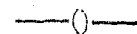
யர். தழுவி - தழுவவென்னெச்சத் திரிபு.

உக. கராம் - முதலை; இழுத்து ச்செல்வது என்பது பொருள்; க்ரா ஹம் என்ற வடசொல்லிகாரம். முரி - ஒழித; வினைத்தொகை.

உஅ. ஊனார்வடிவானன் - உ1-

ம்பில்நிறைந்த அழகை ஆளுதலையு டையோன்; (பகைவரது) நினைம பொருத்திய கூரிய வானினையுடை யோன் என்றுமாம்; அவனான:- தருமன். ஒண்டொடி - ஒன்றிய வ னையல்களையுடையனாய சத்துவச்சி ரத்தை; பண்புத் தொகை யன் மொழி. ஆன், ன் சாரியை.

உ0-வது, சருக்கம்.

உ. இஃதும் அடுத்த கலியும் ஒரு தொடர்.

யோகினிகள் யாமே - யோகினிக ளாகிய யானும், (அரிபத்தியும்) சிவ பத்தியும் என்க. இது அரிபத்திசு- துவது. (பிற்காலத்தானும் சிவப த்தியுங்கூடிப்) பொருத்தி, அகந்தி, புனைவிப்பேம்; (தற்காலத்து) யா னமாத்திரத்தனித்து (உ) பின்றுணை யாவை என்று அரிபத்தி கூறினன் என்க. அரிபத்தி தோன்றா எழுவா ம்; (க) சொன்னான் பயனிலை. அத ற்கும் என்பதினுள்ள உம்மை முன் வயிரவியைக்கொல்லத் துணையான தையுணர்த்தும். இரங்கினன் முற் றெச்சம்.

ச. தாழாது - தாமதியாமல். தா மம் - மாலை.

ஊ. சேறி - செல்; ஒருமையே வல். மெல்லியல் - மென்மையாகிய இயலினையுடையனாய அரிபத்தி; பண்புத்தொகையன்மொழி.

சு. தாயை - தாயாகிய சத்துவச் சிரத்தையை. கணவன் - கணவரு கிய தருமன்.

எ. மாமன் - தருமன். நாமம் - அச்சம்.

அ. தன்னைப்பிரிந்து சாந்தியிக ளுந் துன்புற்றதற்காக வாட்டமும், தான் பகைவர்வாய்ப்பட்டிறத்ததாக க்கொண்டி சாந்தியிறத்து படாதிருத் தற்காகக் களிப்பும், சத்துவச்சிரத் தை கொண்டனன் என்க.

க. தன்னைவன்றேவி-தன்னுடை ய வலிய மனைவி; மான்கன்றினை யொத்த வலிய மனைவி என்றுமாம். அவனாவான்:- கருணை. தன்னம் - மான்கன்று.

க0. முறுவலித்து - சிரித்து; பெயரடியாய்ப் பிறந்தவினை.

கக. ஒல்காது - தளராமல். விக டம் - வேறுபாடு.

ககி. செம்மல் - பெருமையிற்றி ர்த்தோன்.

கக. நவ்வி - மான்.

உக. புணர்முலை - நெருங்கிய தனங்களையுடைய சத்துவச் சிரத் தை; வினைத்தொகை யன்மொழி.

உக. வங்கம் - மரக்கலம்.

உஅ. முகமன் - உபசாரம்.

உக-வது, சருக்கம்.

—||—

க. மைத்துனன் - நியாயன்.
உ. உரும் - இடி.
இ. சோமநாதத்து வந்தோன் -
மானஞ்ஞப்பப்பட்ட ஒற்றன்.
க. தங்கை - (தருமன்) தங்கை
யாகிய சத்துவச்சிரத்தை.
கௌ. வார் - நீண்ட.
கௌ. முறுகு - முதிர்ந்த; வினைத்
தொகை. செறுநர் - பகைவர்.
கௌ. ஒருப்படுமுன் - சம்மதிக்கு
முன். வேள்வி - விவாகம்.
கௌ. நிருபம் - கட்டளைப்பத்தி
ரம். வாவ - கடந்துவா..

உக. பாசத்தார் - அன்பாற்கட்டி
ப்படுதலையுடையோர்.

உக. கொஞ்சம், முகமும், கணு
ம்குமிய கமலங்கள் என்க. பிபான்னு
யும் - அழகுபொருத்திய; இலக்கு
பிதங்குகின்ற என்றுமார். பூத்து -
மலர்ந்து.

கௌ. அருத்திகர் - ஆசைபட்ட.
கௌ. வதிந்த பெருகிய; தங்கி
யஎன்றுமாம். முற்பொருளில் வத்தி
த்த என்பதன் ஒருகுத்தல்; பிற்பொ
ருளில் வதிந்த என்பதன் வலித்தல்.

உஉ-வது, சருக்கம்.

—||—

க. சந்தங்கம் - கல்லோரிணக்
கம். அவ்வாசம் - கல்லோருடனிரு
த்தல்; வாசமாகிய சந்தனம் என்க.
வாசத்தை இரட்டிதமொழிதலாய்க்
கொண்டு மணம் என்றும் பொருள்
கொள்க. திமிர்ந்து - பூசி. கேள்வி
யாகிய குண்டலம் என்க.
உ. வியாசனுவுக்குத்திரம் - பி
ரம்மகுத்திரம்; இது வேதாந்தகுத்
திரம், உத்தரமிமாஞ்சை என்றும்
கூறப்படும். முன்னால் - முதல்
நால்; அதாவது: வினையில்கி
வினங்கியஅறிவின்முனைவனாவது
அவனருள்வழிப் பட்டோளுவாவது
கூறப்படும் தால்; மேன்மையான
நால்பேர் செய்த ஆபரணம் என்
தும் பொருள்கொள்க. கோதை -

மலை. வேய்த்து - அணிந்து.

இ. அபயப்பிரதானம் - அடைக்
கலங்காத்தல். ஆழி - மோதிரம்.

க. வீக்கி - கட்டி. உத்தராயம் -
மேலாடை (அங்கவஸ்திரம்).

எ. நித்திலம் - முத்து.

அ. கடு - விடம். அஞ்சுதார் -
பயப்படாதவர்களாகிய மோககுதி
யர்களுடைய.

க. மாலாம் - கருமையாகிய, இ
ருள்வீர்த்து - இருளையொழித்து,
உலகெங்கும்வயங்கி - உலகத்தெங்
லாம் விளங்கி, யாரும் எலா - எத்த
கைமேம்பட்டோரும் ஒவ்வாத, மதி
யோர்க்குத்துக்கும் எட்டாது - அறி
வினையுடைய வித்துவான்களுடைய
மனதுக்கும் எட்டாமல், உயர்ந்து -

(புகழால்) மேம்பட்டி. மேலாகிவி
ரித்து - (தலையின்) மேலாய்த்திறக்
கப்பட்டி, ஒங்காதவிபாபகம் - சிறி
தாகந்த (புகழ்பெரிய), வியாபித்தல்,
தன்பாலாம் - தன்னிடம்பொருத்தி
ய, மதியாகிய - (பூர்ண) ஊதிரன்
போன்ற, வெண்குடை பரங்கினோ
ங்க - வெண்கொற்றக்குடைபக்கத்து
உயர்; எரிக. வியாபித்தல் - குடைநி
றத்திருக்கும்பொழுதுள்ள சுற்றள
வைக் குடங்கின்றது; அன்றிப்புக்
ழான் மூவுலகத்தும் பரவுதலுமாம்.
மாலாம் - அபக்கமரிகிய, யாரும்
எனாதியோர் - எவருக்கும்கீடா
காத, மயங்குனானிதலாய்கம் -
அகண்டாகாரம், மதியாகிய - ரூ
னமாகிய, பிறவற்றிற்கு முன்னர்க்
கூதியாங்குக்கொன்ற சிலேடைபா
ய்ப்பொருள்கொள்க.

கௌ. கதி - மோகம். விதி -
வேதாசுமமுறை. கன்னொழி - கல்ல
பாறை; சன்மார்த்தம் - நிலைடை;
முன்னதுகாலானும், நின்னதுகருத்
தானும், கடத்தலுடையது.

கௌ. அவர் - (வெண்டாமரை)
மலர்; மலர்வது என்பதுபொருள்;
கருத்தாப்பொருள்விசுதி புணர்ந்து
கெட்டது. வீது - சிறப்பு; பெருமை
யுமாம்.

கௌ. தாரகம் - பிரணவம் (ஒவ்
காரம்). நாதம் - பிரணவத்திதேவர்
அவயவம்; அகாரமாகிய கலையு
டையது. இரண்டாம்வேற்றுமையு
ருப்பயனுமுடன்ருக்க தொகை
விரட்டிமாதலின், தார்குழல்என்பது
தார்க்குழல் எனத்திருக்கப்பட்டது.
விதி - தீச்செயல்களையொழித்துக்
செயல்களைக்கூறுவதாகிய, வேதத்தி
ன் ஓர் பிரிவு. அர்த்தவாதம் - ஓட்ட
வித விங்குகளில் லொன்று; அ
தாவது: ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, பிரண
யம், பிரவேசம், ஸம்யமனம், தத்து

வம்பதார்த்த பரிசோதனை, பலம்
என்னும் ஏழாணுந்தாற்பரியம்செய்
வது; கடவுளைக்கதம்பத்யங்கொற்
முதிலும், வேதத்தின் ஓர் பகுதியு
மாம். ஓட்டவித விங்குகளாவன:—
உபக்கிரம உபசம்ஸாரங்கள், அப்பி
யாசம், அபூர்வதா, பலம், அர்த்த
வாதம், உபபத்தி என்பவை;
இதனை “உபக்ரமோப சம்ஸாரா,
வப்பியாசோ பூர்வதாபலம், அர்த்த
வாதோபபத்தி, விங்கம் தாத்பர்ய
நிர்ணயே, என்பதானுணர். பிணை
த்த-பருத்த. படியோதாம்-முலையாக
ரணம் - அத்தியாயம்.

கௌ. அஞ்சுகோசங்கள் - அன்
னமயம், பிரணமயம், மனோமயம்,
விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்ப
வை; கோசம் - உறை. சச்சிதானந்த
தம் - உண்மையறிவானந்தம். உப
பத்தி - ஓட்டவித விங்குகளில்
ஒன்று; அதாவது:— “மண்ணி
ருவோ, முதலிய திருஷ்டாந்தங்
கூறுவது. உபக்கிரமமுபசங்காரம் -
ஓட்டவித விங்குகளில் லொன்று;
தூட்களும் முடிவும் தம்முள் ஒத்
திருப்பது. அதாவது:— “செளம்
யிய! சத்தர் பிதுவே முதற்கண்ணி
ருந்தது என்று தொடங்கி, “இந்த
ஜாதெல்லையினையே ஆன்மாவாக
வுடையது; இது தான் சத்தியம்.”
என்றுமுடிவது. மாவாக்யம் - வேத
ங்கனின் (காங்கு) மகா வாசங்கங்கள்;
அறிவயாசை: பரஞ்ஞாபரம்மம், அ
றம்பரம்மாஸ்தி, ததமலவி; அயமா
தம்பரம்மம் என்பவை; இவை
முறையே ருக், யஜு, சாமம், அத
ரவணம் என்பவற்றின் வாக்கியங்
கள்.

கௌ. வருணம் - வர்ணக்கிரமம்.
அலங்காரம் - யமகம், திரிபு, பராசம்
முதலிய சொல்லணிகளும்; உவமை,
உருவகம் முதலிய பொருளணிகளு

மாம். அலங்காரமாகிய பணி என்க. பிரமாணம் - அனுபவம்; உண்மைய நுபவத்திற்குச் சிறப்புக்காரணம்; அவை பிரத்யக்ஷம் முதலியன. விந்து - பிரணவத்தினோடவயவம்; கசாராதி ஹகாரந்தமாகிய பஞ்ச கலையையுடையது. சத்தி-உமை. பூருவம் - சுக்லபக்ஷம். சத்தியென்னும் எழில் பூருவமென்னும் ஒளி எனக்கூட்டுக. கீதை - பகவத்கீதை; இதுப் பரஸ் தானத்யத்திலென்று; மற்றவை பரம்மகுத்திரமும், உபநிடதங்களுமாம்.

கக. கோயில் - அரண்மனை; இலக்கணப்போலி. ஆதரம் - அன்பு. உ0. கலை - ஒளி. விதானம் - மேற்கட்டி. சொற்றொடராகியதொடை; அளியாகிய வினக்கம் என்க. அளி - கருணை. எற்றிகழ் - பகலிலு ம்விளங்குகின்ற; சூரியனைப்போன்றவிளங்குகின்றஎன்றுமாய். சூரில் - அழகு.

உக. ஒல்லை - விரைவில். தாழ்ந்து - வணங்கி.

உஉ. எண்கண்வேதியன் - பிரம்மன். தருதி - ஒருமையேவல்.

உங. விதி - பிரம்மன். உடை - கொண்டிருக்கின்ற.

உச. ஆதியன் முனிவர் - (வேதாங்கங்கள்). ஆதினிலக்கணங்களு முணர்ந்த அல்லது, (பிறர்குற்றத்தையு) பொறுக்குந் தன்மையினையுடைய மனைசீலர்கள்.

உ௪. அமைவில் - அடங்குதலில்லாத. அதாவது - யாவரானும் நன்கறியப்பட்ட.

உ௫. ஒண்டரு - ஒளிபொருந்திய. பண்டரு - இராகம்போன்ற. கிளவி - சொல்.

உ0. முனி - தாமரைமலர்; முன்னையுடையவானத்தையுடையது என்பது பொருள்; இரண்டாம்வே

ற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறத்த அன்மொழித் தொகையாய்த் தாமரையை யுணர்ந்திப் பின் முதலாகு பெயராய் அதன் மலரையுணர்ந்திற்று.

கக. சங்கு - இது பாடிச்சுனிய மெனப்படும். சக்கரம் - இது சுதர்சனமெனப்படும். பாவு - ஈயாபித்த; துதிக்கப்படுகின்ற என்னும். புரத்ததும் - காத்ததும்.

கஉ. தெரிக்க - நினைவிக்க; பிறவினை; இதன் தர்வினைதெரிய.

கங. விசுவரூபம் - பிரபஞ்சவடிவமாவது.

கச. அம்பாடன் - இரண்டாம் நாபாகன் மகன். அருள்புரித்தது - துர்வாசரது சடையினால் பஸ்மமாகாவண்ணம் விஷ்ணு தமது சக்ராயுதத்தாற் காத்தது.

கடு. கரா - முதலை; இழுத்துச் செல்வது என்பதுபொருள்; க்ராமம் என்பது லீகாரம். தாலம் - பனைமரம். துளியைம்முன்மெலி மிகலுமாம் என்பதுபுகைட்டி. என்பது கைக்கட்டி என்று திருத்தப்பட்டது.

கஅ. தவர் - சனகாதி நால்வர்.

கக. முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகைத்தமிழ். வாதகூரர் - மாணிக்கவாசகசுவாயிகள்.

கக. சாத்திரம் - சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம்என்னும் மூன்று; வேதாந்தம், வைசேஷிகம், பாட்டம், பிரபாகரம், பூருவம்மாஞ்சை, உத்தரம்மாஞ்சைஎன்னுமாறுமாம். இதிகாசம் - உபதேசபரம்பரையில் வந்த பழைய சரித்திரமொன்றைப் பிரதானமாகவெடுத்திப் பல இனக்கதைகளோடு புணர்த்து விரித்துக் கூறுவது. இதிகாசவி என்பது இதிகாசபி எனத் திருத்தப்பட்டது.

கக. உளம் எழுவாய், செய்தது பரமசிவம்.

சகி. தமனியம் - பொன்; காமச்சந்திரியது என்பது பொருள்; தபயம் என்ற வடசொல்லிகாரம்.

சக. கழுத்தினுள் - சொன்னான்.

சஅ. தொண்டை - கொய்வைக்கனி; முல்லாகுபெயர். பின்னை - கீதை.

சக. கிச்சம் - தாமரைமலர்; முதலாகுபெயர்; கிரிஜாண்டாவது என்பதுபொருள். காணம் - பொழிந்தது.

கக. நிர்ந்தா - வழிசுத்தர். ஓவியம் - சித்திரம்.

கஉ. மகனீரைக்கண்டு மயங்குவதாகக்கூறிலும், உற்றுநோக்குமிடத்து ஞானூர்த்தம் புலப்படும். கண்டுகொள்ச. குணித்து - கணக்கிட்டு (மதித்து).

கங. மனோலயம் - மனது இக்கிரியைக்கின் வழி, விஷயங்க ளிற் செல்லாது ஒழிந்துதல். தேகிகன் - குரு.

கச. தாரா - கீரோழுக்கு. காண் - காணமாகிய காப்புநாண்.

கடு. கால்பிடித்தல் - (சப்ததண்டலொளிகளிற் கிரமப்படி காலவைத்தற்காகக் கணவன் கன்னிகையின்வலது) காலப்பற்றுதல்; சப்ததண்டலொளி - ஏழு, அறிவிக்குவியல்கள். அன்றி அசுமத்தில் (அம்பிக் கல்லில்). வைக்கும்போது பற்றலுமாம். வெள்கண்டு - அருந்ததியைப் பார்த்து; வெளி - ஓகாயம்; அது இடவாகுபெயராய்த் தள்ளிடத்து

ள்ள அருந்ததியென்னும் கஷத்திரத்தையுணர்ந்திற்று. விவாகத்தில் அம்மி யிதித்தலும் அருந்ததியை நோக்கலுமுலவியல். இலக்கணத்திரயம் - விட்டவிலக்கினை, (ஜஹல்லக்ஷணை) விடாதவிலக்கினை, (அஜஹல்லக்ஷணை) விட்டும்விடாத விலக்கினை, (ஜஹதஜஹல்லக்ஷணை) என்னும்மூன்று. இலக்கணத்திரயமாகியமங்கலியம். இலக்கணத்திரயம் - அததவியாவிருத்திலக்ஷணம், தடஸ்தலக்ஷணம், சுருபலக்ஷணம், என்னும் மூன்று; அததவியாவிருத்திலக்ஷணமாவது - நேதி, நேதி (இல்தில்லை, இல்தில்லை) என்றுதள்ளி ஒஞ்சித்த பொருளாயது அஃதா ன்மானப்பது. தடஸ்தலக்ஷணமாவது - ஜகத்திற் கிரெப்பிடமாயுள்ளதேஜன்மவஸ்துஎன்பது. சுருபலக்ஷணமாவது - சத்து, சித்து, ஆனந்தம், பூரணம், நித்தியம் ஆனமவஸ்துஎன்பது. இது யாகதேவமணனத்திற்குச்சடது.

கஅ. எனை - மற்ற. துத்துமி - துந்தெய்வப்பறை.

கஅ. கிரயினி - சேர்த்துக்கொத்த ஆலத்திரி. காப்பு - திருத்திரேசை.

கக. ஓசை - உவகை.

கஉ. துற்ற - கொருங்கிய.

கங. வகரம் தகரத்தொடுமையிற் காதாதலின், பொருவிலக என்பது பொருவிற எனத்திருத்தப்பட்டது.

கச. சேல் - ஓர்மீன் (சயல்). இனிய - இன்சொற்களை; குதியு வினையாலனையும் பெயர்.

உ௩-வது, சருக்கம்.

—000—

உ. பெற்ற - அடைந்த (நிறல்);
வினையாலையும் பெயர். பின்னுள்ள
ஆய், போலன்னும் பொருளது.
க. சகோரம் - நிலவினையுண்
னும் பறவை விசேஷம். மாணிட
மாகிய சகோரப்பறவை. துயரா
கிய பசி என். அனைய - அச்சகோ
ரப்பறவைகள். வழக்கோ - முறையோ.
ச. முழுத்த - முழுதுவித்த;
(அதிகரித்த என்றபடி). உல் என்
றும் அல் என்றும் பிரிக்கலாம்;
முன்னது, சென்று பயன்றருவதி
ல் வல்லதான என்றும், பின்னது,
வல்லதல்லாத என்றும் பொருள்ப
டும். முறுகிய - திருகிய. வினையா
கிய கோடை, உபரிடமாகிய கொ
ம்பு, ஞானமாகிய பழம் என்க. சூழி
மாம்பழம் என்பதை ஞானம் சூழ்
பழம் என்றும், ஞானம் மாம்பழம்
என்றும் பிரிக்கலாம்.
க. அனையர் - மோகனத்தியர்.
அ. காறும் - வரையிலும். மே
லுன்றெவ்வரை என்றிருப்பது சிற
ப்புடைத்து.

க. காடு - பதரிசாச்சிரமம்.
கஉ. கம்பியா - கம்பித்து (அசை
த்து); பெயாடியாய்ப் பிறத்த
உடன்பாட்டிலினைபெச்சம்.
கச. புதறி - சொல்; ஒருமை
ஏவல்.
கஈ. பங்கயனாதி - ச. தியலோ
கம். பொருதி - தேவனே; கம்; தொ
குத்தல். அத்தலம் - ச. கரதீர்த்தம்.
கங். கட்டம். துக்கலாம் - ச.
கலாந்தரம்.
கஅ. தரியலார் - பகைவர். தம்
- விவேகனாதியம். தோளும் - க
ளும் - தோளும் கண்களும் மாகிய இய
தரில். இடம் - இடதுபக்கத்திலு
ள்ளதோளும், கண்ணும். இடந்தட்டத்
தல் ஆடவர்க்காகாது. ம. பிரிக்காத
ம். இதனால் விவேகனாதியர்க்கு
டான சகுனத்தோடும், யோகனாதிய
ர்க்குண்டான சகுனத்தையும்
கூறினர்.
உஉ. சூழல் - சுற்றிடம்; தொழி
லாகுபெயர்.
உஈ. சோனகர் - துலக்கர்.
உரைத்தி - சொல்; ஏவல்.

உ௪-வது, சருக்கம்.

—000—

க. நிரும்பம் - கட்டளைப்பத்திரம்.
க. உரவோர் - ஞானமாகிய
பலத்தினையுடையோர். மருள் - மய
க்கம்; தெருள் என்பதன் மறுதலை.
ச. படிமடந்தை - பூமாதேவி.

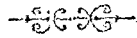
க. நிபிபிபி - நெருங்கி.
எ. உணங்கும் - துக்கப்படுத்தி
சூரிய.
க. பரவி - துதித்து. அருஞ்
புரம் - அவியாபுரம்.

உ௦. கொங்கு - வாசனை.
கச. கருதார் - பகைவர். நன். கு-
உசஉஇன்படி. நாட்டின் கண்டங்கள்
என்பது நாட்டின்கட்டங்கள், என
த்திருத்தப்பட்டது. தழீஇ - தழுவி;
சொல்லிசையன்பெடை.
கஈ. துன்னார் - பகைவர்.
கஈ. மட்டு - கன்வாசனை. வார்
- நாட்டின்.
உஉ. தி. தசன் - மனத்தின் சனித்
தோன். தி. லோர் - வலியுற்றமாத
ர்க்காகிய மோகினிகள்; இதுபிற
குதிப்பின்பாற்றும். அவர் - விவே
கனாதியர்.
உஈ. அனையர் - மோகனாதியர்.
மைத்தனார் - கலி.
உச. உலகியுடையோர் - யோகினி
கள். உஞ்சித்தி - உய்த்திதே
ந்து - போலி.
உஈ. பொதுமக்களிடமிருந்து பின்
னது, பின்பு - திட்டியை யுணர்ந்து
கணக்கு - குணங்களை.
உஅ. தளம் - சேலையில்; இத்
தள நிபர் என்பதோடொருமை.
உஈ. உண்பதம் - சாச்சுவதமான
பாம்பு.
உச. துதி - சத்துவச்சிரந்தை.
உண்மையா(க) என்றேனும் உண்மை
யாய் என்றேனும் பிரிக்கலாம்;
முன்னது தொகுத்தல்; பின்னது
கன். கு- உசஉஇல் மேல் என்ற
யிதையாத் கொள்ளப்படும்.

கஈ. செயிர் - கோபம். கயி
வம் - செவ்வாய்ப்பு; முதலாகு
பெயர்; அன்னப்புவிற்குப் பிரிய
மானது என்பதுபொருள்.
கஅ. குணிக்கும் - (முக்காலத்
து நிகழ்த்தன) மதிக்கும். செய்தி -
செய்; ஏவல்.
கஈ. பெண்டொடி - ஹரிபத்தி.

ச௦. இறை - கணப்போது.
போய் + யாம் - போயாம்.
சஉ. வணங்கினர் - வணங்கி;
முற்றெச்சம். கன்னவில் - (கல் +
கவில்) மலைபோன்ற; கல் கருவியி
குபெயர்.
சச. கான் - வாசனை.
சஈ. உத்தினன் - செலுத்தினே
ன்; அன்விசுதி புதியனபுகுதலாற்
றன்மையில் வந்தது.
சஈ. அரியினம் - குரங்குக்கூட்
டும்; முன்பாட்டில் உயிரவியை
இத்திரஜித்தின் பரசமணக்கூறலா
னிலவாறு பொருள் கொள்ளப்பட்
டது. சிரந்தை அறஞெழும் படர்க
தான் என்றியைக்க.
சஅ. நன். கஅத-ம், குத்திரத்து
உரையான் இங்கு காக்கும் என்பது
இங்குக்காக்கும் எனத்திருத்தப்பட்
டது. கோற்றி - உயிரவி; அழ
கிய வினையலக்காயுடையான் என்
பது. குர - பண்புத்தொகையன்
மொறி.
உஈ. அச்சரவேகம் - அந்தஅம்
பின்விசை; அ, பரவி கூட்டுஎன்க.
விச்சை - விற்றை.
இஈ. கூறினார் - கூறி; முற்றெ
ச்சம். தாழ்த்து - வணங்கி.
இஅ. அன்னமர் - கேகயப்புள்
என்னுபிசையதிபறவை.
கஈ. பொத்தி - அடித்து.
க௦. இலக்கண ஈழவின்மையா
னும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து எட்
டுப்பிரதியிலிருப்பதானும், உபரிடந்
தைசேர் என்பது உபரிடத்தைச்
சேர் எனத் திருத்தப்பட்டது.
கஈ. வடிக்கின் - தெரிந்தெடுத்த
தால்.
கஈ. கடம் - காடு. காத்தி - கா
ப்பாய்; ஏவல்.
சஅ. அஞ்சாரன் - இயல்பின்
வந்த அண்மைவிபரி. கவாதி - ஏவல்.

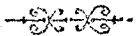
உரு-வது, சருக்கம்.

உ. பன்னகம் - (பல் + நாகம், பல + நாகம்) பற்களையுடைய அல்லது, பலவாகிய பாம்புகள். இன்னான் என்பது இந்நான் எனத் திருத்தப்பட்டது.
க. இன்னல் - துன்பம்.
கௌ. உழந்தான் - அறுபவீதான், வேட்டு - மலர்ந்து.
கக. அன்னன் - அச்சுநெருத்திருத்தப்பட்டது.
கஉ. அனக - பாவம் இல்லாத.
கங. கடற்கரையுறையுந்தேயர்-செம்படவர்களுங், அப்பற்கொள்ளைக்காரர்களும், பிறருமாம்.
கசு. இனிதுவிளங்குதற்பொருட்டிப் போல இரண்டும் போலும் எனத்திருத்தப்பட்டன. புயங்களுதான் - சர்ப்பங்கொடி படைத்த துரித்தினன். விளிவது - இறப்பது. சாநம் - நிச்சயம்.

உஉ. காந்தையர் - மனைவிகள்; அவராவார்: - தசரதன் மனைவியாகிய கைகேயியும், சந்தனுமனைவியாகிய பரிமளகந்தியுமாம்.
உஉ. இன்னிலம் - நனரிடலாததால்) இனியதாகிய பூமி.
உச. ஒருங்கும் - அங்கும்.
உசு. பிணை - பெட்டை. கோடு - விலங்கின் கொம்பு கடுக்கும் ஒக்கும்.
உங. துறவியர் - நண்டினர். சேறியர் - சல்லல்.
கரு. வேந்திராது - அரிபுத்தி. கோறல் - கொல்லல்.
கசு. துற - புதர்.
கங. சங்கியாது - சனப்பித்தாமல்.
கசு. ஆதி தருவாரனுமென்றியைக்க. ஆதி உட்கொளாத என்று மாம்.

உரு-வது, சருக்கம்.

க. தந்தை - இனி. சின்னம் - கொடி, குடை முதலிய அடையாளங்கள்.
எ. குமிழ் - முதலாகுபெயராய் அதன்மலரையும் அது உவமையாகுபெயராய் முக்கையுமுணர்த்தலின், இருமடியாகுபெயர்.
அ. குமுதம் - ஆம்பற்று; முதலாகுபெயர்; பூமியிற் சந்தோஷிப்பது என்பதுபொருள்.
கௌ. அஞ்சு - தாமரை, அசோகு, மா, முல்லை, நிலோற்பலம்

இவற்றின் மலர்கள், அஞ்சு - பம்புகின்ற, பூ - (ஐந்து) மலர்கள் என்று கொள்ளலாம்; இப்பொருளில் அஞ்சு வினைத்தொகை.
கக. அழந்தேவி - சுவாஹாதேவி. சண்டன் - (சதைக்கேற்பச்) சூரியன், அல்லது யமன் என்று கொள்க; சதைவிளங்கவில்லை. குரு - ஆசாரியனுங், குருவென்னும் மறுபெயருடையவனுமான பிரகஸ்பதிபகவான். தாமம் - தாமை. இத்திரன் மைத்தன் - ஐயத்தன்.

கஉ. கன்னி - எட்டுவயதப் பெண்; குத்ததேவி. கடற்கிறைவன் - வருணன்.
கரு. காளம், குயில், தேர், தென்றல், குடை, சந்திரன். வில், கரும்பு, போது - குமிழ் அல்லது, எள்ளின்மலர், அம்பு, புஷ்பங்கள். கலையு - போதுமானதாகும்.
கசு. + ரவு - பம்புகின்ற; வினாத்தொகை. பஞ்சவாசம் - இலவங்கம், எலம், கருப்பூரம், சாதிக்காய், கங்கோலம் என்பவை; வாசம் பண்புபெயர்.
கங. ஆகரணமும் - சுவரணமாகிய வேஷம்.
உரு. இஞ்சை - பொலி; ஹிம்னா என்ற வடகொல்லிகாரம்.
உசு. பொதகம் - யானை. ஒதி மன் - மின்மன்.
உசு. தாய் - இரோணுகாதேவி.
கசு. சமாதக விரதம் - சூரியனார் சந்திரனாதித்துவக் களிக்கப்பட்டதோர் மணி.
கங. யானையெதிர் - யானையை எதிர்த்திருந்த. கொட்டி - துன்பம்.
கசு. அதி - வயிறு.
கசு. அதன் - (புலி) தோல். கவுத்துவம் - பாற்கடலிலுண்டானதோர் மணி. கொண்டல் - மேகம் போன்ற திருமால்; உவமையாகுபெயர்.
கரு. வாசவன் - இத்திரன், இரத்தினங்கையுடையவன் என்பதுபொருள்.
கசு. சில் - அற்பம்.
கக. நாதன் - சிவபிரான். கேதகை - தாமழ்பூ; முதலாகுபெயர்; (பரிமளத்தை) அறிவிப்பது என்பது பொருள். கிளத்துதல் - சொல்லுதல். கிளர்த்துதல், கிளத்துதலெனத் திருத்தப்பட்டது.

கௌ. பொய் - அச்சுத்தாமனிர்வாதிருக்க இறத்ததாய்ப் பொருள் தரும்படி கூறியது.
கரு. நீர்மை - தன்மை.
கசு. ஐசு - குற்றம்.
கசு. சேதிராசன் - சிசுபாலன்.
கரு. பன்னி - மனைவி; பத்தி என்றவடசொல் விகாரம்.
கசு. மகிணனார் - கணவனுடைய துஷ்யந்தன். பூயை - காகனவாய்ப்பு; கிரி, அதுவது, குயில்போன்ற மறதி துஷ்யந்தனாகுபெயர்.
கரு. கிருதன் - கும்பகருணன். நித்திரைத்துவம், கத்திரத்துவம் எனத்திருத்தப்பட்டது.
கசு. மால் - பெருமைபொருத்திய.
கௌ. தச்சு - கைத்து; போலி. அகந்தை - துன்பம்.
கரு. மழுவிரன் - பச்சராமன். தந்தையர் - ஐயக்கிமுனியர். உரிமை - பிதர்க்கிரியை.
எ. காளமுகை - மின்னா (வயிர்) மன்.
கசு. மாதவர் - தாருகவனமுனியர்கள்.
கசு. கன்மாடபாதன் - மித்திரசகன்.
கௌ. கையிலும், கைமயிகுமெனத்திருத்தப்பட்டது.
கசு. ஹாரு - தொடை; (வஸ்திரத்தான்) மறைக்கப்படுவது என்பது பொருள். சுரம் - அன்பு.
கசு. குறுமுனி - அகஸ்தியர். விருத்திரன் - துவஷ்டாவின் புத்திரன்.
கசு. இவறவில் - உலோபமில்லாத; (தனக்கு) உயர்வில்லாத என்றுமாம்.

அக. விசும்பினிற் பொன்னினிடு
- ஆகாயத்தின்கண்ணுள்ள தேவ
லோகம்.

அஅ. மாமீன - மாமனாகிய தக்
கீன.

அக. போது - செலவின்ற; வினை
த்தொகை. அக - புற்று.

காட. ஏமாசலம் - பொன்மலை
யாகிய மேருபர்வதம்.

கக. முன்அத்தலம்என் - முத
ற்கடவுளும் செய்வதிகாது. அன்றி,
மேலான மூத்தோரின் சங்களுடைய
மெல்லிய எனக்கொணர்வாணிகள்
படுநாடிபைத்தலுமாம். சன்னத்தலை
- போர்க்கு ஆயத்தமானேன். சன்
னத்தனனால் என்பது சன்னத்தனா
னால் எனத்திருத்தப்பட்டது.

கரௌ. சாயகம் - அம்பு; (சத்து
ருவை) நகிச்செய்வது என்பது
பொருள். நெடுநீர்மை - மேம்பாடு.

கரக. அசத்து - வெண்ப்பொ
ருள். சத்து - மேப்பொருள். ஆன்
றே - அத்துவிதமோ. இரண்டோ -
துவிதமோ. அன்றிச் சகுண நிக்
குண வேறுபாடின்றி. ஒன்றாயிருப்
பதோ; அவ்வேறுபாட்டான் இர
ண்டாயிருப்பதோ என்னலுமாம்.

கரடு. உருவம் - ரூபஸ்கந்தம்;
உருவங்கட்கெல்லாம் தாசனமாய
பொருளை அறிவிப்பது. வேதனை -
வேதனாஸ்கந்தம்; இந்திரிய விஷய

சம்மந்தத்தா னுண்டாகும் ஞானம்.
குறிப்பு - ஸங்க்ரஹஸ்கந்தம்; பொரு
ள்களைப் பெயரிட்டுக்குறித்துக்காட்
டற்கு வேண்டிய ஞானம். பாவனை -
ஸம்ஸ்கராஸ்கந்தம்; திரிகரணங்க
ளானியற்றப்படும் வினை விகற்பங்க
ளால்அடற்றித்தண்டாகும் பரிபா
விசேஷம். விஞ்ஞானம் - விக்ஞா
ஸ்கந்தம்; சேதனாத் தேயங்காவி
ந்து அங்குகளறிவிந்தெல்லாம் மாதா
மாய்கிறகுஞ் சைதன்யத்ததுவமாய்
கரக. காந்தி - பொருமைகொ
ண்டு.

கரஅ. அகன் - பாவமற்றினு
யிருந்தவாயித்தான். பட்டமலை -
சாயாத தவம்; முன்றானக்குள்
உள்ளதனம் என்றுமாம்.

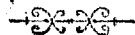
ககக. பிஞ்ஞகன் - சிவபிரான்.
ககடு. உருஉதம் - உருப்போ
டப்படுகின்ற; தேகாதித்ரியஸ்யவஸ்
துக்ஷன் உண்டாதற்குக் காரணமா
கின்ற என்னுமாம். தாசகம் - பிர
ணவம். வேதா - பிரம்மன்.

ககக. கவுசிகன் - குசிகவம்ச
உற்பவனுன விசுவாபித்திரன்; தத்
திதாந்தம். நான் - நகைத்திரங்கள்.

ககஅ. சங்கியாது - அஞ்சாமல்.
தேவி - அகந்தை. தேவியாலும், ம
மனையாலும் என்க. மமனே - அகங்
காரன் மகள்.

ககஅ. சங்கியாது - அஞ்சாமல்.
தேவி - அகந்தை. தேவியாலும், ம
மனையாலும் என்க. மமனே - அகங்
காரன் மகள்.

உஎ-வது, சருக்கம்.

உ. கைழ - கருமபு.
க. முரண் - பகை. அதுதி -
முடிவு.
கக. சிலந்தி - இரத்தக்கட்டி.
பிராந்தர் - மூடர்.

உஉ. வேணு - மூங்கில்; தெய்த
ற்குபயோகப்படுவது என்பது பொ
ருள்.

கக. பஸ்துனை - பஸ்துனை என
த்திருத்தப்பட்டது.

கச. கோலாகலங்கள் - சம்பிரம
ங்கள். சிங்கிகொள்ளும் - (வெற்றி
கொள்ளலாற்) குறித்துவிளையாடும்.

கஅ. பாசு - பாக்கு. சுருள் -
வெற்றிலை.

கக. மேகலை - மாதரிடையிலணி
யும் ஏழுசோவைமணி. பூடணங்கள்
தீர்த்தப்படுத்து உம்மைவிகாரத்தாற்
குக்கத்து.

உக. மடங்கை - காகிராஜன்மக
ராஜிய அம்மை. குரு - பரசுராமர்.
கங்கை - காமன்.

கக. பைம்மத்தும் பார்வை -
பைம்ம உடம்புறத்தையும் பார்ப்பது
பொல உடம்பின் மேற்புச்சைகோ
க்கி மயங்காமல், உன்னோக்கி அரு
வருத்தல்.

கக. சதுர் - புத்தி, திறம்.
உரு - கைம்பிசு - அதிசுப்பட;
கசயிசு என்பது கைம்பிசு எனத்
திருத்தப்பட்டது.

கக. முத்தி - முன்னுமத்
திற் செத்த; (பார்விலக்கினும்பிற்
வாது புயன்றாற்கு) முற்படுகின்ற
என்றுமாம்.

கக. இம் எனவே அமைபுமாத
லின், எம்முத்தாசம் என்பது என்
னத்தாசம் எனத் திருத்தப்பட்டது.
என் - அகந்தாசம் - (மரியாதை
யாகிற்) எனது அநுகிய மனைவி.
கூம் - ஆசிய.

கக. மீடயாளர் - தரித்திரர்.

சஉ. இலம்போதில் விழுந்தால்
எனக்கூட்டி. இறத்தந்திரியகாலத்
திலித்தால் எனப்பொருள்கொள்க.
எங்கே, என்னினைமைப் பொரு
ளது. விழாதேயிருக்க - இறவாது
உயிருடனிருக்கும்பொழுது. தலித்
தால் - (குசையை) விலக்கினால்,
தலைச்சமை - (உடன்கெல்வதாய்)
புண்ணிய பாவங்கள்.

சஅ. பின்பெற்றபேரும் - பிற்
காலத்து (தற்காலத்துப்) பிள்ளை

களைப்பெற்றதபர்களும். பெறத்தக்க
பேறு - அடையத்தக்கபயன். அது
அன்றோ - அந்த இறத்தல் அல்
லவா.

கக. குடம்பை - முட்டை;
கடு எனல் பொருந்தாது.

கடு. மும்மதம் - கன்னமதம்,
கபோலமதம், பீஜமதம் என்பவை.

கக. மாறன் - அரிமர்த்தனபா
ண்டியன். பாணன் - பந்திரன் என்
னும் யாழ்வல்லோரின்.

சஉ. பரிசம் (பரிசம்) மாணையை
கூட, வாய் (கவை) சேலையும், கண்
(ஒளி) விடமலையும், மூக்கு (நாற்றம்)
வண்டையும், செவி (ஒசை) ஆக
ணப்பறவைவையும் (வாதிப்பதபோ
ல) வாதிக்கும் தெய்வர் என்க.

எஉ. சருகுலம் - பொக்கசம்
(பொருட்சாலை). திடம் - நிச்சயம்.
சேமம் - ஸௌக்யம்.

அக. அகித்தி - கைகடாமை.
கித்தி - கைகடல்.

அக. பிரவிர்த்தி - முயற்சி.

அஉ. உகைய - தன்மையது;
குறிப்பு விளையாடலையும் பெயர்;
உகையது என்பதன் குருத்தல்.
திருதி - உறுதி.

அஎ. அகன் - சன்னிப்புகிறை.
பெறு - (சன்னிப்புகைப்) பெற்ற.

கக. திரிபம் - திருள் (பொன்றி).
உயிழ்கினம் - (மாரும்அவமதித்துத்)
துப்புத்தருரிய கோபம்; (உன்னெ
ல்லாம் கிறைந்து இடபில்லாததால்
வெளியிலும்) உயிழ்கின்ற கோபம்
என்றுமாம்; பிங்கோபம் என்ற
படி.

கச. இன்மையாம் - அழிதன்
மாலைத்தாய; அறமும் அதுபவித்த
பின்னர்ச் செட்டிலிதிமாதலின், இன்
மையாம் அதம் என்றார்.

கடு. செய்தபொதினும் தீது,
கன்னென சொல்லற்பாலதோ என்
திறைக்க.

கசு. குரகதம் - (இந்திரனுடைய உச்சசச்சிரவம் என்னும்) குதிரை. வெள்ளிபம் - (இந்திரனுடைய ஐராவதம் என்னும்) வெள்ளையானை.

கஅ. புறவு - (சிபிசக்கரவர்த்தினைப் பரிசோதித்தற் பொருட்டு அக்கினிபகவான் எடுத்துக்கொண்ட) புறவரவம். இருத்தவன் - சிபிசக்கரவர்த்தி.

உஅ-வது, சருக்கம்.

க. நிச்சயத்தால், முடியும். இது இது சிஷ்டை. சிதை - என எதிர்காலத்தாம் கூறற்பாலது (புகைவரை) அழிக்கின்ற, வில் - முடிந்தது, என இதற்காலத்தாம் கூறப்பட்டது; காலவழுவமைதி. புகவென்ன - புகக்கடவர் என்று (விவேகன்) கூற; புகவென்று என்பது புகவென்னவென்று மாற்றப்பட்டது. யோகமாகிய குஞ்சரம், வேதமாகிய பரி, தத்துவமாகிய இரதம் என்க.

உ. ஏகராயகன் - பிரம்மம். விசிகம் - அம்பு; பேதித்துக்கொண்டு செல்வது என்பது பொருள்; இது ஈண்டுப்போர்க்குரியபடைஎன்னும் மாத்திரையாய் நின்றது. உத்தியோகம் - முயற்சி.

உ. வலவன் - தேர்ப்பாகன். எழுந்த - பலவின்பாற் படர்க்கை வினையாலையும் பெயர்; வினையுற்றெனல் சிறவாது; பின்வருங்கவிகளிலும் பல, பலகோடி, அநந்தகோடி என. முடிதலான் ஈண்டும் அவ்வாதேதேர்கள் பலனை முடிதலே சிறப்புடைத்து. நடத்துவனவும், இலாதனவும், போவனவும், சேர்வனவும், எழுந்தவுமாகிய தேர்கள் பல என முடிக்க.

ச. சிவமாகிய வனம், லோபமாகிய வோடை, ஞானமாகிய யானை என்க.

கி. இது சிஷ்டை. சிதை - (புகைவரை) அழிக்கின்ற, வில் - வில்லியுடைய, மேலவர் - மீதேறிடத்தும் போர்வீரர்களது, கருத்துணர்ந்து - அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, அனையர் - அப்போர்வீரர்கள், செல்லவிட்டதெறி - செல்லும்படி விட்டவழியில், சென்று - போய், ஓர் ஓங்கிவிடாது - ஒப்பற்ற மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிதகதி, வானரகதி, விடபகதி என்னும் ஐந்துசிகளை விடாமல், எவையும் மாயதூறி - (ரதம், கஜம், தூரகம் முதலிய) எவையும் அழியும்படி அரைத்து, முழுஞானம் - பூர்ணஞானம் போன்ற (வெண்மையான), வாயின் துரைக்கி - வாயிலிருந்துண்டாகும் (விலாழி) என்னும் துரைபைக்கக்கி, வந்தெதிரும் - வந்து எதிர்கின்ற, வாதியரை - போர்புரிவோரை, ஞாய்அடக்கி - (தமது) வாயில் கவ்வியடக்கி, மறைஎழிசைக்குரலெழக்கலித்து - வேதத்தையும் எழுவவைப்பட்ட இசையையும் ஒத்த்குரல் எழும்படி களைத்து, அதிலும்வாசிகள் - குழுதுகின்ற குதிரைகள், மற்றவை வெளிப்படை. சிதை, வினேத்தொகை. வாது - சண்டை; அதுவே யுடையோர் ஞானியர். எழுந்துசென்றனவாகிய அதிரும் வாசிகள்

என முடிக்க. சிதைவு - குறைவு அல்லது கேடு, இல் - இல்லாத, மேலவர் - மேன்மையையுடையபெரியோர்களால், கருத்து - அபிப்பிராயம், உணர்ந்து - அறியப்பட்டு, அனையர் செல்லவிட்ட தெறிசென்று - அப்பெரியோர் செல்லும்படிவிட்ட தூத்தம்முதலியவர்களின் வழிமீதுபோய், ஓர் ஓங்கதி - (செவியாழி மீதுவிடியவர்களாகிய) ஐந்து வழிகளிலும், விடாது - (மனதை) விடாமலுமாய் எவையும் தூறி - போய், வந்தகம் அல்லது, சீமைகள் எவற்றையும் அழித்து, முழுஞானமாய் இன்னுடைய கக்கி-பூர்ணஞானத்தைத் தருகின்ற, மெய்மைபான் இனியு, சொற்களைப் பொழிந்து, வந்து எதிரும் வாதியரை - வந்து மாறுபடுகின்ற மதவாதியர்களை, ஞாய் அடக்கி - (பேசாவண்ணம்) வாயை அடக்கி, எழிசைக்குரல் எழக்கலித்ததிரும் மறைவாசிகள் - எழிசைகளையொத்த குரல் எழும்படி ஒதப்பட்டு முழங்குகின்ற வேதங்கள்

ளாகிய குதிரைகள், அனந்தகோடி என்க. க-வது, கலியில் வேதவான் பரி, என்றிருத்தலால், இவ்வாறு பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

க. நவீதம் - கூறப்படுகின்ற. அதிசயத்திறல் - (அதிசயம் + திறல்) (யாரும்) வியக்கத்தக்கவலிமை; (அதிசயம் + திறல்) பிக்கவெற்றியைத் தருகின்ற வலிமை.

எ. அனன் - அச்சக்கரத்திரத்தத்தில்.

கசு. உபயந்தகோயில் - சிறந்த சிவ விஞ்ஞானவாஸுகள்.

கஅ. துறர்க்குச்சேய் ஆயினார் என்ருதுவர் - தரித்திரர்.

உசு. பாதகர் - இயமன்.

உஅ. முருக்க - அழிய.

உக. விரதமாதவன் - சத்தியாகிய மாநிஷையுடைய அந்தச் சிவபிரான்; (சிவனுக்குச்) சத்தியாய் நிற்கும் விஞ்ஞான என்னலுமாம்; இத்தமாதவன் எனப்பிரித்துச் சந்திரனைநீரித்த சிவபிரான் என்னுங்கொள்ளலாம்.

உக-வது, சருக்கம்.

க. கட்டுணை - (கண் + துணை) கண்கள் இரண்டும்.
ச. ஏங்க - ஒலிக்க.
அ. சீற்றமாகிய யானை, குடிலாகிய பரி, திறலாகிய தேர், அதிர்மாழியாகிய பறை, புருமமாகிய அபம், விழியாகிய கண்கள் என்க.
க0. உளாகம் - இடம்.
கஅ. சோரி - இரத்தம்.
கக. மேல்பால் - எதிர்முகம்.
டி0. தத்து இடத்தோன் எனப்பிரிக்க; நன். கு- கசுசுஇல் கெடும்என்

றுது ஓடும் என்றமையாற் குற்றிய திகரம் சில இடங்களிற் கெடாமல் உடம்புமெய்பெற்றும்வரும்.

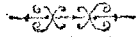
உக. தனு - உடலாகியவில்; இரட்டிற மொழிதல்.

உதி. குலிசம் - வஜ்ராயுதம்; மலையி (ளிற்றுக்களை) அறுத்தது என்பது பொருள்.

உஎ. தம்பை - பகைவரோடு போர்புரிவோர் அணியும் மலை.

உஅ. மீ - மேல். பவம் - பிறப்பைத் (தருகின்ற).

௩௦-வது, சருக்கம்.

க. நாத்தகவுழவர் - (பகைவரது மார்பாகியவையால்) வாளாகிய (உழு படையால் உழுவின்றி) உழவினையுடையோராகிய போரீசர்.

உ. மதமாக்குன்று - மதம் என்னும் பெரியமலைபோன்ற யானை; மாக்குன்று, அடையகித்த உவமையாகுபெயர்.

எ. சசனன் - அழகுசென்.

க௦. மெய்ப்புலத்துண்டு - உடம்பினிடத்திற்சேர்ந்த; ~~மெய்ப்புல~~ யான இடமாகிய (மோகத்திற்) சேர்க்கின்ற என்றும், மெய்ப்புலான மடைதற்குரிய என்றும் கொள்ளலாம்.

க௧. பன்னகாதிபர்க்கு - ஆதிசேஷனை; உருபுமாக்கம், பவனை - உரையுபகவான்.

உக. பித்துஅய்யம் - மயக்கம்கலந்த.

உஉ. மஞ்சா-மகனே! மைந்தா என்பதன் போலி.

உஊ. உடனிகழ்ச்சிப்பொருளதாதலின், பிரித்தானை என்பது பிரித்தானை என்று இருத்தப்பட்டது.

உடு. குணம் - அல்லிடைக்கயிது.

உடு. சுருப்புநெடுகான் - (சுருப்பு + நெடுகான்) உட்காடாகியுண்ட அல்லிடைக்கயிது. விசைப்புட்டில் - அம்பருத்துண்ட.

ச௦. கட்கம் - வள்ள; தண்டித்தற்குக்(குறுவி)என்பது பொருள்.

ச௧. மதாசலம் - மதத்தினையுடைய மலைபோன்ற யானை; அடையகித்த உவமையாகுபெயர். உயிராக்கியுமாகிய மதாசலம் என்க.

ச௨. லகரி - கஞ்சா, அயின்முதலிய மந்தனப்பதார்த்தங்கள். லகரியாகியசாமரங்கள், இடம் - யானை.

ச௩. அடக்கன் மதனை. நிச்சயமாய்ச் சிரமமின்றி வெல்லான் என்பதைக்குறிப்பினுணர்ந்தலால், மதனை விந்தகிரி, கடல் என்னுமியற்றேறும், அடக்கனை மலையத்தற்குள் நேறும் உவமித்தது விழுக்கத்தக்கது.

ச௪. சேசரி - சிங்கம்; பிராரியையுடையது, என்பதுபொருள்.

ச௫. இவளி - குதிரை.

ச௬. கவி - குதிரை; சலித்திக் கொண்டிருப்பது என்பதுபொருள். விபுதனை - தேவர்படை.

ச௭. இக்கு - கரும்பு; இச்சிக்கப்படுவது என்பது பொருள்; இசைவு என்ற வடசொல்லினாரம். மயமயமாகும் - பொருளைக்கழலியிருக்குவதாகும் (தென்றற்) கெற்று. திம்மமா - இருளாகிய யானை; மா - விவங்கின் பொது; ஈண்டியானை என்னும் பொருள்தி.

ச௮. போதகஞ்சுக் - ஞானமாகிய கஞ்சத்தினையுடையோர். கண்ணன் - அம்புகள்போன்ற கண்கள்; உவமையாகுபெயர்.

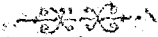
ச௯. செங்கைவான் - சிவந்தகையிலுள்ள வாளாயுதம்; செம்மை யான ஒழுக்கமுடைய வாளாயுதம்; நிலைடை.

ச௧௦. சருவுதல் - மீருவுதல்; கொஞ்சுதலுமாம்.

ச௧௧. மீசுமம் - கரும்பு.

ச௧௨. விபாதாவன் - அசத்தாகிய ஜனத்தின் சத்தாயத்தோன்றுதல்; இது பரிதாபத்தொழுவதென்று. அசம்பாவனை - பிரதிபத்தகம் மூன்றிலொன்று; அதாவது: - ஓவன், ஈசுவரன், இசைமது, என்னும் மூன்று தம்மூன் வெறுப்பதலின், அத்வைத மயாநிவரணம் பொருத்தம் என்னும் உணர்வு.

௩௧-வது, சருக்கம்.

க. கோடி - தெரிதவறி, கல்பிப்ப ஒலிக்க; இது உடனிகழ்ச்சிப்பொருளதாதலின், நித்தகாலம் காட்டும்; ஒத்தகலிவல். உற்றுள்ளப்பதோரையும் உலகையின் - உலகின் மெய்யுத்தியுமானது என்றுகூறும் கிச்சுரவாதி; இஃதும் அடுத்தகலியில் உற்றுள் - என்பதோடிவையும்.

உ. ஈசகம் - இசையம்; பாவயில்லது, என்பது பொருள். மேதினி - பூமி; (இது கைடவர்களுடைய) கிணத்தால், சினைக்கப்பட்டது என்பது பொருள். பொன்னுசுத்த - (பொன் + சூத்த) அழகிய அல்லது, பொன்னுலகியபுரணங்களை அணிந்த மார்பின் கண்ணுள்; (பொன் + கந்தி) என்கிறிந்து பொன்மய (மேருமலை) போன்ற என்னுமாம், என்னுள் - எப்பயனுண்டாதற்கு.

௩. கொளுவி - தொடுத்த. அற்றம் - அழிவு. ஊர் - ஞாந். இவ்வி - எதிர்த்து. அவிபொர் - விவாத தொகை.

௪. செஞ்சு - முற்ற. செவ்வி - அழகு. செஞ்சுபறையறைதல், அச்சத்தானுதல். உருமெம் - சபதம்.

௫. பண்பட்ட - இராகப்போன்ற. உருமையை - இடமையொத்த. விதண்டாவாதி - தீன்கொட்பாட்டைத்தாயியாது பிறர் கொட்பாட்டை மறுப்போர்; வி - மாறுபாடு; தண்ட - (சொல்லால்) அடித்தல்.

௬. முண்ட - கூடிய. மனமிந்தி - மனம், மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பவை. காட்டி - பிரதய கூப்பிரமானம்; அதாவது: - செவி முதலியவாதினாற் சத்தம் முதலிய புலன்களையறிதல். அதுமானம்

- கருதனவை; அதாவது: - புலகமுதலிய குதிரனான் மலை முதலிய இடங்கூற்றிமுதலியவற்றின் இருப்பையுணர்தல். உபமானம் - உவமையல்லவ; அதாவது: - கவயமா பசுப்போல் என் அறிதல். யாவும் - (ஆதாம், அருந்தாபத்தி, ஜசீம்மயம், அபாயம், சம்பவம்; பாரிசேசகம், இயல்பு எனப்பயிம்) எல்லாப் பிரமானங்களும்.

௭. செவ்விதின் - தெரிவாக. பூதம் - ஆகாயமொழிந்த காண்கு. கடினமீதம் - வன்மையும் தன்மையும்; இவை முறையே நிவர்க்குள்ள குணம்.

௮. கால்க காற்று. இரத்தம் - கலையிற்று - பரிசம். இவை - இப்பூதங்களுக்கும் அறிவின் குணங்களும். புணர்ப்பு - கூடுதல் (கையோகம்).

௯. உருக்கன் - வழக்கன். உரையுணர்ப்பு - பொருத்திய (அனவு ஒத்த) சைதேர்கம். உறுதனவே உருப் புணர்ப்பும்) உவமையுடையோர்க. கைத்து - அழகு; உல்லையுமாம். கடைதி - மீதம் முதலியன; வடமொழித்தீர்க்க சத்த. கரும்பு - உருவாறு; விபாதம், உத்தி - உயர்ந்தா வாரி - தண்ணீர்; (மேடுபண்ண வான்) மறைப்பது என்பது பொருள்.

௧௦. சூரபூதம் - ஒப்பற்றவாயு; எதேனும் ஒரு பூதம் எனப்பயாருள் கோடல் முன்னோர் வழக்குக்கழுக்காம்; இஃதே சிவஞான சித்தியார் பரபகைம்; உலகையதன் மறுதலு -வது, கலியில் "நாமதினென்று பிரிய" என்பதனுடைய னுணர்க. செறி - நெருங்கிய; விவாதிதானை. குதி - காவலமாகிய (பூதங்கள்).

டாக்கப்படும்). (கீரிற்) நென்றிப கு
மிழி கீர்மயமேயாம். (அதுபோலச்
சடமாகிய பூக்களும்) பூதங்களைச்
சனிக்கவேண்டுமென்பதிக், நித்தா
கிய அறிவாய் உதித்தல் பொருட்
தாது. “அற்றன்று வெற்றிலை முத
லியன தம்மிற்குடின் முன்னில்லாத
ஓர் செந்நிறத் தோன்றுதல் போலப்
(பூதங்கள் கூடும் முன்னில்லாத
புத்திமுதலியன உண்டாம்)., என்று
உலகாயத! 3 கூறுவையேல், (செந்
நிறம்) பிரியாதிருத்தலைப்போல (அ
றிவு முதலியனவும்) பிரியாதிருத்தற்
பாற்றி, அறிவு பிரித்துமுடைத்து
ஆதலின், பூதக் கூட்டத்தாலறிவு
முதலியன உண்டாமென்று நீ கூறு
வது பொருத்தாது; (எ-று.) புற்
புதம் - குயிற் றாரும் அங்குஅதும்
- (கீரிற்) பொருத்திய அக்குபிரியும்.
அன்னதுவும் அக்கீர்மயமேயாம்.
பூதமாச்சனியாது - பூதங்களுக்க
னக்குமேயன்றி. கீற் - சன்னும்பு.
அடை - வெற்றிலை. காய் - பாக்கு.
தீர்வது - பிரிதல். உபமேயங்கள்
விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சுசு. இது, முற்றலியில் “கீதைட
யுடன்காய்சேரிந் சிவப்பிழும்,,
என்றதைப்பிரித்தொரற்றான் மறுக்
கின்றது. அப்படியே (வாயுப்பூதமட
ங்கிய) வெற்றுடம்பிலும் அறிவுண்
டாதல் வேண்டும். (அங்ஙனம் அறி
வுண்டாதல் இன்று. மேலும் வெற்
றிலை முதலியவற்றின் கூட்டத்துக்
சிவப்பு ஒன்று மாத்நிரமே யுண்டா
கின்றது. அதுபோலப் பூதக்கூட்டத்
தும் அறிவு ஒன்று மாத்நிரமேயுண்
டாதல் வேண்டுமென்பதிக்) வேறுகிய
குணம், பொறி, புலன் என்பவை உ
ண்டாதல் கூடாது. (பின்னும்) வெ
ற்றிலை முதலியவற்றைப் பிறன் கூட்
டுவதுபோலப் பூதங்களைக் கூட்டற்
கும் ஓர் கருத்தா வேண்டுமென்பது
போதரும். (ஆதலின், இவ்வயமை
கின் கருத்துக்கேலாது); (எ-று.)

சுசு. (உலகாயத! 3) “சிலக்
திப்பூச்சியி னிடத்து (முன்னில்லாத
தால் பின் உண்டாவது) போல
உடம்பின்கண்ணும் முன் இல்லாத
னவாகிய உண்முகதலியனவும், இம்
பொறிகளும் (பின்) உண்டாம்., என்
பாயேல், ஆகாயத்தினின்றும் மற்ற
வையுண்டாதலையும் நீ கண்டதாக
வே ஒப்புக்கொள்ளா நேரிடும். “(அத்
தன்று அவை) பூதங்களின் கலப்பா
லாம்., என்பாயேல், (அக்கலப்பு) ஓர்
இயல்பு (ஒருதன்மையானது). (ஆத
லின், பெண், ஆண், அலி முதலிய
வெற்றுமைகள் உண்டாகக்கூடாது.
அவ்வெற்றுமைகளை நாம் காண்கின்
றோம்); அவற்றின் (காண்கின்ற)
விவரித்துச்சொல்; (எ-று.) உண்
டியாதி - உணவு, துயில், பயம்,
மைதுனம் என்பவை. உலூதை -
சிலத்திப்பூச்சி. யோனிகேற்றுமை -
பிறப்பு வேறுபாடு.

சுசு. இரீதும் “பூதங்களின்
கலப்பு., என்றதையே மறுக்கின்றது.
(மேலும்) ஐயறிவு, காலறிவு, முயற்சிவு,
சாரிவு, ஓர்றிவு, என்னும் அறிவின்
வேறுபாடும், (அதற்கேற்ற) பொறிக
ளின் பிணைக்குறைகளும், பிராமனாதி
சாதிகளும், உண்டாதல் கூடாது.
அகூர்பேதம் குணம் முதலியன செ
றித்து பூதங்களுண்டாகா: (ஆதலி
ன், பூதக்கலப்பெனல் பொருத்தாது);
(எ-று.) வன்னபிமண்டல் முன்
னது, சாதி. பின்னது, எழு
த்து. வினேற்றத்தின்முன் வலியிட
டாததலின், வந்திடாப்பொறி என்
றது வந்திடாப்பொறி எனத்திருத்தப்
பட்டது. ஐயறிவு - ஸ்பரிசரச
கத்த ரூப சப்தங்கள். நான்கு - சப்
தமொழித்தவை. இன்று - ரூபசப்த
ங்கொழித்தவை. முரண்டு - சத்த
ரூபசப்தங்களொழித்தவை. ஒன்று -
சசகத்த ரூபசப்தங்கள் ஒழித்தது.

சுசு. (உலகாயத! 3) புத்தி,
குணம், பொறி, புலன்கள் என்பவை

பலவேறுவகைப்படுகின்ற) அத்தன்
மைகள் கண்மத்தா (ஐண்டானை)
என்று அறியக்கடவாய். “முற்க
றிய பூதங்களையறிவு., என்பாயேல்,
வெளியில் (மண்முதலியவை) அறி
வதில்லை. “(அவைகளறிவுஆவது
அவற்றின்) சையோகத்தில்., என்பா
யேல், பின்னும் (அச்சையோகமுடை
த்தாலின்,) அறிதல் வேண்டும். “(பி
ன்னத்தில்) வாயுப்பூதமில்லை (ஆத
லின், அறிவில்லையாகும்.), என்பா
யேல், (வாயுப்பூதமுள்ள) நித்திரை
யில் அறிவுண்டாகாமைக்குக் காரண
மயாது? (கூறுவாயாக); (எ-று.) அறி
ந்திடாத் தொகுதி என்றது அறித்தி
டதொகுதி எனக்கிருத்தப்பட்டது.
தொகுதி - சையோகம். சதாகதி -
வாயுப்பூதம்.

சுசு. “அறிவு உடலின் குண்
மம்., என்பாயேல், பொறிதும் சிறி
தமாகிய உடல்களற்ற பொறியும் சிறி
தமாகிய அறிவு உண்டாதல் வேண்
டும். (அங்ஙனமின்றி) உடல்பொறிது
அறிவு சிறிது (உடல் சிறிது அறிவு
பெரிது) ஆக இருத்தல் எக்காரண
த்தால்! என்று தானினவகி ஆராய்
த்து பார்க்காயாக; (எ-று.) பெரிது
உடல் என்றதால், சிறிது அறிவு
எனக்கொள்ளப்பட்டது. மைக்குறி
னை முடிக்க. குறி - ஆராய். உடல்
பெரிதாய்ச் சிறிதாய் என்பதற்குச்
“சிலவுயிர்களின் உடல் பெரிதாயும்,
சிலவுயிர்களின் உடல் சிறிதாயும்”
என்றற்கொள்ளலாம்.

சுசு. எற்றமும் புணர்பூதத்தின்
குறையும் என்பதற்கு (அறிவுத்த
ன்மையின்) மிகுதியும், காலப்பூதங்
களின் குறையும் எனக்கொண்டு
அறிவு பெரிதாயும், உடல் சிறிதா
யும் வருதற்குக் காரணம் கூறுவ
தாயும், கூடியபூதத்தின் மிகுதியும்,
குறையும் என்றுகொண்டெனிலவுடல்
பெரிதாயும், சிலவுடல் சிறிதாயும்
வருதற்குக் காரணம் கூறுவதாயும்

கொள்க. இங்ஙனம் கொள்ளவே
அறிவுத்தன்மையின் குறையும், பூத
த்தின் மிகையும், அறிவு சிறிதாயும்,
உடல்பெரிதாயும் வருதற்குக் கார
ணமாம் என்பதும்பெற்றும்.

சுசு. இயல்பு - (பூதங்களின்)
சுபாவம். தொளாது, வினேற்றம்.
செய்தி - (ஸ்திரீபுமான்களது புண
ர்ச்சியாகிய) காரியம்.

சுசு. நீத்தம் - வெள்ளம்.

சுசு. “(அங்ஙனம்) அகாதியெ
னில் படைத்தல் எற்றுக்கு., என்
பாயேல், அகாதியாகிய ஆன்மாவின்
செயலையறித்து அதற்கேற்ற உடலைக்
கண்மமுண்டாக்காது. அகாதிகாரி
யமாகிய உடல்களும் (தமக்கேற்ற
உயிர்களைச்சென்று கட்டா.); அசே
தனமாதலின், ஆதலால், அகாதியா
கிய அவைகள் ஆதிதில் ஒரு கர்த்
தாவார் கூட்டுவிலி தமைக்கப்பட
வேண்டும்; (எ-று.)

சுசு. “(உலகாயத! 3) உயிர்
உள்பொருளாயின், புறக்காரணங்க
ளாற் காணப்படல் வேண்டும். உயி
ரைக் காணல் புறக்காரணங்கட்கு
முடியாது; ஆதலின், உயிர் என்ப
தொன்றில்லை., என்பாயேல், குட
மானது தன்னைக்கண்ட கண்களைத்
தான் காணுமோ? (காணதல்லவா)
அதுபோலக் காரணங்களும் தம்மை
யறியமுயிரைத் தாம் அறியாவாம்.
உயிர் (மாத்நிரமே) அக்காரணங்களை
அறியும் (ஆதலின், உயிர் இல்லையெ
னல் பொருத்தாது); (எ-று.)
நோங்கொண்காரணங்களுக்கு எனத்
திருத்திக்கொள்க. வாக்குமாத்நிரம்
- அழகினைமாத்நிரம்; (வாக்கு +
மா + நிரம்) (உன்) வார்த்தையிக
உறுதியானது என்று இகழ்வதுமாம்.

சுசு. முன்புளது - முற்பிறப்பி
லிருத்ததாகிய (செய்தி). உணர்வை
யோ - (நனவின்) செய்கியைக் கள
வில்) உணராமாட்டாய்; (அதுபோல
முற்பிறப்புச்செய்தியை இப்பிறப்பில்

உணர்முடியாது). இது - (தாயின் உதரத்தைவிட்டுப் பிறந்துவந்த மின் னுண்டாகிய இப்போதுள்ள) இவ்வ நிலை. உதரத்துணர்வு - (தாயின்) வயிற்றிலிருந்தகாலத்திருந்த (மெய்) அறிவு.

இரு. வாயு அடங்கலும் - மூர்ச் சித்தஉடனே. வாயில் அடங்கி - ஐம்பொறிகளும் இவ்வேயாகி. வந்து - (வாயுவானது) வந்தால் (மூர்ச்சை தெளிந்தால்). எழும் - (ஐம்பொறி களும்) உண்டாகும். ஏயும் - இறக் கின்ற. கீள்கலை தேயும் செனிக்கும் என்றார் என்க. மதிக்குரைத்தாங்கு - (அத்தேயனையும், செனிப்பையும் ஒற்றுமையையுடைய) சந்திரனுக்குக் கூறுதல்போல. இசைப்பார் - (உடலி ன் பிறப்பிற்குக்கூற ஒற்றுமையம் பற்றி உயிர்க்குள்) மேலேற்றிக் கூறுவர்.

இசு. குலாலன் - குயவன்; (மண்

ணின் பொருட்டுப்) பூமியைமர்த்திப் பவன் என்பது பொருள்.

இள. குடம்பை - கூடு. பால் - பாற்கடல். மணி - நிலமணிபோன்ற திருமால். இவை ஆகுபெயர்கள். இவற்றிற்குப் பால், மணி என்றுங் கொள்ளலாம். நச்சினூர்க்கினியர்முன் னர்க் கூறியபொருளையே கூறியுள் ளார்; இதனைச் "சேலனைய" என னுஞ்சித்தாமணிச் செய்யுளில் "மணி அம் பாலகத்துப் பதித்தன்னபடிய வாய்", என்றதன் உரையானுணர்க.

இக. அகடு - வயிறு. புழை - துவாரம். கூடு. குழாம் - கூட்டம். கூக. ஒதி - கூத்தல். புத்தி கறு த்தலாவது: - உஞ்சனை அல்லது பாபசித்தையுடைத்தாதல். மொழி கோடல் - சொல்கிறதில். புருவங் கோடல் - புருவம் வளைதல். மருங் குல் - இடை. அகன்றவர்க்கு - விரி த்தவர்கட்கு.

உஉ-வது, சருக்கம்.

—❦—

உ. விவந்தாவென - அழைத் தாற்போல.

க. எருவை - கழுகு. மண்டில பிட - உடம்பிட.

ச. பரதுக்கதுக்கன் - பிறந்துய ரத்தைத் தன்முயரமாகக் கொண் டோன். பிடகதால் - புத்தாகமம்; இது வினயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதர்மபிடகம் என மூவகைத்து.

இ. குருயம் - ஆறியப்பொருள். கணம் - உள்கொண்டடிப்ப எட்டித்தாமரை இதழ்கள் அறுபயிங் கால அளவு.

கூ. ஒட்டியுணர்ந்திடம் - (இத்தி ரியங்களைச்) சார்ந்து (அவற்றின் விசை

யங்களை) அறியும். நான்கு - உரு அரு, வீடு, வழக்கு என்பன.

எ. உரு-நாண்டி அசைநயமுபம்; சைநன்ய ருபமன்று; சைதன்ய ருபமாவது: - இத்திரியங்கள் ஐத் தும், வீதயங்கள் ஐத்தும், ஸ்தித்யும் லகமானபாவருபம் இரண்டும், இத யம் ஒன்றும், ஆகாரருபம் ஒன்றும், பூதம் நான்குமாகிய பதினெட்டி

மாம். இது செத்தியாரிற் கண் டது. உபாதானம் - பற்றப்படுவது; உபாதாயம் எனவும் கூறப்படும.

குற்றம் - குற்றவீடு. கந்தம் - கந்த வீடு. உள்ளது - உள்வழக்கு. இல்ல து - இவ்வழக்கு.

து - இவ்வழக்கு.

அ. எட்டும்கூடி உருவம். உண் டாரும், காண்பது (யாது ? அது) சித்தம், இருவினை (நல்வினை தீவினை கள்) கணம் எனமுடிக்க.

க. இராகாதிகன் - காமம்முத லியவை. ஐத்தும் - (உருவம், வேத னை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்னும் கந்தங்கள்) ஐத்தும். தெரிகை - கூட்டம். தொடர்ச்சி - ஒழு க்து (சந்தானம்). மிகுத்துரை - தொற்றாகமம். ஆறு - (கொகையுள் வழக்கு, தொகையில் வழக்கு, தொ டர்ச்சியுள் வழக்கு, தொடர்ச்சியில் வழக்கு, மிகுத்துறையுள் வழக்கு, மிகுத்துறையில் வழக்கு என்னும்) ஆறு.

கஃ. தெறிவு - கூட்டம். அயல் - (ஐங்குத்துங்கட்கும்) அச்சியமான.

கக. விழிக்குப்போனது போல் வேறுதல் - காரியங்கட்குடிக் கார னம் தந்தல்.

கஉ. இது, வழக்குகளைப் பிற் தொடரற்றப் பகுக்கின்றது. உண் மைசார்த்தவுண்மை, ஏதழுதும் உண் மைசார்த்த இவ்வழக்கு, இவ்வது சார்த்தவுண்மை, இன்மைசார்த்த வின்மை எனப்பிரித்தியைக்க. பேச லாவ என்பது பேசலாகு எனத்திரு த்தப்பயிட்டு.

கச. பொத்து - அழக்கின்ற; பொத்தும் என்றும் பிரிக்கலாம். பொருத்தவர் - பகைவர்.

கடி. இது, செளத்திராத்திகன் இவ்வொருள் என்பவற்றைத்தொகு த்துச் சுட்டிக்கின்றது. நான்கு - உரு அரு வீடு வழக்குகள்.

கக. இது முதல் பதின்மூன்று கவிகள், மேற்றொகுத்துச்சுட்டியவற் றை வருத்துக்காட்டுகின்றன. அவ ற்றுள் முதல் நான்கு கவிகள், அறி வுறறி குணமா வேறில்லை என்பதையு ம், ஐத்தாவதலி, விண் இவ்வு எனப்பதையும், தூருவதலி, காலம் இவ்வு என்பதையும், வழாவதலி, திக்கில்லை

என்பதையும், மேல் ஆறு கவிகள், இறை இவ்வு என்பதையும் தடை விடையுள்ளதற் சார்ந்துகின்றன. (பொறிமைத்) தொடர்ச்சி, (புவினைத்) தீண்ட. (தூலை) அணைந்து அறிதல் அறியும் என்றியைக்க. அறிதல் - அறிப்பற்பாலதை.

கக. சார்த்து ஒன்றை அறியும் - ஒரு விஷயத்தை (அதற்குரிய இத்திரியத்தைச்) சார்ந்து அறியும். உணரும் - உணர்கின்ற (ஞாதிருயாகிய என்னப்படி). கூறலாம் - கூறு தலை ஒக்கும் (அறிவெனவே அமை யும்; ஆன்மாவென்று வேறுபிரித் துக்கூறவெனவென்று என்னப்படி).

கஅ. உரு - உடல். உதவாத் தமனம் - தொற்றமுள், கேட்கும்.

கக. எங்கும் புறந்தொழென்னில் என்று பிரிக்க. உடலுமது - உடல்; அது, பகுதிப்பொருள் (நல்விருதி. சாயும் - (உயிரும்) அழிவும).

கஉ. நிவர்ப்பவம் - உருவில்வது. எங்கும் + நின்றதெனில் எனப்பிரி க்க.

உக. சிலம் - நன்மை. குரலம் - பூமியில். என்ப - என்று சொல்வர். அன்மதி - துர்ப்புத்தியுடையோயி அண்மைவிரி.

உஉ. பாவை - பக்கத்தை.

உக. உலகதனுக்கு உபாதானம் தானுளது, காரியமாம் உரு இவது, உலகத்தை அளைய உருவமாகப் படைத்தனன் என்பியைக்க. உபாதா னம் - முதற்காரணம். அளைய உரு - காரியருபம். அதற்கும் - அவ்வுபா தானத்திற்கும்.

உச. எங்கும் + மேலி, எங்கும் + முன்பு என்று பிரிக்க.

உக. அதனால் - அவ்விச்சையால் (கருமத்தாவெனல் வேண்டற்பாற்ற ன்று என்னப்படி).

உஎ. இறைக்குஞ்சை உலகி, ஐங்குக் கருமமென்னில் - சுடவு விரி (உருவத்திற்கு) இச்சையும்,

உலகின் (உருவத்திற்குக்) கருமமும் (காரணமாம்) என்று சொல்கிறார் நிக! க் கூறுவதேயல். இன்றாகில் - (உருவம்) இல்லையாகில். மேலான் - (அறிவை) அடையான்.

உக. உற்பீசம் - வித்திலிருந்து முளைப்பன. குரமாதி - தருப்பை முதலியன. அண்டசமாதி - முட்டையிற்பிறப்பன முதலியன; அவையாவன:- அண்டசம், சுவேதசம், (விபுர்வையிற்பிறப்பன) சராயுசம் (கருப்பையிற்பிறப்பன) என்பவை.

உக. சந்தானத்தாந்தகெடுதல் - காரியங்கெட்டுக் காரணம் நின்றல். இச்சந்தானம் வாயுசந்தானம், தீபசந்தானம், திராசந்தானம், பிபிலிகாசந்தானம் ஆன சாஸ்கைப்பெடும். முற்றக்கெடுதல் - காரியத்தோடுகாரணமுங்கெடுதல்; விரிவு. இத்தால் மதவிளக்கச் சூத்திரத்துக்காண்க.

உக. இது முறைய சூதிகள், சவுத்திரத்தினைத் தார்க்கிக் கெழுவதைக்கூறுகின்றன. என்றிடேல் - என்று கூறுதே.

உச. விரித்தோன் - இறந்த உன். பருகியோன் - குடித்தவன். இது - இறந்ததேனும், செய்யும். தீதாரும் என்பது சூம் - கொடிய (வீஷம்) என்று கூறுதலையொக்கும். கலியுயின்பேல் - (கர்த்தா) இறந்தது (விட்டடைவுடைத்தது) (அறங்களைக் கூறியதன்) பின்னர் என்று கூறுவதேயல்.

உக. வேட்டம் - வேட்டை. தீதனக்கு, வேட்டை என்பவை தீத்தனக்கு, வேட்டை என்னத்திருத்தப்பட்டன.

உச. அறிவுமங்கும் - அறிவு (சுணத்திற்) கெடும். தூல் என் - தூல் (உண்டாக்கல்) எவ்வாறுமுடியும்? பங்கம் - சுண்டக் கெட்டுவனர்திடில்.

உச. முரணுவதின் - மாறுபடல்வாமல். புதன்மகன் - அறிவுடையானாகிய சூன் மகன்; சுண்டி

மகன் சூன் என்னும் மாத்திரையாய் நின்றது; மகன் தந்தையின்பின் வருவானாதலின், புதன் என்பவன் பின் வருகிற பிருகம்பதி என்றும், புத்தனது ஞானபுத்திராகுகியசேஷன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; குருவை ஞானபிதா என்பதும், சீஷனை ஞானபுத்திரன் என்பதும் வழக்கு. இப்பொருளில் புதன் என்பது புத்தன் என்பதன் இடைக்குறை. முத்துல் - முப்புரிதூல்; உலண்டால் தூறப்படுவதும், சிலம்பியால் தூறப்படுவதும், பருத்தியால் தூறப்படுவதும் மூன்று தூல்கள் என்னலுமாம்.

உச. அனுவத்தை - வரம்பின்றி போடல் (முடிவின்மை) ஆகிய குற்றம்.

உக. பாழி - புத்தாலயம். ஆர் - யார். உறைபவன் இத்தால் சொன்னேன் ஞானநிறைபக்க. அடைவு - முறை.

உச. பணுவல்கொண்டி - தூலால். தேர்த்தாந்தோல் - (சுறுமித்து) அறித்ததுபோல். கொண்கரைத்த - (தன்னிடம்) கொண்கூறிய, பரலோகபாதாளங்கள் பணுவல் - மேல் கீழுலகங்களின் செய்தியை (சாரம் உணர்த்துகேதுவாவது) தூலேயாம். ஒன்று உரைத்ததண்டேல் பகருதி - (இவ்வாகமப்பிரமாணமன்றிவெறு) ஒரு பிரமாணம் அறிவிக்குமெனில், அதனைக்கூறு. இவ்வாறே முன்னுலகளிலும் பொருள்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

உச. உளது இலது அன்றித் தேர்ன்றும் ஒருபொருள் (அறித்தமாம்), உளதுமாய்வது இன்று என்றியைக்க.

உச. ஒன்று - கூடமாட்டா, இஹுமாத்ரூல் - பகைக்குத்தன்மையால். சுக்கிலம் - இத்திரியம். உறியம் - சரோணியம். உபாதானம் அனுவயேபோலவேறுவேறாய் உடல்வோன்

தும் - காரணமாகியவினைகள் (நல்லினை, தீவினை என இருவேறுவகைப்படுதல்) போலக் (காரியமாகிய) உடல்களும் (ஒவ்வொருயிர்க்கும் நல்லினைப்பயனுலாகியதும், தீவினைப்பயனுலாகியதும் என) இருவேறுவகையாய் இவ்வீண்டு (இரண்டு + இரண்டு) தோன்றல்வேண்டும். (அங்ஙனம் உண்டாதலின்றாதலின், இருவினையெனல் பொருத்தது என்றபடி).

உச. உரு - உடல்; (சவுத்திரத்திகள் கூறும்) நால்கைப்பொருள்களில் ஒன்றான) உரு என்பதன் பாற்பட்ட என்னலுமாம்; இப்பொருளில் உடல் என்ற எழுவாயை சரு - வது, கலியிலிருந்து வருவித்துக் கொள்ளல்வேண்டும். சுத்தாட்டம் - (சிலம், புரல், கனல், காற்று, கத்தம், சுவை, உருவம், பரிசம் என ஐம்) எட்டின் கூட்டம். உளி - காற்று. மற்ற அடிக்கெழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிற்குத் தன்னுணம் ஒழிந்தவனைப்பூதங்களின் குணங்கள் உண்டாகக் காண்கொள்க.

உச. தேர - பொருத்தனை! அண்மைவிதி.

உச. ஆக்கிப்போம் - (அறிவு, பொருள் கண்மங்களை) உண்டாக்கிக் கெடும்.

உச. செவ்விற்கெட்டு - முற்றக்கெட்டி. முன்றும் அடியின் உபமேயமாகிய, அறிவு முற்றக் கெடாமல், சத்தியையுடைத்தாதலோடு பின்னுண்டாவதும் வேறுபடும் என்பதை விரித்துக்கொள்க.

உச. உருவமாதி - ரூபஸ்கத்தம் முதலிய பஞ்சஸ்கத்தங்கள்.

உச. நின்றறிவுடன் எய்தாவாம் - (உருவமாதி ஐத்தம் முன்னறிவோடு போகாமல்) நிலபெற்றுப் பின்னறிவோடு கூடாதன ஆகும். மன்ற - தேற்றப்பொருளைத் தருவதோர் இடைச்சொல்.

உச. உணர்வு - விஞ்ஞானம். உலோசனம் - சுண்டல்; பார்த்தற்குக் கருவி என்பது பொருள்.

உச. வாயில் - பொறிகள்.

உச. காயமாதி - உடல், பொறி, மனம் என்பவை.

உச. பரிப்பது - சுமப்பது.

உச. பின்னம் - சுண்டலாம். படிற்றுரை - பொய்மொழி. பகர்ச்சி - சொல்.

உச. வெளி - ஒளி.

உச. பயன் - கண்மயலன்.

உச. காரியம் - காரணத்தாலாவது.

உச. இழுதை - அறிவின்மேல் அண்மைவிதி.

உச. எழலால் - பாருளாய்த் தோன்றும், பின்னத்தால் (தூம்) வருவின்று (மாதலால்த்) உலக்கு களவு போலும், அறிவு (பாருளாய்த் தீரமே) உளது என்றினைக்க.

உச. என்மைய - என்று கூறும்; எதிர்மறை வினைமுற்றம்.

உச. விடயத்தோடு மணந்தபின் கொழும் - (அறிவு) புலன்களோடு கூடியபின்னர் உண்டாகின்ற. வாருகை கருத்தாம்; (ஆதலால், அறிவும், வாருகையும் ஒன்றன்று) என்க. கண்ட - (நனவிற்ப்) பார்த்த.

உச. அகங்கடம் - நான்குடம்;

அறிவுக்கு அந்நியமாகாது என்பதால் இப்பிரபஞ்சம் 'நான், என்று சுட்டப்படல்வேண்டும் என்பதன் பரிபாறை. இதம் பிரபஞ்சம் - இந்த உலகம்; அறிவுக்கு அந்நியம் ஆகும் என்பதால் 'இந்த, என்று சுட்டப்படல்வேண்டும் என்பதன் பரிபாறை. பரிங்கேபோலுதலால்து - பரிங்கு கூடியவற்றின் நிறத்தை மடைவதுபோல அறிவு கூடிய உருவின் உருவை அடைதல்.

உச. தூக்க - தள்ள.

உச. கெடுமொழி - தன்மேம்பாட்டுரை.

எக. அங்கம் - அயயவமாகிய (தசேந்திரியங்கள்). பொருள் - அங்கி (அயயவி) ஆகிய (உடல்).
அ௦. இது, மாத்திரிகை மறுக்கின்றது. அயயவி காத்திரிப்பதா (ஆதலால், அயயவியும் உண்டு.) என்க. இரண்டும் - (அயயவமும், அயயவியுமாகிய) இரண்டும். அயயவியாவது: என்னிக் கடத்திற்கு மண்ணும், படத்திற்கு தூளும் போல்வது. உடன்பட - (தம்முட) கூடுதலால். பொருள் - உடல். உணர்வு - ஆன்மா.

அக. பொருள் - ஆன்மவஸ்து. அதுவா - ஆன்மவஸ்து உண்டாக. பொருளுண்டாக - ஆன்மா உண்டாகவே. அறிவும் தெரிவரும் - அறிவும் முறையாய் உண்டாகும்.
அஉ. பைத்த - படமெடுத்த.
அங. சித்திரம் - செந்நிறம். பொருளறிவு - (காணப்பட்ட) பொருளும், அறிவும். ஆசகம் - அம்பு; விரைவிற செல்வது என்பது பொருள்.
அச. அகம் - உள்ளிடத்தது. புறம்பு - வெளியிடத்தது.

ருக-வது, சருக்கம்.

க. நகை - வாசனை; தேனுமாம். பேணி - கரும்பி. நிதண்டவாதி - (சி+கண்டம்+வதி) வஸ்திரமற்றவன். ஆசுவகன் - உஸ்திரமுன்னவன்.
உ. பிதிர்ந்தது - சித்திரியதாகிய, பசுதால் - உயிரைப்பற்றியதால். அரணம் - கோட்டை; மதினுமாம்.
ங. என்னுளம் - கடையிலா ஞானம், கடையிலாக்காகி, கடையிலாவின்பம், கடையிலாவாற்றல், நாமயின்மை, கோத்திர மின்மை, ஆயுயின்மை, இடையுயின்மை என்பவை. ஞானவாணியமாகி - ஞானவாணியம், தரிசனவாணியம், வேதநியம், மோகநியம், ஆயு, நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் என்பவை. ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட. முக்குடை - (சுத்திராதித்தம், நித்தலி னோதம், சகலபாணம் என்னும்) மூன்று குடைகள். அமரர் - சதேந்திரர்கள். சதேந்திரர்களின் விவரத்தை இத்தால் மதவிளக்கச்சுருக்கத்துக்கான்க. கோ - கடவுள்.

ச. தொடக்கு - சம்மந்தம். அல்லவைய - ஈனம்; நல்லவையென்பதன் மறுதலை.
சி. செற்றம் - கோபம். கசித்தல் - இறத்தல். முனிர்ந்து - வெறுத்து. இகலன் - (இகலாத்தன்) ஆதி அருகபரமர்.
சு. சகலத்தர் - அநாதி அருகபரமர். கதம் பதவன் - பசுவானே! எப்படி? கடிப்பு - முரசுடிக்குங்குறுத்தடி. படகம் - ஓர்வாச்சியவச்சேஷம். பனவர் - கடவுளாகிய அநாதி அருகபரமர். பஞ்சாத்திரமயம் என்பது சித்தியாகித் பஞ்சாஸ்தமயம் என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விஜையிலான் - இகலாத்தராகிய ஆதிமருகபரமர்; சரணம் தான்கு - ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசரியசரணம், தன்மசரணம் என்பவை.
அ. பின்பிடல் - நிகழ்காலம். பேர்கல் - இறந்தகாலம். பேரதல் - வருங்காலம். அன்யவெதிரோகம் - உடன்பாடும் எதிர்மறையும். காயத்தெல்லே - உடம்புமுழுவுதிலும்.

ஆகும் - நிறைந்து நிற்கும்.
க. வெதிரோகநாயம் - அதன்மாதிரிகாயம். தன்மாதிரிகாயம் சலித்தலும், வெதிரோகநாயம் நிலையும். துன்னிவித்தெடுப்ப புதியும் என்றியைக்க. நருணை என்பது தருநீமை எதைத்திருத்தப்பட்டது; தீரும், வினைமுற்று; சேசமன்று.
க௦. தொழில் - உழவு. தொழில், வரைவு, வாணிபம், வித்தை, சிற்பம் என்பவை; கத்தரசருப் பரிசு சத்தபரிமாணங்கள் என்பாருமுள்ளர்.
கஉ. உணமும் - (குணமும், குற்றமுமாகிய) இரண்டும்.
கங. ஆற்றிய - செய்த. அனவத்தாதோபம் - முடிவின்மையாகிய குற்றம்.
கச. தேகி - தேகமுன்னோன்.
கரு. பார்த்திபர் - அரேக்கன்.
கஸ. முன்னவன் - சகலத்தன். அனைய - மனமுதற்பெருகினில்வாத. பின்னோன் - இகலாத்தன். வித்தல் - மறுமொழிகுறல்.
உ௦. "ஒப்பற்ற பொருளாகிய (ஆன்மாவக்கு) மேதுலகத் துலாவின்னிடற்கும், தீழ் உலகத்துலாவின்னிடற்குமாக இரண்டு உடல்களை ஒரே கணத்தில் இருவினைகள்தரும்,, என்று நிகண்டவாதி! நீ கூறுவையேல், இருவேறு தன்மைகள் (ஒன்றினிடத்) துண்டாகா. "உண்டிற்கு மேற்செலச் சிறையும், (தீழ்) வதியக்காலம் இருப்பதுபோல் (ஒருபொருளாகிய ஆன்மாவக்கும் இரண்டு காயங்கள் ஒரே கணத்தினுடரீம்.), என்பாயேல், அவ்வுண்டிற்கும் (மேற் செலும்போது) தீழ் வதியலும், (தீழ் வதியும்போது) மேற்செல்லலும் உண்டாதலின்றி; (எ - று.) பொருளறிவை உருபுமயச்சகம். அவை - மேற்செல்ல தீழ்வதியத்கள். தனக்கு - மண்ணுக்கு.
உஉ. "கல் இருப்புமாய்க்கலில், ஓரறிவு பொருத்தியிருக்கின்றது, என்று கூறுவையேல், (ஓரறிவுவை

யனதாமே அழிதல்வேண்டும் ஆதலின், கல் இருப்பு மாய்க்கலின்) வடிவங்களும் நாமம் வருவிடத்துத் தாமே சேமம் என்பது போதரும்; (அவைதாமே செறிதலில்லை ஆதலின். பச்சகம் ஒருவயியுடைத் தெனல் பொருத்தாது); (எ - று.) மற்றவை வெளிப்படை. ஒருவலி - ஓரறிவு. புறக்கல் - கல் இருப்பு மாய்க்கல்.
உங. காரியம் - தொழில். சேலம் - என்னித் தவம். நிலவுதல் - (பொருள்) விரிதல். அதுவாம் - அத்துதாம்.
உச. செட்டிடை - சிந்தித்திடம்.
உ௪. அருத்தி - ஆதி.
உஉ. நிலம் வலி, புனல் குளிர் ஆம், அங்கி குளிரும், காற்றுவனாவரல் ஆம், உயிர் புனற்சரி ஆம், என்னியைக்க. முற்றியபுனற்சரி - (மற்றை நான்கு துக்களோடு) பொருத்தியிருக்கையாகம்.
ருங. பரம்புதல், தீழ்ப்படல், மேற்படல், இடல், தன் வாய்பில் சிற்பது என்பவை முறையே நிலம், புனல், அங்கி, காற்று, உயிர் என்பவைகளின் குணம் என்க.
ருச. நான்கும் காயத்து சேர்தலும் உண்டு என்னியைக்க. உறுதரபுதுமை எனத் திருத்திக்கொள்க. உயிரணுச்செய்தி பின் கூறப்படலால், இதில் கூறப்பட்டவை மற்ற அணுக்களின் செய்தி என்க.
ரு௪. ஆகப் புனற்சரி என்னல் கோர். ஆகி என்பதன் பின் பொருத்திய சொல்லே வருவித்துப்புகன்றிடுமென்பதோடினையக்க. மண்கான்கு, புனல் மூன்று, அனல் இரண்டு, கால் ஒன்று என்னியைக்க.
ருஅ. உயர்ந்தமென்மை - மிகுமென்மை; மென்மைமென வேருன்றிருத்தல்கான்க; இவ்விரண்டும் ஒன்றன்றென்பதை உய்த்துணர்க.

சஉ. அன்னவன் - மந்தல்தேவன். அவ்வுலகம் ஐந்தனுடையது. கடமொறு உம் இல் என்நிபைக்க. அவ்வுலகம் - அம்மந்தல்தேவன் இருக்குமுலகமாகிய பொன்னெழில் வட்டம்.

சஉ. மண்டலர் - பூமியிலுள்ள வராகிய அருகபரமர். செம்போதர் - மிக்க அறிவுடையோராகிய அருகபரமர்.

சச. வாகதி - மேலானபதவி. ஆண்டு - அப் பொன்னெயில் வட்டம். புணரி - கடல்.

சக. அறிவிலியாகிய ஆசீவக! (உயிரணுவொழிந்த அணுக்கள் காண்கில் சிலவனுவும்; நீரணுவும்) கீழிபடத்திலும், (கனலணுவும், காற்றணுவும்) மேலிட், கிலும் சிறைதலால், (அவ்வணுக்கள் சூழ்ந்த கடல் இயலாததலின், அனையுமேயுண்டாதற்பாலதாய சரி) அவ்வுயிர் உயிரணுவாகிய ஆன்மாவிற்குண்டாகாத என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? சொல்லாதே அமையும். " (அற்றன்று, உயிரணுவின்) கன்மத்தால் (அவை தம்மிற் கூடுவதலின், அவயவமாதல்) உள்ளது என்பாயேல், (அவ்வணுக்கள்) அழியும்; (ஆதலின், நீ அணுக்கள் அழியாதென்பது பொய்யுடையாம்). " (அவை அவயவமாதல்) இல்லது என்பாயேல், உடம்புண்டாகுதல் தன்மை ஆராயப்பாலதோ? அன்று; (எ - று.) அணு - உயிரணுவாகிய

ஆன்மா. துளை - துவாரம்; இது சூதுபெயராய் ஒன்பது துளைகளையுடைய உடல் உணர்த்திற்று. பரிம் - உண்டாகின்ற. சிவஞான சித்தியார் பரபுகழ் ஆசீவகன் மறுதலை ச-வது, கவியாகிய " அணுவானவை கீழ்மேலுள்ள வாஞலவயமும், ஈணுகாவெனலாமேவரி னாசம்மவை மெய்தும், அணுகாவெனரி னிவை தொன்னொளாகம் முளவாகுந், துணிவாலவை கலவா பலதேவையாம்வலியிலவாம். " என்பது சுண்டு கோக்கத்தக்கது.

சஎ. பித்தவன்சுத்துக்கள் அழிந்துகெடா ஆதலின், (அவ்வணுக்கள் கெடுத்திருந் உடம்பின்) அவயவத்திற் கூடும் விதத்தை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. (அவைய உடம்பின் அவயவங்கனிற்) கடமொறு (வேண்டுவதின்று என்று) இகழுவாயேல், (தோல் இரத்தத், தசைமுதலியதாதுக்கள்) பலவுங்கலந்து கூடா. (கூடாமற் போகவே) விலக்கற்கரிய (தாதுக்) கூட்டமாகிய உடல்கள் உண்டாக் தல்மையும் இன்றாகும்; (எ - று.) தொகை - உடல்; சூதுபெயர்.

சஅ. யிருதியால் - மேலான அணுவாகிய ஆன்மா. (மற்றை அணுக்களைக் கூட்டுத) லால். அணுவின் - உயிரணுவொழிந்த மற்றை அணுக்களிலிருந்து. இன், ஐந்தனுக்கு.

சக. மேல் - மேல் ஏழல். கீழ் - கீழ்விழல். வினை - (நால்வகை) அணுக்களின் தொழில்கள். விசுந் பித்தலால் - வேறுபடுத்தலால்.

௫௪-வது, சருக்கம்.

—❦—

எ. மட்டுவது - ஒளிமழுங்கிற்று. க௦. தீமையாகிய கணை, புன்மைகளாகிய புட்டில், தீச்சொல்லாகிய கழல் என்ன.

கக. அயுத்தம் - (ந + யுத்தம்) பொருத்தபின்மை. விசுடக்கச்சை - உன்மத்தமாகிய இடையிற் கட்டுங்கச்சை.

கஉ. மைக்காளம் - மிகு கருமை; ஒருபொருட் பன்மொழி; அஞ்சனம், இருள், மேகம் என்பவற்றைப் போன்ற கருமை என்றுமாம்.

கஉ. லகரம் தகரத்தோடு மயங்காததலின், சந்திவிதிப்படி மால் தவ என்று மாறவ எனத்திருத்தப்பட்டது; பின்னரிலவாறு வருவதையும் இங்ஙனமேகொள்க.

கச. அங்கசியாசம் - இதயம், சிரம், கை முதலிய அங்கங்களை மந்திரங் கீழித் தொடுத்தல். கரகியாசம் - சுட்டிலிரலாத் கட்டைவிரலையும்; கட்டைவிரலான் மற்றையவிரல்களையும். ஒரு கையான் மற்றைக்கையின் இருபுறங்களையும் மந்திரங்கூறித்தொடுத்தல்.

ககி. ஆவிருத்தி - திருப்பத்திருமப ஓததல். ஓசகவேனியன் - ஆத்திமாலுக்கிடமாகிய கயர்த்தம் என்னுமுடையிருந்தபுடைய சிவபிரான். பூசகம் - சிறைவு.

கக. தாசாதி - தசாதன் மகனாகிய இராமன்; தத்திதாத்தம்.

கஎ. நாப்பண் - இடை, கடு.

கஅ. புத்தாயுத்தம் - யுத்தமும், அயுத்தமும்; பொருத்துவனவும்,

பொருந்தாதனவுமாம். குனித்து - வளைத்து.

உக. அத்திரம் - கைவிடுபடை; அதாவது:- கையைவிட்டு நீங்கிப் பின் பகைவர் மேற்படுவது; இதன் மறுதலை சத்திரம் (கைவிடாப்படை).

உச. மனைவி - பாஷுண்டவிஞ்சை.

உடு. அவிஞ்சை - அக்ஞானம். விஞ்சை - ஞானம்.

உஎ. உந்துவான் - செலுத்துவாளாகியதுன்மதி, உசாவும் - ஆராய்கின்ற; இதிலுள்ள உம் என்னும் மையெனக்கொண்டு ஒற்றர்களுள் என்றுக்கொள்ளலாம். யானை - யிளங்கனிக்கு வருவதோர் யானை; இந்நெயர் யானைக்குரிய பெயர்களைத் தையும்பெறும்.

உக. தாயாம் பெருமான் என உவமையில் ஆண்பால் பெண்பாலோடு மயங்கிற்று; நன். கு - சகர இல், பிழைப்பு என்றதாற்கொள்க. யுத்தியைப்பின்பணை உருவகப்படுத்தியுள்ளாராதலின், சொன்னுள் என்றது சொன்னுள் எனத்திருத்தப்பட்டது.

உக. விசைகொண்டு - வேகம் கொண்டு; பெலன்கொண்டு என்றுமாம். விசைக்கொண்டு என்றது விசைகொண்டு எனத்திருத்தப்பட்டது.

௫௫-வது, சருக்கம்.

—❦—

உ. கழிதன் - விராவில். வீந்து - இறந்து.

க. புதல்வர்தம்மால் - லோபன்முதலிய புத்திரர்களால். புதல்வர் -

மோகனாகியவர். கஉ. செல்வர் - மைத்தர்கள்; என்வகைச் செல்வங்களில் மக்கட்பேறும் ஒன்றாதலின், மைத்தர்கள் செல்வர் எனப்பட்டார்.

கச. அண்டார் - பகைவர்.
கச. பாறு - பருத்து. உயிந்து
னென் - ஜீவித்திருப்பவனாகியான்;
வினையாலனையும்பெயர்.

கச. கத்துருவின் பாலகர் -
சர்ப்பங்கள். அடங்க - முழுதும்.
உச. காலி - குவினாமலர்.
உச. சிறை - பக்கம்.

கச-வது, சருக்கம்.

—❧—

உ. நயனமாயிரம்பெற்றென் -
ஆயிரங்கண்ணன் பெற்றவனாகிய இந்
திரன்.
ம. எதம் - துன்பம்; குற்றமு
மாம்.
ச. இத்தை - உனது தந்தை;
தை, முறைப்பெயர்விகுதி.
கச. மறவி - இயமன்.

கஉ. மக்கனோடு - (மைந்தர்
தம்) மைந்தர்களாகிய லோபன்முத
லியோருடன்.
கச. மதி - புத்தியாகிய சந்தி
ரன்; இரட்டிதெழுவழிதன்.
உஉ. மிதப்பு - தெப்பம்; தொ
ழிலாகுபெயர்.

கச-வது, சருக்கம்.

—❧—

க. உரைமகள் - சிலைமகள். உ
கைத்து - ஏறிச்செலுத்தி.
இ. பொறை - பாரம். ஆர்வமோடு,
இதிலுள்ள ஒடு, அடைமொழிப்பொ
ருளது.
ச. உழுவலன்பு - விடாதுதொ
டர்ந்த அன்பு.
அ. அயம் - இரும்பு. பரிசன
வேதி - இழிந்த உலோகங்களைப்
பொன்னுக்கும் மருத்து.
கடு. இனிமை - இன்சொல்;
பண்பாடுபெயர்.
உடு. மருத்து - அழுதம். அன்
னலார் - (உபநிடதையும், தீதையு
மாகிய) பெண்கள்.
உஅ. பரவை - கடல்; பரந்தி
ருப்பது என்பது பொருள்; இ, கர்
த்தாப்பொருள் விசுதி.

கச. மிருகண்டு எனில் இன்
னோசையும், மருகண்டு எனில்மோ
னையும் கெடுதலின், மதுரைத் தமிழ்
தெய்வத்து எட்டுப் பிரதிகிலுள்ள
படி மிருகண்டு எனத்திருத்தப்பட்ட
து; மிகண்டு என இருத்தலும்
வற்புடைத்து.
கச. சுதை - சுண்ணக்கார்து.
புனிதமாகிய சுதை என்க. படங்
கள் - வஸ்திரங்கள். விதானம் -
மேற்கட்டி. நாற்றி - தொங்கக்
கட்டி.
கஉ. உழையர் - ஏவலாட்கள்.
உழையரைத் தனித்தனி நோக்கிக்
கூறலின், 'புரிதி, எனஒருமையாய்க்
கூறப்பட்டது.
கச. உவகைகூற - உவகையா
லுண்டாவதாகிய இன் சொற்களைக்

கூற; உவகை, காணவாகுபெயர்.
சஉ. சது - நான்கு. சதுமறை
யாகியபேரிகை முதலியன எனக்கொ
ள்க. வரைத்துருமையின், இருக்
காகியபேரிகை, யஜு-ஆகிய தடாரி,
ணாமம் ஆகிய தன்னுமை, அதர்வ
ணம் ஆகிய படகம் எனக்கொள்க.
சச. பூமிக்குப் "பூ" என்னும்
பெயர், (பெயரொருங்கும்) உண்

டாவது என்னும் பொருளால் இட
ப்பட்டது என்பர் வித்வான்கள்;
அங்ஙனமன்று; விவேகனது நல்
அரசாக்கியாத் பாரம் செய்யாது
ஆதிசேஷனது முடிக்குப் பூ (புஷ்
பம்) ஒத்து இலருவாயிருத்ததாத
லின், உவமையாகுபெயராய் 'பூ,
என்றுபெயரிடப்பட்டது எனக்கவி
சாநாயமாய்க்குகின்றனர்.

கஅ-வது, சருக்கம்.

—❧—

க. ஒருங்கினர் - அழிந்தார்.
அரத்தை - துன்பம்.
உ. அசனி - இடி. அரா என்
பது அரஅல்லது, அரவு எனக்குறு
கிற்று. கன். கு - களவு. புகழி -
சொல்வாய்.
க. மருமான் - மகன் (அஞ்
குள்).
ச. புணரி - கடல். புணை - தெ
ப்பம். சேயவடிமத்தில் - (சேய் +
அவன் + திறத்தில்) மகன் அர்தமா
யையினிடத்தில்; (சேயவன் + திற
த்தில்) தூரத்திலுள்ளவனாகிய மா
யையினிடத்தில்.
க0. தாதை - தந்தையாகிய
மானதன். கார்க்க - (கால் + தாக்க)

காற்றுமோத.
கச. சேய் - மகனாகிய (மான
தன்). தாதை - தந்தையாகிய (பிர
ம்மம்).
கஉ. செரு - போர்.
உச. தொடியவன் - கொடுமை
யுள்ளவன். தொடியோன்ற அந்தப்
பெண் என்று கலியின் அறித்ப்
பொருளையுக்கொள்க.
உஉ. வைத்துது - வைக்கோற்
போர்.
உச. மொழிசுவை, மொழிச்
சுவை எனத்திருத்தப்பட்டது. அ
மைதி - அடக்கம்.
க0. முசிப்பு - அழிவு.

கச-வது, சருக்கம்.

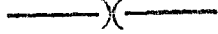
—❧—

க. அதிட்டம் - தன்மாதன்மம்
கள் தத்தம்பயினை அளித்தற்குரிய
பரிபக்குவகாலம்; காணப்படாதது
என்பதுபொருள். உபயகாரணம் -

(புண்ணியமும், பாவமுமாகிய) இரு
வகைக்காரணங்கள். விசும்பாதி -
ஆகாரம் முதலியவைகள்; அவை -
ஆகாரம், வாயு, தேயு, அப்பு, மிரு

* இது பிழைகாமத்திலும், வாமமத்திலும், மதிசாந்திராயணம், சிசு
சாந்திராயணம் என நால்வகைத்து.

சுர-வது, சருக்கம்.

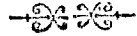

உ. செய்குன்றம் - கீர்ப்பார்வ
தம்.

ங. கேவலன் - முத்தன். பவம்
- பிறப்பு. விருத்தம் - விரோதம்.

சு. ஒருமைத்தானானம் - நிச்
சயனானம் (பிரம்மத்தானம்). தார
கை - நகரத்திரம்; (தூடக்காரர்கள்)
தாண்டெதற்குக் (காரணமாவது) என்
பதுபொருள்.

சுர-வது, சருக்கம்.

க. தானை - வஸ்திசம். உபாதா
னம் - முதற்காரணம். பகுதி - பிர
கிருதி; ஐகத்து இதனிடத்து ஆர
ம்பிக்கின்றது அல்லது, புருஷனு
க்குப்போக்கியங்களை உண்டாக்கு
வது என்பதுபொருள். புருஷன் -
ஜீவான்மா; சீரத்திலிருப்பது என்
பதுபொருள்.

உ. முக்குணம் - சத்துவம், இர
ஜசு, தமசு என்பவை.

சு. விருதி - காரியம்.

க. அசங்க உதாசினன் - கார
ணமாகிய பகுதியோடும், காரியமா
கிய விருதியோடுங் கூடாது பிரிக்
திருப்போன்.

கஉ. வீற்றுவீற்றும் - வெவ்வே
றும்.

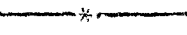
கஎ. மடி - முலமேற்றிரள்.
அமுது - பால்.

உங. இந்தியங்கள் பதினெண்
று - ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும்,
கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமு
மாகிய பதினென்று. ஏழு - ஐம்பு
லன்களும், மனதும், புத்தியும்.

உசு. வந்தித்திடுதல் - பந்தித்தி
டல் (கட்டல்).

உஎ. புருஷபக்கம் - சித்தாந்த
த்தாற் கண்டிக்கப்படும் துரப்பலவச
னம். உபரிடதைத்தமயன் என்பது
உபரிடதைத்தமயன் எனத்திருத்தப்
பட்டது; நன். கு - கடுக.

சுர-வது, சருக்கம்.

க. சாமானியம் - பொதுமை.
விசேஷம் - சிறப்பு. சமவாயம் - ஒற்
றுமை. அபாவம் - இன்மை. வை

சேஷிகம் - கணதரதுரியாயசாத்தி
ரம்; விசேஷத்தை ஒப்புக்கொள்வது;
தத்திதாந்தம்.

உ. கண்ணை - சங்கை (எண்).
பரிமாணம் - (நினைமை, பெருமை,
குறுமை, நெடுமை என்னும் நால்
வகை) அளவை. பேதம் - வேற்று
மை. விபாகம் - பிரிவு. பரத்வம் -
முன்மை. அபரத்வம் - பின்மை.
பாரம் - தின்மை. திரவத்வம் -
நெகிழ்ச்சி. ஸ்நேகம் - பொடி முத
லியவற்றைத் திரட்டுவதற்கேதுவா
கிய குணம். துவேடம் - வெறுப்பு.
குணம் மூவெட்டாம் என முடிக்க.

ச. அன்னியோன்னியாபாவம் -
ஒன்றினொன்றின்மை; அதாவது:-
ஒன்றில் ஒன்று இல்லாதிருத்தல்.
அத்யந்தாபாவம் - முழுதுயின்மை.
பிராகபாவம் - முன்னின்மை. நா
சம் - அழிவுபாட்டின்மை. கவுதமம்
- நையாயிகம்; கவுதமராத் கூறப்ப
ட்டது; தத்திதாந்தம். சமுசயம் -
ஐயம். வந்தம் என்பது வாதம் என
த்திருத்தப்பட்டது.

டு. செற்பம் - சாதனம் இரண்
டு உள்ளதன்கண் வெல்லும் வேட்
கையுடையான்கதை. விசண்டை -
தன் கோட்பாட்டை நிலைபெறுத்
தாதகதை. எத்துவாபாசம் - ஏதுப்
போலி. சலம் - ஒருகருத்துப்பற்றிக்
கூறிய மொழிக்கு வேறுபொருள்
படைத்திட்டிக்கொண்டு பழித்தல்.

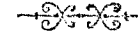
சாதி - போலிவிடை. நிக்கிரகம் -
தோல்வித்தானம். சத்தம் - ஆகமப்
பிரமாணம்.

சு. பொருள் - ஆர்த்தம். பிர
வீர்த்தி - தன்மாதன்மங்கள். தோ
டம்-விருப்பு வெறுப்பு மயக்கங்கள்.
பிரேர்த்தியபாவம் - சாக்காடு. பேறு
- பலம் (போகம்).

எ. பிரதிக்கினை - மேற்கோள்;
பகஷத்தைத் (துணிபொருள் இருக்
குமிடத்தைத்) துணிபொருள் உடை
யநாகக் கூறுவது; உ-ம். "மலை தி
யுடைத்து" என்பது. ஏது - க
ணம்; "புகையுடைமையால்" என்
பது. உதாகாரணம் - திருஷ்டாந்தம்;
"அடுக்களைபோல" என்பது. உப
நயம் - பகஷதரூபத்தன்மை உணர்
தற்பொருட்டே திருஷ்டாந்தத்தைச்
சார்ந்திடுகுவது; "இதுவும் அங்ங
னம்" என்பது. நிகமனம் - முடிந்
தது முடித்தல்; அதாவது:- "ஆக
லின் இன்னம்" என்பது. அநே
கார்திகம் - ஏதுப்போலி ஐந்திலொ
ன்று; அதாவது:- பிறழ்ச்சியையு
டையது; இது பொது, சிறப்பு, மு
டிவுபொருமை எனமூவகைத்து. மற்
றவை விளங்கவில்லை.

கடு. கைவலம் - முத்தி.

சுர-வது, சருக்கம்.

க. துவணுகம் - இரண்பெரமா
ணுகளின் கூட்டம். பரிமாணம் -
அளவு. திரணுகம் - மூன்று துவணு
களின் கூட்டம். கண்ணை - சங்
கை (எண்).

உ. துளக்கம் - அசைவு. திட்

டம் - காணப்படவது. அதிட்டம் -
காணப்படாதது.

ங. இரண்டும் - உயிரும், அணு
க்களும். கூடாது - சேராமல். அப
சித்தாந்தம் - போலிமுடிவு.

இ. கற்பிதம் - பாவனை. கந்திரு வர்க்கம் - ஆகாயத்தில்மேகங்களற்றேன்றும் பட்டினம்.
சு. ஒருக்காலும் என்பது ஒரு காலும். எனத் திருத்தப்பட்டது;

நன். கு - களக.

அ. உபாதி - ஒருபொருளைப்பல் வகையாய்த் தோற்றுவதற்குரிய தன்மை.

சச-வது, சருக்கம்.

—X—

க. வகைத்தா - கைகத்தாக; தொகுத்தல்.

உ. மறை நெறியால் (சிறைத்தல்) - யாகாதிகளில் பசுக்கள் (கொல்லப்படுதல்); இதில், வைதம் எனப்படும்; இதன் மறுதலை - அவைதம்.

ச. எனற்றவம் என்பது என்ற வம். எனத்திருத்தப்பட்டது; நன். கு - உஉக.

இ. தக்கோர் - ஏற்றியோர்; அவராவார் - பெருமையுள்ளோர், மத்திரர், குலதரும், விடாதவர், தரித்திரர், அகதிகள், பிதா, மாதா, குரு, உதவி செய்தவர் என்னும் ஒன்பதின்மர். இதனை "மாண்புடையாளர்கேண்மையர் தத்தம்வழி முதலெருக்கினிலமர்ந்தோர், சேண்படுகிறப்பி" எனய்தோர் புரப்போர் தீர்த்தவர் தந்தைதாய் குரவர், காண்டகுமுதவி புரிந்துகொரியினையோரொன்பதின்மருமுளவர்களிப்ப, வேண்டுறுகியமளப்பின்மத்தொன்றே கோடியாமெனமறைவினம்பும், என்பதானுணர்க.

எ. சகனம் - சுடிபச்சாத்தபாகம் (பிருஷ்டபாகம்).

அ. சீவனி - குறையத்தின் கீழ்ப் பிரதேசம். சானு - முழங்கால்; துடைகணைக்கால்களின் சந்தியாலுண்டாவது என்பதுபொருள். அங்கு வி - விரல்கள்.

க. பரட்டிரண்டும் என்பதுபரட்டிரண்டும் எனத்திருத்தப்பட்டது.

க0. ப்ராணயாமம் - (ப்ராண + ஆயாமம்) பிராணவாயுவை அடக்குதல்.

கக. கிழங்கு - மூலஸ்தானத்திற்குப்பன்னிரண்டங்குலத்துக்குமேலே நாய்திலிங்கங்களினிடையில்நான்கு அங்குல விஸ்தாரமாயுள்ளது; உவமையாகுபெயர்.

கஉ. புழை - துவாரம் (ரத்திராம்). முடிச்சு - முடி; இது கிரத்தி என்பபடும். புழையோடு முடிச்சு ஒன்று, என்றோனும், புழை இரண்டு, முடிச்சுமூன்று எனக்கொள்க. முடிச்சு மூன்றுவன் - பிரம்மக்கிரத்தி, விஷ்ணுக்கிரத்தி, ருத்திரக்கிரத்தி என்பவை.

கஉ. தனு - உடல். நியாசம் - கடவுள்களை உடலில் அவ்வவர்கட்குரிய தானங்களில் (பாவனையால்) வைத்தல்.

கச. வைகிகளா என்பதுவைகிச்சகரா என்றும், சுகாதனனுமாய் என்றது சுகாதனனாய் என்றத்திருத்தப்பட்டது. நாகசிக்கிரம் - மூக்கின் குனி.

கடு. வாய்கி - இழுத்து. நாப்பண் - மத்தியில். விந்துவுடனேசுடி அடைவானரேபம் - அதுஸ்வா

ரத்துடன்(0 இவ்வடிவத்தோடு) சுடிச் செம்மையான ரகாரம்; அதாவது:- ரம் என்பது. ரேபம் - ரகாரம். விந்து - வட்டம்; அது 'ம், என்னும் ஓசையையுடையது.

கசு. நாதம் - இரேசக பூரக காலங்களிலுண்டாகும் அநாகதம் என்றும் சந்தித்தல்; ஆக்கினைக் கப்பாற் சந்திரமண்டலத்திற்குப் பன்னிரண்டங்குலத்தி லிருப்பதாகிய நாதஸ்தானமுமாம்.

கஅ. பொருந்திய (து) - சகிதரும்பகம். பொருந்தாதாவது - கேவலரும்பகம். முதல் - உத்தமப்பிராணயாமம். இடை - மத்திமப்பிராணயாமம். கடை - அதமப்பிராணயாமம். அத்திநின் ஆம் எனமுடிக்க. சின்னம் - அடையாளங்களாவன. எய்தும் - அடைகின்ற; பெயரேச்சம், எழல், கம்பித்தல், அரும்பல் முறையே முதல் இடை கடைகளின் சின்னங்கள் என்க.

கசு. ஆதேயம் - ஆதாரத்துள் எவை.

உ0. குண்டலினி - சுழிமுனை நாடியின் வாயிலைத் தன்முடித்தான் மறைத்துத்துங்கிக்கொண்டிருக்கும் பாம்பின் வடிவுடைய ஆதாரசக்தி. பைநாகம் என்பது பைநாகம்எனத்திருத்தப்பட்டது. பொருட்டு - பூங்கொட்டை. விரிஞ்சன் - பிரம்மன்; பூதங்களைப்படைப்பவர் அல்லது, அன்னப்பறவைகளால் வகிக்கப்படுவோர் என்பது பொருள்.

உக. ஆக்கி என்பது ஆகிக் எனத்திருத்தப்பட்டது. கந்தரம் - கழுத்து; தலையைத்தரித்திருப்பது என்பதுபொருள்.

உஉ. அசபை ஓ ஹம்ஸமந்திரம். உங. ஆகுஞ்சனம் - அடக்கல். ஆக்கினிபீசம் - 'ரம், என்பது.

உச. இரண்டும் - உச்சவாச நிச்சவாகங்களாகிய இரண்டும். பெலம் - பிலம் (ரத்திரம்).

உஎ. உத்தி - கடல்; நீரைத் தரிப்பது என்பது பொருள்.

சரு-வது, சருக்கம்.

—X—

உ. இலாடம் - நெற்றி. திதி - சம்பளகிராமத்திற் பிறக்கப்போகின்ற) குதிரைமுக வடிவஅவதாரம்.

ச. திவன எனில் சுதேவர் என்பபிரிக்கப்பட்டு மேர்னையின்றி வதோடு பொருளுயிர்ந்தவின், திவன் எனத்திருத்தப்பட்டது. விழுதம் - வட்டம்.

இ. கூர்மம் - ஆமை; குந்திதவே கமுடையது அல்லது, நீரைக்கெடுப்பது என்பதுபொருள். கேழல் - பன்றி (வராகம்). மானுடமடங்கல் - நரசிம்மம். கந்தி - (கலியுகமுடிவில்

சம்பளகிராமத்திற் பிறக்கப்போகின்ற) குதிரைமுக வடிவஅவதாரம். எ. இடங்கர் - முதலை. நீலமால் வரை - கரிய பெரியமலைபோன்ற யானை; அடையடுத்த உவமையாகுபெயர்.

க. மித்தை - பொய்.

க0. * அர்ச்சிராதிமாரக்கம் - ஒளி முதலியவழி; அதாவது:- பிரம்ம வித்துக்களின் ஆன்மா, கிரோநாடி வாயிலாகப்பறப்பட்டு முறையேஒளி, பகல், பூர்வபகம், உத்தராயணம்,

உருவம், சூரியன், சந்திரன், பின்னாலாகிய இவற்றை அடைந்து, அதிலிருந்து அமானவன் வழிகாட்டப் பிரம்மத்தை அடையும்வழி; இது உத்தராயணமார்க்கம், ஒளி மார்க்கம், தேவயானம், மீளாகெறி என்றுங் கூறப்படும். அர்ச்சராதி என்பது அர்ச்சராதி எனத்திருத்தப்பட்டது; அர்ச்சி: + ஆதி - அர்ச்சிராதி. இதன் மததலை தாமாதிமார்க்கம். விரசை - வைகுண்டம்புது வோர் அகசியம் நீராடவேண்டிய தோர் நதி.

கக. அப்பிராகிருதம் - மேலானது.

கஉ. வில், வான், தண்டு என்பவை முறையே சார்ங்கம், நந்தகம், கௌமோதகி எனப்படும். கங்குலி

ற்பகல்போல் - இருள் நீங்காதிருப்ப அதனிடையே சூரியன் இருந்தாலது போல; அபூதஉவமை. கவுத்தாவம் - திருமால் மார்பிலணியும் மணி; பாற்கடலிலுண்டானது என்பது பொருள்.

கக. இங்கு - இவ்வப்பிராகிருத வுலகத்தில்; சேடமைக்கண்ணுள் எதால் 'அங்கு, எனச்சுட்டவேண்டியதாயினும், இத்தாலாசிரியர் பரமயோகியாதலாற் சமீபித்து இருத்தலின், 'இங்கு, எனச்சுட்டினார். தாசோகம் - (தாச: + அகம்) நான் அடிமை. திங்கட்பார்த்து - சந்திரனைப் பார்த்து; இரண்டாம்வெற்றைமத்தோகை.

கச. கயிலங்கரியம் - கேலு; கிங்கரது தன்மை; தத்திதாந்தம்.

சுக-வது, சருக்டும்.

க. உரை - சுகமம்.

உ. மாது - சக்தி.

கஉ. அபினுபாவம் - நீக்கமற்றது; அவினாபாவம் என்பதே பெரும்பான்மை; 'பவயோரபேத: என்றதால் 'வ, பவ்வாயிற்றெனக்கொள்க. அபினுபாவசக்தி - அருட்சக்தி. உருவம் - அழகுபொருத்திய. லயபோகாதிகாரம் - லயமும், போகமும், அதிகாரமுமாகிய அவத்தகைகள்; இவைகளிற் பதி, முறையே சிவன், சதாசிவன், மகேசன் என்னும் அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்பவையாய்நின்றன. உ-வது, கவியிலுள்ள பதி என்பது எழுவாய், ஒன்றும் பயனிலை.

ச. போர்த்து - அழித்து.

சு. பசுவருக்கம் - (விஞ்ஞானக

லர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும்) உயிர்வகைகள்.

சு: விஞ்ஞானகலருக்குமலமும், பிரளயாகலருக்கு மலகன்மமும், (மலமும், கன்மமும்) சகலருக்குமலமாயாகன்மம், (மலமும், மாயையும், கன்மமும்) பர்தம் ஆகும் என்க. பின்மொழிந்தார்க்கு - இறுதியிற் கூறப்பட்ட சகலர்க்கு. ஆறுவழி - ஷட்அத்துவா; அவையாவன: 1. மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, புலகுத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என்பவை.

எ. இருஞம்மலம் - ஆணவமலம். வித்து - சுத்தமாயையிற்றேன்றும் சக்தி. மோகினி - அசுத்தமாயை. மாடேயம் - அவ்வியத்தம்

அல்லது, பிராகிருதியாயை; இது 'மான்' என்றுங் கூறப்படும்.

அ. 'ஒன்று உரித்தமாய், என்பது ஒன்றாய் நித்தமாய் எனத்திருத்தப்பட்டது; ஆணவம் நித்தமாதலின். இதனைச்சிவப்பிரகாசம்பொது அ-வது, கவியாகிய "ஏகமாய்த் தங்கால வெல்லுகளின் மீறும் எண்ணிய சத்திமீதா யிருளொளிர விருண்ட, மோகமாப்ச் செம்பினுறு களிம்பேய்த்து நித்த மூலமல மாயநிவு முழுநிலையு மறைக்கும், பாகமாம் வகைகின்ற திரோதான சத்திபன் னுதலான் மலமெனவும் பகர்வரது டரித்து, நாகமா நதிமதியம் பொதி டையா னடிக்க ண்ணுகும்வகை கருணை மீளியக்குத் தானே." என்பதானுணர்க. காளிமம்-சறுப்பு (கலிம்பு).

க. திரோதானசக்தி - குற்றங்கண்டு கோபித்துக், குணங்கண்டு சருகும் தாயைப்போலக்கண்மங்களைப் புரிப்பிக்கும்வரை மலமாய் நின்று, பின் மலபாகம் உருவிக்கும் அருட்சக்தி.

கஉ. வித்து (என்பது) சுத்தம், மாமாயை, குழலே இன்னபேர்குடி, சூகி, அருளி, பண்பிற்கும் எனமுடிக்கவிந்து + அத்தன்-வித்துவத்தன்; குற்றியலுகரம்வடமொழியாதலின், கெடாது உடம்படுமெய் பெற்றது. சாதாக்கியம் - ஞானமும், கிரினையுங்கூடிய தத்துவம். ஈசுவரம் - கிரியை எறி ஞானம் குறைந்த தத்துவம். சுத்தவித்தை - ஞானம் ஏறிக்கிரியை குறைந்த தத்துவம். நாதம் - ஈண்டெவித்துவில் தோன்றிய நாதம்; வித்து என்பதோடு கூட்டி டெண்ணும் நாதம் அன்று; அங்ஙனன்கொள்ளின், "வித்துவழுவகையே முன்னுதவு குக்குமாதி", என்பதோடு முரணும். வைகரியாதி - வைகரி, மத்திமை, பைசந்தி, குக்

குமை என்னும் தான்கு வாக்குக்கள். உம்மையால் ஐம்பத்தோ ரகூரங்கரும், சப்தகோடி மகாமந்திரங்கரும், வேதங்களும், ஆகடங்களும் கொள்க.

கக. இது, நிறுத்தமுறையானே அசுத்தமாயையின் இலக்கணங் கூறுகின்றது. அசித்தமாய், சித்தாகி, ஆகுசுத்தமாயை என்பன முறையே நித்தமாய், அசித்தாகி, ஆமசுத்தமாயை என்று திருத்தப்பட்டன; சிவப்பிரகாசம் பொது, உ-வது, கவியாகிய "உருவாதி சதுவிதமா யொன் றென் றெவ்வா உண்மையதாய் நித்தமாய்ஒன்றாய்என்று, மருவாகிச் கன்மமாரணுக்கலியார்க்கும் ஆவாமாய் அசித்தாய் அசலமாகி, விரிவாய தன்செயலில் வியாபியா யெல்லாம் விரிந்தகை புரிந்தடைவின் மேலிடவை யொடுங்க, ஒருகாலமு யிர்களைல்லாம் மருவிடமாய் மலமாய் மன்னியிடு மானுள்ளான் மாண்பதானே.", என்பதும், அதன் உரையும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

கஉ. காலம் - பாவஅபாவங்கலையும், கணிதங்களையும் காட்டுவது. ரியதி - இது நன்று, இது தீதுஎன்னும்நீர்மானத்தை உண்டாக்குவது. கலை - தத்துவத்தைக் கொஞ்சம் உணர்த்துவது. வித்தை-கலைஉணர்த்துவதைக் காட்டிலுஞ் சற்று அதிகமாய்த் தத்துவத்தை உணர்த்துவது. நாகம்-விஷயஞ்சையை உண்டாக்குவது. காலம் முதலிய ஐந்தும் பதினாறு உருவத்தை மறைத்தலின், "பஞ்சகஞ்சுகம்", எனப்படும்.

கக. உருத்திரரால் கலாதத்துவத்தின் அவ்வியத்தம் தோன்றும் என்றியைக்க. அதில் - அக்குணத்திரயத்தில். சித்தம் - குணத்திரயம். புத்தி - குணத்திரயசமமற்றது. தைசதம் - இரஜஸாங்காரம்.

வைகாரி - சாத்து விகாங்காரம். பூதாதி-தாமஸாங்காரம்.

கஎ. மதிசுதம் - புத்தியில் நிற் பது. மாயை - காரணமாயை.

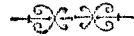
கஅ. மந்திரங்கள், பதங்கள், வ ன்னங்கள், புவனங்கள், தத்துவங் கள், கலைகள் என்பவை முறையே பதினொன்று, என்பத்தொன்று, ஐம்பத்தொன்று, இருநூற்றெண் மூன்று, முப்பத்தாறு, ஐந்து என்க. வன்னங்கள்-எழுத்துக்கள். வாறல் - ஆகாயத்தினால். தந்திரங்க ளாறுபி ன்ற - தமது வலிமையை அடைகி ன்ற. மந்திரங்கள், ஈசானம் முதல் அத்திரம் வரையுள்ளன. பதங்கள், பரணவம் முதல் நமோ நம: வரை யுள்ளன. வன்னங்கள், அகாராதி

ஷ்டகாராந்த முள்ளன. புவனங்கள், அநாசிருதைமுதல் காலாக்கினியந் தம் உள்ளவை. தத்துவங்கள், பூத ம் முதல் நாதம் வரை உள்ளவை. கலைகள், நிவிர்த்திகலை, பிரதிஷ்டா கலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந் தியாதீதகலைஎன்பன. இவற்றின்விரி வை வல்லார்வாய் உணர்க.

கக. மன்று - சபை; அதா வது:-தகராகாசம் (சிதாசாசம்); வா மாகோசம் - பெண்ணின் கருப்பை. கிருவாணம் - மோகஷம்; துக்காதி கள் நிர்க்கதமாதற்கிடமாவது என் பதுபொருள்.

உ௦. பின்னமுறுதல்விபம் - வேறுகின்ற சுத்தநிலை.

சஎ-வது, சருக்கம்.

உ. அனுபூதிவத்தாய் - தானே கண்டறிந்ததும், பிறர்க்குச்சொல்ல இயலாததுமான அறிவேயாய்; வத் து+ஆய் எனப்பிரித்தல் ஏலாது; "வத்துவாய்," என்கருற்றுகரம் கெ டாது உடம்படுமெய்பெறல் வேண்டு மாதலின். வத் +ஆய் எனப்பிரிக்க, வத் - போல.

டு. காணும்வாறு - காணப்படுகி ன்றவாய்ப்பு; காணுமாறு என்றிரு த்தல் எளிதுணர் பொருளதாம். பரமார்த்தத்து ஒன்றாகும் என்றி யைக்க.

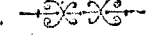
க. தெற்றி - பின்னி. உபாதா னம் - ஈண்டு விவர்த்தோபாதான ம்; அதாவது:-பாம்பின் மடிக்கத் திருப்பமுறை காரணமாகதுபோ ல, ஐக்கத்தின் மயக்கத்திற்குப் பிரம் மம் காரணமாகது; மற்ற உபாதா

னங்கள்:- ஆரம்போபாதானம், பரி னாமோபாதானம் என்பவை.

கஉ. நன்வுமுதலிபவற்றிற்கு மு றையே கரணம் ஈரேழ், நான்கு, ஒன்று, ஒழிவுஎன்க. ஈரேழ்ஆவன:- பொறிகள், ஐத்தும், புலன்கள் ஐத் தும், அந்தக்கரீணம் நான்கும்.ஆகிய பதினொன்று. நான்காவன:- அந்தக்க ரணங்கள் நான்கு. ஒன்றுஆவது:- சித்தம்.

கக. பஞ்சசாதனம் - ஐத்துகரு விகள்; அவையாவன:- ஆஸனம், யோகப்பட்டம், தலூடு, சுமண்டலம், ஜபமாலை என்பவை. வேறுநூல்க ளில் "பஞ்சவாதனம்," என்று கூ றப்பட்டிருக்கின்றது; அவையாவ ன:- கூர்மாஸனம், அந்தாஸனம், சிம்மாஸனம், பத்மாஸனம், யோகா ஸனம் என்பவை.

சஅ-வது, சருக்கம்.

கஉ. சரவணம் - (சரம்+வணம்) நானற்காமி.

டு. அநிர்த்தேடதுக்கம் - பொய்ய றிவினத்துன்பம்; சச்சிதானந்தம் என்பதன் மறுதலை. சீமர்தம் - கரு ப்பமாவ நான்கு, ஆறு அல்லது எட் டாவதுமாதத்திற் கர்ப்பிணிகட்குச் செய்வதோர் சடங்கு.

எ. ஆனனம் - முகம். நங்கை - பெண்ணிற் சிறந்தவளாகிய உபநிட தை. செய்யோன் - சூரியன்.

க. அகலம் - மாப்பு.

கஉ. சோம்புராச்சம் - சம்ராட்டி ன்நன்மை; சம்ராட்டாவான்:- இராஜசூயயாசம் செய்தோலும், பூம ண்டலம் முழுதும் தன் வசமாக்கிச் கொண்டு அரசர்கள் அனைவரையும் ஆள்வோனுமாகிய தனிச்சுக்கரவர் த்தி.

கடு. ஆய்த்தனிமை என்பது ஆ ய்தனிமை எனத்திருத்தப்பட்டது; நன். கு-கடுகூ.

கஎ. இளையவன் - உபநிடதை.

கஅ. மருட்டந்த என்பது மரு டந்த எனத்திருத்தப்பட்டது; நன். கு-உஉக.

உக. விழித்த - துயிலொழித்த ன்றுகொண்டு கனவென என்ப தோடும். (ஞானக்கண்ணைத்) திற ந்த ன்றுகொண்டிற்றைவகலோ டும் கூட்டிக்கொள்க. தெரியலரவு- பூமாலையினிடத்து(மயக்கத்தசற்றோ ன்றுஞ்) சர்ப்பப்பிராந்தி (பாறுவது போல).

உடு. பாராவாரம் - கடல்; க ளையை. மறைப்பது என்பதுபொ ருள்.

உச. தோறீட்டும் - (தோறு + ஈட்டும்) ஒவ்வொன்றினும் தொகுந் கப்படுகின்ற; தோறீட்டிம் என்பது தோறீட்டிம் எனத் திருத்தப்பட் டது.

உஎ. அலகை - பூதனை. மருது - மருதலிருக்கங்கள்; ருபேரன் புத் திரர்களாகியநகடபர மணிக்கீர்வர் கள், நாரதரது சாபத்தால் ஆயர்பா டியில் இம்மரங்களாய் முளைத்திரு ந்தனர். கலை இரண்டில் முன் னது வஸ்திரம்; பின்னது சாஸ் திரம். வாழி - வாழ்க்கடவாய்; வா ழிய என்பது வாழி என நின்றது; நன். கு-ககஅ.

ஓம் சச்சிதானந்த பரப்ரம்மணே நம:.

மெய்ஞ்ஞான விளக்க அரும்பத வரை முற்றுப்பெற்றது.

மதவிளக்கச் சுருக்கம்.

க-வது, உலோகாயதம் அல்லது, சாருவாகமதம்.

—○○○—

இஃது இந்திரன் இன்பத்தையிகழ்ந்தான் என்று இவ்வீன்பத்திற்
சிறந்த புருஷார்த்தமியாண்டு மில்லையெனத் தாபிப்பான்புக்க
மிருகஸ்பதிபகவானால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது இவ்வுலக
நடவடிக்கைகளை மந்திர மொப்புக்கொள்ளும், மனம், மெய்,
வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் பொறிகளானுணரத்தக்க
பிரத்தியக்ஷை ஒன்றுமாதிரியே பிரமாணம்; அதுமானம் முத
லியபிற, பிரமாணங்களாகா. கூடவுள், ஆன்மா, மதுபிறப்பு,
இருவினைப்பயன்கள், வருணபேதம், ஆதாசம் என்பவைகள்
பிரத்தியக்ஷைப் பிரமாணத்தானளந்தறியற் பாலனவல்லவாதலின
வைகள் சகலவினை (முயற்கோடு) போல் இல்பொருள்களே
யன்றி உள்பொருள்களல்ல. பிரபஞ்சம் நித்தியம், தலம்,
புனல், கனல், கால் என்னும் நான்குமாதிரியே பூதங்கள்.
உடல்கள், அப்பூதங்களினளவொத்த சையோகத்தாற் (கூட்
டத்தாற்) ரோன்றிப்பிரிவான் அழியும். மதுவின்கட் களிப்பு
ண்டாதல்போல உடலின்கண் அறிவுண்டாகிக் கெடும். வாழ்வு
தாழ்வுகட்கு அவரவர்செய்கின்ற முயற்சியே காரணமாவத
ன்றி, யதிட்டங்காரணமாகமாட்டாது. “நான் பருத்தேன்”
“நான் இளைத்தேன்” என்புழி நான் என்பதற்குத் தேகமே
விஷயமாதலாற் தேகமே யான்மாவாம். அனைந்த விளக்கு
மீண்டுமெக்காலத்து மெவ்விடத்துமுண்டாதலை யாண்டுங்கண்டி
லம். அதுபோல இறந்த * வாயுப்பூதம் மீண்டுமெக்கால
த்து மெவ்விடத்துமுண்டாதலில்லை. இறந்தது இறந்ததே. ஆத
லின்வாயுப்பூதம் நீங்குமுன் ஒவ்வொருவரும் அடைதற்குரியபுரு

* உலோகாயதன் உயிரை, வாயுப்பூதம் என்பான்.

ஷார்த்தங்களை யடையவேண்டும். பொருள், இன்பமென்னும் இரண்டுமாத் திரமே புருஷார்த்தங்கள். ஒழிந்த தரும மோக்ஷங்கள் புருஷார்த்தங்களாகா. முன்னர்க்குறிய புருஷார்த்தமிரண்டிலும் இன்பமொன்றே சிறந்ததாதலின் மூத்தோரினையோர், உயர்க்கோரிழிந்தோர், தமக்குரிய பிறர்க்குரியர், பகலிரவு முதலியவேற்றுமைகளைக்கருதாது உண்டுத்துப்பூசிமுடித்து இன்பந்துய்க்குநரே பரமபுருஷார்த்தம்பெற்ற முத்தராவர். அங்ஙனமன்றி, உண்மையி லில்லாதனவாய் மறுபிறப்பும், சொர்க்க நரகங்களுமுள்ளன வென்று மயங்கி, மாதரின் பம்பிடுத்துத் தம்முடலைக்கிருச்சிர சாந்திராயனாதி விதங்களான வாளாவருத்தி யுறலுநர் நடைப்பினமாவாரேயன்றிப் புருஷராகார். மேனமாளிகையே சொர்க்கலோகம். மாதரின் பமே ஜீவன்முத்தி. அவர்க்குக் குற்றேவல் செய்து உடலைப்படுத்தவும். அதரபானமே தேவாமிருதபானம். இறப்பதே விதேக முத்தி. என்பது.

உலோகாயதம் அல்லது, சாருவாகமதம் முற்றிற்று.

உ-வது, பெளத்தமதம்.

—(0)—

இது சிலவகார்களினழிவின் பொருட்டு விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய புத்தராற் புகலப்பட்டது. இது மஹாயானம், ஜீனயானமென இருவகைப்படும். அவற்றுளங்குக் கூறப்படுவது ஜீனயானம். கடவுள், ஆன்மா, ஆகாசம், காலம், திக்கு, வருணபேதம் என்பவையில்கூட தோன்றுவனவெல்லாமழியும். பொறிகளானுணரும் பிரத்தியக்ஷம், குறிகளானுணரும் அதுமானம் என்னுமிரண்டுமாத் திரமே பிரமாணங்கள்; ஒழிந்தவை, பிரமாணங்களாகா. மறுபிறப்பு மிருகினைப்பயன்களுமுண்டு. பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, வேண்வெனவிழ்த்தல், வேண்டாதனவுறன் முதலியயாவும் அன்பம்

களை. இவற்றிற்குக்காரணம் “யான்” என்னும் அகப்பற்றும், “எனது” என்னும் புறப்பற்றுமேயாம். காரணமொழியக் காரியமொழியுமாதலாற் பற்றொழிய வதன்காரியமாகிய துன்பங்களுமொழியும். இத்துன்பநாசமே முத்தி: துன்பவதுபவமேபந்தம். யாகங்கள் கொலைக்குக் காரணமாதலின் அவற்றை அறவே விலக்கல்வேண்டும். நீசன்முதல் ஈசன்வரையுள்ள எல்லா உயிரும் காலக் கிரமத்தில் கிருவாணமடைதற்குரியன; அந்தணர்க்குமாத் திரமே யுரியதொன்றன்று; யாவர்க்கும்பொதுவே. பற்றற்றுப் பயன்கோக்காது செய்யும் நற்கருமங்களும், காமியகரும் பரித்தியாகமும் கிருவாணமடைதற்கேதுவாகும். பாளிபாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ள திரிபிடசமே நூல். என்பது. இது கடவுள், ஆன்மா, ஆகாசம், வருணபேதமென்பன இன்றொன்றல்லா னுலோகாயதத்தை யொக்குமேனும், மறுபிறப்பு, இம்மைமறுமைப்பயன்கள், அதுமானம் என்பவை உள்வென ஒப்புக்கேடலான் ஒவ்வாதாதலின் இஃதனின்வேறாயிற்று. இது செளத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்யமிகம், வைபாடிகமென நால்வகைத்து; அவற்றுள்,

க. செளத்திராந்திகமாவது:- பூதமுழுபாதானமு(புலன்களு)மாகிய உரு இரண்டும், சித்தமுங்கன்மமுமாகிய அருஇரண்டும், குற்றவிடுங்கந்தவிடுமாகியவீடு இரண்டும், உள்வழக்கும் இவ்வழக்குமாகிய வழக்குஇரண்மோகியஎட்டும் பதார்த்தங்கள். ஆகாசமொழிந்தநான்கும் பூதங்கள். சத்தமொழிந்தநான்கும் உபாதானம் அல்லது, புலன்கள். பொறிகளானவியைத்தை அறிவது சித்தம். நல்வினை தீவினைகளிரண்டும் கன்மங்கள். பூத உபாதானங்களாகிய ரூபஸ்கந்தங்களெட்டே: குசலம், அகுசலம், குசலாகுசலமென்னும், வேதனாஸ்கந்தங்கள் மூன்று; பொறிகளைந்தும், மனமுமாகிய ஸம்க்ஞாஸ்கந்தங்கள் ஆறு; பொய், குறளை, வன்சொல், பயனில்சொல், மெய், நல்வார்த்தை, இன்சொல், பயன்படுசொல்லென்னும்வாக்கின் *குணங்களெட்டும்,

* குணங்கள் - துற்றுகள் சற்குணங்களாகிய இரண்மோம்.

சு

மதவிளக்கச் சுருக்கம்.

கொலை, களவு, அவத்தொழில், பள்ளிவலம், தலம், தானம் என்னும் காயத்தின் குணங்களாகும், கொலை நினைப்பு, காமப்பற்று, ஆசை, அருணியைவு, ஆசையறுத்தல், தலப்பற்று என்னும் மனத்தின்குணங்களாகும். மாகிய ஸம்ஸ்காரஸ்கந்தங்கள் இருபது; சத்தாதியைந்துஞ் சித்தமுமாகிய லிக்குணஸ்கந்தங்கள் ஆறு; ஆக நாற்பத்துமூன்றுவகைப்பட்டஸ்கந்தங்கள் ஐந்தும் காரணங்கெட்டுக் காரியமற்றில் குற்றவீடு. முற்றக்கெடுதல்கந்தவீடு. உள்ளதை உள்ளதென்பது, * உள்வழக்கு. முயற்கோமே, வந்திமகனும், இன்னன பிறவும் இல்லையென்பது, இவ்வழக்கு. பிறராற்கொல்லப்பட்டாவது தம்மியல்பாயாவதிறந்த உயிர்களின் ஊன் உண்டல் பாவந்தருவதொன்றன்று. பரமானுக்களின் சமுதாயமே பொருளுற்பத்திக்குக்காரணம். என்பது.

உ. யோகாசாரமாவது:— சொப்பனத்திற் புறப்பொருள்களின் பிறிதொன்றிதானேயே விடாது பற்றாங்காணப்படுதலின் அறிவுஒன்றே தத்துவமாகும். எல்லாப்பொருள்களும் அருவாய் அறிவிற்பதிந்துகிடந்து காலக்கிரமத்தில் உருவாய்ப்பாறியபதார்த்தங்களாகின்றன. போதமின்றேற் பொருளின்னு. என்பது. சௌத்திரார்த்திகம், பொருளுற்பத்திக்குக் காரணம் பரமானுக்களின் சமுதாயமென, இது அறிவேனலான் அதனின் வேறுபிற்று.

ஊ. மாத்யமிகமாவது:— அறிவும், அறியப்படுபொருளும், குண்மாதலின் அவ்வறிவாற் பிரபஞ்சம்தோன்றாது; அவயவங்களேபொருளாய்த் தோன்றும். என்பது.

ச. வைபாடிகமாவது:— மஞ்சளும், கண்ணம்பும் கூடிய

* இவ்வழக்குகள் தொகையுள்வழக்கு, தொடர்ச்சியுள்வழக்கு, மிகுத்துரைவழக்கு, தொகையிலவழக்கு, தொடர்ச்சியிலவழக்கு, மிகுத்துரையிலவழக்கு எனவும், உள்வழக்கு, இவ்வழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு, இவ்வதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, இவ்வது சார்ந்தவின்மைவழக்கு எனவும் வகுத்துக் கூறப்படும்.

மதவிளக்கச் சுருக்கம்.

டு

விடத்தோர்சென்றிறம் உண்டாதல்போல அறிவும், பொருளும் கூடியவிடத்துப் பிரபஞ்சமுண்டாகும். என்பது.

பௌத்தமதம் முற்றிற்று.

உ-வது, சமணமதம்.

—(1)—

இது திரிபுராகரிகளின் எழிவின்பொருட்டு விஷ்ணுவின் தேகசம்பூதனை மாயாருபி அல்லது, அருகனாற்றுகப்பட்டது. உலகம் அநாதிரித்தியம். ஆன்மாவும் அநாதிரித்தியம்; சேதனம்; சகி பரிமாணத்திற்கேற்பப் பெரிதும் சிறிதுமாகும். வேதம்பொய், வருணபேதமில்லை. ஆகாசமுங்காலமும் உள்பொருள்களே. சொர்க்காரகங்க லிவ்வுலகத்திலேயேயுள்ளன. கொல்லாமையே எல்லாத் தருமங்களிலும் சிறந்தது. யாகங்கள் கொலைக்கு ஆஸ்பதமானவை; பயனற்றவை. உறுவர்ப்பேணல், உவர்ப்பின்மை, உலையாவின்பந்தலென்றால், அறிவர்த் குச்செய்யும் பூணைவிரும்பல், அழிந்தோரைப் பழையநிலையினி அத்தல், அறங்குறல், அறிவிலார்விலக்கல், சினமின்மை, செருக்கின்மை, தஞ்சமயத்தோர்க் கெல்லாயினியராதலென்னும் பத்தும் சிறந்ததல்லொழுக்கங்களாம். முற்றத்திறத்தல்முத்தி. துறவாமையற்றம். நான்கு குத்திரங்களும் நாற்பத்தைந்து ஆகமங்களும் முதலாம்; பத்திரவாணரோற் செய்யப்பட்ட கற்பகுத்திரம் வழிநூல். என்பது. ஆகாசம், காலம், ஆன்மா என்பவையுள்வெனலானிது பௌத்தத்தின்வேறுபிற்று. இது நிகண்டவாதம் அல்லது, நிர்க்கந்தவாதம், ஆசீவகவாதமென விருவகைப்படும். அவற்றுள்,

க. நிகண்டவாதமாவது:— கடையிலாஞானம், கடையிலாக்காசுதி, கடையிலாவின்மம், கடையிலாவாற்றல், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுளின்மை, இடை

பூரின்மை யென்னுங் குணங்களெட்டும்; உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம் என்னும் மதில்கள் மூன்றும்; சந்திராதித்தியம், நித்தியவினோதம், சதலபாநனம் என்னும் குடைகள்மூன்றும்; நற்காசுவி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம் என்னும் படைகள் மூன்றும்; சகசாதிசயம், கன்மகூடாதிசயம், தெய்வீகாதிசயம் என்னும் அதிசயங்கள்மூன்றும்; அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம் என்னும் ஆகமங்கள் மூன்றும் உள்ளோனும்: ஞானாவரணியம், தரிசனாவரணியம், வேதனீயம், மோகனீயம், ஆபு, நாமம், கோத்திரம், ஆந்தராயம் என்னும் குற்றங்களெட்டிலிலோனும்: அசோகின்கீழ்ப் பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவர், வியந்தேந்திரர் முப்பத்திருவர், கற்பேந்திரர் இருபத்திருவர், சந்திரன், சூரியன், நரேந்திரன், மிருகேந்திரன் என்னும் சதேந்திரர்களாற் றொழிப்படுவோனுமாகிய அருகதேவனேகடவுள். தன்மாத்திகாயம், அதன் மாத்திகாயம், காலம், சீவன், புண்யம், நிர்வம், விசம்பு, புற்கலம், பந்தம், வினென்னும் பத்தும் நூற்பொருள். ஒரு பொருள் ஒரேகணத்தில் நித்த அரித்தத்தைப்பெறும். கரும்பிற் சுவைபோலக் காயத்திலுயிருண்டாம். ஞானவானிய முதலிய வேட்டும், பசித்தல் முதலிய பதினெட்டும், அரசிகம், இரதி, அரசி, சோகம், சுருச்சை, பயம் என்னுமாறுமாகிய குணங்கள் முப்பத்திரண்டையும் விட்டுப் பூர்வகன்மங்களைப்பிசித்துத் தொலைப்பதே முத்தி. என்பது.

உ. ஆசுவகவாதமாவது:— அனந்த ஞானியாகிய மற்கலதேவனே கடவுள். நவகதிர் என்பதுதான். உயிரனு, நிலவனு, நீரனு, கனலனு, காலனு என்னும் ஐந்தும் நூற்றான்களோடுகலக்கும். பூதங்கள், தம்மியல்பிற் றிரன்வதுஞ் செய்யும்; பிரிவதுஞ்செய்யும். பரமானுக்கள் ஐந்தும் நித்தியம். ஒரு அனு மற்றொருவாய்த்திரியாத. உயிர் ஒட்டித்தி

ண்டிக்கலந்து உணரும். பெறல், இழத்தல்முதலிய எட்டிற்குப் பத்திலேயே அமைக்கப்பட்டன. என்பது.

சமணமதம் முற்றிற்று.

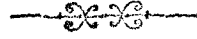
ச-வது, மீமாஞ்சைமதம்.

—○—○—○—

இது பூர்வ உத்தரங்களான இருவகைத்து. இவைமுறையே ஷ்ணுமினிபகவான் வியாசர் என்பவர்களாரினியற்றப்பட்டது. அவற்றுள் ஈண்டுக்கூறப்படுவது பூர்வமீமாஞ்சை. வித்தின் முனையுண்டாதல்போல ஆகாசாதி பூதங்களினின்று பிரபஞ்ச முண்டாகும். பிரபஞ்சந் தானேதோன்றலின் அதற்கு நிமித்த காரணமாக ஒருகடவுள் வேண்டியதில்லை. உத்தரங்களேகடவுள். வேறுகடவுள் இல்லை. வேதம் 'நித்தியம்; அனாதி; ஒருவரானுக்கப்படாது. உயிர் நித்தியம்; சேதனம்; அநேகம்; தெருள்மருள்களையுடையது; உருவற்றது; வினைக்குத் தக்ககாயமெடுத்து இந்திரியங்களான விஷயங்களை நுகர்வது. ஸ்தூலவினைகெட்டுச் சூக்ஷ்மவினைகள், ஆன்மாக்களையடைந்து இன்பதுன்பங்களை நல்கும். பிரத்தியக்ஷம் முதலிய ஆறும் பிரமாணமாகும். நித்தம், கைமித்திகம், காரியம், விலக்கு, பிராயச்சித்தம் எனக்கன்மங்கள் ஐவகைப்படும். நித்தியகைமித்திக கருமங்களாற் பிராரத்தவினைகெடும். காரிய கருமத்தாற் சொர்க்கபோகம்கிடைக்கும். விலக்கை யொழிந்தலால் ஆகாமயவினையொழியும். பிராயச்சித்தத்தாற் சஞ்சிதவினைகெடும். முற்கூறிய கருமங்களைப்பிரிதலாற் சஞ்சிதாதிவினைகளை யொழித்து, எக்காலத்துமழியாத சுவர்க்கத்தை யடைவதே முத்தி. என்பது. இது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயன் என்றும் உளவெனலானுலோகாயத்தினும், பிரமாணங்களாறெனலாற் பெளத்தத்தினும், யாகாதிக் கிரியைகளை ஒப்புக்கோடலாற் சமணத்தினும் வேறு.

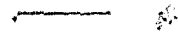
மீமாஞ்சைமதம் முற்றிற்று.

டு-வது, சமுச்சயன்மதம்.

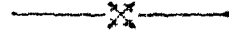

இது பயன்நோக்காது இறைவனுக்கர்ப்பிதமாக வியற்றப்படும் நற்கருமங்களும், பிரம்மஞானமுமாகிய இரண்டு சிறகுகளுமின்றி உயிர்களாகிய பறவைகள் மோக்ஷமாகியவானுக்குச்செல்லமுடியாது. இரண்டு சிறகுகளையுமொருசேரப் பெறுது, ஒருபக்கத்துச் சிறகுடைமை மாத்திரத்தானேயே பறவைகள் வானிற்செல்லமுடியாத வாறுபோல, உயிர்கள் கர்மமும் ஞானமுமாகிய இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றைப்பெற்ற மாத்திரத்தானேயே மோக்ஷத்தையடையமுடியாது. ஆதலின் முற்கூறிய அவ்விருண்டையு மொருசேரப்பெறுதலே முத்தியெய்தற்றூரிய வழியாகும். என்பது.

சமுச்சயன்மதம் முற்றிற்று.

கூ-வது, சாங்கியமதம்.

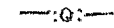

இது சேச்வரசாங்கியம், நிரீச்வரசாங்கியம் என இருவகைப்படும். முன்னது கர்த்தமரிஷி புத்திரரான கபிலரானும், பின்னது மற்றொரு கபிலரானுங் கூறப்பட்டது. எண்டுக்கூறப்படுவது நிரீச்வரசாங்கியம். பகுதியேயாவது, விசுதியேயாவது, இரண்டுமாவது, இரண்டுமற்றது என்னும் நான்கு வகையினையுடைய பிரதானமாதிரி இருபத்தைந்தும் நத்துவங்கள். அவையாவன:- தன்னிற்றோன்றுவனவற்றிற்கு எல்லாம் காரணமாய் ஒரு காரணத்திலிருந்துண்டான காரியமல்லாததாய் இருத்தலின், பிரதானம் அல்லது, மூலப்பிரகிருதி பகுதியேயாவதாம் (காரண மாத்திரமேயாவதாம்). ஒன்றைத்தோற்றுவிக்காததாற் காரணமாகாது, ஒன்றிற்றோன்றுதலாற்காரியமாத்திரமேயாதலின், பூதங்கள் ஐந்தும், இந்திரியங்கள் பத்தும், மனம் ஒன்றும் ஆகிய பதினாறும் விசுதியேயாவதாம் (காரியமாத்திரமே

யாவது). காரணத்தைநோக்கக் காரியமும் காரியத்தைநோக்கக் காரணமும் ஆதலின், மகத்தத்துவம் ஒன்றும், அகங்காரம் ஒன்றும், தன்மாத்திரைகளோங்கும் ஆகிய ஏழும் பகுதியும் விசுதியுமாகிய இரண்டுமாவதாம். ஒன்றிற்றோன்றுததாற் காரியமும், ஒன்றைத்தோற்றுவிக்காததாற் காரணமுமாகாமையின் புருஷன் பகுதியும் விசுதியுமாகிய இரண்டுமற்றதாம். புத்திவேறு; ஆன்மாவேறு; இவ்விருண்டும் ஒன்றன்று. ஆன்மா அல்லது, புருஷன்பல. முற்கூறிய நத்துவங்களிற் பிரதானமும் புருஷனும் ஒழிந்த இருபத்துமூன்றும் காரணத்திலிருந்து தோன்றும் காரியங்களாதலின் நிமித்தகாரணமாகிய ஒரு கடவுள் அவற்றிற்கு வேண்டுவிடில்லை. புருஷன் கர்த்திருதவ போக்திருதவங்களின்றிச் சாக்ஷிமாத்திரமாய் நிற்பதாம். முடவனுங்குருடனுங் கூடியவிடத்து நடத்தற்றொழி லுண்டாவது போலப் பிரகிருதியும் புருஷனுங் கூடியவிடத்து வியவஹாரமுண்டாம். புருஷன் அக்ஞானத்தை அடைந்தபொழுது பிரபஞ்சத்தைத் “தான்” என்றும், ஞானத்தையடைந்தபொழுது பிரகிருதியென்றுமறியும். புருஷன் பிரகிருதியோடு கூடி மயங்குதல் பந்தம், பிரித்து தெளிதல் முத்தி; என்பது.

சாங்கியமதம் முற்றிற்று.

எ-வது, தார்த்திகமதம்.

இது நையாயிகம், வைசேஷிகம் எனவிருவகைத்து. இவைமுறையே கௌதம கணாதாரர்களாற் கூறப்பட்டன. இவை இரண்டோரம்சங்களிலன்றிப் பிறவற்றிற்கும்முன் னொக்கும். நையாயிகம், பதார்த்தம் பதினாறு; பிரமாணம் நான்கு என்னும். வைசேஷிகம், பதார்த்தம் ஏழு; பிரமாணமென்று என்னும். இவையே இவ்விருண்டிற்குமுள்ள வேறுபாடு. நையாயிகம் ஒப்புக்கொள்ளாத அருந்தாபத்திப் பிரமாணத்தை வைசேஷிகம் ஒப்புக்கொள்ளும். பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு

என்பவைகளின் பரமானுக்களும், ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் என்பவைகளும் நித்தியம். சகத்திற்குப் பிரம்மம் உபாதானகாரணம் (முதற்காரணம்) அன்று; பரமானுக்களேயாம். அப்பரமானுக்கள் இரண்டுகூடித் துவனுமும், துவனுக்கள் மூன்றுகூடித் திரியனுமும், திரியனுக்கள் கூடிச்சகத்து முண்டாகின்றன. பதார்த்தங்களி னுண்மையுணர்வான் அக்ஞானம்கெடும்; அதுகெட ஆசாதிகளும், அவைகெடத்தருமா தருமப்பிரவீர்த்தியும், அதுகெடப் பிறப்புக்கெடும். அப்பிறப்புக்கெட இருபத்தொருதுக்கமும் நாசமாகும். இவ்விருபத்தொருதுக்கநாசமே முக்தி; என்பது.

தார்க்கமதம் முற்றிற்று.

அ-வது, யோகமதம்

—(10)—

இது பதஞ்சலிபகவானுற் பகரப்பட்டது. யோகமாவது பிரமானம், விபரியயம், விகற்பம், நித்திரா, ஸ்மிருதி என்னும் பஞ்சவித்திகளையு மொழித்தலாற் சித்தம் சுத்தசைதன்னிய மாத்திரமாய்க் கிறலாம். இது மந்திர லய ராஜ ஹடங்களான் நால்வகைத்து, ராஜ கன்ம ஹடங்களான் மூவகைத்தென்பா ருமுளர். அவற்றுள் சுண்டுக் கூறப்படுவது ஹடயோகம். அதாவது சூரிய சந்திரகலைகளாகிய சுவாசத்தை நிரோதித்தலாம். உந்தியின்கீழுள்ள சுத்தத்திலிருந்துண்டாகும் நாடிக னெழுபத்திராயிரத்தினுஞ் சிறந்தவை த்சநாடிகளே. அவற்றி லுஞ் சிறந்தநாடிகள் மூன்றே. அவையாவன:—இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனையென்பனவாம். இடைகலையாவது வலது காற் பெருவிரலிலிருந்து அசைத்தின்கியேறி இடது நாசியைப் பற்றியிருப்பது. பிங்கலையாவது இடதுகாற் பெருவிரலிலிருந்தசைத்தின்கியேறி வலதுநாசியைப்பற்றி யிருப்பது. சுழி முனையாவது குதத்தைப்பற்றி நின்றேறிச் சிசுவரைமுட்டியிருப்பது. இம்மூன்றினுஞ் சிறந்தது, சுழிமுனையென்றே.

இச்சுழிமுனையின் வாயிலைத் தன் றலையான் மறைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருப்பது பாம்பின்வடிவமாகிய குண்டலினிசக்தியே. இச்சக்தியின் சலனத்தாலன்றி ஆதாராதேயங்களை யுணர்தலமையாது. ஆதலின் இடைகலை பிங்கலைகளான் நடக்கும் உச்சவாஸ நிச்சவாஸங்களாகிய வாயுக்களிரண்டையுந் தடுத்துச் சுழிமுனையிற் செலுத்தின் அதன்வாயிலிற் றலைவைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருக்குங் குண்டலினிசக்தி விழித்துக்கொள்ளும். பின் இலக்ஷியத்தின் மனம்வைத்து மூலாதாரம் முதலிய வாநாசங்களையும், ஆதேயங்களையும் உணர்ந்து, பிரம்மரந்திரங்காறுஞ்சென்று, ஆங்குள்ள ஸஹஸ்ராரபத்மத்தை மலர்த்திச் சந்திரனை மூலாக்கினியானருக்கி, வடிபுமமுதத்திற் படிந்து சோதியைத் தெரிசித்தலே ஆனந்தமாம்; என்பது.

யோகமதம் முற்றிற்று.

க-வது, பாஞ்சராத்திரமதம்.

—(11)—

இது விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய நாரதராற் கூறப்பட்டது. சர்வேச்வரமாகிய பரவாஸுதேவர் கயேச்சையாற்படி வங்கொண்டு தம் நாடியில் அயனையுண்டாக்கி அவனுலகத் தைப்படைத்து அவன்நெற்றியில் அரனையுண்டாக்கித் தாமே அரியாயினர். அயன், அரன், அரி, கயேச்சாவடிவம், உலகம் ஆகிய ஐந்தையும் ஐந்திராந்திரிகளிற் பரவாஸுதேவர் படைத்தனரென்று கூறலானீ இது பாஞ்சராத்திர மதமாயிற்று. வாஸுதேவரே பரமான்மா. அவரிலிருந்து உண்டாகும் சங்கர்ஷணரே ஆன்மா. அவரிலிருந்து உண்டாகும் பிரத்யும்நரே மனசு. அவரிலிருந்து உண்டாகும் அநிருந்தரே அஹங்காரம். இவற்றின் விபூகமே சர்வான்மாக்கள். பிரபஞ்சம் பித்தையன்று; நித்யமுமன்று. உயிர்களேகம். பரவாஸுதேவர் தம்மத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு வேண்டிய திருமேனிகொண்டு வலியா யாயும் எனியா யாயும் தோன்றுவர். பிரபந்தி மார்க்கத்தால்

கஉ

மதவிளக்கச் சுருக்கம்.

ஆசாரியாதிக்கிரகம்பெற்று அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திற்சென்று விரஜாதியின் மூழ்கித் திவ்வியரூபம்பெற்றுச் சாலோகாதிபத முத்திகளை அடைந்து அப்பிராகிருத உலகத்திற்சென்று கைங்கரியம்செய்துபரவாஸுதேவரை ஆண்டானாகவும் தன்னை அடியவனாகவும் பாவித்துப் பரமான்ந்தமடைதலே முத்தி. பரவாஸுதேவரே முழுமுதற் கடவுள். பிற்கடவுள் அவராற்சிருஷ்டிக்கப் பட்டுக் காலக்கிரமத்திலழிவர். ஆதலின், ஆசாரியாதிக்கிரகத்தால் அவரொருவரையே வணங்கி அவரருளாற் புருஷகாரபூதையாகிய லக்ஷுமீ கடாக்ஷம் பெற்று முத்தியை அடையலாம்; என்பது.

பாஞ்சராத்திரமதம் முத்திற்று.

க௦-வது, சைவசித்தாந்தமதம்.

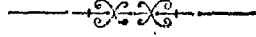
—(**)—

இது ரௌரலாகமம் எழுபத்துமூன்றுவது பாசனிமோசனப்படலத்திற் கூறப்பட்டுள்ள சர்வாகமஸாரமாகிய சிவஞானபோதமென்னுந் துவாதச சூத்திரங்களை முக்கியாதாரமாகக் கொண்டது. இது பரமசிவனால், “சுகத்தா அனாதியோ ஆதியோ?” என்பதாதிசங்கைகளைக் குறித்துப்பிரர்னஞ்செய்த ஸ்ரீ சிலாதரபுத்திரராகிய நந்திகேசுவரருக் குபதேசிக்கப்பட்டது. அந்நந்திகேசுவர் சனற்குமாரருக்கும், அவர் சத்யஞானதரிசனர்க்கும், அவர் பரஞ்சோதிமாமுனிவர்க்கும், அவர் சுவேதவனப்பெருமாள் என்னுந் திருவெண்ணையநல்லூர் மெய்கண்டேதவசிவாசாரியாருக்கும், அவர் சகலாகம பண்டிதரென்னுந் திருத்துறையூர் அருணாந்திசுவாசாரியாருக்கும், அவர் திருக்காளாஞ்சேரிமறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியாருக்கும், அவர் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாருக்குமாக இதனை உபதேசஞ் செய்தருளினார்கள். பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், ஆதம், உவமை, அருத்தாபத்தி, அபாவம் என்னுமானும் பிரமாணங்கள். அவற்றுள்ளவர்கற்பால பதார்த்தங்கள் மூன்று.

அவையாவன:— பதி, பசு, பாசம் என்பனவாம். அவற்றுள் பதியாவது:— பரசிவமேயாம். பசுவாவது:— ஆன்மாக்களாம். பாசமாவது:— ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் மூன்றுமாம். சிவபிரானுடைய அருட்சத்தியாகிய திரோதாயியையும், சுத்த தத்துவத்தையும் கூட்டி யைந்தென்பாருமுனர். பதி ஒன்றே. பசு விஞ்ஞானதலர், பிரளயாகலர், சகலர் என மூவகையாம். விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலமாத்திரமுடையோராவர். பிரளயாகலர் ஆணவமும், கன்மமுமாகிய இரண்டுமலங்களை யுடையோராவர். சகலர் ஆணவமும், கன்மமும், மாயையுமாகிய மும்மலங்களையும் உடையோராவர். பதி, தமது அபிநுபாவ அருட்சத்தியாற்றாரப்பட்ட இச்சாஞானக்கிரியாசத்திகளை உடம்பாய்க்கொண்டு காருண்யஸ்வரூபமாகிச் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, அவ்வியத்தம் அல்லது, பிரகிருதிமாயையென்னும் மூன்றுமாயைகளையும் தனித்தனி கூடிமுன்றியே சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தம் என்னும் மூவகைப்பட்ட தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் தோற்றுவிப்பர். சிவம், சத்தி, சாதாக்கியம், ஈசுவரதத்துவம், சுத்தவித்தை என்னுமைந்தும் சுத்தமாயையிற்றேன்றிய சுத்ததத்துவங்களாம். காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருஷன், பிரகிருதி என்னும் ஏழும் அசுத்தமாயையிற்றேன்றிய சுத்தாசுத்த தத்துவங்களாம். சுத்தம், புத்தி, அகங்காரம், மனம், ச்ரோத்திராதி ஐந்து, வாக்காதியைந்து, சத்தாதியைந்து, பூதமைந்து, ஆகிய இருபத்துநான்கும் பிரகிருதிமாயையிற்றேன்றிய அசுத்த தத்துவங்களாம். பதி, விஞ்ஞானகலருக்கு உள்நின்றுணர்த்தியும், பிரளயாகலருக்கு சுயவடிவங்காட்டி முன்னின்றுணர்த்தியும், சகலருக்குமானிடத்திருமேனிகொண்டு பின்னின்றுணர்த்தியும், பாசக்ஷயம் வருவித்து முத்தியை அளிப்பார். கேவலசகலாவத்தைகளொழிந்து சுத்தாவத்தை யெய்துவதே முத்தி; என்பது.

சைவசித்தாந்தமதம் முத்திற்று.

கக-வது, வேதாந்தமதம்.

இது சத்தியம், ஞானம், அநந்தம் முதலிய குணங்களை யுடைய பிரம்மம் ஒன்றே உள்ளது. அதைத்தவிர இரண்டாவதானவஸ்து முக்காலத்திலுமில்லை. நமதுகட்புலனுக்கு விஷயமாகியவஸ்து லாப்பொருள்களும் அப்பிரம்மத்தின் வேறல்ல. வேறென்று தோன்றுதல் பொய்யுணர்வே. தெளியாதவிடத்துக் கானலில் நீரும், இப்பியில் வெள்ளியும், கயிற்றிற்பாம்பும் தோன்றித்தெளிந்தவிடத்து நீர், வெள்ளி, பாம்பு ஆகிய தோற்றம்பொய்த்துப்போய்க் கானல், இப்பி, கயிறு, என்பனவாகத்தோன்றுதலைப்போல் மயங்கியவிடத்துப் பிரம்மத்தில் பிரபஞ்சந்தோன்றித் தெளிந்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்தன்மைகெட்டுத் தனிப்பிரம்மம் மாத்திரமேதோன்றும். சிலந்திப்பூச்சி தானே தன்னிடத்திலுள்ள ஆக்கிஅழித்தலைப்போல் பிரம்மம் தானே தன்னிடத்தில் பிரபஞ்சத்தை ஆக்கி அழிக்கும். ஆதலின் பிரம்மமே பிரபஞ்சத்தின்நிமித்த உபாதானகாரணங்களாம். ஆகாசம் தன்னிற்குள்ளுள்ள ஏனைப் பூதங்கட்கு இடமாவதன்றித் தானும் அவற்றினிடைத்தங்குதல்போலப் பிரம்மமும் தன்னிடத்திற்குள்ளுள்ளவற்றிற்குத் தானிடமாவதன்றித் தானும் அவற்றைஇடமாய்ப்பெற்றுச் சர்வவியாபகமாய் உள்ளும்புறமும் கலந்திருக்கும். பூதங்களும் இந்திரியங்களும் மனம் முதலியகாரணங்களும் பிறவும் "நான்" அல்லவென்று நேதிகளைந்து எஞ்சிநிற்கும் பதார்த்தமாகிய பிரம்மமே நானென்றறிந்து இரண்டறக்கலந்து தன்னையும் மறத்தலே முத்தி; என்பது.

வேதாந்தமதம்முற்றிற்று.

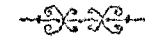
கஉ-வது, பாசுபதமதம்.

—(**)—

இது பசுபதியைக்கடவுளாய்க் கோடலின் இப்பெயர்ந்து; இது சிரௌதம் அல்லது, வைதிகம், அகிரௌதம் அல்லது, அவைதிகம் என இருவகைத்து, அவற்றுள் முன்னது ஈசுவரர் பிரபஞ்சத்திற்கு நிமித்த காரணமாத்திரமல்லர். நிமித்த உபாதானங்களாகிய உபயகாரணங்களும் ஆவர். அங்ஙனமாயினும் விகாரமடையார். சிவதத்துவத்திலிருந்தே ஏனைய தத்துவங்களுதிக்கின்றன. ஈசுவரர் திருநீரும், செஞ்சடையுந்தரித்த மூர்த்தியாய் அருள்புரிவர். அக்ஷிமுதலிய ஆறுமந்திரங்களை யுச்சரித்து விரஜாக்கினியினின்றான விபூதியை சர்வாங்கோத்தானம் செய்துகொள்வதாகிய பாசுபதவிதத்தையுடையவெனும், பிரணவம், சதருத்ரீயம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகைமெனும் ஸ்வாத்தியாயத்தினின்றும் கன்மகாண்டவேதாத்யயனத்தினின்றும் தவறல் கூடாது; என்பது. பின்னது ஈசுவரர் பிரபஞ்சத்திற்குக்கேவலம் நிமித்தகாரணம் மாத்திரமேயாவர்; உபாதானகாரணமாகார்; ஆபின்விகாரமுறுவராதலின், மாயையே உபாதான காரணமாகும். சத்திகள் காரணம் ஆகும். சிவசத்தி சங்கற்பித்தவிடத்து மாயையிலிருந்து பிரபஞ்சத்தோன்றும்; என்பது. இது வேதவிருத்தமான கொள்கைகளை யுடையது. இவ்வவைதிகபாசுபதமானது நிருடபாசுபதம், நருலீசபாசுபதம் முதலியவளவாகவும் விரிக்கப்படும்.

பாசுபதமதம் முற்றிற்று.

கஉ-வது, வாமமதம்.

இது கடவுள் அக்ஷியும், உபவிதமுந்தரித்த மூர்த்தமாய் அருள்புரிவர்; என்பது.

வாமமதம் முற்றிற்று.

ககூ

மதவிளக்கச் சுருக்கம்.

கசு-வது, வயிரவமதம்.

—(X)—

இது சவபஸ்மமும் நராஸ்தியுந்தரித்த வயிரவனும் வயிரவியும் கடவுள்கள். நரபஸ்யே கடவுட்குரிய நிவேதனம். மதுவினால் அபிசாரஞ்செய்து பின்பருகுவதேபாரணம். மதுபானமே தேவாமிருதபாரணம். கௌரிபைபொத்த மாதர் இன்பமே முத்தி. கடவுள் தமருகமும், சிவம்புந்தரித்த மூர்த்தமாய் அருள்புரிவர் ; என்பது.

வயிரவமதம் முற்றிற்று.

கடு-வது, மாவிரதமதம்.

—(X)—

இது சிவன் என்பு மாலேதரித்த மூர்த்தமாய் அருள்புரிவர் ; என்பது.

மாவிரதமதம் முற்றிற்று.

ககூ-வது, காளாமுகமதம்.

—(**)—

இது கபாலபாத்திரபோஜனம், சவபஸ்மதாரணம், சவமாஞ்ச புக்ஞம், தண்டதாரணம், சுராகும்பஸ்தாபனபூஜை முதலியன இகபா சார்த்தகருமங்கள். சிவன்படிசும்பு புத்திரதீபகமணி யுமணிந்த மூர்த்தமாய் அருள்புரிவர் ; என்பது.

காளாமுகமதம் முற்றிற்று.

மதவிளக்கச்சுருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின்
பரியாயப்பெயர் விளக்கம்.

—(X)—

பெயர்.	விளக்கம்.
அகங்காரத்தினியான்	- அகந்தை.
அகந்தெனிர்தவறிஞன்	- நிச்சந்தேகன்.
அகந்தைகேள்வன்	} அகங்காரன்.
அகந்தைக்கொருதனிக்கண்வன்	
அகந்தைத்திருமணன்	
அகந்தை நாயகன்	
அசத்தியன்ருதை	- இடம்பன்.
அசத்தன்	- அநாசாரன்.
அருமை கேள்வன்	- மச்சான்.
அசோரன்	- சத்தியன்.
அஞ்ஞைப்பயந்திகெதவி	- பாஷண்ட வீஞ்சை.
அமுதேலன்	- கசிலன்.
அம்புயன் மகள்	} உபரிடதை.
அயன்பெற்றமாத	
அராமுடியில்வாழ்முதல்வி	- பூமாதேவி.
அறன்	- தருமன்.
அறன் நன்றங்கை	- சத்துவச்சிரத்தை.
அதிருங்கோன்	} விவேகன்.
அதிருந்தங்கோமான்	
அதிருந்தம்பிரான்	
அதிருப்பெருமான்	
அதிருன்	
அதிவிவன்	} மோகன்.
அதிவிவமன்னன்	
அதிவிடைத்தலைவன்	} வீவேகன்.
அதிவிடையமலன்	
ஆசை	- இச்சை.
ஆசிரி	- கெடுதி.
ஆஞ்சை	- கெடுலை.

இடம்பண்ணுடனையன்	}	அசத்தியன்.
இடம்பண்ணுந்தனையன்		
இடம்பன்பாலகன்		
இடம்பன் மகன்		
இடம்பன் மைந்தன்		
இலச்சை	-	வெருமதி.
உட்டெனியர்	-	நிச்சந்தேகன்.
உணர்வுடைவந்தன்	}	விவேகன்.
உத்தமர்கோன்		
உத்தமர்பெருமான்		
உபநிடதை தமயன்	-	வேதாந்தி.
உபநிடதைபின்னோ	-	கீதை.
உபநிடதைமுன்வந்தோன்	}	வேதாந்தி.
உபநிடதைமுன்னோன்		
உபநிடத்தோகைமன்னுகாதலன்	-	விவேகன்.
உருவமருவுகொண்டவன்	-	காமன்.
உரைமகள்	-	கலைமகள்.
உளந்தெளிந்தோன்	}	நிச்சந்தேகன்.
ஐயமொன்றில்லான்		
ஐயுறுத்தனையன்		
ஐயுறுன்		
சஞ்சன் மாமகள்	-	உபநிடதை.
கபடிதன்கொழுநன்	}	கலியன்.
கபடிநாதன்		
கபாலியேயினன்	-	வயிரவி.
கமலாசனன்கன்னி	-	உபநிடதை.
கருணைகேள்வன்	-	தருமன்.
கலிமகன்	-	அதன்மன்.
கலியைக்காய்த்தோர்	-	யோகினிகள்.
கலைமான்	-	கலைமகள்.
கவுடதேயன்	}	அகங்காரன்.
கவுடபூபதி		
கவுடமன்னன்		
கவுடேசன்		
கற்பனை மகிணன்	}	சங்கற்பன்.
கற்பனை மனுவன்		
கற்பனை விடாமாமகிணன்		
காதிக்குமக	}	விஸ்வாமித்திரன்.
காதிசேய		

காமன்சேய்	}	விடயாந்தன்.
காமன்மைந்தன்		
காரியன்	-	உத்தியோகன்.
குன்றங்கள் கொண்டம்மனையாதி	}	கயிரவி.
கின்ற கொடியான்		
சகுந்தலைக்கு மகிணனார்	-	துஷ்யந்தன்.
சஞ்சலன்றதை	-	கலியன்.
சதுமுகன் மகன்	-	உபநிடதை.
சத்துவன் மகன்	}	சத்துவச்சிரத்தை.
சத்துவன் நிருமகன்		
சாந்திதன் கணவன்	-	சமன்.
சிரத்தை மகன்	}	சாந்தி.
சிரத்தையின்றி மெல்லியல்		
சுசன்	-	சுசன்.
சுத்தி	-	புனிதை.
சுத்திக்குயிரன்னவன்	-	சத்துவச்சிரத்தை.
சுத்திசந்திகன்	-	தருமனும், சத்துவச்சிரத்தையும்க.
சுத்திதன்பதி	-	சத்துவன்.
சுத்திதன் நிருமகன்	}	சத்துவச்சிரத்தை.
சுத்தைமகன்		
சுமதிநாதன்	}	விவேகன்.
சுமதிபதி		
சுமதிமகிணன்		
சுமதிமான்முன்னவன்		
சுருதிமகன் மகிழ்நன்	-	உபநிடதை.
சுருதிமாரா	-	சிகபாலன்.
சேதிராசன்	-	மானனனுப்பிய ஒத்தன்.
சோமநாதத்துவந்தோன்	-	பொறை. (20-ச, 22-பா).
ஸ்ரானதரன்	-	அசத்தியன்.
டம்பன்மைந்தன்	}	விவேகன்.
டம்பன்மனையன்		
தக்கோன்	-	சத்துவச்சிரத்தை.
தருமன்மங்கை	-	சுருணை.
தருமன்மேலி	-	சுருணை.

பரியாயப்பெயர் விளக்கம்.

தர்க்கீலவான்விழி	}	உபநிடதை.
தர்க்கவான்விழி		
தவளரவிந்நைமகள்		
தாந்திகேள்வன்	-	தமன். [ம்.
தாமதன்மகள்	-	தாமதச்சிரத்தை, சித்திரையுமா
திருட்டணை	-	இச்சை.
தூய்வவன்நூதி	-	சத்துவச்சிரத்தை.
தூன்மதிகேள்வன்	}	மோகன்.
தூன்மதிமகணன்		
நல்விருத்திராயகிதன்- பெருங்கேள்வன்	}	தவன்.
நாமகண்மகள்		
நாமகள்	-	உபநிடதை.
நாமாதினமகள்	-	கலைமகள்.
நான்மறைப்பஞ்சுரப்பசங்கிளி	-	உபநிடதை.
நான்முதன்மகள்	-	கலைமகள்.
நிராகன்	-	உபநிடதை.
நிலைமை	-	விராஜி.
* நிவிர்த்தி	-	தன்னிலை.
நிவிர்த்திகேள்வன்	-	மானதன்மனைவி; வித்தியுமாம்.
நிவிர்த்திபாலன்	-	மானதன்.
நிவிர்த்திமகள்	}	விவேகன்.
நிவிர்த்தியின்றகாதலன் *		
நிவிர்த்தியின்றெடுத்த நற்சேய்		
நீதிகேள்வன்	}	நியாயன்.
நீதிநாயகன்		
நீதிமனனன்		
நீதிமுன்பிறந்தோன்	-	விவேகன்.
நீலி	-	வயிரன்.
பதுமன்மகள்	}	உபநிடதை.
புண்டரிகன்மகள்		
புனிதர்கோமான்	-	விவேகன்.
புனிதைகேள்வன்	-	சத்துவன்.
புனிதைசெல்வி	}	சத்துவச்சிரத்தை.
புனிதைமகள்		
பொய்யன்	-	அசத்தியன்.

* இவற்று இடத்துச்சேறப்ப பொருள் கொள்க.

பரியாயப்பெயர் விளக்கம்.

மகிழ்ச்சிபதி	}	சந்தோஷன்.
மகிழ்ச்சிமாமகிழ்நன்		
மகிழ்வேவான்		
மச்சான்மதலை	-	வயிரன்.
மதிக்கண்வனார்	-	விவேகன்.
மதிகாதம்	-	சோமநாதம்.
மதிநாதன்	}	விவேகன்.
மதிரிருபன்		
மதிமகிழ்நன்		
மதிமனனன்		
மதியுடைமன்னன்		
மதிவேந்தன்	}	அங்காரன்.
மமதைக்கொருதாதை		
மமதைதந்தை		
மமதைநரதை		
மமதைமடக்கொடிதாதை	}	உபநிடதை.
மலரயன்மகள்		
மனம்	-	மானதன்.
மானதக்குமன்னன்	}	திருவேங்கடஸ்வாமிகள்.
மானதவேந்தன்		
மாயைமகள்	-	மானதன்.
மன்னப்பாமரன்சுதன்	}	உற்சாகன்.
மானனார் குமாரன்		
மிகத்தெளிந்தமதியோன்	-	நிச்சந்தேகன்.
மினகேதனன் சுதன்	-	விடயாகந்தன்.
முண்டகமலரோன்றேவி	}	கலைமகள்.
முதுமறைக்கிழந்தி		
மெய்ப்போதன்	-	பிரபோதன்.
மெய்வாக்கிநுன்	}	சத்தியன்.
மெய்வாசகன்		
மெய்யன்		
மோகன்மாமனைவி	-	பாஷண்டலிஞ்சை. (உச-ச,உச-
யுத்திதன்மகன்வன்	-	நிருபகன்.
லோபன்மாமகன்	}	இடம்பன்.
வஞ்சகிமனனன்		
வஞ்சகோமகிழ்நன்		
வாஞ்சை	-	இச்சை.
வாணி	-	கலைமகள்.

[பா.]

சு

பரியாயப்பெயர் விளக்கம்.

வாணிசெல்வி	}	உபரிடதை.
வாணிபேதை		
வாணிமகள்		
விவேகர்கோன்	}	விவேகன்.
விவேகர்தங்கோமகன்		
விரோதமற்றவீரன்	-	அவிரோதன்.
வெகுருபி	}	ஊயிரவி.
வெண்டாமவென்புனைமாது		
வேதநாயகன்	-	விவேகன்.
வேதவித்தகி	-	கலைமகன்.
வேதனன்மகள்	}	உபரிடதை.
வேதன்மங்கை		
வேதன்மரியருட்புதல்வி		

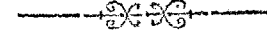
மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின்

பரியாயப்பெயர் விளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின் சரித்திர மேற்கோள் விளக்கம்.

இங்குக்காட்டியவை வசனநூல்கள். பலமுறைவரும் ஒரே சரித்திரம் ஒருமுறை மாத்திரம் விளக்கப்படும்.

பாயிரம்.

க. பிரமன் உற்பவம்:

ஸ்ரீசிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஸிதை, ஜோதிலிங்கோற்பவ வர்ணன முரைத்த அத்தியாயம்.

கௌ. சனகன் உள்ளத்துறவு.

பாரதம் சாந்திபர்வம், திருமுடிபுனைந்த சருக்கம். பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், கௌ-வது அத்தியாயம்.

கக. பிரகலாதன் பக்தி.

பாகவதம் சப்தமஸ்கந்தம், அ-வது அத்தியாயம். கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், இரணியன் வதைப்படலம். சிவபராக்கிரமம், ௩௦-வது அத்தியாயம்.

கஎ. தசாதினாமூர்த்தி சனகாதியருக்குபதேசஞ் செய்தது.

கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம், மேரூப்படலம். சிவபராக்கிரமம் ௩௩-வது அத்தியாயம்.

உஎ. க்ஷீராப்தி மதனம்.

கந்தபுராணம் அசுரகாண்டம், மகாசாத்தப்படலம். பாகவதம் அஷ்டமஸ்கந்தம், எ-வது அ-வது அத்தியாயங்கள்.

க-வது, சருக்கம்.

௩௩. காகபன் மக்கட்பேது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், பிரபஞ்சஉற்பவச்சருக்கம்.

உ-வது, சருக்கம்.

கஉ. ஆவின் திறப்பு.

பாரதம் அனுசாசனிகபர்வம், வேதாசுமப்பிரமாணமுரைத்த சருக்கம் (சுவனாமுனிவர் சரித்திரம்). சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஸிதை

உ

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

நடச-வது சண்டநபூவின்சாயம். இரண்டு சரித்திரமும் பார்க்கவேண்டி.

நட. பரசராமன் மாதுருவதம்.

பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம். காஞ்சிபுராணம், பரசராமப்பலம்.

கச. தந்தைக்காக இராமன் வனஞ்சென்றது.

கம்பராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டம், கைகேசி சூழ்வினைப்படலம்; நகர்க்கு படலம்.

உக. தந்தையியல் நீத்துத் தசமுதன்மாண்டது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், இராவணன் வதைச்சருக்கம்.

உரு. தருமத்தால் வீடணன் மேன்மையடைந்தது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், விபீஷணரடைக்கலப்படலம்.

நட-வது, சருக்கம்.

அந. திரிபுரதகனம்.

சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை, உச-வது திரிபுரதகனமுரைத்த அத்தியாயம். கந்தபுராணம் உபதேசகாண்டம், முப்புரதகனம்.

சு-வது, சருக்கம்.

சு. ககர்வன் வாலிக்கஞ்சி மதங்கமலையிலிருந்தது.

கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், நட்புக்கோட்படலம்.

எ. பாண்டவர் கரந்துறைந்தது.

பாரதம் விராடபர்வம், பாண்டவர் கரந்துறை சருக்கம்.

எ. நளன் வனவாசம்.

நளசரித்திரம், நகர்க்குப்படலம்.

உ௦. வடபத்திர சயனம்.

பாரதம் சபாபர்வம், இராஜசூயச்சருக்கம், (கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சங்கிருத்திய மகிமை).

ரு-வது, சருக்கம்.

சு. தமயன் தள்ள வீடணன் புறஞ்சென்றது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், விபீஷணன் அடைக்கலப்படலம்.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

ந.

கஅ. அகத்தியர் சமுத்திரபானம்.

பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம், (தவேந்திரன் சரித்திரம்).

கஅ. அகத்தியர் விர்தமலையையடக்கியது.

கந்தபுராணம் அசுரகாண்டம், வீரதிரிபுரப்படலம். பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம்.

நட. சடபாதர் சரித்திரம்.

பாகவதம் சதுர்த்தஸ்கந்தம், அ, சு-வது அத்தியாயங்கள். விஷ்ணுபுராணம் உ-ம் அம்சம் காடவது அத்தியாயம்.

நடச. திரியம்பகன் கனழக்கத்தியின் மிர்சில் ஸுகர்த்தது முதலியன.

முத்தமிழாத்தொகை ம. தி. பானுகவி அவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஹரிஹர நாரதம்மியம், (ஹாதத்தாசாரியசுவாமிகள் சரித்திரம்) சுரு-ம் பக்கம் உ-ம் பாரா.

சு-வது, சருக்கம்.

எ. க்ஷிராப்தி சயனம்.

பாகவதம் தசமஸ்கந்தம், சு-வது அத்தியாயம்.

அ. சிவன் கங்கையைத் தரித்தது.

பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், சு-வது அத்தியாயம். பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம். கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம். சிவபராக்கிரமம், கஅ-வது அத்தியாயம். கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், கங்கையின் வரலாறு.

க. பிரமன் இரமிழந்தது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம். சிவமகாபுராணம் வித்யேசுவரசம்ஹிதை, சு-வது அத்தியாயம்.

க௦. விநாயகர் வழிதொறுநின்றது முதலியன.

விநாயகர் புராணம், திருமணப்படலம். சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை, நடச-வது அத்தியாயம்.

கஉ. இந்திரனூயிரங்கோசம் பெற்றது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், அக்ஷிணியின் வரலாறு.

சு

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

கட. செளபரி சரித்திரம்.

பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், சு-வது அத்தியாயம். விஷ்ணுபுராணம், சு-ம் அம்சம்.

கட. பராசரர் மச்சகந்தையைக்கூடியது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், வேதவியாசர் உற்பவச்சுருக்கம். கந்தபுராணம், பாயிப்படலம்.

கட. வியாசர் விதவாமனம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சம்பவச்சுருக்கம்.

எ-வது, சருக்கம்.

உக. தக்கன் தலைமீழ்ந்தது.

கந்தபுராணம் நகைகாண்டம், யாகசங்கராப்படலம்.

கக-வது, சருக்கம்.

அ. வேதவியாசர் உற்பவம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், வேதவியாசர் உற்பவச்சுருக்கம்.

அ. அகஸ்தியர் உற்பவம்.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம், (ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்கு கிளங்கடியாமையைப்பற்றிக் கூறிய விசிட்டமுனி சரித்திரம்).

அ. உள்ளத்திற் பிறந்தவர்.

பாகவதம் திருநியஸ்கந்தம், சு-வது அத்தியாயம். விஷ்ணுபுராணம், சு-ம் அம்சம் எ-வது அத்தியாயம். வேதாரணியபுராணம் பிரமசி ருட்டிச்சுருக்கம், கச-ம் பாட்டு. பிரமன் உள்ளத்தில் பிறந்தவர், வ சிட்டர்.

அ. மான்வயிற்றிற் பிறந்தவர்.

பாரதம் ஆண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சுருக்கம்.

அ. கிரிவயிற்றிற் பிறந்தவர்.

பாரதம் சார்திபர்வம், தருமவியலுரைத்த சருக்கம். (ஞானசாத னத்தைப்பற்றிக்கூறிய சுசயோகியின் கதை).

கச-வது, சருக்கம்.

அ. தண்டி தந்தையைக்கொன்றுது.

பெரியபுராணம், கண்டேசுவர சாயனார் சரித்திரம்.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

ரு

க. அஜாமியன் சரித்திரம்.

பாகவதம் ஷஷ்டமஸ்கந்தம், சு-வது அத்தியாயம்.

க. அங்கிலன் சரித்திரம்.

யாழ்ப்பாணம் கா. கதிவைவேற் பிள்ளையவர்க்குரிய அம்மீழ்ப்பேர கராதி, உ-வது பொருள்கராதியில் பார்க்கவும். சிவமகாபுராணம் ஞான சம்ஸிதை, எச-வது அத்தியாயம்.

கக-வது, சருக்கம்.

கச. கஜேந்திரன் சரித்திரம்.

பாகவதம் ஷஷ்டமஸ்கந்தம், உ-க-ச-வது அத்தியாயங்கள்.

உ-உ-வது, சருக்கம்.

கக. சிவன் உமைக்கொருபாகமளித்தது.

அருணாசலபுராணம், இப்பாகம் பெற்றசருக்கம். சிவபராக்கிர மம் உ-உ-வது அத்தியாயம்.

கக. விஷ்ணுமார்பில் இலக்குமிபைத்தரித்தது.

பாகவதம் ஷஷ்டமஸ்கந்தம், அ-வது அத்தியாயம்.

உ-உ-வது, சருக்கம்.

ச. நதிகியின் கதை.

பாரதம் ஆண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சுருக்கம், (தேவேந்திரன் சரித்திரம்).

கக. திருமால் விசுலிபும்.

பாரதம் பீஷ்மபர்வம், முதற்போர்ச்சுருக்கம். பாகவதத்தை, விசுவ ரூப அத்தியாயம்.

கச. திருமால் அம்பரிடனுக்கருள் புரிந்தது.

பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், இ-வது அத்தியாயம்.

கச. தேவருக்கு அமுதங்கொடுத்தது.

பாகவதம் ஷஷ்டமஸ்கந்தம், எ, அ, சு-வது அத்தியாயங்கள்.

கஅ. சிவன் விஷ்ணுண்டது.

பாகவதம் ஷஷ்டமஸ்கந்தம், எ-வது அத்தியாயம்.

உ-ச-வது, சருக்கம்.

உக, மகிஷாசுரமர்த்தனம்.

தேவபாகவதம், கர்ப்பபுராணம், அருணாசலபுராணம்.

௬

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

௫௦. மேருசிகரபேதனம்.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், இலங்கைகேள்விப்படலம்.

உரு-வது, சருக்கம்.

௧௪. வீடுமன் தம்பிகளுக்கு இராஜ்யமளித்தது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சம்பவச்சருக்கம்.

௧௫. இராவணன் அங்கதனுரையை மறுத்தது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், அங்கதன் னாதுப்படலம்.

௧௬. துரியோதனன் கண்ணனுரையை மறுத்தது.

பாரதம் உத்தியோகபர்வம், கிருஷ்ணன் னாதுச்சருக்கம்.

உரு-வது, சருக்கம்.

௧௭. ஜயந்தன் ஒருகண்ணிழந்தது.

வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தாகாண்டம், ௩௮-வது அத்தியாயம்,
(சீதைபுராணமரசு குடாமணிகொடுத்தல்).

௧௮. மித்திரனும், வருணனும் குடந்தில் வீரியம் விட்டது.

பாகவதம் கவமஸ்கந்தம், ௧௩-வது அத்தியாயம். ராமாயணம் உத்தகாண்டம், சாந்திப்படலம்.

௧௯. விஷ்ணு விருந்தைமின்பொருட்டு ஆசரகோலங்கொண்டது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், தத்சியுத்தரப்படலம்.

உரு. விசுவாமித்திரன் வசிட்டன்மக்களைச்சபித்தது.

வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டம், ௫௮-வது சருக்கம், (திரிசூல குசாபம்).

உரு. கபிலமுனிவர் சகரனைச் சபித்தது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், கங்கையின் வரலாறு. பாகவதம் கவமஸ்கந்தம், ௮-வது அத்தியாயம்.

உரு. சிவன் யானையையுரித்தது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், தத்சியுத்தரப்படலம்.

உரு. இராவணன் கர்வபங்கம்.

கம்பராமாயணம், உத்தகாண்டம்.

உரு. விசுவரூபன் வலக.

பாரதம் ஆண்பர்வம், ௫ உரோமசமுனிச்சருக்கம். பாகவதம் கவமஸ்கந்தம், ௧-வது அத்தியாயம். பெரியபுராணம் ௧-வது இத்திரன் பழிதீர்த்தப்படலம்.

௩௪. பிரதேனன் லோபகுணம்.

பாகவதம் தசமஸ்கந்தம், ௫௪-வது அத்தியாயம். விஷ்ணுபுராணம் ௪-ம் அம்சம் ௧௩-வது அத்தியாயம்.

௩௫. பிரமன் பஸ்யேற்றது.

கோயிப்புராணம்.

௩௬. சிவன் பஸ்யேற்றது.

சிவபராக்கிரமம், ௨௧-வது அத்தியாயம். கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், தத்சியுத்தரப்படலம்.

௩௭. விஷ்ணு மாவலியையாடுத்தது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம்.

௪௪. பாற்கடல் சிவனுக்கு விஷமும், விஷ்ணுவுக்குக் கொள்துவமணியும் கொடுத்தது.

பாகவதம் கவமஸ்கந்தம், ௭-வது அத்தியாயம். பாரதம், பாரதவரலாறு, (கருடபகவான் சருக்கம்).

௪௫. தாமழ்பு பொய்யுரைத்தது.

சிவமகாபுராணம் ஞானசம்மந்தை, ௩௦-வது தாமழ்புவின் சாபமுரைத்தது. அருணாசலபுராணம், திருமலைச்சருக்கம். இவ்விரண்டுசரித்திரங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

௫௪. இந்திரன் தூர்வாசனளித்த மாலையை அலட்சியஞ்செய்தது.

திருவிளையாடல், வெள்ளையனை சாபத்தீர்த்தப்படலம்.

௫௫. சுகபாலன் கிருஷ்ணதூஷணம்.

பாரதம் சபாபர்வம், இராஜருயச்சருக்கம்.

௫௬. துரியோதனன் கிருஷ்ணதூஷணம்.

பாரதம் உத்தியோகபர்வம், கிருஷ்ணன் னாதுச்சருக்கம்.

அ

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

௫௬. இராவணன் நந்திதூஷணம்.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௫௭. நகுஷன் சப்திரிவிதாடனம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், ச-வது குருகுலச்சுருக்கம். திருவிளையாடல் தேவேந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம்.

௫௮. துந்திமி வீரம்.

கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், துந்திமிப்படலம்.

௬௦. பிரகலாதன் நன்றிமறத்தல்.

சிவபத்தமகிமை சுஎ-வது பக்கம்.

௬௦. துருபதன் நன்றிமறத்தல்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், வாரணுவதச்சுருக்கம்.

௬௫. இராவணன்பால் விஷ்ணுவின்மூக்காறு.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௬௬. திலீபன்பால் இந்திரனுக்கமூக்காறு.

வடமொழி, ரகுவம்சம் ௩-வது சுருக்கம்.

௬௭. கும்பகர்னன்பால் நேவர்க்கமூக்காறு.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௬௯. சுக்கிரன் சுகைக்கிடையூறு செய்தது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், மாவலிகதை.

௭௫. பரசுராமர் பிதூர் தர்ப்பணம்.

பாரதம் சபாபர்வம், இராஜசூயச்சுருக்கம், (ஸ்ரீ பரசுராமர் அவதாரமகிமை). காஞ்சிபுராணம் பார்க்க.

௭௮. சிவன் தாருகாவனஸ்திரீகன் சமனம்.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம். கூர்மபுராணம், சிவன் தாருகா வனஞ்சென்ற அத்தியாயம்.

௭௮. விஷ்ணு மோகனுவதாரம்.

கந்தபுராணம் அக்ஷகாண்டம், மகாசாத்தப்படலம்.

௭௮. இராமன் அக்கிரமம்.

கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், வாலிவதைப்படலம்.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

க

௭௯. வசிட்டர் கன்மாடபாதனைச்சபித்தது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சுயம்வரச்சுருக்கம், (வசிட்டர் சரித்திரம் கேட்டுவழிசுடத்தல்). கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௮௦. கன்மாடபாதன் வசிட்டரைச்சபிக்கத்தொடங்கியது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சுயம்வரச்சுருக்கம். கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௮௦. வசிட்டலிசுவாமித்திராபுத்தம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சுயம்வரச்சுருக்கம், (வசிட்டர் சரித்திரங்கேட்டுவழிசுடத்தல்).

௮௧. வீமன் அக்கிரமம்.

பாரதம் சவுத்திரபர்வம், சுயோதனன் வதைச்சுருக்கம்.

௮௨. விருத்திரன்பால் இந்திரன் அக்கிரமம்.

திருவிளையாடல், இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம். பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிர்ச்சுருக்கம், (தேவேந்திரன் சரித்திரம்).

௮௩. விராடன் அக்கிரமம்.

பாரதம் விராடபர்வம், உத்தரகாண்டம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

௮௮. தாக்ஷபணியக்கினிப்பிரவேசம்.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், உமைவருபடலம். பாகவதம் சதூர்த்தஸ்கந்தம், ச-வது அத்தியாயம்.

௯௦. சுயோதனன் மானம்.

பாரதம் சவுத்திரபர்வம், சுயோதனன் வதைச்சுருக்கம்.

௯௦. வாலியின் மானம்.

கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், வாலிவதைப்படலம்.

௯௦௦. இராமன் வருணன்மேல் அம்புவிதாடுத்தது.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம், (வருணனை வழிவேண்டிப்படலம்).

௯௧௩. பிரம விஷ்ணுக்களின் கங்காரம்.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், அடிமுடி தேடுபடலம்.

௯௧௫. சுப்பிரமணியக்கடவுள் பிரமனைக் குட்டியது.

கந்தபுராணம் உத்தரகாண்டம், அபரணச்சிதைபுரிபடலம்.

க0

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

ககரு: சுப்பிரமணியக்கடவுள் சிவனுக்குபதேசஞ்செய்தது.
கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம், அயனைச்சிறைக்குபடலம்.

உஎ-வது, சருக்கம்.

உக. வீடுமன் ஆம்பையையணஞ்செய்ய மறுத்தது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சம்பவச்சுருக்கம், (பீஷ்மர் உற்பவம்).

ருட. வசிட்ட விசுவாமித்திரர்களின் சரித்திரம்.

பாரதம் சுயம்வரச்சுருக்கம், (பாண்டவர், வசிட்டர் சரித்திரங்கேட்
டுவழிகடத்தல்).

க00. சிவன், மான், மழு, பாம்பு, புலித்தோல், யானைத்தோல்
முதலியவற்றைப்புனைத்தது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், தத்சியுத்தரப்படலம்.

கூஅ. சிபிசக்கரவர்த்தியின் ஈகைச்சிறப்பு.

பாரதம் ஆண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சுருக்கம்.

க0க. மதுந்திகண்ட சோமன் நீதிமுறை.

பெரியபுராணம், திருவாரூர்ச்சிறப்பு.

உஅ-வது, சருக்கம்.

உஉ. சிவன் கல்லெறியுண்டது.

பெரியபுராணம், சங்கியநாயனார் சரித்திரம்.

கரு-வது, சருக்கம்.

கக. கத்துருவின் சரித்திரம்.

பாரதம், பாரதவரலாறு, (சருடபகவான் சருக்கம்).

சஅ-வது, சருக்கம்.

கூ. இந்திரன் ஈசன்வீரியத்தைக்காத்தது.

கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம், திருவவதாரப்படலம்.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின்

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

—

பரப்பிரம்மணேசமஃ.

சிவவிஷ்ணுத் திருப்பதிகள்.

—(XX)—

வெண்பா.

கடல்கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொருவென் ளாறு
குடதிசையிற் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
ஏனுட்டுப் பண்ணை யிருபத்து நாற்காதஞ்
சோனுட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்.

உள்ளா நறுவடக்கா மேற்குப் பெருவழியாக்
தெள்ளார் புனற்கன்னி தேற்காகும்—உள்ளா
ஆண்ட கடல்கிழக்கா மைம்பத் தறுகாதம்
பாண்டிநாட் டெல்லைப் பதி.

வடக்குத் திசைபழனி வான்மீழ்தென் காசி
குடக்குத் திசைகோழிக் கோடாம்—கடற்கரையின்
ஓரமோ தெற்காகு முன்னென் பதின்காதம்
சோநாட் டெல்லையெனச் செப்பு.

மேற்குப் பவனமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்குப்—பார்க்குஞாயர்.
தெற்குப் பின்கி திகழிருப தின்காதம்
நற்கொண்ட நாடெனவே நாட்டு.

பாடல்பெற்ற

சிவத்திருப்பதிகள்.

—(XX)—

சக - ம், விருத்தம்.

தில்லை - சிதம்பரம்
திருவேட்களம்
திருகெல்லையில் - சிவபுரி
திருக்கழிப்பாலை

திருநல்லூர்ப்பெருமணம் -
ஆச்சாபுரம்.
திருமயேந்திரப்பள்ளி
திருத்தென்முல்லைவாயில்
திருக்கலிக்காலூர் - அன்னப்பன்
பேட்டை.

திருச்சாய்க்காடு - சாயாவனம்
பல்லவனிச்சரம் - காவிரிப்
பூம்பட்டினத்துள்ள ஆலயம்.
திருவெண்காடு
கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி
திருக்குருகாழர்
சீர்காழி
புள்ளிருக்கு வேளூர் -
வைத்திசுவரன் கோயில்.
திருக்கோலக்கா - திருத்தாள
முடையார் கோயில்.
திருக்கண்ணூர் கோயில்
திருப்புன்குர்
திருகீரீர்

இர.

திருக்கடைமுடி - கீழையூர்
திருசின்னியூர்
திருவெளிக்குடி
திருஅன்னியூர்
எதிர்கொள்பாடி
திருக்குறுக்கைவீரட்டம்
திருக்கருப்பறியலூர்
கீழைத்திருமணஞ்சேரி
குரக்குக்கா
வாழ்கொளியுத்தூர்
திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை -
இலுப்பைப்பட்டி.
ஓமம்புலியூர்
திருகாரையூர்
திருக்கடம்பூர்
காணட்டுமுன்றூர்
திருப்பரத்தனாலலூர்
திருக்கஞ்சனூர்

இச.

திருக்கோடிகா
திருப்பனத்தூர்
திருவங்கலக்குடி
திருஆப்பாடி
திருச்சேய்ஞலூர்
திருவியலூர்
திருந்தேவன்குடி
திருவினன்பர்
கொட்டையூர்

திருவைகாஜர்
திருவிசையங்கை
திருப்புறம்பயம்
திருப்பழனம்
வடகுங்நாடுதுறை
திருவையாறு
திருநெய்த்தானம்
பெரும்புலியூர்
திருமழபாடி
அன்பிலாலத்துறை
திருக்காணூர்

இஉ.

திருப்பழுவூர்வீரட்டம்
திருமாத்துறை
திருப்பாற்றுறை
திருவாணக்கா - ஐம்புகேச்சரம்
திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் -
திருவாகி.
திருப்பைஞ்ஞீவி
திருசங்கோய்மாமலை
திருக்கடம்பத்துறை
வாட்போக்கி - இரத்தினகிரி
திருக்கந்தகுடி
திருப்பராயத்துறை
திருமுகேச்சரம் - உறையூர்
எலும்பியூர்

இக.

திருச்சிராப்பள்ளி
கெங்கனம்
மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி
திருஆலம்பொழில்
திருப்பூந்துருத்தி
திருக்கண்டியூர்வீரட்டம்
திருச்சோற்றுத்துறை
திருப்புள்ளுமங்கை
திருச்சக்கரப்பள்ளி - ஐயம்பேட்டை
கென்குடித்திட்டை
திருவேலிக்குடி
திருக்கருகாஜர்
திருப்பாலைத்துறை
திருவாஜர்ப்பகபதிச்சரம்
திருசல்லூர்
திருச்சத்திரமூற்றம்

இச.

திருப்பட்டிச்சரம்
திருவலஞ்சுழி
திருப்பழையாறைவடதளி
கும்பகோணம் - திருக்குடமுக்கு
திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம்
திருக்குடந்தைக்காரோணம்
திருவிடைமருதூர்
திருநர்க்கேச்சரம்
திருவெண்காடுதுறை
திருநிலைச்சுரு
வைக்காட்டக்கோயில்
திருசல்லம்
திருக்கோழம்பம்
திருஆவடிதுறை
திருத்தருத்தி - குற்றலம்
மாயூரம் - திருமயிலாடுதுறை

இரு.

திருவழுந்தூர்
திருவிளநகர்
திருப்பறியலூர்வீரட்டம்
திருநளிர்பள்ளி
திருச்செம்பொன்பள்ளி
திருவலம்புரம்
திருத்தலைச்சாங்காடு
திருஆக்கூர்த்தானநேன்றிமாடம்
திருக்கடலூர்வீரட்டம்
திருக்கடலூர் மயானம்
திருவேட்டக்குடி
திருத்தெளிச்சேரி
திருத்தருமபுரம்
திருகள்ளாறு
திருக்கோட்டாறு
திருஅம்பர்ப்பெருந்திருக்கோயில்
திருஅம்பர் மாகாளம்
திருமீயச்சூர்

இச.

மீயச்சூரிளங்கோயில்
திலகைப்பதி
திருப்பாம்புரம்
செறுகுடி
திருவிழிமிழலை
வன்னியூர்

கருவிலியூர்
பேண்பெருந்துறை
நறையூர்ச்சித்திச்சரம்
அரிசிநகரைப்புத்தூர்
சிவபுரம்
கலயநல்லூர் - சாக்கோட்டை
கருக்குடி
திருவாஞ்சியம்

இள.

திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்
திருக்கொண்டச்சரம்
திருப்பனையூர்
திருவித்தகுடிவீரட்டம்
திருப்புதலூர்
திருப்புதலூர்வர்த்தமானிச்சரம்
இராமனதிச்சரம்
திருப்பயற்றுநாடு
திருச்செங்காட்டங்குடி
திருச்சாத்தமங்கை
திருமருகல்
திருநாகைக்காரோணம்
திருச்சிக்கல்
திருக்கீழ்வேளூர்

இஅ.

திருத்தேவூர்
பள்ளியின்முக்கடல்
திருவாரூர்
திருவாரூரநெதி
திருவாரூர்ப்பரவையுண்டண்டளி
திருவிளம்
காவீரம்
தலையாலங்காடு
பெருவேளூர்
குடவாயில்
திருச்சேறை
நாலூர்மயானம்
கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர்
இரும்பூரோ - ஆலங்குடி
அவ்வண்ணலூர்
திருப்பருதிநியமம்
அரதைப்பெரும்பாழி
பூவனூர்

வெண்ணியூர்
பாதாளேச்சரம்*
திருக்களர்
சித்தேமம்
திருஉசாத்தானம் - கோயிலூர்
திருஇமம்பாவனம்
கோட்டேர்
கடிக்குளம்
திருத்தண்டிலேணேறி
திருவெண்ணிறை
தெங்கூர்
திருக்கொள்ளம்புதூர்
பேரெயில்
கொள்ளிக்காடு
திருநெல்லிக்கா

கூடு.

திருநாட்டியத்தான்குடி
திருக்காரூயில்
திருக்கன்றப்பூர்
வலிவலம்
திருக்கைச்சினம்
திருவாய்மூர்
திருக்கோளிலி
திருமறைக்காடு - வேதாரணியம்
திருஅகத்தியான்பள்ளி
கோடிக்குழகர்

கூக.

திருக்கொணமாம்பலை
திருக்கேதீச்சரம்
கூடல் - மதுரை
திருஆப்பனூர்
திருப்பரங்குன்றம்
திருளடகம்
கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை
திருப்புத்தூர்
திருப்புனவாயில்
இராமேச்சரம்
திருஆடாணை
திருக்காணப்பேர்-காணையர்கோயில்
திருப்பூவணம்
திருச்சழியல்
திருநெல்வேலி
திருக்குற்றலம்

கூஉ.

திருஅஞ்சைக்களம்
அவிநாசி - திருப்புக்கொளியூர்
திருமுருகன்புண்டி
திருநாண - பவானிகுடல்
கொடிமாடச்செங்குன்றார் -
திருச்செங்கோடு.
வெஞ்சமாக்கூடல்
திருப்பாண்டிமுகுடி
திருக்கருவூராளிலை
திருநெல்வாயிலாத்தூர்
தாங்கானைமாடம் - திருப்பெண்
னாகடம்.
திருக்கூடலையாத்தூர்

கூஉ.

திருநெருக்கத்தம்புலியூர்
திருத்திணைநகர்
திருச்சோபுரம்
திருஅதிகைவீரட்டம்
திருநாவலூர்
விருத்தாசலம் - திருமுதுகுன்றம்
திருநெல்வெண்ணைய
திருக்கோவல்வீரட்டம்
அறைபணிகல்லூர்
இடையாறு
திருவெண்ணையநல்லூர்
தாழைபூர்
வடுகூர்
திருமாணிகுழி
கடைஞாழல்
முண்டிச்சரம்
புறவார்பனங்காட்டேர்

கூஉ.

திருஆமாத்தூர்
அருணை - திருஅண்ணாமலை
திருக்கச்சியேகம்பம் - காஞ்சீபுரம்
திருஒணகார்த்தனாரி
திருக்கச்சிமேற்றாரி
கச்சியனேகதங்காவதம்
கச்சிநெறிக்காரைக்காடு
குங்கண்டிமுட்டம்
திருமாகறல்
திருவோத்தூர்

திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டேர்
கூடு.

திருவல்லம்
திருமாற்பேறு
இலம்பயங்கோட்டேர்
திருஆதல் - தக்கோலம்
திருவிழ்கோலம் - கூவம்
திருநல்லூர்
திருநெல்வேலி
திருநெல்வேலி
திருக்கள்ளில்
திருவொற்றியூர்
திருவலிதாயம் - பாடி
வடதிருமால்லவாயில்
திருவேற்காடு

திருமயிலாப்பூர்
திருவான்மியூர்
திருக்கச்சுராலக்கோயில்
திருவிடைச்சரம்
திருக்கழுக்குன்றம்
அச்சிபாக்கம்
கூக.
திருவக்கரை
அகிரசி
இரும்பைமுகுளம்
திருக்கோகருணம்
சேயிலம் - மல்லிகார்ச்சனம்
கீலனி - இரத்திரிப்பருப்பதம்
திருக்கேதாசரம்
அனேகதங்காவதம்
கயிலை - கொடித்தானமலை

வைப்புப் பதிகள்.

வைப்புப் பதிகளென்பது தனித்துத் தேவாரப்பதிகம் பெரு
மல் ஒருதலத்துத் தேவாரத்திற் சொல்லப்பட்ட
வுட்கிடையான தலங்கள்.

—(*)—

கூஅ.

எழுமூர்
கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளி
பேராஜர்
எழுர்
தொழூர்
வீரட்டம்
திருஎம்பேறு
தக்கனூர்
அளப்பூர்
கச்சிப்பலதனி
காம்பிலி
திரு இடவை

குறும்பலவு
வெங்கூர்
குழையூர்
கொங்கணம்
பிரம்பில்
எமகூடம்
தஞ்சை
கொடுங்கோனூர்
கூக.
கஞ்சாறு
குன்றியூர்
முழையூர்
விராடபுரம்

திருக்கண்ணை
திருக்காட்டேர்
உருசேனை மாகாளம்
ஏமநல்லூர்
பொதியின்மலை
உருத்திரகோடி
பஞ்சாக்கை
சியமநல்லூர்
விளத்தொட்டி
குமரி
அறப்பள்ளி
பேரூர்
கடைமுடி
கருகற்குரல்
வெற்றியூர்

எ.உ.

கொங்கு
அசோகந்தி
சோமீசம்
மயின் உச்சரம்
மாகோணம்
குலமங்கை
கோட்டுக்காடு
மாதானம்
மந்தாரம்
வாரணசி
ஊற்றத்தூர்
நாங்கூர்
வாதலூர்

பொய்கைநல்லூர்
அங்கணம்
மாட்டேர்
நற்குன்றம்
நெற்குன்றம்
அத்தியூர்

எ.க.

இடைப்பள்ளி
எச்சிலிளமர்
புலிவலம்
உறையூர்
இறையான்சேரி
படம்பக்கம்
குணவாயில்
புழியூர்
கூந்தலூர்
பட்டி
குந்தங்குடி
மத்தங்குடி
குருத்தங்குடி
திருவண்குடி
சாலக்குடி
லேதீசம்
பிடவை - பிடலூர்
குடக்குத்தளி
இறைக்காட்டேர்
நிறைக்காட்டேர்
நிறைக்காட்டேர்

மங்களாசாஸனம் பெற்ற

விஷ்ணுத்திருப்பதிகள்.

எ.உ.
திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கம்
உறையை - உறையூர்

ஸ்ரீ முஷ்டம்
திருத்தருசை நகரம்
வம்புலாஞ்சோலை

திருஅன்பில்
கரம்பை - திருக்கரம்பனூர்
திருவள்ளறை
திருப்புள்ளம்புதங்குடி
திருவாதலூர்
திருப்பேரகர்
திருஅழகூர்
திருச்சிதம்புலியூர்
திருச்சேறை
திருத்தவையாண்டியம்
திருவாலி
திருக்குடந்தை
திருக்கண்டியூர்
திருவிண்ணகரம்
திருக்கண்ணபுரம்

எ.உ.

திருநாகை
திருக்கண்ணங்குடி
திருநந்திபுரவிண்ணகரம்
புருடை - திருவண்புருஷோத்தமம்
திருவறையூர்
திருச்சிகாழிச்சீராமவிண்ணகரம்
சித்தகூடம்
திருக்கவித்தலம்
திருக்கண்ணாமங்கை
திருஆங்கை
திருமணிமடக்கோயில்
திருத்தெற்றியம்பலம்
திருவெள்ளியங்குடி
திருச்செம்பொன்செங்கோயில்

எ.ச.

திருமணிக்கூடம்
திருஅரிமேய விண்ணகரம்
திருவைகுரத்தவிண்ணகரம்
திருத்தேவனூர்தொகை
திருக்காளம்பாடி
திருவெள்ளக்குளம்
திருப்பார்த்தன்பள்ளி
திருவண்ணிகரை - துவாரகை
திருப்பாவநாசம்

எ.இ.

திருமாலிருஞ்சோலை
திருக்கூடல் - நென்மதுரை

திருமெய்யம்
திருக்கோட்டியூர்
திருப்புல்லாணி
திருத்தண்கால்
திருமோகூர்
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
குறுங்கை - திருக்குறுங்குடி
திருக்குருகூர் - ஆழ்வார் திருக்கரி
திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்
ஸ்ரீவரமங்கை - வானமாமலை
திருப்பேரை
ஸ்ரீவைகுரத்தம்
திருப்புளிங்குடி
திருக்குளங்கை
திருவரகுணமங்கை
திருக்கோலூர்

எ.க.

திருவனந்தபுரம்
திருவண்பரிசாரம்
திருக்காட்கரை
திருப்புலியூர்
திருச்செங்குன்றூர்
திருமுழிக்களம்
திருகாவாய்
திருவல்லவாழ்
திருவாட்டாறு
திருவண்ணனூர்
திருவாறன்விளை
திருக்கடித்தானம்
திருவிற்றுங்கோடு

எ.எ.

திருக்கச்சி - காஞ்சீபுரம்
திருஆரகம்
திருப்பாடகம்
திருவெங்கா
திருரிலாத்திங்கடீண்டம்
திருப்பரமேச்சரவிண்ணகரம்
திருவயித்திரபுரம்
திருவேளங்கை
கடிநகரம்
திருக்காரகம்
திருக்கள்வனூர்
திருக்காரவானம்

திருவெவ்வூர்
திருவட்டபுயங்கம்
திருநீர்மலை
திருநீரகம்
திருநின்றவூர்

எ.அ.

திருக்கடன்மல்லை
திருவல்லிக்கேணி
திருப்புக்குழி
திருக்கரம்
திருக்கடிகை
திருவிடவெந்தை
திருவெங்கடமாலை - திருப்பதி

திருச்சிங்கவேள்குன்றம்
திருவயோத்தி
திருநாயக்காணியம்
திருவடமதுரை
திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டம்
திருப்பதிகாச்சிரமம்
திருப்பிருத்தியூர்

எ.க.

திருப்பிருத்தாவனம்
திருச்சாளக்கிராமம்
திருவாய்ப்பாடி - கோஞ்சலம்
வைகுந்தம் - பரமபுதம்
டா.நாழி - திருப்பாற்கடல்

சிவத்திருப்பதிகள் ௨௭௪, வைப்புப்பதிகள் ௭௯ ஆக உள்ளன.

லிஷ்ணுத்திருப்பதிகள் ௧௧௦.

சிவலிஷ்ணுத்திருப்பதிகள்

முற்றுப்பெற்றது.

சிவலிஷ்ணுத்தலங்காரின் வரிசை செய்யுளுக்கிசைய சிலமாறியிருக்கின்றன. வரிசை தெரியவேண்டுமானால், பெரியபுராணம் திருப்பதிப்பதிகத்திலும், தலமுறையாக அச்சிடீனென தேவார அடங்கண் முறையிலும், சிவகேசுத்திர விளக்கத்திலும், திருவாய்மொழிப் பிரபந்தத்திலும் வரிசையாகக் காணலாம்.

கணிபிதிதுணை.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கச்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

வருத்தம்.	பக்கம்.	வருத்தம்.	பக்கம்.	வருத்தம்.	பக்கம்.
அகங்கரிப்பு	௧௧௦	அஞ்சுகோச	௨௭	அத்தலை	௭
அகங்காட்டுந்	௧௧௧	அஞ்சுகோசென்னி	௨௮	அத்தவனல்	௮
அகந்தையை	௧௧௨	அடர்ந்தவன்	௨௯	அத்தலிசினுக்	௯
அகமுருக்க	௧௧௩	அடர்ந்திடு	௩௦	அத்தன்மைய	௧௦
அகலிட	௧௧௪	அடர்ந்தில	௩௧	அத்திருமண்ட	௧௧
அக்கணி	௧௧௫	அடர்ந்திசும்	௩௨	அத்திறங்கொணு	௧௨
அக்கபாலி	௧௧௬	அடலோப	௩௩	அத்திறலிநூர்	௧௩
அக்காலத்தில்	௧௧௭	அடிதாக்க	௩௪	அத்துடையும்	௧௪
அக்காலத்திறம்	௧௧௮	அடியினே	௩௫	அத்துயருழந்	௧௫
அக்காலே	௧௧௯	அடுத்ததொண்ட	௩௬	அத்துவிதம்	௧௬
அக்காலையறிஞர்	௧௨௦	அடுத்தநம்பகை	௩௭	அந்தக்கரண	௧௭
அங்கதுறித்த	௧௨௧	அடுத்தானிறும்	௩௮	அந்தணரறு	௧௮
அங்கதுவென்	௧௨௨	அடைந்திடு	௩௯	அந்தணர் திலகன்	௧௯
அங்கமே	௧௨௩	அடைவொன்று	௪௦	அந்தணர்பதந்	௨௦
அங்கம்படருந்	௧௨௪	அட்டிடுவெண்	௪௧	அந்தப்புருடனி	௨௧
அங்கவனவ்	௧௨௫	அணுமுயற்சி	௪௨	அந்தமடந்தை	௨௨
அங்கவனவோது	௧௨௬	அண்டர்தங்	௪௩	அந்தமதி	௨௩
அங்கவனவது	௧௨௭	அண்டாத	௪௪	அந்தமராதம்	௨௪
அங்கவனவ புதல்	௧௨௮	அதனுற்பகுதி	௪௫	அந்தமாதமர்க்க	௨௫
அங்கவனவ புதல்	௧௨௯	அதன்மனுக்களித்	௪௬	அந்தமாதாரூட்	௨௬
அங்கவனவ புதல்	௧௩௦	அதிட்டமுறு	௪௭	அந்தமாதிறங்	௨௭
அங்கவாசகஞ்	௧௩௧	அதிரச்சிவன்	௪௮	அந்தமான	௨௮
அங்கவாய்	௧௩௨	அதிரும்வன்	௪௯	அந்தமலிபறத்	௨௯
அங்கனையர்	௧௩௩	அதுபுகன்றவன்	௫௦	அந்தமிலுருக்கள்	௩௦
அங்கொரு	௧௩௪	அத்தகைச்சமண	௫௧	அந்தமொழிகேட்டகை	௩௧
அங்கோபமைந்	௧௩௫	அத்தகைச்சிர	௫௨	அந்தமொழிக்	௩௨
அச்சிரத்தை	௧௩௬	அத்தகைத்துயர்	௫௩	அந்தமொழிலோ	௩௩
அச்சுருமதன்	௧௩௭	அத்தகைமூலா	௫௪	அந்தமொழிதாரி	௩௪
அச்சொலாய்	௧௩௮	அத்தகையநல்	௫௫	அந்தமொழிதாரி	௩௫
அஞ்சனி	௧௩௯	அத்தகையரறு	௫௬	அந்தமொழிதாரி	௩௬
அஞ்சாக்கொடும்	௧௪௦	அத்தகையரா	௫௭	அந்தமொழிதாரி	௩௭
அஞ்சாவயிரன்	௧௪௧	அத்தகையவேதார்த	௫௮	அந்தமொழிதாரி	௩௮

விருத்தம். பக்கம்.	விருத்தம். பக்கம்.	விருத்தம். பக்கம்.
அந்தவிவேகனை ௨௪௩	அருவமிறை ௧௯௬	அறவுக்கொடு ௪௦
அந்தவிசுண ௨௪௪	அருவாயொன் ௨௪௫	அறநழிய ௨௧
அந்தவெம்பகை ௫௫	அருள்விவேக ௫௬	அறிஞரு ௧௮௧
அந்தவெம்மொழிசெக ௪	அலகில் ௪	அறிஞர்கோன் ௨௩௪
அந்தாபதன் ௩௭	அலங்கலம்புய ௧௩௭	அறிஞர்பிரா ௫௭
அந்தாவதென ௩௩	அலமரலெனவ ௧௮	அறிதராவொன் ௨௧௮
அந்தகர்வந்த ௧௪௧	அலையாவிய ௨௭௨	அறிவழிந்தறி ௨௦௮
அந்தெறிபல்ல ௧௨	அலையேனும் ௧௪௫	அறிவாடுமன்ன ௧௧௧
அப்படிசெய்துஞ் ௩௩	அல்லதவர் ௮௭	அறிவில ௧௮௧
அப்படியாதலா ௫௬	அல்லந ௧௮௧	அறிவிலா ௭
அப்பிரமன் ௧௬௩	அயமதித்திவ ௮௦	அறிவினை ௨௩
அப்பொழுதிற் ௧௨	அயவயத்த ௨௫௬	அறிவுகற்ற ௧௫௨
அப்பொழுதுக ௨௩௭	அவரவர்க்கியன் ௧௪௪	அறிவுடம் ௧௯௧
அப்போது ௧௧௦	அவனென்துரை ௧௫௨	அறிவுமநிய ௨௭௨
அமுதமீட்புகை ௧௭	அவனென்துரை ௧௪௩	அறிவுயிற் ௨௦௪
அமைக்கொத்த ௧௯௬	அவனென்துரை ௧௮௨	அறிவுமுஞ்சி ௧௮
அமைவுறு ௧௧௦	அவனாதுசொல்ல ௧௯	அறிந்தி ௨௧௬
அம்பரீடன் ௧௨௩	அவனாதுபுகல் ௧௪௪	அறைபறை ௧௩௮
அம்புலிமாந்தர் ௪	அவனெழுந்தகன் ௧௪௪	அற்புதமிதென் ௭௦
அம்மடியிலங் ௭௪	அவிரொரித்தன ௧௮	அனைனம் ௨௪௭
அம்மாநகர் ௧௫	அவையவர் ௧௪	அனைத்தமுந்து ௫௪
அம்மாலயன்றி ௧௯௭	அவ்வகைநாடி ௨௫௬	அனைத்தனுக்களி ௨௨
அம்மொழி ௧௫௧	அவ்வகையதன ௨௦௮	அனுகிராமெனி ௨௦௦
அயமேத ௨௪௬	அவ்வகையேட ௩௬	அனியாய ௧௦௮
அயராமலெது ௧௬	அவ்வரியினம் ௧௩௭	அனையகாரண ௨௪௮
அயலமர்ந்தவ ௧௧௬	அவ்வருணமு ௬௩	அனையசொற் ௧௦௩
அயனங்கள் ௨௪௬	அவ்வயர் ௧௬	அ - கேட்டலோடு ௧௨
அயனையுந்தி ௨௬௨	அவ்வளவை ௧௬௪	அனையதாதலி ௧௧
அயிறற்கு ௧௦௮	அவ்வாசகந்தன் ௨௨௫	அனையதி ௨௭௩
அரம்பொரு ௧௪	அவ்வாறவன் ௧௬௭	அனையமாமணி ௧௭
அரணித ௧௪௮	அவ்வாறுரைத்த ௧௧	அனையமாமனை ௧௭
அரிசிவபத்தி ௧௧௪	அவ்விடத்துறை ௨௨௬	அனையமொழி ௧௧௨
அரிதாம்பகுதி ௨௫௧	அவ்விடந்தோறு ௧௭	அனையரசன்ற ௨௭௦
அரியபரையாதி ௨௬௪	அவ்வரைகேட்ட ௫௫	அனையராஞ் ௨௧௪
அரியரபத்தி ௫௩	அவ்வரைசெய்த ௧௦௬	அனையராபு ௧௧
அருகனுக்கனந்த௨௫	அவ்வரைசெய்தாங்கு ௫	அனையவர்க்கன் ௫௩
அருகன்றே ௨௧௭	அவ்வரைபடர் ௧௩	அனையவர்க்கன் ௨௩௫
அருகிருந்த ௬௦	அவ்வரைவினவ ௨௪௦	அனையவனருளா ௨௬௩
அருகிலெவர் ௩௨	அழிவுறு ௨௦௬	அனையவன் ௧௪௬
அருஞ்சிறை ௧௦	அருக்குவேர்வை ௨௦௩	அனையவாய்மொ ௨௨௬
அருடரித்த ௩௭	அளவிலா ௧௫	அனையவனில்வ ௨௪
அருட்கிளர் ௨௪௨	அறம்புரித்தனை ௨௧௫	அனையவனில்வ ௧௪௦
அருந்தவன் ௪	அறம்பொருளின்ப ௪	அன்பறிவு ௭௨
அருவமாயன ௨௬௨	அறம்பொருளின்ப ௨	அன்புற ௧௬௬

விருத்தம். பக்கம்.	விருத்தம். பக்கம்.	விருத்தம். பக்கம்.
அன்றாறு ௨௨௮	அன்னவாசகங் ௭௮	ஆதலாற்கலியன ௧௧௬
அன்றாவிற்று ௨௮	அன்னவாசகங் ௧௮௧	ஆதலாற்றாயர் ௧௨
அன்றியுடன் ௨௪௬	அன்னவாய்மை ௧௦௫	ஆதலாந்மகிழ்ச்சி ௧௫௫
அன்றியுமாரு ௨௫௬	அன்னவாறு ௧௬௮	ஆதலான்மொழிய ௩௦
அன்றிவலை ௧௫௨	அன்னவிரண்டி ௨௫௬	ஆதலிலொற்றர் ௩௫
அன்றெருவ ௧௫௧	அன்னவலை ௧௨௬	ஆதலிற்கடற் ௧௦௬
அன்னகாலமோ ௧௮௪	அன்னவையொ ௧௩௨	ஆதலிற்சம்பு ௧௩௫
அன்னகாலையில் ௧௧	அன்-வன்றன்ன ௧௦௨	ஆதலினால்குண ௫௧
அன்னகாலையிற் ௧௨௨	அன்னவன்றன்னகசக ௧௪௬	ஆதனத்தியர் ௧௨௬
அன்னசீவஞ் ௨௪௮	அன்னவையிலம் ௨௧௮	ஆதிநாண்மாரன் ௬௪
அன்னவொற்கே ௧௩௬	அன்னவிறெழு ௧௧௦	ஆதியந்தமரி ௧௧௮
அன்னவொற்கே ௮௬	அன்னவெரிந் ௧௧	ஆதியோடந்த ௧௧௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆதிவருகாரிய ௧௭௦
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆமிடலகங்கா ௭
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயகருப்பக் ௨௭௦
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயகாலேருப ௧௧௦
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயகாலையிலம் ௨௨௮
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயகாலையிலம் ௫௨
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயகாலையிலம் ௨௩௩
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயகாலையிலம் ௧௧௦
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயகுடிப்பிற ௭௫
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயதன்மை ௭௭
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயதோர்திரு ௧௨௫
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயதோர்வேலை ௧௭௪
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயத்தக்கது ௨௦௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயபொழுதங் ௧௭௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயபொழுதிலக் ௨௭௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயபொற்கோ ௧௭௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயமைந்தன ௨௪
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயமொழி ௧௫
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயவாதுசொ ௨௩௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயவனுரைத்த ௧௩
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயிடைத்துன் ௨௨௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயிடைமோக ௨௨௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயிடைலிகட ௧௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயிடைவெகர் ௫௩
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயினுஞ்சொல்ல ௫௩
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயினுந்திரு ௨௦
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயினுமதற் ௭௨
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயினுமவர் ௩௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயினுமவியலி ௧௦௭
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயமுதந் ௨௮
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயுயிரிந்தமாரி ௨௪௬
அன்னவொற்கே ௧௧௬	அன்னவெரிந் ௧௧௦	ஆயுயிரிந்தமாரி ௨௪௬

[illegible][illegible]

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
உன்னரு	கடுக	எம்முடைய	உரு	என்றலுமேலிப்	அக
உன்னிற் திருமா	கஉரு	எய்துது	இச	என்றவரிவை	கஅச
உன்னிறை	உரு	எரியுமொன்றி	உரு	என்றவனியம்ப	கஉரு
உன்னுடைய	உசச	எல்லையிலாய்	உசச	என்றவனியற்	நஉ
உன்னும்பகுதி	உரு	எல்லையும	நஉ	என்றவனுரைத்	கஉரு
உள		எவர்கலந்தையு	உரு	என்றவனுரைத்	சக
உளக்கத்தினுயர்	கஅரு	எவ்வழி	சக	என்றவனுரைத்	கசஉ
உளக்கியேவிய	ககக	எவ்விடத்தினு	உரு	என்றவனுரைத்	கஅச
உளடிய	ககக	எவ்விடத்தெறி	ககக	என்றவனுரைத்	கசச
உளபுக்குலகை	நஉ	எவ்வயிர்க்கும்	அரு	என்றவனுரைத்	திஎஉ
உளருவிலடி	ககடு	எழுக்காம்படை	கசக	என்றவனுரைத்	அஅ
உளறுதுயருஞ்	ககக	எழுதுமுழி	ககக	என்றவன்கொல்	அரு
எ		எழுத்தன	நஉ	என்-தன்னேமி	உரு
எங்கு	உரு	எழுத்துதி	நஉ	என்-தன்னேபா	கநஉ
எங்குமிருமுயி	உசஅ	எழுதார்	சச	என்றும்பு	கருக
எங்குமிருமெ	உரு	எழுபுன்று	உரு	என்றியி	கச
எச்சயங்களுந்	கருரு	என்றிறு	கக	என்றியைகுறி	சச
எச்செங்கு	கசக	என்றிறு	கஉ	என்றியைபலவு	உருஉ
எடுத்தபொரு	கருரு	எதிசுடல்கடை	உசரு	என்றியைபுகன்றகரு	கரு
எடுத்தவுட	அக	எதிசுடலெடு	நஉ	என்றியைபுகன்றி	இச
எடுத்துமுந்	கக	எதிரிகை	கசக	என்றியைபுகளி	ககரு
எண்டல்	கருரு	எதிரிவெல்லு	கசக	என்றியைபொ	கசரு
எண்டையு	கஅ	எதிசுடலெடுவன்	உரு	என்றியைபன்ன	உரு
எண்ணந்தரு	ககரு	எனவிலைபகர்	உருஅ	என்றியைபொர்	கநஉ
எண்ணியற்	கஉரு	எனவிலையுரை	நரு	என்றியைபபற்	அஎ
எண்ணிரு	உசரு	எனவிலைவெலி	கக	என்றியைபன	ககஎ
எண்ணில	உரு	எனவுரைத்தொ	கரு	என்றியைபபலவி	கநக
எண்ணுமோர்	உசக	எனையிர்வாழ்	கஅக	என்-யனபலவெ	ககக
எதிருத்தன்	கக	என்பதனனும்	கருரு	என்றிசுடருக்	கருரு
எதிருமிச்	கருச	என்பதபுகன்றி	கஅஎ	என்றுபலபுகன்றி	கரு
எதிருந்	கசஎ	என்பதவெகொ	கசரு	என்றுபலபுகன்றி	உருஎ
எதிர்ந்து	உசரு	என்பதவையவன்	ககக	என்றுபலவாசக	ககஎ
எதிர்வா	கஉரு	என்பதவையாங்	அச	என்றுபின்னருங்	கருச
எத்தலங்கரும்	அக	என்பதபலவுங்	கஅச	என்றுபுகன்ற	உசக
எத்தனையென்	உரு	என்பதபலவுங்	கச	என்றுமற்றவா	கசக
எந்தையை	கச	என்பதபலவுங்	கரு	என்றுமற்றிவை	கசஎ
எந்நாட்டு	ருஉ	என்பதபலவுங்	கரு	என்றுமற்றாத	கருரு
எப்பினியு	உசக	என்பதபலவுங்	கரு	என்றுமற்றோ	நச
எப்பொருளுந்	உசச	என்பதபலவுங்	கரு	என்றுமற்றோ	உருச
எப்பொருளுந்	அக	என்பதபலவுங்	ருக	என்றுமற்றோ	ருச
எப்பொருளை	ககரு	என்பதபலவுங்	ருக	என்றுமற்றோ	ருச
எமதுது	கசக	என்பதபலவுங்	அக	என்னவெடுத்தி	கருச
எம்மருங்கினு	அரு	என்பதபலவுங்	ரு	என்னவெடுத்தி	கரு

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
என்னாவியு	கசு	ஒருவடநீழலி	௩	கண்டகலைந்தி	கசு
என்னாவை	கசு	ஒருவர்க்குமில்	உ௩௭	கண்டதே	கசுஅ
ஏ		ஒருவலிப்புற்கல	உ௧௬	கண்டவணிரு	கசு
ஏகநாயகனை	க௭௩	ஒருவரின்சி	உ௨௦	கண்டகூடுமெ	கசு௭
ஏகுதுமல்	கசு	ஒருவய்யான்றத	உ௧௮	கண்டனரெழுந்	உ௩௫
ஏகுமநெறி	௭௯	ஒழிபாத	௧௫	கண்டனன்கலை	கசு௨
ஏங்கினான்	உ௨௭	ஒழிவிலா	௧௯௮	கண்டனன்குரு	௩
ஏசுவருகற்பனை	கசுஅ	ஒழியறு	௧௦௦	கண்டனன்மன	உ௨௧
ஏசுவருவேளை	௧௯௩	ஒற்றறை	௩௩	கண்டானன்	உ௨௭
ஏதுநர்விரி	௧௯௦	ஒன்நிறொன்று	உ௧௬	கண்டிகண்டனை	க௭௫
ஏதுந்தெரிசில	௩௪	ஒன்னளர்தம்	௧௩௩	கண்டியின்ற	௧௦௫
ஏதிருப்பிடத்தை	௧௯௦	ஒன்னளர்வர்	௧௩௪	கண்ணனுறை	௪௫
ஏவிருத்தி	உ௨௪	ஓ		கண்ணமுோதியு	உ௦௭
ஏவரைவிரி	௧௯	ஒங்காமற்	௧௯௯	கண்ணுற	௫௩
ஏவாததலை	௧௭௯	ஒங்கிய	௧௩௮	கண்ணுற்றுண்	உ௨௩
ஏவ்விரும்பு	௧௨௨	ஒங்குவாயிலி	௬௭	கதிகொள்	௧௦
ஏவ்வழி	௧௯௯	ஒசமிதியெனு	௧௧௨	கதியுற்	௧௨௧
ஏற்றவர்	௧௭	ஒதருமலசல	௧௯௪	கத்திருவின்	உ௨௮
ஏற்றவன்மன்	உ௧௨	ஒதலுமிராசுவா	௪	கத்தமுதனஞ்சு	உ௫௭
ஏன்றையிவ்வகை	உ௯௦	ஒதியவச்சொற்	௩௫	கத்தமைந்தின்	உ௦௩
ஐ		ஒதியாவரும்	௮௩	கமையுரு	௨௨
ஐங்கத்தமு	உ௧௧	ஒதியடினுள்	உ௦௩	கரதலமுற்ற	௧௦௧
ஐந்துநாகுகொரு	௧௯௯	ஒதிவ்வாசக	௧௪௦	கரதலாமலகம்	௫௧
ஐம்பொறி	௩	ஒதினளோதியு	௫௭	கரிபற்றி	௧௧௧
ஐயகேகெடிய	௩௭	ஒதுசனகாநியரும்	௭௩	கருகிருளிற்	௧௯௦
ஐயநின்றருட்	௮௧	ஒதுமொரு	உ௧௪	கருங்குழற்	௧௩
ஐயநின்னேவல்	௧௩௬	ஒருமனையாளோ	௧௯௩	கருங்கோகில	௩௪
ஐயநீயது	௫௮	ஒர்த்தவருணர்	௩௩௨	கருணையுஞ்சார்	௯௬
ஐயவிம்மத	௧௦௫	ஒவறு	௧௭௦	கருணையுமுதி	௨௩௮
		ஒவிறுற்போ	௨௨௨	கருத்தது	௩௦
ஔ		க		கருமத்தாலுருவ	உ௧௮
ஒக்வருமன்	௮௫	கங்காசாகர	௫௦	கருமத்தாலுலக	௨௪௭
ஒண்டருவி	௧௨௩	கங்காநதி	௧௭௭	கருமத்தாற்சித்த	௨௫௦
ஒண்டவாப்ர	௭௬	கங்கைமுதலாய்	௨௧௭	கருமத்தாற்படை	௨௦௫
ஒத்தபரிசுத்த	௭௫	கங்கை	௮௮	கருமத்தியணி	௧௨௦
ஒத்தமன	௧௭௦	கஞ்சாறு	௪௪	கருமத்தினை	௧௫
ஒத்தவின்னுலகி	௩௪	கடன்மல்லை	௪௬	கருமமிங்கிதென	௧௦௬
ஒத்தேறு	௧௪௫	கடிக் கமலாசன	௧௩௯	கருமபுயன்	௩
ஒப்பரும்	௪௮	கடிமேவு	௯௧	கருவிகரண	௨௯௯
ஒருபாளிலவு	௧௧௦	கடியபாவங்கள்	௧௩௧	கருவிவருதி	௨௯௯
ஒருபொருள்தனை	௨௧௬	கடுமேவிகள்	௧௨௦	கருவுற்றெழு	௧௦௬
ஒருமக்கொம்பு	௨௧௧	கடையிலா	௨௧௪	கவிமுதலோர்க்கு	௧௪௨
ஒருமையுள்ளமை	௧௯௪	கணத்திறி	௩௯	கலியகலு	௪௩

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
கலியனுக்குலங்	௩௩	காமனை	௨௨௧	குழையா	௬௩
கலையாது	௨௪௩	காமனை	௧௧௬	குறுமுயற்	௪௦
கல்லாமை	௧௬	காமன்செய்	௧௮௩	குறுமுனிபாற்	௧௬௬
கவுகிச	௧௧௬	காமாதி	௨௧௬	குறைவிவிளங்	௪௨
கவுதமர்	௧௧	காயத்தினுற்ற	௧௦௮	கூ	௧௩
கழையினொடு	௨௨௪	காயத்துகண்	௧௧௩	கூலிமா	௧௧௬
கள்ளார்	௧௮௬	காயத்தெஞ்ச	௨௨௪	கூலிமாவல்ல	௪௪
கறிக்கும்	௨௧	காயத்தெழல்	௧௮௪	கூராரும்	௧௧௨
கற்பத்தெனிராய்	௬	காரணங்கள்	௨௪௧	கூறத்திய	௧௮
கற்பதகாம	௧௧௧	காரணமின்றி	௪௧	கூனிசெய்த	௧௬௩
கற்பவை	௩	காரார்	௧௦௩	கூ	௧௨
கற்பனைசெய்	௮௧	காரியமாதி	௨௧௦	கூடலறிந்து	௨௨
கற்பனையை	௧௧௨	காரியமானு	௨௧௪	கூடாதுலகின்	௧௮௮
சற்றடங்கிய	௧௧௦	காரியமேற்றிந்து	௧௧௧	கூட்டப்பாதிர்	௩௧
சற்றடம்பயிலு	௧௨௧	காரியனை	௧௧௩	கூட்டுகொன்றி	௨௦௩
சற்றறிவு	௬௨	காரிருனெடு	௧௮௧	கூ	௧௪
சற்றுனர்	௧௨௨	காலமண்டயன்	௨௧௦	கூட்டலு	௨௧௧
சனகங்கரி	௩௪	காலமென்ப	௨௦௬	கூட்டனஞற்ற	௧௧௨
சனத்திறுமாந்து	௧௧௬	காலனுங்	௩௮	கூட்டிரப்பொலி	௨௧
சனவிலும்	௧௧௪	காலிரண்டு	௧௧	கூ	௧௧
சனிகாய்	௧௧௪	காவலனிடை	௬	கூ	௧௧
சன்னலுக்கு	௨௧௧	காவலன்	௧௪௦	கூ	௧௧
சன்னேருங்கோ	௧௮௬	காவல்	௧௧௨	கூ	௧௧
சன்னேருகெஞ்	௧௧	காவியங்கண்	௨௨௮	கூ	௧௧
கா		கானகவேடர்	௧௪௧	கூ	௧௧
காசிம்துறு	௬௧	கூ		கூ	௧௧
காடுபேய்	௧௧௮	கூட்டாதகன்பின்	௧௧௨	கூ	௧௧
காட்சிமுன்னது	௧௧௮	கூழ்ச்சுமுகமா	௨௬௧	கூ	௧௧
காட்டினிலருள்	௩	கூழ்ச்சொடு	௨௧௦	கூ	௧௧
காணுதல்	௨௪௩	கூளர்கும	௨௬௪	கூ	௧௧
காண்டலு	௨௪௪	கூ		கூ	௧௧
காதல்வேசி	௪௨	கூதையங்கது	௧௨௬	கூ	௧௧
காதிக்குமக	௧௧௧	கூழமாய்	௨௧௧	கூ	௧௧
காதிற்	௩௪	கூ		கூ	௧௧
காதுகாளத்தினு	௧௪௧	கூடர்காம்பு	௧௧௨	கூ	௧௧
காதுறம்	௧௦௧	கூழலமெனுஞ்	௨௨௩	கூ	௧௧
காத்தமுக்கதி	௨௬௩	கூண்டலமேல்	௧௦௧	கூ	௧௧
காமதேனுவை	௧௧	கூண்டனை	௧௧௪	கூ	௧௧
காமமங்கதை	௧௧	கூம்பமத	௧௪௧	கூ	௧௧
காமமென்	௧௧௪	கூருமதம்	௧௪	கூ	௧௧
காமனாதி	௮௧	கூருவரச	௨௧	கூ	௧௧
காமனாதிவர்	௨௪	கூலகோப	௧௧	கூ	௧௧
காமனுக்கு	௧௧௧	கூழைக்குமர்பொ	௧	கூ	௧௧

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
கோவியல்	௧௦	சாற்றுமங்கவன்	௧௦௨	குலிமாதநீ	௧௬௪
கோழை	௨௦௧	சாற்றுமப்பகுதி	௨௬௦	குழப்பணிந்த	௧௧௧
கோன்சடியு	௧௦	சாற்றுமவழி	௧௪	செ	
ச		சாற்றுமுள்ளு	௧௪௧	செ	
சகத்தினுக்கு	௨௬௬	சாற்றுப்பகுதி	௨௬௧	செங்கதிரவர்	௩௨
சகத்தொரு	௬	சாற்றுமவீறெ	௨௧	செங்கதிரர்	௧௮
சங்கற்பியா	௧௬௧	ச		செங்குமுத	௧௪௧
சங்கற்பனுந்த	௧௮௬	செங்கக்குருளை	௨௧௧	செஞ்சிலம்பு	௧௨௬
சங்குசக்கா	௧௨௩	செங்கவின்	௧௧௪	செஞ்சொருமக	௨௪௨
சங்கையிலா	௨௨௨	சித்தசனாகியும்	௧௧௪	செத்தவெண்	௧௦௦
சங்கொடு	௨௧௩	சித்தமுலமா	௨௬௧	செத்திரு	௧௧௧
சஞ்சலனாதி	௮	சித்தினுக்கு	௨௧௬	செம்பனைய	௧௮௦
சஞ்சலன்குடி	௬௮	சித்தநதி	௪௧	செம்பு	௧௧
சஞ்சலனருதை	௧௧௬	சிரத்தையங்கண்	௧௧௮	செம்பொன்	௧௧௮
சஞ்சிதாதிசெய்ய	௨௪௧	சிரத்தையை	௧௧௬	செம்மையிற்	௧௩
சடம்	௨௬௨	சிரத்தையாய்	௧௧௬	செய்தகருமஞ்	௧௧௬
சடம்து	௧௧௧	சிரமமற்குள்ளிர்	௧௧	செய்தவத்	௧௧௧
சதுமறை	௨௨௮	சிலந்தியாய்	௨௧௮	செய்காத	௧௪
சதுமுகன்	௧௧௬	சிலபத்தி	௨௨௨	செய்வீதிற்	௨௧௧
சத்தமுற்ற	௪௧	சிறத்தசெப	௨௬௮	செழுத்திரு	௧௮
சத்தாயகண்ட	௨௧௧	சிறப்பொருளிற்	௮௪	சென்றவெனழுச்	௧௧
சத்தியமுது	௨	சிறநிளம்	௧௨௮	சென்றவெனறிந்	௧௧௧
சத்தியுழன்ற	௨௨௩	செ		சென்றகண்ட	௨௩௩
சத்தியுளினம்	௪௧	செநீர்	௨௦௧	சென்றமாயோ	௧௬௪
சத்துவக்குண	௬௧	செதைகாதல	௩	சென்னியோர்	௧௧
சத்துவன்மகளை	௨௧௧	செராமர்	௧௬௧	செ	
சத்தி	௧௪	செருருக்க	௧௩	செனலகொன்று	௮௩
சமவாயி	௨௬௬	செலமும்	௧௨௧	செதுமறை	௪௧
சற்சங்க	௧௧௧	செற்றமத	௧௧௮	செருமக்கினி	௧௨
சனகர்	௧௧௨	சு		செலார்	௨௧௦
சா		சு		செலவென்ற	௧௨௧
சாடினத்திரு	௧௮௨	சுத்தோடொப்பு	௧௧	சொ	
சாதின	௬௩	சுகனிசுவீ	௧௮௩	சொல்லருக்	௧௧௨
சாதியே	௧௧௧	சுத்தய்கு	௨௧௬	சொற்பங்கமற	௧௬
சாத்தியெனு	௮௮	சுத்தயங்கை	௮௪	சொற்பொறை	௧௮
சாயத்த	௧௮௨	சுமதியெழில்	௨௪௩	சொற்றருமஞ்	௨௮
சாருமடக்கனு	௨௧	சுருதிபெலமு	௨௬௨	சொன்னசொற்	௨௪௦
சாரும்வகை	௩௩	சுருபதல்	௮	சொன்னயாபையு	௨௪
சாருவாகனென்	௧௧	சுவடியுங்	௪௪	சொன்னயோகி	௨௩௪
சாருவாகன்புத்	௧௧	சுவறவெம்	௧௬௬	சொ	
சார்ந்திரவிய	௨௬௪	சு		சொகமுற்றவ	௨௨௪
சார்ந்ததியு	௨௦௪	சு		சொகானலம்	௩௧
சாலவழுவூர்	௧௧	சுடுவார்	௧௧௧	சொதிட	௨௪௨
சாலவு	௧௪	சுலங்கபாலம்	௧௦௮		

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
சோமநாதம்	௮௨	தருமன்மேற்ற	௧௧௬	தாயுரைகொண்	௨௩௬
சோரமாய்	௧௧௮	தழுவிமைந்த	௨௩௮	தாயெனு	௨௪௦
ஞா		தழுகண்	௧௨௮	தாரகமார்	௨௨௨
ஞாலம்	௧௮௮	தற்கசாத்திர	௧௪௪	தாரகமே	௧௨௧
ஞானகுரூ	௧௮௯	தனக்கிய	௧௮௦	தாரணை	௨௬௦
ஞானகீரமையு	௧௮௯	தனது	௮௬	தரவிலா திகல்	௨௦௨
ஞானபோக	௧௨௭	தனியடக்க	௮௬	தாவமுடற்	௨௭
ஞானமாய்	௧௭௪	தனிவெண்	௨௭௧	தாழமவர்	௨௭
ஞானமெய்	௧௮௬	தனுகரண	௨௬௮	தாழந்தவர்	௨௬௮
த		தனையுவர்	௧௦	தாழ்ந்த	௧௮௦
தகாக்குழற்	௧௮௦	தனைவணங்கி	௭௬	தாழ்வந்தம்	௪௬
தகவுடைத்திறல்	௮௮	தனைவணங்கு	௧௨௭	தானுமற	௨௮௮
தக்கனியாகம்	௮௮	தன்படைஞர்	௨௨௩	தானலாது	௨௨௪
தக்கோர்	௮௮	தன்பாக்குமைய	௧௧௬	தானெழுந்திரு	௭௬
தங்கால்	௧௬	தன்மயமா	௨௮௭	தி	
தங்குதிருத்	௧௮௮	தன்றமையன்	௨௭	திசுழுவெண்கணு	௮௦
தங்குழவி	௧௪௯	தன்றிறல்	௧௮௪	திசுழுகுசிலன்	௨௮
தடமலர்	௧௪௮	தன்னபிமானமா	௧௬௪	திசிரியுஞ்	௧௮
தடைபிதிநின்றி	௨௧௨	தன்னலேவ	௨௭௨	திங்கனஞ்செல்வ	௧௬௭
தடையறும்படி	௨௪	தன்னுடன்	௧௦௬	திடம்பெறு	௮௪
தட்டியறைந்த	௧௮௬	தன்னேரில்லா	௧௭	தினியுத்தரசர்	௨
தண்சார்	௧௨௦	தன்னையறித்த	௨௭௨	தின்கபால	௧௦௪
தண்மொய்	௪௬	தன்னையின்ற	௨௭௧	திபிரவெங்	௧௭௬
தண்பட்ட	௧௬௪	தா		தியங்குதம்	௧௦௮
தண்புண்	௧௮௮	தாக்கியதோர்	௨௨௭	திருக்கோண	௪௮
தத்தந்திறனும்	௧௮௮	தாக்குதற்கமைந்	௨௧௨	திருதிதாரணனு	௬
தத்துவமாயிய	௨௨௬	தாங்குருந்துயரு	௨௩௪	திருத்தரு	௧௮
தத்துவவண்டி	௧௬	தாங்குருந்துயரு	௨௩௪	திருத்தருந்றவ	௨௧௭
தந்தபெயரா	௧௬௪	தாங்குமொரு	௭௦	திருத்தடி	௧௨௮
தந்தமக்குரிய	௨௬௮	தாணுவறை	௪௨	திருத்துணர்	௬௬
தந்திமீ	௨௬௪	தாதவிழ்	௧௪௮	திருத்துணைநி	௧௬௮
தந்தையை	௨௬௪	தாதைதன்	௧௪	திருத்துபரிட	௨௩௬
தம்பமன	௨௬	தாதையங்கவரு	௧௪௮	திருத்துமானத	௨௩௬
தம்பியர்	௧௪௬	தாந்நியத்தமனுக்	௬	திருப்பமுஞர்	௪௨
தருக்கொடு	௨௬௬	தாமச்ச	௪௦	திருமடந்தை	௧
தருப்பை	௨௬௬	தாமதச்சித்தையை	௧௬	திருமணமண்ட	௧௨௨
தருமத்தின்	௮௦	தாமதச்சித்தையு	௨௪	திருமுடி	௨௩௬
தருமநிலை	௮௭	தாமதனிராசந	௧௭௦	திருவரங்க	௪௮
தருமமாவதுவே	௧௬	தாமரை	௧௨௪	திருவருள்	௧௦௪
தருமம்	௧௭	தாயருத்தன்னை	௨௪௦	திருவழுந்தார்	௪௨
தருமனல்	௧௭	தாயாமவடன்	௧௬௬	திருவளர்	௪௮
தருமனிச்சய	௨௮௮	தாயாமறிஞர்	௨௨௮	திவதத்திருக்குறி	௧௦௦
தருமன்முத	௪௮	தாயினுயிரியவர்	௧௬	திவன்சங்கரு	௨௬௨
		தாயின்	௧௬	தின்றிறற்	௨௬௬

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
தி		தூல்கண்மங்கள்	௨௪௬	நற்றிரு	௭௬
திட்பெல	௮௮	தெ		நன்குணர்	௧௭௬
திண்டலா	௨௬௬	தெரிதரு	௨௬௮	நன்றுகுழ்ச்சி	௧௬௭
தித்தொழில்	௨௬௬	தெரித்தகலா	௨௬௮	நன்றுநின்றி	௧௬
திக்கர்	௧௬௦	தெரியுந்	௧௮௮	நன்றுநன்றென	௨௨௬
திமன	௧௦௬	தெருறை	௧௪௭	நன்றுநன்றென	௧௬௦
திம்பாவு	௧௮௭	தெறுத்திரியா	௧௬௦	நன்றுந்நிய	௧௬௭
தியவர்	௧௬	தே		நன்றெனயந்த	௭௬
தியோடுவமை	௧௮	தேகாபிமானம்	௧௮௬	நன்றெனயந்த	௭௬
திருமுயல்	௮௬	தேடிப்பொருளை	௮௬	நன்றெனயந்த	௭௬
திருத்தவேதி	௬௮	தேரினுத்தழல்	௧௮௬	நன்றெனயந்த	௭௬
திவினை	௨௮௮	தேவர்மணிதர்	௨௭௬	நன்னகை	௧௬௪
திவினை	௧௬௬	தேறிவிலவயின்	௨௨௬	நன்னகை	௧௬௪
து		தேறு	௨௪	நா	
துகன்றியர்	௧௨௦	தொ		நாக்குருளை	௨௦
துக்கசகம்	௨௮௭	தொட்டுமலரை	௧௮௭	நாக்க	௪௮
துக்கன்மாளவே	௧௮௪	தொழிற்கு	௨௦௪	நாசமான	௨௪௭
துங்கமயிடாசர்	௧௭௬	தொன்மையா	௧௭௨	நாசுபுறல்	௧௬௬
துடையிரண்டி	௨௮௮	தொன்மையா	௧௭௨	நாடியவனெவ்வன	௧௮
துன்னென்ற	௬௭	தொன்மையா	௧௭௨	நாட்டவந்து	௨௮௮
தும்பையந்தார்	௨௬௭	தோ		நாதன்முடி	௧௮௬
துய்யபந்தை	௨௬௨	தோரைநற்	௨௨௮	நாதாவி	௧௭௬
துய்யந்தொழுவர்	௧௭௬	தோலிரத்த	௨௦௬	நாமனுநற்	௪௬
துருக்கர்	௧௬௬	ந		நாமாதின	௮௭
துவ்வாய்	௧௬	நங்குரு	௧௦௮	நாவற்றிட	௨௬௬
துவ்விக்கம்	௧௬௬	நசையுரைக்கி	௧௭௬	நானமுண்டா	௧௮
துவ்ருணயிர	௧௮௬	நஞ்சிலங்கு	௧௮௪	நானுவண்ண	௨௬௮
துன்பத்தினை	௧௬௬	நஞ்சிலங்கு	௧௮௪	நானுவண்ண	௨௬௮
துன்மதி	௮௦	நஞ்சிலங்கு	௧௮௪	நானுவண்ண	௨௬௮
துன்மானிடன	௧௦௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துன்னார்	௬௭	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
து		நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துக்கர்	௧௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுமுண்டர்	௧௬௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுவர்	௨௨௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுவெருகு	௧௨௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுதி	௧௬௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுக்கசி	௧௬௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுயிந்தை	௧௬௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுயர்	௧௬௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுயிராகன்	௮௮	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுயிந்	௭௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮
துதுயிந்	௭௬	நந்தமருகுந்	௮௬	நானுவண்ண	௨௬௮

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
நிருபகன் பொ	ககஅ	நெடியகம்	ககஅ	பண்டனேக	க0ச
நிருபகன்முத	ககடு	நெட்டிடை	உக௭	பண்டனைய	அச
நிருபகன்விராகு	உக௭	நெட்டிலை	அ௨	பண்டிரா	கஅக
நிருபகன்நகிவை	கக௭	நெய்தவழ்	கக௭	பண்டி	உ௭
நிருபனுக்கெதி	க௭௭	நெறிதிறம்	க௭0	பண்டைநான்	க௭௭
நிருபன்மோக	௭அ	நெறியெலா	க௭0	பண்டையோர்	க௨௭
நிருமல	க௨௭			பதமென்னும்	க௨௭
நிருவிசுப்பரவி	௭௨			பதியென	க௭
நிருவிசுப்பன்	கஅச	நேயமுமுறவு	க௭௨	பதுமன்புன	க௭௭
நிலத்தினிடை	௭௭	நேயமுற்ற	க௭௭	பதுமமுகட	க௭௭
நிலவு	உகஅ	நேயமென்	க௭௭	பத்திக்குல	க௨0
நிறத்திகழு	க௭0	நேராகவே	க௭	பத்திமை	உ௭௭
நிறைந்த	க௭௨	நேருலவு	க௭௨	பத்தியாய்	க௭௨
நிறைந்திடக்	க௭டு	நேரோருவரு	௭௨	பத்தியெழுவா	அ௭
நின்ற	உ௭			பத்தியெனும்	க௭௨
நின்றவடன்னே	க௭௭	நொய்யமா	க௭௭	பத்தியெனப்ப	உ௭௭
நின்றறிவுட	உ௭௭			பத்தியென	க௭௭
நின்றயம்பழி	௭௭0			பத்தித்திருக்கு	உ௭௭
நின்றனோ	க௭0	நோக்கினுள்	உ௭௭	பயில்கோடி	௭௨
நின்றிடல்	உ௭௭	நோக்கொரு	உ௭0	பயிர்க்கொடு	க௭டு
				பரதுக்க	உ௭௭
				பரத்தொருகை	க௭௭
				பரத்தழிழி	க௭௭
				பரமகாசன	உ௭௭
				பரமஜனத்துவ	உ௭௭
				பரம்புதல்	உ௭௭
				பரவியாற்றன்	க௭௭
				பரவுமன்	அ௭0
				பரவுமன்னவர்	க௭௭
				பரவுமன்னவர்	க௭௭
				பரித்தரி	க௭௭
				பரியுங்கழை	௭௭௭
				பருகுநின்ற	க௭௭
				பருகுநேறன்	க௭௭
				பருதிநியமம்	௭௭௭
				பருவிகோக்கி	க௭௭
				பருதிஸ்	௭௭௭
				பறவை	உ௭௭
				பறப்பல	௭௭0
				பற்றலார்	௭௭௭
				பனுயல்	௭௭௭
				பன்னுருமனு	௭௭
				பன்னுரு	௭௭௭
				பன்னிய	௭௭0
				பன்னுநிரலிய	௭௭௭

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
பன்னுநான்	௨௩௩	புகன்மறை	௧௨௪	பெண்ணி	௩௯
பா		புகன்றவற்றுட்	௨௫௮	பெண்ணியலது	௫௫
பாகத்திற்	௧௯௬	புக்கடர்த்திரவி	௧௪௬	பெண்ணிலானு	௩௯
பாட்டனை	௬௦	புக்கவழியுடொர்	௧௬௬	பெயர்த்துமந்தி	௬
பாதகென்னோ	௨௨௪	புடையெழுந்து	௧௮௧	பெறலருமனைய	௬
பாமர்த்தியிர்	௩௮	புண்ணியசிவத்	௮௫	பே	
பாரதாதி	௧௪௮	புண்ணியதினங்	௭௧	பேசுமன்னியோ	௨௫௪
பாரிய	௨௭	புண்ணியத்தல	௧௦௬	பேதமற்றவன்	௧௧௭
பாலகன	௧௮௬	புண்ணியமுனி	௨௪௫	பேதையவனை	௮௮
பாலகனெரு	௧௭௨	புண்ணியம்	௩௮	பேராசுசயா	௧௯௫
பாலகன்	௧௮௧	புதல்வியர்	௨௩௫	பேரினம்	௧௫௯
பாவகன்முயம்	௧௮	புத்தனை	௬௧	பேருலகத்தோ	௧௫௮
பாவயியற்றி	௨௮	புத்தெரு	௬௩	பேர்த்தடி	௭௦
பாலிமேர்களை	௨௨௪	புத்தியினெய்து	௧௦௦	பேர்வான்	௧௦௮
பி		புத்திரரிந்து	௨௩௦	பை	
பிரகலாதன்	௧௫௨	புத்திசெய்	௨௦௮	பைத்தாழ்வ	௬௧௦
பிரபத்திபத்தி	௨௬௩	புத்திதெரியாமை	௧௮௮	பைத்தலை	௧௪௩
பிரமாணமது	௨௦௨	புத்தியதாகு	௧௬௬	பைத்தொடி	௫௫
பிழையோடு	௪௦	புத்தின்னமட	௬௫	பொ	
பிறத்தமாயவெம்	௨௨௪	புரியுத்தொழிலா	௨௬௮	பொங்கியதழவி	௫௩
பிறத்தமைந்தன	௨௨௧	புருடனனை	௨௫௩	பொங்கியபாலில்	௬௬௮
பிறத்தவளியு	௮௩	புருடனென்றிற்	௨௫௧	பொங்கிருஞ்	௨௫௦
பிறத்தவுடனே	௪௦	புரைதீர்	௧௫	பொங்குகடலு	௨௭௧
பிறத்தெல்வமு	௧௬௮	புரையற்ற	௨௫௪	பொங்குகோப	௫௮
பிறத்தெருவன	௬௩	புருங்குவெங்	௧௩௬	பொங்குமரிபத்தி	௮௫
பின்னருஞ்செல்	௧௦௬	புறத்தனை	௭௪	பொங்குமரபோ	௨௬௩
பின்னருவியாயன்	௧௬௩	புனிதைமகட்	௨௩௭	பொதுவதுவாய்	௧௬௩
பின்னருவியுப	௪௮	புன்பாலி	௬௬௫	பொய்யான	௮௮௫
பின்னருமமைச்சர்	௫௪	பு		பொருக்கென	௭௧
பின்னருமற்று	௧௩௭	புங்கனை	௧௬௬	பொருத்துமெல்	௫௫
பின்னருமனைய	௪௮	புதகாரியம்	௨௦௦	பொருத்துரு	௨௨௦
பின்னருயிங்	௧௨௪	புதங்கோந்து	௨௩௦	பொருவரிய	௬௫
பின்னரும்பர்	௭	புதறித்தியமென்	௧௬௮	பொருவரு	௪௬
பின்னரும்விவேக	௧௪	புதநிலம்	௨௦௩	பொருவிறத்து	௧௨௭
பின்னுங்கொடி	௧௬	புதமொருநான்	௮௨	பொருவினித்தி	௧௫௩
பின்னுநிருத்தி	௨௭௦	புதலமனைத்து	௮௬	பொருவொல்லா	௨௦௮
பின்னுமற்று	௧௬௮	புதலமெங்கன	௮௪	பெருவறு	௮௨
பின்னுமின்ன	௧௫௨	புயிசை	௧௮௮	பொல்லாதவர்	௧௬௦
பின்னுமோகனை	௬௦	புமேலவர்க்குந	௧௬௬	பொல்லாவருரு	௨௭௦
பின்னையுமவனை	௨௧௨	புரகரேசகத்	௨௬௦	பொறிமன	௨௧௨
பு		புவிவறுநாகிசை	௪௭	பொறிவறி	௨௧௪
புகலமுன்கேட்	௧௬௩	புவிவையனும்	௧௬௬	பொறைசொல்லி	௩௩௩
புகலமுயரம்	௨௫௬	பெ		பொறையுமா	௧௪௮
புகலயார்	௧௭	பெண்டிரை	௧௩௪	பொறையி	௨௩௬

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
பொன்றங்கு	க0க	மதுரித்தமென்	கக	மனையுமக்களும்	ககஅ
பொன்னிமாந்தி	க	மதுரையிற்	ககஅ	மன்றலங்குழலி	கஉச
பொன்னும்	கஅஉ	மதுவினுள்ளு	ககஉ	மன்னர்க்கெதிர்	ககௌ
பேர்		மத்துவகுருவாய்	ககச	மன்னவமதியி	உரு0
போதகஞ்சுகர்	கக0	மந்திரங்களுளோ	உசக	மன்னவனதி	ககக
போதத்தமிழ்	உௌ௩	மந்திரசித்தி	கருச	மன்னவனே	ககஉ
போதலையிற்	ககௌ	மந்திரமனைத்து	உசக	மன்னனே	௭௭
போதியநெறி	கரு௬	மமதை	௭௭	மன்னன்	உஉக
போந்தநல்வழி	ககஅ	மயில்பொர	உஉச	மன்னஞ்சொல	ருச
போந்துவிசாரஞ்	௭	மரமதி	உ0ச	மன்னின்பால்	கச0
போயினென்றன	௭ச	மரமுயிரில்ல	உக0	மன்னியகருணை	உசஉ
போரிவிற்றவர்	கக0	மருகருகிய	கருக	மன்னுருண	உருச
போர்த்தொழி	உகக	மருவியாங்கவர்	கஉக	மன்னுங்கு	கஉ0
போற்றிநெடு	அஅ	மருவிநாற்	௭௭	மன்னுஞ்சிய	௭௭
ம		மருவுகாசியில்	கருக	மன்னுபடை	௭௭
மகரகேதன	உக	மருவுமங்ககார	உருக	மன்னுபுருவ	கஅ௭
மகிழ்ந்தனைத்து	ககஉ	மருவுமங்ககாறு	கஉ௭		
மக்கட்டுணை	கஅச	மருவுமங்ககித்தி	௭	மா	
மக்களு	உருஅ	மருவுமப்பிரம	க0	மாசற்றார்	கஅஉ
மக்கோ	உருக	மருவுமுள்ளன்ப	கஉரு	மாசிலச்சொதி	உகக
மங்கையர்கள்	உச	மருவுவெய்ய	உரு	மாசறு	௭௭
மங்கையுளை	உருச	மலருமைங்களை	உக	மாச்சுரவி	௭0
மச்சமே	உசஉ	மலைப்பின்	உகஅ	மாண்டமாந்த	க0ரு
மச்சரற்	உஉ	மழுவும்பினை	௭௭	மாண்டவவ்வுறி	உ00
மச்சரன்மரா	௭௭	மறதியென்னு	உஉ	மாண்டவழியே	உ0ரு
மச்சரன்முத	கரு௭	மறத்தருமெனது	உசக	மாண்டு	௭௭
மச்சரன்றனி	௭௭	மறிகடல்	உசஉ	மாண்டொழி	உஉக
மஞ்சநேர்	௭௭	மறிதிரை	ருஉ	மாதர்மக்களி	உஉச
மடிவிலா	உ௭உ	மறித்துநொய்யவ	உரு	மாதவத்தோ	௭௭
மடிவில்	௭௭	மறையின்	உசக	மாதவனிடத்து	௭௭
மட்டியலம்	௭௭	மற்றவனெழுந்	அரு	மாதாவின்	௭௭
மணந்தகாலே	உரு	மற்றிவை	ரு௬	மாதாபா	௭௭
மண்டலங்	உரு	மற்றும்பற்பல	உக	மாதொகை	௭௭
மண்டலர்	உசக	மற்றும்வேறுள	௭௭	மாநிவிர்த்தி	௭௭
மண்டுபோரடற்	௭௭	மற்றுளோருக்கு	உரு	மாமகங்கள்	௭௭
மண்டுபோர்	௭௭	மற்றையவருக்கு	௭௭	மாமதனே	உஉ௭
மண்ணிட	௭	மற்றையோரும்	௭௭	மாமது	௭௭
மண்ணிய	௭௭	மற்றையோர்	௭௭	மாமனை	௭௭
மண்ணொடு	௭௭	மற்றொருவடிவு	௭௭	மாமான	௭௭
மதனிவை	௭௭	மற்றொரு	௭௭	மாயவெம்பசி	௭௭
மதன்மறதிக்கு	௭	மனத்தெழு	உஉ	மாயைதம்	௭
மதிநுத	௭	மனமுதற்	௭௭	மாயைமகன்	௭௭
மதியுமுருவு	௭௭	மனம்பொறி	௭௭	மாராதுயர்	௭௭
மதியோடெமை	௭௭	மனையறம்புண்டி	௭	மாலாயிருஉ	௭௭

பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
௭௭	முடிவுறு	௭	மூன்றதீர்	௭௭
௭௭	முடையுடல்	௭௭	மெ	
௭௭	முதனடு	௭௭	மெய்க்கலை	௭௭
௭௭	முத்தநகை	௭௭	மெய்த்திசுத்தம்	௭௭
௭௭	முத்தமிழ்	௭௭	மெய்த்தசெறப	௭௭
௭௭	முத்துவிட	௭௭	மெய்த்ததா	௭௭
௭௭	முந்தையே	௭௭	மெய்த்தவம்	௭௭
௭௭	முந்தோர்	௭௭	மெய்த்தபடி	௭௭
௭௭	முருந்தாரும்	௭௭	மெய்த்தினை	௭௭
௭௭	முழுது	௭௭	மெய்த்துணர்	௭௭
௭௭	முழுதையுங்	௭௭	மெய்த்து	௭௭
௭௭	முழுத்தவல்	௭௭	மெய்த்தோ	௭௭
௭௭	முறுகு	௭௭	மெய்த்து	௭௭
௭௭	முறைகோடி	௭௭	மெய்த்து	௭௭
௭௭	முற்பரம்	௭௭	மே	
௭௭	முற்றியமணங்	௭௭	மேகநேர்	௭௭
௭௭	முற்றுணர்ந்து	௭௭	மேதகுபலஞ்	௭௭
௭௭	முற்றுமவினை	௭௭	மேதகுபொறை	௭௭
௭௭	முனிவுநிலவா	௭௭	மேதகுமிராம	௭௭
௭௭	முனிவெனங்	௭௭	மேயப்பல	௭
௭௭	முன்சொல்லு	௭௭	மேலான	௭௭
௭௭	முன்புருந்த	௭௭	மேலுடன்	௭௭
௭௭	முன்புணர்	௭௭	மேலியசத்துவ	௭௭
௭௭	முன்புவந்து	௭௭	மேலியசிட்டசை	௭௭
௭௭	முன்னசத்திய	௭௭	மேலுந்	௭௭
௭௭	முன்னர்வந்து	௭௭	மேலுபிரசேன	௭௭
௭௭	முன்னு	௭௭	மேலுமென்னுத	௭௭
௭௭	முன்னேவந்த	௭௭	மை	
௭௭	முன்னுநாணள	௭௭	மைத்தடங்	௭௭
௭௭	முன்னுநாணள	௭௭	மைத்தரேயான்	௭௭
௭௭	முன்னுயலினை	௭௭	மைத்தனரக	௭௭
௭௭		௭௭	மைத்தன்நன்	௭௭
௭௭		௭௭	மைத்து	௭௭
௭௭	மு			
௭௭	முங்கினெட்டிலை	௭௭	மொ	
௭௭	முட்டிம்பந்தமி	௭௭	மொய்திகழிட	௭௭
௭௭	முண்டமன	௭௭	மொய்த்திடுங்	௭௭
௭௭	முண்டாசை	௭௭	மொழியுமலை	௭௭
௭௭	முதாதை	௭௭	மோ	
௭௭	முத்தமனையாட்	௭௭	மோகமாய்	௭௭
௭௭	முரலென்ற	௭௭	மோகனதியரு	௭௭
௭௭	முலவாணவ	௭௭	மோகனதியர்	௭௭
௭௭	முலடி	௭௭	மோகனமுத	௭௭
௭௭	முலரிடத்தினு	௭௭	மோகன்வரவிட்	௭௭
௭௭	முலர்	௭௭		

பிழை திருத்தம்.

தூல்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
* உ.	ய	அ	சிதம்பர	சிதம்பர
கௌ	கௌ	அ	நீடுழி	நீடுழி
உ.அ	கரு	உ.	தன்மு	தன்மு
உ.க	உ.உ	அ	மருவு	மருவு
சு.ந.	நு.அ	உ.	அரனெறி	அரனெறி
கருள	கரு	அ	விட்டிலாரே	விட்டிலாரே
க.க.க	க.க	அ	வென்மை	வென்மை
க.க.அ	க.க	அ	வெண்ணை	வெண்ணை
க.உ.உ	க.க	அ	நெல்லு	நெல்லு
க.க.க	நு.அ	அ	பாசமுப்	பாசமுப்
உ.க.க	அ.ரு	அ	தகறறு	தகறறு
உ.உ.க	க.க	அ	அன்னுட்	அக்காட்
உ.ரு.உ	உ.ப	அ	சடாநா	சடாநா
உ.க.க	உ.உ	அ	தந்தம்	தந்தம்
உ.க.க	நு	அ	வறுதலின்	வறுதலின்

அரும்பத வுரை.

க	ச	ச	கலபதம்.	கலபதம்.
நு	உ.க	அ	இறந	இறந
க	அ	க.க	மதுரைன்	மதுரைன்
க	அ	ச.ச	தூராசார	தூராசார
க.அ	க.க	உ	வினை	வினை
உ.உ	க.க	நு	அக்கினி	அக்கினி
ந.அ	க.க	உ	தீரியஸ்ய	தீரியஸ்ய
நு.நு	க.அ	ந.ச	குனித்து	குனித்து

மதவிளக்கச் சுருக்கம்.

உ	ச	ச	மேனமா	மேனமா
௪	ய	க.உ	நெய்த்திசம்.	நெய்த்திசம்.
௪	ய	க.க	தப்புகோ	தப்புகோ
௪	ய	உ.உ	கனகதூர்	கனகதூர்

* முடிவுரை.